Official Journal
of the European Union

EN
C series

C/2024/2113

15.3.2024

VERBATIM REPORT OF PROCEEDINGS OF 22 NOVEMBER 2016

(C/2024/2113)

EUROPEAN PARLIAMENT

2016-2017 SESSION

Sittings of 21 to 24 November 2016

STRASBOURG

Contents

Page

1. Opening of the sitting 4

2. Decision adopted on the European Semester package including Annual Growth Survey 2017 (debate) 4

3. Access to anti-money-laundering information by tax authorities (debate) 24

4. Composition of Parliament: see Minutes 39

5. Voting time 39

5.1. Agreement on Operational and Strategic Cooperation between Ukraine and Europol (A8-0342/2016 - Mariya Gabriel) (vote) 40

5.2. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0318/2016 - Kostas Chrysogonos) (vote) 40

5.3. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0319/2016 - Kostas Chrysogonos) (vote) 40

5.4. Long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks (A8-0325/2016 - Diane Dodds) (vote) 40

5.5. Access to anti-money-laundering information by tax authorities (A8-0326/2016 - Emmanuel Maurel) (vote) 40

5.6. European Central Bank annual report for 2015 (A8-0302/2016 - Ramon Tremosa i Balcells) (vote) 40

5.7. Green Paper on Retail Financial Services (A8-0294/2016 - Olle Ludvigsson) (vote) 40

Contents Page

5.8. European Defence Union (A8-0316/2016 - Urmas Paet) (vote) . . . 40

5.9. Unleashing the potential of waterborne passenger transport (A8-0306/2016 - Keith Taylor) (vote) 40

5.10. Increasing the effectiveness of development cooperation (A8-0322/2016 - Cristian Dan Preda) (vote) . . . 40

6. Explanations of vote . . . 40

6.1. Agreement on Operational and Strategic Cooperation between Ukraine and Europol (A8-0342/2016 - Mariya Gabriel) . . . 41

6.2. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0318/2016 - Kostas Chrysogonos) . . . 70

6.3. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0319/2016 - Kostas Chrysogonos) . . . 83

6.4. Long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks (A8-0325/2016 - Diane Dodds) . . . 96

6.5. Access to anti-money-laundering information by tax authorities (A8-0326/2016 - Emmanuel Maurel) . . . 119

6.6. European Central Bank annual report for 2015 (A8-0302/2016 - Ramon Tremosa i Balcells) . . 158

6.7. Green Paper on Retail Financial Services (A8-0294/2016 - Olle Ludvigsson) . . . 194

6.8. European Defence Union (A8-0316/2016 - Urmas Paet) . . . 230

6.9. Unleashing the potential of waterborne passenger transport (A8-0306/2016 - Keith Taylor) . . . 278

6.10. Increasing the effectiveness of development cooperation (A8-0322/2016 - Cristian Dan Preda) . 312

7. Corrections to votes and voting intentions: see Minutes . . . 351

8. Approval of the minutes of the previous sitting : see Minutes . . . 352

9. Situation in Syria (debate) . . . 352

10. EU-Turkey relations (debate) . . . 369

11. Situation in the West Bank, including settlements (debate) . . . 393

12. Implementation of the Common Security and Defence Policy (debate) . . . 403

13. Announcement by the President: see Minutes . . . 422

Contents Page

14. Composition of Parliament : see Minutes 423

15. Composition of committees and delegations : see Minutes 423

16. EU strategic communication to counteract anti-EU propaganda by third parties (debate) 423

17. Establishing a Skills Guarantee (debate) 433

18. Sign language and professional sign language interpreters (debate) 444

19. Environmental Goods Agreement (debate) 449

20. Agenda of the next sitting : see Minutes 453

21. Closure of the sitting 454

VERBATIM REPORT OF PROCEEDINGS OF 22 NOVEMBER 2016

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Vicepresidente

1. Opening of the sitting

(La seduta è aperta alle 9.05)

2. Decision adopted on the European Semester package including Annual Growth Survey 2017 (debate)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione sulla dichiarazione della Commissione relativa alla decisione adottata sul pacchetto del Semestre europeo, compresa l'analisi annuale della crescita 2016 (2016/2927(RSP)).

Valdis Dombrovskis, *Vice-President of the Commission*. – Mr President, honourable Members, last month we had a fruitful exchange of views on the 2016 European Semester on the basis of the report drafted by Mr Sant Today, I am pleased to present a package which starts the 2017 European Semester adopted by the Commission last week.

The European Semester has become a key mechanism for the coordination of economic policies at EU level. It has played a crucial role in triggering and supporting urgently needed economic reforms in Member States, and in the current context of a gradual but all-too-moderate recovery, there is no time for complacency. The messages included in the 2017 Annual Growth Survey, and more generally in the Autumn Package, are a reflection of the new impetus that the Commission has given to economic governance, building on the experience of the last few years.

The aim is to identify where challenges remain and where the EU and Member States should focus their efforts. In particular, faster progress on the implementation of structural reforms, in line with the country-specific recommendations, is needed to boost jobs and growth and to foster economic, social and territorial cohesion.

As we have seen from the Commission's autumn economic forecast, economic growth in Europe is expected to continue at a moderate pace. Recently, we have seen some labour market gains and rising private consumption but, at the same time, there are a number of risks to growth and a weakening of supportive factors like low oil prices. However, the economic recovery is proving quite resilient. The EU's GDP is now higher than before the crisis. All Member States are set to grow next year. Investment is starting to increase, supported in part by projects financed under the Investment Plan for Europe. Labour market developments are also more encouraging. Employment is expected to grow faster this year than at any time since 2008, though unemployment still remains high.

Public finances continue to improve. In the EU, both average public deficit and the government debt-to-GDP ratio will continue to fall over the next two years. However, political uncertainty, slow global growth and weak global trade weigh on our growth prospects and we face a number of economic and social challenges. Unemployment is still high. Disparities persist across and within countries, both as regards economic performance and in terms of social challenges. Public and private debt levels remain high in some Member States and act as a drag on growth. In the financial sector there are still high levels of non-performing loans in several Member States.

The Annual Growth Survey 2017 builds on the priorities set out in President Juncker's State of the Union address, as well as on the Bratislava road map. The over-arching message from the annual Growth Survey is that we have to redouble efforts along the virtuous triangle of boosting investment, pursuing structural reforms and ensuring responsible fiscal policies, and in doing so we have to focus on social fairness and delivering more inclusive growth.

A new element this year is a communication on the fiscal stance of the euro area. The letter of intent that accompanies the State of the Union speech announced that the Commission will propose a positive fiscal stance for the euro area in support of the monetary policy of the European Central Bank. The communication provides the Commission's views on the appropriate euro area aggregate fiscal stance in the context of the institutional architecture of the Economic and Monetary Union. Of course, such an orientation should build on the legal frameworks set by the Stability and Growth Pact and take into account the broader fiscal sustainability concerns.

The recommendation on the economic policy of the euro area highlights five areas for action: reforms that favour growth and productivity; a supportive fiscal stance; job creation and social fairness; strengthening the banking sector, and completion of our Economic and Monetary Union.

The draft Joint Employment Report shows that employment and the social situation are gradually improving, while stressing clearly that there is, nevertheless, no room for complacency. The main challenges concern notably high levels of inequality; still high rates of youth unemployment and of those not in employment, education or training; long-term unemployment; and the under-representation of women in the labour market. The unprecedented inflow of asylum seekers and other migrants also calls for comprehensive integration policies.

The package also includes the 2017 Alert Mechanism Report, which screens Member States for risks of macroeconomic imbalances and identifies countries for in-depth reviews. Thirteen in-depth reviews are announced in the Alert Mechanism Report, namely for Bulgaria, Croatia, Cyprus, Finland, France, Germany, Ireland, Italy, the Netherlands, Portugal, Slovenia, Spain and Sweden. The results will be included in the country reports that the Commission will issue towards the end of February 2017. The reduction of the number of in-depth reviews compared to the last year, when 19 such reviews were carried out, reflects the recent progress made in addressing imbalances. Also, a number of vulnerabilities persist.

The Commission also issued opinions on the draft budgetary plans received from the euro area Member States. We received those budgetary plans in October, and the findings have been summarised in a *chapeau* communication. This year, with regard to the Member States under the preventive arm of the Stability and Growth Pact, we found that for five countries – Germany, Estonia, Luxembourg, Slovakia and the Netherlands – their draft budgetary plans are compliant with the requirements of the Stability and Growth Pact. For four countries – Ireland, Malta, Austria and Latvia – the draft budgetary plans are broadly compliant. For six countries – Belgium, Italy, Cyprus, Lithuania Slovenia and Finland – the draft budgetary plans pose a risk of non-compliance.

Concerning the Member States under the corrective arm of the Stability and Growth Pact, for France, the draft budgetary plan is found to be broadly compliant with the requirements of SGP. For Spain, the draft budgetary plan which was submitted under the no-policy-change scenario, is found to be at risk of non-compliance. Also for Portugal, the draft budgetary plan is found to be at risk of non-compliance. Portugal, however, is expected to correct the excessive deficit this year and to transit to the preventive arm of the Stability and Growth Pact next year.

Spain and Portugal have also submitted reports on actions taken in the response to the Council decisions to step up the excessive deficit procedures. The Commission has in the meantime assessed the possible partial suspension of European structural and investment funds and engaged in a structured dialogue with the European Parliament. Taking into account the measures that Spain and Portugal have taken, the Commission's view is that the excessive deficit procedure should be kept in abeyance at this point for both countries. Accordingly, the requirement for a proposal by the Commission to suspend part of the European structural and investment Funds is no longer present and there will be no such proposal by the Commission.

This autumn package is there to assess the EU and euro area dimension of the European Semester. In the coming weeks and months, the work will focus more on the country-specific dimension of the process. The Commission will present its country-specific analysis, including the in-depth reviews under the macroeconomic imbalances procedure and the country reports, towards the end of February next year.

In the run-up to the country-specific recommendations, scheduled for May next year, the Commission plans to intensify dialogue with the Member States and the social partners to develop a common understanding of successful reform implementation.

Gunnar Hökmark, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, I would like to thank the Commissioner for the statements. Let me first of all underline one thing: the Commission is the guardian of the Treaty and it has the responsibility to act within the legal framework – not to change it or cause hesitancy about the rules. That is why it is important that all actions regarding the Stability Pact are consistent with what has been legislated in this Chamber.

I will make three points. The recovery we are seeing is moving at a slow pace. It is to a high degree dependent on a unique monetary policy that is not sustainable in a long-term perspective, but it is also based upon the credibility of the Stability Pact and the stability of public finances. Do not risk that, Commissioner, by calling the Stability Pact and its rules into question.

Secondly, reforms and the consolidation of public finances are the best way to avoid austerity. Wherever you use deficits as a way to avoid structural reforms, you enter into austerity because austerity comes from spending more money than you have. As soon as you do that, you are creating problems for investment, for growth and for jobs. We can see this on the European map.

Thirdly, budgets must be improved with quality. Member States must give priority to the spending that is most important before they increase the deficits. They must give priority to the important things and not have an excuse, in the end, for above minus 3%, for squeezing in the most important spending. They – and all of us – need to do it the other way round.

We want to fight austerity and unemployment with growth and structural reforms. We do not believe in deficits and increased debt burdens. We think that Europe shall go forward.

Gianni Pittella, *a nome del gruppo S&D*. – Signor Presidente, signor vicepresidente Dombrovskis, onorevoli colleghi, credo che la comunicazione sulla *fiscal stance* approvata dalla Commissione sia la migliore risposta all'avanzata dei populisti, perché l'alleato più prezioso dei populisti è proprio l'austerità cieca e dogmatica. Ed è sulle macerie che ha lasciato l'austerità che prospera il nuovo ordine politico promosso dai populisti.

Non è un caso se oggi Trump in America promette un grande piano di investimenti di un trilione di dollari: di fronte al nuovo attivismo statunitense, l'Unione europea non può restare inerme. La Commissione europea ha ragione e voglio ringraziare il commissario Moscovici per il suo lavoro fondamentale. Bisogna passare a una politica di bilancio dell'eurozona più espansiva e i paesi che oggi hanno eccedenze di bilancio hanno il dovere di investire di più. Ma serve anche una grande iniziativa europea a sostegno di una politica economica più ambiziosa.

Fa quindi bene il Parlamento a definire in queste ore la natura di una capacità fiscale dell'Europa. Per il nostro gruppo, il nuovo approccio della Commissione sulla *fiscal stance* costituisce un punto di svolta necessario. Voglio dire con chiarezza a chi punta in queste ore a sabotare questa svolta – e mi riferisco in particolare a Schäuble – che per noi questa *fiscal stance* è una linea rossa invalicabile, su cui condizioniamo il nostro sostegno a questa Commissione e non tollereremo alcun sabotaggio.

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 149, paragrafo 8, del regolamento))

Gunnar Hökmark (PPE), *blue-card question*. – Mr Pittella, I think we all agree that we need to fight austerity. The question is, in which way? I would like you to explain where you have seen that we can have reduced austerity through increased deficits, increased debt burdens, rising interest rates and political uncertainty. Where have we seen that? Austerity comes from overspending, spending more money than you have. Reforms and growth come from strategic and responsible budgeting. So please explain where you have seen that increased deficits and increased debt burdens have given growth and unemployment. I have seen things the other way around.

Gianni Pittella (S&D), *Risposta a una domanda «cartellino blu»*. – Io so solo, collega Hökmark, che la politica di austerità, che si proponeva di ridurre il debito, non l'ha ridotto, per un motivo semplicissimo, che anche i bambini della scuola elementare conoscono: se tu riduci le entrate dello Stato perché comprimi la spesa per gli investimenti, tu non riduci il debito ma lo incrementi. Infatti, il debito aggregato della zona euro è aumentato e non si è ridotto. Solo attraverso una politica di investimenti seria – ha ragione il collega Othmar su questo – una politica di investimenti seria, fondata e finalizzata sulle grandi infrastrutture materiali e immateriali, sull'ambiente, sulla transizione energetica e sulle risorse umane può ridurre il debito, facendo crescere la ricchezza, i posti di lavoro e, quindi, le entrate dello Stato.

Sander Loones, *namens de ECR-Fractie*. – Over enkele maanden vieren wij 25 jaar Verdrag van Maastricht. In dat Verdrag werd vastgelegd hoe de lidstaten verantwoordelijk zijn voor hun sociaal beleid, voor hun economisch beleid en dat zij dat beleid moeten voeren binnen het begrotingskader dat we samen hebben afgesproken. Het is aan de Europese Commissie om erop toe te zien of die regels worden nageleefd, of iedereen binnen de krijtlijnen blijft en om sancties op te leggen wanneer dat noodzakelijk is.

Welnu collega's, ik denk dat we terug moeten naar die logica van het Verdrag van Maastricht. De rekeningen moeten op orde en de lidstaten die weigeren mee te werken, moeten wij aanspreken op hun verantwoordelijkheid. Wij moeten deze lidstaten ook sancties kunnen opleggen, hen desnoods uit de eurozone zetten wanneer dat nodig is. Maar wat zien we? Dat de Europese Commissie vandaag niet van plan lijkt om het Verdrag van Maastricht te vieren, maar eerder van plan lijkt om het Verdrag te begraven. Wat zij voorstelt, past niet binnen het afgesproken kader. De Commissie waant zich een soort Europees ministerie van Financiën. Ze stelt zaken voor waarvoor zij niet bevoegd is, maar vooral stelt zij zaken voor die niet verstandig zijn. Onze structurele problemen, het is al gezegd door collega Hökmark, zullen niet wegsmelten. Wij kunnen geen groei kopen op de pof. Op de korte termijn helpt ons dat misschien, op de lange termijn creëert dat gewoon meer problemen. Het is trouwens perfect mogelijk om slim te besparen en slim te groeien. We zien dat in landen zoals Nederland, Duitsland en Oostenrijk. Dat is precies de weg die wij met deze Europese Unie moeten volgen.

Lieve Wierinck, *namens de ALDE-Fractie*. – Ik dank de Commissie voor de toelichting. U concludeert terecht dat we een beleid nodig hebben dat leidt tot meer werkgelegenheid, sociale rechtvaardigheid, convergentie en een positief investeringsklimaat. Als we een verbetering van onze competitiviteit willen, hebben we een snellere voltooiing van de interne markten nodig. Ook moeten onze fondsen aangewend worden om groeistimulerende en grensoverschrijdende projecten te financieren. Maar hoe? Een begrotingsoverschot lijkt aannemelijk. Ik heb hier twee vragen over.

Ten eerste: hoe motiveert de Commissie lidstaten om een begrotingsoverschot te spenderen aan het collectief? We kunnen immers niet van een land verwachten dat het zijn ruimte in de begroting investeert als andere landen regels van het Europees semester niet naleven. Deze regels moeten dus afdwingbaar worden. Ten tweede: hoe denkt de Commissie een zogenaamd overloopeffect te kunnen bereiken?

Laten we van Europa de meest competitieve onderzoeks- en innovatieregio maken. Alleen een ambitieus economisch en monetair beleid, in combinatie met een vervolledigde interne markt, leidt tot het beste resultaat.

Paloma López Bermejo, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor Presidente, las prioridades económicas y sociales que plantean son absolutamente insuficientes. Las recomendaciones vuelven a insistir en medidas que ya hemos visto cómo, año tras año, han fracasado. En materia de empleo, son una nueva llamada a la precarización de las condiciones laborales y de la vida de los trabajadores y de las trabajadoras. Los incentivos a la contratación se terminan por convertir en subvenciones a los empresarios, que solamente sirven para no pagar sus cotizaciones sociales.

Se piden mejoras en los sistemas de formación, cuando al mismo tiempo se aplican recortes en todas las políticas públicas. Los elementos de protección social no terminan de concretarse. Llevamos dos años esperando una propuesta de renta mínima.

En resumen: estas medidas son la repetición de sus errores. Año tras año constatamos en este Parlamento el fracaso de estas medidas; las mismas medidas que nos han llevado, entre otros, al *brexit*, a la desafección de la ciudadanía, al avance de la política de la extrema derecha, como resultado precisamente de esa desafección. Lo que plantean no es cómo crecer, sino un manifiesto dadaísta, más reformas estructurales, flexibilización, etcétera. ¿Han aprendido algo desde el inicio de esta crisis? Desde luego, parece que no.

Hagan pagar impuestos a los grandes capitales. Hagan un programa de inversión efectivo. Potencien un modelo productivo sostenible. Mejoren la productividad. Hagan un auténtico pilar social.

Este no es el camino. Solamente pretenden beneficiar a los grandes capitales y desmantelar la Europa social.

Ernest Urtasun, *en nombre del Grupo Verts/ALE.* – Señor Presidente, gracias Vicepresidente por su presencia. Voy a centrarme en su Comunicación sobre la posición fiscal.

Hay tres afirmaciones de la Comunicación que creo que son acertadas: primera, que la recuperación es frágil —yo creo que nadie puede dudar de ello—; segunda, que basar toda nuestra estrategia de crecimiento en la demanda exterior es una estrategia suicida, dado el contexto; y, tercera, que no podemos fiarlo todo a que la política monetaria sea la solución para sostener el crecimiento.

Pero entonces, ocurre una cosa: ustedes hacen un esfuerzo para presentar una propuesta para una posición fiscal expansiva, pero tengo que decirle que es demasiado poco, que llega demasiado tarde y que es poco consistente con las normas que tenemos, que es algo que ustedes no reconocen. Demasiado poco, evidentemente, porque prácticamente lo que están pidiendo es ir un poco más allá de la posición fiscal de este año, no mucho más allá. Demasiado tarde porque el daño hecho por las políticas de austeridad a lo largo de todos estos años es altísimo. Y demasiado poco consistente porque es un poco complicado ver cómo una política de este tipo es consistente con las normas de gobernanza actual que tenemos.

Todo el proceso carece de coherencia, tengo que decirle. La implementación estricta de las recomendaciones presupuestarias que ustedes hicieron el año pasado suponía una posición fiscal regresiva del 0,3 %, a pesar de que ustedes previeron que la posición fiscal sería neutra. O sea, la coherencia de todas las previsiones del año pasado es absolutamente evidente. Y eso para mí tiene tres implicaciones o demuestra tres cosas: primero, la volatilidad e incerteza de todo el proceso que hoy iniciamos; segundo, la prociclicidad endémica del Pacto de Estabilidad y Crecimiento; y, tercero, el persistente sobreoptimismo de sus previsiones.

Y, después, en relación con la Comunicación, también tengo que decirle otra cosa, que no terminan de romper un tabú que es muy importante: qué distribución geográfica de la posición fiscal agregada y de las medidas que deben tomarse debe realizarse. Los cálculos que nosotros podemos ver implicarían que, por ejemplo, Alemania, del superávit del 0,6 % actual debería ir a una posición fiscal negativa del 0,5 %; o si Alemania va a una posición fiscal neutral, eso significa que determinados países —por ejemplo, España— no cumplirían con las propias recomendaciones y previsiones que ustedes han hecho. Pero estaría bien que ustedes indicaran esa distribución geográfica.

Por lo tanto, y a modo de conclusión, señor vicepresidente, yo tengo que decirle que, a pesar de que es poco y demasiado tarde, yo espero que le salga bien, pero los augurios no son muy buenos. El ministro alemán y el ministro español, incomprensiblemente, ya han dicho que no están de acuerdo.

Yo creo que este Parlamento debe dar un mensaje claro de que es importante que este año la posición fiscal sea expansiva porque, si no, la recuperación no llegará.

Le vamos a pedir que también avancen, como le decía, en la distribución regional, que indiquen qué distribución regional tiene que haber.

Y finalmente, ustedes tienen que reconocer que las normas actuales de gobernanza no funcionan y que toda la estrategia de política económica de los últimos años ha sido un fracaso.

Peter Lundgren, *för EFDD-gruppen*. – Herr talman! Återigen bevittnar jag EU:s storvulna planer – planer som inte har fungerat tidigare och inte heller kommer att fungera denna gång. Vi som kritiserar byggandet av Europas förenta stater avfärdar ni föraktfullt som populister. Men låt mig påminna er om att det är det vanliga, lilla folket som ni avfärdar. Det är det vanliga, lilla folket som går till sitt jobb, som sliter varje dag för att kunna betala sina skattepengar. Det är dem som ni så föraktfullt kallar populister. Det är vanliga människor som är oroliga för sin vardag, hur de ska klara sig, hur familjen ska få pengarna att räcka till varje månad. Det är vanligt folk som till skillnad från er inser att er dröm inte fungerar i praktiken. Det är människor som inser att medlemsländer faktiskt skiljer sig fundamentalt åt, inte minst när det gäller ekonomiska förutsättningar. Därför är en gemensam valuta och en gemensam ekonomisk politik en fullständig utopi som aldrig kommer att fungera.

Nu förutspår ni att ekonomin växer till sig och att nästa år blir bättre. Det är väl ungefär som att jag förutspår att det kommer att börja snöa om en timme. Det är bara gissningar och förhoppningar. Vanligt folks tillit har ni fullständigt förlorat, vilket bevisas av det minskande valdeltagandet varje gång vi har val till Europaparlamentet.

Så länge ni fortsätter att driva detta som ett elitistiskt projekt och inte lägger örat mot marken och lyssnar på den lilla människans oro och förtvivlan, är detta projekt kallat Europeiska unionen dömt att misslyckas.

Barbara Kappel, *im Namen der ENF-Fraktion*. –Herr Vorsitzender, Herr Vizepräsident Dombrovskis! Die Europäische Kommission hat in der letzten Woche die Bewertung der Haushaltspolitiken der Mitgliedstaaten abgeschlossen und ein Paket wirtschaftlicher und sozialer Prioritäten vorgelegt, das gemeinsam mit den Wirtschaftsdaten der Herbstprognose 2016 das Europäische Semester für das kommende Jahr einleitet.

Das Europäische Semester stößt aber auf wenig Nachhaltigkeit bei den Mitgliedstaaten. Die einen halten sich nicht an das Europäische Semester und den Stabilitäts- und Wachstumspakt und müssen dafür auch keinerlei Konsequenzen nach sich ziehen: Anders als im Sommer angekündigt, nimmt die Kommission nun doch davon Abstand, den Defizitsündern Spanien und Portugal Strukturfondsmittel einzufrieren – von Sanktionsbefreiungen für latente Verweigerer einer Haushaltssanierung wie Frankreich und Italien einmal ganz abgesehen.

Die anderen kritisieren, dass die Europäische Kommission falsche Prioritäten setzt und nicht energisch gegen Defizitsünder vorgeht. Angeführt wird dabei – insbesondere von deutscher Seite –, dass die Europäische Kommission für das nächste Semester im Alleingang finanzpolitische Ziele für die Währungsunion vorgibt, für die es keine rechtliche Grundlage gibt, und gleichzeitig versucht, die gesamte Architektur der finanzpolitischen Koordinierung in der Eurozone zu verändern.

Unterstützung bekommt die deutsche Seite dabei von der slowakischen Ratspräsidentschaft, die eine Reform des Stabilitätspakts verlangt. Der Pakt soll einfacher und leichter verständlich werden. Ich zitiere den Ecofin-Präsidenten: Wenn Regeln unsinnig sind, so müsse man diese ändern, statt sie zu umgehen, denn sonst zerstöre man das Regelwerk. Die Glaubwürdigkeit des Semesters und des Stabilitätspakts, und somit des gesamten Regelwerks der Koordinierung steht auf dem Spiel, sofern es nicht überhaupt schon verspielt ist. Wenn Mitgliedstaaten, die einen Haushaltsüberschuss erzielen, aufgrund markoökonomischer Ungleichgewichte einer präventiven Komponente des Stabilitätspakts unterliegen und Länder, die Gegenstand von Defizitverfahren sind, seit Jahren unsanktioniert davonkommen, dann kann Flexibilität schnell als Prinzipienlosigkeit interpretiert werden.

Die gesamte Eurozone leidet nach wie vor an einer zu hohen Staatsverschuldung, das belegt auch die aktuelle Herbstprognose. Die Haushaltskonsolidierung kommt aber mit wenigen Ausnahmen nicht voran, weil die Regierungen keine unpopulären Strukturmaßnahmen umsetzen wollen und dies auch nicht müssen, weil sie die EZB indirekt finanziert. Daran ändert sich auch nichts, wenn ein, zwei Mitgliedstaaten mehr investieren. Diese Investitionen lösen die Struktur- und Finanzprobleme der anderen nicht.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, με φόβους για νέο κύκλο κρίσης, αμηχανία για το Brexit και την εκλογή Trump, επερχόμενες εκλογές σε διάφορες χώρες με αυξανόμενη λαϊκή αμφισβήτηση, που εγκλωβίζεται όμως σε αντιδραστική κατεύθυνση, οξύνονται οι ανταγωνισμοί παγκόσμια και στην Ένωση. Σε τέτοιο κλίμα αντιθέσεων, αλήθεια, ποια είναι η αξία της ενιαίας οικονομικής διακυβέρνησης και του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου;

Και όμως διατηρούν την αξία τους. Η σύγκλιση ή απόκλιση ή ακόμα και οι φυγόκεντρες δυνάμεις, κάποια χαλάρωση με μεταρρυθμίσεις που εισηγείται η Επιτροπή ή η αυστηρότητα, όπως επιμένουν η Γερμανία και άλλοι, αφορούν μόνο τη χρηματοδότηση του κεφαλαίου για επενδύσεις και όχι την αποκατάσταση όσων έχουν χάσει οι λαοί. Οποιοδήποτε μείγμα πολιτικής προϋποθέτει νέες μόνιμες λαϊκές θυσίες που περιγράφονται στο Ευρωπαϊκό Εξάμηνο. Σε αυτές συμφωνούν όλοι.

Παράδειγμα, η Ελλάδα των τριών ή και τεσσάρων μνημονίων που ετοιμάζεται για νέες απεργίες. Οι λαοί πρέπει να οργανωθούν με τη δική τους σημαία και όχι του κεφαλαίου για ανατροπή. Η εναλλαγή, απλά, διαχειριστών τους οδηγεί σε νέες απογοητεύσεις.

Burkhard Balz (PPE). – Herr Präsident, Herr Vizepräsident Dombrovskis! Lassen Sie mich zunächst einmal rekapitulieren, was die Kommission uns an Zahlen aus den Mitgliedstaaten geliefert hat: Mit Blick auf die präventive Haushaltsüberwachung erfüllen vier Mitgliedstaaten die Anforderungen aus dem Stabilitätspakt nicht vollständig, und sechs Mitgliedstaaten sind kurz davor, dass ihnen eine Nichteinhaltung der Anforderungen attestiert wird. Zusätzlich dazu gibt es drei Mitgliedstaaten, die bereits verpflichtet werden mussten, mit deutlichen Korrekturen gegen die Nichteinhaltung vorzugehen.

Meine Damen und Herren! Was sagt uns diese Bilanz? Diese Bilanz ist eindeutig negativ und sie macht uns Sorgen über die fiskalpolitische Stabilität, über die immense Verschuldung und die strukturellen Probleme vieler Mitgliedstaaten in der Eurozone. Die Bilanz sagt aus, dass die Kommission in ihrer Kontrollfunktion als Hüterin unserer gemeinsam vereinbarten Regeln, die unser Zusammenwirken bestimmen und sichern, gefordert ist, und zwar mehr denn je.

Ein positiver fiskalpolitischer Kurs für die Eurozone ist kein Ausweg daraus. Ein fiskalpolitischer Kurs für die Eurozone ist nicht einmal rechtlich von unserem bestehenden wirtschaftspolitischen Rahmenwerk abgesichert. Strukturelle Probleme werden nicht durch das Zusammenrechnen bestimmter Kennzahlen gelöst, sie werden höchstens damit verschleiert. Doch mit einer Verschleierung wäre keinem geholfen. Allen voran wäre der Glaubwürdigkeit unseres politischen Handelns damit sicherlich nicht geholfen.

Ganz konkret möchte ich Sie, Herr Dombrovskis, heute fragen: Warum wendet die Kommission nicht erst einmal die Regeln an, die wir zur Verfügung haben, bevor Sie weitere Verwirrung stiften und Verantwortlichkeiten zerstreuen? Und wie lautet die Rechtsgrundlage für einen positiven fiskalpolitischen Kurs? Gibt es überhaupt diese Rechtsgrundlage? Was tun Sie, um in den einzelnen Mitgliedstaaten die Rückkehr zur Wettbewerbsfähigkeit sicherzustellen?

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte" gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *ερώτηση «γαλάζια κάρτα»*. – Μια απλή ερώτηση: υπάρχει, κατά την άποψή σας, οποιαδήποτε ευθύνη για όσα έχετε πει στην γερμανική οικονομική πολιτική, και δη στην πολιτική του κυρίου Schäuble, και στην προσπάθεια αυτής της χώρας να γερμανικοποιήσει την ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική;

Burkhard Balz (PPE), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte"*. – Ich habe selten eine – Sie sagten, es war eine einfache Frage – so dumme Frage hier in diesem Haus gehört. „Germanisierung der Wirtschaftspolitik" ist so ziemlich das falscheste, was man überhaupt ansetzen kann. Ich glaube, dass Herr Schäuble außerordentlich verantwortungsvoll – als wirklicher Europäer im Übrigen – in den letzten Jahren gehandelt hat. Aus meiner Sicht sollte man hier nicht mit einzelnen Fingern auf einzelne Staaten zeigen, weder in Richtung Deutschland noch in den Heimatstaat, aus dem Sie kommen.

Maria João Rodrigues (S&D). – Mr President, we welcome the Commission because we are starting now to adapt economic policy to the real needs, economic, social, political needs, of the European Union and the euro area. We can also recognise that the European Parliament proposals adopted in the last Annual Growth Survey (AGS) report were also taken into account. We are now starting to have an economic policy driven by the European strategy for growth and jobs, we are having a policy mix giving more attention to investment, we are paying attention to the role of demand and reducing social inequalities, and we are developing a euro area stance with more focus on supporting growth. These are positive elements.

Nevertheless, we are still falling short of a real virtuous circle in the euro area, because for this we need to have much higher investment to tackle social inequalities, thus increasing growth, and with higher growth it will be easier to reduce our public debt. Of course fiscal discipline is important but this is not enough. We need to have this virtuous circle in the euro area. And for this we need to complete the economic and monetary union with a banking union and fiscal capacity. All members of the euro area need to have these conditions and we believe this is really a central task for the Commission when the White Paper is being prepared.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, το περίφημο «Ευρωπαϊκό Εξάμηνο» αποτελεί μηχανισμό αναίρεσης των κυριαρχικών δικαιωμάτων των εθνικών κοινοβουλίων να διαμορφώνουν ελεύθερα τους κρατικούς τους προϋπολογισμούς. Αποτελεί εργαλείο επιβολής της μερκελικής λιτότητας και της βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής. Και όταν οι Βρυξέλλες δείξουν ότι επιχειρούν να αυτονομηθούν από την πολιτική του Βερολίνου, δίνοντας, όπως τώρα, λίγα ψίχουλα ανάπτυξης, τότε ο Schäuble τις ανακαλεί στην τάξη. Ο Schäuble, ο οποίος για άλλη μια φορά με ιταμό τρόπο, προκαλεί τον φτωχοποιημένο από τα μνημόνια ελληνικό λαό, απαιτώντας και νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων.

Ήρθε λοιπόν η ώρα, κύριε Dombrovskis, να προχωρήσει η Ελλάδα στην εγγραφή των γερμανικών αποζημιώσεων στον ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό. Για τον λόγο αυτό, διοργανώνουμε ηλεκτρονική ψηφοφορία με την οποία απαιτούμε επιτέλους την εγγραφή στον κρατικό προϋπολογισμό των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα. Μια ηλεκτρονική ψηφοφορία που θα θέσει την Ελληνική Βουλή προ των ευθυνών της και θα αναγκάσει την ελληνική κυβέρνηση να πράξει το αυτονόητο, να εγγράψει, δηλαδή, εδώ και τώρα τις γερμανικές αποζημιώσεις στον υπό συζήτηση ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό του 2017.

Jasenko Selimovic (ALDE). – Mr President, the recovery in the EU is gaining ground. There are a number of positive developments signalling the recovery. However, recovery remains fragile. Indeed Member States need to continue to pursue structural reforms to make their economies more competitive and build confidence in their economic and business environment.

But we again face broader uncertainty. The election of Donald Trump in the USA as President reflects the resurgence of protectionism and opposition to TPP and TTIP. It means that the benefits of openness and free trade are again under serious threat. We cannot afford this. We must uphold openness and facilitate the further integration of EU companies in global value chains. We need this as a source of jobs for Europeans.

Finishing CETA is a way to press the USA to keep up openness. It could not have come at better time as it creates immediate market opportunities for American companies, which will have to find alternatives against protectionism in the USA. That is why I urge the Commission and Parliament to finish CETA as soon as possible and to continue the implementation of the key reforms in this report.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Maria Grapini (S&D), *Întrebare adresată conform procedurii „cartonașului albastru”.* – Stimate coleg, ați spus, printre altele, că vreți să integrăm companiile europene în piața globală și sunt de acord cu dumneavoastră ca fost întreprinzător. Vă întreb, însă: credeți că cu această politică rigidă de plafonare a deficitului la 3 % se pot dezvolta noi investiții? Nu credeți că este nevoie de flexibilizare? Cum s-a calculat acest deficit de 3 %? De unde știm că este cifra optimă? De nu patru, de ce nu doi?

Jasenko Selimovic (ALDE), *blue-card answer.* – We have to have sound economies in order to be involved in global value chains in Europe in a global economy. The economies that are in deficit cannot be part of it, because they will just create and continue spreading the deficits around. I think that the involvement of European companies in the creation of jobs for Europeans has to be made on sound ground.

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Dombrovskis, η τυφλή μονομερής λιτότητα, δηλαδή, το δόγμα Schäuble, δεν φέρνει ανάπτυξη. Αποσυνθέτει την Ευρώπη οξύνοντας τις κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες και τροφοδοτεί τους λαϊκιστές της Άκρας Δεξιάς. Η Επιτροπή πρέπει να προχωρήσει με πιο τολμηρά βήματα για μια στροφή υπέρ της οικονομικής ανάπτυξης σε όλη την Ευρώπη, με ενίσχυση των επενδύσεων και της ζήτησης, ιδιαίτερα από τις χώρες της ευρωζώνης, όπως η Γερμανία, που έχουν μεγάλα δημοσιονομικά πλεονάσματα, με τη χαλάρωση αλλά και την τροποποίηση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, ώστε να έχουμε επιτέλους ανάπτυξη και μείωση της ανεργίας, ιδιαίτερα στις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, που μαστίζονται από τεράστια ανεργία, ιδιαίτερα των νέων.

Κύριε Dombrovskis, το δόγμα «λιτότητα- λιτότητα-λιτότητα» σκοτώνει την ανάπτυξη, τροφοδοτεί την ανεργία και ενισχύει την ακροδεξιά ατζέντα για διάλυση της Ευρώπης και για μια τεράστια κοινωνική οπισθοδρόμηση. Έχετε ιστορικό καθήκον και ευθύνη να το αποτρέψετε και την έχουμε και εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Για αυτό, σταματήστε να αφήνετε τον εαυτό σας εκτεθειμένο ως Επιτροπή στο bullying του κυρίου Schäuble, που θέλει να αντικαταστήσει την Επιτροπή στον θεσμικό της ρόλο από αυτοματοποιημένους μηχανισμούς και τεχνοκράτες, όπως ο ESM. Περιμένουμε σθεναρές απαντήσεις σε αυτό το bullying.

Jean Lambert (Verts/ALE). – Mr President, when we are looking at the Growth Survey, we need to be considering its distribution and effect, not just figures. So does the Commission really feel that Member States have policies in place which will reduce inequality? This means dealing with issues such as corporate taxation and the top end of income, tax levels, pay ratios etc. In terms of reducing poverty, part of our 2020 Strategy, what progress does the Commission feel is being made? How many Member States have a genuine living wage policy in place? We know this is not the same as a minimum wage. What recommendations is the Commission making in this area?

The report mentions effective social security and benefits schemes. We recognise that these are essential, but too many of these schemes have no factual basis when we actually look at the amounts paid. So, again, what recommendations are we making? What progress is there? On decent jobs, workers' participation and the role of trades unions are important, so does the Commission believe that its policies and recommendations on labour market reform are enhancing such participation or threatening it, as is often reported? Lastly, on climate change, does the Commission believe that Member States have really incorporated action on this into their strategies on investment and skills development?

Marco Valli (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, io, da quando sono entrato in questo Parlamento, cioè nell'ultimo mandato, mi sono occupato di tutti quelli che sono i temi legati al semestre e ritengo allucinante che in due anni e mezzo, quasi tre, non si sia ancora riusciti a cambiare neppure di un minimo quello che è il dogma legato a questa austerità che è intrinseca nei trattati, che è intrinseca in questo progetto, secondo me non completabile e irriformabile dal punto vista sia tecnico che politico, che si chiama Unione economica e monetaria. Purtroppo sappiamo come, tecnicamente, l'euro sia una moneta insostenibile, che crea squilibri e provocando, appunto, la distruzione totale di quella che è la realtà sociale ed economica in Europa.

Se noi andiamo a vedere il surplus che ha accumulato quest'anno la Germania, constatiamo che esso ammonta quasi al 9%, cioè sono 300 miliardi. Ormai la Germania è diventata la Cina del mondo e tutto questo grazie all'euro, cioè grazie a una moneta che è sottovalutata per la sua economia e che le permette di generare questo surplus commerciale mostruoso a fronte dei deficit mostruosi che si generano nei paesi del Sud. Ecco, questa è una cosa che non si legge nei vostri testi e che, obiettivamente, andrebbe invece rimarcata di più.

E quindi cosa succede? Nel momento in cui voi dite che avete una crescita, una crescita in Europa c'è per via delle politiche monetarie che hanno svalutato nettamente la moneta e per via, appunto, di una situazione legata anche ai prezzi dell'energia, che sono molto bassi. Nel momento in cui questo verrà meno, non ci sarà più la crescita e verranno ancora fuori quelli che sono i problemi strutturali.

Io sono però veramente esterrefatto del fatto che proprio si difenda religiosamente il progetto moneta unica. Voi non potete continuare in questa direzione, perché lo stanno dicendo i più grandi economisti del mondo: se non metteremo al centro il problema dell'insostenibilità politica e soprattutto tecnica della moneta unica, non riusciremo ad andare avanti e ci sarà una dissoluzione incontrollata della zona. E la colpa di ciò sarà solo della Commissione e di tutti i partiti populisti e demagoghi che continuano a sostenere l'euro.

Bernard Monot (ENF). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, encore une fois, le Semestre européen est face à un constat d'échec. La majorité des pays n'ont jamais respecté la règle du pacte de stabilité et de croissance et la Commission n'ose toujours rien faire contre l'énorme excédent budgétaire et commercial allemand. Il est plus facile d'être fort avec les faibles que faible avec les forts. Que l'Allemagne montre l'exemple et paie sa dette historique à la Grèce.

Votre politique de coordination économique et budgétaire continue à produire le même résultat: les indicateurs macroéconomiques sont toujours dans le rouge. Ce qui explique la montée inexorable de l'euroscepticisme, mais vous continuez quand même dans une fuite en avant éperdue. M. Moscovici va même dans les régions françaises dispenser votre propagande sur les bienfaits économiques de l'Union européenne.

Malgré le bilan désastreux des destructions permanentes de richesses et d'emplois, vous voulez tenter l'expérience du fédéralisme économique et, d'ailleurs, chaque commissaire se rêve déjà en ministre des finances de la zone euro. Quel simulacre de voir que le budget français pour 2017 a été jugé globalement conforme par vos services, alors que tout le monde sait qu'il ne s'agit que d'un budget fantaisiste basé sur des statistiques économiques irréalistes. Les mêmes causes donneront les mêmes effets: le chômage massif, l'austérité qui tue la demande intérieure, le libre-échange, le laxisme de la BCE, le laisser-faire des États face aux multinationales et aux banques privées, les privatisations, la dérégulation du marché du travail et l'immigration massive.

Toute cette politique mènera les Européens à la banqueroute! Votre Semestre européen n'est qu'un soin palliatif. Tant que vous garderez l'euro monnaie unique, nous aurons l'austérité!

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση, για να διασφαλίσει την πολιτική της αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας στα κράτη μέλη, εφαρμόζει τα εξής εργαλεία: Στρατηγική «Ευρώπη 2020» βάθους δεκαετίας, Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο βάθους εξαετίας, προγράμματα σταθερότητας και σύγκλισης βάθους τριετίας, σχέδια δημοσιονομικών προγραμμάτων σε ετήσια βάση και το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο σε εξαμηνιαία βάση. Αν υλοποιήσει δε ένα εργαλείο σε μηνιαία βάση, τότε καμία χώρα δεν θα μπορεί να αποφύγει την πλήρη κατάργηση της εθνικής της οικονομικής κυριαρχίας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπόρεσε να προβλέψει την οικονομική κρίση, την αθρόα λαθρομετανάστευση, την αύξηση της τρομοκρατίας και το Brexit, πολύ δε περισσότερο να τα αντιμετωπίσει ουσιαστικά. Η Ευρώπη δεν έχει ανάγκη από συστήματα οικονομικού ελέγχου των κρατών μελών. Έχει ανάγκη από πολιτικές προσαρμοσμένες στις ανάγκες των πολιτών. Και για να μιλήσω με στρατιωτικούς όρους, ο συγκεντρωτικός έλεγχος και η συγκεντρωτική διοίκηση είναι χαρακτηριστικά ενός κακού διοικητή. Η αποτυχία ενός κακού διοικητή οφείλεται στον ίδιο και όχι στο προσωπικό που διοικεί.

Dariusz Rosati (PPE). – Mr President, I welcome the Annual Growth Survey 2017 and I fully support the three-pillar approach which puts the focus on investment, structural reforms and responsible fiscal policy.

However, after three years of being involved in this type of policy approach we see that growth, economic growth, has returned to Europe but it is still very fragile. But I do not know whether this is a reason to blame the Commission or the European Union in general. I would say that there are limits to what the EU can do, given the very small size of the budget and also the fact that many of the constraints on growth which we identify right now are in areas that are under the direct control of Member States. Let me just mention a few of them.

First of all, high debt levels both in banks and in enterprises. Then, low investment in innovation, knowledge, and education. Number three, this is still an insufficiently conducive environment for business activities that would make Europe an attractive, the most attractive, place for investment across the whole world.

So there are a number of things that have to be done by Member States. I would like to call on the Commissioner to increase the role of country-specific recommendations and to make sure that they are treated seriously by Member States because otherwise we can, of course, exchange reproaches in this House but without actually any tangible results in terms of higher growth and more jobs.

Pervenche Berès (S&D). – Monsieur le Président, Monsieur le Vice-président, je pense que la Commission – lentement mais, je l'espère, sûrement – est en train d'amorcer un tournant. Je vois pour cela deux motifs, deux faits qui marquent ce tournant.

Le premier, c'est le fait d'avoir reconnu que l'Espagne et le Portugal avaient pris des mesures effectives et qu'une suspension des fonds structurels n'était pas nécessaire. Je crois que l'action de ce Parlement en ce sens a été déterminante et je m'en réjouis. Poursuivons ce dialogue structuré avec des résultats efficaces.

Le deuxième fait, c'est cette communication sur la position agrégée de la zone euro et la recommandation «zone euro» qui reconnaît, parallèlement au renouveau du plan Juncker, que la position agrégée est essentielle si l'on veut stimuler la croissance et soutenir l'investissement au niveau où il doit l'être. Pour cela, je crois aussi que le message qu'envoie le président de la Banque centrale européenne jour après jour – et il l'a refait hier –, selon lequel la politique monétaire a besoin d'être soutenue par une position budgétaire agrégée offensive, est de bon aloi.

Mais si nous nous félicitons de ces deux éléments dans votre examen annuel de la croissance 2017, alors il faudra en tirer deux conséquences au moment des recommandations spécifiques de la zone euro.

D'abord, nous ne voulons pas n'importe quelle réforme structurelle. Nous voulons des réformes structurelles «nouvelle génération», qui stimulent le capital humain, par exemple. Nous voulons aussi que toutes les conséquences en matière fiscale soient tirées, notamment pour soutenir l'investissement, mais aussi pour lutter plus efficacement contre les inégalités, qui restent un sujet de préoccupation majeur.

Enfin, sur le moyen terme, il faudra aussi tirer les conséquences de cette analyse. D'abord, le pacte de stabilité a besoin d'évoluer et, surtout, la feuille de route que vous devez mettre en branle avec le livre blanc sur la réforme de l'Union européenne à 27 ne doit pas passer sous silence le besoin d'une capacité budgétaire pour la zone euro et d'un achèvement des outils permettant à l'Union économique et monétaire de servir efficacement l'intérêt des pays membres de la zone.

(L'oratrice accepte de répondre à une question «carton bleu» (article 162, paragraphe 8, du règlement))

Patrick O'Flynn (EFDD), *blue-card question*. – Would Ms Berès agree with me that France currently faces the worst of all economic worlds, in that it is locked in a currency that is entirely unsuited to its needs and that reduces room for fiscal manoeuvre, and also has a governing party which has imposed an anti-business culture which is seeing stagnation and growing unemployment? Is that the reason that nobody thinks the Socialists will have a candidate in the last round of the French presidential elections?

Pervenche Berès (S&D), *réponse «carton bleu»*. – Je ne savais pas que j'avais affaire à un expert en matière de politique nationale. Je constate que, dimanche après dimanche, ou jeudi lorsque les gens votent le jeudi, nous allons de surprise en surprise et que le résultat de dimanche dernier n'interdit pas une autre surprise pour demain. Je constate aussi que c'est à l'initiative de la France que la question du débat sur l'investissement et de l'achèvement de l'union bancaire a pu prendre toute sa dimension dans le débat européen, et je m'en réjouis.

Zbigniew Kuźmiuk (ECR). – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Zabierając głos w tej debacie, chcę zwrócić uwagę, że ożywienie gospodarcze w większości krajów Unii, w tym szczególnie południa strefy euro, jest słabe i nierównomierne, co więcej stymulowane głównie poluzowaniem polityki monetarnej EBC, a także fiskalnej oraz zewnętrznymi czynnikami, jednak o charakterze przejściowym, takimi jak na przykład niskie ceny ropy naftowej.

Na tym tle mój kraj, Polska – nienależący do strefy euro –wykazuje stabilny i zrównoważony wzrost gospodarczy, który w tym roku sięgnie 3 % PKB, a w 2017 — 3,6 % PKB przy jednoczesnym utrzymywaniu odpowiedzialnej polityki budżetowej, czego wyrazem jest deficyt sektora finansów publicznych utrzymywany poniżej 3 % PKB. Ulega także poprawie wydajność podatkowa: z czterech głównych podatków wzrośnie z 13,5 % do 15,3 % PKB, co oznacza wzrost o dwa punkty procentowe. A najniższym od 27 lat jest także bezrobocie, które według klasyfikacji GUS jesienią tego roku nie przekracza 8 %, a w 2017 roku będzie poniżej tego poziomu. Można więc stwierdzić, że stan gospodarek i finansów publicznych krajów Unii posługujących się własnymi walutami jest wyraźnie lepszy niż tych należących do strefy euro.

Sylvie Goulard (ALDE). – Monsieur le Président, Monsieur le Vice-président, je suis ravie, comme d'autres orateurs l'ont dit avant moi, de souligner que vous avez adopté cette année une approche agrégée qui paraît être une bonne chose parce que, effectivement, ce qui compte le plus, c'est que nous nous intéressions à l'intérêt de la zone euro dans son ensemble. À ce sujet, je tiens à dire, comme l'un des anciens rapporteurs du *six-pack*, à quel point je suis déçue par l'usage que vous en faites – enfin, quand je dis «vous», je ne suis pas sûre de m'adresser tout à fait à l'unique personne qui est, en l'occurrence, visée puisque c'est le collège qui prend des décisions. L'intention du législateur, quand nous avions élaboré le *six-pack*, était de rendre les règles moins susceptibles d'être interprétées, pour ne pas dire tordues, en

fonction de compromissions ou de compromis politiques.

Je tiens à rappeler, en tant que Française, que l'article 6 de la déclaration des droits de l'homme et du citoyen, la grande déclaration des droits de l'homme et du citoyen de la fin du XVIIIe siècle, dispose tout simplement que «la loi doit être la même pour tous». J'aimerais vraiment, en tant que Française pro-européenne, que la Commission s'en tienne effectivement à une lecture qui ne fasse pas de cadeaux à des pays parce qu'ils sont censés être grands. La grandeur consiste à respecter ses engagements.

Deuxièmement, on a l'impression dans ce débat – d'ailleurs, vous avez vu les foules que cela rassemble dans ce Parlement – que chacun, en fait, ne s'adresse pas aux autres Européens mais à son opinion publique. Nous commençons à assister aux méfaits d'une double démagogie. Dans certains pays, la démagogie consiste à insister sur la sévérité de l'application de la règle sans se préoccuper des conséquences et, dans les autres, il y a des partisans de la flexibilité qui finissent par perdre de vue que le but était quand même d'avoir des règles. Il y a eu un grand changement en Europe entre l'époque où chacun essayait de venir apporter quelque chose à la construction européenne et celle dans laquelle nous vivons, où chacun fait de la démagogie à l'usage de sa propre opinion.

Par conséquent, Monsieur le Vice-président, je ne saurais trop vous encourager à tenir bon et à regarder de près les lois en matière de finances, même quand elles dissimulent un certain nombre de chausse-trappes parce que, in fine, la croissance et l'emploi ne viendront que de finances publiques assainies et faites dans un esprit certes d'humanité et de flexibilité, mais sans complaisance.

Miguel Viegas (GUE/NGL). – Senhor Presidente, este relatório representa o primeiro passo de mais um ciclo de inaceitável chantagem económica contra os Estados nacionais e as suas políticas orçamentais. O conteúdo do relatório representa mais um hino às políticas neoliberais que têm estado na base da austeridade imposta aos trabalhadores e aos pobres, ao mesmo tempo que crescem os lucros das grandes empresas.

Em Portugal, as eleições de outubro de 2015 criaram condições para uma alteração de políticas que reverteu muitas medidas impostas pela *troika*, amenizando a austeridade. Apesar de todas as pressões, das ameaças de multas, ou sobre a suspensão dos fundos estruturais, este pequeno alívio de austeridade, com aumento do salário mínimo, das pensões, com a diminuição da carga fiscal sobre o trabalho e, pasme-se, com a suspensão das privatizações, a economia portuguesa não se afundou. O crescimento económico aumenta e o défice das contas públicas melhorou.

Naturalmente que para a Comissão Europeia isto pouco interessa, na medida em que a governança económica que suporta o euro e a UEM representa, acima de tudo, um instrumento destinado a impor a sua agenda neoliberal aos trabalhadores e aos povos.

Patrick O'Flynn (EFDD). – Mr President, the European Semester programme rolls on year after year, always failing to meet its objectives. Eurozone growth crawls along in the slow lane as usual, 0.3% in the three months to September, 1.6% year on year. The EU-wide figures are slightly better thanks mainly to the UK outperforming its continental partners, this in the face of warnings that a Brexit vote would plunge Britain into immediate recession.

During this debate you will focus on many economic indices. I would like you to direct your attention to just one. I will call it the betrayal index because it tracks the lives blighted by youth unemployment. In Britain, with its own currency, the index stands at a bad enough 13%. In most European countries that surrendered their currencies it is far, far worse: 24% in France, 37% in Italy, 43% Spain and Greece. The ideology behind the euro has locked southern Europe into permanent economic stagnation. In these countries, whatever the time of year, it is always the winter semester.

Mara Bizzotto (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, abbiamo aspettato anni il giorno in cui un Commissario avesse il coraggio di venire qui e dire: abbiamo sbagliato! L'Europa ha sbagliato: ha sbagliato la politica economica, la politica monetaria, la politica estera. Abbiamo sperato invano che arrivasse quel giorno ma ormai abbiamo smesso di sperare. Allora io chiedo al Commissario ma anche a tutti voi: in questi anni la disoccupazione è diminuita? Rispondo io per voi: no. Il debito pubblico è sceso? No. I cittadini europei sono più ricchi e ottimisti? No, sono più poveri. Avete fatto qualcosa per combattere il terrorismo islamico? No.

E allora noi diciamo no a questa Europa; diciamo no alle vostre folli politiche che ci hanno fatto invadere da migliaia di clandestini. Io voterò no il 4 dicembre. No a quella riforma della Costituzione italiana che farà decidere tutto a voi, alle grandi banche d'affari, alle lobby finanziarie, ai poteri forti che comandano questa «Unione sovietica» europea.

Noi vogliamo essere liberi e padroni a casa nostra, non schiavi di questi burocrati di Bruxelles.

Ivana Maletić (PPE). – Gospodine predsjedniče, koordinacija fiskalnih politika i zajedničko djelovanje u okviru Europskog semestra pokazalo se više nego potrebnim za dugoročan i održiv razvoj Europske unije. Važno je nastaviti s pametnom fiskalnom konsolidacijom, poticanjem investicija, provedbom strukturnih reformi i izgradnjom jedinstvenog tržišta. Puno je još prostora za ulaganja i rast, i puno posla pred svima nama, od izgradnje jedinstvenog digitalnog tržišta, energetske unije do poticajnog eko sustava za inovacije i *start-up*-ove.

Želimo Europu koja inspirira, koja je uzor i globalni lider, koja raste puno više od 1 do 2 % godišnje. Za to je potrebno više. Treba nam odlučnija i brža provedba i više zajedništva. Na primjer, sada smo lideri u cirkularnoj ekonomiji. Ali, ako se ne ubrzamo, Kina i SAD će nas prestići jer nove tehnologije postaju jeftinije i dvojba oko konkurentnosti je riješena. A ove države su brže u donošenju regulative i prilagodbi tržištu. Zbog sporosti gubimo. Previše vremena nam treba za novu regulativu koja prati nove trendove, međusektorska povezivanja i nove poslovne modele. Previše vremena nam treba za snažnije povezivanje znanosti i gospodarstva te provedbu ostalih reformi, ključnih za poduzetnike i inovatore. Potpredsjedniče Dobrovskis, zato vas pitam što mislimo u tom dijelu napraviti?

Roberto Gualtieri (S&D). – Signor Presidente, signor Vicepresidente, onorevoli colleghi, apprezziamo la raccomandazione della Commissione per una *fiscal stance* moderatamente espansiva dell'area euro. Si tratta di una raccomandazione necessaria che avevamo sollecitato da tempo. L'andamento ancora troppo modesto della ripresa, che rimane esposta all'incertezza economica e politica internazionale, rende evidente il rischio di un circolo vizioso, tra basse aspettative di crescita e bassi investimenti, che può compromettere lo stesso potenziale di crescita e trasformare l'impatto della crisi da ciclico a strutturale. Serve un ruolo maggiore della politica fiscale per stimolare gli investimenti, soprattutto se si vuole, in prospettiva, ricorrere meno allo stimolo della politica monetaria.

A chi parla di allentamento eccessivo delle regole vorrei ricordare 1) che in questi anni il deficit dell'area euro è crollato dal 6,2% all'1,5% in pochi anni; 2) che, semmai, la raccomandazione della Commissione è la prova che le nostre regole devono migliorare, visto che le raccomandazioni specifiche per paese porterebbero a una *fiscal stance* inferiore a quella che la Commissione stessa ritiene necessaria nell'attuale contesto macroeconomico. Occorre quindi lavorare per una capacità fiscale dell'area euro e migliorare le nostre regole, a partire da una revisione della matrice e dall'apertura di un dibattito su un trattamento differenziato tra investimenti e spesa corrente nel patto di stabilità.

Il Parlamento sarà attivamente protagonista in questo dibattito, così come ha contribuito a una scelta saggia che noi salutiamo nei confronti di Spagna e Portogallo.

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 149, paragrafo 8, del regolamento))

Gunnar Hökmark (PPE), *blue-card question*. – I asked the leader of the Socialist Group earlier today where he had seen that increased deficits and debt burdens had given rise to growth and jobs instead of more austerity, and he really did not give any examples. So maybe I could ask my colleague here where he has seen that an economic strategy with increasing debts and deficits has given rise to growth and jobs, and not to austerity, because in reality this is what we see. Where we have had lax budget policies, we have seen increasing interest rates and rising unemployment.

Roberto Gualtieri (S&D), *blue-card answer*. – I would like to mention not only the current US economic policy, but also what Germany did at the beginning of the last decade, when it implemented very ambitious structural reform at the same time as fiscal stimulus, one of the elements at the basis of the current very excellent performance and competitivity of the German economy. Both American and European history give excellent examples, and we do not need to be Keynesian. I do not want to be Keynesian. I want to be pragmatic – as you are – to see that in the current macroeconomic context not to accept any kind of fiscal stimulus is not very logical.

Joachim Starbatty (ECR). – *(Der Redner spricht ohne Mikrofon)* … Wachstumsraten der letzten zehn Jahre angeschaut: die EU insgesamt 1,74 %, die Eurozone 0,83 % bzw., wenn man Deutschland und die Niederlande herausrechnet, 0,57 %.

Eben ist ja schon darauf hingewiesen worden, dass alle Länder außerhalb der Eurozone sich besserstehen. Warum ist in Deutschland die Arbeitslosigkeit auf ein Rekordniveau gesunken? Sie war in den letzten 25 Jahren noch nie so niedrig wie jetzt. Warum haben wir befriedigendes Wachstum? Warum hat Herr Schäuble einen Haushaltsüberschuss? Ja, das liegt am Wechselkurs. Herr Valli hat es gesagt: Wir haben einen nicht nachhaltigen Wechselkurs, der für die einen Länder zu hoch und für die anderen Länder zu niedrig ist. Und die Konsequenz wäre eine Abwertung der Länder, die den starken Euro nicht aushalten können. Stattdessen machen wir jetzt restriktive Haushaltspolitik, restriktive Lohnpolitik und restriktive Sozialleistungen – das ist die Konsequenz.

Man versucht also, die Abwertung dadurch zu kompensieren, dass man die einzelnen Länder schindet. Das ist nicht der Weg der Zukunft. Ich prognostiziere Ihnen: Wir werden im nächsten Jahre dasselbe Thema in derselben Art und Weise wieder diskutieren, wenn es immer noch diesen Euro gibt.

Luděk Niedermayer (PPE). – Mr President, the Council, Commission and Parliament have put together new rules for macroeconomic and fiscal coordination within the European Union. I believe these are not the most elegant rules but they are good ones. It is quite important to follow the rules for the time being, instead of trying to find different exemptions, and to explore all possibilities to use the exemptions and flexibility. They do not matter as much as the high level of debt and the deficit because they are, after all, creating great pressure on national budgets, leading to cuts in expenditure, including social expenditure, and an increase in taxation that is harming the economy and increasing unemployment. I believe that, for the time being, it is difficult to argue that an increase in budget deficits will increase economic growth, unlike the good and responsible governance that will create more certainty for economic agents.

Last, but not least, let me talk a little about unemployment. Looking at the recent statistics, I can see that five Member States have unemployment below 5%, 12 below 7%, and still seven above 10%. Among all the groups – you can see small states, big states, eurozone members and non-eurozone members, rich and poor – it shows that this is not a matter of a European economic and social model, but is a matter of responsible and good economic policies. We have a lot of inspiration around us and we should just follow them.

Pedro Silva Pereira (S&D). – Senhor Presidente, Senhor Vice-Presidente Dombrovskis, é realmente extraordinário que algumas vozes da direita neste Parlamento questionem a Comissão, até do ponto de vista legal, por cometer esse crime de propor uma política orçamental moderadamente expansionista, como se a União Europeia estivesse obrigada à austeridade eterna. São os mesmos que diziam que a política monetária expansionista do Banco Central Europeu violava o mandato, que a suspensão dos fundos para Portugal e a Espanha era legalmente obrigatória. Sabemos que nada disso é verdade.

A questão que devemos dirigir à Comissão é o que é que vai fazer para que esta orientação da política orçamental não seja apenas palavras e corresponda à realidade das políticas. Os orçamentos que acaba de viabilizar não garantem esses objetivos, as recomendações que a própria Comissão emitiu em julho não garantem esses objetivos, então o que é que a Comissão pode e vai fazer para que a política orçamental expansionista corresponda à realidade das políticas dos Estados-Membros.

Sofia Ribeiro (PPE). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, é preciso credibilizar o Semestre Europeu. Este processo tem de ser levado a sério nas suas múltiplas dimensões e não pode estar a servir, exclusivamente, para o debate político e antes funcionar como um verdadeiro sistema de coordenação ao serviço das populações. Não podemos continuar a assistir a mensagens contraditórias que apenas afastam os cidadãos das instituições europeias.

À segunda-feira os senhores anunciam sanções aos Estados-Membros por incumprimento do défice, mas à terça-feira levantam essas mesmas sanções, lavando as mãos das suas responsabilidades, à quarta-feira elogiam o desempenho económico, mas à quinta-feira criticam as dívidas soberanas, à sexta e ao sábado andamos todos enredados em projeções estatísticas e, felizmente, ao domingo descansamos.

Senhor Comissário, preocupa-me muito esta falta de planeamento, pois são os desempregados, os mais desfavorecidos e especialmente os mais jovens que vão pagar e que vão ser chamados a pagar esta ausência de uma estratégia global que apenas nos apresenta números simpáticos a curto prazo, pondo em causa o modelo social europeu.

Para atingirmos os objetivos da Estratégia 2020, temos de ter uma real coordenação dos indicadores económicos e sociais e investir na produtividade das nossas empresas, não numa perspetiva do aumento do tempo de trabalho, mas na construção de formas novas e inteligentes de trabalho, potenciando o seu capital humano.

Senhor Comissário, que não nos falte ambição e coragem para caminharmos neste sentido.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D). – Señor Presidente, hay compañeros diputados que critican el Semestre. Yo creo que, en una zona monetaria, coordinar el resto de acciones es no solo adecuado, sino altamente necesario. Pero teniendo el instrumento, tenemos que acertar con las políticas, con su orientación y también con su ambición. Y creo que es muy importante, como se marca en la Encuesta Anual de Crecimiento que ha presentado la Comisión, que es necesario hacer una política fiscal más ambiciosa, que la política monetaria no es suficiente.

Pero le falta en su intervención, señor Dombrovskis, algo que para mí es esencial: tener en el corazón de la política europea el empleo, no como una consecuencia, sino como un objetivo, un verdadero objetivo. Necesitamos aumentar la demanda interna, y es necesario para ello aumentar los salarios, unos salarios que en la última década, según datos de Eurostat, han visto reducido su poder adquisitivo en más de un 10 % acumulado.

Necesitamos recuperar la dignidad del empleo para volver a vincular a millones de ciudadanos, de trabajadores, con las esencias de su modelo social, porque el empleo es mucho más que una política económica, es el cordón umbilical por el que muchos ciudadanos se sienten o no parte de una sociedad.

Aumentemos los salarios, incrementemos las políticas que coordinan el empleo de calidad y demos también una razón de esperanza, dentro del marco del Semestre Europeo, a millones de ciudadanos que quieren empleo, pero lo quieren de calidad y con decencia en sus salarios.

Peter Jahr (PPE). – Herr Präsident! Die Kommission spricht ja auch in ihrem Papier von einem magischen Dreieck der Wirtschaftspolitik und fordert die Mitgliedstaaten auf, in den drei Bereichen zu investieren. Sie versteht darunter die Investitionsförderung, die Fortsetzung von Strukturreformen und die Sicherstellung verantwortungsvoller Haushaltspolitik. Ich möchte die Kommission bitten, quasi das magische Dreieck noch zu ergänzen durch einen vierten Punkt, nämlich die Entbürokratisierung. Ich spreche hier vorwiegend auch als ein Kollege, ein Abgeordneter für den ländlichen Raum, und wenn man sich anguckt, warum im ländlichen Raum manche Dinge nicht vorwärtsgehen, dann geht es vordergründig um Klein- und Kleinstunternehmer.

Wir sind uns einig: Arbeitsplätze werden ja von Unternehmern geschaffen, und die meisten Kleinunternehmer – wenn sie denn schon innovative Ideen haben, und die haben genügend unternehmerische Ideen – scheitern dann oftmals an der Bürokratie. Das heißt, der Aufwand, Investitionsförderung zu bekommen, der Kontrollaufwand ist nach wie vor viel zu groß. Hier muss man deutlich eine Entbürokratisierungskampagne für den ländlichen Raum starten, denn der ländliche Raum kann ja nur funktionieren, wenn regionale Wirtschaftskreisläufe entstehen. Der ländliche Raum ist kleinteilig geprägt, und er ist auch geprägt von Kleinunternehmen. Wir brauchen diese Unternehmen, wir brauchen diese Ideen, und das darf ganz einfach nicht im Bürokratiedschungel untergehen. Also ich möchte – ein bisschen im Gegensatz zu meinen Vorrednern – auch die These verbreiten, dass es nicht nur am Geld scheitert. Es scheitert manchmal auch an zu hohen bürokratischen Hürden.

Alfred Sant (S&D). – Mr President, I think it is counterproductive to refer to Brexit and the Trump election as a sign of the times that justifies reconsideration of policies followed on the European Semester rules. These rules were defined technically, even when sometimes they were interpreted politically. They helped prevent a recurrence of 2008 but they have not led to a stable, significant and sustainable recovery in Europe. They failed technically and this is generating a political backlash. Employment remains at historically low levels, economic growth anaemic. Investment has not revived in the public and private sectors. The rules embedded in the European Semester process are the main contributors to this state of affairs. They were defined in a period when the situation was completely different to the one we are in now. The benchmarks they set no longer fit our circumstances. Some of them were anyway set arbitrarily and had no logical or existential justification. The rules themselves were instrumental in driving down public investment. In turn private investment, which piggy-backs on public investment, was negatively affected. What is urgently needed in Europe is a recognition that, independently of Brexit and Trump, the rules set by the Stability and Growth Pact should be revised.

Paul Tang (S&D). – We hebben één munt. Dat vraagt ook één beleid. Ik ben ook blij dat de Commissie kijkt naar het effect van de begrotingssaldi op de eurozone als geheel. Is het stabiliserend of juist niet? De Commissie concludeert en adviseert bovendien dat er 50 miljard euro extra uitgegeven moet worden. Daaruit blijkt dat de Commissie een nieuwe koers is ingeslagen en dat is ook terecht. Investeringsuitgaven zijn nodig voor economische groei, nu en later, en zeker Nederland en Duitsland hebben ruimte. Het is een nieuwe koers die niet door iedereen wordt gevolgd. Wolfgang Schäuble heeft al een brandbrief geschreven en schijnt dat advies naast zich neer te leggen, ondanks de historisch lage rente. Maar hij blijft alleen achter. Hij doet steeds meer denken aan de oude gierigaard Scrooge uit het kerstverhaal van Dickens. Het is binnenkort Kerstmis en ik blijf nog steeds hopen dat Wolfgang Schäuble en de haviken tot inkeer komen.

Hugues Bayet (S&D). – Monsieur le Président, Monsieur le Vice-président, je me réjouis évidemment de la décision de la Commission de desserrer un peu l'étau pour soutenir la croissance.

Il est clair que le fait de renoncer à sanctionner l'Espagne ou le Portugal, par exemple, va permettre à ces pays de pouvoir repartir d'un meilleur pied. Néanmoins, plusieurs rapports d'experts nous signalent que, pour revenir au niveau de la croissance d'avant la crise, il nous faudra encore de nombreuses années, la reprise n'étant prévue que timidement pour 2018.

Par conséquent, en appelant à une politique budgétaire expansionniste dans la zone euro, nous espérons évidemment que cela permette une relance plus rapide et plus importante de l'économie. C'est d'ailleurs ce que disait le président Barack Obama en octobre dernier. Ce que nous subissons encore à l'heure actuelle, c'est la résultante des mesures d'austérité qui ont été prises par le passé par l'Union européenne. La preuve, c'est qu'aujourd'hui les Américains ont enchaîné sept années de croissance, alors que l'Europe est toujours confrontée à une reprise économique faible et fragile.

Un assouplissement des mesures d'austérité doit donc aller de pair avec un plan d'investissement public qui soit plus ambitieux que le plan proposé par la Commission. Le plan Juncker est certes une première étape importante, mais il doit être accompagné d'un plan d'investissement public productif digne de ce nom, si l'on veut vraiment relancer l'économie et soutenir les entreprises.

Procedura «catch-the-eye»

Patricija Šulin (PPE). – Pri obravnavi sprejetja sklepa o svežnju evropskega semestra, vključno z raziskavo o letni rasti za leto 2017, je zelo pomembno vprašanje, ali se učinkovito uporabljajo veljavna pravila pakta za stabilnost in rast in ali se je okrepila povezava med strukturnimi reformami, naložbami in fiskalno odgovornostjo.

Dvig gospodarske rasti je na evroobmočju še vedno prenizka, da bi lahko govorili o prepotrebnem večjem ustvarjanju delovnih mest, predvsem za mlade. Učinkoviteje bo potrebno spodbujati izvajanje strukturnih reform, spodbujati naložbe, zlasti v okviru novega Evropskega sklada za strateške naložbe, in bolje upoštevati gospodarski cikel v posameznih državah članicah.

V skupini držav, kjer obstajajo tveganje neskladnosti proračunskega načrta za leto 2017 s pravili, so poleg Slovenije iz preventivne faze še Belgija, Italija, Ciper, Litva in Finska. Prav tako tveganja neskladnosti ugotavlja Komisija v Španiji in na Portugalskem. Konsolidirani bruto dolg slovenske države je konec leta 2015 znašal 32 milijard evrov, oziroma 83 % bruto domačega proizvoda. Tako visok javni dolg vsekakor ne more prispevati k zvečanju novih delovnih mest in dvigu gospodarstva.

Maria Grapini (S&D). – Domnule președinte, domnule comisar, voi începe intervenția mea cu două cuvinte esențiale: responsabilitate socială. Dacă politica Europei nu se va subordona acestei necesități, nu vom avea șansa de a rămâne o Europă unită, nu vom putea fi competitivi pe piața globală.

Domnul Stiglitz ne explica științific că pragul de deficit de 3 % și datoria publică de 60 % sunt luate din aer. Nu este niciun calcul care să demonstreze că 3 % este pragul optim. Am lucrat în industrie și știu ce înseamnă deficit, știu ce înseamnă investiții. Când faci investiții este nevoie să crești deficitul. Important este însă să faci investiții operative și inteligente, care să îți acopere în etapa următoare deficitul. Aceasta este cheia rezolvării, asigurând locuri de muncă, calitatea vieții. Trebuie să stimulăm IMM-urile, dezvoltarea rurală și agricultura.

Domnule comisar, este nevoie și de responsabilitate financiară. Trebuie urmărită evaziunea fiscală și toate sustragerile de la plățile către buget. Avem nevoie însă de instituții care să susțină moneda euro, pentru că, altfel, nu putem să coordonăm 19 state cu aceeași monedă.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la fragile ripresa fatta registrare dall'Europa nell'ultimo anno, con il PIL di nuovo ai livelli pre-crisi, non deve trarre in inganno: i livelli di disoccupazione e povertà rimangono troppo elevati in molte regioni d'Europa e i livelli di disuguaglianza riducono le potenzialità di crescita.

Non condivido l'invito del Presidente Juncker agli Stati con meno margini di bilancio a portare avanti un risanamento di bilancio favorevole alla crescita. Porre limiti agli investimenti per la crescita in alcuni Stati e consentirli pienamente in altri non farà altro che aumentare le disparità economiche all'interno dell'Unione europea.

Faccio l'esempio del mio paese, l'Italia, che nell'ultimo anno ha registrato due gravissimi terremoti e che ogni anno destina all'immigrazione circa 6 miliardi di euro del proprio bilancio: adottare per tutti gli Stati membri la stessa ricetta economica, senza tener conto delle peculiarità di ognuno di essi e del loro particolare periodo storico, non vuol dire errare ma perseverare nell'errore, il che è diabolico.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η Επιτροπή συνεχίζει δογματικά την πολιτική της εμβάθυνσης, του νεοφιλελευθερισμού και της λιτότητας αδιαφορώντας για το γεγονός ότι έτσι οδηγεί μεγάλα τμήματα του πληθυσμού στη φτωχοποίηση. Πώς αλλιώς να αντιληφθούμε τους διθυράμβους στα σχόλια για την απασχόληση που περιλαμβάνονται στη δέσμη μέτρων του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου;

Προφανώς για την Επιτροπή αποτελεί επιτυχία να ευημερούν οι αριθμοί και όχι οι πολίτες. Στις χώρες του Νότου οι ανισότητες αυξάνονται. Η φτώχεια πλήττει πάνω από το 20% του πληθυσμού, ενώ το ποσοστό αυτό είναι 27,3% στην Ισπανία, 28,5% στην Ιταλία, 27,8% στην Κύπρο, 37,5% στην Ελλάδα.

Την ίδια στιγμή η ανεργία των νέων συνεχίζει να καλπάζει. Στις παραπάνω χώρες το ποσοστό των άνεργων νέων ξεπερνά το 30%. Πιο τραγική είναι η περίπτωση της Ελλάδας όπου το ποσοστό των άνεργων νέων φτάνει στο 52,4%. Οι πολιτικές της λιτότητας και των μνημονίων του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια ανελέητη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους και ενάντια στην κυριαρχία των λαών της Ένωσης.

(Fine della procedura «catch-the-eye»)

Valdis Dombrovskis, *Vice-President of the Commission*. – Mr President, first of all I would like to thank you very much for this debate on the European Semester and to recall, really, that the main aim of the European Semester and the economic policy priorities which we are setting within the Semester is to strengthen the EU's economic recovery and make it more sustainable.

That is why we need to see the measures we are taking as a package of measures and not just pick one or another or a third element and discuss that without an overall context. That is why I would re-emphasise that there is a triangle of measures, a triangle of priorities, which we are proposing and all of those priorities are important: namely, to facilitate investment, to pursue structural reforms to modernise our economies, and to continue with responsible fiscal policies. And all of those elements are important if we are to ensure sustainable economic recovery.

Something which is also important in the context of the European Semester is ownership by the Member States. That is why we need to have a deeper engagement with the Member States, but also with the social partners and other stakeholders in Member States so that we really see that our policies are followed through. And nowhere will we see it better than in the context of the implementation of country-specific recommendations. There have been many debates, also in this Parliament, on the level of implementation of country-specific recommendations. We discussed it last month and once again we see somewhere between limited and some progress in implementation. So certainly more work is needed in this regard.

Then a number of questions were asked on the Communication on a positive fiscal stance for the euro area, including its legal basis. And there I would just reiterate what is said in the Communication itself, and which I also outlined in the introductory statements, namely that such orientation should build on the legal framework set by the Stability and Growth Pact and take into account broader fiscal sustainability concerns.

This is something which is very clearly outlined in the Communication itself, so the main logic is indeed that those Member States which are in excessive deficit will still need to pursue the adjustment path towards medium-term budgetary objectives in the preventive arm of the Stability and Growth Pact and should continue to do so, whereas those Member States which have fiscal space should utilise it to stimulate the demand side of the economy and in particular to stimulate investment. So that is the overall logic of this proposal.

A number of other questions were raised, including on how to motivate Member States, and I think once again that this motivation is first and foremost with engagement of Member States and strengthening their ownership on quality of public spending. This is something we also agree on and underline in our Communication: that the quality of public spending is as important as its quantity.

A question was raised on climate change objectives. This is also reflected, for example, through our work on investment, on the European Structural Investment Fund where 20% is now earmarked for sustainable – sustainable from an elemental point of view – development on reducing bureaucracy. This is also an important work strand which we are pursuing, among other things, through our REFIT initiative and a number of sector-specific simplification proposals which we are putting forward.

So once again, when we are working we always have to keep our mind on the main goal: to strengthen Europe's economic recovery and to make it more sustainable. And I am looking forward to constructive cooperation with this Parliament towards the next steps of the European Semester.

Presidente. – La discussione è chiusa.

Dichiarazioni scritte (articolo 162)

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), *por escrito*. – Me alegra ver que la Comisión Europea está, lentamente, pero espero que con paso seguro, cambiando la política económica, adaptándola a las necesidades reales de la Unión. Espero que el paquete del Semestre Europeo 2017 sea el primer paso de muchos en este sentido. Por un lado, ha reconocido, gracias a los esfuerzos del Parlamento Europeo, que no se les deben suspender los fondos estructurales a España y Portugal. Lo contrario no sólo habría sido una irresponsabilidad, sino profundamente injusto para con una ciudadanía que ya ha sufrido lo indecible. Por otro lado, la Comisión por fin pasa a una política fiscal expansiva para la zona euro, pidiendo a los países con excedentes presupuestarios más inversión. Y se hace una apuesta todavía más fuerte por el Plan de inversiones. Pero desgraciadamente sigue faltando algo esencial: la creación de empleo de calidad con salarios dignos. Necesitamos aumentar la demanda interna, y para ello debemos aumentar los salarios que, en la última década, según Eurostat, han visto reducido su poder adquisitivo en más de un 10 %. Sólo poniendo la lucha contra las desigualdades en el corazón del Semestre europeo podremos construir una Europa más fuerte y más social bajo los escombros del populismo y la austeridad.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – Me alegra ver que la Comisión Europea está, lentamente, pero espero que con paso seguro, cambiando la política económica, adaptándola a las necesidades reales de la Unión. Espero que el paquete del Semestre Europeo 2017 sea el primer paso de muchos en este sentido. Por un lado, ha reconocido, gracias a los esfuerzos del Parlamento Europeo, que no se les deben suspender los fondos estructurales a España y Portugal. Lo contrario no sólo habría sido una irresponsabilidad, sino profundamente injusto para con una ciudadanía que ya ha sufrido lo indecible. Por otro lado, la Comisión por fin pasa a una política fiscal expansiva para la zona euro, pidiendo a los países con excedentes presupuestarios más inversión. Y se hace una apuesta todavía más fuerte por el Plan de inversiones. Pero desgraciadamente sigue faltando algo esencial: la creación de empleo de calidad con salarios dignos. Necesitamos aumentar la demanda interna, y para ello debemos aumentar los salarios que, en la última década, según Eurostat, han visto reducido su poder adquisitivo en más de un 10 %. Sólo poniendo la lucha contra las desigualdades en el corazón del Semestre europeo podremos construir una Europa más fuerte y más social bajo los escombros del populismo y la austeridad.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D), *por escrito*. – Me alegra ver que la Comisión Europea está, lentamente, pero espero que con paso seguro, cambiando la política económica, adaptándola a las necesidades reales de la Unión. Espero que el paquete del Semestre Europeo 2017 sea el primer paso de muchos en este sentido. Por un lado, ha reconocido, gracias a los esfuerzos del Parlamento Europeo, que no se les deben suspender los fondos estructurales a España y Portugal. Lo contrario no sólo habría sido una irresponsabilidad, sino profundamente injusto para con una ciudadanía que ya ha sufrido lo indecible. Por otro lado, la Comisión por fin pasa a una política fiscal expansiva para la zona euro, pidiendo a los países con excedentes presupuestarios más inversión. Y se hace una apuesta todavía más fuerte por el Plan de inversiones. Pero desgraciadamente sigue faltando algo esencial: la creación de empleo de calidad con salarios dignos. Necesitamos aumentar la demanda interna, y para ello debemos aumentar los salarios que, en la última década, según Eurostat, han visto reducido su poder adquisitivo en más de un 10 %. Sólo poniendo la lucha contra las desigualdades en el corazón del Semestre europeo podremos construir una Europa más fuerte y más social bajo los escombros del populismo y la austeridad.

Tamás Deutsch (PPE), *írásban*. – A versenyképesség fokozása és a gazdaság fejlesztése a beruházások ösztönzését kívánja meg. A Bizottság beruházási terve három év alatt legalább 315 milliárd euró összegű pótlólagos beruházás mozgósítását, valamint a beruházások válság előtti szintre való visszaállítását irányozta elő. Bár a Bizottság az Európai Stratégiai Beruházási Alap sikerességét igyekszik bizonyítani, én fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy az Alap több problémát is felvet. Egyrészt minden, az uniós költségvetésből úgymond kiszervezett pénzügyi forrás, pénzügyi eszköz esetében csökkennek az uniós intézmények ellenőrzési jogosítványai, emellett nem ismertek az esetleges piactorzító hatások. Másrészt a források elnyerésének feltételei, kritériumai a többi végrehajtási területhez képest jóval átláthatatlanabbak, amit a banktitokra való hivatkozás csak tovább erősít.

Továbbá elmondható, hogy a Beruházási Alap megközelítése szigorúan a projektek pénzügyi megtérülésére koncentrál, figyelmen kívül hagyja a tágabb vagy áttételes társadalmi-gazdasági-politikai szempontokat. Az európai beruházások támogatásához nélkülözhetetlennek tartom a beruházási környezet javítását. Fokoznunk kell a szabályozási környezet kiszámíthatóságát, bővíteni és diverzifikálni kell a finanszírozási forrásokat, csökkenteni kell az adminisztratív terheket, továbbá azonosítanunk kell azokat a további kihívásokat, melyek leginkább gátlói a befektetések fellendülésének.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – A válság óta a beruházási adatok igen eltérő képet mutatnak. Sajnos a szemeszterről szóló javaslatok tárgyalása során bebizonyosodott, hogy a beruházásokat továbbra is szabályozási és nem szabályozási jellegű kihívások is nehezítik. Ezért is fontos megemlítenünk, hogy a beruházásokat hátráltató kihívások azonosítása és felszámolása mindenképp részét képezzék azoknak az erőfeszítéseknek, melyek a keretfeltételek javítását, valamint adminisztratív akadályok visszaszorítását és a szabályozásból fakadó szűk keresztmetszetek felszámolását célozzák. Üdvözlöm azt, hogy az Európai Bizottság ebben a ciklusban ismételten elkezdte feltérképezni azon szakpolitikai területeket és eszközöket, amelyek áttekintéssel szolgálhatnak a beruházásokat nemzeti szinten hátráltató legfontosabb kihívásokról.

Úgy vélem továbbá, hogy az éves növekedési jelentésben is megállapított kihívások elemzésének azonban mindenképp folytatódnia kell az európai szemeszter keretében. Úgy vélem, itt az ideje, hogy újra párbeszédet kezdeményezzünk a tagállamokkal – többek közt a Tanácson és a Tanács bizottságain belül folytatott tematikus megbeszélések formájában – ezeknek a kihívásoknak és a kihívások leküzdését szolgáló esetleges lépéseknek, intézkedéseknek az azonosítása céljából, különben az európai szemeszter folyamata nem tudja betölteni majd azt a szerepet, amelyet neki szántunk megalkotásakor.

Iratxe García Pérez (S&D), *por escrito*. – Me alegra ver que la Comisión Europea está, lentamente, pero espero que con paso seguro, cambiando la política económica, adaptándola a las necesidades reales de la Unión. Espero que el paquete del Semestre Europeo 2017 sea el primer paso de muchos en este sentido. Por un lado, ha reconocido, gracias a los esfuerzos del Parlamento Europeo, que no se les deben suspender los fondos estructurales a España y Portugal. Lo contrario no sólo habría sido una irresponsabilidad, sino profundamente injusto para con una ciudadanía que ya ha sufrido lo indecible. Por otro lado, la Comisión por fin pasa a una política fiscal expansiva para la zona euro, pidiendo a los países con excedentes presupuestarios más inversión. Y se hace una apuesta todavía más fuerte por el Plan de inversiones. Pero desgraciadamente sigue faltando algo esencial: la creación de empleo de calidad con salarios dignos. Necesitamos aumentar la demanda interna, y para ello debemos aumentar los salarios que, en la última década, según Eurostat, han visto reducido su poder adquisitivo en más de un 10 %. Sólo poniendo la lucha contra las desigualdades en el corazón del Semestre europeo podremos construir una Europa más fuerte y más social bajo los escombros del populismo y la austeridad.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D), *por escrito*. – Me alegra ver que la Comisión Europea está, lentamente, pero espero que con paso seguro, cambiando la política económica, adaptándola a las necesidades reales de la Unión. Espero que el paquete del Semestre Europeo 2017 sea el primer paso de muchos en este sentido. Por un lado, ha reconocido, gracias a los esfuerzos del Parlamento Europeo, que no se les deben suspender los fondos estructurales a España y Portugal. Lo contrario no sólo habría sido una irresponsabilidad, sino profundamente injusto para con una ciudadanía que ya ha sufrido lo indecible. Por otro lado, la Comisión por fin pasa a una política fiscal expansiva para la zona euro, pidiendo a los países con excedentes presupuestarios más inversión. Y se hace una apuesta todavía más fuerte por el Plan de inversiones. Pero desgraciadamente sigue faltando algo esencial: la creación de empleo de calidad con salarios dignos. Necesitamos aumentar la demanda interna, y para ello debemos aumentar los salarios que, en la última década, según Eurostat, han visto reducido su poder adquisitivo en más de un 10 %. Sólo poniendo la lucha contra las desigualdades en el corazón del Semestre europeo podremos construir una Europa más fuerte y más social bajo los escombros del populismo y la austeridad.

Evelyn Regner (S&D), *schriftlich*. – Ich begrüße die grundsätzliche Stoßrichtung für die wirtschaftspolitische Ausrichtung 2017. Mehr und mehr sieht die Kommission ein, dass der bisher streng verfolgte Sparkurs ein neoliberaler Irrweg ist. Soziale Gerechtigkeit und Investitionen sollen – laut den Plänen der Kommission – im nächsten Jahr im Vordergrund stehen. Schöne Worte reichen aber nicht aus: Hinter der richtigen Analyse für das Euro-Währungsgebiet steht nach wie vor die falsche regelgebundene Politik. Ein Mehr an Investitionen kann nicht funktionieren, wenn sich die Länder weiterhin an die strikten Regeln des Stabilitätspakts halten müssen. Um die Wirtschaft anzukurbeln, dürfen Investitionen in die Zukunft, etwa Ausgaben für Bildung, nicht länger von den strengen Fiskalregeln erfasst sein. Aus der Krise können wir uns nicht herausparen. Genauso wenig können wir die Nachfrage ankurbeln, wenn die Löhne stagnieren. Europaweit müssen die Löhne im gleichen Ausmaß wie die Produktivität und Inflation wachsen. Es braucht eine wirtschaftspolitische Ausrichtung der Union, die sich nicht an starren Wachstumsraten orientiert. Das Wohlergehen der Bevölkerung muss stattdessen in den Vordergrund gerückt werden.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – Me alegra ver que la Comisión Europea está, lentamente, pero espero que con paso seguro, cambiando la política económica, adaptándola a las necesidades reales de la Unión. Espero que el paquete del Semestre Europeo 2017 sea el primer paso de muchos en este sentido. Por un lado, ha reconocido, gracias a los esfuerzos del Parlamento Europeo, que no se les deben suspender los fondos estructurales a España y Portugal. Lo contrario no sólo habría sido una irresponsabilidad, sino profundamente injusto para con una ciudadanía que ya ha sufrido lo indecible. Por otro lado, la Comisión por fin pasa a una política fiscal expansiva para la zona euro, pidiendo a los países con excedentes presupuestarios más inversión. Y se hace una apuesta todavía más fuerte por el Plan de inversiones. Pero desgraciadamente sigue faltando algo esencial: la creación de empleo de calidad con salarios dignos. Necesitamos aumentar la demanda interna, y para ello debemos aumentar los salarios que, en la última década, según Eurostat, han visto reducido su poder adquisitivo en más de un 10 %. Sólo poniendo la lucha contra las desigualdades en el corazón del Semestre europeo podremos construir una Europa más fuerte y más social bajo los escombros del populismo y la austeridad.

IN THE CHAIR: MAIREAD McGUINNESS

Vice-President

(The sitting was suspended for a few moments)

3. Access to anti-money-laundering information by tax authorities (debate)

President. – The next item is the report by Emmanuel Maurel, on behalf of the Committee on Economic and Monetary Affairs, on the proposal for a Council directive amending Directive 2011/16/EU as regards access to anti-money-laundering information by tax authorities (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS)) (A8-0326/2016).

Emmanuel Maurel, *rapporteur.* – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, l'impôt est demeuré trop longtemps la variable d'ajustement de ceux, individus et multinationales, qui tirent profit de la mondialisation. Les États, trop longtemps aussi, ont détourné les yeux de ce que nous pourrions appeler «un délit de fuite en matière fiscale».

Le système financier international mais aussi les relations commerciales – nous en avons souvent parlé ici – sont parcourus de gigantesques flux de blanchiment d'argent et d'évasion fiscale. Les deux phénomènes empruntent souvent les mêmes canaux, et seuls de grands efforts en matière de transparence permettent de lutter contre ces fléaux pour les recettes publiques. C'est précisément cet esprit qui a guidé le projet de réforme dont nous débattons aujourd'hui.

D'abord, une amélioration substantielle va être apportée à la politique européenne en la matière avec la nouvelle directive contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme. Elle va fournir de nouveaux outils, parmi lesquels – et c'était très attendu – un registre central et complet de tous les bénéficiaires effectifs des sociétés et des trusts. Ces informations seront collectées dans chaque État par des unités de renseignement spécifiques.

Dans un souci de clarté et d'efficacité que nous, parlementaires, partageons, la Commission, en la personne de Pierre Moscovici – dont je salue ici les efforts jamais démentis avec les parlementaires pour essayer de lutter contre ce fléau de l'évasion fiscale –, a estimé que les autorités fiscales de chaque État devaient avoir un accès direct et horizontal à ces données, et en particulier au registre central que j'évoquais précédemment. C'est donc cette mesure qui est débattue aujourd'hui et qui va être mise en œuvre dans le cadre de la directive de coopération administrative de l'Union. L'initiative mérite d'être soutenue. Il va de soi que nos administrations fiscales, dans le cadre de leurs enquêtes, doivent pouvoir disposer directement des informations nécessaires à leurs enquêtes.

Avec les collègues de la commission ECON, nous avons tenu à garantir cet acquis, mais nous voulons ajouter un point supplémentaire. De l'avis unanime, et comme la Commission elle-même l'admet dans ses communications, face à ces phénomènes d'essence mondialisée, l'arme la plus efficace pour nous, c'est l'échange automatique et obligatoire des informations entre les États. J'ai souhaité, avec tous les rapporteurs fictifs que je remercie ici, que nous proposions le partage des informations entre les États européens.

Un exemple très simple permet de se représenter l'enjeu qui est capital. Pour poursuivre les cas d'évasion fiscale des contribuables français ou allemands, par exemple, les autorités fiscales de nos pays ont un besoin crucial de savoir s'ils se cachent derrière des trusts ou des sociétés boîte aux lettres dans un autre État membre. Il est donc important que cet autre État membre ait accès à ces informations et les donne à la France ou à l'Allemagne. Ce n'est que comme cela que nous pourrons lutter efficacement, bien entendu, contre l'évasion fiscale. Ce projet rend donc aussi la réforme cohérente avec son instrument, la directive de coopération administrative, qui est un instrument de partage d'informations entre États. Voilà pour le progrès, voilà ce que nous vous proposons.

J'ajouterais quand même un dernier point. En matière fiscale, vous le savez, c'est toujours le Conseil qui a le dernier mot. Autant les Vingt-huit ont un mal fou à se mettre d'accord pour une politique généreuse d'accueil des migrants, autant, quand il s'agit de fiscalité, systématiquement les membres du Conseil s'arrangent pour prendre position avant le Parlement de façon à négliger notre avis et la position des parlementaires européens. Je pense qu'il faut que cela cesse et, si le vote est le plus unanime possible – c'est ce que je souhaite –, nous enverrons alors un message clair au Conseil. Il est temps de réaffirmer devant nos concitoyens, qui sont légitimement scandalisés par ce qui se passe avec les affaires

d'évasion fiscale, que nous avons envie de faire de ce combat pour une redistribution plus juste une priorité absolue. Merci, chers collègues, et merci aussi aux rapporteurs fictifs qui nous ont bien aidés.

Pierre Moscovici, *membre de la Commission*. – Madame la Présidente, Monsieur le Rapporteur Emmanuel Maurel, Mesdames et Messieurs les députés, permettez-moi d'abord d'adresser mes félicitations très sincères au rapporteur et à l'ensemble de celles et ceux qui ont été impliqués dans l'élaboration de ce rapport parce que le travail qui a été fait a été très rapide, il est de très grande qualité et il permettra de très grands progrès.

Il ressort clairement du débat public, comme cela a été dit par Emmanuel Maurel dans son introduction, que l'équité, l'égalité de traitement et la justice sociale sont des demandes très fortes de nos concitoyens, à la fois au niveau national et au niveau européen. La fiscalité est un des domaines où la justice est absolument nécessaire. C'est encore plus vrai après les récents scandales que nous avons connus – je pense aux derniers en date, les *Panama papers* ou les *Bahamas Leaks* –, qui ont révélé que, malgré les progrès que nous avons réalisés, notamment en matière de transparence fiscale, les fraudeurs et tous ceux qui cherchent à échapper à l'impôt peuvent toujours se cacher derrière l'opacité de structures offshore et de trusts pour contourner les règles et pour éviter toute taxation, ce qui est tout simplement odieux pour nos concitoyens aujourd'hui.

Cette Commission, vous l'avez mentionné – je vous remercie de l'avoir souligné, Monsieur le Rapporteur –, a fait un pas que je qualifierais de gigantesque en matière de fiscalité en présentant et en faisant adopter des propositions concrètes pour améliorer justement la transparence et la lutte contre la fraude et l'évasion fiscales, à la fois des individus et des sociétés.

L'Union a fait de la transparence son étendard. Nous sommes là des pionniers dans la mise en œuvre des standards internationaux. J'en parlais hier soir avec le secrétaire général de l'OCDE, M. Gurría, et tous nos États membres se sont engagés dans ces nouvelles initiatives. Après l'échange automatique des données financières, ce qu'on appelle DAC 2, des rescrits fiscaux, DAC 3, et des rapports pays par pays, DAC 4, la prochaine barrière à faire tomber est celle de la transparence en matière de bénéficiaires effectifs. Il s'agira de DAC 5. Le G20 le reconnaît aussi et il a appelé à prendre des mesures à ce sujet.

Les informations sur les bénéficiaires effectifs dont nous parlons aujourd'hui sont indispensables dans la lutte contre la corruption et contre son corollaire, le blanchiment d'argent. La directive qui est sur la table nous permet de progresser. Une fois adoptée, elle donnera aux autorités fiscales l'accès, tellement nécessaire, aux informations sur les bénéficiaires effectifs de ces structures opaques et de ces trusts aux activités mal connues. Les autorités fiscales de chaque État membre seront capables d'accéder aux données qui sont pour le moment collectées dans le cadre des règles européennes contre le blanchiment, en particulier aux informations résultant des obligations de vigilance à l'égard de la clientèle et aux informations contenues dans les registres nationaux des bénéficiaires effectifs. Avec l'accès à ces informations, les autorités fiscales seront en mesure d'identifier qui se cache effectivement derrière une société ou une structure opaque et de réagir rapidement aux situations de fraude et d'évasion fiscale.

Cet accès permettra un véritable bond en avant dans la coopération fiscale transfrontalière au sein de l'Union européenne et donnera un outil précieux aux États membres qui en ont besoin pour protéger l'intégrité de leurs systèmes fiscaux et pour lutter contre la fraude et les montages d'évasion fiscale.

J'en viens maintenant au rapport de M. Maurel et aux amendements adoptés par la commission des affaires économiques et monétaires. C'est vraiment un excellent rapport qui reconnaît la directive comme une étape majeure dans l'avancement de notre combat et je m'en félicite grandement.

Ce rapport propose un certain nombre d'amendements. Je reviens brièvement sur certains d'entre eux sans être exhaustif, en premier lieu pour souligner que, dans de nombreux cas, la Commission est tout à fait d'accord avec les évolutions suggérées. En second lieu, nous sommes d'avis que les objectifs poursuivis par certains amendements seraient mieux traités dans le cadre d'autres initiatives. Je vais prendre deux exemples, si vous le permettez, Monsieur le Rapporteur. Plusieurs d'entre vous ont appelé à étendre davantage le champ de cette directive et à la rendre plus ambitieuse encore. Je note ainsi particulièrement la demande de prévoir, dès à présent, un échange automatique des informations sur les bénéficiaires effectifs. Comme vous, je considère que les fraudeurs exploitent nos frontières internes et donc que la transparence doit s'appliquer au-delà de nos frontières.

Dans sa communication du 5 juillet, la Commission s'est donc engagée à examiner comment un accès transfrontalier aux informations nationales des États membres sur les bénéficiaires effectifs des sociétés trusts peut être fait et ce, en toute sécurité. Cette question sera couverte par une proposition distincte, dès que davantage d'informations seront disponibles sur le projet pilote du G5 et en prenant en considération les développements internationaux. Dans cette perspective, il faudra aussi – c'est ma deuxième remarque – prendre en compte le résultat des discussions sur la proposition de révision de la quatrième directive contre le blanchiment qui comprend déjà l'interconnexion des registres des bénéficiaires effectifs dans l'Union européenne.

Ces remarques ne remettent pas en cause la plupart des amendements mais suggèrent une démarche qui, dans le même esprit, avec le même objectif, peut être un peu différente ou qui, en tout cas, utilise des véhicules complémentaires.

Notre travail est loin d'être terminé. En réalité, il ne le sera jamais, mais nous devons être dans la course car l'imagination de ceux qui veulent frauder ou de ceux qui pratiquent la planification fiscale agressive ne s'arrête pas.

Vous connaissez mon engagement personnel, ma conviction: c'est que cette révolution de la transparence dans laquelle nous sommes ne fait que commencer. La Commission se réjouit et je me réjouis personnellement du soutien constant du Parlement européen, de son action déterminée sur ces questions de transparence et de lutte contre la fraude et l'évasion fiscales.

Ensemble, je crois que nous sommes vraiment en train de faire bouger les choses dans un domaine où nos concitoyens perçoivent à la fois la nécessité et l'utilité de l'Europe. Dans ces temps compliqués, il n'y en a pas tant que cela. Raison de plus pour poursuivre et tirer ce fil jusqu'au bout.

Tom Vandenkendelaere, *namens de PPE-Fractie.* – Sterkere samenwerking en afdwingbare internationale afspraken zijn het enige effectieve antwoord op de angst die globalisering en internationalisering heeft losgemaakt. Alleen zo zullen we onze manier van leven en onze sociale welvaartsstaten kunnen beschermen. Daar ben ik echt van overtuigd. Een goed voorbeeld daarvan is fiscaliteit. Enkel door samen te werken kunnen we het net rond belastingontduikers en belastingparadijzen sluiten en agressieve belastingplanning aanpakken.

De laatste jaren leek ook op wereldniveau het besef gegroeid te zijn dat er minstens grenzen moeten worden gesteld aan de moordende belastingconcurrentie waarmee landen elkaars inkomsten afsnoepen, maar met Trump als toekomstig *tax evader in chief* en de Britten in *Brexit rules the waves*-modus dreigt de internationale beweging tot een abrupt einde te komen. Net daarom moet de Europese Unie haar verantwoordelijkheid opnemen en haar rol inzake fiscale samenwerking en transparantie voluit op zich nemen, zowel op wereldniveau als binnen onze eigen interne markt.

Het wetsvoorstel van vandaag vult daarbij een kleine maar belangrijke lacune in de bestaande samenwerking inzake belastingzaken tussen lidstaten en zal helpen om ondoorzichtige tussenconstructies à la Panama Papers bloot te leggen. Toch is er nog veel meer nodig om echte fiscale rechtvaardigheid binnen de Europese Unie tot stand te brengen. Ik denk daarbij ten eerste aan de gemeenschappelijke lijst met belastingparadijzen. Die mag absoluut geen afgezwakt compromis worden en moet gepaard gaan met reële sancties. Ten tweede denk ik aan de belastbare grondslag voor de vennootschapsbelasting. Die moet worden geharmoniseerd binnen Europa. Ten derde moet de *race to the bottom* inzake tarieven voor de vennootschapsbelasting een halt toegeroepen worden.

Voorzitter, collega's, de democratie staat onder druk op alle beleidsniveaus, zowel supranationaal als nationaal, door de toegenomen ongelijkheid en opdeling in onze westerse maatschappijen. Laten we onszelf alstublieft niet wijsmaken dat we die onvrede gaan oplossen met de oude nationale recepten van belastingsoevereiniteit waarmee we onder elkaars duiven schieten tot er niets meer overblijft om te herverdelen en beleid te voeren.

(De spreker gaat in op een "blauwe kaart"-vraag (artikel 162, lid 8, van het Reglement)

Maria Grapini (S&D), *Întrebare adresată conform procedurii „cartonașului albastru"*. – Stimate coleg, în primul rând vreau să subliniez că avem aici un raport bun și sunt de acord cu ce a spus raportorul nostru. Dar, dumneavoastră, între altele, ați spus că trebuie să limităm impozitarea. Sunt de acord cu lupta împotriva evaziunii, dar nu am înțeles cum doriți să limităm impozitarea atât timp cât, în contextul subsidiarității, problema fiscală aparține statelor membre? Poate ne explicați.

Tom Vandenkendelaere (PPE), *"blauwe kaart"-antwoord*. – Ik wil vooral benadrukken dat we in Europa allemaal veel sterker moeten samenwerken. De prioriteit van de Europese Commissie, maar ook van ons als Europees Parlement, ligt nu bij het opstellen van de gemeenschappelijke lijst van belastingparadijzen, bij het koppelen van sancties aan deze lijst en bij die CCCTB. Een volgende discussie die ooit kan worden gevoerd, kan inderdaad gaan over het opleggen van een limiet, maar dan moeten we daarover hier in dit Parlement een akkoord vinden. Ook de lidstaten onderling, die hierover met unanimiteit eventueel kunnen beslissen, moeten daarover een akkoord kunnen vinden.

Peter Simon, *im Namen der S&D-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Zunächst einmal auch von meiner Seite herzlichen Dank an unseren Berichterstatter für einen wirklich aussagekräftigen Bericht, der deutlich hervorhebt, wie wichtig Transparenz in diesem Feld ist.

Transparenz: Eine der Hauptforderungen, wie wir sie in den Ergebnissen der TAXE-Sonderausschüsse zu Lux Leaks gefordert haben, wie wir sie jetzt in dem Panama-Papers-Untersuchungsausschuss fordern. Aber Transparenz werden wir in diesem Bereich hier nur erreichen, wenn wir den Austausch über die wirtschaftlich Berechtigten von Unternehmen so gestalten, dass tatsächlich in allen Mitgliedstaaten erkennbar ist, wem denn eine Firma gehört.

Ich verstehe, Kommissar Moscovici, dass Sie auf die Revision der vierten Geldwäscherichtlinie verweisen, aber das hilft uns im Moment nicht. Wir wissen nicht, ob sie in dieser Form und wie sie wann kommt. Ich bin bei Ihnen, dass, wenn wir eine Vernetzung der Unternehmensregister haben, ein automatischer Austausch der Informationen vielleicht hinfällig wird. Aber das ist nur ein Vielleicht. Wir sollten deswegen an dieser Stelle des Verfahrens darauf pochen, dass wir zu einem automatischen Informationsaustausch zu den wirtschaftlich Berechtigten von Unternehmen zwischen den Mitgliedstaaten kommen.

Denn wenn sie hier zu nichts verpflichten, dann, sage ich Ihnen voraus, wird dasselbe passieren, was bei der Frage des Informationsaustauschs zu Steuervorbescheiden – *tax rulings* – multinationaler Unternehmen passiert ist. Über Jahrzehnte waren die Mitgliedstaaten verpflichtet, die Informationen auszutauschen. Haben sie es gemacht? Nie haben sie es gemacht. Nur die Verpflichtung zum Austausch bewegt Mitgliedstaaten, sich wechselseitig Informationen zukommen zu lassen – Informationen, die notwendig sind, um Steuerbetrug zu bekämpfen, Informationen, die notwendig und zwingend sind, um gegen Geldwäsche vorzugehen. Deswegen sollten wir an dieser Stelle ehrgeiziger sein. Deswegen sollten wir versuchen, Mitgliedstaaten auch hierzu zu verpflichten. Denn nur Transparenz garantiert uns, dass wir hier zu mehr Fairness im Steuerbereich kommen, zu weniger Geldwäsche, und wer Transparenz abschwächt, spielt der Schattenwirtschaft, der Geldwäsche in die Hände.

Pirkko Ruohonen-Lerner, *ECR-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, komission esitys uudeksi rahanpesun vastaiseksi direktiiviksi on hyvä, samoin esittelijä Maurelin mietintöluonnos. Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomiota kahteen asiaan.

Ensiksi trusteista, joiden tärkeys on tiedostettu jo aikaisemmin käytetyissä puheenvuoroissa, mikä on erittäin hyvä. Vaikuttaa siltä, että esityksessä on edelleen porsaanreikiä, kuten mahdollisuus merkitä yritysten johtajia omistajiksi, jos todellisia omistajia ei ole tiedossa. Lisäksi omistusten piilottaminen olisi jatkossakin mahdollista trustien avulla, jos niiden edunvalvojat ovat vaikkapa Panamalla tai muissa EU:n ulkopuolisissa veroparatiiseissa.

Toinen huolenaiheeni liittyy listattujen osakkeiden omistukseen, josta on keskusteltu liian vähän rahanpesun torjunnan yhteydessä. Monet EU-maat käyttävät osakkeiden omistukseen hallintarekistereitä, joissa todellisten omistajien tunnistaminen riippuu täysin niitä hallinnoivista pankeista. Usein on mahdollista käyttää välikätenä lisäksi etävälittäjiä, jotka voivat sijaita toisissa EU-maissa. Kun näitä etävälittäjien kautta tehtäviä omistuksia ketjutetaan, kasvaa riski siitä, että todellisten omistajien tunnistaminen ei toimi niin kuin pitäisi.

Paras vaihtoehto on osakkeiden suora omistamisen malli, jossa omistajat kirjataan keskitettyyn julkiseen rekisteriin. Työtä tulisi tehdä sen puolesta, että tästä saataisiin yleiseurooppalainen malli.

Nils Torvalds, *för ALDE-gruppen*. – Fru talman, bästa vice ordförande Moscovici, bästa föredragande! Vi har framför oss ett någorlunda hyggligt betänkande som vår grupp kommer att understödja, men samtidigt kan jag inte låta bli att påpeka att om kommissionen och rådet hade lyssnat på parlamentet för två år sedan när detta ämne behandlades förra gången, så hade vi varit betydligt längre i denna fråga.

Sedan kan jag inte låta bli att påpeka att detta förslag kom från kommissionen efter terrordåden i Paris. I det skedet hade kommissionen antingen ingen aning eller ville inte känna till att vi faktiskt har ett allvarligt penningtvättsproblem i Europa.

Ett av de hål genom vilka pengarna slinker handlar egentligen om kasinon, i synnerhet kasinon i de södra delarna av Europa. Mellan 60 och 80 procent av pengarna som rullar i kasinona har vi ingen aning om varifrån de egentligen kommer. När vi samtidigt vet att de som sköter spelborden har en andel i den penningmängd som går igenom kasinot så förstår vi att det inte heller finns någon större lust att kontrollera varifrån pengarna kommer. Av den orsaken tror jag att kommissionen borde ta en allvarlig titt på den penningtvätt, på de olagliga transaktioner, som egentligen försiggår inom vår kasinovärld. Alla effektiva åtgärder i den här meningen kommer inte att lyckas om vi inte tar oss an dessa frågor.

Sedan tror jag att vi i ett annat hänseende är lite på fel väg, eller i fel ordning. När vi har slutbehandlat betänkandet om de så kallade Panamadokumenten så kanske vi har ännu en anledning att återkomma till detta ärende.

Miguel Viegas, *em nome do Grupo GUE/NGL* – Senhor Presidente, naturalmente que apoiamos todas as medidas que visem um melhor acesso à informação e uma melhor cooperação entre as administrações fiscais dos Estados nacionais. Neste sentido, a inclusão de todo o acervo de informação tipificada no quadro da luta contra o branqueamento capitais ao nível da cooperação administrativa representa um passo positivo. Sublinhamos, contudo, que nos parece indispensável que estas informações sejam trocadas de forma automática para que esta alteração tenha de facto efeitos práticos.

Sobre o combate ao branqueamento de capitais importa, contudo, não alimentar ilusões. Na nossa opinião, não é possível combater este fenómeno confiando apenas nos deveres de diligência das companhias privadas e do sistema financeiro. Como tem sido criticado por muitas organizações, os resultados da luta contra o branqueamento de capitais têm sido residuais ao longo das últimas décadas. Assim acontece devido aos conflitos de interesse das entidades sobre quem recai a responsabilidade de denunciar movimentos suspeitos; assim acontece devido ao branqueamento de capitais e aos instrumentos legais que foram construídos pelos países desenvolvidos em nome da liberalização da economia; assim acontece, finalmente, porque os grandes grupos financeiros, os tais demasiado grandes para falir e por onde passa a esmagadora maioria dos fundos legais e ilegais, mandam, de facto, nos governos nacionais e nas instituições europeias. Ou seja, o branqueamento de capitais, assim como a fraude e evasão fiscal, são uma das faces visíveis da economia liberal e do sistema capitalista.

Neste sentido, a recuperação do controlo público sobre a banca e sobre o sistema financeiro é também uma condição indispensável para um combate mais efetivo a esses fenómenos assim como para um melhor funcionamento da economia.

Molly Scott Cato, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, last week Nobel Prize-winning winning economist Professor Joseph Stiglitz gave evidence to our Panama Papers Inquiry Committee and he was also kind enough to spend some time meeting informally with a group of Green MEPs and staff. He was very clear about the importance of ensuring that corporations pay their fair share of tax, but also about the fact that there are still many obstacles in our way, the most obvious being continued secrecy and the jurisdictions that offer this to the rich and powerful.

The Anti-Money-Laundering Directive is key to tackling not just tax avoidance but the web of secrecy, money-laundering and criminal activity that is perpetuated by secrecy jurisdictions, such as the various UK overseas territories whose hidden activity was revealed in the Panama Papers. The revision to the Directive on Administrative Cooperation with regard to anti-money-laundering information that we are debating here today is therefore very welcome. I am pleased that we have cross-party agreement on this file and that Parliament has agreed that the Commission should have been more ambitious in its proposal.

While this revision to the directive is an important step forward, we believe that there continue to be several loopholes that could be used by tax-dodging experts to circumvent the automatic exchange of information, thereby undermining its effectiveness. As an example, synthetic tax residence certificates are readily available in countries such as Panama and the Bahamas to avoid reporting to the Union authority. To counter this, any previous residence in the EU within the last 10 years should be deemed as an indication of current residence, and a tax clearance certificate should be used to establish actual residence.

I welcome the fact that we have agreed on a strong and united position from this Parliament on the automatic exchange of information between Member States' tax authorities, as well as our Green call for the Commission to have access to the information exchanged. We emphasise to the Council and Commission our clear view that making the information readily available in this way increases our ability to fight tax fraud.

I am delighted that we have agreed a strong and united position. I hope we will now progress towards making all such tax information public, as well as ensuring that the whistleblowers whom we currently rely on to cast light into the dark corners of the world's financial system will be properly protected.

Marco Zanni, *a nome del gruppo EFDD*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, bene la revisione della direttiva da parte delle istituzioni europee ma non è ancora abbastanza per combattere, a mio avviso, in maniera efficiente il problema del riciclaggio, della corruzione e dell'elusione fiscale.

Dobbiamo agire, a mio avviso, su due punti fondamentali per implementare una legislazione coerente. Il primo punto – l'hanno ribadito già alcuni colleghi – è che non basta la condivisione delle informazioni per combattere questo problema ma è necessario che questo diventi un obbligo, altrimenti gli Stati non lo implementeranno mai. Il secondo punto è fondamentale: dobbiamo capire il ruolo preponderante del sistema bancario nell'agevolare questo tipo di comportamenti criminali. Fino a che non aumenteremo il controllo sulle transazioni bancarie e sul sistema bancario e non avremo a livello europeo un sistema di sanzioni comuni e pesanti, che arrivino fino al ritiro della licenza, non risolveremo questo problema. Gli scandali di questi anni ci hanno invitato ad agire e questo è il nostro compito. Bene la direttiva come primo passo ma non è abbastanza.

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 149, paragrafo 8, del regolamento))

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *blue-card question*. – You mentioned the non-obligation to exchange this kind of information and I truly agree with you. But you know the tax administration's access to anti-money laundering information differs considerably throughout the European Union. Do you not think it might be time for the European Commission to standardise this exchange of information?

Marco Zanni (EFDD), *Risposta a una domanda «cartellino blu»*. – Assolutamente: è necessario. È necessario imporre uno standard comune per questo obbligo di scambio di informazioni. Un problema grosso, però, che deve risolvere contemporaneamente la Commissione è la dotazione di cui dispongono le amministrazioni fiscali locali: cioè, molto spesso le amministrazioni fiscali nazionali non hanno risorse né il personale necessario per elaborare questo tipo di informazioni. E ciò è anche colpa dell'austerità che viene imposta, in alcuni casi, alle amministrazioni governative e alle amministrazioni statali.

Gilles Lebreton, *au nom du groupe ENF.* – Madame la Présidente, le rapport Maurel a le mérite d'afficher la volonté de l'Union européenne de lutter contre l'évasion fiscale. J'approuve notamment son objectif d'améliorer l'échange d'informations entre les autorités fiscales des États membres. Toutefois, je doute que la lutte contre l'évasion fiscale soit réellement une priorité absolue de l'Union, comme l'affirme le rapport.

Il a en effet fallu attendre des scandales à répétition mettant en cause des commissaires ou d'anciens commissaires pour que l'Union commence à bouger: SwissLeaks, LuxLeaks, Panama Papers, BahamasLeaks, en attendant le prochain feuilleton Bruxelles Papers ou TurkishLeaks.

Quant à la Banque centrale européenne, il ne faut pas compter sur elle pour superviser la moralité des banques, car la Cour des comptes européenne vient de révéler qu'elle est en proie à de graves conflits d'intérêts. À ce propos, il est surréaliste que l'amendement 9 du rapport demande à la Commission d'analyser – je cite – «le rôle éventuellement joué par le système bancaire dans la facilitation du blanchiment de capitaux».

L'implication des banques n'est pas une hypothèse mais une certitude révélée par le scandale des Panama Papers. Quant à confier leur surveillance à la Commission, cela revient à confier les loups à leur chef de meute. À cet égard, je terminerai en rappelant qu'en réponse à la question que j'ai posée la semaine dernière à Bruxelles, le prix Nobel d'économie Joseph Stiglitz a qualifié Jean-Claude Juncker d'«architecte de l'évasion fiscale en Europe».

Steven Woolfe (NI). – Madam President, it is quite right that we have measures that prevent terrorist funds being used to terrorise the citizens of Europe. It is also quite right that governments should seek to prevent aggressive tax avoidance and that is why we have international organisations working on both money laundering and tax avoidance.

These proposals include provisions that make banks and financial institutions give information to tax authorities. These proposals therefore make banks an extension of the tax authorities, i.e. their police. Furthermore, the creation of lists of European citizens' assets is very concerning to those who believe in independence and freedom and liberty of the individual. It reminds me a little bit of the quote by the Irish writer C. S. Lewis: 'the safest road to hell is the gradual one – the gentle slope, soft underfoot, without sudden turning, without milestones, without signposts'.

My concern here is that there are no provisions in this directive or in the legislation that we seek that stop phishing exercises by tax authorities against legitimate individuals. There are no provisions here to prevent privacy being taken away bit by bit and slowly but surely. We must all seek to prevent money laundering and aggressive tax evasion but it must not be at the expense of the privacy and liberty of individuals doing absolutely nothing wrong.

Krišjānis Kariņš (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Kolēģi! Visā Eiropā mums ir problēma vai izaicinājums ar tā saucamajiem *ofšoriem*. *Ofšori* ir veids, kā indivīdi slēpj savus ienākumus. Vai nu tādēļ, lai legalizētu nelegāli iegūtus līdzekļus, vai tādēļ, lai finansētu terorismu, vai vienkārši tādēļ, lai izvairītos no godīgas nodokļu samaksas.

Mēs esam pieņēmuši likumu – Eiropas mēroga likumu – direktīvu, kas izveidos tā saucamo patiesā labuma guvēju reģistru, kurā būs redzams, kuri indivīdi stāv aiz jebkura uzņēmuma visā Eiropas Savienībā. Tas ir ļoti nopietns līdzeklis, kas palīdzēs cīņā pret šīm nelegālajām naudām.

Bet, kolēģi, ir jāatceras arī tas, ka tad, kad mēs cīnāmies pret naudas atmazgāšanu, kad mēs cīnāmies pret terorisma finansēšanu un kad mēs cīnāmies pret izvairīšanos no nodokļu samaksas, mums visu laiku jāliek svaru kausos – ko mēs darām, lai veicinātu šo cīņu, bet lai mēs tomēr nevajadzīgi nepārkāptu indivīda tiesības uz privātumu.

Nekur nav rakstīts, kur šo līniju vajag vilkt, bet ir svarīgi saprast, ka mums tas vienmēr ir jāliek svaru kausos. Jo mums ir vienlaikus gan jāpadara nelegālā darbība vēl grūtāka, jāpanāk tas, ka nevar viegli izvairīties no nodokļu samaksas, bet mēs nevaram ieiet tajā otrajā grāvī, t. i., vienkārši klaji ignorēt, teiksim, to 99 % iedzīvotāju intereses, kuri ir tiešām godīgi un visu dara tā, kā tas ir jādara. Paldies par uzmanību!

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – Señora Presidenta, yo quiero reiterar al señor Moscovici el apoyo de todos los socialistas a una agenda de lucha contra la evasión fiscal tan ambiciosa como la que se está poniendo en marcha. A raíz del escándalo de *Luxleaks*, quiero recordarles, Señorías, se ha introducido el intercambio automático de información en materia de resoluciones tributarias, de informes país por país; se ha propuesto limitar los abusos de los precios de transferencia para asegurar que los beneficios se graven allí donde se producen; y, por último, se ha retomado la armonización de la base del impuesto de sociedades.

Es una agenda muy ambiciosa, ciertamente, y esta Directiva que hoy tratamos con el informe que el señor Maurel nos ha presentado tiene como objetivo garantizar el acceso de las administraciones tributarias a la información que manejan las entidades financieras. Pero hasta aquí, por así decirlo, mis elogios, señor Moscovici.

Yo quiero señalarle también algunos reproches que creo que a esta Directiva, en particular, le hacen falta. En primer lugar, en mi opinión perviven en esta Directiva una serie de excepciones al intercambio automático de información, que en mi opinión no se justifican desde los escándalos de *Luxleaks* y de los papeles de Panamá y en el contexto de la alarma social que vive todo el mundo.

En segundo lugar, yo creo que hay que ampliar la lista de los agentes que intervienen en la información, porque no son solo los bancos, son muchos agentes financieros, notarios, mucha organización civil que tiene que intervenir también en esta información. Y, por último, hay que recordar que tantas reformas sobre la Directiva sobre cooperación administrativa requerirían un texto refundido, que ya es hora de poderlo hacer.

Me falta recordar que el Consejo tiene que emitir opinión sobre esta materia y no debe dejar al margen a la Comisión Europea en esta materia de coordinación fiscal.

Bernd Lucke (ECR). – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Wer sein Eigentum versteckt, der hat ganz offensichtlich etwas zu verbergen.

Wir haben jetzt an den Panama Papers gesehen, wir haben es am Lux-Leaks-Skandal gesehen, wir haben es an den Bahamas Papers gesehen, dass manche Mitbürger alle möglichen Anstrengungen auf sich nehmen, um ihr Eigentum zu verstecken und ihre Einkünfte zu verschleiern. Wir wissen, dass illegale Aktivitäten, Geldwäsche, Terrorismusfinanzierung, mafiöse Geschäfte und Steuerhinterziehung genau diese Art von Mechanismen nutzen. Dagegen müssen wir etwas tun. Der Rechtsstaat wird hier herausgefordert, eenn man sieht, welche Anstrengungen unternommen werden, um Einkünfte und Eigentum vor – auch nur dem Blick – der Steuerbehörden zu verbergen.

Deshalb ist es richtig, dass das Europäische Parlament hier aktiv wird, und deshalb ist es richtig, dass dieser automatische Informationsaustausch gefordert wird. Denn wir können es nicht weiter hinnehmen, dass in großem Umfang Gelder hinterzogen werden vor den legitimen Zwecken, die der Staat mit ihnen erfüllen möchte. Deshalb bitte ich Sie alle: Unterstützen Sie diesen Bericht. Ich glaube, es ist eine gute Initiative, und es ist nicht so oft, dass vom Europäischen Parlament so gute Initiativen ausgehen.

Cora van Nieuwenhuizen (ALDE). – Een groot deel van de verschrikkelijkste dingen op deze wereld is verbonden aan witwaspraktijken en kan zelfs niet zonder. Of het nu gaat om terrorismefinanciering, drugshandel, mensensmokkel: allemaal maken ze gebruik van witwassen. Daarom is het ook heel goed dat de heer Maurel dit verslag heeft geschreven en de eurocommissaris dit voorstel heeft gedaan om in ieder geval een stap in de richting te zetten om tussen belastingdiensten informatie hierover uit te wisselen. We moeten er immers alles aan doen om witwaspraktijken te stoppen. Dat moet natuurlijk in internationaal verband. De werkomstandigheden voor de Commissie zijn niet verbeterd wat dit betreft, maar ik wil de commissaris toch oproepen om in de Panama Papers te laten zien dat het nodig is en toch zijn uiterste best te doen om dit ook internationaal weer verder te kunnen aanpakken, want alleen in Europa redden we het niet.

Er zijn echter nog andere sluipwegen waarop ik wil wijzen. Ik ben er heel erg blij mee dat in de ECON-commissie mijn amendement is aangenomen dat erin voorziet dat de reikwijdte ook wordt uitgebreid naar de zogenaamde virtuele valuta. Inmiddels zijn er immers zoveel miljarden in omloop in digitale munteenheden zoals de bitcoin, waarvan er bijvoorbeeld alleen al dit jaar meer dan 10 miljard in omloop is. Je wilt dus voorkomen dat criminelen nu de anonieme bitcoins en allerlei andere munteenheden kunnen gaan gebruiken om opnieuw de dans te ontspringen. Het gaat immers niet alleen om de bitcoin: je hebt ook nog litecoin, peercoin, namecoin, quarkcoin, Zcash en zelfs, je gelooft het niet, dogecoin. De naam alleen al moet de wenkbrauwen doen fronsen. Ik verzoek de Commissie en de Raad dan ook om dit over te nemen.

Rina Ronja Kari (GUE/NGL). – Fru Formand! Hvis der er én ting, som vi har lært af de mange afsløringer om skattely, er det, at skattely og hvidvaskning har det bedst i mørket. De lever bedst skjult for offentligheden. Vi ved derfor også, at et af vores allerstærkeste kort imod skatteunddragelse og imod hvidvaskning er åbenhed og offentlighed om skatteforhold og ikke mindst om ejerskab. Det forslag, vi stemmer om i dag, er en god ting, det skal hilses velkomment. Der skal ikke herske tvivl om, at vi skal sørge for at give skattemyndighederne alle de bedste redskaber til at efterforske og stoppe skattely og hvidvaskning, men desværre mangler vi stadigvæk at få rettet op på en del væsentlige elementer. Her bør vi først og fremmest se på at give offentligheden adgang til oplysninger om, hvem der er de reelle ejere af virksomhederne. Det er trods alt offentligheden, der har været drivende med hensyn til at afdække de store skattelyskandaler. Vores velfærd lider under de manglende betalinger, og det er tid til at komme ud over stepperne med effektive redskaber. Dagens forslag er fint, men det løser ikke i sig selv problemerne.

Werner Langen (PPE). – Frau Präsidentin! Ich möchte zuerst den Berichterstatter loben – er hat einen guten Bericht vorgelegt –, aber auch dem Kommissar danken dafür, dass er nach zwei Jahrzehnten des Stillstands die Initiative ergriffen hat und insbesondere für mehr Transparenz in Steuerfragen kämpft.

Transparenz ist der Schlüssel zu mehr Steuergerechtigkeit und mehr Steuerehrlichkeit. Und deshalb möchte ich Sie bitten, Herr Kommissar, dass Sie mit Nachdruck auf den automatischen Informationsaustausch drängen. Das ist das wichtigste Instrument. Sie haben das eben nicht ganz befürwortet. Ich weiß, dass die Mitgliedstaaten das blockieren – warum auch immer –, wahrscheinlich, weil sie selbst etwas zu verbergen haben mit ihren eigenen Steuerregeln. Aber es ist dringend notwendig, diesen Informationsaustausch zu automatisieren und damit den ersten Zugriff zu ermöglichen und nicht nur auf Anfrage zur Verfügung zu stellen.

Ich möchte allerdings auch die Kommission bitten, dass sie in der Evaluierung der Geldwäscherichtlinie etwas progressiver vorgeht. Die beiden Institutionen, die die Evaluierung machen, prüfen nur, ob die Gesetze umgesetzt sind, sie prüfen nicht, ob die Implementierung fortschreitet. Genauso ist es mit den schwarzen Listen im Auftrag der Kommission – die Kommission ist ja Mitglied bei der *Financial Action Task Force*, und die Kommission ist deshalb auch selbst beteiligt. Ich wünsche mir, dass dort mehr Initiative ergriffen wird, um die Mitgliedstaaten endlich auf den richtigen Weg zu bringen.

Jeppe Kofod (S&D). – Madam President, I would like to thank the rapporteur for an excellent report. For too long we have seen in many countries and globally a blind eye turned to tax evasion and money laundering: crimes that make up the dark web of our current system used for terror finance, organised crimes by corrupt people and organised criminals.

Therefore we need transparency. Transparency is key. We need automatic cooperation between our tax authorities and our law enforcement authorities, and we need to exchange information of high quality. But secondly, we also need to see our banks and all intermediaries take responsibility for their own operations and businesses. The banks carry out due diligence and they need to be a barrier to illegal economic activities that they have been facilitating, without any real consequences to their business, for too long. Let me give one example. In 2015 Nordea Bank in Sweden was fined the maximum administrative fine of only EUR 5 million after 'major deficiencies' were found in the bank's work to prevent money laundering. In the same year Nordea made a high profit, many times the fine that they actually got.

So I want to thank the rapporteur for underlining two key principles: exchange of anti-money-laundering information between our tax authorities needs to be mandatory and automatic and we need to step up the fight against this.

Sander Loones (ECR). – Het is niet de eerste keer dat wij in dit Parlement praten over ongeoorloofde belastingontduiking en belastingontwijking. Integendeel, we hebben het er al zeer vaak over gehad. Het is mijn oprechte overtuiging dat we, wanneer we kiezen voor meer transparantie, voor meer samenwerking, voor meer informatie-uitwisseling, die strijd kunnen aangaan en dat we die strijd ook kunnen winnen. De ministers van Financiën, waaronder ook onze minister van Financiën Johan Van Overtveldt, hebben al een beslissing genomen over het dossier dat hier voorligt. Over deze richtlijn hebben zij een akkoord. Dat is een uitstekende zaak, want vanaf 2018 zal de fiscus bijkomende informatie kunnen inwinnen, informatie van diensten die bezig zijn met die bestrijding van het witwassen van geld. Dat is zeer belangrijk, want dat zijn precies de middelen, dat is de financiering die gebruikt wordt voor grote misdaden, ook voor terreur. Het is dus uitstekend dat ook de fiscus die informatie zal kunnen consulteren. We hebben ten slotte wel wat vragen bij een aantal laatste amendementen die hier in dit Parlement op tafel worden gelegd, maar dit is een goed voorstel. Dit is principieel een uitstekende zaak.

Enrique Calvet Chambon (ALDE). – Señora Presidenta, señor Moscovici, mi intervención va a hacer sobre todo política porque mis colegas ya han apreciado las lagunas, las debilidades, pero también las bondades de un texto, que, sin duda alguna, mi Grupo y yo mismo vamos a apoyar. Porque es un texto que a corto plazo es necesario. Es un texto de mínimos, por lo menos, y que atiende a una de las grandes peticiones de la sociedad. Y ahí es donde yo quería llegar.

Miren ustedes, en este tema de la elusión, de la evasión fiscal, de todos los temas relacionados con eso, pero, sobre todo, también del blanqueo de dinero, hasta el propio sistema democrático se está jugando su credibilidad. Y ahí es donde falta una ambición de ir mucho más allá. La cooperación no va a bastar mucho tiempo y además es muy imperfecta. Hay que forzarla, automatizarla e ir pensando en hacer una fiscalidad, una vigilancia de la fiscalidad, integral e integrada, por encima del intercambio voluntario.

(El orador acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento))

Tibor Szanyi (S&D), *Kékkártyás kérdés*. – Tisztelt Képviselő Úr! Én nagyon egyetértek Önnel, amikor azt mondja, hogy egy integrált felügyeletre van szükség, ugyanis jómagam is azt gondolom, hogy nem csak vállalatok vagy gonosz vállalatok, gonosz tanácsadók és gonosz bankok vannak ebben a képben, hanem – hát most jelző nélkül mondom – bizony adóhatóságok és sokszor kormányok is benne vannak ebben az egész adóelkerülési körben. És a kérdésem pedig az, hogy Ön szerint ez a mostani jelentés erre az aspektusra, tehát az adóhatóságok és a kormányzatoknak a negatív szerepére rátér-e?

Enrique Calvet Chambon (ALDE), *respuesta de «tarjeta azul»*. – Vamos a ver, es un pequeño primer paso, que se basa demasiado sobre la buena voluntad de los Estados. La buena voluntad de los Estados no existe cuando, por ejemplo, en las resoluciones fiscales lo que hacemos es camuflar la ley, diciendo: «Bueno, los acuerdos los vamos a hacer verbales para no tener que transmitir acuerdos escritos». Por lo tanto, es un pequeño paso insuficiente, pero, en estos momentos, por lo menos hagamos esto. No perdamos nunca el norte: al final tendrá que ser una entidad supranacional la que asegure la plena vigencia.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, η πρόταση οδηγίας για την πρόσβαση των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες είναι σήμερα πιο επίκαιρη από ποτέ. Καθώς διανύσαμε αρκετά χρόνια στη δίνη της οικονομικής κρίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της καλούνται να βάλουν ένα τέλος στον φαύλο κύκλο της διαφθοράς και της αδιαφάνειας.

Έχοντας πλέον αντιληφθεί τις αυξημένες δυνατότητες που υπάρχουν χάρη στην τεχνολογική πρόοδο, είναι λογικό να συζητούμε προτάσεις αυξημένης πρόσβασης των φορολογικών αρχών στις επιχειρούμενες συναλλαγές με στόχο την παρεμπόδιση αξιόποινων πράξεων.

Τούτο όμως δεν σημαίνει πως δικαιούμαστε να αδιαφορούμε για ζητήματα παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων των Ευρωπαίων πολιτών. Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε προσεκτικοί και να διασφαλίσουμε τον σεβασμό των δικαιωμάτων αυτών επιτυγχάνοντας την απαραίτητη ισορροπία ανάμεσα στα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου, αφενός, και την προστασία των προσωπικών δεδομένων και του ιδιωτικού βίου, αφετέρου.

Dariusz Rosati (PPE). – Madam President, the document we are discussing today is yet another step by the European Commission to effectively fight tax fraud and money laundering. As tax-related criminal practices are of a cross-border nature, they can only be tackled by joint international cooperation in tax matters. In this respect, I welcome the proposal by the Commission to give national tax authorities access to anti-money-laundering (AML) information. It is only with this information, and especially the information on beneficial owners, that Member States will be able to successfully address money laundering and tax evasion practices.

Moreover, I support the amendment of the Committee on Economic and Monetary Affairs (ECON) to take the Commission proposal a step further so that anti-money laundering information is automatically exchanged with other Member States and with the Commission. Only close cooperation within the EU and on the global level can bring us further to preventing revelations such as the ones described in the Panama Papers from happening again.

On another note, however, I want to criticise the fact that the Council has once again reached a political agreement on a tax-related matter before the consultative decision is made by the European Parliament. This, unfortunately, is not only against the rules but also undermines the spirit of good cooperation that the European institutions should have.

Ana Gomes (S&D). – Finalmente, depois dos escândalos Panama Papers, Bahamas Leaks, etc., Conselho e Comissão reconhecem que há ligação entre o combate à fraude e evasão fiscal e o combate ao branqueamento capitais e financiamento de terrorismo.

Contra o secretismo *onshore* e *offshore* de que vive a criminalidade, é necessária transparência no setor financeiro e empresarial, mais sinergias e mais troca de informação entre agências de aplicação da lei, incluindo autoridades tributárias, o que esta proposta da Comissão vem estabelecer.

Lamentavelmente, os Estados-Membros chegaram a acordo no Conselho, sem ouvir o Parlamento, mas terão de se confrontar com o que recomendamos neste relatório de Emmanuel Maurel. Importa atentar nas suas propostas que alargam o âmbito de matérias e quantidade de dados sobre os quais deve haver troca de informação, automática e obrigatória, incluindo sobre beneficiários efetivos de empresas e outras entidades legais que devem constar em registo de acesso público. Para isso, trabalhamos na revisão da quarta diretiva antibranqueamento de capitais. As informações em causa devem também ser disponibilizadas à Comissão, em virtude das suas competências de aplicação das regras em matéria de auxílios estatais.

É fundamental quebrar as fronteiras da investigação da criminalidade financeira na União Europeia. As autoridades fiscais e outras devem cooperar na realização de inquéritos transfronteiriços.

Stanisław Ożóg (ECR). – Pani Przewodnicząca! Wykrywanie i ściganie przestępczości dotyczącej prania pieniędzy jest zadaniem bardzo trudnym i wymagającym współdziałania wielu organów i służb państwowych, a także współpracy międzynarodowej w zakresie wymiany informacji. Idea harmonizacji na poziomie unijnym w kwestii dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy jest słuszna, ponieważ pozwala na usunięcie części przeszkód, które ograniczały dotąd skuteczność działania organów podatkowych.

Chciałbym jednak zwrócić uwagę na zawarte w sprawozdaniu niektóre propozycje czy też w innym przypadku brak tych propozycji, które mogą utrudnić raczej niż ułatwić pracę organów skarbowych państw członkowskich. Mam na myśli m.in. sprawę systemu bankowego, funduszy powierniczych czy też działalności gospodarczej. Szkoda, że ta dyrektywa dotyczy państw członkowskich, a nie możemy mówić o dyrektywie dotyczącej sytuacji globalnej.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – Salut din nou propunerea Comisiei Europene și acest raport pentru mai multă transparență prin promovarea schimbului automat de informații între autoritățile fiscale din statele membre cu privire la spălarea de bani.

Recent, președintele SUA, domnul Obama, în ultimul turneu din Europa, a declarat că există o elită globală care nu simte că are obligația să își declare veniturile, să plătească impozitele, la fel ca cetățenii obișnuiți. De aceea, consider că Comisia Europeană are obligația de a acționa pentru același nivel de transparență și pe plan global și, în primul rând, de a-și face un aliat în această luptă din noua administrație americană.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Arvoisa puhemies, tämä on yksi askel komission ja parlamentin pitkäaikaisessa taistelussa ja työssä huonoa verotuskäytäntöä, veronkiertoa ja tuhannen miljardin verohukkaa vastaan.

Sikäli voimme olla tyytyväisiä tehtyyn esitykseen ja saavutettuun sopuun tähän mennessä parlamentissa. Mutta, kuten aikaisemmin kuulimme, on todella pahoiteltavaa, että neuvosto ja jäsenmaat eivät ainoastaan kieltäydy tässä yhteydessä normaalista vuoropuhelusta ja keskustelusta, vaan ovat olleet jo pitkään riippakivenä hyvän verohallinnon ja läpinäkyvyyden kehittämisessä.

Seuraava askel, mitä tarvitsisimme, on todellinen automaattinen tietojenvaihto aidon todellisen omistajan pohjalta suoraan maksajalta pankkien ja muiden rahoituslaitoksien välityksellä suoraan kyseisen maan verottajalle. Tähän tarvitsemme myös eurooppalaista verotunnistetietoa, ja tiedän, että tämäkin asia komissiossa ollut jo pitkään valmisteilla ja olisi mukava saada se sieltä myös aika pian eteenpäin.

Tarvitsemme myös toimia tilinpäätösdirektiivin ja kirjanpitodirektiivin uudistamiseksi niin, että verojalanjälki ja suosituimmuuskohtelut tulevat sinne raportoiduksi ja näin läpinäkyvyys omalta osaltaan myös vauhdittaa hyvää hallintoa tällä pohjalla.

Romana Tomc (PPE). – V zadnjem času smo sprejeli kar precej ukrepov, ki zapirajo možnosti za davčne utajevalce. Izrekli smo odločen ne tistim, ki skušajo s podporo sistema pridobiti osebne koristi na račun drugih. Upam, da se na tej poti ne bomo ustavili in da ne bo potrebno še kakšnega škandala, ki bi nas spomnil, da moramo vztrajati.

Končno smo se začeli zavedati, da je zelo pomembno, kdo je v resnici dejanski lastnik podjetja. Skrivanje za zapletenimi povezavami, za slamnatimi podjetji in raznimi prokuristi je megla, ki jo mi lahko s predpisi razblinimo. Končno je postalo jasno tudi, da morajo davčne oblasti med seboj sodelovati, da morajo biti povezane, če želimo stopiti na prste davčnim goljufom. Ta izmenjava mora biti samoumevna in mora biti avtomatična. In nenazadnje, končno smo prišli do spoznanja, da potrebujemo zdravo davčno konkurenco. Ne potrebujemo previsokih davkov, ki dušijo podjetja, in tudi ne individualnih dogovorov, ki izbranim podjetjem omogočajo posebne ugodnosti.

Seveda je konsolidirana davčna osnova eden izmed tistih instrumentov, ki bi lahko prispevala k temu. In nenazadnje, vprašajmo se tudi, zakaj vse to počnemo. Počnemo to zato, da bomo lahko imeli več denarja in več sredstev, ki bodo pomenili bolj socialno Evropo.

Catch-the-eye procedure

Seán Kelly (PPE). – Madam President, this is been a very interesting and also a very necessary debate. There has been virtual unanimity that we need to do something in the interest of citizens to establish fairer play for everybody. Citizens feel that governments, democracy, are not serving them at this point in time. In the whole area of tax collection there is obviously a misfit, with citizens paying every single penny and powerful individuals and companies often not paying at all. Even worse, money goes to money laundering and financing terrorist activities. So obviously, as has been said, there is need for a central register, there is need for transparency, there is need for country-by-country reporting, and this is a necessary first step to ensure that there is fair play for everybody.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, le rivelazioni emerse grazie a *SwissLeaks*, *LuxLeaks* e *Panama Papers* confermano la necessità di una maggiore trasparenza fiscale e di una maggiore cooperazione tra le giurisdizioni. Il nesso esistente tra evasione fiscale, elusione fiscale e riciclaggio di denaro rende indispensabile il ricorso a sinergie a livello nazionale, europeo ed internazionale. L'accesso sistematico dell'autorità fiscale alle informazioni in materia di antiriciclaggio permetterà una maggiore trasparenza e una più rapida elaborazione dei dati, evitando rallentamenti e disfunzioni nella cooperazione amministrativa tra le istituzioni finanziarie.

Sono favorevole all'estensione dello scambio automatico di informazioni ai servizi di cambio di valute virtuali e ai prestatori di servizio di portafoglio DIGIT. A mio avviso, però, manca un'analisi accurata dell'eventuale ruolo svolto dal sistema bancario e dagli operatori finanziari nel riciclaggio. Sarebbe infatti opportuno che la Commissione intervenisse con una proposta ad hoc, che preveda maggiori controlli e trasparenza sulle transazioni bancarie e finanziarie e rigorose sanzioni fino a giungere al ritiro dell'autorizzazione all'esercizio.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η φοροαποφυγή και η φοροδιαφυγή, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέτει ως στόχο να δοθεί στις φορολογικές αρχές η δυνατότητα να έχουν συστηματική πρόσβαση στις πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Ωστόσο, τα μέτρα που πρέπει να λάβει η Επιτροπή για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής πρέπει να είναι πιο δραστικά. Όπως φάνηκε από τα σκάνδαλα των Panama Papers και των Lux Leaks, ο αριθμός των πολυεθνικών που βγάζουν υπερκέρδη και φοροδιαφεύγουν και αποκρύπτουν τα κεφάλαιά τους σε φορολογικούς παραδείσους δεν μειώνεται καθόλου. Η μόνη λύση, επομένως, στο πρόβλημα των πρακτικών φοροδιαφυγής είναι η φορολόγηση των κερδών των επιχειρήσεων στον τόπο όπου πραγματοποιούνται τα κέρδη, ώστε να σταματήσουν οι εταιρείες να καταφεύγουν σε φορολογικούς παραδείσους ζημιώνοντας έτσι τους κρατικούς προϋπολογισμούς.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η διάπραξη απατών και η νομιμοποίηση και χρησιμοποίηση των παρανόμων εσόδων που προκύπτουν από αυτές είναι μία πρακτική η οποία εφαρμόζεται διεθνώς. Προκειμένου να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο αυτό, θα πρέπει τα κράτη να λάβουν αυστηρά και αποτελεσματικά μέτρα και παράλληλα να συνεργαστούν με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτως ώστε να αποφευχθεί τόσο η φοροαπαλλαγή όσο και η πρόσβαση των πολυεθνικών εταιρειών σε φορολογικούς παραδείσους.

Προς την κατεύθυνση αυτή, η ανταλλαγή πληροφοριών που έχουν σχέση με φορολογικά στοιχεία είναι απαραίτητη. Πρέπει όμως να προσεχθεί να μην γίνεται παραβίαση των δικαιωμάτων των νομίμων πολιτών. Ένα άλλο στοιχείο το οποίο πρέπει να προσεχθεί είναι ότι τα κράτη δεν πρέπει να επιβάλουν υπέρογκες φορολογίες, διότι έτσι ωθούν τους πολίτες αλλά και τις εταιρείες να φοροδιαφεύγουν. Κάτι τέτοιο συμβαίνει στην Ελλάδα όπου στα πλαίσια της εφαρμογής των μέτρων των μνημονίων έχουν επιβληθεί δυσβάσταχτοι φόροι.

Τέλος πρέπει να ελέγχεται το φορολογικό σύστημα και να μην επιτρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε υψηλόβαθμα στελέχη της -όπως έχει συμβεί μέχρι τώρα- να καλύπτουν τέτοιες παράνομες ενέργειες.

Patricija Šulin (PPE). – Zelo pomembno je, da sprejmemo spremembe direktive glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja, saj je pri učinkovitem boju proti davčnim utajam ključna hitra, transparentna in avtomatična izmenjava podatkov o finančnih računih za namene obdavčenja.

Škandali okrog skrivanja off-shore sredstev hodijo z roko v roki z izogibanjem plačevanja davkov, kot tudi s pranjem denarja, korupcijo, financiranjem terorizma in drugimi kriminalnimi dejavnostmi. Dostop davčnih uprav do podatkov se močno razlikujejo po vsej Evropski uniji, zato pozdravljam vzpostavitev centralnega registra, do katerega bodo lahko dostopale davčne uprave vseh držav članic. Finančne institucije bodo sedaj lahko identificirale dejanske lastnike v primerih, ko je imetnik računa posredniška struktura.

Komisiji predlagam, da za šestmesečno obdobje v letu 2017 pripravi poročilo, kakšni so bili učinki te direktive v državah članicah glede na to, da morajo države članice objaviti zakone in druge predpise, potrebne s to direktivo, najpozneje do 31. decembra letos.

Caterina Chinnici (S&D). – Signora Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, ringrazio innanzitutto il collega Maurel per la sua relazione. Il riciclaggio di denaro di provenienza illecita è un'attività fraudolenta condotta ormai su scala globale e, come evidenziato da diverse indagini, tale attività è strettamente legata all'evasione e all'elusione fiscale ma anche alla criminalità organizzata e al finanziamento del terrorismo.

È quindi indispensabile la massima trasparenza in materia fiscale ed è compito dell'Unione europea operare affinché le autorità fiscali degli Stati membri abbiano uguale e reciproco accesso alle informazioni in materia, così da poter svolgere efficacemente tutte le necessarie azioni di monitoraggio e di contrasto. Ed è evidente che occorre una maggiore cooperazione fra le competenti autorità degli Stati membri, basata su uno scambio di informazioni di carattere automatico e obbligatorio in materia di antiriciclaggio. In particolare, considero fondamentale che vengano scambiate le informazioni e i documenti sulla titolarità effettiva di conti da parte di persone fisiche e giuridiche, imprese e trust.

Non possiamo più accettare che si compiano crimini finanziari utilizzando strutture intermediarie, ovvero beneficiando di norme e prassi poco chiare o inadeguate.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señora Presidenta, nunca como ahora había sido tan extensa la indignación contra la corrupción y contra el blanqueo de dinero procedente de negocios ilícitos, y nunca como ahora había sido tan necesaria la cooperación administrativa para intercambiar información. Pero, sobre todo, nunca como ahora se habían puesto de manifiesto, después del escándalo de los papeles de Panamá, las carencias de la situación que actualmente padecemos.

Por tanto, a la Comisión hay que exigirle no solamente que tome la iniciativa, sino que se enfrente con el Consejo para asegurar que todos los países llevan a máximos este compromiso de transparencia, incluyendo en la información no solamente a las entidades financieras, sino también a los notarios y a los titulares de fideicomisos —además de los registradores—, obligándoles a traspasar la información a la Comisión con respecto de sus acuerdos tributarios —los llamados *tax rulings*— y, sobre todo, evitando que haya grandes corporaciones que no pagan impuestos y asegurándose de que, antes del final de la legislatura, se cumple el objetivo de que las empresas pagan dinero allí donde producen sus beneficios.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospođo predsjednice, podržavam svaku inicijativu kojoj je cilj financijska konsolidacija države bez dodatnog opterećenja za građane i tvrtke. U tom je smislu borba protiv utaje poreza i pranja novca vrlo važna jer u protivnom teret punjenja proračuna pada isključivo na poštene građane i poduzetnike koji se drže zakona i prisiljeni su plaćati za tuđi kriminal. To je nedopustivo.

No, moram izraziti žaljenje što u ovom domu o porezima i fiskalnoj konsolidaciji pričamo isključivo iz pozicije povećanja kontrole, a ne poreznog rasterećenja građana i tvrtki. Poreze, koji su u nekim državama članicama iznimno visoki i komplicirani, treba smanjiti i pojednostavniti, a kazne za neplaćanje postrožiti. Na taj bismo način destimulirali neplaćanje, a tvrtkama olakšali poslovanje, zapošljavanje i ulaganje u istraživanje i razvoj. Dodatna porezna represija može imati samo negativne učinke.

(End of catch-the-eye procedure)

Pierre Moscovici, *membre de la Commission*. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les Députés, Monsieur le Rapporteur, je tiens encore une fois à vous remercier toutes et tous pour vos commentaires et pour l'impulsion que ce Parlement donne collectivement à notre action commune en matière de fiscalité. Je vérifie une fois de plus ce qui est pour moi une conviction constante, à savoir que nos deux institutions, au-delà des différences de sensibilité et de position qui peuvent se faire jour ici ou là, se trouvent globalement sur la même longueur d'onde, tout simplement parce que nous avons un même objectif: une fiscalité plus transparente, plus efficace et en même temps plus juste. Je salue donc le niveau d'ambition que certains d'entre vous ont évoqué et que le rapport de M. Maurel a parfaitement traduit.

Je peux vous assurer que cette directive créera les conditions pour mettre en place un mécanisme d'accès transfrontalier aux informations sur les bénéficiaires effectifs, mécanisme auquel beaucoup d'entre vous tiennent. De la sorte, brique après brique, nous construisons une structure de défense solide contre la fraude et l'évasion fiscale en Europe, qui soit une réponse systémique robuste contre les menaces extérieures sur les bases fiscales des États membres, un chemin vers plus d'équité fiscale pour tous les citoyens et toutes les entreprises européennes. La pression politique, au bon sens du terme, exercée par le Parlement, singulièrement par ses commissions ECON et maintenant PANA, est déterminante pour le succès de nos initiatives.

Je ferai peut-être quelques remarques un peu plus spécifiques en réponse aux observations qui ont été formulées par les parlementaires. J'ai bien noté votre demande d'un échange automatique d'informations et je partage cet objectif. Comme je l'ai dit, la Commission proposera un tel échange dans une proposition distincte dès que nous aurons suffisamment d'informations, précisément sur la meilleure manière de procéder. Ceci se fera en coordination avec l'évolution de la directive anti-blanchiment actuellement discutée par ce Parlement, comme par le Conseil.

Plusieurs d'entre vous ont souligné qu'il reste des activités ou des structures qui échappent à la transparence. Je suis bien sûr d'accord avec vous. La Commission y travaille et continuera avec votre aide à étendre autant que possible cette transparence. Plusieurs d'entre vous, notamment M. Kofod, ont mentionné la responsabilité des banques. À la Commission, nous considérons non seulement que la responsabilité des banques existe, mais que tous ceux qui facilitent la planification fiscale agressive doivent être inclus dans le champ de notre vigilance. Nous avons lancé une consultation publique – je l'ai dit – à ce sujet afin de déterminer le meilleur moyen de mettre ces facilitateurs de toute nature, de toute origine et de toute provenance en face de leurs responsabilités.

S'agissant de l'accord au Conseil, je prends bonne note de vos remarques sur le fait que le Conseil n'a pas attendu l'avis du Parlement pour se mettre d'accord sur une approche générale sur ce sujet particulier. Par chance, nos travaux continueront en vue d'accroître la transparence au moyen d'autres instruments juridiques. Il y a donc évidemment une utilité majeure aux débats qui se déroulent ici.

Je suis heureux, comme toujours, de poursuivre ce travail, heureux de pouvoir le faire en coordination étroite et en partenariat avec le Parlement européen pour parvenir, en Europe, à cette fiscalité plus juste qu'attendent nos concitoyens. Dans cette mesure, je suis aussi très heureux de saluer ce rapport, qui constitue une étape importante de notre combat commun, et, une fois de plus, la qualité remarquable de ce débat, qui fait vraiment avancer les choses.

Emmanuel Maurel, *rapporteur*. – Madame la Présidente, je vais conclure très rapidement parce que cela a été un débat très riche et très intéressant. Je me réjouis quand même – parce que ce n'est pas si fréquent – du caractère unanime du Parlement, qui a souhaité envoyer un certain nombre de messages clairs, au Conseil d'abord parce que – vous l'avez bien compris, Monsieur le Commissaire – cela devient assez insupportable pour les parlementaires que, sur ces questions spécifiques de fiscalité, le Conseil s'arrange toujours pour essayer de contourner notre avis ou pour faire mine de ne pas l'entendre.

Cela n'est pas votre cas et, d'ailleurs, il y a quelque chose de réconfortant pour vous comme pour nous, c'est qu'il y a de la part des parlementaires sur tous les bancs de cet hémicycle un soutien à votre action jamais démentie – je l'ai dit tout à l'heure – en vue d'aller vers plus de justice fiscale et, en même temps, une forme d'exigence. C'est pour cela qu'on a insisté inlassablement, que cela soit à la droite de cet hémicycle ou à la gauche, sur le nécessaire échange automatique des informations parce que, comme l'a très bien dit mon collègue Peter Simon – je crois dans la discussion –, on l'a vu sur les rescrits fiscaux, s'il n'y avait pas cette exigence-là, les États ne faisaient pas leur travail minimal.

Enfin, et je finirai par là, je remercie vraiment les collègues pour la qualité de ce débat. À ceux qui hésitent, à ceux qui doutent et disent «oui, mais l'Europe ne peut pas aller plus vite et plus loin que d'autres pays dans le monde», je rappelle l'excellente audition que nous avons eue avec le prix Nobel, M. Stiglitz. Il ne doit surtout pas être un maître à penser, mais il a dit quelque chose qui me paraît essentielle. Il a dit qu'en matière fiscale – et c'est très important –, l'Europe, à elle seule, peut provoquer de grands progrès pour le monde. De ce point de vue, c'était un formidable encouragement à poursuivre nos travaux.

President. – The debate is closed.

The vote will take place shortly.

Written statements (Rule 162)

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Una seria lotta al riciclaggio è uno dei principali strumenti per sconfiggere tanto il terrorismo quanto la criminalità organizzata di vario tipo. L'accesso da parte delle autorità fiscali nazionali alle relative informazioni è quindi assolutamente vitale e, come sostenuto anche nella relazione, dovrebbe pertanto esser reso automatico e obbligatorio. Grazie al nostro contributo, il testo finale include anche un meccanismo sanzionatorio per le banche che facilitano il riciclaggio di danaro, in modo da scoraggiare il fenomeno alla base e rendere il ricorso allo stesso più «costoso» e difficile. La lotta al riciclaggio è un fronte che ci vede in prima fila e continueremo quindi a fare tutto ciò che è in nostro potere per contribuire al suo trionfo.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek. Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul. A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Obmedzovanie daňových únikov a vyhýbania sa daňovej povinnosti, a to aj v súvislosti s praním špinavých peňazí, musí byť pre Európsku úniu a jej členské štáty absolútnou prioritou. Veľké kauzy známe pod označeniami ako Swiss Leaks, Lux Leaks, Panama Papers či Bahama Leaks ukazujú, že daňové úniky a pranie špinavých peňazí sú globálnym javom. Ich odhaľovanie a najmä účinné potláčanie si preto vyžaduje zlepšenie spolupráce, koordinácie a zapojenie sa nielen EÚ, ale prakticky celého sveta. Dôležité je však aj ďalšie zvyšovanie transparentnosti bankových a finančných transakcií. V prípade neochoty a skrývania sa za bankové tajomstvo, by mali pri vzniknutých podozreniach existovať tvrdé sankčné mechanizmy, ktoré prinútia každú jednu banku spolupracovať. Represívnym zložkám pôsobiacim v tejto oblasti je potrebné uľahčovať ich činnosť a aktívne pomáhať pri odhaľovaní skutočných príjemcov nelegálne získaných finančných prostriedkov. V tomto skutočne nesmieme poľaviť. Samozrejmosťou musí byť kvalitné materiálové vybavenie a súvisiace využívanie najmodernejších informačných a komunikačných technológií. Len tie umožnia vysledovať činnosti súvisiace s praním špinavých peňazí už v počiatočnom štádiu.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Daňové podvody a úniky poškodzujú ekonomiku Únie a jej členských štátov. Úzko súvisia s korupciou, netransparentnosťou a trestnou činnosťou v podobe prania špinavých peňazí, podporovania terorizmu a organizovanou trestnou činnosťou. Ich pretrvávanie je dôsledkom nedostatočného boja s daňovými rajmi, ktoré takúto nekalú činnosť umožňujú a podporujú. Podporujem návrh o zmene smernice Rady, ktorou sa upravuje prístup daňových orgánov k informáciám na boj proti praniu špinavých peňazí. Dostatočné personálne a materiálne vybavenia daňových a colných orgánov, povinná automatická výmena informácií, medzinárodná spolupráca orgánov v daňovej oblasti, dôsledná legislatíva pre bankový a finančný sektor vrátane vysledovania skutočných vlastníkov spoločností je prostriedkom na dosiahnutie medzinárodnej daňovej transparentnosti. Členské štáty sú povinné zosúladiť svoje právne predpisy s touto smernicou najneskôr do konca budúceho roka.

4. Composition of Parliament: see Minutes

(The sitting was suspended for a few minutes before voting time)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ

Αντιπρόεδρος

5. Voting time

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι η Ώρα των ψηφοφοριών.

(Για τα αποτελέσματα και άλλες πληροφορίες σχετικά με τις ψηφοφορίες: Βλέπε Συνοπτικά Πρακτικά)

5.1. Agreement on Operational and Strategic Cooperation between Ukraine and Europol (A8-0342/2016 - Mariya Gabriel) (vote)

5.2. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0318/2016 - Kostas Chrysogonos) (vote)

5.3. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0319/2016 - Kostas Chrysogonos) (vote)

5.4. Long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks (A8-0325/2016 - Diane Dodds) (vote)

5.5. Access to anti-money-laundering information by tax authorities (A8-0326/2016 - Emmanuel Maurel) (vote)

5.6. European Central Bank annual report for 2015 (A8-0302/2016 - Ramon Tremosa i Balcells) (vote)

5.7. Green Paper on Retail Financial Services (A8-0294/2016 - Olle Ludvigsson) (vote)

5.8. European Defence Union (A8-0316/2016 - Urmas Paet) (vote)

— Πριν από την ψηφοφορία επί της παραγράφου 6:

Urmas Paet, *rapporteur.* – I have one oral amendment for paragraph 6, and this oral amendment is to delete from paragraph 6 the words 'with the assistance of a deputy HR'.

(Η προφορική τροπολογία κρατείται)

5.9. Unleashing the potential of waterborne passenger transport (A8-0306/2016 - Keith Taylor) (vote)

5.10. Increasing the effectiveness of development cooperation (A8-0322/2016 - Cristian Dan Preda) (vote)

Πρόεδρος. – Η Ώρα των ψηφοφοριών έληξε.

6. Explanations of vote

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι οι Αιτιολογήσεις ψήφου.

6.1. Agreement on Operational and Strategic Cooperation between Ukraine and Europol (A8-0342/2016 - Mariya Gabriel)

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – La relazione riguarda una possibile cooperazione strategica tra Europol e Ucraina, anche in materia di scambio di dati personali. Va detto che quest'anno il Parlamento ha approvato il nuovo regolamento Europol e anche nuovi regolamenti per quanto riguarda la protezione e lo scambio di dati personali. Quando questi regolamenti entreranno in vigore, nel 2017, il Parlamento potrà godere di un ruolo potenziato, potendo esprimere un parere e non solo il consenso come avviene attualmente. Per questo motivo ho deciso di astenermi.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este Acuerdo por dos motivos clave. El primero, es que entiendo que la Agencia Europol no actúa con la transparencia y las garantías que requiere una institución de este tipo. Particularmente, en los acuerdos con terceros países, no se establecen unos mínimos en cuanto a protección de datos y garantías judiciales, además de no haber claridad en cuanto a las competencias de los diferentes cuerpos y los derechos a los que estaría sujeta una persona investigada o detenida. Por otro lado, que se dé este tipo de Acuerdo con Ucrania no es casual, y obedece a la estrategia de tensionar la relación entre la Unión y Rusia, a la que me opongo, además de ser Ucrania un país con unas instituciones copadas por la extrema derecha desde que se produjo el golpe de Estado en 2014, habiéndose producido un deterioro sustancial en las condiciones de derechos humanos. Por ambas razones, he votado en contra de un Acuerdo policial opaco y sin garantías y, además con un Estado con tan escasas garantías democráticas.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — I voted against increased cooperation between Europol and Ukraine for a number of reasons. We in Sinn Féin have concerns in relation to the operational oversight, or lack thereof, Europol is subject to. We oppose enhanced cooperation particularly when the human rights or justice standards of the state in question are dubious. Given the situation in Ukraine and coupled with the unaccountable, opaque, nature of Europol, we continue to oppose these strategic cooperation initiatives.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl Ukrainos ir Europolo operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo susitarimo. Šiuo susitarimu numatomas keitimasis informacija, įskaitant ir asmens duomenis. Tai reiškia, kad galėtų būti keičiamasi informacija specialiųjų žinių, bendrosios padėties ataskaitų, strateginių analizių rezultatų srityse, o taip pat informacija apie nusikalstamų veikų tyrimo procedūras bei nusikalstamumo prevencijos metodus. Susitarime numatomas dalyvavimas mokymų veikloje, konsultacijos ir pagalba atliekant konkrečius nusikalstamų veikų tyrimus. Susitarimas ypatingai svarbus turint omenyje, kad Ukraina yra pagrindinė Europos Sąjungos partnerė Rytų partnerystės programoje, o būtent saugumas ir kova su nusikalstamumu yra pagrindiniai ir būtini klausimai, siekiant įgyvendinti pagrindinius partnerystės tikslus. Taip pat šis susitarimas gali turėti teigiamos įtakos ES ir Ukrainos piliečių glaudesniam bendradarbiavimui kitose srityse kaip, pavyzdžiui, judėjimo laisvė. Pritariu šio strateginio ir operatyvinio bendradarbiavimo susitarimo su Ukraina sudarymui, kadangi jis padėtų stiprinti kovą su organizuotu nusikalstamumu ir sudarytų sąlygas glaudesniam tarptautiniam bendradarbiavimui prekybos žmonėmis ir kitose su tuo susijusiose baudžiamosios teisės srityse. Esu įsitikinusi, kad glaudesnis ES ir Ukrainos bendradarbiavimas yra abipusiškai naudingas ir būtinas.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με το σχέδιο εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την έγκριση της σύναψης από την Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) της συμφωνίας για την επιχειρησιακή και στρατηγική συνεργασία μεταξύ της Ουκρανίας και της Ευρωπόλ, διότι θεωρώ πως η ασφάλεια και η καταπολέμηση του εγκλήματος συνιστούν βασική προϋπόθεση προκειμένου να επιτευχθούν πλήρως οι στόχοι μεταξύ της ΕΕ και της Ουκρανίας.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Hierbei handelt es sich um die vorgeschlagene Billigung eines Abkommens zwischen Europol und der Ukraine über operative und strategische Kooperation, welches den Austausch von Informationen einschließlich personenbezogener Daten beinhaltet. Solche Informationen könnten Spezialkenntnisse, allgemeine Lageberichte, Ergebnisse strategischer Analysen, Informationen über strafrechtliche Ermittlungsverfahren und über Methoden zur Prävention von Straftaten, die Teilnahme an Fortbildungsmaßnahmen sowie die Bereitstellung von Beratung und Unterstützung in einzelnen strafrechtlichen Ermittlungsverfahren umfassen. Laut Europol spielt die Ukraine eine immer wichtigere Rolle bei der Bekämpfung des organisierten Verbrechens, insbesondere von Drogen- und Wirtschaftskriminalität, Menschenhandel und -schmuggel sowie mobiler organisierter krimineller Gruppen.

Ich habe für den Bericht gestimmt, da es der EU, den Mitgliedstaaten und der Ukraine durch diesen Informationsaustausch ermöglicht wird, das organisierte Verbrechen, Terrorismus und andere Formen internationaler Kriminalität wirkungsvoller zu bekämpfen und zu verhindern.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Afin d'améliorer l'efficacité dans la prévention et la lutte contre des formes graves de criminalité, Europol a engagé la procédure de conclusion d'un accord sur la coopération opérationnelle et stratégique avec l'Ukraine.

Les termes de la coopération régie par l'accord opérationnel et stratégique prévoient des échanges d'informations qui peuvent comprendre l'expertise, les comptes rendus généraux, les résultats d'analyses stratégiques, les informations sur les procédures d'enquêtes pénales et les informations sur les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation, ainsi que la fourniture de conseils et de soutien dans des enquêtes pénales particulières. Par ailleurs, l'accord comporte des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel.

Ceci est inacceptable. En outre, la conclusion de cet accord s'inscrit dans l'optique plus ou moins larvée de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne. Or nous sommes opposés à cette idée.

J'ai donc voté contre ce rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – As a UKIP MEP, I was elected on a mandate of Britain's withdrawal from the European Union and opposition to Europol. Likewise, we do not support the European Union concluding agreements with third countries. Consequently, I voted against.

Petras Auštrevičius (ALDE), *in writing*. – The current conflict situation in Ukraine has also spilled over into other areas of concern both for Ukraine and other adjacent European countries. According to Europol itself, Ukraine is playing a much larger role than before in the issues of organised crime, drug trafficking, and human smuggling. Which is why the exchange of valuable information between the triad of the EU, the Member States, and Ukraine will allow a higher efficiency combat against these problems. This agreement would open the door not only to the exchange of information but also the possibilities of training and crime preventing activities to start battling the issues before they even spawn. The report also underlines the importance of further implementing all the previous security agreements established between the EU and Ukraine in order to enhance international cooperation on such matters.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl Ukrainos ir Europolo operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo susitarimo. Šio pasiūlymo tikslas – patvirtinti Europolo ir Ukrainos operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo susitarimą, pagal kurį numatytas keitimasis informacija, įskaitant asmens duomenis. Europolo teigimu, Ukrainos reikšmė auga kovojant su organizuotu nusikalstamumu, konkrečiau, su nusikaltimais, susijusiais su narkotikais, ir ekonominiais nusikaltimais, prekyba žmonėmis ir kontrabanda, taip pat su mobiliomis (keliaujančiomis) organizuotomis nusikalstamomis grupėmis. Todėl pritariu, kad keičiantis informacija būtų daugiau galimybių ES, valstybėms narėms ir Ukrainai veiksmingiau užkirsti kelią organizuotam nusikalstamumui, terorizmui ir kitų formų tarptautiniam nusikalstamumui ir su jais kovoti.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A javaslat egy, az Europol és Ukrajna közötti operatív és stratégiai megállapodás javasolt jóváhagyására irányul és – többek között a személyes adatok vonatkozásában is – információcseréről rendelkezik. Ezek az információk magukban foglalhatják a szakértelem, az általános helyzetjelentések, a stratégiai elemzés eredményeinek, a nyomozási eljárásokra és bűnmegelőzési módszerekre vonatkozó információk, valamint a képzési tevékenységekben való részvétel területét, illetve tanácsadást és támogatás nyújtását az egyes konkrét nyomozásokhoz. A jelen javaslat a szervezett bűnözés és terrorizmus elleni bűnügyi együttműködést szolgálja, így alapvetően európai és így magyar érdek is, hogy a köztudottan a szervezett bűnözés hálóival átszőtt Ukrajna tekintetében nagyobb esélyt kapjanak a tagállami rendőri szervek bűncselekmények megelőzése és felderítése terén.

Azonban joggal felmerül a kérdés, hogy ha ennyire a kormányzati szintekig hatoló a szervezett bűnözés befolyása egy államban, akkor az adatcserék és operatív információk nem jutnak-e az éppen üldözendő szervezett bűnözői körök kezébe. Az erre vonatkozó garanciákat biztosítva látják jelenleg, így az indítvány elfogadását támogattam.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs have voted against this technically non-legislative consultation. UKIP do not support the legitimacy of Europol as an institution and do not support the EU concluding agreements with third countries.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Les termes de la coopération régie par l'accord opérationnel et stratégique prévoient des échanges d'informations qui peuvent comprendre l'expertise, les comptes rendus généraux, les résultats d'analyses stratégiques, les informations sur les procédures d'enquêtes pénales et les informations sur les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation, ainsi que la fourniture de conseils et de soutien dans des enquêtes pénales particulières.

Évidemment, cet accord s'inscrit dans la perspective de l'adhésion de l'Ukraine à l'Union européenne: j'ai donc voté contre ce texte.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé ce rapport qui recommande l'approbation d'un accord opérationnel et stratégique entre l'Ukraine et Europol car celui-ci permettra de faciliter et d'intensifier la lutte contre le terrorisme et la criminalité organisée en plus de contribuer à renforcer la coopération internationale notamment en matière de lutte contre la traite des êtres humains.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – L'Ucraina rappresenta un partner importante dell'Unione europea nel quadro del partenariato orientale. La relazione Gabriel, che oggi ho sostenuto, approva l'accordo sulla cooperazione strategica tra Europol e l'Ucraina, rafforzando ulteriormente i legami con il paese e potenziando l'impegno comune in materia di sicurezza e lotta contro la criminalità organizzata. Il testo approvato consentirà in particolare un più vasto scambio di informazioni su conoscenze specialistiche, relazioni, risultati di analisi strategiche, informazioni sulle procedure delle indagini penali e attività di formazione. Sarà rafforzata la collaborazione su temi come la lotta alla tratta di esseri umani, ai reati economici e quelli connessi con la droga, ai gruppi criminali itineranti e al riciclaggio di denaro. L'accordo prevederà inoltre lo scambio di dati personali, tenendo conto delle garanzie di protezione fornite dall'Ucraina e confermate dall'autorità di controllo comune di Europol.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – La propuesta hace referencia a la aprobación de la celebración de un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevea el intercambio de información, incluidos datos personales. Y aunque, según Europol, Ucrania ocupa un lugar cada vez más importante en la lucha contra la delincuencia organizada, no deja de ser un país con una relación conflictiva con los derechos humanos; criterio que mi grupo tiene muy en cuenta a la hora de aprobar cualquier Acuerdo de Cooperación. Por otra parte, el Parlamento Europeo ha votado un nuevo Reglamento para Europol que entrará en vigor el próximo año, en el que los Acuerdos de Cooperación se establecerán mediante un procedimiento mucho más transparente que el actual. No hay razones suficientes para aprobar precipitadamente un Acuerdo con un país del que no contamos con las suficientes garantías democráticas y legales. He votado en contra.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Agradezco a la ponente su labor en este informe sobre el Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol. Tal y como hemos hecho en los últimos informes relativos a Europol, me he abstenido, así como mi grupo, ya que no tiene sentido aprobar ahora esto teniendo en cuenta que en unos meses vamos a tener que adaptarlo al marco general del nuevo acuerdo de Europol. Con el contenido puedo estar de acuerdo, pero me parece que hubiera sido mejor esperar a que el nuevo marco de Europol estuviera aprobado.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Ce rapport concernant l'accord sur la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol doit permettre d'améliorer l'efficacité dans la prévention et la lutte contre des formes graves de criminalité. Les termes de la coopération régie par l'accord opérationnel et stratégique prévoient des échanges d'informations qui peuvent comprendre l'expertise, les comptes rendus généraux, les résultats d'analyses stratégiques, les informations sur les procédures d'enquêtes pénales et les informations sur les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation, ainsi que la fourniture de conseils et de soutien dans des enquêtes pénales particulières.

De plus, l'accord comporte des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel et cela porte un risque pour la confidentialité des personnes que je refuse. Enfin, cet accord est vu par l'UE comme un préalable à l'adhésion de l'Ukraine à l'UE, comme c'est le cas pour de nombreux accords précédemment présentés. J'ai donc voté contre.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Pur avendo sempre appoggiato gli accordi sulla cooperazione operativa e strategica tra Europol e paesi terzi, in questo testo ho ravvisato dei passaggi che potrebbero aprire a criticità future e ho quindi preferito esprimermi con un'astensione.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta Resolución legislativa mediante la cual el Parlamento aprueba el proyecto de Decisión de Ejecución del Consejo por la que se aprueba la celebración por parte de la Oficina Europea de Policía (Europol) del Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol.

El Acuerdo prevé un intercambio de información que ayude a que Europol profundice más en su cooperación con Ucrania. Ucrania es un socio clave de la UE y cada vez más relevante en la lucha contra la delincuencia organizada, específicamente en cuanto a delitos relacionados con drogas, trata de seres humanos, contrabando y bandas de crimen organizado.

El intercambio de información con Ucrania permitirá a la UE combatir más eficazmente la delincuencia organizada, el terrorismo y otras formas de delincuencia internacional. Además, el Acuerdo también amplia las oportunidades de cooperación en ámbitos como la lucha contra actividades de capacitación y la prevención de delitos.

La firma de este Acuerdo Estratégico y Operativo debe fomentar una mayor coordinación entre las distintas estrategias y planes de acción de la UE, sus Estados Miembros y Ucrania.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas pritarė tam, kad Europos policijos biuras (Europolas) sudarytų Ukrainos ir Europolo operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo susitarimą. Tokie susitarimai gali būti susiję su keitimusi operatyvine, strategine, technine arba įslaptinta informacija. Operatyvinio bendradarbiavimo susitarimas apima ir keitimąsi asmens duomenimis. Šis Europolo ir Ukrainos susitarimas dėl operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo, leidžia keistis informacija, įskaitant asmens duomenis. Susitarimas taip pat leidžia keistis informacija specialiųjų žinių, bendrosios padėties ataskaitų, strateginių analizių rezultatų srityse, informacija apie nusikalstamų veikų tyrimo procedūras, nusikalstamumo prevencijos metodus, taip pat leidžia dalyvauti mokymų veikloje, teikti konsultacijas ir pagalbą atliekant konkrečius nusikalstamų veikų tyrimus.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Podprl sem sporazum o operativnem in strateškem sodelovanju med Ukrajino in Evropskim policijskim uradom (Europol), ker se kaže jasna potreba po operativnem sodelovanju Europola z Ukrajino. Ukrajina je postala pomembna partnerica Evropske unije v okviru vzhodnega partnerstva, varnost in boj proti kriminalu pa sta nujni pogoj za polno uresničitev ciljev tega partnerstva. Po obstoječih Europolovih podatkih je Ukrajina vse bolj pomembna v boju proti organiziranemu kriminalu, še posebej povezanem z drogami in gospodarstvom, trgovino z ljudmi in tihotapljenjem ter mobilnimi (potujočimi) organiziranimi kriminalnimi združbami. Z izmenjavo informacij bodo lahko EU, države članice in Ukrajina učinkoviteje preprečevale organizirani kriminal, terorizem in druge oblike mednarodnega kriminala in se borile proti njim.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće koje se odnosi na predloženo odobrenje sklapanja operativnog i strateškog sporazuma između Europola i Ukrajine, a kojim će se omogućiti razmjena informacija, uključujući razmjenu osobnih podataka.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the resolution approving the agreement between Ukraine and Europol on their future cooperation because I firmly believe it may strengthen the fight against organised crime in Europe by enabling parties of the agreement to exchange useful information.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – L'accordo di cooperazione operativa e strategica tra Ucraina ed Europol è un atto da salutare positivamente, utile a rafforzare positivamente le collaborazioni in un momento difficile della storia della Repubblica di Ucraina, nel quadro della migliore cooperazione strategica e operativa tra gli Stati membri dell'Unione europea e i paesi alleati nell'ottica dell'efficientamento della lotta al terrorismo, alle mafie, al contrabbando e alla criminalità internazionale.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Cet accord vise à renforcer la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol afin d'améliorer l'efficacité de la lutte contre les formes graves de criminalité. Les termes de cette coopération prévoient des échanges d'informations incluant des expertises, des comptes rendus généraux, des résultats d'analyses stratégiques, des informations sur les procédures d'enquêtes pénales et des informations sur les méthodes de prévention de la criminalité. Néanmoins, cet accord comporte également des échanges de données à caractère personnel; par ailleurs il s'inscrit dans le cadre de négociations d'adhésion de l'Ukraine dans l'Union européenne. C'est la raison pour laquelle j'ai voté contre ce texte.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Propunerea referitoare la cooperarea operațională și strategică dintre Ucraina și Europol prevede un schimb de informații din diferite domenii de specialitate, dar și diverse rapoarte cu privire la anumite metode de prevenire a infracționalității, proceduri de anchetare penală, dar și susținere în anumite anchete penale.

Ucraina reprezintă un partener important al Uniunii Europene în cadrul Parteneriatului estic, fiind esențială consolidarea relațiilor între Europol și Ucraina în vederea atingerii obiectivelor cu privire la securitate și lupta împotriva criminalității. Implicarea Ucrainei s-a dovedit necesară în lupta împotriva criminalității organizate, cu precădere a traficului de ființe umane și a introducerii ilegale de imigranți.

M-am exprimat în favoarea acestei propuneri, deoarece am convingerea că acest schimb de informații dintre Ucraina și Europol va sprijini lupta împotriva criminalității organizate și a terorismului, iar Ucraina va deveni un partener esențial în această luptă împotriva criminalității internaționale.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *în scris*. – În virtutea deciziilor 2009/371/JAI și 2009/934/JAI, Europol trebuie să încheie acorduri cu state și organizații terțe care sunt înscrise pe lista Deciziei 2009/935/JAI. Scopul acestor acorduri este de a susține acțiunea autorităților competente ale statelor membre și cooperarea acestora pentru prevenirea criminalității organizate, a terorismului sau a altor forme grave de criminalitate. În vederea îmbunătățirii eficienței în prevenție și a luptei împotriva formelor grave de criminalitate, dar mai ales datorită statutului de stat potențial candidat și de vecin apropiat al Uniunii pe care îl deține Ucraina, un acord asupra cooperării operaționale și strategice dintre Ucraina și Europol se arată absolut necesar.

Susțin raportul Mariyei Gabriel, deoarece, în relația cu partenerul ucrainean, avem nevoie de un acord operațional și strategic de cooperare care să prevadă schimbul de informații care să ajute la prevenirea criminalității și a activităților care duc la formarea acesteia.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione in questione perché, sul piano pratico, vi è la chiara necessità che Europol approfondisca la cooperazione operativa con l'Ucraina. L'Ucraina è un partner chiave dell'UE nel quadro del partenariato orientale e la sicurezza e la lotta contro la criminalità costituiscono imperativi di fondo al fine di realizzare pienamente gli obiettivi del partenariato.

L'Ucraina riveste sempre più importanza nella lotta contro la criminalità organizzata, e più specificamente quella legata alla droga e ai reati economici, alla tratta di esseri umani e al contrabbando, nonché nella lotta contro gruppi mobili della criminalità organizzata. Lo scambio di informazioni consentirà all'UE, agli Stati membri e all'Ucraina di prevenire e combattere in modo più efficace la criminalità, il terrorismo e altre forme di criminalità internazionale organizzata.

Al di là dello scambio di informazioni, l'accordo apre anche opportunità in termini di attività di formazione e di prevenzione della criminalità. La conclusione di questo accordo di cooperazione è un passo molto concreto e importante per far sì che l'Ucraina divenga un partner fondamentale nella lotta contro la criminalità organizzata.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs have voted against this technically non-legislative consultation. UKIP do not support the legitimacy of Europol as an institution and do not support the EU concluding agreements with third countries.

David Casa (PPE), *in writing*. — I support the conclusion of this strategic and operational cooperation agreement with Ukraine, since it would aid and reinforce the fight against organised crime, which is international by definition, and would contribute, to enhancing international cooperation in the field of trafficking in human beings and other relevant criminal matters.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – L'accordo di cooperazione strategica e operativa in esame tra Europol e Ucraina prevede lo scambio di informazioni, incluse quelle sui dati personali. Entro il maggio 2018 entreranno in vigore tanto il nuovo regolamento Europol quanto quello sulla protezione dei dati personali e la direttiva per lo scambio di dati nel corso di indagini su reati gravi o di terrorismo. Ancora, il nuovo regolamento dell'Agenzia per la conclusione di accordi internazionali di cooperazione strategica tra Europol e paesi terzi assicura un maggiore coinvolgimento del Parlamento che sarà chiamato a esprimere un parere invece che dare unicamente il proprio consenso o meno. In attesa di tale possibilità, ho deciso di astenermi.

Dita Charanzová (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this report as I am convinced we, as the EU, need to enhance our cooperation with Ukraine, especially in this period. There is a practical point of having better cooperation and exchange of information between Ukraine and Europol. But above that, there is a political and strategic dimension to be understood. Ukraine has been receiving mixed messages from our side lately and we need to reassure them on our partnership.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – Europol ha assunto un ruolo chiave nel contrasto alla criminalità transfrontaliera e alle organizzazioni terroristiche. È pertanto doveroso da parte nostra facilitare ogni accordo strategico che contribuisca ad aumentare la sua efficacia investigativa e le sue capacità operative.

Ritengo che la cooperazione strategica con l'Ucraina rappresenterà una risorsa essenziale per affrontare in modo congiunto le sfide comuni alla sicurezza in Europa, specialmente tramite lo scambio di informazioni, la creazione di *contact point* e programmi di formazione.

Ho quindi ritenuto di votare a favore della relazione in quanto credo che questo accordo sia particolarmente importante per l'Ucraina. In effetti, l'accordo rappresenta un segnale di fiducia e di incoraggiamento per un auspicato ritorno alla stabilità nel Paese che ancora fatica a superare una fase difficile della propria storia. Mi rammarico, tuttavia, che non sia stato riconosciuto al Parlamento europeo un ruolo più incisivo nella negoziazione dell'accordo.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση και υποστηρίζουμε θερμά τη σύναψη της παρούσας συμφωνίας επιχειρησιακής και στρατηγικής συνεργασίας με την Ουκρανία, διότι θα βοηθήσει και θα ενισχύσει τον αγώνα κατά του οργανωμένου εγκλήματος, το οποίο εξ ορισμού είναι διεθνές, και θα συμβάλει στην ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα της εμπορίας ανθρώπων και άλλων σχετικών ποινικών ζητημάτων.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε για την έκθεση σχετικά με την επιχειρησιακή και στρατηγική συνεργασία μεταξύ της Ουκρανίας και της Ευρωπόλ. Είναι προφανές πως οι ανακατατάξεις που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε εξ αιτίας του μεταναστευτικού ζητήματος αλλά και της οικονομικής κρίσης οδηγούν στην ανάγκη εντονότερων ελέγχων. Παράλληλα όμως δημιουργείται προβληματισμός σχετικά με τις πρακτικές που θέλουμε να εφαρμόσουμε, αλλά και τα δικαιώματα των πολιτών που καλούμαστε να υπερασπιστούμε. Θεωρώ πως η έκθεση αυτή δεν καταφέρνει να καλύψει όλα τα ζητήματα σε επαρκή βαθμό· γι' αυτό και αποφάσισα να την καταψηφίσω.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Voto di astensione per questa relazione. Pur confermando il valore positivo degli accordi di cooperazione di Europol con i paesi terzi per la lotta transfrontaliera al terrorismo e alla criminalità, reputo equilibrato il voto di astensione in considerazione della recente azione politica in chiave anti-russa che l'UE sta svolgendo in Ucraina.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – La criminalità organizzata e l'illegalità sono ontologicamente indifferenti a lingua, religione, idee politiche e, soprattutto, aree geografiche. Dunque, non posso che invitare il Consiglio a concludere quanto più celermente un accordo tra l'Ucraina ed Europol ai fini di una cooperazione operativa e strategica, dal momento che solo attraverso un pronto e vivace interscambio relazionale e tecnico si potranno ottenere risultati positivi. Per un verso, infatti, è essenziale accompagnare l'Ucraina nel suo cammino verso la democrazia e la piena realizzazione dello Stato di diritto e perciò contributi nella formazione, nello scambio di prassi e conoscenze specialistiche e nella consulenza possono sostenere e agevolare prevenzione alla criminalità e risoluzione di casi penali.

D'altro canto, già i Romani avevano compreso l'importanza strategica del «Granaio d'Europa» vista la sua posizione geografica, che ad oggi rende l'Ucraina crocevia del traffico di droga, di esseri umani e del contrabbando, insomma decisamente appetibile per la criminalità organizzata. L'Unione ha il dovere morale di combattere tali passaggi, la cui mossa successiva consiste nella diffusione a livello europeo di problemi endemici e ben noti alle autorità. Con il mio voto, auspico si renda possibile arginare e annullare attività sussistenziali per il malaffare.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the report on the draft Council implementing decision approving the conclusion by the European Police Office (Europol) of the Agreement on Operational and Strategic Cooperation between Ukraine and Europol and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – No âmbito do seu mandato, a Europol pode celebrar acordos com países terceiros e outras organizações, de modo a estabelecer vias de cooperação, sobretudo no combate ao crime organizado e ao terrorismo.

Nesse contexto compete ao Parlamento – visto o acordo alcançado – consentir na sua assinatura pela Europol. Fica assim dado o seu assentimento, demonstrado o cumprimento de todos os requisitos legais e garantidas todas as salvaguardas para os cidadãos europeus.

Este acordo com a Ucrânia reveste particular importância, uma vez que é consistente e complementar com uma maior mobilidade dos cidadãos europeus e ucranianos entre os dois territórios.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht gestimmt, denn ich unterstütze den Abschluss des Abkommens über eine strategische und operative Kooperation mit der Ukraine.

Die Ukraine ist ein wichtiger Partner für die EU, und sie spielt eine immer wichtigere Rolle bei der Bekämpfung des organisierten Verbrechens.

Der Informationsaustausch wird es der EU, den Mitgliedstaaten und der Ukraine ermöglichen, das organisierte Verbrechen, Terrorismus und andere Formen internationaler Kriminalität wirkungsvoller zu verhindern und zu bekämpfen. Der Abschluss dieses Kooperationsabkommens ist ein wichtiger Schritt, damit die Ukraine ein Schlüsselpartner bei der Bekämpfung des organisierten Verbrechens werden kann.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore in quanto il provvedimento in esame è inerente alla proposta di approvazione della conclusione di un accordo sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina ed Europol, che comprende i dati personali, lo scambio di informazioni che possono includere conoscenze specialistiche, i resoconti generali, i risultati di analisi strategiche, le informazioni sulle procedure delle indagini penali, le informazioni sui metodi di prevenzione della criminalità e la partecipazione ad attività di formazione, nonché la fornitura di consulenza e sostegno a singole indagini penali. L'Ucraina è un partner chiave dell'Unione europea nel quadro del partenariato orientale e la sicurezza e la lotta contro la criminalità costituiscono aspetti importanti al fine di realizzare pienamente gli obiettivi del partenariato.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este Acuerdo por dos motivos clave. El primero, es que entiendo que la Agencia Europol no actúa con la transparencia y las garantías que requiere una institución de este tipo. Particularmente, en los acuerdos con terceros países, no se establecen unos mínimos en cuanto a protección de datos y garantías judiciales, además de no haber claridad en cuanto a las competencias de los diferentes cuerpos y los derechos a los que estaría sujeta una persona investigada o detenida. Por otro lado, que se dé este tipo de Acuerdo con Ucrania no es casual, y obedece a la estrategia de tensionar la relación entre la Unión y Rusia, a la que me opongo, además de ser Ucrania un país con unas instituciones copadas por la extrema derecha desde que se produjo el golpe de Estado en 2014, habiéndose producido un deterioro sustancial en las condiciones de derechos humanos. Por ambas razones, he votado en contra de un Acuerdo policial opaco y sin garantías y, además con un Estado con tan escasas garantías democráticas.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Il progetto di decisione di esecuzione del Consiglio sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina ed Europol rappresenta un importante passo avanti nel partenariato tra UE e Ucraina. Questo paese è un partner chiave nella lotta alla criminalità internazionale e l'accordo, che prevede un quadro di cooperazione operativa per lo scambio di informazioni e dati personali, rappresenta un progresso nella gestione della sicurezza a livello europeo. Pertanto, ho votato a favore di questa risoluzione, perché ritengo che l'accordo raggiunto contribuisca a migliorare la cooperazione internazionale nei campi della tratta di umani esseri, delle questioni penali, della lotta contro la criminalità organizzata transfrontaliera e delle attività di formazione e di prevenzione della criminalità stessa. Inoltre, tale quadro di cooperazione è coerente con il riavvicinamento in atto in altri settori, quali la mobilità dei cittadini europei e ucraini, tra Ucraina e Stati membri dell'UE.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – Ukrajna az Európai Unió kulcsfontosságú partnere a keleti partnerség keretében, a biztonság és a bűnözés elleni küzdelem pedig kiemelt fontossággal bírnak. Az Europol szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és embercsempészettel, valamint a mobil szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az információcsere lehetővé fogja tenni az Unió, a tagállamok és Ukrajna számára a szervezett bűnözés, a terrorizmus és a nemzetközi bűncselekmények egyéb formáinak hatékonyabb megelőzését, ami a mai világban különösen fontos. Az együttműködési megállapodás egy igen határozott és erőteljes lépés Ukrajna számára is, hogy kulcsfontosságú partnerré váljon a szervezett bűnözés elleni küzdelemben.

A mai szavazáson támogattam a stratégiai együttműködési megállapodás megkötését Ukrajnával, mivel az segítené és megerősítené a szervezett bűnözés elleni küzdelmet, ami lényegénél fogva nemzetközi jellegű, valamint hozzájárulna az emberkereskedelem és más vonatkozó bűncselekmények területén folytatott nemzetközi együttműködés megerősítéséhez.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Zważywszy na status Ukrainy jako państwa starającego się o członkostwo w strukturach Unii Europejskiej, zagłosowałem za zawarciem porozumienia pomiędzy Ukrainą a Europolem o operacyjno-strategicznej współpracy. Szczególne znaczenie w tym zakresie ma skuteczna współpraca w kwestiach bezpieczeństwa. Głównym celem porozumienia jest zwiększanie skuteczności działań właściwych organów państw oraz koordynowanie współpracy w ramach zapobiegania przestępczości zorganizowanej, terroryzmowi i innym formom przestępczości. W dzisiejszych czasach kwestie te nabierają szczególnego znaczenia, co motywuje do podejmowania działań w obszarze umacniania systemów operacyjno-strategicznych, których celem jest zapewnienie bezpieczeństwa w Europie.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – I supported Parliament's consent for the finalisation of a strategic and operational cooperation agreement with Ukraine as I believed this would aid and reinforce the fight against organised crime and would contribute to enhancing international cooperation in the field of human trafficking and other crimes. This agreement includes the exchange of valuable information which could enable the EU, through its agency Europol, and Ukraine to prevent and combat organised crime, terrorism and other forms of international crime more effectively.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs have voted against this technically non-legislative consultation. UKIP do not support the legitimacy of Europol as an institution and do not support the EU concluding agreements with third countries.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de ce texte pour la conclusion de l'accord sur la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol. Alors que l'Ukraine est un pays partenaire indispensable dans le cadre du partenariat oriental, nous devons renforcer notre coopération afin de faire face à la criminalité organisée et au terrorisme. Une coopération stratégique entre Europol et l'Ukraine devrait notamment permettre de renforcer notre action dans la lutte contre le trafic des êtres humains. Nous devons alors favoriser l'échange d'informations pour pouvoir démanteler les réseaux de passeurs.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben.

Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért a FIDESZ néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Mark Demesmaeker (ECR), *schriftelijk*. – Vandaag keurde de N-VA delegatie de overeenkomst voor operationele en strategische samenwerking tussen Oekraïne en Europol goed. Wij geloven dat het delen van informatie, met inbegrip van persoonlijke data, essentieel is in de strijd tegen de georganiseerde misdaad. Onze partij is steeds een grote pleitbezorger geweest van een verregaande operationele samenwerking met Oekraïne en wij zijn dan ook verheugd dat er vandaag een volgende stap in die richting werd gezet. Bovendien is Oekraïne een betrouwbare en belangrijke politieke en economische partner van de EU in het kader van het Oostelijk Partnerschap.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport. Il s'agit de la procédure de conclusion d'un accord sur la coopération opérationnelle et stratégique entre la Commission européenne et Europol. Les échanges d'information prévus vont des informations nécessaires à la lutte contre la criminalité organisée mais s'étendent aux échanges de données à caractère personnel, ce que nous ne saurions accepter. En outre, nous ne saurions accepter un accord servant de préalable à l'adhésion de l'Ukraine à l'Union européenne.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért a FIDESZ néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of this report as I believe it will help improve international relations. This will be even more important for Wales now as the UK leaves the EU.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: accord inacceptable, il s'inscrit dans l'optique de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório propõe a aprovação de um acordo de cooperação estratégica entre a Europol e a Ucrânia. As informações trocadas podem incluir conhecimentos específicos, relatórios sobre a situação geral, resultados da análise estratégica, informações sobre os procedimentos de investigação criminal, informações sobre os métodos de prevenção do crime, atividades de formação e a prestação de aconselhamento e apoio em investigações criminais individuais.

É conhecida a nossa posição relativamente ao processo de federalização das questões da justiça e da investigação policial, ao confronto que daí resulta com aspetos fundamentais da soberania nacional e à falta de controlo democrático que lhes está associada. Defendemos a cooperação entre as estruturas de segurança interna e externa dos vários países. Mas rejeitamos qualquer pulsão federal, como a que este relatório claramente corporiza.

Por outro lado, esta proposta surge no quadro do confronto crescente com a Federação Russa, do avanço intimidatório das forças da NATO junto às suas fronteiras e da existência de um regime ultranacionalista e fascista na Ucrânia promovido pelos EUA, a UE e a NATO. Votámos contra.

Raffaele Fitto (ECR), *per iscritto*. – Ho votato a favore della conclusione dell'accordo sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina ed Europol, che comprende i dati personali. L'Ucraina è un partner chiave dell'Unione europea nel quadro del partenariato orientale e la sicurezza e la lotta contro la criminalità costituiscono imperativi di fondo al fine di realizzare pienamente gli obiettivi del partenariato. Ritengo assolutamente necessario un approfondimento della cooperazione operativa con l'Ucraina: un migliore scambio di informazioni consentirà agli Stati membri dell'UE e all'Ucraina di prevenire e combattere in modo più efficace la criminalità, il terrorismo e altre forme di criminalità internazionale organizzata.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Už dlhší čas existuje potreba výrazného prehĺbenia operačnej spolupráce medzi Ukrajinou a Europolom, nakoľko Ukrajina je významným partnerom Európskej únie v rámci Východného partnerstva. Europol by mal pomôcť s bojom proti praniu špinavých peňazí a aktívnym bojom proti trestnej činnosti. Zlepšenie výmeny informácií medzi Európskou úniou a Ukrajinou pomôže bojovať proti organizovanému zločinu a najmä prevádzačstvu, ktoré sa v krajine v poslednom čase rozmáha. Podpísanie tejto dohody o strategickej a operačnej spolupráci musí podporovať ďalšiu koordináciu medzi stratégiami a akčnými plánmi v rôznych oblastiach trestnej činnosti v Európskej únie a jej členských štátoch na jednej strane a na Ukrajine na druhej strane.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Mi astengo dalla relazione in quanto la politica UE in Ucraina è principalmente in chiave anti-russa.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Η πράξη αποδεικνύει ότι οι δεσμεύσεις σε τομείς ανταλλαγής πληροφοριών υπόκεινται είτε σε προσωπική βούληση είτε σε εθνικής ασφάλειας διαπιστεύσεις, με πρόσφατο παράδειγμα τους βομβιστές των τρομοκρατικών επιθέσεων σε Παρίσι και Βρυξέλλες, όπου οι μυστικές υπηρεσίες κρατών μελών δεν προέβησαν σε αλληλοενημέρωση.

Η συμφωνία δεν ενισχύει πραγματικά την προσέγγιση βάσει κινδύνου ούτε διασφαλίζει την υποχρέωση της εκ σχεδιασμού και εκ προεπιλογής προστασίας δεδομένων. Για τον λόγο αυτό, την καταψηφίζω.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – This proposal concerns the proposed approval of an operational and strategic agreement between Europol and Ukraine, providing for the exchange of information, including personal data. Europol's Joint Supervisory Body, which consist of the national data protection authorities specialised in law enforcement, gave a positive opinion to the conclusions of this cooperation agreement, taking into account the data protection level in Ukraine. There is clear operational needs for Europol to deepen its operational cooperation with Ukraine. Ukraine is a key partner of the European Union in the framework of the Eastern Partnership, and security and the fight against crime constitute underlying imperatives in order to fully achieve the objectives of this partnership. Thus, I strongly support the conclusion of this strategic and operational cooperation agreement with Ukraine, since it would aid and reinforce the fight against organised crime, which is international by definition, and would contribute to enhancing international cooperation in the field of trafficking in human beings and other relevant criminal matters.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért a FIDESZ néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért a FIDESZ néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe que hace referencia a la aprobación de la celebración de un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevea el intercambio de información, incluidos datos personales. Desde el punto de vista operativo, es evidente que Europol tiene que intensificar su cooperación operativa con Ucrania. Este país es un socio clave de la Unión en el marco de la Asociación Oriental, y la seguridad y la lucha contra la delincuencia son imperativos subyacentes con vistas a la consecución plena de los objetivos de dicha Asociación. El intercambio de información permitirá a la Unión, los Estados miembros y Ucrania prevenir y luchar con mayor eficacia contra la delincuencia organizada, el terrorismo y otras formas de delincuencia internacional.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione del Parlamento europeo sul progetto di decisione di esecuzione del Consiglio che approva la conclusione da parte dell'Ufficio europeo di polizia (Europol) dell'accordo sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina ed Europol, perché penso che l'Ucraina, superate le difficoltà interne, sarà un partner fondamentale dell'UE nella lotta al terrorismo e alla criminalità organizzata.

Ritengo positiva, infatti, la decisione del Consiglio, competente in materia, di concludere un accordo sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina ed Europol, in quanto tale cooperazione a 29 può dare risultati importanti in una serie di aree come il traffico di esseri umani, il traffico d'armi, il traffico di stupefacenti, la falsificazione dei documenti identificativi, il finanziamento del terrorismo e la lotta contro la radicalizzazione.

La decisione ha anche l'effetto di avvicinare ancor di più quest'importante partner all'UE, con effetti importanti anche sugli altri aspetti della relazione bilaterale UE-Ucraina: penso, per esempio, alla formazione delle forze di polizia, allo scambio di buone prassi, alla cooperazione diplomatica e a una crescente mobilità dei cittadini di entrambe le parti.

Condivido infine il richiamo della relatrice al tema dei dati personali e la necessità di aggiornare continuamente le modalità della cooperazione a questo riguardo.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für das Abkommen über operative und strategische Kooperation zwischen der Ukraine und Europol gestimmt, da ich es für wichtig halte, die grenzübergreifende Polizeiarbeit über das Gebiet der EU-Staaten hinaus auszudehnen, um internationale Kriminalität effektiv bekämpfen zu können.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Die Europäische Union muss zum Schutz ihrer Bürger die operative und strategische Kooperation nicht nur unter den Mitgliedstaaten vollziehen, sondern diese Kooperation auch mit Drittstaaten ausbauen. Der Austausch von strategischen Informationen und personenbezogenen Daten mit der Ukraine stellt nicht nur einen wichtigen Schritt im Schutz unserer Bürger vor organisierter Kriminalität und im Kampf gegen Terrorismus dar, sondern ist auch ein elementarer Bestanteil der strategischen östlichen Partnerschaft mit der Ukraine.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I do not support the legitimacy of Europol as an institution and I do not support the EU concluding agreements with third countries, therefore I voted against.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – La propuesta hace referencia a la aprobación de la celebración de un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevea el intercambio de información, incluidos datos personales. Y aunque, según Europol, Ucrania ocupa un lugar cada vez más importante en la lucha contra la delincuencia organizada, no deja de ser un país con una relación conflictiva con los derechos humanos; criterio que mi grupo tiene muy en cuenta a la hora de aprobar cualquier Acuerdo de Cooperación. Por otra parte, el Parlamento Europeo ha votado un nuevo Reglamento para Europol que entrará en vigor el próximo año, en el que los Acuerdos de Cooperación se establecerán mediante un procedimiento mucho más transparente que el actual. No hay razones suficientes para aprobar precipitadamente un Acuerdo con un país del que no contamos con las suficientes garantías democráticas y legales. He votado en contra.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét, továbbá lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση αφορά την προτεινόμενη έγκριση συμφωνίας επιχειρησιακής και στρατηγικής συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπόλ και της Ουκρανίας, η οποία προβλέπει την ανταλλαγή πληροφοριών που περιλαμβάνουν προσωπικά δεδομένα. Οι πληροφορίες αυτές μπορεί να αφορούν την εξειδικευμένη γνώση, εκθέσεις για τη γενική κατάσταση, αποτελέσματα στρατηγικών αναλύσεων, πληροφορίες σχετικά με διαδικασίες διερεύνησης εγκλημάτων και με μεθόδους πρόληψης της εγκληματικότητας, συμμετοχή σε δραστηριότητες κατάρτισης, καθώς και παροχή συμβουλών και υποστήριξης σε συγκεκριμένες ποινικές έρευνες. Εμείς διαφωνούμε τόσο επί της ουσίας όσο και επί των διαδικαστικών ζητημάτων. Επί της ουσίας, απορρίπτουμε τέτοιου είδους συμφωνίες με τρίτες χώρες, ιδιαίτερα όταν δεν υπάρχουν υψηλά πρότυπα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επίσης η εν λόγω συμφωνία μπορεί να θεωρηθεί ως ενισχυτικό εργαλείο άσκησης πίεσης εναντίον της Ρωσίας. Αξίζει να σημειωθεί πως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε τον νέο κανονισμό της Ευρωπόλ, ο οποίος τίθεται σε ισχύ τον ερχόμενο χρόνο, στη βάση του οποίου τέτοιες συμφωνίες θα συζητούνται με περισσότερη διαφάνεια. Οπότε η βιασύνη του Συμβουλίου να προωθήσει τις εν λόγω συμφωνίες κάτω από το παλαιό καθεστώς μας προβληματίζει. Για τους λόγους αυτούς καταψηφίσαμε την έκθεση.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – This proposal has the objective of supporting and strengthening action by the competent authorities of the Member States and their mutual cooperation in preventing and combating organised crime, terrorism and other forms of serious crime affecting two or more Member States, and may concern the exchange of operational, strategic or technical information, including personal data and classified information. The conclusion of this new international agreement is proposed on the basis of the Europol Council Decision as it is currently in force (Decision 2009/371/JHA). However, the EP and Council have concluded negotiations on a new Regulation for Europol (2013/0091(COD)), in which the procedure for concluding international agreements, as well as the relevant provisions and safeguards for the classification of EU documents or the protection of personal data of European citizens, are significantly modified, which follows the entry into force of the Lisbon Treaty. Therefore, I abstained from the final vote in order to defend the role of the Parliament and ensure proper scrutiny of the agreement.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért a FIDESZ néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – Je me félicite que le Parlement européen ait autorisé la conclusion d'un accord de coopération technique, stratégique et opérationnelle entre l'Ukraine et Europol. C'est une coopération d'autant plus importante que l'Ukraine peut être un partenaire essentiel dans la prévention et la lutte contre la criminalité organisée, le terrorisme et toute autre forme grave de criminalité comme la fraude documentaire qui amplifie l'immigration illégale vers l'Europe.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasao sam za Izvješće o nacrtu provedbene odluke Vijeća kojom se Europskom policijskom uredu (Europol) odobrava sklapanje Sporazuma o operativnoj i strateškoj suradnji između Ukrajine i Europola (10345/2016 — C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS)), s obzirom da postoje jasne potrebe za produbljivanjem operativne suradnje Europola s Ukrajinom koja je ključni partner EU-a u Istočnom partnerstvu.

Ukrajina je važna u borbi protiv organiziranog kriminala te kriminala povezanog s drogom, gospodarskog kriminala, trgovine ljudima i krijumčarenja robe i drugim oblicima kriminala. Osim razmjene informacija, sporazumom se otvaraju i druge mogućnosti kao što su aktivnosti osposobljavanja te sprečavanja kriminala te poticanja daljnjeg usklađivanja strategija i akcijskih planova u raznim područjima kriminala.

Petr Ježek (ALDE), *písemně*. – Ukrajina je významným aktérem Východního partnerství, proto považuji za nezbytné spolupráci s ní upevnit a zaměřit se důsledněji na boj proti trestné činnosti. Podpořil jsem návrh na uzavření operativní a strategické dohody mezi Europolem a Ukrajinou, protože umožní výměnu utajovaných informací, včetně osobních údajů, za účelem předcházení trestné činnosti. Výměna se bude týkat odborných znalostí, všeobecných situačních zpráv, výsledků strategických analýz, informací o vyšetřovacích postupech v případech trestných činů a informací o metodách. Dále dohoda zahrnuje účast na odborné přípravě a poskytování poradenství a podpory u konkrétních případů vyšetřování trestné činnosti.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de ma collègue Mariya Gabriel relatif à la coopération entre l'Ukraine et Europol. L'agence Europol a pour mission de faciliter les échanges d'informations entre polices européennes. Dans le cas présent, il s'agit d'un renforcement de la coopération avec l'Ukraine pour la prévention de la criminalité organisée, du terrorisme et la lutte contre d'autres formes graves de criminalité. Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport car il a pour objectif de soutenir l'action des États membres et leur coopération mutuelle dans la prévention du terrorisme, du crime organisé, et d'autres formes graves de criminalité. L'accord opérationnel et stratégique entre l'Ukraine et l'Office européen de police (Europol) comporte des dispositions sur l'échange de données à caractère personnel, il élargit encore notre coopération avec des pays tiers pour la sécurité des européens, ce qui est indispensable dans ces temps difficiles.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich enthalte mich zu dem vorliegenden Bericht, da hier auch personenbezogene Daten ausgetauscht werden sollen. Internationale Zusammenarbeit in Bezug auf Verbrechensbekämpfung begrüße ich ausdrücklich, jedoch nicht auf Kosten der Persönlichkeitsrechte der Bürger der Mitgliedstaaten der Europäischen Union.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – U hlasování o návrhu prováděcího rozhodnutí Rady, kterým se schvaluje uzavření dohody o operativní a strategické spolupráci mezi Ukrajinou a Evropským policejním úřadem (Europol), jsem se rozhodla zdržet. Přestože za normálních okolností jsem pro větší spolupráci policejních složek, tak si nejsem zcela jistá, jestli ukrajinská strana je tou, která zasluhuje naši důvěru. Ukrajina má velké množství problémů, a to mimo jiné i s korupcí v nejvyšších složkách státní správy, a to i policie. Nedomnívám se navíc, že údaje, které by evropská strana obdržela, by byly nutně zcela pravdivé, protože by mohly plnit objednávky od ukrajinské vlády.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért a FIDESZ néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – On 4 October I voted against the agreement between the Europol and the Chinese Ministry of Public Security. Now again we have a similar agreement on Operational and Strategic Cooperation with Ukraine and of course I voted against to this agreement too. It is important that we are consistent in our approach in regards to this kind of void agreements which do not contribute much to the protection of human rights neither in the EU, nor in our partner countries.

Béla Kovács (NI), *írásban*. - Ukrajnának egyre nagyobb lehetőségei nyílnak meg a fejlődésre, sőt egyre nagyobbak a szükségletei is. Korábban is az volt a brit tudósok véleménye, hogy a szervezett bűnözés egyik legerősebb európai bástyája éppen az EU-csatlakozásra készülő Ukrajna. Nos, az adott javaslat éppen a szervezett bűnözés és terrorizmus elleni bűnügyi együttműködést szolgálja, ami kétségtelenül összeurópai érdeknek számít. Némileg árnyalja a képet, hogy ugyancsak a hivatkozott szakértők szerint az összefonódottság a bűnüldöző és a bűnelkövető struktúrák között olyan mértékű, hogy a kényes információk akár illetéktelenek kezébe is kerülhetnek. Hiába, az integráció elmélyítése néha kockázatokkal is jár.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Гласувах в подкрепа на доклада относно проект на решение за изпълнение на Съвета за одобряване на сключването от страна на Европейската полицейска служба (Европол) на Споразумението за оперативно и стратегическо сътрудничество между Украйна и Европол.

С предложения доклад за одобрение на оперативно и стратегическо споразумение между Европол и Украйна се предвижда обмен на информация в областта на специализираните познания, общи доклади за обстановката, резултати от стратегически анализи, информация относно процедури по наказателни разследвания, информация относно методи за предотвратяване на престъпления, участие в обучения, консултации и подкрепа за конкретни наказателни разследвания.

Считам, че Украйна придобива все по-голямо значение в борбата срещу организираната престъпност, и по-конкретно свързаните с наркотици престъпления и икономическите престъпления, трафика на хора и контрабандата, както и мобилните организирани престъпни групи. Обменът на информация ще позволи на ЕС, държавите членки и Украйна да предотвратяват и да се борят по-ефективно срещу организираната престъпност, тероризма и други форми на международна престъпност. Освен обмена на информация споразумението също създава нови възможности, като например обучения и дейности по превенция на престъпността. Сключването на това споразумение за сътрудничество е много конкретна и значима стъпка, за да може Украйна да се превърне в ключов партньор в борбата срещу организираната престъпност.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – There is no doubt that we should approve the proposed operational and strategic agreement between Europol and Ukraine, providing for the exchange of information, including personal data. Indeed, there are many reasons why Europol needs to deepen its operational cooperation with Ukraine. First and foremost, Ukraine remains source country for organised crime, more specifically drug related crimes, economic crimes, human trafficking and smuggling. Second, exchange of information will enable the EU, Member States and Ukraine to prevent and combat organised crime, terrorism and other forms of international crime more effectively. Third, reinforced security cooperation between the EU and Ukraine is complementary with the rapprochement taking place in other areas such as the mobility of European and Ukrainian citizens. Last but not least, we should support the conclusion of this strategic and operational cooperation agreement with Ukraine, because it will pave the way for Ukraine to become a key EU partner in the fight against organised crime.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Sostengo la presente relazione, che analizza la proposta di conclusione dell'accordo sulla cooperazione operativa strategica tra l'Ucraina ed Europol, comprendente i dati personali. Tale cooperazione mira a fornire lo scambio di informazioni concernenti conoscenze specifiche come resoconti generali, informazioni sulle procedure delle indagini penali, sui metodi di prevenzione delle criminalità, consulenza e sostegno alle singole indagini penali. La sua data di applicazione è prevista per il 1º maggio 2017 e, fino ad allora, continueranno ad applicarsi le disposizioni vigenti nella decisione del Consiglio su Europol. Lo scambio di informazioni consentirà all'UE, agli Stati membri e all'Ucraina di prevenire e combattere in modo più efficace la criminalità, il terrorismo e altre forme di criminalità internazionale organizzata, fornendo altresì vantaggi in termini di attività di formazione e prevenzione della criminalità.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre le rapport sur l'accord sur la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol. Cet accord comporte des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel de citoyens français, ce que j'estime inacceptable. En outre, la conclusion de cet accord s'inscrit dans l'optique larvée de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne. Or je m'oppose à cette idée. Je suis pour une meilleure coopération internationale des services de police, mais cette coopération doit garder un caractère intergouvernemental.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cet accord. Certes, il vise à renforcer l'efficacité dans la prévention et la lutte contre la criminalité grave. A ce titre, la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et l'organisme européen de police transnationale Europol prévoit des échanges d'informations, d'expertise, de résultats d'analyses stratégiques… Néanmoins, cet accord entérine également l'échange de données à caractère personnel, ce à quoi je m'oppose formellement. Enfin, ce texte s'inscrit dans l'optique — souterraine — de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne, qui n'est pas souhaitable.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor del presente informe porque se refiere a aprobar un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevé el intercambio de información, incluidos datos personales. Dicha información podría incluir información especializada, informes de situación general, resultados de análisis estratégicos, información sobre procedimientos de investigación penal, sobre métodos de prevención del delito, participación en actividades de capacitación y asesoramiento y apoyo en investigaciones penales individuales.

La conclusión de este Acuerdo de Cooperación es un paso muy concreto e importante para que Ucrania se convierta en un socio clave en la lucha contra la delincuencia organizada. La firma de este Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica, debe fomentar una mayor coordinación entre las estrategias y los planes de acción en las distintas zonas delictivas de la Unión y sus Estados miembros, por una parte, y Ucrania, por otra.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este Acuerdo por dos motivos clave. El primero, es que entiendo que la Agencia Europol no actúa con la transparencia y las garantías que requiere una institución de este tipo. Particularmente, en los acuerdos con terceros países, no se establecen unos mínimos en cuanto a protección de datos y garantías judiciales, además de no haber claridad en cuanto a las competencias de los diferentes cuerpos y los derechos a los que estaría sujeta una persona investigada o detenida. Por otro lado, que se dé este tipo de Acuerdo con Ucrania no es casual, y obedece a la estrategia de tensionar la relación entre la Unión y Rusia, a la que me opongo, además de ser Ucrania un país con unas instituciones copadas por la extrema derecha desde que se produjo el golpe de Estado en 2014, habiéndose producido un deterioro sustancial en las condiciones de derechos humanos. Por ambas razones, he votado en contra de un Acuerdo policial opaco y sin garantías y, además con un Estado con tan escasas garantías democráticas.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente texto aprueba el proyecto del Consejo por el que se aprueba la celebración por parte de la Oficina Europea de Policía (Europol) del Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol.

Este acuerdo preverá el intercambio de información, entre la que podría hallarse conocimientos especializados, resultados de análisis estratégicos, información sobre métodos de prevención de delitos y participación en actividades de formación, entre otros.

Teniendo en cuenta que Ucrania cada vez es un actor más importante en la lucha contra la delincuencia organizada y, más concretamente, en los delitos de carácter económico, trata de seres humanos y contrabando, y que este Acuerdo es coherente y complementario con el acercamiento que se está llevando a cabo en ámbitos como la movilidad de ciudadanos europeos y ucranianos, considero que su aprobación será muy beneficiosa para prevenir y luchar contra la delincuencia organizada internacional, de ahí el sentido positivo de mi voto.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report that strengthens the mutual fight against organised crime.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Ovaj prijedlog odnosi se na predloženo odobrenje sklapanja operativnog i strateškog sporazuma između Europola i Ukrajine kojim će se omogućiti razmjena informacija, uključujući razmjenu osobnih podataka. Takve informacije mogu uključivati stručno znanje, izvješća o općem stanju, rezultate strateške analize, informacije o postupcima kaznene istrage, informacije o metodama sprečavanja kriminala, sudjelovanje u aktivnostima osposobljavanja te pružanje savjeta i podrške u pojedinačnim kaznenim istragama. Prema podacima Europola, Ukrajina je sve važnija u borbi protiv organiziranog kriminala te specifičnijih kaznenih djela povezanih s drogom, gospodarskog kriminala, trgovine ljudima i krijumčarenja robe, kao i protiv putujućih skupina koje se bave organiziranim kriminalom.

Zajedničko nadzorno tijelo Europola dalo je pozitivno mišljenje o sklapanju ovog sporazuma o suradnji, budući da je Ukrajina ključni partner Europske unije u okviru Istočnog partnerstva, a sigurnost i borba protiv kriminala predstavljaju važne prioritete za potpuno ostvarenje ciljeva tog partnerstva. Razmjenom informacija EU-u, državama članicama i Ukrajini omogućit će se učinkovitije sprečavanje i suzbijanje organiziranog kriminala, terorizma i drugih oblika međunarodnog kriminala, stoga sam podržala ovo izvješće.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – Such agreements have the objective of supporting and strengthening action by the competent authorities of the Member States and their mutual cooperation in preventing and combating organised crime, terrorism and other forms of serious crime affecting two or more Member States, and may concern the exchange of operational, strategic or technical information, including personal data and classified information.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Spoluprácu s Ukrajinou pri výmene informácií vrátane osobných údajov pokladám z hľadiska presadzovania práva, predchádzania a vyšetrovania trestnej činnosti a organizovaného zločinu na východnej hranici Únie za rozhodujúcu. Preto návrh uznesenia o schválení tejto dohody podporujem.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Απείχα κατά την ψηφοφορία της έκθεσης σχετικά με το σχέδιο εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου για την έγκριση της σύναψης από την Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) της συμφωνίας για την επιχειρησιακή και στρατηγική συνεργασία μεταξύ της Ουκρανίας και της Ευρωπόλ, διότι δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce texte. Ce rapport a pour objectif de donner l'accord du Parlement européen sur la coopération opérationnelle entre Europol et l'Ukraine. En réalité, il s'agit de l'échange de données à caractère personnel des Européens. Ce rapport touche ainsi directement à la sécurité des données des citoyens français. C'est la raison pour laquelle nous nous y opposons. En outre, ce rapport s'inscrit dans une optique de développement de coopération étroite entre l'Union européenne et l'Ukraine, en envisageant son adhésion potentielle dans le futur. Cette idée provoque également nos plus grandes réserves.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. — I voted in favour of the Agreement on Operational and Strategic Cooperation between Ukraine and Europol. According to the agreement, the European Union will benefit from strengthening cooperation with Ukraine, a country that plays a crucial role in the Eastern Partnership, security, and countering organized crime. In times when securing the European continent is challenging, exchange of operational, strategic, technical, or classified information will certainly contribute to control terrorism, human trafficking, and other kinds of international malicious activities more effectively.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Ich enthalte mich der Stimme, da in der vorliegenden Fassung des Berichts der Austausch von personenbezogenen Daten zwischen der Ukraine und Europol nicht ausgeschlossen wird, aber grundsätzlich derartige Abkommen (wie z. B. schon mit Brasilien und den Arabischen Emiraten) zu begrüßen sind.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už, nes Europolui ir Ukrainos teisėsaugos institucijoms keičiantis informacija būtų daugiau galimybių ES, valstybėms narėms ir Ukrainai veiksmingiau užkirsti kelią organizuotam nusikalstamumui, terorizmui ir kitų formų tarptautiniam nusikalstamumui. Susitarimu sudaromos galimybės ne tik keistis informacija, bet ir rengti mokymus ir vykdyti nusikalstamumo prevencijos veiksmus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le Parlement est ici «consulté» sur l'approbation d'un accord de coopération entre l'Ukraine et Europol, l'Office européen de police. Il conviendrait a minima de s'assurer que les pays avec lesquels l'UE conclut de tels accords offrent toutes les garanties de respect de l'État de droit, en particulier concernant le système judiciaire. Surtout quand il s'agit comme ici d'échanger les données personnelles des citoyens. L'Ukraine actuelle, co-gouvernée par les néonazis, est loin d'apporter de telles garanties. Une telle coopération est donc un pur choix géopolitique que je désapprouve. Je me suis déjà opposé à de précédents accords similaires, notamment avec les Emirats arabes unis. Le Conseil pousse tous ces accords avec des pays tiers avant la fin de l'année 2016 afin de donner toute latitude à Europol pour 2017 quand entrera en vigueur son nouveau règlement encore plus menaçant pour la sécurité de nos données personnelles. Europol récolte arbitrairement des données personnelles en Europe et peut refuser de les communiquer aux citoyens concernés qui les lui réclame. Le scandale des révélations d'espionnage géant par la NSA et les autorités allemandes des gouvernements et des institutions européennes n'aura donc servi à rien pour Bruxelles. Je vote contre.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Ce rapport sur la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol est en réalité la conclusion d'un accord entre les deux parties. Cet accord prévoit des échanges d'informations comprenant l'expertise, les comptes rendus généraux, les résultats d'analyses stratégiques, les informations sur les procédures d'enquêtes pénales et les informations sur les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation ainsi que la fourniture de conseils et de soutien dans des enquêtes pénales particulières. En plus de ces échanges d'informations, il existe aussi des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel. Étant opposée à la communication de données personnelles, je me suis opposée cet accord qui se fait aussi dans l'optique plus ou moins dissimulée d'une potentielle adhésion de l'Ukraine à l'Union Européenne.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O presente documento diz respeito à aprovação de um acordo de cooperação operacional e estratégica entre a Europol e a Ucrânia, que preveja o intercâmbio de informações, incluindo dados pessoais. Essas informações poderão ser no domínio dos conhecimentos especializados, relatórios gerais de situação, resultados de análises estratégicas, informações sobre processos de investigação penal, informações sobre métodos de prevenção da criminalidade, participação em atividades de formação, assim como prestação de aconselhamento e apoio em determinadas investigações penais. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution because it enables Europol and Ukraine to collaborate by exchanging information that is crucial in preventing and tackling crime, including, information on criminal investigation procedures.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Le Parlement a été consulté sur la conclusion d'un accord de coopération stratégique entre l'Ukraine et Europol. Ce nouvel accord international vient renforcer la coopération qu'Europol entretient avec les pays tiers ce qui représente un outil essentiel au travail d'Europol.

Je tiens néanmoins à souligner que la conclusion de cet accord aurait dû être faite après l'entrée en vigueur du nouveau règlement Europol prévue pour mai 2017. Le nouveau règlement prévoit en effet des garanties renforcées en matière notamment de protection des données. De plus, après l'entrée en vigueur du nouveau règlement, le Parlement européen bénéficiera de plus de prérogatives dans la conclusion de tels accords internationaux.

Le rôle du Parlement dans ces matières doit absolument être défendu. C'est pourquoi il importe que la conclusion de tout nouvel accord obéisse aux nouvelles règles prochainement en vigueur.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne* — Ukrajina je najväčšou krajinou Východného partnerstva a pre Európsku úniu predstavuje dôležitého politického partnera, a to nielen z dôvodu bezprostredného susedstva. Význam Ukrajiny pre Úniu, prirodzene, presahuje politický rámec, keďže Ukrajina participuje na mnohých projektoch EÚ zameraných na naštartovanie ekonomiky, podporu konkurencieschopnosti, vedu a výskum, podporu vzájomnej obchodnej výmeny, ale tiež na kultúrnu oblasť, celoživotné vzdelávanie (program Erasmus Mundus), občiansku spoločnosť či dodržiavanie ľudských práv. Dohoda o strategickej spolupráci medzi Ukrajinou a Europolom predstavuje ďalší míľnik vo vzájomných vzťahoch a domnievam sa, že je to významný krok v prehĺbení spolupráce v oblasti vnútra a trestných vecí, čo je vzhľadom na bezprostrednú geografickú blízkosť viac než žiaduce. Samotná dohoda rieši predovšetkým postup v rámci výmeny informácií týkajúcich sa odborných znalostí, všeobecných situačných správ, výsledkov strategických analýz, informácií o postupoch vyšetrovania trestnej činnosti, informácií o metódach predchádzania trestnej činnosti, účasti na aktivitách odbornej prípravy, ako aj poskytovania poradenstva a podpory pri jednotlivých prípadoch vyšetrovania trestných činov. Výmena informácií umožní obom stranám bojovať proti organizovanej trestnej činnosti a terorizmu, ale tiež rozvíjať ďalšie možnosti spolupráce, ako sú aktivity v oblasti odbornej prípravy a predchádzania trestnej činnosti. Uzavretie tejto dohody o spolupráci je veľmi konkrétnym krokom, aby sa Ukrajina stala kľúčovým partnerom v boji proti organizovanej trestnej činnosti.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the agreement because it would aid and reinforce the fight against organised crime, which is international by definition, and would contribute to enhancing international cooperation in the field of trafficking in human beings and other relevant criminal matters. This agreement concerns the proposed approval of an operational and strategic agreement between Europol and Ukraine, providing for the exchange of information, including personal data. Such information could be in the field of specialist knowledge, general situation reports, and results of strategic analysis, information on criminal investigation procedures, and information on crime-prevention methods, participation in training activities as well as providing advice and support in individual criminal investigations.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Tanács határozattervezetet dolgozott ki az Ukrajna és az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) közötti, a személyes adatok cseréjét is magában foglaló operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás Europol általi megkötésének jóváhagyásáról. A tervezet elfogadásához a Tanácsnak konzultálnia kell a Parlamenttel. Ukrajna az Európai Unió kulcsfontosságú partnere a keleti partnerség keretében, a biztonság és a bűnözés elleni küzdelem pedig alapvető kötelességek e partnerség célkitűzéseinek maradéktalan teljesítése érdekében.

Az Europol szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésében ezért azt indítványozza, hogy a Parlament hagyja jóvá a Tanács tervezetét. Ennek megfelelően szavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Afin d'améliorer l'efficacité dans la prévention et la lutte contre des formes graves de criminalité, Europol a engagé la procédure de conclusion d'un accord sur la coopération opérationnelle et stratégique avec l'Ukraine. Les termes de la coopération prévoient des échanges d'informations qui peuvent comprendre l'expertise, les comptes rendus généraux, les résultats d'analyses stratégiques, les informations sur les procédures d'enquêtes pénales et les informations sur les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation, ainsi que la fourniture de conseils et de soutien dans des enquêtes pénales particulières. Par ailleurs, l'accord comporte des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel. Ceci est inacceptable. En outre, la conclusion de cet accord s'inscrit dans l'optique plus ou moins larvée de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne. Or nous sommes opposés à cette idée.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Cet accord comporte des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel, ce qui est inacceptable. En outre, la conclusion de cet accord s'inscrit dans l'optique plus ou moins larvée de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne à laquelle je m'oppose. Je vote donc contre cet accord.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport sur la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol. Il a pour objectif de soutenir l'action des autorités des États membres dans la prévention de la criminalité organisée, du terrorisme et d'autres formes graves de criminalité. À l'heure où la criminalité est de plus en plus transfrontalière, il est essentiel de renforcer la coopération entre les autorités judiciaires à l'intérieur de l'Union européenne.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Az Európai Rendőrségi Hivatal küldetése segíteni a tagállamokat a súlyos nemzetközi bűnözés és terrorizmus valamennyi formájának megelőzésében és leküzdésében. Az elmúlt évek során a fenyegetésekkel és veszélyekkel együtt az Europol szerepe is megnőtt. Örülök neki, hogy az operatív, stratégiai és technikai megállapodás az Európai Unió határain átnyúlva, számos országgal működik. Ezekhez a kulcsfontosságú szövetségesekhez pedig hamarosan Ukrajna is csatlakozhat majd. Szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Parlament különös figyelmet szentel a személyes adatok megfelelő védelmének, és Ukrajna minden feltételt teljesít ezen a téren.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The establishment of Europol was agreed through the Maastricht Treaty in 1992. Europol has its headquarters in The Hague, The Netherlands, and assists the 28 Member States of the European Union in their fight against international crime and terrorism. I have voted for this report that will provide approval of an operational and strategic agreement between Europol and Ukraine, providing for the exchange of information, including personal data.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Prezenta propunere se referă la aprobarea unui Acord operațional și strategic între Europol și Ucraina care prevede schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal. Aceste informații ar putea fi din domeniul cunoștințelor de specialitate, rapoarte privind situația generală, rezultate ale analizelor strategice, informații privind procedurile de anchetare penală, informații privind metodele de prevenire a infracționalității, participarea la activități de formare, precum și furnizarea de consiliere și sprijin în anumite anchete penale. Ucraina este un partener esențial al Uniunii Europene în cadrul Parteneriatului estic, iar securitatea și lupta împotriva criminalității constituie imperative pentru atingerea obiectivelor acestui parteneriat.

Schimbul de informații va permite UE, statelor membre și Ucrainei să prevină și să combată într-un mod mai eficace criminalitatea organizată, terorismul și alte forme de criminalitate internațională. Dincolo de schimbul de informații, acordul oferă, de asemenea, alte oportunități, cum ar fi formare și activități de prevenire a criminalității. Încheierea acestui acord de cooperare este un pas foarte concret și puternic pe care îl face Ucraina pentru a deveni un partener esențial în lupta împotriva criminalității organizate.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport, în condițiile în care Ucraina este și alege să se comporte ca un partener esențial al Uniunii Europene în cadrul cooperării stabilite prin Parteneriatul estic, iar securitatea și lupta împotriva criminalității sunt două dintre cele mai importante acțiuni în vederea continuării acestui parteneriat. Prin urmare, raportul adoptat astăzi aprobă cooperarea strategică dintre Ucraina și Europol, cooperare care intensifică schimbul de informații operaționale, strategice, tehnice sau clasificate, cu scopul prevenirii și combaterii criminalității, traficului de persoane și a altor infracțiuni de maximă importanță, cum este terorismul.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich bei diesem Bericht meiner Stimme enthalten, da der Austausch von personenbezogenen Daten nicht ausgeschlossen wird. Aufgrund dieser Tatsache kann ich mich nicht für diesen Bericht aussprechen.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Ukraina on ELi oluline partner ning koostöö Ukrainaga on oluline võitluses nii uimastite, inimkaubanduse kui ka organiseeritud kuritegevusrühmituste vastu. Kokkulepe annab võimaluse paremaks teabevahetuseks ja kuritegude ennetustööks ning laiema raamistiku rahvusvaheliste kuritegude vastu võitlemiseks.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. – Pritariu pateiktam pranešimui.

Visų pirma, reikia remti ir stiprinti valstybių narių kompetentingų institucijų veiksmus bei jų tarpusavio bendradarbiavimą organizuoto nusikalstamumo, terorizmo ir kitų rūšių sunkių nusikaltimų srityje. Atsižvelgiant į tai, kad Ukraina yra pagrindinė ES partnerė pagal Rytų partnerytės programą bei siekiant efektyviau kovoti ir stiprinti kovą su organizuotu nusikalstamumu, reikia skatinti glaudesnį Ukrainos ir Europolo operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimą, keičiantis operatyvine, strategine, technine arba įslaptinta informacija. Pažymėtina, kad šis bendradarbiavimo susitarimas apima ir keitimąsi asmens duomenimis.

Pažymėtina, kad šis susitarimas leis veiksmingiau užkirsti kelią organizuotam nusikalstamumui, terorizmui ir kitų formų tarptautiniam nusikalstamumui ir su jais kovoti. Be to, jis didins tarptautinį bendradarbiavimą prekybos žmonėmis bei kitose susijusiose baudžiamosios teisės srityse taip pat prevencijos ir kovos su jais veiksmingumą.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Η Ουκρανία είναι καίριος εταίρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της ανατολικής εταιρικής σχέσης, και η ασφάλεια και η καταπολέμηση του εγκλήματος συνιστούν βασική επιτακτική ανάγκη προκειμένου να επιτευχθούν πλήρως οι στόχοι αυτής της εταιρικής σχέσης.

Η Ουκρανία έχει όλο και μεγαλύτερη σημασία στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, και πιο συγκεκριμένα των σχετικών με τα ναρκωτικά και των οικονομικών εγκλημάτων, της εμπορίας ανθρώπων και της παράνομης διακίνησης ανθρώπων, καθώς και των κινητών (πλανόδιων) ομάδων οργανωμένου εγκλήματος. Η ανταλλαγή πληροφοριών θα επιτρέψει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη και την Ουκρανία να αποτρέψουν και να καταπολεμήσουν το οργανωμένο έγκλημα, την τρομοκρατία και άλλες μορφές διεθνούς εγκλήματος. Υπερψήφισα την έκθεση που αφορά τη συμφωνία για την επιχειρησιακή και στρατηγική συνεργασία μεταξύ της Ουκρανίας και της Ευρωπόλ, καθώς αυτή η συμφωνία θα δημιουργήσει ευκαιρίες για κατάρτιση και δραστηριότητες στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος και θα συμβάλει στην ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα της εμπορίας ανθρώπων και άλλων σχετικών ποινικών ζητημάτων.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo che la conclusione di un accordo tra Europol e Ucraina per uno scambio reciproco di informazione sia idoneo al fine di facilitare l'ingresso del paese tra gli Stati membri dell'UE, considerando anche che l'Ucraina è un partner chiave per la lotta alla criminalità organizzata. Pertanto ho espresso voto positivo.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Podržavam sporazum o operativnoj i strateškoj suradnji između Ukrajine i EUROPOL-a jer smatram da je koordinirana i vođena suradnja ključan način uspješnog rješavanja čitavog niza sigurnosnih izazova s kojima se suočava Ukrajina, ali i Europska unija u cijelosti. Područja u kojima treba uspostaviti kvalitetnu suradnju su međunarodni organizirani kriminal, terorizam, trgovina ljudima, krijumčarenje migranata te trgovina drogom.

Uzimajući u obzir trenutno sigurnosno okruženje Europske unije, jasno je da je uspostava kvalitetne suradnje od zajedničkog interesa kako bi se stvorio kvalitetan okvir borbe protiv međunarodnog kriminala. Nužno je da države članice kroz djelovanje EUROPOL-a uspiju u prevenciji, otkrivanju, suzbijanju i istraživanju ozbiljnih oblika međunarodnog kriminala u prethodno spomenutim područjima. Razmjena strateških i tehničkih informacija važna je za analizu raznih ugroza i rizika s ciljem stvaranja strategija prevencije i metoda upravljanja raznim krizama. Zajedničko promatranje i nadzor te analiza dobivenih rezultata mogu pomoći uspješnijoj primjeni postojećih i budućih zakonodavnih aranžmana i rješenja te pripadajućih tehnika i alata. Važno je pak, s druge strane, osigurati da se razmjena podataka vodi osiguranim kanalima, koristeći najviše standarde zaštite tajnosti i privatnosti te mehanizme borbe protiv krađe podataka.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – Les termes de la coopération régie par l'accord opérationnel et stratégique prévoient des échanges d'informations qui peuvent comprendre l'expertise, les comptes rendus généraux, les résultats d'analyses stratégiques, les informations sur les procédures d'enquêtes pénales et les informations sur les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation, ainsi que la fourniture de conseils et de soutien dans des enquêtes pénales particulières. Par ailleurs, l'accord comporte des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel. Ceci est inacceptable. En outre, la conclusion de cet accord s'inscrit dans l'optique plus ou moins larvée de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne. Fermement opposé à cette perspective, je vote donc contre ce texte.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Snažno podupirem sklapanje sporazuma o strateškoj i operativnoj suradnji s Ukrajinom jer bi se njime poduprla i osnažila borba protiv organiziranog kriminala, koji je po definiciji međunarodan, te bi se doprinijelo poboljšanju međunarodne suradnje u području trgovine ljudima i drugih relevantnih kaznenih pitanja. Postoje jasne operativne potrebe za produbljivanje operativne suradnje Europola s Ukrajinom. Ukrajina je ključni partner Europske unije u okviru Istočnog partnerstva, a sigurnost i borba protiv kriminala predstavljaju važne prioritete za potpuno ostvarenje ciljeva tog partnerstva. Razmjenom informacija EU-u, državama članicama i Ukrajini omogućit će se učinkovitije sprečavanje i suzbijanje organiziranog kriminala, terorizma i drugih oblika međunarodnog kriminala. Osim razmjene informacija, sporazumom se otvaraju i mogućnosti kao što su aktivnosti osposobljavanja i sprečavanja kriminala.

Sklapanje ovog sporazuma o suradnji predstavlja vrlo konkretan i snažan korak za Ukrajinu kako bi ona postala ključan partner u borbi protiv organiziranog kriminala. Potpisivanje ovog sporazuma poticati će daljnje usklađivanje strategija i akcijskih planova u različitim područjima kriminala u EU-u i njegovim državama članicama s jedne strane te u Ukrajini s druge strane.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório propõe a homologação de um acordo de cooperação estratégica entre a EUROPOL e a Ucrânia. As informações trocadas podem incluir conhecimentos específicos, relatórios sobre a situação geral, resultados da análise estratégica, informações sobre os procedimentos de investigação criminal, informações sobre os métodos de prevenção do crime, atividades de formação, e da prestação de aconselhamento e apoio em investigações criminais individuais.

A EUROPOL é uma estrutura que impõe o caminho da Federalização. Desde a sua criação, que a UE atribuí-lhe competências que atentam contra a soberania dos Estados, por sobreposição às polícias nacionais e desenvolvendo a sua atividade fora do alcance e controlo democrático, por oposição a políticas de cooperação entre e inter Estados, no quadro da sua soberania e das suas próprias estruturas de segurança interna e externa.

Razões que justificariam por si um voto contra. Mas a que se soma o enquadramento geopolítico da Ucrânia, o palco privilegiado que tem sido para justificar o confronto com e cerco à Federação Russa, e do patrocínio da UE e dos EUA de um regime ultranacionalista e de natureza fascista na Ucrânia.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Zajištění bezpečnosti považuji za jeden z hlavních úkolů EU. Ukrajina je pro EU důležitým partnerem na poli bezpečnosti a boje proti trestné činnosti. Pokud bude EUROPOL efektivně spolupracovat s dalšími státy mimo EU, zvýší se jeho schopnost bránit kriminálním činnostem na našem území. Věřím, že spolupráce s Ukrajinou zvýší šance na odhalení drogové a hospodářské kriminality, obchodu s lidmi a převaděčství a zaměřit by se měla i na boj proti mobilním (kočujícím) zločineckým skupinám. Je důležité, aby obě strany koordinovaly své strategie a akční plány. Tato oboustranně výhodná dohoda bude založena především na sdílení informací, které umožní členským státům i Ukrajině předcházet organizovanému zločinu, terorismu a dalším formám mezinárodní trestné činnosti.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – Il progetto in esame concerne la proposta di approvazione della conclusione di un accordo sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina ed Europol. I termini della cooperazione prevedono lo scambio di informazioni che può includere conoscenze specialistiche, resoconti generali, risultati di analisi strategiche, informazioni sulle procedure delle indagini penali, informazioni sui metodi di prevenzione della criminalità e la partecipazione ad attività di formazione, nonché la fornitura di consulenza e sostegno a singole indagini penali. Reputo che vi sia la chiara necessità che Europol approfondisca la cooperazione operativa con l'Ucraina, in quanto partner chiave dell'Unione europea nel quadro del partenariato orientale. Sostengo vivamente la conclusione di questo accordo di cooperazione strategica e operativa con l'Ucraina, in quanto aiuterebbe e rafforzare la lotta contro la criminalità organizzata e contribuirebbe a migliorare la cooperazione internazionale nel campo della tratta di esseri umani e altre importanti questioni penali. Ho votato a favore di questa relazione.

Jiří Pospíšil (PPE), *písemně*. – Podporuji spolupráci EU a Ukrajiny, a to v maximu oblastí. Z tohoto důvodu považuji za potřebnou i spolupráci, kterou dnes schvalujeme. Spolupráci v oblasti bezpečnosti považuji navíc za velmi významnou.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – Je me suis prononcé en faveur de cet accord sur la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol. L'échange d'informations permettra aux États membres de l'Union et à l'Ukraine de prévenir la criminalité organisée, le terrorisme et d'autres formes de criminalité internationale. La lutte contre ces phénomènes est un combat de chaque instant.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – O presente relatório diz respeito à aprovação proposta de um acordo de cooperação operacional e estratégica entre a Europol e a Ucrânia. O mesmo prevê a troca de informações, incluindo dados pessoais, assim como também possibilita a realização de ações de formação e atividades de prevenção da criminalidade.

Atualmente a Ucrânia é um parceiro fundamental da União Europeia, pelo que a segurança e o combate à criminalidade são de sobremaneira relevantes no contexto desta parceria. O intercâmbio de informações permitirá à União, aos Estados Membros e à Ucrânia prevenir e combater, de uma forma mais eficaz, o terrorismo e outras formas de criminalidade internacional, incluindo a criminalidade organizada. A assinatura do acordo de cooperação operacional e estratégica deve incentivar uma maior coordenação entre os planos de ação nas diversas áreas da criminalidade da UE e respetivos Estados Membros, por um lado, e da Ucrânia, por outro.

Porque a celebração do presente acordo de cooperação é um passo muito concreto e importante na valorização da parceria entre a União e a Ucrânia, votei favoravelmente.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs have voted against this technically non-legislative consultation. UKIP do not support the legitimacy of Europol as an institution and do not support the EU concluding agreements with third countries.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Senhor Presidente, este acordo com a Ucrânia representa mais um passo na luta contra a criminalidade organizada, mais especificamente em matéria de criminalidade económica e relacionada com a droga, o tráfico de seres humanos e o contrabando. O intercâmbio de informações com a Europol permitirá à União Europeia, aos Estados-Membros e à Ucrânia prevenir e combater mais eficazmente a criminalidade organizada, o terrorismo e outras formas de criminalidade internacional.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe en el que se establece un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol.

El informe prevé un intercambio de información que ayude a que Europol profundice más su cooperación con Ucrania. Ucrania es un socio clave de la Unión y cada vez más relevante en la lucha contra la delincuencia organizada, específicamente en cuanto a delitos relacionados con drogas, trata de seres humanos, contrabando y bandas de crimen organizado.

El intercambio de información con Ucrania permitirá a la Unión combatir más eficazmente la delincuencia organizada, el terrorismo y otras formas de delincuencia internacional. Además, el Acuerdo también amplia las oportunidades de cooperación en ámbitos como la lucha contra actividades de capacitación y prevención de delitos.

La firma de este Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica debe fomentar una mayor coordinación entre las distintas estrategias y planes de acción de la Unión, sus Estados miembros y Ucrania.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de l'accord sur la coopération opérationnelle et stratégique entre l'Ukraine et Europol. Cet accord a pour objectif de soutenir l'action des autorités compétentes en vue de prévenir et de lutter contre la criminalité organisée, le terrorisme et les autres formes graves de criminalité.

Cet accord opérationnel et stratégique prévoit des échanges d'informations concernant notamment les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation, etc.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Bendradarbiavimas teisingumo srityje su trečiosiomis šalimis – itin svarbi praktinės ES išorės santykių darbotvarkės dalis. Būtent plėsdami tokį bendradarbiavimą mes skatiname gero valdymo principų plėtrą ir užtikriname, kad nusikaltėliai bei įtariami asmenys negalės pasislėpti nuo teisingumo.

Esu įsitikinęs, jog šis susitarimas su Ukraina – mūsų partnere, daug iškentusia dėl savo europinių siekių, – taps svarbiu žingsniu skatinant gero valdymo erdvės plėtrą į rytus nuo Europos Sąjungos sienų. Kartu netgi norėčiau išreikšti savo nusistebėjimą ir pastabą Komisijai, kodėl tokie susitarimai nebuvo sudaryti gerokai anksčiau?

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – La propuesta hace referencia a la aprobación de la celebración de un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevea el intercambio de información, incluidos datos personales. Y aunque, según Europol, Ucrania ocupa un lugar cada vez más importante en la lucha contra la delincuencia organizada, no deja de ser un país con una relación conflictiva con los derechos humanos; criterio que mi grupo tiene muy en cuenta a la hora de aprobar cualquier Acuerdo de Cooperación. Por otra parte, el Parlamento Europeo ha votado un nuevo Reglamento para Europol que entrará en vigor el próximo año, en el que los Acuerdos de Cooperación se establecerán mediante un procedimiento mucho más transparente que el actual. No hay razones suficientes para aprobar precipitadamente un Acuerdo con un país del que no contamos con las suficientes garantías democráticas y legales. He votado en contra.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este Acuerdo por dos motivos clave. El primero, es que entiendo que la Agencia Europol no actúa con la transparencia y las garantías que requiere una institución de este tipo. Particularmente, en los acuerdos con terceros países, no se establecen unos mínimos en cuanto a protección de datos y garantías judiciales, además de no haber claridad en cuanto a las competencias de los diferentes cuerpos y los derechos a los que estaría sujeta una persona investigada o detenida. Por otro lado, que se dé este tipo de Acuerdo con Ucrania no es casual, y obedece a la estrategia de tensionar la relación entre la Unión y Rusia, a la que me opongo, además de ser Ucrania un país con unas instituciones copadas por la extrema derecha desde que se produjo el golpe de Estado en 2014, habiéndose producido un deterioro sustancial en las condiciones de derechos humanos. Por ambas razones, he votado en contra de un Acuerdo policial opaco y sin garantías y, además con un Estado con tan escasas garantías democráticas.

Remo Sernagiotto (ECR), *per iscritto*. – Con il voto di oggi, il Parlamento europeo ha approvato la conclusione dell'accordo sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina e l'Ufficio europeo di polizia (Europol). Tale accordo riveste un'importanza di primo piano nel rafforzare la lotta contro la criminalità organizzata, in particolare quella legata alla droga e ai reati economici, alla tratta di esseri umani e al contrabbando, nonché nella lotta contro gruppi mobili della criminalità organizzata.

Nel quadro del partenariato orientale, l'Ucraina rappresenta un partner chiave nella realizzazione degli obiettivi di base di tale partenariato, quali la sicurezza e la lotta contro la criminalità. Esiste quindi una chiara necessità operativa di Europol di collaborare con l'Ucraina. La chiave del successo della lotta contro la criminalità organizzata risiede infatti nello scambio di informazioni e di competenze concernenti i gruppi criminali a livello UE e con i paesi interessati come in questo caso l'Ucraina. Europol può svolgere in questo contesto un ruolo determinante al fine di sostenere e rafforzare l'azione delle autorità competenti degli Stati membri e la reciproca collaborazione.

Ho votato pertanto a favore della conclusione di questo accordo.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted against this as I do not wish for the EU to make agreements on our behalf.

Branislav Škripek (ECR), *písomne* – Podporujem tento návrh uznesenia, ktorý sa týka navrhovaného schválenia operačnej a strategickej dohody medzi Europolom a Ukrajinou, ktorá upravuje výmenu informácií vrátane osobných údajov. Europol potrebuje jednoznačne prehĺbiť svoju operačnú spoluprácu s Ukrajinou. Ukrajina je kľúčovým partnerom Európskej únie v rámci Východného partnerstva a bezpečnosť a boj proti trestnej činnosti predstavujú základné požiadavky v záujme úplného dosiahnutia cieľov tohto partnerstva. Hlasoval som preto za.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Uzavretie dohody o operatívnej a strategickej spolupráci medzi Ukrajinou a Europolom som podporila. Súhlasím s názorom, že ak chceme prehĺbiť vzťahy s naším najdôležitejším susedom z Východného partnerstva, posilnená bezpečnostná spolupráca je jej základným kameňom. Kooperácia medzi orgánmi Europolu a Ukrajiny bude spočívať najmä vo výmene kľúčových informácií, ktoré môžu mať operačný, strategický, technický alebo aj utajovaný charakter. Konkrétne sa táto výmena môže týkať odborných znalostí, všeobecných situačných správ, výsledkov strategických analýz, či informácií o postupoch vyšetrovania trestnej činnosti. Podľa informácií, ktorými disponuje Európsky parlament, má Ukrajina čoraz dôležitejšie postavenie v boji proti organizovanej trestnej činnosti. Europol je presvedčený, že Ukrajina bude pre EÚ dôležitým partnerom v boji proti špecifickým trestným činom, akými sú obchod s drogami, ekonomická trestná činnosť, obchodovanie s ľuďmi a prevádzačstvo. Preto vítam snahy Europolu zapojiť ukrajinské orgány do boja proti medzinárodnej trestnej činnosti a dúfam, že aj táto dohoda priblíži Ukrajinu európskemu postoju.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – EUROPOL pomaga državam članicam v boju proti organiziranemu kriminalu znotraj EU. Žal pa se razsežnosti organiziranega kriminala ne končajo z mejami EU, zato je za bolj uspešno delovanje nujno potrebno sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami. Skupina Zelenih/ESZ podpira čezmejno sodelovanje med državami v boju proti kriminalu. Omenjeni sporazum se fokusira na Ukrajino, državo blizu meja EU in tudi potencialno kandidatko za članstvo v EU. Zatorej je poglobljeno sodelovanje z Ukrajino z namenom preprečevanja vseh oblik kriminala in terorizma pomembno ter potrebno. Menim, da omenjeno lahko pozitivno vpliva na situacijo in razmere v državi, poleg tega pa lahko prispeva k boljši integraciji Ukrajine z EU.

Pozitivno je tudi to, da strateški sporazumi vključujejo izmenjavo informacij, vendar izključujejo osebne podatke. Poleg tega se lahko aktivnosti s strani EUROPOL-a lahko izvajajo šele takrat, ko to po predhodnem posvetovanju s predstavniki EUROPOL-a potrdi Evropski svet. Če gledam iz širše geopolitične perspektive, bi izboljšanje sodelovanja med EU in Ukrajino poglobilo politični dialog med obema stranema in posledično pozitivno vplivalo na nadaljnjo integracijo na področju človekovih pravic, vladavine prava in temeljnih človekovih pravic. Zaradi navedenega sem glasoval za sprejetje poročila.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Európa musí spolupracovať s partnerskými krajinami v boji proti organizovanej trestnej činnosti, terorizmu a iným formám medzinárodnej trestnej činnosti. Ukrajina zohráva čoraz dôležitejšiu úlohu v boji proti kriminálnym aktivitám. Výmena informácií a osobných údajov je v tomto kľúčová.

Jaromír Štětina (PPE), *písemně*. – Velmi rád jsem svým hlasem podpořil uzavření strategické a operativní dohody o spolupráci mezi Ukrajinou a Europolem. EU, členské státy a Ukrajina budou díky dohodě moci mnohem efektivněji předcházet a zároveň bojovat proti organizované trestné činnosti, terorismu a dalším formám mezinárodní trestné činnosti. Spolupráce do budoucna zajistí výměnu odborných znalostí, strategických analýz, sdílení informací o vyšetřovacích postupech či metodách prevence. Díky partnerství bude poskytnuta podpora i při vyšetřování konkrétních případů trestné činnosti. Operativní povaha dohody oběma partnerům umožní sdílet i osobní údaje, jejichž výměna podstatně zvyšuje míru úspěšnosti vzájemné spolupráce. Rád bych připomenul, že uzavření dohody mezi Ukrajinou a Europolem je zároveň splněním jedné z mnoha podmínek pro uvolnění vízového styku mezi EU a Ukrajinou. Ukrajina dostála svým závazkům. Hlasování o vízové liberalizaci se tak doufám uskuteční již velmi brzy. Jako stínový zpravodaj úspěšně schválené dohody o spolupráci Ukrajiny s Eurojustem bych rád znovu vyzdvihl význam spolupráce EU s Ukrajinou. Užší partnerství v oblasti bezpečnosti je dalším silným signálem o postupném sbližování obou stran i v mnoha dalších oblastech.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Der Entschließung des EU-Parlaments zu dem Entwurf eines Durchführungsbeschlusses des Rates über die Zustimmung zum Abschluss eines Abkommens über operative und strategische Kooperation zwischen der Ukraine und Europol durch das Europäische Polizeiamt (Europol) habe ich nicht zugestimmt.

Dieser Vorschlag betrifft die vorgeschlagene Billigung eines Abkommens zwischen Europol und der Ukraine über operative und strategische Kooperation, das den Austausch von Informationen einschließlich personenbezogener Daten beinhaltet. Solche Informationen könnten Spezialkenntnisse, allgemeine Lageberichte, Ergebnisse strategischer Analysen, Informationen über strafrechtliche Ermittlungsverfahren und über Methoden zur Prävention von Straftaten, die Teilnahme an Fortbildungsmaßnahmen sowie die Bereitstellung von Beratung und Unterstützung in einzelnen strafrechtlichen Ermittlungsverfahren umfassen.

Europol hat mittlerweile einen ganzen bunten Strauß an Befugnissen, die auch die Internetüberwachung durch eine eigene Task Force einschließen, die sowohl innerhalb als auch außerhalb der EU das Internet überwacht. Motto ist „Fighting cybercrime around the world". Ich lehne alles ab, was Europol weitere Befugnisse und weiteren Datenzugriff einräumt. Hier wurde eine gute Idee, die der Zusammenarbeit von Mitgliedstaaten in Bezug auf grenzüberschreitende Straftaten, weit überdehnt.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan.* – Postoje jasne operativne potrebe za produbljivanjem suradnje Europola s Ukrajinom u borbi protiv organiziranog kriminala.

Razmjena informacija Europola i ukrajinskih vlasti omogućit će učinkovitije sprječavanje međunarodnog kriminala i terorizma.

Sporazumom se otvaraju i mogućnosti kao što su aktivnosti osposobljavanja i suzbijanja kriminala, što bi bio i snažan korak za Ukrajinu kako bi ona postala ključan partner EU-a u borbi protiv organiziranog kriminala.

Zajedničko nadzorno tijelo Europola dalo je pozitivno mišljenje o sklapanju tog sporazuma o suradnji uzimajući u obzir razinu zaštite podataka u Ukrajini.

Podržavam ovo izvješće jer bi suradnja Europola s Ukrajinom osnažila borbu protiv organiziranog kriminala, a sporazum bi pomogao i nastavku približavanja EU-a i Ukrajine.

Patricija Šulin (PPE), *pisno.* – Glasovala sem za poročilo o osnutku izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi sklenitve sporazuma o operativnem in strateškem sodelovanju med Ukrajino in Evropskim policijskim uradom (Europol) s strani Europola.

Podpiram sklenitev sporazuma med Europolom in Ukrajino, s katerim bomo okrepili operativno in strateško sodelovanje na področju izmenjave informacij. To pa zajema od strokovnega znanja in poročil o splošnem stanju do metod za preprečevanje kriminala ter sodelovanja pri dejavnostih usposabljanja ter svetovanja in podporo pri posameznih kazenskih preiskavah.

Pavel Svoboda (PPE), *písemně.* – Podpořil jsem dnes vyslovení souhlasu Evropského parlamentu s návrhem rozhodnutí Rady, kterým se schvaluje uzavření Dohody o operativní a strategické spolupráci mezi Ukrajinou a Europolem, protože jsem toho názoru, že existuje reálná potřeba užší spolupráce mezi policejními složkami členských států EU a Ukrajinou zejména v oblasti boje proti organizovanému zločinu (drogová, hospodářská kriminalita) či terorismu. Uzavření této dohody považuji také za důležitý prvek ve vztazích EU-Ukrajina zejména s ohledem na dosavadní pozitivní vývoj směrem k zavedení bezvízového režimu mezi EU a Ukrajinou.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς.* – Η έκθεση αφορά την προτεινόμενη έγκριση συμφωνίας επιχειρησιακής και στρατηγικής συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπόλ και της Ουκρανίας, η οποία προβλέπει την ανταλλαγή πληροφοριών που περιλαμβάνουν προσωπικά δεδομένα. Οι πληροφορίες αυτές μπορεί να αφορούν την εξειδικευμένη γνώση, εκθέσεις για τη γενική κατάσταση, αποτελέσματα στρατηγικών αναλύσεων, πληροφορίες σχετικά με διαδικασίες διερεύνησης εγκλημάτων και με μεθόδους πρόληψης της εγκληματικότητας, συμμετοχή σε δραστηριότητες κατάρτισης, καθώς και παροχή συμβουλών και υποστήριξης σε συγκεκριμένες ποινικές έρευνες. Εμείς διαφωνούμε τόσο επί της ουσίας όσο και επί των διαδικαστικών ζητημάτων. Επί της ουσίας, απορρίπτουμε τέτοιου είδους συμφωνίες με τρίτες χώρες, ιδιαίτερα όταν δεν υπάρχουν υψηλά πρότυπα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επίσης η εν λόγω συμφωνία μπορεί να θεωρηθεί ως ενισχυτικό εργαλείο άσκησης πίεσης εναντίον της Ρωσίας. Επίσης αξίζει να σημειωθεί πως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε τον νέο κανονισμό της Ευρωπόλ, ο οποίος τίθεται σε ισχύ τον ερχόμενο χρόνο, στη βάση του οποίου τέτοιες συμφωνίες θα συζητούνται με περισσότερη διαφάνεια. Οπότε η βιασύνη του Συμβουλίου και της Ευρωπόλ να προωθήσουν τις εν λόγω συμφωνίες κάτω από το παλαιό καθεστώς μας προβληματίζει. Για τους λόγους αυτούς, καταψηφίσαμε την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Η πράξη αποδεικνύει ότι οι δεσμεύσεις σε τομείς ανταλλαγής πληροφοριών υπόκεινται είτε σε προσωπική βούληση είτε σε εθνικής ασφάλειας διαπιστεύσεις, με πρόσφατο παράδειγμα τους βομβιστές των τρομοκρατικών επιθέσεων σε Παρίσι και Βρυξέλλες, όπου οι μυστικές υπηρεσίες κρατών μελών δεν προέβησαν σε αλληλοενημέρωση. Η συμφωνία ούτε ενισχύει πραγματικά την προσέγγιση βάσει κινδύνου, ούτε διασφαλίζει την υποχρέωση της εκ σχεδιασμού και εκ προεπιλογής προστασίας δεδομένων.

József Szájer (PPE), *írásban*. – A nemzetközi szervezett bűnözés elleni sikeres fellépés érdekében rendkívüli jelentőséggel bír a harmadik országbeli partnerek bűnüldöző szerveivel megvalósuló információcsere. Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) szerint Ukrajna egyre fontosabb szerepet tölt be a szervezett bűnözés, valamint a specifikusabb, droggal kapcsolatos vagy gazdasági, illetve az emberkereskedelemmel és -csempészettel, valamint a mobil (vándorló) szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben. Az Europol és Ukrajna között megkötendő operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás lehetővé teszi a szükséges információcserét és lehetőséget teremt a bűnmegelőzési tevékenységek és képzések megszervezésére. Az Europolnak egyértelműen szüksége van arra, hogy együttműködését elmélyítse Ukrajnával, ezért a Fidesz–KDNP néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam a kezdeményezést.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam, hogy az Európai Parlament adja meg hozzájárulását a Tanács tervezetéhez az Ukrajna hatóságai és az Europol közötti operatív és stratégiai együttműködést szabályozó megállapodáshoz. Ukrajna az EU kulcsfontosságú partnere a Keleti Partnerség, valamint a részlegesen már működő DCFTA alapján megvalósuló szoros együttműködés keretében, ami nem lehet teljes a határon átnyúló bűnüldözés lehetőségeinek kihasználása nélkül, különös tekintettel a két fél között húzódó hosszú közös határszakaszra. Az EP Ukrajnával foglalkozó, a társulási szerződés végrehajtását felügyelő delegációjának alelnökeként rendszeresen szembesülök azzal a jelentős erőfeszítéssel, amelyet az ukrán kormányzat és hatóságok az EU jogrendjéhez való közeledés érdekében tesznek.

Meggyőződésem, hogy az Europol és Ukrajna között most előirányzott megállapodás által megnyitott együttműködési lehetőségek a rendészeti és igazságügyi szervek között érdemben és közvetlenül szolgálják majd az európai polgárok biztonságát, különösen a szervezett bűnözés, ezen belül az illegális áru-, kábítószer- és embercsempészet elleni hatékonyabb fellépés révén. Úgy vélem, az EU részéről az ukrán állampolgárok számára a közeljövőben bevezetendő vízumkönnyítés különösen aktuálissá teszi az ukrán hatóságokkal való együttműködés szorosabbá fűzését.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Uniunea Europeană și-a stabilit în ultimii ani obiectivul de a combate și eradica fenomene negative cum ar fi terorismul, crima organizată transfrontalieră, traficul de arme, de persoane și de droguri, precum și alte activități ilegale. Realizarea acestui obiectiv este sarcina Europol, agenție specializată a Uniunii, al cărei rol a crescut semnificativ în ultima perioadă.

În vederea desfășurării unor activități cât mai eficiente, Europol a încheiat o serie de acorduri de cooperare operațională și strategică cu anumite state cu care Uniunea are relații privilegiate, acorduri pentru înlesnirea colaborării între instituțiile specializate ale ambelor părți, inclusiv schimbul de date personale, în vederea îndeplinirii obiectivului comun.

Ucraina este un partener-cheie al UE în cadrul Parteneriatului estic, care a semnat un parteneriat de asociere și stabilizare cu Uniunea și care a înregistrat progrese importante în privința adoptării legislației europene în toate domeniile. Semnarea acordului de cooperare operațională și strategică între Europol și Ucraina constituie un pas înainte în direcția consolidării cooperării între cele două părți, care va avea o influență pozitivă și asupra facilitării mobilității cetățenilor europeni și ucraineni.

Consider că este vorba despre un acord binevenit, a cărui adoptare va contribui la întărirea relației strategice dintre UE și Ucraina.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour la conclusion de cet accord de coopération stratégique et opérationnelle avec l'Ukraine, car celui-ci permettrait de faciliter et d'intensifier la lutte contre le terrorisme et la criminalité organisée, qui revêt par définition un caractère international, en plus de contribuer à renforcer la coopération internationale en matière de lutte contre la traite des êtres humains et pour d'autres questions pénales pertinentes. D'après Europol, l'Ukraine joue un rôle de plus en plus important dans la lutte contre la criminalité organisée, plus particulièrement contre la criminalité liée à la drogue et la criminalité économique, contre la traite des êtres humains et les réseaux de passeurs, ainsi que contre les groupes criminels organisés itinérants. L'échange d'informations permettra à l'Union, aux États membres et à l'Ukraine de prévenir la criminalité organisée, le terrorisme et d'autres formes de criminalité internationale et de lutter plus efficacement contre ces phénomènes. Outre l'échange d'informations, l'accord prévoit la

possibilité de mener des actions de formation et de prévention de la criminalité.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The proposal for an agreement on operational and strategic cooperation between Ukraine and Europol outlines the mutual benefits of such an agreement, which would see the intensification of cooperation against organised crime, terrorism, as well as other forms of crime affecting both EU Member States and Ukraine. The proposal aims to accomplish this through the exchange of operational, strategic and technical information, including personal data and classified information. More than ever, we need to work together to combat transnational and digital crime, and this can only be done through intensive cooperation between the EU and third countries. For these reasons, I voted in favour of the proposal.

Ivica Tolić (PPE), *napisan*. – Podržavam „Sporazum o operativnoj i strateškoj suradnji Ukrajine i Europola". Postoje jasne operativne potrebe za produbljivanje operativne suradnje Europola s Ukrajinom. Ukrajina je ključni partner Europske unije u okviru Istočnog partnerstva, a sigurnost i borba protiv kriminala predstavljaju važne prioritete za potpuno ostvarenje ciljeva tog partnerstva. Prema podacima Europola, Ukrajina je sve važnija u borbi protiv organiziranog kriminala te specifičnijih kaznenih djela povezanih s drogom, gospodarskog kriminala, trgovine ljudima i krijumčarenja robe, kao i protiv putujućih skupina koje se bave organiziranim kriminalom. Razmjenom informacija EU-u, državama članicama i Ukrajini omogućit će se učinkovitije sprečavanje i suzbijanje organiziranog kriminala, terorizma i drugih oblika međunarodnog kriminala.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Ovaj prijedlog odnosi se na predloženo odobrenje sklapanja operativnog i strateškog sporazuma između Europola i Ukrajine na temelju kojeg će se omogućiti razmjena informacija koje mogu uključivati stručno znanje, izvješća o općem stanju, rezultate strateške analize, informacije o postupcima kaznene istrage, informacije o metodama sprječavanja kriminala, sudjelovanje u aktivnostima osposobljavanja te pružanje savjeta i podrške u pojedinačnim kaznenim istragama.

Ukrajina je ključni saveznik Europske unije u okviru Istočnog partnerstva, a u skladu s time sve je važniji partner u borbi protiv organiziranog kriminala, krijumčarenja drogom, gospodarskog kriminala, trgovine ljudima i krijumčarenja robom. Stoga će ova razmjena informacija učinkovitije omogućiti EU-u, državama članicama i Ukrajini sprječavanje te borbu protiv organiziranog kriminala, terorizma i drugih oblika međunarodnog kriminala.

U vremenima u kojima je to prijeko potrebno, takva suradnja predstavljat će dodatnu i pojačanu sigurnost te zaštitu za sve građane država članica EU-a.

Stoga sam glasovala pozitivno.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Osnutek zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o osnutku izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi sklenitve sporazuma o operativnem in strateškem sodelovanju med Ukrajino in Evropskim policijskim uradom sem podprla. V skladu s členom 23(2) veljavnega Sklepa Sveta o Europolu (Sklep 2009/371/PNZ) se sporazumi o mednarodnem sodelovanju s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami lahko sklenejo šele, ko jih Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom odobri. Podani predlog se nanaša na predlagano odobritev operativnega in strateškega sporazuma med Europolom in Ukrajino, ki določa izmenjavo informacij, tudi osebnih podatkov.

Po Europolovih podatkih je Ukrajina vse bolj pomembna v boju proti organiziranemu kriminalu, še posebej tistemu, ki je povezan z drogami in gospodarstvom, trgovino z ljudmi in tihotapljenjem ter mobilnimi (potujočimi) organiziranimi kriminalnimi združbami. Z izmenjavo informacij bodo lahko EU, države članice in Ukrajina učinkoviteje preprečevale organizirani kriminal, terorizem in druge oblike mednarodnega kriminala.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – La propuesta hace referencia a la aprobación de la celebración de un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevea el intercambio de información, incluidos datos personales. Y aunque, según Europol, Ucrania ocupa un lugar cada vez más importante en la lucha contra la delincuencia organizada, no deja de ser un país con una relación conflictiva con los derechos humanos; criterio que mi grupo tiene muy en cuenta a la hora de aprobar cualquier Acuerdo de Cooperación. Por otra parte, el Parlamento Europeo ha votado un nuevo Reglamento para Europol que entrará en vigor el próximo año, en el que los Acuerdos de Cooperación se establecerán mediante un procedimiento mucho más transparente que el actual. No hay razones suficientes para aprobar precipitadamente un Acuerdo con un país del que no contamos con las suficientes garantías democráticas y legales. He votado en contra.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Afin d'améliorer l'efficacité dans la prévention et la lutte contre des formes graves de criminalité, Europol a engagé la procédure de conclusion d'un accord sur la coopération opérationnelle et stratégique avec l'Ukraine. Les termes de la coopération régie par l'accord opérationnel et stratégique prévoient des échanges d'informations qui peuvent comprendre l'expertise, les comptes rendus généraux, les résultats d'analyses stratégiques, les informations sur les procédures d'enquêtes pénales et les informations sur les méthodes de prévention de la criminalité, la participation à des activités de formation, ainsi que la fourniture de conseils et de soutien dans des enquêtes pénales particulières. Par ailleurs, l'accord comporte des dispositions relatives à l'échange de données à caractère personnel. Ceci est inacceptable. En outre, la conclusion de cet accord s'inscrit dans l'optique plus ou moins larvée de l'adhésion potentielle de l'Ukraine à l'Union européenne. J'ai donc logiquement voté contre.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Istnieją potrzeby operacyjne, aby Europol pogłębił współpracę operacyjną z Ukrainą. Ukraina jest kluczowym partnerem Unii Europejskiej w ramach Partnerstwa Wschodniego, a bezpieczeństwo oraz walka z przestępczością stanowią jeden z podstawowych celów współpracy i strategicznych reform na Ukrainie. Dlatego zagłosowałem za przyjęciem porozumienia

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Az Europolra vonatkozó jelenlegi tanácsi határozat értelmében az Európai Parlamenttel való konzultációt követően a Tanácsnak kell jóváhagynia a nemzetközi együttműködési megállapodások harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel történő megkötését. Egy ilyen megállapodás operatív, stratégiai, technikai vagy minősített adatok cseréjére vonatkozhat. Az operatív együttműködési megállapodás a személyes adatok cseréjét is magában foglalja. Szavazatommal támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – La propuesta hace referencia a la aprobación de la celebración de un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevea el intercambio de información, incluidos datos personales. Y aunque, según Europol, Ucrania ocupa un lugar cada vez más importante en la lucha contra la delincuencia organizada, no deja de ser un país con una relación conflictiva con los derechos humanos; criterio que mi grupo tiene muy en cuenta a la hora de aprobar cualquier Acuerdo de Cooperación. Por otra parte, el Parlamento Europeo ha votado un nuevo Reglamento para Europol que entrará en vigor el próximo año, en el que los Acuerdos de Cooperación se establecerán mediante un procedimiento mucho más transparente que el actual. No hay razones suficientes para aprobar precipitadamente un Acuerdo con un país del que no contamos con las suficientes garantías democráticas y legales. He votado en contra.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I abstained from voting on the Report on the draft Council implementing decision approving the conclusion by the European Police Office (Europol) of the Agreement on Operational and Strategic Cooperation between Ukraine and Europol. The Report states that there is clear operational needs for Europol to deepen its operational cooperation with Ukraine. Beyond the exchange of information, the agreement also opens opportunities such as training and crime prevention activities. I abstained from voting because I believe that the Report contains too many elements that relate to third countries in the immediate neighbourhood.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Esta propuesta hace referencia a la aprobación de un Acuerdo de Cooperación Operativa y Estratégica entre Ucrania y Europol, que prevea el intercambio de información. Siendo este país un socio clave de la Unión en el marco de la Asociación Oriental, cabe estrechar la cooperación con él, ya que la seguridad y la lucha contra la delincuencia son imperativos subyacentes con vistas a la consecución plena de los objetivos de tal Asociación. Este Acuerdo permitirá respaldar y reforzar la lucha contra la delincuencia organizada –que, por definición, es internacional– y contribuirá a intensificar la cooperación internacional en el ámbito de la trata de seres humanos y otras cuestiones penales relevantes. Sabiendo que Ucrania ocupa un lugar cada vez más importante en la lucha contra la delincuencia organizada, he decidido votar a favor de este texto.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este Acuerdo por dos motivos clave. El primero, es que entiendo que la Agencia Europol no actúa con la transparencia y las garantías que requiere una institución de este tipo. Particularmente, en los acuerdos con terceros países, no se establecen unos mínimos en cuanto a protección de datos y garantías judiciales, además de no haber claridad en cuanto a las competencias de los diferentes cuerpos y los derechos a los que estaría sujeta una persona investigada o detenida. Por otro lado, que se dé este tipo de Acuerdo con Ucrania no es casual, y obedece a la estrategia de tensionar la relación entre la Unión y Rusia, a la que me opongo, además de ser Ucrania un país con unas instituciones copadas por la extrema derecha desde que se produjo el golpe de Estado en 2014, habiéndose producido un deterioro sustancial en las condiciones de derechos humanos. Por ambas razones, he votado en contra de un Acuerdo policial opaco y sin garantías y, además con un Estado con tan escasas garantías democráticas.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat er binnen Europol duidelijk operationele behoefte is aan een versterkte samenwerking met Oekraïne. Oekraïne is een belangrijke partner van de EU in het kader van het Oostelijk Partnerschap, en veiligheid en de strijd tegen misdaad zijn fundamentele voorwaarden voor de verwezenlijking van de doelstellingen van dit partnerschap.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – A Europol é uma estrutura que impõe o caminho da Federalização. Desde a sua criação, que a UE lhe atribui competências que atentam contra a soberania dos Estados, desenvolvendo a sua atividade fora do alcance e controlo democrático. Entendemos que a Europol não deve sobrepor-se às polícias nacionais e às suas atividades. Defendemos por isso a cooperação entre as estruturas de segurança interna e externa dos vários países.

E porque esta proposta surge no quadro do recrudescimento das relações da União Europeia com a Rússia, do avanço intimidatório das forças da NATO junta das suas fronteiras, e da existência de um do regime ultranacionalista e fascista na Ucrânia promovido pelos EUA, UE e NATO, votamos contra.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Vorschlag beinhaltet eine strategische und operative Zusammenarbeit und somit auch einen verstärkten Informationsaustausch zwischen Europol und der Ukraine. Einerseits wäre ein solches Abkommen wünschenswert, da aber andererseits bei diesem Abkommen der Austausch personenbezogener Daten nicht ausgeschlossen wird und ich der zentralen Europäisierung der Polizeiarbeit mit Europol kritisch gegenüberstehe, habe ich mich der Stimme enthalten.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore dell'accordo sulla cooperazione operativa e strategica tra l'Ucraina ed Europol. Nella pratica, abbiamo la necessità che Europol approfondisca la cooperazione operativa con l'Ucraina, che ricopre il ruolo di partner importante dell'Unione europea nel quadro del partenariato orientale, e la sicurezza e la lotta contro la criminalità sono imperativi nel raggiungimento di questo fine.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – Am votat raportul referitor la acordul dintre Europol și Ucraina. Propunerea Consiliului se referă la aprobarea unui acord operațional și strategic între Europol și Ucraina care prevede schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal. Există necesități operaționale clare ca Europol să își aprofundeze cooperarea operațională cu Ucraina. Ucraina este un partener esențial al Uniunii Europene în cadrul Parteneriatului estic, iar securitatea și lupta împotriva criminalității constituie imperative subiacente pentru a atinge obiectivele acestui parteneriat.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – Osobně považuji agenturu Europol za jednu z těch nejdůležitějších pro zajištění bezpečnosti v Evropě. V dnešní propojené Evropě není možné, aby předávání údajů o nebezpečných či potencionálně nebezpečných osobách nefungovalo. Plně proto podporuji tuto dohodu, jelikož díky spolupráci s Ukrajinou získá Europol komplexnější a plnohodnotnější obraz o trestné činnosti v Evropě, což mu umožní rychleji identifikovat a vyhodnocovat bezprostřední hrozby i dlouhodobější trendy ve všech oblastech kriminality. Lepší spolupráce mezi policejními orgány Ukrajiny a Europolu by měla také vést k vytváření kvalitnějších zpravodajských dokumentů, s jejichž pomocí bude možno účinněji chránit bezpečnost evropských občanů a efektivněji bojovat proti terorismu.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Dohodu o operačnej a strategickej spolupráci medzi Europolom a Ukrajinou som podporila. Dohoda sa týka efektívnejšej výmeny informácií vrátane osobných údajov a celkového prehĺbenia spolupráce medzi Europolom a Ukrajinou. Keďže Ukrajina je kľúčovým partnerom Európskej únie v rámci Východného partnerstva, myslím si, že nová dohoda prispeje k zlepšeniu situácie v oblasti bezpečnosti a boja proti zločinnosti. Verím, že dohoda a najmä cenné skúsenosti Ukrajiny v boji proti trestnej činnosti budú v súčasnej nestabilnej bezpečnostnej situácii prínosom.

Milan Zver (PPE), *pisno.* – Glasoval sem za Poročilo o osnutku izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi sklenitve sporazuma o operativnem in strateškem sodelovanju med Ukrajino in Evropskim policijskim uradom (Europol) s strani Europola.

Po Europolovih podatkih je Ukrajina vse bolj pomembna v boju proti organiziranemu kriminalu, še posebej povezanem z drogami in gospodarstvom, trgovino z ljudmi in tihotapljenjem ter mobilnimi (potujočimi) organiziranimi kriminalnimi združbami. Zato podpiram sklenitev tega Sporazuma o strateškem in operativnem sodelovanju z Ukrajino, saj menim, da bo pripomogel k boju proti organiziranemu kriminalu in prispeval h krepitvi mednarodnega sodelovanja na področju trgovine z ljudmi in drugih večjih kaznivih dejanj.

6.2. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0318/2016 - Kostas Chrysogonos)

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto.* – Il seguente dossier riguarda la revoca dell'immunità del deputato francese Jean-François Jalkh, accusato dall'associazione «Maison des potes - maison de l'egalitè» di istigazione pubblica alla discriminazione per motivi di nazionalità, razziali o religiosi. L'accusa fu mossa a seguito di alcune dichiarazioni che Jean-François Jalkh fece in un opuscolo intitolato «Manuale per i consiglieri locali del Front National». Poiché ritengo che sia scorretto e inaccettabile fare affermazioni che implichino qualsiasi tipo di discriminazione, ho deciso di votare a favore della revoca dell'immunità del deputato francese.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito.* – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia por sus declaraciones discriminatorias y racistas. Las afirmaciones referidas no tienen que ver con su trabajo parlamentario, no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista. Por lo tanto, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por sus incitaciones al racismo y al odio.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing.* — In this case Mr Jalkh, previously the publications director and online editor for Front National, was responsible for the publication and dissemination of a handbook inciting discrimination. The Handbook in question contained guides for Front National local councillors about the need to give priority to French people, for instance in the allocation of social housing.

As Mr Jalkh was not an MEP at the time of publication, and the actions are in no way connected to his role as an MEP now, I voted for the waiver.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit.* – J'ai voté pour la levée de l'immunité parlementaire de Jean-François Jalkh.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit.* – La demande de levée d'immunité parlementaire du député JF Jalkh ne se justifie que par des motifs partisans, pour les raisons suivantes: le fait que la présente demande de levée d'immunité de M. Jalkh ait été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors que ces affaires relèvent de faits intervenus à des périodes différentes; le fait qu'il est affirmé que la présente demande de levée d'immunité fait suite à une information judiciaire ouverte au parquet du tribunal de grande instance de Nanterre à l'encontre de M. Jalkh, ce qui est faux, puisqu'il s'agissait d'une plainte contre X; le fait que la présente demande porte sur un élément de programme du Front national qui n'a jamais été contesté par la justice en 44 ans d'existence de ce parti: la préférence nationale.

J'ai donc voté contre cette demande de levée d'immunité qui relève d'une grossière manœuvre partisane.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – Requests for immunity waivers are not the subject of roll-call votes. In the interests of democracy and transparency I would therefore like to confirm that I voted to waive the immunity. My reason for this is straightforward, and completely unconnected to the circumstances of the case or any allegations: immunity does not cover events which occurred before the start of an MEP's mandate.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Versalio apeliacinio teismo generalinis prokuroras pateikė prašymą atšaukti Europos Parlamento nario Jeano-François Jalkho imunitetą. Jeano-François Jalkho imuniteto atšaukimas susijęs su įtarimais viešai prieš neįvardytą asmenį kurščius nacionalinę, rasinę ar religinę diskriminaciją žodžiu, raštu, naudojant vaizdus arba elektronines visuomenės informavimo priemones. Kadangi kaltinimai yra akivaizdžiai nesusiję su Jeano-François Jalkho, kaip Europos Parlamento nario, pareigomis, todėl nusprendžia atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem elektronikus közlés révén elkövetett, nemzeti, faji vagy vallási megkülönböztetésre való nyilvános uszítás bűncselekményének feltételezett elkövetésével függ össze. A panasz tárgyát „A Front National helyi önkormányzati képviselőinek kézikönyve" brosúrában – amelynek felelős kiadójaként Jean-François Jalkh volt megjelölve – szereplő kijelentések képezik, amely kijelentések a Front National 2014. március 23-i és 30-i választásokon megválasztandó önkormányzati képviselőinek arra való ösztönzésére vonatkoznak, hogy az új önkormányzati képviselőtestületek első ülésén a szociális lakások kiosztása során javasolják, hogy a francia emberek számára biztosítsanak elsőbbséget („nemzeti elsőbbség").

Az előző javaslattal természetesen lehet nem egyetérteni, azt határozottan elutasítani, de a megfogalmazást faji megkülönböztetésre való uszításnak tekinteni megítélésem szerint téves, s az illetékes bizottságnak a képviselő zavartalan munkájának biztosítása érdekében a mentelmi jog fenntartását kellett volna javasolnia. Az ezzel ellentétes tartalmú előterjesztésre nemmel szavaztam.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – *Fumus persecutionis*.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Conformément à la recommandation de la commission des affaires juridiques, j'ai voté en faveur de l'immunité de Monsieur Jalkh.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Attenendomi alle indicazioni della commissione giuridica ho votato a favore della richiesta di revoca dell'immunità per l'onorevole Jean-François Jalkh. L'onorevole è stato accusato dall'associazione «Maison des potes – Maison de l'égalité» per il presunto reato di istigazione pubblica alla discriminazione per motivi di nazionalità, razziali o religiosi in relazione a dichiarazioni formulate in un opuscolo dal titolo «Manuale per i consiglieri locali del Front National», pubblicate il 19 settembre 2013 e postate sul sito internet ufficiale della federazione del Front National il 30 novembre 2013. La Commissione ha verificato la non sussistenza di alcun nesso fra le dichiarazioni controverse e le funzioni parlamentari di Jean-François Jalkh e non sospettando la presenza di *fumus persecutionis* ha deciso di revocarne l'immunità.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe y por lo tanto de suspender la inmunidad parlamentaria al Sr. Jalkh. Serán los tribunales pertinentes de su país quienes decidan si ha incurrido en delito o no, pero es nuestra labor suspender la inmunidad para que se pueda juzgar el hecho.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Cette demande de levée d'immunité s'inscrit dans le cadre d'une poursuite par le procureur de la République de Nanterre de Jean-François Jalkh en tant que directeur de la publication du site frontnational.com. Il avait été publié sur le site Internet de la fédération FN 66 un petit guide pratique du candidat et de l'élu FN préconisant aux conseillers FN de demander la préférence nationale dans les conseils municipaux. Ce guide existait aussi en version papier.

Pour moi, cette demande de levée d'immunité parlementaire relève bel et bien d'un fumus persecutionis pour plusieurs raisons, notamment le fait que la présente demande de levée d'immunité de M. Jalkh ait été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la Justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors que ces affaires relèvent de faits intervenus à des périodes différentes, mais aussi le fait qu'il soit affirmé que la présente demande de levée d'immunité est consécutive à une information judiciaire ouverte au parquet du tribunal de grande instance de Nanterre à l'encontre de M. Jalkh, ce qui est faux, puisqu'il s'agissait d'une plainte contre X et d'autres raisons. J'ai donc naturellement voté contre et soutenu mon collègue.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Ho partecipato alla votazione sulla relazione Chrysogonos.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de suspender la inmunidad parlamentaria de Jean-François Jalkh, a la vista del informe elaborado por la Comisión de Asuntos Jurídicos, que constata que el fiscal del Tribunal de Apelación de Versalles ha solicitado tal suspensión en relación con un presunto delito de incitación a la discriminación nacional, racial o religiosa tras la querella interpuesta contra él por las declaraciones hechas en un opúsculo titulado *Petit guide pratique de l'élu municipal Front National* (Guía práctica del cargo electo del Frente Nacional), publicado el 19 de septiembre de 2013 y difundido en el sitio web oficial de la federación del Frente Nacional el 30 de noviembre de 2013, que incitaba a los candidatos del Frente Nacional elegidos concejales en las elecciones celebradas el 23 y el 30 de marzo de 2014 a recomendar, desde el primer pleno de los nuevos Ayuntamientos, la defensa de la «prioridad nacional» en materia de atribución de las viviendas sociales, siendo Jean-François Jalkh director de publicaciones del Frente Nacional.

Dado que Jean-François Jalkh no era diputado al Parlamento Europeo en el momento en el que se cometió el presunto delito y dado que los cargos no guardan relación manifiesta con su condición de diputado al Parlamento Europeo, he decidido votar a favor.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas nusprendė atšaukti Jeano-François Jalkho iš Prancūzijos imunitetą. Šis imuniteto atšaukimas susijęs su ikiteisminiu tyrimu, pradėtu prieš Jeaną-François Jalkhą Nantero apygardos teisme gavus asociacijos „Maisons des Potes – Maison de l'Égalité" skundą su civilinio ieškinio pareiškimu dėl viešo rasinės ar religinės diskriminacijos kurstymo. Skunde nurodomi 2013 m. rugsėjo 19 d. išleistoje brošiūroje „Į savivaldybės tarybą išrinkto Nacionalinio fronto nario atmintinė", kuri 2013 m. lapkričio 30 d. pasirodė Nacionalinio fronto federacijos oficialioje interneto svetainėje, įrašyti žodžiai, kuriais skatinami būsimi miesto tarybos nariai iš Nacionalinio fronto, kurie turėjo būti išrinkti 2014 m. kovo 23 d. ir 30 d. vykusiuose rinkimuose, nuo pat pirmo naujų miesto tarybos narių posėdžio rekomenduoti ginti „nacionalinį prioritetą" socialinio būsto skyrimo klausimu. Jean-François Jalkh tuo metu ėjo Nacionalinio fronto leidinių direktoriaus ir visų federacijos interneto svetainių leidinių direktoriaus pareigas. Jean-François Jalkh nebuvo Europos Parlamento narys, kai buvo įvykdyta veika, ir kaltinimai yra akivaizdžiai nesusiję su Jeano-François Jalkho, kaip Europos Parlamento nario, pareigomis, o yra iš tikrųjų susiję tik su nacionalinio ar regioninio pobūdžio veikla, nes žodžiai buvo skirti kandidatams į miesto tarybos narius, kurie ketino dalyvauti 2014 m. kovo 23–24 d. vietos rinkimuose.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Strinjam se z zahtevo za odvzem imunitete Jean-Francoisu Jalkhu, ker ob upoštevanju zahteve, ki jo je posredoval francoski minister za pravosodje in državljanske svoboščine v zvezi s sodno preiskavo, ki jo je odredilo okrožno sodišče v Nanterre na podlagi zahtevka združenja Maison des potes – Maison de l'égalité za združitev sodnih postopkov v zvezi z javnim spodbujanjem rasne ali verske diskriminacije. Sam menim, da je takšno javno spodbujanje k rasni ali verski diskriminaciji izredno neprimerno in nevredno človeka na takšne položaju.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o zahtjevu za ukidanje imuniteta Jean-Francoisu Jalkhu.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Cette demande de levée d'immunité parlementaire relève bel et bien d'un *fumus persecutionis*. On notera d'abord qu'après plus de deux ans d'enquête, la justice prétend encore ignorer que Jean-François Jalkh n'est pas directeur de la publication du site du Front National des Pyrénées orientales.

De plus, il est indispensable de rappeler que cette présente demande de levée d'immunité a été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors qu'elles relèvent de faits intervenus à des périodes différentes.

Enfin, cette présente demande porte sur un élément de programme du Front national qui n'a jamais été contesté par la justice en 44 ans d'existence de ce parti politique, à savoir la mise en place d'une préférence nationale en faveur de nos compatriotes en matière d'accès au travail, au logement et aux prestations sociales.

J'ai donc voté contre cette demande scandaleuse de levée d'immunité parlementaire.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την αίτηση για άρση της ασυλίας λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν υπάρχει υπόνοια περί απόπειρας να παρεμποδιστεί η βουλευτική δραστηριότητα του Jean-François Jalkh στο πλαίσιο της δικαστικής έρευνας, η οποία ξεκίνησε μετά τη μήνυση που άσκησε η Ένωση «Maison des potes – Maison de l'égalité», προτού αυτός εκλεγεί βουλευτής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε σχετικά με την αίτηση άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh. Καθώς η αίτηση αυτή δεν αφορά διαδικασίες σχετικές με τις δραστηριότητές του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεωρώ πως οφείλουμε να μη σταθούμε εμπόδιο στη δικαιοσύνη. Γι' αυτό και ψήφισα θετικά.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the report on the request for waiver of the immunity of Jean-Francois Jalkh and noted no objections.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione perché dall'analisi dei fatti presentati dal procuratore generale presso la Corte di Appello di Versailles si è appreso che la commissione del presunto reato, denunciata dall'associazione «Maison des potes - Maison de l'egalitè», non è avvenuta durante l'esercizio delle funzioni di deputato europeo di Jean-Francois Jalkh e considerando l'inesistenza di un *fumus persecutionis* nei confronti del deputato, non vi era ragione di mantenere l'immunità.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I support the waiver of the parliamentary immunity of a Member of the European Parliament, Jean-François Jalkh, in connection with a legal action concerning an alleged offence and therefore agree that the report of concerned committee would be communicated immediately to the concerned parties.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia por sus declaraciones discriminatorias y racistas. Las afirmaciones referidas no tienen que ver con su trabajo parlamentario, no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista. Por lo tanto, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por sus incitaciones al racismo y al odio.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – L'immunità parlamentare conferita dall'articolo 8 del protocollo si applica solo alle opinioni espresse dai deputati al Parlamento europeo nell'esercizio delle loro funzioni. Pertanto ho inteso votare favorevolmente alla presente decisione, poiché non essendovi alcun nesso diretto ed evidente tra le dichiarazioni contestate e le funzioni di Jean-Francois Jalkh in quanto deputato al Parlamento europeo, dette dichiarazioni, pronunciate nel contesto di un dibattito politico nazionale, non sono correlate né alla sua attività di deputato al Parlamento europeo né alle politiche dell'Unione europea.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Popieram wniosek o uchylenie immunitetu Jeana-François Jalkha. Wobec eurodeputowanego toczy się postępowanie przed francuskim sądem w związku z zarzutami popełnienia przestępstwa. Eurodeputowanemu zostały postawione zarzuty w sprawie publicznego nawoływania do nienawiści na tle rasowym lub religijnym poprzez słowo. Immunitet nie może stanowić sposobu na uniknięcie odpowiedzialności, szczególnie jeśli zarzuty dotyczą okresu, kiedy osoba nie pełniła funkcji europosła, jak było w tym przypadku. Zarzucane czyny rozciągają skutki w państwie, z którego pochodzi europoseł. W tej kwestii nie ulega wątpliwości, że immunitet ogranicza możliwości sądu francuskiego w egzekwowaniu prawa. Sprawozdawca zaleca zniesienie immunitetu, ja uważam dokładnie tak samo.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – I am in favour of waiving the immunity of Jean-François Jalkh as this will give the relevant authorities the opportunity to investigate the case in question and ensure justice is done.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. — UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport.

Cette demande de levée d'immunité porte sur la qualité de directeur de publication de Jean-François Jalkh du site d'une fédération du Front National. En l'occurrence, le site encourageait les conseillers municipaux à réclamer des mesures de préférence nationale.

Sur la forme, Jean-François Jalkh était effectivement directeur de la publication du site du Front National – mais pas des sites de ses fédérations. Sur le fond, il s'agit d'une remise en cause d'un élément programmatique, dont le Front National a toujours été le défenseur en 44 ans d'existence de ce parti.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Τάσσομαι κατά της άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh. Η άρση ασυλίας θα έπρεπε να καλύπτει αποκλειστικά και μόνον πράξεις που εμπίπτουν στα βουλευτικά καθήκοντα. Στην παρούσα έκθεση τα γεγονότα που περιγράφονται ως κατηγορίες δεν έχουν να κάνουν με πραγματικά αδικήματα παρά μόνο με κακόβουλες μηνύσεις εκ μέρους των πολιτικών αντιπάλων, με σκοπό να πλήξουν το κύρος του Ευρωβουλευτή και να παρακωλύσουν το έργο του.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE), *por escrito*. – En virtud del artículo 9 del Protocolo n.º 7, los diputados del Parlamento Europeo gozan, en su territorio nacional, de las inmunidades reconocidas a los parlamentarios de su Estado miembro. Remitiéndonos a la Constitución francesa, el artículo 26 nos indica que ningún miembro del Parlamento francés podrá ser procesado, investigado, detenido, preso o juzgado por opiniones o votos que haya emitido en el ejercicio de sus funciones.

Considerando, en primer lugar, que Jean -François Jalkh no era parlamentario europeo en el momento en que se cometió el presunto delito, y, en segundo lugar, que no se encuentra una relación entre su condición de diputado y los cargos que se le imputan, la Comisión de Asuntos Jurídicos recomienda que el Parlamento Europeo suspenda la inmunidad parlamentaria de Jean-François Jalkh.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: la demande de levée d'immunité parlementaire relève d'un *fumus persecutionis*.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório trata do pedido de levantamento da imunidade de Jean-François Jalkh, apresentado em abril de 2016 pelo Ministro francês da Justiça e das Liberdades, no âmbito do inquérito judicial instaurado contra este deputado, no Tribunal de Primeira Instância de Nanterre.

O pedido está relacionado com um alegado delito de incitamento público à discriminação em função da nacionalidade, raça ou religião. A queixa diz respeito a afirmações constantes duma brochura intitulada «Pequeno guia prático dos vereadores pela Frente Nacional», publicada em setembro de 2013 e posta em linha em novembro no sítio Internet da federação da Frente Nacional, a qual incentivava os candidatos da Frente Nacional eleitos para o cargo de vereadores a recomendarem, desde a primeira reunião dos novos órgãos autárquicos, que fosse dada prioridade aos cidadãos franceses em matéria de atribuição das habitações sociais.

Jean-François Jalkh era o diretor das publicações da Frente Nacional e tinha o controlo editorial de todos os sítios Internet da federação. A pessoa em causa não era deputado do Parlamento Europeu quando ocorreu o alegado delito. As ações em causa não dizem respeito a opiniões ou votos expressos pelo deputado no exercício das suas funções. Nada faz suspeitar da existência de uma tentativa de obstrução ao trabalho parlamentar de Jean-François Jalkh.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Τάσσομαι κατά της άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh. Η άρση ασυλίας θα έπρεπε να καλύπτει αποκλειστικά και μόνον πράξεις που εμπίπτουν στα βουλευτικά καθήκοντα. Στην παρούσα έκθεση τα γεγονότα που περιγράφονται ως κατηγορίες δεν έχουν να κάνουν με πραγματικά αδικήματα παρά μόνο με κακόβουλες μηνύσεις εκ μέρους των πολιτικών αντιπάλων, με σκοπό να πλήξουν το κύρος του Ευρωβουλευτή και να παρακωλύσουν το έργο του.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – The alleged actions do not relate to opinions expressed or votes cast by the Member of the European Parliament in the performance of his duties within the meaning of Article 8 of Protocol No 7 on the Privileges and Immunities of the European Union. I therefore supported the decision to waive the immunity of Jean-François Jalkh.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für den Antrag auf Aufhebung der Immunität von Jean-François Jalkh (Front National) gestimmt. Das Europäische Parlament kommt damit einer Anfrage der französischen Justiz nach und ebnet den Weg für ein angemessenes, transparentes Verfahren.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – President, I voted in favour of waiving the immunity of Mr Jalkh.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε υπέρ της άρσης της κοινοβουλευτικής ασυλίας του Ευρωβουλευτή Jean-François Jalkh του Εθνικού Μετώπου (Γαλλία), έτσι ώστε να προχωρήσει η δικαστική έρευνα εναντίον του από τη γαλλική δικαιοσύνη για υποκίνηση συμπεριφορών και πρακτικών ρατσιστικού περιεχομένου.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za prijedlog odluke Europskog parlamenta o zahtjevu za ukidanje imuniteta Jean-Francoisu Jalkhu zbog toga što se radi o navodnom kaznenom djelu poticanja na diskriminaciju koje je počinjeno prije nego što je gospodin Jalkh izabran za zastupnika u Europskom parlamentu, te radi toga što optužba nije povezana s funkcijom zastupnika u Europskom parlamentu.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Konstantínos Chrysogonos sur la demande de levée d'immunité parlementaire de Jean-François Jalkh. Cette procédure est une formalité qui, sans se prononcer sur le fond de l'affaire, vise à permettre aux autorités judiciaires de pouvoir effectuer leur travail d'investigation. L'examen de l'affaire a montré que les faits reprochés à M. Jalkh étaient sans lien avec son mandat parlementaire permettant ainsi la levée de son immunité.

Marek Jurek (ECR), *na piśmie*. – Zdecydowanie sprzeciwiam się uchyleniu immunitetu posłowi Jean-François Jalkhowi, jako decyzji godzącej wprost w zasady wolności słowa i myśli, uznane również za prawa podstawowe Unii Europejskiej. Zasada preferencji narodowej, czyli priorytetowego traktowania obywateli Republiki Francuskiej w polityce społecznej francuskich samorządów w żadnym wypadku nie stanowi „publicznego nawoływania do nienawiści na tle rasowym lub religijnym poprzez słowo, pismo, obraz lub elektroniczny, publiczny środek komunikacji". Zarzuty stowarzyszenia „Maisons des potes – Maison de l'égalité" przeciw posłowi Jean-François Jalkhowi mogą być przedmiotem debaty publicznej i decyzji demokratycznych, a nie podstawą do represji sądowych. Gdyby one nastąpiły, stanowiłyby zarówno ograniczenie wolności, jak (w swych konsekwencjach) demokracji i jako takie to właśnie one powinny być przedmiotem potępienia opinii europejskiej.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté la levée de l'immunité de Jean-François Jalkh car l'accusation portée contre lui n'est pas liée à l'exercice de son mandat. L'affaire qui le concerne en tant que directeur de publication des sites internet du Front national est particulièrement grave, liée à des plaintes déposées contre des déclarations contenues dans une brochure mise en ligne.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Nous sommes ici face à un cas typique de persécution politique. Entachée de plusieurs aspects procéduraux plus que douteux, ignorante des éléments de défense avancés de bonne foi par Jean-François Jalkh, cette demande d'immunité est honteuse, totalement à charge et téléguidée par une justice française digne d'une police politique.

Il est évident que je ne peux cautionner de telles pratiques. À l'instar de l'ensemble de notre groupe, j'ai donc voté contre la demande de levée d'immunité.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia por sus declaraciones discriminatorias y racistas. Las afirmaciones referidas no tienen que ver con su trabajo parlamentario, no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista. Por lo tanto, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por sus incitaciones al racismo y al odio.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Ukidanje imuniteta Jean-Françoisu Jalkhu odnosi na navodno kazneno djelo javnog poticanja na diskriminaciju na temelju nacionalnosti, rase ili vjerske pripadnosti u usmenom ili pismenom obliku, što je u okviru francuskog prava kazneno djelo.

Budući da navodna djela nisu povezana s izražavanjem mišljenja ili glasovanjem zastupnika u Europskom parlamentu pri obnašanju dužnosti u smislu članka 8. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije, podržala sam ovo izvješće.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Francúzske úrady požiadali o zbavenie imunity poslanca Jeana-Françoisa Jalkha v súvislosti s vyšetrovaním pre verejné podnecovanie k rasovej a náboženskej diskriminácii. Žiadosť je v súlade s rokovacím poriadkom a Protokolom č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie, preto som návrh na zbavenie imunity podporil.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης σχετικά με την αίτηση άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh, κατόπιν της θετικής εισήγησης της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre la demande de levée d'immunité de Jean-François Jalkh.

Monsieur Jalkh est inquiété en tant que directeur de la publication du site frontnational.com, en raison d'une publication papier et numérique de la fédération FN 66, antérieure à son élection.

Cette antériorité des faits et l'absence de lien entre sa fonction de Directeur de publication du site national et des publications des fédérations départementales sont très contestables. Par ailleurs, sur le fond, poursuivre un élu qui invite ses pairs à modifier la législation existante est une grave dérive antidémocratique, surtout lorsqu'il s'agit d'une position défendue par le parti depuis sa création.

Cette demande de levée d'immunité parlementaire relève bel et bien d'un *fumus persecutionis*.

Fulvio Martusciello (PPE), *per iscritto*. – Ho espresso il mio parere contrario alla richiesta di revoca dell'immunità dell'onorevole Jalkh in quanto ritengo che l'immunità parlamentare non sia un privilegio personale di un deputato bensì una garanzia di indipendenza del Parlamento e dei suoi membri in quanto istituzione super partes. Rimango convinto che in questi casi si debba seguire una linea garantista e di conseguenza continuerò a votare negativamente per questo tipo di relazioni a difesa del ruolo istituzionale conferito da questo Parlamento.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Palaikau sprendimą atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą. Prancūzijos teisėsaugos institucijoms turi būti sudarytos galimybės apklausti Parlamento narį ir išsiaiškinti visas aplinkybes dėl pareikštų kaltinimų dėl rasinės ir religinės diskriminacijos kurstymo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le rapport demande la levée de l'immunité parlementaire du député d'extrême-droite Jean-François Jalkh. En effet Jean-François Jalkh est poursuivi suite à une plainte de l'association «la Maison des potes» pour avoir, dans le «Petit guide pratique de l'élu municipal Front national», incités à privilégier les Français («priorité nationale») dans l'accès au logement social. Les accusations portées ne sont pas, de toute évidence, liées à la fonction de député européen de Jean-François Jalkh puisque les déclarations en question étaient adressées à des candidats à la fonction de conseiller municipal en vue des élections municipales des 23 et 30 mars 2014. Je vote pour la levée de l'immunité.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Cette demande de levée d'immunité parlementaire, concernant Jean-François Jalkh, émane du procureur de la République de Nanterre qui poursuit M. Jalkh, en qualité de directeur de la publication du site frontnational.com, au motif que dans un guide pratique du candidat et de l'élu FN il est demandé aux élus FN de réclamer la préférence nationale dans les conseils municipaux. Ce guide ayant été publié sur le site de la fédération du Front National des Pyrénées-Orientales.

Après deux ans d'enquête, la justice prétend toujours ignorer que M. Jalkh n'est pas le directeur de la publication du site internet de la fédération des Pyrénées-Orientales, ni des publications papiers du Front National. De plus, cette demande de levée d'immunité porte sur un élément du programme du Front National qui n'a jamais été contesté judiciairement depuis l'existence du Front National.

Cette demande relevant d'une certaine persécution des membres et élus du Front National par la justice française, je me suis donc opposée à celle-ci.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A defesa da independência do mandato do Deputado Europeu é da competência do Parlamento Europeu e essa independência não pode ser posta em causa.

No caso em apreço o Procurador Público do Tribunal da Relação de Versalhes solicitou o levantamento da imunidade parlamentar de um deputado ao Parlamento Europeu, Jean-François Jalkh, em conexão com uma ação judicial relativa a um alegado delito. As acusações manifestamente não se relacionam com o cargo de Jean-François Jalkh como deputado ao Parlamento Europeu e dizem antes respeito a atividades de natureza meramente nacional ou regional, dado que as afirmações se dirigiam a eventuais futuros vereadores, tendo em vista as eleições a realizar em 23 e 30 de março de 2014, e se relacionavam com o seu cargo de diretor de publicações da Frente Nacional com controlo editorial sobre todos os sítios Internet da federação. Voto favoravelmente o levantamento da imunidade parlamentar.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Une plainte a été déposée contre M. Jean-François Jalkh sur base des déclarations contenues dans la brochure du FN intitulée «Petit guide pratique de l'élu municipal Front national», mise en ligne sur le site internet officiel de la fédération du Front national le 30 novembre 2013, dans laquelle les candidats FN élus conseillers municipaux étaient incités à privilégier les Français dans l'accès au logement social. Ce dernier est responsable des propos tenus dans la brochure du FN, en qualité de directeur des publications du Front national et chargé du contrôle éditorial de tous les sites internet de la fédération.

Étant donné que M. Jalkh n'était pas député européen lorsque au moment des faits, que les accusations portées contre lui ne sont pas liées à sa fonction actuelle, vu que les actions en cause ne concernent pas des opinions ou des votes émis par le député au Parlement européen dans l'exercice de ses fonctions au sens de l'article 8 du protocole nº 7 sur les privilèges et immunités de l'Union européenne, j'ai décidé de voter en faveur de sa levée d'immunité.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh, because I am in agreement with the decision, forwarded on 14 April 2016 by the French Minister of Justice and Liberties, in connection with a judicial inquiry (file No 14142000183) opened against Mr Jean-François Jalkh at the Nanterre Regional Court in response to an application with joinder filed by the 'Maison des potes – Maison de l'égalité' association on grounds of public incitement to racial or religious discrimination and announced in plenary on 8 June 2016

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A franciaországi „Maison des potes – Maison de l'égalité" egyesület nemzeti, faji vagy vallási megkülönböztetésre való nyilvános uszítás bűncselekményével vádolta meg Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselőt. A versailles-i fellebbviteli bíróság melletti ügyész az ezzel kapcsolatos bírósági eljárással összefüggésben kérte a képviselő mentelmi jogának felfüggesztését. A panasz tárgyát „A Front National helyi önkormányzati képviselőinek kézikönyve" című, és a Front National szövetség honlapján közzétett brosúrában szereplő kijelentések képezik, a Front National kiadványaiért felelős igazgató pedig Jean-François Jalkh volt, aki szerkesztői ellenőrzést gyakorolt a szövetség valamennyi honlapja tekintetében.

A Jogi Bizottság jelentésében rámutat, hogy a vádak nyilvánvalóan nem Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselői, hanem kizárólag a Front National kiadványaiért felelős és a szövetség honlapjai felett szerkesztői ellenőrzéssel rendelkező igazgatói tisztségével kapcsolatosak, és nem áll fenn annak gyanúja, hogy a vizsgálat mögött a képviselő parlamenti munkája akadályozásának szándéka állna. Azt indítványozza ezért, hogy a Parlament függessze föl Jean-François Jalkh mentelmi jogát. Így szavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Cette demande de levée d'immunité parlementaire a incontestablement une dimension politique, puisqu'elle fait suite à une procédure à l'encontre du député FN Jean-François Jalkh pour la publication, sur le site local d'une fédération du FN dont il n'était pas directeur de la publication, d'un appel à la préférence nationale. Cette demande ne peut être soutenue.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Je m'oppose à cette demande de levée d'immunité parlementaire, celle-ci relevant de la persécution, pour les raisons cumulées suivantes:

— le fait qu'après plus de deux ans d'enquête, la Justice prétende encore ignorer que M. Jalkh n'est pas directeur de la publication du site FN 66 ni des ouvrages papier du Front national;

— le fait que la présente demande de levée d'immunité de M. Jalkh ait été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors que ces affaires relèvent de faits intervenus à des périodes différentes;

— le fait qu'il soit affirmé que la présente demande de levée d'immunité est consécutive à une information judiciaire ouverte au parquet du tribunal de grande instance de Nanterre à l'encontre de M. Jalkh, ce qui est faux, puisqu'il s'agissait d'une plainte contre X;

— le fait que la présente demande porte sur un élément de programme du Front national qui n'a jamais été contesté par la justice en 44 ans d'existence de ce parti.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Támogatom Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztését. A közszereplőket sokszor jogtalanul vádolják a munkájukkal, közleményeikkel kapcsolatban, mégis ezeknek a közleményeknek nem szabad megsérteniük az alapvető értékeket, így például nem adhatnak okot faji vagy vallási alapú megkülönböztetéseknek.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – I have voted for this report according to the evaluation made by the JURI Committee.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh, η οποία έχει σχέση με το φερόμενο αδίκημα της υποκίνησης σε διακρίσεις, φυλετικό μίσος και βία κατά προσώπου ή ομάδας προσώπων λόγω της καταγωγής τους ή της ιδιότητας μέλους ή μη μέλους συγκεκριμένης εθνοτικής ομάδας, φυλής ή θρησκείας, αδίκημα το οποίο προβλέπεται από το γαλλικό δίκαιο, κατόπιν μήνυσης που κατέθεσε η Ένωση «Maison des Potes – Maison de l'égalité» . Για να απολαύει ασυλίας ένας βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πρέπει να διατυπώνει τη γνώμη του κατά την άσκηση των καθηκόντων του και, συνεπώς, απαιτείται να υπάρχει σχέση μεταξύ της γνώμης που εκφράζεται και των βουλευτικών καθηκόντων. Ωστόσο, ο Jean-François Jalkh δεν ήταν βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όταν τελέστηκε το φερόμενο αδίκημα, δηλαδή στις 19 Σεπτεμβρίου και στις 30 Νοεμβρίου 2013. Παρόλα αυτά, αυτό το φερόμενο ως προσβλητικό υλικό ήταν προσβάσιμο σε οποιονδήποτε το επιθυμούσε στις 23 Ιουνίου και στις 2 Οκτωβρίου 2014. Επομένως, την υπόθεση πρέπει να αναλάβει η δικαιοσύνη της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – Engager contre des élus des poursuites sous prétexte qu'ils réclament dans leur programme un changement de la législation existante est une dérive antidémocratique extrêmement dangereuse dans la mesure où elle porte une atteinte particulièrement grave à la liberté d'opinion. Je soutiens évidemment mon collègue Jean-François Jalkh dans cette affaire et vote contre la levée de son immunité.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Jean-Françoisa Jalkha se tereti u okviru tužbe koju je udruga „Maison des potes – Maison de l'égalité" podnijela 22. svibnja 2014. Regionalnom sudu u Nanterreu te je javni tužitelj Žalbenog suda u Versaillesu zatražio ukidanje zastupničkog imuniteta zastupniku u Europskom parlamentu u vezi s tužbom. Ukidanje imuniteta odnosi se na navodno kazneno djelo javnog poticanja na diskriminaciju na temelju nacionalnosti, rase ili vjerske pripadnosti. Jean-François Jalkh je bio direktor za publikacije stranke Front National s uredničkom odgovornošću za sve internetske stranice stranke u vrijeme objavljivanja brošura na koje se tužba odnosi. Izjave dane u brošuri „Petit guide pratique de l'élu municipal Front national" (Priručnik za lokalne vijećnike u stranci Front National), objavljenoj 19. rujna 2013. i postavljenoj na službenu internetsku stranicu stranke Front National 30. studenoga 2013., kojima se svi članovi stranke Front National izabrani na položaj lokalnog vijećnika na izborima održanima 23. i 30. ožujka 2014. potiču na to da na prvoj sjednici novog lokalnog vijeća izdaju preporuku da se pri dodjeljivanju socijalnih stanova prednost daje francuskim državljanima („priorité nationale"). Optužba očito nije povezana s položajem Jean-Françoisa Jalkha kao zastupnika u Europskom parlamentu, već se odnosi na isključivo nacionalno ili regionalno djelovanje.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – O pedido de levantamento da imunidade de Jean-François Jalkh está relacionado com um alegado delito de incitamento público à discriminação em função da nacionalidade, raça ou religião, efetuado oralmente, por escrito, por imagens ou por meio de comunicação ao público através de via eletrónica, por pessoa ou pessoas desconhecidas, delito punido pela legislação francesa. A queixa diz respeito a uma brochura intitulada «Pequeno guia prático dos vereadores pela Frente Nacional», a qual incentivava os candidatos da Frente Nacional eleitos como vereadores nas eleições de 23 e 30 de março de 2014, a recomendarem nos novos órgãos autárquicos, que fosse dada prioridade a cidadãos franceses para atribuição de habitações sociais. Jean-François Jalkh era o diretor das publicações da Frente Nacional e tinha o controlo editorial de todos os sítios Internet da federação. Não era, à data, deputado ao PE. As acusações dizem respeito a atividades de natureza meramente nacional ou regional anteriores a essa condição. Nada faz suspeitar da existência de uma tentativa de obstrução ao trabalho parlamentar de Jean-François Jalkh por via do inquérito judicial instaurado.

Votámos a favor.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – As alegadas ações não dizem respeito a opiniões ou votos expressos pelo deputado ao Parlamento Europeu no exercício das suas funções. O Parlamento Europeu decide proceder ao levantamento da imunidade de Jean-François Jalkh.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de suspender la inmunidad parlamentaria de Jean-François Jalkh, a la vista del informe elaborado por la Comisión de Asuntos Jurídicos, que constata que el fiscal del Tribunal de Apelación de Versalles ha solicitado tal suspensión en relación a un presunto delito de incitación a la discriminación nacional, racial o religiosa tras la querella interpuesta contra él por las declaraciones hechas en un opúsculo titulado «*Petit guide pratique de l'élu municipal Front national*» (Guía práctica del cargo electo del Frente Nacional), publicado el 19 de septiembre de 2013 y difundido en el sitio web oficial de la federación del Frente Nacional el 30 de noviembre de 2013, que incitaba a los candidatos del Frente Nacional elegidos concejales en las elecciones celebradas el 23 y el 30 de marzo de 2014 a recomendar, desde el primer pleno de los nuevos ayuntamientos, la defensa de la «prioridad nacional» en materia de atribución de las viviendas sociales, siendo Jean-François Jalkh director de publicaciones del Frente Nacional.

Dado que Jean-François Jalkh no era diputado al Parlamento Europeo en el momento en el que se cometió el presunto delito y dado que los cargos no guardan relación manifiesta con su condición de diputado al Parlamento Europeo he decidido votar a favor.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la levée d'immunité de Monsieur Jean-François Jalkh, afin que la justice française puisse effectuer son travail, dans le strict respect des droits de la défense, étant entendu que les déclarations incriminées (demande de privilégier les Français dans l'accès au logement social) n'ont pas de lien direct avec la fonction de député européen de Monsieur Jalkh, puisque les déclarations incriminées concernent des candidats à la fonction de conseiller municipal en vue des élections municipales. Elles sont liées à sa position de directeur des publications du Front national et ne sont, par conséquent, pas motivées par une quelconque volonté de nuire à sa fonction de député européen.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Bet koks teisėtvarkos institucijų kaltinimas Europos Parlamento nariui turi būti vertinamas rimtai. Negalime leisti, kad Europos Parlamento nario mandatas taptų galimybe vengti atsakomybės.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia por sus declaraciones discriminatorias y racistas. Las afirmaciones referidas no tienen que ver con su trabajo parlamentario, no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista. Por lo tanto, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por sus incitaciones al racismo y al odio.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted in favour of this as this offence took place before he was an MEP.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Podporila som návrh uznesenia EP, ktorým EP zbavuje imunity poslanca EP Jeana-Francoisa Jalkha. Žiadosť o zbavenie imunity podal francúzsky minister spravodlivosti a slobôd v súvislosti so súdnym vyšetrovaním, ktoré sa začalo proti Jeanovi-Francoisovi Jalkhovi na krajskom súde v Nanterre na základe spoločného podania predloženého združením Maison des potes pre verejné podnecovanie k rasovej a náboženskej diskriminácii. Obvinenia preukázateľne nemajú spojitosť s funkciou Jeana-Francoisa Jalkha ako poslanca Európskeho parlamentu a týkajú sa činností, ktoré majú čisto vnútroštátny a regionálny charakter a vyhlásenia boli určené potencionálnym poslancom miestneho zastupiteľstva v súvislosti s komunálnymi voľbami v marci 2014 a s jeho funkciou riaditeľa pre publikačnú činnosť Národného frontu, ktorý vykonával redakčnú kontrolu nad všetkými internetovými stránkami hnutia. Toto jeho konanie nesúviselo s vyjadrenými názormi ani hlasovaním počas výkonu jeho funkcie poslanca Európskeho parlamentu, z tohto dôvodu nebol dôvod na zamietnutie žiadosti o zbavenie poslaneckej imunity.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Državni tožilec pritožbenega sodišča v Versaillesu zahteva odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Jean-Françoisu Jalkhu v zvezi s sodnim postopkom zaradi domnevnega kaznivega dejanja.

Zahteva za odvzem poslanske imunitete Jean-Françoisu Jalkhu je povezana z domnevnim kaznivim dejanjem zaradi javnega spodbujanja diskriminacije na podlagi državljanstva, rase ali vere v govorjeni ali pisni obliki ali s pomočjo podob ali javne elektronske korespondence. Tožba se navezuje na izjave iz letaka z naslovom „Priročnik za lokalne svetnike Nacionalne fronte“, izdanega 19. septembra 2013 in objavljenega 30. novembra 2013 na uradni spletni strani federacije Nacionalne fronte, ki je spodbujala kandidate te stranke, izvoljene za lokalne svetnike na volitvah 23. in 30. marca 2014, naj na prvi seji novega lokalnega sveta priporočajo prednostno obravnavo Francozov (t. i. priorité nationale) pri dodeljevanju socialnih stanovanj.

Jean-François Jalkh je bil vodja publikacij pri Nacionalni fronti in je imel uredniški nadzor nad vsemi spletnimi stranmi federacije. Omenjeno obnašanje sem mi zdi za evropskega poslanca nesprejemljivo in tudi sam strogo obsojam spodbujanje sovražnega govora ali diskriminacijo na podlagi vere, spola ali rase. Menim, da je treba francoskim oblastem dati možnost, da obsodijo osebe za omenjeno obnašanje, zato sem glasoval v prid odvzemu imunitete evropskemu poslancu Jean-Françoisu Jalkhu.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Európsky parlament zbavil imunity Jeana-Françoisa Jalkha na žiadosť francúzskeho ministra spravodlivosti a slobôd v súvislosti so súdnym vyšetrovaním. Jean-François Jalkh čelí obvineniu za vydanie brožúry s názvom Príručka pre poslancov miestnych zastupiteľstiev za Národný front, kde odporúča kandidátom za stranu Národný front vo voľbách pre miestne zastupiteľstvá, aby na prvom zasadnutí nového miestneho zastupiteľstva odporučili uprednostňovať pri prideľovaní sociálneho bývania Francúzov (tzv. priorité nationale).

Dubravka Šuica (PPE), *napisan.* – Jean-Françoisa Jalkha tereti se u okviru tužbe koju je udruga „Maison des potes – Maison de l'égalité" podnijela 22. svibnja 2014. Regionalnom sudu u Nanterreu (Francuska).

Optužba se odnosi na izjave dane u brošuri „Petit guide pratique de l'élu municipal Front National" (Priručnik za lokalne vijećnike u stranci Front National).

Optužba očito nije povezana s položajem Jean-Françoisa Jalkha kao zastupnika u Europskom parlamentu, nego se isključivo odnosi na nacionalno ili regionalno djelovanje.

Podržavam izvješće o zahtjevu za ukidanje imuniteta Jean-Françoisu Jalkhu jer navodna djela nisu povezana s izražavanjem mišljenja ili glasovanjem zastupnika u Europskom parlamentu.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς.* – Η άρση ασυλίας θα έπρεπε να καλύπτει αποκλειστικά και μόνον πράξεις που εμπίπτουν στα βουλευτικά καθήκοντα. Στην ανά χείρας έκθεση, τα γεγονότα που περιγράφονται για την τεκμηρίωση των κατηγοριών δεν έχουν να κάνουν με πραγματικά αδικήματα αλλά μόνο με κακόβουλες μηνύσεις από πολιτικούς αντιπάλους, με σκοπό να πλήξουν το κύρος του Ευρωβουλευτή και να παρακωλύσουν το έργο του.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit.* – J'ai voté positivement sur la demande de levée de l'immunité de Jean-François Jalkh afin que celui-ci puisse se défendre devant la justice de son pays.

Pavel Telička (ALDE), *in writing.* – I voted in favour of the waiver of the immunity of Jean-Francois Jalkh, who faces two cases of litigation. The first case relates an offence of public incitement of discrimination, hatred and violence, by where Mr Jalkh, the publishing editor of the National Front's website, posted the interview by where Jean-Marie Le Pen suggested to 'put them all in the oven together next time', when referencing the Jewish people. The second case relates public incitement to discrimination, based on statements Jalkh published in the National Front's 'Handbook for Front National local councillors', encouraging FN candidates, if elected, to give priority to French people when allocating social housing. As both charges are unrelated to Mr. Jalkh's work in the EP and do not reflect the opinions of a Member of the EP, I believe that his immunity should be waived.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan.* – Francuski ministar pravosuđa i sloboda uputio je Europskom parlamentu zahtjev za ukidanje imuniteta zastupniku Jean-Françoisu Jalkhu zbog sudske istrage u vezi navodnog kaznenog djela javnog poticanja na diskriminaciju na temelju nacionalnosti, rase ili vjerske pripadnosti u usmenom ili pismenom obliku ili korištenju slika ili elektroničkih javnih objava nepoznate osobe ili osoba.

Naime, udruga „Maison des potes – Maison de l'égalité" podnijela je 22. svibnja 2014. godine tužbu protiv Jalkha koja se odnosi na izjave dane u brošuri stranke Front National objavljenoj 19. rujna 2013. godine s preporukama da se pri dodjeljivanju socijalnih stanova prednost daje francuskim državljanima. Sudska istraga će se pokrenuti protiv Jalkha budući da je on u to vrijeme bio direktor za publikacije te stranke te je imao uredničku odgovornost za sve internetske stranice stranke.

S obzirom da Jalkh tada nije bio zastupnik u Europskom parlamentu te ne postoji sumnja da se ovom tužbom pokušava ometati njegov parlamentarni rad, podržala sam zahtjev za ukidanje imuniteta.

Romana Tomc (PPE), *pisno.* – Predlog sklepa Evropskega parlamenta o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Francoisu Jalkhu sem podprla. Državni tožilec pritožbenega sodišča v Versaillesu zahteva odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Jean-Françoisu Jalkhu v zvezi s sodnim postopkom zaradi domnevnega kaznivega dejanja. Obravnavani v tem obdobju še ni bil evropski poslanec, zato je ta dejavnost regionalno-lokalnega značaja.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito.* – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit.* – Cette demande de levée d'immunité parlementaire relève d'un *fumus persecutionis,* un parfum de persécution, pour les raisons cumulées suivantes: le fait qu'après plus de deux ans d'enquête, la Justice prétende encore ignorer que M. Jalkh n'est pas directeur de la publication du Site FN 66 ni des ouvrages papier du Front national; le fait que la présente demande de levée d'immunité de M. Jalkh ait été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors que ces affaires relèvent de faits intervenus à des périodes différentes; le fait qu'il est affirmé que la présente demande de levée d'immunité fait suite à une information judiciaire ouverte au parquet du tribunal de grande instance de Nanterre à l'encontre de M. Jalkh, ce qui est faux, puisqu'il s'agissait d'une plainte contre X; le fait que la présente demande porte sur un élément de pro-

gramme du Front national qui n'a jamais été contesté par la Justice en 44 ans d'existence de ce parti.

J'apporte donc évidemment tout mon soutien à mon collègue Jean-François Jalkh en m'opposant à la levée de son immunité parlementaire.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Wniosek francuskiej prokuratury o uchylenie immunitetu parlamentarnego pana Jalkha jest związany z postępowaniem sądowym na temat publicznego podżegania do nienawiści rasowej w filmie „Wywiad z Jean-Marie Le Pen", który został opublikowany na oficjalnej stronie internetowej Frontu Narodowego oraz na blogu.

Jest oczywiste, że domniemane przestępstwo jest wyraźnie powiązane z funkcją posła do Parlamentu Europejskiego i wynika z pełnienia funkcji członka Rady Frontu Narodowego. Głosowałem za wnioskiem o uchylenie immunitetu.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem ismeretlen személy ellen szóbeli, írásbeli, képi vagy a nyilvánosságnak szánt elektronikus közlés révén elkövetett, nemzeti, faji vagy vallási megkülönböztetésre való nyilvános uszítás bűncselekményének feltételezett elkövetésével függ össze, amely a francia jog szerinti bűncselekmény. Szavazatommal a frakció álláspontját követtem.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on the request for waiver of the immunity of Jean-François Jalkh. The waiver of the immunity of Jean-François Jalkh was forwarded on 14 April 2016 by the French Minister of Justice and Liberties in connection with a judicial inquiry opened against Mr Jalkh that relates to an alleged offence of public incitement to discrimination on grounds of nationality, race or religion by word of mouth, in written form or by means of images or electronic public communication by a person or persons unknown. I voted in favour because Mr Jalkh was not a Member of the European Parliament when the alleged offence took place and the charges are manifestly unrelated to the position of Jean-François Jalkh as a Member of the European Parliament. Moreover, the alleged actions do not relate to opinions expressed or votes cast by the Member of the European Parliament in the performance of his duties and there is no suspicion of any attempt to obstruct the parliamentary work of Jean-François Jalkh behind the judicial inquiry.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia por sus declaraciones discriminatorias y racistas. Las afirmaciones referidas no tienen que ver con su trabajo parlamentario, no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista. Por lo tanto, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por sus incitaciones al racismo y al odio.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat Jean-François Jalkh op het tijdstip van de feiten, 19 september respectievelijk 30 november 2013, nog geen lid was van het Europees Parlement, maar de gewraakte inhoud op 23 juni en 2 oktober 2014 nog steeds online toegankelijk was voor eenieder die er kennis van wilde nemen.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. — As acusações manifestamente não se relacionam com o cargo de Jean-François Jalkh como deputado ao Parlamento Europeu e dizem antes respeito a atividades de natureza meramente nacional ou regional. As alegadas ações não dizem respeito a opiniões ou votos expressos pelo deputado ao Parlamento Europeu no exercício das suas funções. Nada faz suspeitar da existência de uma tentativa de obstrução ao trabalho parlamentar de Jean-François Jalkh por detrás do inquérito judicial instaurado na sequência de uma queixa da associação «Maison des potes – Maison de l'égalité», apresentada antes de Jean-François Jalkh ter iniciado funções no Parlamento Europeu. Aprovamos por isso o levantamento.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Obe správy týkajúce sa žiadosti o zbavenie imunity poslanca Európskeho parlamentu Jeana-Francoisa Jalkha som podporila. V oboch prípadoch o zbavenie imunity žiada francúzsky prokurátor kvôli trestnému stíhaniu za údajné verejné podnecovanie diskriminácie a rasovej nenávisti. Keďže ani jeden z týchto prípadov sa netýka parlamentných aktivít pána poslanca Jalkha, nevidím dôvod na to, aby bol v trestnom konaní chránený poslaneckou imunitou. Tá sa totiž na poslancov Európskeho parlamentu vzťahuje iba vtedy, keď sa skutok, za ktorý má byť vedené trestné stíhanie, stal počas trvania poslaneckého mandátu a jasne súvisí s jeho poslaneckými aktivitami.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem Poročilo o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu, ker obtožbe očitno niso povezane s položajem Jean-Françoisa Jalkha kot poslanca Evropskega parlamenta in se pravzaprav navezujejo na dejavnosti, ki so povsem nacionalnega ali regionalnega značaja.

Prav tako ni suma o tem, da bi šlo pri sodni preiskavi, ki se je začela na podlagi vloženega zahtevka za poskus oviranja parlamentarnega dela Jean-Françoisa Jalkha (fumus persecutionis), saj je bil zahtevek vložen preden je postal poslanec Evropskega parlamenta.

6.3. Request for the waiver of the immunity of Jean-François Jalkh (A8-0319/2016 - Kostas Chrysogonos)

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – Il seguente dossier riguarda la revoca dell'immunità del deputato francese Jean-François Jalkh, accusato dall'associazione «Bureau national de vigilance contre l'antisemitisme» di istigazione pubblica alla discriminazione, all'odio e alla violenza. L'accusa fu mossa perché Jean-François Jalkh era il direttore responsabile delle pubblicazioni del sito internet del Front National che diffuse un'intervista contenente una frase molto violenta. Considero assolutamente inaccettabili tali dichiarazioni e altrettanto grave il fatto che esse siano state diffuse pubblicamente e per queste ragioni ho deciso di votare a favore.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia como responsable de la publicación de unas declaraciones de Jean-Marie Le Pen claramente nazifascistas. Jean-François Jalkh era el director de la página web oficial del *Front National*, que publicó unas declaraciones de Le Pen, que precisamente, también le supusieron la suspensión de su inmunidad parlamentaria.

Teniendo en cuenta que estos hechos no tienen que ver con su trabajo parlamentario, sino que no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por su complicidad y promoción de incitaciones al racismo y al odio.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — I voted in favour of the waiver of Mr Jalkh's parliamentary immunity. This case relates to a similar case for waiver from the last plenary concerning statements by Jean-Marie Le Pen against the Jewish community. The MEP in question in the present case was the publications director and online editor for Front National at the time these statements were made, and was responsible for the uploading and dissemination of content containing statements inciting discrimination, hatred and violence. For these reasons I voted for the waiver.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour la levée de l'immunité parlementaire de Jean-François Jalkh.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Cette 2e demande de levée d'immunité parlementaire du député JF Jalkh n'est motivée que par des raisons partisanes.

Cette demande est totalement disproportionnée dans la mesure où M. JALKH n'a jamais affirmé vouloir se soustraire à une convocation de la juge d'instruction en cas de levée de son immunité. Une simple convocation ou un simple mandat de comparution aurait suffi.

J'ai donc voté contre cette levée d'immunité injustifiée.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – Requests for immunity waivers are not the subject of roll-call votes. In the interests of democracy and transparency I would therefore like to confirm that I voted to waive the immunity. My reason for this is straightforward, and completely unconnected to the circumstances of the case or any allegations: immunity does not cover events which occurred before the start of an MEP's mandate.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Paryžiaus apeliacinio teismo generalinis prokuroras pateikė prašymą atšaukti Europos Parlamento nario Jeano-François Jalkho imunitetą. Jeaną-François Jalkhą apkaltino Nacionalinis budrumo biuras, kovojantis su antisemitizmu. Kadangi Jean-François Jalkh nebuvo Europos Parlamento narys, kai buvo įvykdyta veika, be to, kaltinimai akivaizdžiai nesusiję su Jeano-François Jalkho, kaip Europos Parlamento nario, pareigomis. Todėl pritariu Jeano-François Jalkho imuniteto atšaukimui.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – *Fumus persecutionis.*

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Conformément à la recommandation de la Commission des affaires juridiques, j'ai voté en faveur de l'immunité de Monsieur Jalkh.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de suspender la inmunidad parlamentaria de Jean-François Jalkh porque está acusado por su cargo de director de publicaciones del sitio internet oficial del Frente Nacional por las declaraciones de Jean-Marie Le Pen, divulgada en el sitio internet «frontnational.com» y posteriormente en el blog «jeanmarielepen.com» el 6 de junio de 2014, en respuesta a la mención, por una participante, del nombre del cantante Patrick Bruel, quien había manifestado que ya no podía actuar en las ciudades que hubieran elegido a un alcalde del Frente Nacional: «No es de extrañar. Mire, la próxima vez los pasaremos por el horno»; considerando que Jean-François Jalkh era el director de publicaciones del sitio internet oficial del Frente Nacional.

Estas declaraciones son una clara incitación al odio y considero oportuno retirarle la inmunidad dado que para que un diputado al Parlamento Europeo esté amparado por la inmunidad, debe haber emitido su opinión en el ejercicio de sus funciones, lo que implica la exigencia de una relación entre la opinión expresada y las funciones parlamentarias. Y dicha relación debe ser directa e imponerse manifiestamente. En este caso no responde a ninguna de estas circunstancias, dado que las acciones fueron anteriores a su cargo como eurodiputado.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Attenendomi alle indicazioni della commissione giuridica ho votato a favore della richiesta di revoca dell'immunità per l'onorevole Jean-François Jalkh. L'onorevole è stato accusato dall'associazione «Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme» per il presunto reato di istigazione pubblica alla discriminazione per motivi di nazionalità, razziali o religiosi in relazione a dichiarazioni rilasciate da Jean-Marie Le Pen durante un'intervista diffusa sul sito internet «frontnational.com», del quale Jalkh era direttore responsabile per le pubblicazioni. La Commissione ha verificato la non sussistenza di alcun nesso fra l'incarico ricoperto in quel periodo e le funzioni parlamentari di Jean-François Jalkh e, non sospettando la presenza di *fumus persecutionis*, ha deciso di revocarne l'immunità.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe y por lo tanto de suspender la inmunidad parlamentaria al Sr. Jalkh, al igual que en el informe anterior. Serán los tribunales pertinentes de su país quienes decidan si ha incurrido en delito o no, pero es nuestra labor suspender la inmunidad para que se pueda juzgar el hecho.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Cette autre demande de levée d'immunité concerne des poursuites, par le procureur de la République de Paris, contre Jean-François Jalkh en tant que directeur de la publication du site frontnational.com, notamment à cause d'une interview du 6 juin 2014 de M. Jean-Marie Le Pen, interrogé sur M. Yannick Noah et M. Patrick Bruel, qui était publiée sur son blog hébergé par le site frontnational.com. En raison de son caractère peu conforme à la politique de communication voulue par Mme Marine Le Pen, cette interview a aussitôt été retirée du site et le blog de M. Jean-Marie Le Pen n'a, à la suite de cette affaire, plus été hébergé par le site du FN.

Cette demande de levée d'immunité est une persécution, comme pour la précédente, avec des explications similaires, mais aussi en raison du fait que M. Jalkh n'a jamais affirmé vouloir se soustraire à une convocation de la juge d'instruction ou encore du fait que c'est totalement contraire au principe démocratique fondamental d'égalité des justiciables devant la loi, puisque la demande de levée de l'immunité parlementaire de l'auteur principal de propos incriminés, M. Le Pen, n'est pas du tout justifiée, elle, par la nécessité de délivrer un mandat d'amener. J'ai donc voté contre.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Ho partecipato alla votazione sulla relazione Chrysogonos.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de suspender la inmunidad de Jean-François Jalkh, a la vista del informe elaborado por la Comisión de Asuntos Jurídicos, que constata que el fiscal del Tribunal de Apelación de París ha solicitado tal suspensión en relación a un presunto delito de incitación a la discriminación, el odio o la violencia contra una persona o un grupo de personas por motivo de su origen o de su pertenencia a una etnia, a una nación, a una raza o a una religión determinada, delito tipificado en el Derecho francés, cuando Jean-François Jalkh no había asumido sus funciones de diputado al Parlamento Europeo y habiendo constatado que los cargos no guardan relación manifiesta con su condición de diputado al Parlamento Europeo.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas nusprendė atšaukti Jeano-François Jalkho iš Prancūzijos imunitetą. Šis imuniteto atšaukimas susijęs su ikiteisminiu tyrimu, pradėtu prieš Jeaną-François Jalkhą Paryžiaus apygardos teisme gavus Nacionalinio budrumo biuro, kovojančio su antisemitizmu (BNVCA), skundą su civilinio ieškinio pareiškimu dėl viešo diskriminacijos kurstymo, neapykantos ar smurto skatinimo. Skunde nurodoma, kad 2014 m. birželio 6 d. interviu, kuris buvo paskelbtas interneto svetainėje frontnational.com, o vėliau tinklaraštyje jeanmarielepen.com, metu Jean-Marie Le Pen, reaguodamas į tai, kad viena dalyvė paminėjo dainininko Patricko Bruelio vardą ir jo žodžius, kad jis nebedainuos miestuose, kuriuose meru bus išrinktas Nacionalinio fronto atstovas, pasakė tokius žodžius: „Tai manęs nestebina. Klausykit, krosnį užkursim kitą kartą". Tuo metu Jean-François Jalkh ėjo oficialios Nacionalinio fronto interneto svetainės leidybos direktoriaus pareigas. Jean-François Jalkh nebuvo Europos Parlamento narys, kai buvo įvykdyta veika ir kaltinimai yra akivaizdžiai nesusiję su Jeano-François Jalkho, kaip Europos Parlamento nario, pareigomis.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Strinjam se z zahtevo za odvzem imunitete Jean-Francoisu Jalkhu, ker ob upoštevanju zahteve, ki jo je posredoval francoski minister za pravosodje in državljanske svoboščine v zvezi s sodno preiskavo, ki jo je odredilo okrožno sodišče v Nanterre na podlagi zahtevka združenja Maison des potes – Maison de l'égalité za združitev sodnih postopkov v zvezi z javnim spodbujanjem rasne ali verske diskriminacije. Sam menim, da je takšno javno spodbujanje k rasni ali verski diskriminaciji izredno neprimerno in nevredno človeka na takšne položaju.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o zahtjevu za ukidanje imuniteta Jean-Francoisu Jalkhu.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Lors d'une interview datant du 6 juin 2014 sur son blog, Jean-Marie Le Pen était interrogé sur la promesse de Yannick Noah de quitter la France en cas de victoire de Marine Le Pen aux élections présidentielles et sur le refus de Patrick BRUEL de se produire dans les municipalités gérées par le Front national, avant de conclure: «la prochaine fois, on fera une fournée…».

En raison de son caractère peu conforme à la politique de communication voulue par la Présidente du Front national, cette interview a été aussitôt retirée du site. De plus, le blog de Jean-Marie Le Pen n'a, à la suite de cette affaire, plus été hébergé par le site du Front national. Jean-François Jalkh est poursuivi par le procureur de la République de Paris en tant que directeur de la publication du site. Cette demande est totalement disproportionnée dans la mesure où Jean-François Jalkh n'a jamais affirmé vouloir se soustraire à une convocation de la juge d'instruction en cas de levée de son immunité. Je me suis donc opposé à sa levée d'immunité parlementaire qui relève d'un *fumus persecutionis*.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την αίτηση για άρση της ασυλίας λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν υπάρχει υπόνοια περί απόπειρας να παρεμποδιστεί η βουλευτική δραστηριότητα του Jean-François Jalkh στο πλαίσιο της δικαστικής έρευνας, η οποία ξεκίνησε μετά τη μήνυση που άσκησε η Ένωση «Εθνικό Γραφείο Επαγρύπνησης κατά του Αντισημιτισμού (BNVCA)».

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε σχετικά με την αίτηση άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh. Καθώς η αίτηση αυτή δεν αφορά διαδικασίες σχετικές με τη βουλευτική του δραστηριότητα, θεωρώ πως οφείλουμε να μη σταθούμε εμπόδιο στη δικαιοσύνη. Γι' αυτό και ψήφισα θετικά.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione perché dall'analisi dei fatti presentati dal procuratore generale presso la Corte di Appello di Versailles si è appreso che la commissione del presunto reato, denunciata dall'associazione «Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme(BNCVA)», non è avvenuta durante l'esercizio delle funzioni di deputato europeo di Jean-Francois Jalkh e considerando l'inesistenza di un *fumus persecutionis* nei confronti del deputato, non vi era ragione di mantenere l'immunità.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I support the waiver of the parliamentary immunity of a Member of the European Parliament, Jean-François Jalkh, in connection with a legal action concerning an alleged offence and therefore agree that the report of concerned committee would be communicated immediately to the concerned parties.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia como responsable de la publicación de unas declaraciones de Jean-Marie Le Pen claramente nazifascistas. Jean-François Jalkh era el director de la página web oficial del *Front National*, que publicó unas declaraciones de Le Pen, que precisamente, también le supusieron la suspensión de su inmunidad parlamentaria.

Teniendo en cuenta que estos hechos no tienen que ver con su trabajo parlamentario, sino que no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por su complicidad y promoción de incitaciones al racismo y al odio.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – L'immunità parlamentare conferita dall'articolo 8 del protocollo si applica solo alle opinioni espresse dai deputati al Parlamento europeo nell'esercizio delle loro funzioni. Pertanto ho inteso votare favorevolmente alla presente decisione poiché, non essendovi alcun nesso diretto ed evidente tra le dichiarazioni contestate e le funzioni di Jean-Francois Jalkh in quanto deputato al Parlamento europeo, dette dichiarazioni, pronunciate nel contesto di un dibattito politico nazionale, non sono correlate né alla sua attività di deputato al Parlamento europeo né alle politiche dell'Unione europea.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Popieram wniosek o uchylenie immunitetu Jeana-François Jalkha. Wobec eurodeputowanego toczy się postępowanie przed francuskim sądem w związku z zarzutami popełnienia przestępstwa. Eurodeputowanemu zastały postawione zarzuty w sprawie publicznego nawoływania do nienawiści na tle rasowym lub religijnym poprzez słowo. Immunitet nie może stanowić sposobu na uniknięcie odpowiedzialności, szczególnie jeśli zarzuty dotyczą okresu, kiedy osoba nie pełniła funkcji europosła, jak było w tym przypadku. Zarzucane czyny rozciągają skutki w państwie z którego pochodzi europoseł, w tej kwestii nie ulega wątpliwości, że immunitet ogranicza możliwości sądu francuskiego w egzekwowaniu prawa. Sprawozdawca zaleca zniesienie immunitetu, ja uważam dokładnie tak samo.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – I am in favour of waving the immunity of Jean-François Jalkh as this will give the relevant authorities the opportunity to investigate the case in question and ensure justice is done

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport.

Une interview de Jean-Marie Le Pen du 6 juin 2014 sur son blog hébergé par le site «frontnational.com» portait sur la promesse de M. Yannick Noah de quitter la France en cas de victoire du Front national et sur le refus de M. Patrick Bruel de se produire dans des municipalités Front national.

Sur la forme, la nécessité de délivrer un mandat d'amener est contestable, puisque Monsieur Jalkh n'a jamais affirmé vouloir se soustraire à la justice. En outre, Monsieur Jalkh était effectivement directeur de la publication au moment de la mise en ligne, mais a quitté ces fonctions peu après eu égard à son mandat européen. Enfin, la vidéo litigieuse a été très rapidement retirée du site.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Τάσσομαι κατά της άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh. Η άρση ασυλίας θα έπρεπε να καλύπτει αποκλειστικά και μόνον πράξεις που εμπίπτουν στα βουλευτικά καθήκοντα. Στην παρούσα έκθεση τα γεγονότα που περιγράφονται ως κατηγορίες δεν έχουν να κάνουν με πραγματικά αδικήματα παρά μόνο με κακόβουλες μηνύσεις εκ μέρους των πολιτικών αντιπάλων, με σκοπό να πλήξουν το κύρος του Ευρωβουλευτή και να παρακωλύσουν το έργο του.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE), *por escrito*. – En virtud del artículo 9 del Protocolo n.º 7, los diputados del Parlamento Europeo gozan, en su territorio nacional, de las inmunidades reconocidas a los parlamentarios de su Estado miembro. Remitiéndonos a la Constitución francesa, el artículo 26 nos indica que ningún miembro del Parlamento francés podrá ser procesado, investigado, detenido, preso o juzgado por opiniones o votos que haya emitido en el ejercicio de sus funciones.

Considerando, en primer lugar, que Jean -François Jalkh no era parlamentario europeo en el momento en que se cometió el presunto delito, y, en segundo lugar, que no se encuentra una relación entre su condición de diputado y los cargos que se le imputan, la Comisión de Asuntos Jurídicos recomienda que el Parlamento Europeo suspenda la inmunidad parlamentaria de Jean-François Jalkh.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: la demande de levée d'immunité parlementaire relève d'un *fumus persecutionis*.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório diz respeito ao pedido de levantamento da imunidade parlamentar, pelo Procurador Público do Tribunal da Relação de Paris, do deputado ao Parlamento Europeu Jean-François Jalkh, em conexão com uma ação judicial relativa a um alegado delito de incitamento à discriminação, ao ódio ou à violência contra uma pessoa ou um grupo de pessoas por motivo da sua origem ou da sua pertença ou não pertença a uma etnia, nação, raça ou religião específica, punido pela legislação francesa, acusação levada a cabo pelo Organismo Nacional de Vigilância contra o Antissemitismo (BNVCA), numa queixa apresentada na sequência de declarações de Jean-Marie Le Pen numa entrevista difundida no sítio Internet «frontnational.com» e posteriormente no blogue «jeanmarielepen.com», após a referência por parte de um membro do público ao nome do cantor Patrick Bruel.

As acusações manifestamente não se relacionam com o cargo de Jean-François Jalkh como deputado ao Parlamento Europeu e dizem antes respeito a atividades de natureza meramente nacional ou regional, dado que as afirmações se referem às eleições locais, realizadas em março de 2014, e ao seu cargo de diretor de publicações da Frente Nacional com controlo editorial sobre todos os sítios Internet da federação. Votámos favoravelmente o levantamento da imunidade parlamentar.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Τάσσομαι κατά της άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh. Η άρση ασυλίας θα έπρεπε να καλύπτει αποκλειστικά και μόνον πράξεις που εμπίπτουν στα βουλευτικά καθήκοντα. Στην παρούσα έκθεση τα γεγονότα που περιγράφονται ως κατηγορίες δεν έχουν να κάνουν με πραγματικά αδικήματα παρά μόνο με κακόβουλες μηνύσεις εκ μέρους των πολιτικών αντιπάλων, με σκοπό να πλήξουν το κύρος του Ευρωβουλευτή και να παρακωλύσουν το έργο του.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – The charges are manifestly unrelated to the position of Jean-François Jalkh as a Member of the European Parliament and concern instead activities of a purely national or regional nature, given that the statements related to the local elections in France held on 23 and 30 March 2014 and to his position as the Front National's publications director with editorial control over the federation's websites. I therefore supported the decision to waive the immunity of Jean-François Jalkh.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für den Antrag auf Aufhebung der Immunität von Jean-François Jalkh (Front National) gestimmt. Das Europäische Parlament kommt damit einer Anfrage der französischen Justiz nach und ebnet den Weg für ein angemessenes, transparentes Verfahren.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I voted in favour of waiving the immunity of Mr Jalkh.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – J'ai voté contre les deux demandes de levée d'immunité concernant mon collègue Jean-François Jalkh. Elles relèvent en effet de l'habituel deux poids deux mesures appliqué par cette assemblée, prompte à protéger les députés «eurobéats» et à livrer à la (in)justice de leur pays les autres.

Même si le Parlement prétend ne pas juger sur le fond, il ne cesse de le faire, notamment dans les cas de prétendus délits liés à l'expression politique. Quant à la «forme» qu'il prétend respecter, il a été très loin dans le reniement, avec le cas de M. Jalkh en ignorant le fait qu'une des demandes de levée d'immunité était déposée dans le but exprès de délivrer un mandat d'amener. Or, en matière de délit de presse, ce dernier n'est pas licite en France.

Enfin, autoriser la persécution d'un député européen au motif qu'au moment des faits il n'était pas encore élu au Parlement, est une argutie d'une rare hypocrisie: c'est bien la volonté de gêner le député dans son activité parlementaire et sa réputation qui motive nombre de poursuites, notamment en France.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε υπέρ της άρσης της κοινοβουλευτικής ασυλίας του Ευρωβουλευτή Jean-François Jalkh του Εθνικού Μετώπου (Γαλλία), έτσι ώστε να προχωρήσει η δικαστική έρευνα εναντίον του από τη γαλλική δικαιοσύνη για υποκίνηση συμπεριφορών και πρακτικών ρατσιστικού και αντισημιτικού περιεχομένου.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za prijedlog odluke Europskog parlamenta o zahtjevu za ukidanje imuniteta Jean-Francoisu Jalkhu jer je riječ o tužbi za navodno kazneno djelo poticanja na diskriminaciju koje se dogodilo prije nego što je gospodin Jalkh preuzeo dužnost zastupnika u Europskom parlamentu.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté la levée de l'immunité de Jean-François Jalkh car l'accusation portée contre lui n'est en aucun cas liée à l'exercice de son mandat. L'affaire qui le concerne en tant que directeur de publication des sites internet du Front national est particulièrement grave, liée à des plaintes déposées contre la vidéo de Monsieur Le Pen appelant à une «fournée» pour des personnalités.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Lors d'une interview du 6 juin 2014 sur son blog hébergé par le site frontnational.com, M. Jean-Marie Le Pen était interrogé sur la promesse de M. Yannick Noah de quitter la France en cas de victoire du Front national, et sur le refus de M. Patrick Bruel de se produire dans des municipalités FN. Et de conclure: «la prochaine fois, on fera une fournée…».

Par son caractère peu conforme à la politique de communication voulue par la nouvelle présidente du FN Mme Marine Le Pen, cette interview a été retirée du site. Au surplus, le blog de Jean-Marie Le Pen n'a, à la suite de cette affaire, plus été hébergé par le site du Front national. Jean-François Jalkh est poursuivi par le procureur de la République de Paris en tant que directeur de la publication du site frontnational.com. Cette demande est disproportionnée, dans la mesure où M. Jalkh n'a jamais affirmé vouloir se soustraire à une convocation de la juge d'instruction en cas de levée de son immunité. Une simple convocation ou un simple mandat de comparution aurait suffi. Je me suis donc opposé à sa levée d'immunité.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia como responsable de la publicación de unas declaraciones de Jean-Marie Le Pen claramente nazifascistas. Jean-François Jalkh era el director de la página web oficial del *Front National*, que publicó unas declaraciones de Le Pen, que precisamente, también le supusieron la suspensión de su inmunidad parlamentaria.

Teniendo en cuenta que estos hechos no tienen que ver con su trabajo parlamentario, sino que no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por su complicidad y promoción de incitaciones al racismo y al odio.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Javni tužitelj Žalbenog suda u Parizu zatražio je ukidanje parlamentarnog imuniteta zastupniku u Europskom parlamentu Jean-Françoisu Jalkhu u vezi s tužbom za navodno kazneno djelo poticanja na diskriminaciju, mržnju ili nasilje prema osobi ili skupini osoba na osnovi porijekla ili pripadnosti ili nepripadnosti određenoj etničkoj skupini, naciji, rasi ili religiji, djelom kažnjivim prema francuskom zakonu.

Ova optužba nije povezana s položajem Jean-Françoisa Jalkha kao zastupnika u Europskom parlamentu, već se odnosi na isključivo nacionalno ili regionalno djelovanje, obzirom na to da su izjave bile povezane s lokalnim izborima održanima u Francuskoj 23. i 30. ožujka 2014. i s njegovim položajem direktora za publikacije u stranci Front National odgovornog za internetske stranice. Zbog svega navedenog podržala sam ovo izvješće.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Francúzske úrady požiadali o zbavenie imunity poslanca Jeana-Françoisa Jalkha v súvislosti s jeho vyšetrovaním z údajného spáchania trestného činu podnecovania k diskriminácii, nenávisti alebo násiliu voči osobe alebo skupine osôb na základe pôvodu alebo príslušnosti k určitej etnickej skupine, rase, národu či náboženstvu, ktorého sa mal dopustiť podľa francúzskeho práva. Žiadosť je v súlade s rokovacím poriadkom a Protokolom č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie, preto som návrh na zbavenie imunity podporil.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης σχετικά με την αίτηση άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh, κατόπιν της θετικής εισήγησης της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre la levée d'immunité de Jean-François Jalkh.

Monsieur Jalkh est inquiété en tant que Directeur de la publication du site frontnational.com, en raison d'une publication hébergée sur ce site, bien que cette dernière ait été retirée dans la journée même de son hébergement, et que ces faits soient antérieurs à son élection.

Cette antériorité des faits, le fait que le procureur de Paris motive sa demande de levée de l'immunité par la nécessité de délivrer un mandat d'amener (demande disproportionnée, contraire à la procédure en cas de délit de presse), ainsi que le fait qu'il n'y ait qu'une plainte contre X traitée comme une plainte contre Monsieur Jalkh, démontrent que cette demande de levée d'immunité parlementaire relève bel et bien d'un *fumus persecutionis*.

Fulvio Martusciello (PPE), *per iscritto*. – Ho espresso il mio parere contrario alla richiesta di revoca dell'immunità dell'onorevole Jalkh in quanto ritengo che l'immunità parlamentare non sia un privilegio personale di un deputato bensì una garanzia di indipendenza del Parlamento e dei suoi membri in quanto istituzione super partes. Rimango convinto che in questi casi si debba seguire una linea garantista e di conseguenza continuerò a votare negativamente per questo tipo di relazioni a difesa del ruolo istituzionale conferito da questo Parlamento.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Palaikau sprendimą atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą. Prancūzijos teisėsaugos institucijoms turi būti sudarytos galimybės apklausti Parlamento narį ir išsiaiškinti visas aplinkybes dėl pareikštų kaltinimų dėl rasinės ir religinės diskriminacijos kurstymo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le rapport demande la levée de l'immunité parlementaire du député d'extrême-droite Jean-François Jalkh. En effet Jean-François Jalkh est poursuivi suite à une plainte du Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme (BNVCA) en août 2014. La plainte porte sur des déclarations faites par Jean-Marie Le Pen à l'occasion d'une interview diffusée sur le site internet «frontnational.com», au cours de laquelle il aurait dit au sujet Patrick Bruel: «Ça ne m'étonne pas. Écoutez, on en fera une fournée la prochaine fois» .

Considérant que Jean-François Jalkh était le directeur des publications du site internet officiel du Front national il peut être tenu responsable des propos diffusé sur ce site. Étant donné que les accusations ne sont pas en lien avec son mandat de député européen mais à sa position de directeur des publications du Front national chargé du contrôle éditorial de tous les sites internet de la fédération, je vote pour la levée de l'immunité.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Cette demande de levée d'immunité parlementaire concernant Jean-François Jalkh, émane du procureur de la République de Paris qui poursuit M. Jalkh, en qualité de directeur de la publication du site frontnational.com, au motif qu'il a été publié en juin 2014 une interview de Jean-Marie LE PEN durant laquelle il a prononcé le mot «fournée» .

Le procureur de Paris justifie cette demande de levée d'immunité par la nécessité de délivrer un mandat d'amener. Ceci est disproportionné puisque J-F. Jalkh n'a jamais déclaré vouloir se soustraire à une convocation de la juge d'instruction en cas de levée de son immunité.

Cette demande relevant d'une certaine persécution des membres et élus du Front National par la justice française, je me suis donc opposée à celle-ci.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A defesa da independência do mandato do Deputado Europeu é da competência do Parlamento Europeu e essa independência não pode ser posta em causa.

No caso em apreço o pedido de levantamento da imunidade de Jean-François Jalkh, foi apresentado em 14 de abril de 2016 pelo Ministro francês da Justiça e das Liberdades, no âmbito de um inquérito judicial (processo n.º 1422400530) instaurado contra Jean-François Jalkh, no Tribunal da Comarca de Paris, na sequência de uma queixa com constituição de parte civil apresentada pela associação Organismo Nacional de Vigilância contra o Antissemitismo (BNVCA), por incitamento público à discriminação, ao ódio ou à violência, o qual foi comunicado em sessão plenária em 8 de junho de 2016. As alegadas ações não dizem respeito a opiniões ou votos expressos pelo deputado ao Parlamento Europeu no exercício das funções, na aceção do artigo 8.º do Protocolo n.º 7 relativo aos Privilégios e Imunidades da União Europeia. Voto favoravelmente a presente proposta.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Le ministre de la justice français a demandé la levée de l'immunité parlementaire de M. J-Fr. Jalkh en qualité de directeur des publications du site internet officiel du Front national, suite à une plainte du «Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme (BNVCA)», en raison des déclarations de Jean-Marie Le Pen prononcées lors d'une interview au cours de laquelle il aurait tenu les propos d'incitation publique à la discrimination, à la haine ou à la violence.

L'article 9 du protocole nº 7 sur les privilèges et immunités de l'UE stipule que les membres du PE bénéficient, sur leur territoire national, des immunités reconnues aux membres du parlement de leur État et l'article 8 du protocole nº 7 notifie que les membres du Parlement européen ne peuvent être recherchés, détenus ou poursuivis pour des opinions ou votes émis par eux dans l'exercice de leurs fonctions.

Comme monsieur Jean-François Jalkh n'avait pas pris ses fonctions de député au PE au moment des faits et que les accusations portées ne sont pas liées à sa fonction de député européen mais se rapportent à des activités d'une nature purement nationale ou régionale, j'ai décidé de voter en faveur de la levée d'immunité de l'intéressé.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the request for waiver of the immunity of Jean-François Jalkh, because I am in agreement with the decision, forwarded on 14 April 2016 by the French Minister of Justice and Liberties, in connection with a judicial inquiry (file No 1422400530) opened against Mr Jean-François Jalkh at the Paris District Court in response to an application with joinder filed by the Association 'National Office for Vigilance against Anti-Semitism (BNVCA)' on grounds of public incitement to discrimination, hatred or violence and announced in plenary on 8 June 2016.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A franciaországi „Antiszemitizmust Figyelő Nemzeti Iroda Egyesület (BNVCA)" szervezet kérelmére megkülönböztetésre, gyűlöletre vagy erőszakra való nyilvános uszítás miatt vizsgálat indult a párizsi kerületi bíróság előtt Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselővel szemben. A párizsi fellebbviteli bíróság melletti ügyész a vizsgálattal összefüggésben kérte Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztését.

A panasz Jean-Marie Le Pennek a „frontnational.com" honlapján közzétett interjúban foglalt kijelentéseivel kapcsolatos, a Front National hivatalos honlapjának a kiadásért felelős igazgatója pedig Jean-François Jalkh volt. A Jogi Bizottság jelentésének megállapítása szerint a vádak nyilvánvalóan nem Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselői, hanem kizárólag a Front National kiadványaiért felelős és a szövetség honlapjai felett szerkesztői ellenőrzéssel rendelkező igazgatói tisztségével kapcsolatosak, ezért azt indítványozza, hogy a Parlament függessze föl Jean-François Jalkh mentelmi jogát. Így szavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Cette seconde demande de levée d'immunité, pour une publication sur le site internet du Front National des propos de son président d'honneur, relèvent à l'évidence d'un motif politique, qui n'est pas une cause valable de levée d'immunité.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Je m'oppose à cette demande de levée d'immunité parlementaire, celle-ci relevant de la persécution, pour les raisons cumulées suivantes:

— le fait qu'après plus de deux ans d'enquête, la Justice prétende encore ignorer que M. Jalkh n'est pas directeur de la publication du site FN 66 ni des ouvrages papier du Front national;

— le fait que la présente demande de levée d'immunité de M. Jalkh ait été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors que ces affaires relèvent de faits intervenus à des périodes différentes;

— le fait qu'il soit affirmé que la présente demande de levée d'immunité est consécutive à une information judiciaire ouverte au parquet du tribunal de grande instance de Nanterre à l'encontre de M. Jalkh, ce qui est faux, puisqu'il s'agissait d'une plainte contre X;

— le fait que la présente demande porte sur un élément de programme du Front national qui n'a jamais été contesté par la justice en 44 ans d'existence de ce parti.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Támogatom Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztését. A közszereplőket sokszor jogtalanul vádolják a munkájukkal, közleményeikkel kapcsolatban, mégis ezeknek a közleményeknek nem szabad megsérteniük az alapvető értékeket, így például nem adhatnak okot faji vagy vallási alapú megkülönböztetéseknek.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – I have voted for this report according to the evaluation made by the JURI Committee.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της άρσης της ασυλίας του Jean-François Jalkh, η οποία έχει σχέση με το φερόμενο αδίκημα της υποκίνησης σε διακρίσεις, φυλετικό μίσος και βία κατά προσώπου ή ομάδας προσώπων λόγω της καταγωγής τους ή της ιδιότητας μέλους ή μη μέλους συγκεκριμένης εθνοτικής ομάδας, φυλής ή θρησκείας, αδίκημα το οποίο προβλέπεται από το γαλλικό δίκαιο, μετά από σχετική μήνυση που κατέθεσε η Ένωση «Εθνικό Γραφείο Επαγρύπνησης κατά του Αντισημιτισμού (BNVCA)». Για να απολαύει ασυλίας ένας βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρέπει να διατυπώνει τη γνώμη του κατά την άσκηση των καθηκόντων του και, συνεπώς, απαιτείται να υπάρχει σχέση μεταξύ της γνώμης που εκφράζεται και των βουλευτικών καθηκόντων. Ωστόσο, οι κατηγορίες αυτές δεν σχετίζονται με την ιδιότητα του Jean-François Jalkh ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αντιθέτως αφορούν δραστηριότητες αμιγώς εθνικού και περιφερειακού χαρακτήρα, δεδομένου ότι οι δηλώσεις αφορούσαν τις εκλογές τοπικής αυτοδιοίκησης στη Γαλλία, που διεξήχθησαν την Κυριακή 23 και Κυριακή 30 Μαρτίου 2014, και την ιδιότητά του ως διευθυντή εκδόσεων του Εθνικού Μετώπου. Επομένως την υπόθεση πρέπει να αναλάβει η δικαιοσύνη της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – Cette demande de levée d'immunité parlementaire relève bel et bien d'un fumus persecutionis, parfum de persécution pour les raisons cumulées suivantes: le fait que la présente demande de levée d'immunité de M. Jalkh ait été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la Justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors que ces affaires relèvent de faits intervenus à des périodes différentes; le fait que le procureur de Paris motive sa demande de levée de l'immunité parlementaire de M. Jalkh par la nécessité de délivrer un mandat d'amener alors que, en matière de presse, la chambre de l'instruction de la Cour d'appel de Paris a déjà eu l'occasion de censurer la délivrance d'un mandat d'amener (Cour d'appel de Paris, arrêt du 15 mai 2009, dossier n° 2008/06790); le fait que certains puissent affirmer que la présente demande de levée d'immunité fait suite à une information judiciaire ouverte au parquet du tribunal de grande instance de Paris à l'encontre de M. JALKH, ou à une plainte contre M. JALKH devant le doyen des juges d'instruction, ce qui est faux dans les deux cas, puisqu'il s'agissait d'une plainte contre X.

Je soutiens mon collègue dans cette affaire et vote contre sa levée d'immunité.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Udruga „Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme" tereti Jean-Françoisa Jalkha u tužbi koju je podnijela nadležnom tužitelju u Parizu 12. kolovoza 2014. te je javni tužitelj Žalbenog suda u Parizu zatražio ukidanje parlamentarnog imuniteta zastupniku u Europskom parlamentu. Ukidanje imuniteta povezano je s navodnim kaznenim djelom poticanja na diskriminaciju, mržnju ili nasilje prema osobi ili skupini osoba na osnovi porijekla ili pripadnosti ili nepripadnosti određenoj etničkoj skupini, naciji, rasi ili religiji, djelom kažnjivim prema francuskom zakonu. Jean-François Jalkh je bio direktor za publikacije službene internetske stranice stranke Front National u vrijeme objavljivanja spornih izjava na toj internetskoj stranici. Tužba se odnosi na izjave koje je Jean-Marie Le Pen dao tijekom intervjua objavljenog na internetskoj stranici „frontnational.com", a zatim i na blogu „jeanmarielepen.com" 6. lipnja 2014., pri čemu je reagirao na spomen imena pjevača Patricka Bruela u publici, koji je prethodno izjavio da više ne može nastupati u gradovima u kojima su izabrani gradonačelnici iz stranke Front National, te je o tome rekao: „To me ne iznenađuje. Slušajte, sljedeći put ćemo ih sve zajedno baciti u peć". Optužba očito nije povezana s položajem Jean-Françoisa Jalkha kao zastupnika u Europskom parlamentu, već se odnosi na isključivo nacionalno ili regionalno djelovanje.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório diz respeito à solicitação do levantamento da imunidade parlamentar ao deputado ao Parlamento Europeu, Jean-François Jalkh, na sequência de uma ação judicial relativa a um alegado delito de incitamento à discriminação, ao ódio ou à violência contra uma pessoa ou um grupo de pessoas por motivo da sua origem ou da sua pertença ou não pertença a uma etnia, nação, raça ou religião específica, punível pela legislação francesa. A queixa diz respeito a declarações de Jean-Marie Le Pen sobre o cantor Patrick Bruel, que havia afirmado não atuaria nas cidades que elegessem um presidente de câmara da Frente Nacional, onde afirmou: «Isso não me espanta. Ouça, far-se-á uma fornada na próxima vez». Jean-François Jalkh era diretor de publicações do sítio Internet oficial da Frente Nacional que difundiu estas declarações. Não era, à data, deputado ao Parlamento Europeu. As acusações não se relacionam com o exercício dessas funções. Referem-se a atividades de natureza meramente nacional ou regional, nomeadamente às eleições locais e ao seu cargo de diretor de publicações da Frente Nacional. Nada faz suspeitar da existência de uma tentativa de obstrução ao trabalho parlamentar de Jean-François Jalkh por detrás do inquérito judicial instaurado na sequência da queixa.

Votámos a favor.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP voted to waive the immunity because at the time that the alleged offences took place he was not a sitting MEP.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – As alegadas ações não dizem respeito a opiniões ou votos expressos pelo deputado ao Parlamento Europeu no exercício das suas funções. O Parlamento Europeu decide proceder ao levantamento da imunidade de Jean-François Jalkh.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de suspender la inmunidad de Jean-François Jalkh, a la vista del informe elaborado por la Comisión de Asuntos Jurídicos, que constata que el fiscal del Tribunal de Apelación de París ha solicitado tal suspensión en relación a un presunto delito de incitación a la discriminación, el odio o la violencia contra una persona o un grupo de personas por motivo de su origen o de su pertenencia a una etnia, a una nación, a una raza o a un religión determinada, delito tipificado en el Derecho francés, cuando Jean-François Jalkh no había asumido sus funciones de diputado al Parlamento Europeo y habiendo constatado que los cargos no guardan relación manifiesta con su condición de diputado al Parlamento Europeo.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la levée d'immunité de Monsieur Jean-François Jalkh, afin que la justice française puisse effectuer son travail, dans le strict respect des droits de la défense, étant entendu que les déclarations incriminées (propos tenus par Jean-Marie Le Pen et relayés sur les sites internet du Front national) n'ont pas de lien direct avec la fonction de député européen de Monsieur Jalkh. Elles sont liées à sa position de directeur des publications du Front national, chargé du contrôle éditorial de tous les sites internet de la fédération, et ne sont, par conséquent, pas motivées par une quelconque volonté de nuire à sa fonction de député européen.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Bet koks teisėtvarkos institucijų kaltinimas Europos Parlamento nariui turi būti vertinamas rimtai. Negalime leisti, kad Europos Parlamento nario mandatas taptų galimybe vengti atsakomybės.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia como responsable de la publicación de unas declaraciones de Jean-Marie Le Pen claramente nazifascistas. Jean-François Jalkh era el director de la página web oficial del *Front National*, que publicó unas declaraciones de Le Pen, que precisamente, también le supusieron la suspensión de su inmunidad parlamentaria.

Teniendo en cuenta que estos hechos no tienen que ver con su trabajo parlamentario, sino que no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por su complicidad y promoción de incitaciones al racismo y al odio.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted in favour of this as the offence took place before he was an MEP.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Žiadosť o zbavenie poslaneckej imunity Jeana-Francoisa Jalkha podal francúzsky minister spravodlivosti a slobôd v súvislosti so súdnym vyšetrovaním, ktoré sa proti nemu začalo na okresnom súde v Paríži na základe spoločného podania predloženého združením Národný úrad pre dohľad nad antisemitizmom pre verejné podnecovanie k diskriminácii, nenávisti alebo násiliu. Návrh uznesenia o zbavenie imunity poslanca Jeana-Francoisa Jalkha som podporila, pretože je potrebné, aby okresný súd v Paríži preskúmal, či poslanec EP spáchal trestný čin, ktorý nemá súvislosť s jeho výkonom funkcie v EP ako poslanca, ale sa týka činností, ktoré majú vnútroštátny a regionálny charakter, keďže súviseli s komunálnymi voľbami v marci v roku 2014 a s jeho funkciou riaditeľa pre publikačnú činnosť Národného frontu, ktorý vykonával redakčnú kontrolu nad internetovými stránkami hnutia.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Državni tožilec pritožbenega sodišča v Parizu zahteva odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Jean-Françoisu Jalkhu v zvezi s sodnim postopkom zaradi domnevnega kaznivega dejanja. Zahteva za odvzem poslanske imunitete Jean-Françoisu Jalkhu je povezana z domnevnim kaznivim dejanjem javnega spodbujanja diskriminacije, sovraštva ali nasilja nad osebo ali skupino oseb zaradi njihovega porekla ali pripadnosti ali nepripadnosti določeni etnični skupini, narodnosti, rasi ali veri.

Pritožba se nanaša na izjave Jean-Marie Le Pen v intervjuju, objavljenem 6. junija 2014 na spletni strani frontnational.com in na blogu jeanmarielepen.com, kjer je ta v odgovor na vprašanje iz občinstva o pevcu Patricku Bruelu, ki je dejal, da ne more več nastopati v mestih, kjer so bili izvoljeni župani iz Nacionalne fronte, dejala: „To me ne preseneča. Poslušajte, naslednjič jih bomo vse skupaj dali v pečico."

V omenjenem obdobju je bil Jean-François Jalkh vodja publikacij za uradno spletno stran Nacionalne fronte. Ker poslanec Evropskega parlamenta uživa na ozemlju svoje države imuniteto in se zato zoper njega ne sme odrediti sodnega postopka ali preiskave menim da je smotrno, da se mu imuniteto odvzame. Zato sem glasoval v prid poročilu in s tem tudi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Jean-François Jalkh bol zbavený imunity v súvislosti so súdnym vyšetrovaním pre verejné podnecovanie k diskriminácii, nenávisti alebo násiliu. Jean-François Jalkh ako riaditeľ pre publikačnú činnosť oficiálnej internetovej stránky Národného frontu opublikoval antisemitské výroky Jeana-Marieho Le Pena.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Jean-Françoisa Jalkha tereti se u okviru tužbe koju je udruga udruga „Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme" podnijela 12. kolovoza 2014. nadležnom tužitelju u Parizu.

Optužba se odnosi na izjave dane tijekom intervjua objavljenog na internetskoj stranici „frontnational.com”, a zatim i na blogu „jeanmarielepen.com”.

Optužba očito nije povezana s položajem Jean-Françoisa Jalkha kao zastupnika u Europskom parlamentu, nego se isključivo odnosi na nacionalno ili regionalno djelovanje.

Podržavam izvješće o zahtjevu za ukidanje imuniteta Jean-Françoisu Jalkhu jer navodna djela nisu povezana s izražavanjem mišljenja ili glasovanjem zastupnika u Europskom parlamentu.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Η άρση ασυλίας θα έπρεπε να καλύπτει αποκλειστικά και μόνον πράξεις που εμπίπτουν στα βουλευτικά καθήκοντα. Στην ανά χείρας έκθεση, τα γεγονότα που περιγράφονται για την τεκμηρίωση των κατηγοριών δεν έχουν να κάνουν με πραγματικά αδικήματα αλλά μόνο με κακόβουλες μηνύσεις από πολιτικούς αντιπάλους, με σκοπό να πλήξουν το κύρος του Ευρωβουλευτή και να παρακωλύσουν το έργο του.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté positivement sur la demande de levée de l'immunité de Jean-François Jalkh afin que celui-ci puisse se défendre devant la justice de son pays.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the waiver of the immunity of Jean-Francois Jalkh, who faces two cases of litigation. The first case relates an offence of public incitement of discrimination, hatred and violence, by where Mr. Jalkh, the publishing editor of the National Front's website, posted the interview by where Jean-Marie Le Pen suggested to 'put them all in the oven together next time', when referencing the Jewish people. The second case relates public incitement to discrimination, based on statements Jalkh published in the National Front's 'Handbook for Front National local councillors', encouraging FN candidates, if elected, to give priority to French people when allocating social housing. As both charges are unrelated to Mr. Jalkh's work in the EP and do not reflect the opinions of a Member of the EP, I believe that his immunity should be waived.

Ivica Tolić (PPE), *napisan*. – Podržavam „Prijedlog rezolucije o zahtjevu za ukidanje imuniteta Jean-Francoisa Jalku”. Budući da se Jean-Françoisa Jalkha tereti u okviru tužbe koju je udruga „Maison des potes – Maison de l'égalité” podnijela 22. svibnja 2014. Regionalnom sudu u Nanterreu, za kazneno djelo javnog poticanja na diskriminaciju na temelju nacionalnost, rase ili vjerske pripadnosti prema članku 131. 2.,3. francuskog Kaznenog zakona koje je navodno počinjeno 19. rujna 2013. godine. U vrijeme navodnog počinjenja kaznenog djela optuženi nije bio zastupnik Europskog parlamenta. Imunitet u Europskom parlamentu zastupnika štiti od delikata koji su izravno i očito povezani s obavljanjem njegovih dužnosti. S obzirom da navodni delikt Jean-Francoisa Jalkua nije izravno povezan s njegovom dužnošću te da nije uopće eventualno počinjen u vrijeme mandata, smatram da je zahtjev za ukidanjem imuniteta opravdan.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Protiv zastupnika u Europskom parlamentu Jean-Françoisa Jalkha pokrenuta je sudska istraga zbog navodnog kaznenog djela poticanja na diskriminaciju, mržnju ili nasilje prema osobi ili skupini osoba na osnovi porijekla ili pripadnosti ili nepripadnosti određenoj etničkoj skupini, naciji, rasi ili religiji, koju je podnijela udruga „Bureau national de vigilance contre l'antisémitisme” (Nacionalni ured za suzbijanje antisemitizma) 12. kolovoza 2014.

Naime, Jalkh je tijekom lipnja 2014. godine obnašao funkciju direktora za publikacije službene internetske stranice stranke Front National, na kojoj je 6. lipnja 2014. godine objavljen intervju Jean-Mariea Le Pena. U tom intervjuu Le Pen se osvrnuo na izjavu pjevača Patricka Bruela da više ne može nastupati u gradovima u kojima su izabrani gradonačelnici iz stranke Front National. Le Pen je rekao: „To me ne iznenađuje. Slušajte, sljedeći put ćemo ih sve zajedno baciti u peć”.

Budući da Jean-François Jalkh tada još nije preuzeo svoje dužnosti kao zastupnik u Europskom parlamentu, optužba nije povezana s njegovim položajem zastupnika nego se odnosi isključivo na nacionalno ili regionalno djelovanje te njegov položaj direktora za publikacije u stranci, podržala sam zahtjev da mu se ukine imunitet.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog sklepa Evropskega parlamenta o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Francoisu Jalkhu sem podprla. Državni tožilec pritožbenega sodišča v Versaillesu zahteva odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Jean-Françoisu Jalkhu v zvezi s sodnim postopkom zaradi domnevnega kaznivega dejanja. Obravnavani v tem obdobju še ni bil evropski poslanec, zato je ta dejavnost regionalno-lokalnega značaja.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Cette demande de levée d'immunité parlementaire relève d'un *fumus persecutionis*, parfum de persécution pour les raisons cumulées suivantes: le fait que la présente demande de levée d'immunité de M. Jalkh ait été signée le même jour (14 avril 2016) par le ministre français de la Justice pour deux affaires impliquant le même parlementaire alors que ces affaires relèvent de faits intervenus à des périodes différentes; le fait que le procureur de Paris motive sa demande de levée de l'immunité parlementaire de M. Jalkh par la nécessité de délivrer un mandat d'amener.

Cette demande est totalement disproportionnée dans la mesure où M. Jalkh n'a jamais affirmé vouloir se soustraire à une convocation de la juge d'instruction en cas de levée de son immunité. Une simple convocation ou un simple mandat de comparution aurait suffi. Cette demande est surtout totalement contraire au principe démocratique fondamental d'égalité des justiciables devant la loi, puisque la demande de levée de l'immunité parlementaire de l'auteur principal de propos incriminé, M. Jean-Marie Le Pen, n'est pas du tout justifiée, elle, par la nécessité de délivrer un mandat d'amener. Il y a donc deux poids deux mesures.

J'apporte évidemment tout mon soutien à mon collègue Jean-François Jalkh.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Wniosek francuskiej prokuratury o uchylenie immunitetu parlamentarnego pana Jalkha jest związany z postępowaniem sądowym na temat publicznego podżegania do nienawiści rasowej w filmie „Wywiad z Jean-Marie Le Pen", który został opublikowany na oficjalnej stronie internetowej Frontu Narodowego oraz na blogu.

Jest oczywiste, że domniemane przestępstwo jest wyraźnie powiązane z funkcją posła do Parlamentu Europejskiego i wynika z pełnienia funkcji członka Rady Frontu Narodowego. Głosowałem za wnioskiem o uchylenie immunitetu.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem valamely személlyel vagy személyek csoportjával szemben származás vagy valamely adott etnikai csoporthoz, nemzethez, fajhoz vagy valláshoz tartozás vagy nem tartozás miatti megkülönböztetésre, gyűlöletre vagy erőszakra való nyilvános uszítás bűncselekményének feltételezett elkövetésével kapcsolatos, amely bűncselekmény a francia jogban. Szavazatommal a frakció álláspontját követtem.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del suplicatorio para la suspensión de inmunidad tal y como ha sido propuesta por la comisión de JURI. Entiendo que no hay posibilidad de utilizar la suspensión para iniciar una persecución de corte político.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on the request for waiver of the immunity of Jean-François Jalkh. The waiver of immunity of Jean-François Jalkh relates to an alleged offence of incitement to discrimination, hatred or violence in respect of a person or group of persons on account of their origin or membership or non-membership of a particular ethnic group, nation, race or religion. Jean-François Jalkh was accused by the Association 'National Office for Vigilance against Anti-Semitism (BNVCA)' in an application lodged with the Senior Examining Magistrate in Paris on 12 August 2014. I voted in favour because Jean-François Jalkh had not assumed his duties as a Member of the European Parliament when the alleged offence took place and that these charges are manifestly unrelated to the position of Jean-François Jalkh as a Member of the European Parliament. Moreover, the alleged actions do not relate to opinions expressed or votes cast by the Member of the European Parliament in the performance of his duties and there is no suspicion of any attempt to obstruct the parliamentary work of Jean-François Jalkh behind the judicial inquiry.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la suspensión de la inmunidad parlamentaria a François Jalkh, puesto que ha sido denunciado en Francia como responsable de la publicación de unas declaraciones de Jean-Marie Le Pen claramente nazifascistas. Jean-François Jalkh era el director de la página web oficial del *Front National*, que publicó unas declaraciones de Le Pen, que precisamente, también le supusieron la suspensión de su inmunidad parlamentaria.

Teniendo en cuenta que estos hechos no tienen que ver con su trabajo parlamentario, sino que no son sino la expresión de su deplorable posición ultraderechista, he votado a favor del levantamiento de su inmunidad parlamentaria para que pueda ser juzgado por su complicidad y promoción de incitaciones al racismo y al odio.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat de beschuldigingen klaarblijkelijk losstaan van de positie van Jean-François Jalkh als lid van het Europees Parlement en veeleer activiteiten betreffen in de zuiver nationale of regionale sfeer.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – As acusações manifestamente não se relacionam com o cargo de Jean-François Jalkh como deputado ao Parlamento Europeu e dizem antes respeito a atividades de natureza meramente nacional ou regional, dado que as afirmações se referem às eleições locais, realizadas em 23 e 30 de março de 2014, e ao seu cargo de diretor de publicações da Frente Nacional com controlo editorial sobre todos os sítios Internet da federação. As alegadas ações não dizem respeito a opiniões ou votos expressos pelo deputado do Parlamento Europeu no exercício das funções. Nada faz suspeitar da existência de uma tentativa de obstrução ao trabalho parlamentar de Jean-François Jalkh por detrás do inquérito judicial instaurado na sequência da queixa. Aprovamos por isso o levantamento.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Zahteva za odvzem poslanske imunitete Jean-Françoisu Jalkhu je povezana z domnevnim kaznivim dejanjem javnega spodbujanja diskriminacije, sovraštva ali nasilja nad osebo ali skupino oseb zaradi njihovega porekla ali pripadnosti ali nepripadnosti določeni etnični skupini, narodnosti, rasi ali veri.

Ker obtožbe očitno niso povezane s položajem Jean-Françoisa Jalkha kot poslanca Evropskega parlamenta in se ne nanašajo na mnenje ali glas, ki bi ga ta poslanec izrazil pri opravljanju svojih dolžnosti poslanca Evropskega parlamenta v smislu člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije, sem glasoval za Poročilo o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu.

6.4. Long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks (A8-0325/2016 - Diane Dodds)

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este nuevo plan del bacalao, puesto que simplifica el desembarque de capturas y actualiza el del 2008, lastrado por la limitación del esfuerzo pesquero que reducía el tiempo que los marineros podían faenar. Con la aplicación del veto a los descartes, este límite quedaba convertido en una herramienta innecesaria. Adaptada la propuesta a la nueva Política Pesquera Común, este nuevo Reglamento introduce por lo tanto una disposición que obliga al Consejo a fijar el Total Admisible de Captura (TAC) en función del rendimiento máximo sostenible (RMS) y establece que en la fijación de las cuotas en casos de datos insuficientes debe prevalecer el planteamiento de precaución. Esta actualización del plan de gestión del bacalao y las pesquerías que lo explotan es necesaria, aunque previsiblemente tenga una vida corta hasta la aprobación del Plan multianual del Mar de Norte. Todo ello no impide que acoja con prudencia la repercusión que la obligación del desembarque pueda tener en la sostenibilidad de las flotas pesqueras que las explotan.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte afin d'assurer notamment une meilleure sécurité juridique aux pêcheurs de l'Union.

La Cour de justice des Communautés européennes a soutenu le Parlement européen en déclarant que les plans pluriannuels de gestion des pêcheries, dans leur ensemble, constituent des choix politiques qui devraient être décidés dans le cadre du processus législatif ordinaire, conformément à l'article 43, paragraphe 2, du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, qui est la base juridique du traité de Lisbonne pour les mesures qui poursuivent des objectifs de politiques communes en matière agricole et de pêche.

À la suite de cet arrêt, notre groupe socialiste a contribué de manière constructive à l'élaboration rapide d'un plan révisé de cabillaud qui soit pleinement conforme aux principes de la PCP réformée et puisse entrer en vigueur le 1er janvier 2017.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos daugiamečio plano. Svarbu tai, kad šiuo susitarimu, kuriuo įgyvendinami naujos bendros žuvininkystės politikos principai ir remiamas šios politikos plėtojimas, bus patobulintas 2012 m. reglamentas. Šiam pranešimui pritariau sutikdama, kad pusiausvyra turi būti užtikrinta ne tik žvejybos verslo bei vartotojų poreikių patenkinimo, bet ir menkių išteklių apsaugos bei tvarios žvejybos įtvirtinimo srityse.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της σύστασης για τη δεύτερη ανάγνωση σχετικά με τη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ενόψει της έκδοσης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου για τη σύσταση μακροπρόθεσμου σχεδίου για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά, διότι θεωρώ πως μέσω αυτής εφαρμόζονται οι αρχές της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Le règlement nº 1342/2008 du Conseil du 18 décembre 2008 a été adopté avant l'entrée en vigueur du TFUE et confère donc des pouvoirs décisionnels au Conseil (articles 10 et 11). Comme le TFUE ne permet plus cette possibilité, la Commission a donc suggéré une modification de ce règlement.

La proposition vise essentiellement à améliorer et clarifier les dispositions du règlement. Elle met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application.

Sur le fond, l'ancien plan de 2008 contenait un système compliqué d'efforts de pêche (jours de mer) qui n'a pas permis de restaurer les stocks. J'ai donc voté en faveur de ce rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – This matter was approved without a vote at second reading. Whilst I support a long-term plan for cod stocks (and indeed, for Britain regaining our 200-mile limit on leaving the EU), I also believe that the Common Fisheries Policy is woefully inadequate for achieving that. Had there been a vote, it is highly likely that I would have voted against.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – – Balsavau už pranešimą dėl menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos daugiametį planą. Dabartinėje situacijoje labai skiriasi ES valstybėse taikoma žuvininkystės veiklos kontrolė ir baudos už pažeidimus, o už tą patį pažeidimą gali būti skiriama administracinė nuobauda arba baudžiamoji sankcija. Todėl pritariu, kad būtina suvienodinti žuvininkystės veiklos kontrolę ir baudas už taisyklių pažeidimus. Taip pat nustatyti vienodą inspektorių mokymo programą.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Le règlement nº 1342/2008 du Conseil du 18 décembre 2008 a été adopté avant l'entrée en vigueur du TFUE et confère donc des pouvoirs décisionnels au Conseil (articles 10 et 11). Comme le TFUE ne permet plus cette possibilité, la Commission a donc suggéré une modification de ce règlement.

J'ai donc voté en faveur de cette proposition qui vise essentiellement à améliorer et clarifier les dispositions du règlement de 2008, ce qui me paraît aller dans le bon sens, tant pour la préservation des stocks de cabillaud que pour les pêcheries exploitant ces stocks.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé ce rapport qui souligne notamment l'utilité de mesures autres que la réduction des taux admissibles de capture et l'ajustement de l'effort de pêche pour atteindre les objectifs fixés dans le plan à long terme de gestion des stocks de cabillaud. Ainsi, les États membres devraient également accorder la priorité à l'élaboration et à la promotion de mesures et d'incitations visant à éviter les captures non désirées. Un soutien financier devrait également être accordé pour l'utilisation de mesures sélectives adaptées.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque hay numerosas evidencias científicas que apuntan a que las cuatro poblaciones de bacalao de Europa se encuentran a niveles muy inferiores a los sostenibles. Las normas más estrictas que se establecieron en 2004 (revisado en 2008) han resultado no ser suficientes.

A la espera de que se adopte el plan de gestión de la pesca mixta para el Mar del Norte, este Reglamento supone una solución provisional.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione Dodds sull'istituzione di un piano a lungo termine per gli stock di merluzzo bianco e le attività di pesca che sfruttano tali stock. Si tratta di un testo importante che aggiorna il regolamento (CE) n. 1342/2008 allo scopo di migliorare e chiarire alcune delle disposizioni in esso contenute. La valutazione scientifica sul testo legislativo vigente, infatti, ha dimostrato la presenza di alcuni problemi, in particolare per quanto riguarda la strategia di gestione degli stock nel mare del Nord. Le modifiche approvate oggi renderanno il regolamento compatibile con la nuova politica comune della pesca, stabilendo l'obbligo di sbarco e vietando la pratica dei rigetti in mare. Con le nuove misure sarà possibile avere dati più precisi sulle catture reali e garantire così una migliore pianificazione. L'obiettivo del piano a lungo termine è proprio quello di mantenere gli stock di merluzzo bianco sopra dei livelli in grado di produrre il rendimento massimo sostenibile, favorendo quindi una pesca redditizia per i pescatori e sostenibile per l'ecosistema.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del informe porque entiendo que se trata de un ajuste y adaptación de normativas.

Se realiza una introducción de actos delegados en los siguientes ámbitos: adaptación de los índices de mortalidad por pesca y los niveles asociados de biomasa del stock a los descubrimientos científicos, ajuste del esfuerzo pesquero en caso de exclusión o reingreso de un grupo de buques en régimen de esfuerzo, especificación de las normas relativas al método de cálculo de la capacidad de pesca y a la adaptación de los niveles máximos de capacidad y, finalmente, el establecimiento de normas sobre un método de cálculo que permita a los Estados miembros ajustar el esfuerzo pesquero máximo admisible en relación con la gestión de las cuotas y tras las transferencias de esfuerzo.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer a la Sra. Doods su labor en este informe sobre el Plan a largo plazo para las poblaciones de bacalao y las pesquerías que las explotan. He apoyado dicho informe, que viene desde la legislatura pasada, ya que hemos tenido que adecuarlo no solo al Tratado de Lisboa sino también a la reforma de la política pesquera común.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Je vote pour le plan à long terme pour les stocks de cabillaud et les pêcheries exploitant ces stocks, modifiant le règlement nº 1342/2008 du Conseil du 18 décembre 2008. Les principes de la nouvelle politique de la pêche nous paraissent de nature à préserver la biodiversité marine.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Nel testo sono presenti alcune rilevanti criticità che mi hanno convinta a non sostenere questo nuovo piano a lungo termine per gli stock di merluzzo bianco. Servono ben altre misure per rilanciare la pesca, per ridare lavoro ai nostri pescatori e agli operatori di tutto il settore ittico, che dall'Unione si aspettano meno ostacoli e più sostegno.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – Informe objeto de denuncia ante el Tribunal de Justicia de la UE (TJUE). El Parlamento adoptó su posición en primera lectura el 11de junio de 2013, en espera del resultado del fallo del TJUE que el 1de diciembre de 2015 dejaba claro que los planes de gestión de pesca quedan bajo el procedimiento legislativo ordinario ex artículo 43(2) TFUE.

La sentencia anuló el Reglamento (UE) n.º 1243/2012 del Consejo, por el que se modificaban disposiciones del Plan en los artículos 9 y 12 para establecer las oportunidades de pesca en situaciones en los que los datos fueran insuficientes para establecer el estado de las poblaciones, y mantenía los efectos del Reglamento anulado durante un año adicional de forma que el nuevo Reglamento pudiera ser adoptado mediante la base legal correcta durante ese periodo de tiempo.

De esa forma, los colegisladores adoptaron un texto mediante el procedimiento legislativo ordinario en el plazo establecido para asegurar la certidumbre jurídica y se alcanzó un acuerdo de compromiso en el primer y único trílogo de 29 de junio de 2016.

El Plan revisado está completamente en línea con los principios de la PPC y, para asegurar certidumbre legal al sector pesquero, entrará en vigor el 1 de enero de 2017.

He votado a favor del informe.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas pritarė reglamentui, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiametį planą. Dėl šio reglamento nuo 2013 m Europos Teisingumo Teisme vyko tarpinstitucinis ginčas, nes Taryba viršijo savo įgaliojimus ir neatsižvelgė į Komisijos 2012 m. pateiktą pasiūlymą, kuriam pritarė Europos Parlamentas. Šiuo Parlamento pranešimu pritarėme tokiam reglamento tekstui, kuris atitinka Europos Sąjungos teisę ir visų institucijų poziciją pagal jų įgaliojimus.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, több forrásból jelentős környezeti terhelés éri azokat, ezért a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. Ezért a közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre.

A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben éppen a zárt rendszerű halastavainknak köszönhetően az általuk létrehozott, illetve megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulások. Következésképpen, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni. A fentiek figyelembe vételével támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Podprl sem omenjeno priporočilo, saj gre za ogroženo ribjo vrsto, katera je na seznamu predvsem zaradi prekomernega ulova. Pomembno je, da se zavedamo problematike prekomernega ulova določenih ribjih vrst in da jih zaščitimo za naše zanamce.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće, koje nakon dugogodišnjeg spora oko ovlasti EP-a kao zakonodavca u domeni ribarske politike i pozitivne presude Europskog Suda, konstruktivno pridonosi brzoj izradi izmijenjenog plana koji je u potpunosti u skladu s načelima reformiranog CFP-a.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Le règlement nº 1342/2008 du 18 décembre 2008 qui avait été adopté avant l'entrée en vigueur du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE), confère des pouvoirs décisionnels au Conseil européen. Étant donné que le TFUE ne permet plus cette possibilité, la Commission européenne a souhaité suggérer une modification de ce règlement. Celle-ci vise essentiellement à clarifier les dispositions du règlement et vise à mettre en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche. J'ai voté en faveur de cette modification de directive qui devrait contribuer à reconstituer les stocks de cabillaud.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – Ce rapport renforce la coopération entre les scientifiques et les pêcheurs pour la gestion des stocks de cabillaud et permet une modification du calcul de l'effort pour limiter la pression de pêche. La liste précise des engins de pêche autorisés pour la capture du cabillaud permet de simplifier la législation. L'obligation de débarquement graduelle telle qu'adoptée dans la réforme de la politique commune de la pêche s'applique désormais au cabillaud. Afin d'atteindre le rendement maximal durable, une fourchette de valeurs de mortalité par pêche autorisée pour faire parvenir les stocks de cabillaud au rendement maximal durable est mise en place. Je me félicite de l'adoption de ce rapport en codécision à l'issue d'un conflit interinstitutionnel qui a permis de renforcer les compétences du Parlement en tant que législateur.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi abbiamo approvato il nuovo regolamento per gli stock di merluzzo bianco che è in linea con la riforma della Politica comune della pesca, in particolare in termini di definizioni e obiettivi. Le norme che disciplinano attualmente la definizione dei limiti annuali di cattura da parte del Consiglio sarebbero sostituiti con questo nuovo regolamento dall'obbligo di rispettare il principio di precauzione, congiuntamente a un sistema di autorizzazioni di pesca e di massimali relativi alle capacità di pesca. Mi sembra un ottimo risultato e un passo nella giusta direzione.

Nel 2012 il Consiglio ha adottato di propria iniziativa, bypassando il Parlamento europeo, diverse misure atte a modificare il piano di gestione della pesca in relazione a numerosi stock di merluzzo bianco nei mari europei. Tale regolamento, promulgato unicamente dal Consiglio, è stato annullato dalla Corte di giustizia europea. Oggi abbiamo finalmente un nuovo regolamento, fondato sulla base giuridica appropriata della «codecisione», che permette di adeguare il piano a lungo termine per gli stock di merluzzo bianco e le attività di pesca che sfruttano tali stock.

David Casa (PPE), *in writing*. — I voted in favour of an agreement reached with the Council position at first reading with a view to the adoption of a regulation of the European Parliament and of the Council amending Council Regulation (EC) No 1342/2008 establishing a long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Nel giugno 2016 è stato raggiunto l'accordo tra Parlamento, Commissione e Consiglio per modificare il regolamento del 2008 che istituisce un piano di gestione a lungo termine per gli stock di merluzzo bianco e le nuove regole entreranno in vigore dal 10 gennaio 2017. Il piano individuato è in linea con la riforma della Politica comune per la pesca (PCP) e prevede l'obbligo di rispettare un approccio precauzionale, cosi come un sistema di autorizzazioni di pesca e di limiti di capacità. Ho votato quindi a favore della sua adozione.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε τη συμφωνία, καθώς αυτή εφαρμόζει τις αρχές της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και υποστηρίζει την εφαρμογή της.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε επί της σύστασης για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου για τη σύσταση μακροπρόθεσμου σχεδίου για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά. Θεωρώ πως πρόκειται για μια θετική διαδικασία που στόχο έχει τον εξορθολογισμό των αλιευτικών και εμπορικών πρακτικών, με αποτελέσματα που λειτουργούν υπέρ της οικονομίας αλλά και υπέρ του περιβάλλοντος. Γι' αυτό και ψήφισα θετικά.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Approvo il piano di lungo termine dal momento che ritengo sia essenziale attuare i principi della nuova politica comune sulla pesca e sostenerne l'applicazione, pur di non assistere ai disallineamenti che si erano venuti a creare sul mercato a causa di applicazione di normative nazionali diseguali e tendenziose, oltre ai frequenti danni generati alla biodiversità e all'ecosistema per i mancati controlli. Auspico si prosegua affinché tale orientamento nel Mare del Nord prosegua nella più totale rappresentazione. Tuttavia, mi preme ricordare come spesso in merito alle politiche ittiche venga tralasciata la crescente e errata competizione che i paesi del Mediterraneo devono affrontare da parte di paesi extraeuropei, ove la pesca è bieca, incontrollata e non certo in linea con la normativa sanitaria prevista. Un maggior interesse, orbene, dovrebbe essere prestato in tal senso.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore del provvedimento che approva l'accordo anticipato in seconda lettura raggiunto tra il Parlamento e il Consiglio nel giugno 2016. Il progetto di regolamento interrompe il complicato regime di pesca attualmente in vigore dal 2008 che non è riuscito a migliorare lo stato degli stock di merluzzo bianco nel mare del Nord. Le modifiche introdotte che prendono in considerazione, tra le altre cose, l'introduzione dell'obbligo di sbarco nelle aree del piano e che garantiscono una maggiore flessibilità nella definizione delle catture (TAC) e delle quote totali ammissibili sono a mio avviso migliorative delle situazione attuale.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – According to this report, it has been verified that all the procedures have been duly completed, and, in agreement with the Secretary-General of the Council it calls to arrange for its publication.

I take note that after an ECJ judgement, the PECH Committee adopted a mandate for the negotiations with the Council in April and the file was concluded in a single trilogue in June.

The agreement implements principles of the new Common Fisheries Policy and supports its implementation. Given that this agreement was accepted by the PECH Committee on in July I see no reason to object to it.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. –He votado a favor de este nuevo plan del bacalao, puesto que simplifica el desembarque de capturas y actualiza el del 2008, lastrado por la limitación del esfuerzo pesquero que reducía el tiempo que los marineros podían faenar. Con la aplicación del veto a los descartes, este límite quedaba convertido en una herramienta innecesaria. Adaptada la propuesta a la nueva Política Pesquera Común, este nuevo Reglamento introduce por lo tanto una disposición que obliga al Consejo a fijar el Total Admisible de Captura (TAC) en función del rendimiento máximo sostenible (RMS) y establece que en la fijación de las cuotas en casos de datos insuficientes debe prevalecer el planteamiento de precaución. Esta actualización del plan de gestión del bacalao y las pesquerías que lo explotan es necesaria, aunque previsiblemente tenga una vida corta hasta la aprobación del Plan multianual del Mar

de Norte. Todo ello no impide que acoja con prudencia la repercusión que la obligación del desembarque pueda tener en la sostenibilidad de las flotas pesqueras que las explotan.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa risoluzione per sostenere la posizione del Consiglio circa la modifica del regolamento sul piano a lungo termine per le attività di pesca che sfruttano gli stock di merluzzo. Infatti, ritengo che la modifica del regolamento (CE) n. 1342/2008, allo scopo di migliorarne e chiarirne le disposizioni, sia di fondamentale importanza per garantire l'attuazione di un piano sostenibile per la pesca e le attività legate alla pesca del merluzzo, in linea con i principi della nuova politica comune della pesca. Inoltre, si tratta di un risultato importante per il Parlamento europeo che, come confermato dal parere della Corte di giustizia, ha potere legislativo sulle politiche per la pesca secondo la procedura legislativa ordinaria.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Zagłosowałem za ustanowieniem długoterminowego planu w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów. Na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), dotyczącego oceny wdrażania i skuteczności rozporządzenia Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r., stwierdza się liczne nieprawidłowości i uchybienia w tym zakresie. W sprawozdaniu STEFC, które zostało sporządzone po trzech latach od podjęcia rozporządzenia, stwierdzono, że nie udało się osiągnąć celów planu dotyczącego dorsza i mało prawdopodobne jest, że zostaną one osiągnięte do 2015 r.

Komitet, jak i Regionalne Komitety Doradcze oraz państwa członkowskie proponują zmianę tego rozporządzenia. Uważam za konieczne podjęcie działań, których nowe kierunki zmian zwiększą skuteczność w dążeniu do odbudowy zasobów dorsza w północnych wodach UE, ale również doprowadzą do uściślenia i uproszczenia procedur na korzyść przemysłu przy realnym uwzględnieniu wpływu społeczno-ekonomicznego.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – In 2012, the Council decided on a number of measures amending a fisheries management plan covering several stocks of cod in European seas. This Council-only regulation was annulled by the Court of Justice.

I am in favour of this report as it calls for the need to adopt a new regulation founded on the codecision legal basis to ensure an effective fisheries management plan. The report also notes that in order to ensure a fair and sustainable fishing industry, we must ensure that the fishing community has legal certainty and that a long-term plan for cod stock which is fully in line with the principles of the reformed common fisheries policy is implemented.

Daniel Dalton (ECR), *in writing*. – I was pleased to vote to secure the future for cod fishermen. This amendment cleans up the previous regulation, with all references to precautionary spawning biomass levels being deleted. All the previous provisions relating to effort regime, which have been seen as an obstacle to the implementation of the landing obligation, have also been deleted.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Le présent rapport porte sur la proposition de nouveau règlement modifiant le plan à long terme pour les stocks de cabillaud de 2008, amendement présenté par la Commission européenne en septembre 2012. L'objectif de cette proposition est d'adapter les règles en vigueur en fixant des limites des captures autorisées (TAC) applicables aux stocks pour lesquels les données informatives sont insuffisantes, et de renforcer les mesures relatives aux rejets. Considérant que, dans une réflexion de l'utilisation raisonnée des ressources naturelles, il est nécessaire de limiter autant que possible le système des rejets, j'ai soutenu ce rapport.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — Il revient à l'Union européenne d'assurer à la fois la rentabilité du secteur de la pêche tout en assurant les capacités de reproduction des stocks. Le précédent règlement sur la gestion des stocks de cabillaud s'est avéré inadapté aux objectifs européens d'une exploitation durable des stocks.

J'ai donc soutenu la modification de ce règlement afin d'aligner le plan de gestion des stocks de cabillaud sur les exigences du règlement de base sur la politique commune de la pêche.

Ce nouveau règlement simplifie les règles concernant les possibilités de pêche et met fin au régime de gestion de l'effort de pêche qui empêchait la bonne application des mesures contre les captures accidentelles.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – Az Európai Néppárt iránymutatásának megfelelően, fideszes képviselőtársaimmal együtt támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés szavazás nélküli elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta az EP és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályszöveget. Szükség van az új jogszabályra, hiszen a régi halászati terv egy bonyolult fogási rendszert alkalmazott. Ez a gyakorlatban a tőkehalállomány romlását eredményezte. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint ésszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Előrelépés tapasztalható a felhasználhatatlan halak visszadobásának szigorításában is.

A Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Ezért érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. Ezért a közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre. A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben éppen a zárt rendszerű halastavainknak köszönhetőek az általuk létrehozott, illetve megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulások. Következésképpen, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni.

Gérard Deprez (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution visant à modifier le règlement (CE) nº 1342/2008 en vue de permettre aux pêcheurs de cabillaud en mer du Nord de débarquer plus facilement toutes leurs prises – et pas seulement celles de cabillaud.

À partir du 1er janvier 2017, les limites qui s'appliquent au nombre de jours qu'un navire peut passer dans une zone de pêche seront désormais supprimées et l'ensemble des obstacles liés au respect total de l'obligation de débarquement sera éliminé. Il convient toutefois de souligner que de nouveaux plans pluriannuels pour les pêcheries pluriespèces dans diverses régions de l'Atlantique sont en cours d'élaboration. Le règlement actuel continuera donc à s'appliquer mais seulement jusqu'à l'entrée en vigueur des nouveaux plans pluriannuels pour les pêcheries pluriespèces.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport.

La proposition vise essentiellement à améliorer et clarifier les dispositions du règlement 1342/2008 du 18 décembre 2008 en mettant en œuvre la nouvelle politique commune de pêche, prenant acte du fait que l'ancien système n'avait pas permis de restituer les stocks.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Θετική ψήφος. Μια κοινή αλιευτική πολιτική θα προστατεύσει τη θαλάσσια πανίδα και χλωρίδα.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – Az Európai Néppárt iránymutatásának megfelelően, fideszes képviselőtársaimmal együtt támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés szavazás nélküli elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta az EP és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályszöveget. Szükség van az új jogszabályra, hiszen a régi halászati terv egy bonyolult fogási rendszert alkalmazott. Ez a gyakorlatban a tőkehalállomány romlását eredményezte. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint észszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Előrelépés tapasztalható a felhasználhatatlan halak visszadobásának szigorításában is.

A Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Ezért érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. Ezért a közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre. A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben éppen a zárt rendszerű halastavainknak köszönhetőek az általuk létrehozott, illetve megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulások. Következésképpen, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of this report as is it vital that we secure the future of our fisheries. When Wales is outside of the EU we will be responsible for our own fisheries policy and it is vital that it is sustainable.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote pour: la proposition vise essentiellement à améliorer et clarifier les dispositions du règlement. Sur le fond, l'ancien plan de 2008 contenait un système compliqué d'efforts de pêche (jours de mer) qui n'a pas permis de restaurer les stocks.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta proposta de Regulamento está pendente desde a anterior legislatura, em virtude do seu envio para o Tribunal de Justiça da UE, por desacordo entre o Parlamento Europeu e o Conselho, sobre competências relativamente aos planos plurianuais.

A proposta original da Comissão Europeia previa a introdução de atos delegados nos seguintes domínios: adaptação das taxas de mortalidade por pesca e dos níveis associados de biomassa da unidade populacional às descobertas científicas; ajuste do esforço de pesca em caso de exclusão ou reinclusão de um grupo de navios no regime de esforço; especificação das regras relativas ao método de cálculo da capacidade de pesca e de ajustamento dos níveis máximos de capacidade; e estabelecimento das regras relativas ao método de cálculo que permita aos Estados-Membros adaptar o esforço de pesca máximo autorizado em relação à gestão das quotas e na sequência de transferências de esforço entre grupos de esforço.

O relatório, genericamente de acordo com a proposta da Comissão, propõe todavia uma definição mais estrita das circunstâncias em que a Comissão pode aprovar atos delegados, o que se considera positivo.

Refira-se, no entanto, que este documento será substituído por um Plano Multiespécies para a região onde é aplicado, o que merecerá ulterior e mais aprofundada reflexão.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω το μακροπρόθεσμο σχέδιο για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά. Μια κοινή αλιευτική πολιτική θα προστατεύσει τη θαλάσσια πανίδα και χλωρίδα.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – The act is adopted in accordance with the Council position. I support the long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – Az Európai Néppárt iránymutatásának megfelelően, fideszes képviselőtársaimmal együtt támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta az EP és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályszöveget. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint ésszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat, ezért támogattam a jelentés elfogadását.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della raccomandazione per la seconda lettura sulla posizione del Consiglio in prima lettura in vista dell'adozione del regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio recante modifica del regolamento (CE) n. 1342/2008 del Consiglio che istituisce un piano a lungo termine per gli stock di merluzzo bianco e le attività di pesca che sfruttano tali stock, in quanto si tratta di un intervento necessario e atteso ormai da troppo tempo.

Il dossier relativo alla modifica del regolamento (CE) n.1342/2008 è infatti fermo da quasi 4 anni a causa dello scontro istituzionale che ha visto la Commissione, il Parlamento e il Consiglio sfidarsi davanti la Corte di giustizia sulla procedura legislativa applicabile. Tale conflitto ha nei fatti paralizzato un processo di adeguamento della normativa UE che è assolutamente necessario vista la riforma della politica comune della pesca e la recente introduzione dell'obbligo di sbarco e delle norme sulle catture indesiderate.

Trovo quindi importante che, nell'attesa che gli Stati membri definiscano i loro piani pluriennali per la pesca multispecie, il regolamento vigente venga modificato al fine di garantire la sopravvivenza degli stock ittici del merluzzo bianco e dare certezza giuridica ai pescatori europei.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Als Europaabgeordneter der Küstenregion Mecklenburg-Vorpommern ist mir der Erhalt der maritimen Biodiversität ein ehrliches Anliegen. Aus diesem Grund habe ich für den langfristigen Plan für die Kabeljaubestände und die Fischereien, die diese Bestände befischen, gestimmt.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – President, I voted in favour of this report given there is need to amend the current plan governing long term stocks, which are not doing enough to ensure recovery of fish mortality, and have little stakeholder support. I welcome that the amendments will increase cooperation between fisheries, industries and scientists.

Michela Giuffrida (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa relazione perché non c'è dubbio che la necessità di tutela degli stock di pesce deve essere coniugata molto attentamente con l'esigenza di flessibilità. È difficile spiegare perché è Bruxelles a stabilire la grandezza delle reti, la dimensione delle vongole, la quantità del pescato. Ci sono settori, penso alla pesca ma anche all'agricoltura, in cui il legame tra lavoratore e risorsa va ben oltre la professione. Il pescatore con il mare, l'agricoltore con la terra: sono relazioni che hanno regole non scritte che poco hanno a che fare con i regolamenti di Bruxelles.

Nel distretto produttivo della pesca più grande della mia regione – Mazara del Vallo – i pescherecci d'altura sono crollati da 400 a 80. Pescando in una zona di confine ai pescatori appare ancora più chiaro come la politica europea della pesca sia forte con i paesi membri e debole con quelli esteri. Con queste regole e questi costi di produzione il nostro pesce non potrà mai essere competitivo come quello libico, egiziano, tunisino, per non parlare di quello filippino. Nella valutazione della politica della pesca dovrebbero esserci anche questi numeri, quelli che fanno crollare la fiducia dei cittadini dal sogno europeo.

Sylvie Goddyn (ENF), *par écrit*. – J'ai voté cette résolution sur le plan pour les stocks de cabillaud.

D'application provisoire, ce plan sera remplacé à terme, par des plans pluriannuels pour les pêcheries mixtes (c'est-à-dire les pêcheries où plusieurs espèces sont pêchées) dans toutes les zones concernées.

En attendant ces plans régionalisés, les modifications apportées au plan «cabillaud» simplifient son application tout en garantissant une meilleure gestion des stocks.

Ainsi, les pêcheurs de cabillaud ne seront désormais plus soumis à des limites de temps (jours de mer) qui n'ont pas permis de restaurer les stocks. Ils pourront débarquer toutes leurs prises, même non désirées, au lieu d'en rejeter une partie en mer.

D'autres modifications sont apportées qui permettront d'éviter les disparités dans les calculs d'effort de pêche par les États membres (qui conduisent certains États à pêcher plus que ce que le plan autorise).

Il allège également la charge administrative des pêcheurs en supprimant des procédures portant sur les activités de pêche au cours desquelles sont capturées des quantités insignifiantes de cabillaud. Dans le même sens, il exempte du régime de gestion de l'effort de pêche les navires participant à des essais concernant des pêches complètement documentées.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del informe porque entiendo que se trata de un ajuste y adaptación de normativas.

Se realiza una introducción de actos delegados en los siguientes ámbitos: adaptación de los índices de mortalidad por pesca y los niveles asociados de biomasa del stock a los descubrimientos científicos, ajuste del esfuerzo pesquero en caso de exclusión o reingreso de un grupo de buques en régimen de esfuerzo, especificación de las normas relativas al método de cálculo de la capacidad de pesca y a la adaptación de los niveles máximos de capacidad y, finalmente, el establecimiento de normas sobre un método de cálculo que permita a los Estados miembros ajustar el esfuerzo pesquero máximo admisible en relación con la gestión de las cuotas y tras las transferencias de esfuerzo.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report as it amends the current plan governing long term stocks, which were not doing enough to ensure recovery of fish mortality and had little stakeholder support. This report will increase cooperation between fisheries, industries and scientists.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – Támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés szavazás nélküli elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta a Parlament és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályt. Szükség van az új jogszabályra, hiszen a régi halászati terv egy bonyolult fogási rendszert alkalmazott, ami a gyakorlatban a tőkehalállomány romlását eredményezte. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint ésszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Előrelépés tapasztalható a felhasználhatatlan halak visszadobásának szigorításában is.

A Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Ezért érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. A közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre. A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben a zárt rendszerű halastavaknak köszönhető az általuk létrehozott, és megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulás. Összességében tehát, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Στις 12 Σεπτεμβρίου 2012, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 1342/2008 (COM(2012)0498 τελικό), με στόχο τη βελτίωση και την αποσαφήνιση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου για τη σύσταση μακροπρόθεσμου σχεδίου για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά. Ψηφίσαμε υπέρ, καθώς η συμφωνία είναι συμβατή με τις αρχές της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – Following serious depletion of four of Europe's cod stocks to well below sustainable levels by the early 2000s, the EU imposed stringent rules on the industry through the first cod recovery plan in 2004 (revised in 2008; Regulation 1342/2008). The scientific evaluation report on the performance of the 2008 cod plan concluded the plan had not achieved its objectives. The aim of the proposal was to amend the existing Regulation of 2008 for a long-term plan for cod stocks. It suggested inter alia to: insert a certain flexibility into the rules on Total Allowable Catches; better harmonise the calculation of fishing effort; insert new and amended incentives into the system of fishing effort restrictions which aim at avoiding cod and reducing discards.

I fully supported the aim of this proposal which was to amend the rules currently in force for cod stocks (a long-term plan, also known as the cod recovery plan, which has been in force since 2008). The agreed draft regulation discontinues the existing effort regime known as 'days at sea' as it would have prevented the full application of the landing obligation (which is being phased in and will apply to all stocks by 2019) to the areas of the cod plan - thus granting more flexibility to fishermen.

Hans-Olaf Henkel (ECR), *in writing*. – In July 2016 agreement was reached on this proposal between Council and Parliament. Quick adoption of this regulation will ensure that there will be a simple and smooth transition of rules governing the sustainable exploitation of cod stocks above levels capable of producing maximum sustainable yield (MSY)* in the Kattegat, the North Sea, the Skagerrak and the eastern Channel, the west of Scotland and the Irish Sea as of 1 January 2017.

This Regulation amends the existing 2008 Regulation to rebuild depleting cod stocks. The 2016 Cod Recovery Plan has been simplified and aligned with the aims and objectives of the reformed Common Fisheries Policy. The text has been amended and 'cleaned up'- all provisions relating to effort regime have been deleted (effort regime was seen as being an obstacle to the implementation of the landing obligation) and precautionary spawning biomass levels have been deleted and will be included in the multi-annual fisheries management plans. I voted in favour.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – Az Európai Néppárt iránymutatásának megfelelően, fideszes képviselőtársaimmal együtt támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés szavazás nélküli elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta az EP és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályszöveget. Szükség van az új jogszabályra, hiszen a régi halászati terv egy bonyolult fogási rendszert alkalmazott. Ez a gyakorlatban a tőkehal-állomány romlását eredményezte. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint ésszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Előrelépés tapasztalható a felhasználhatatlan halak visszadobásának szigorításában is.

A Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Ezért érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. Ezért a közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre. A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben éppen a zárt rendszerű halastavainknak köszönhetőek az általuk létrehozott, illetve megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulások. Következésképpen, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – L'adoption du rapport sur les stocks de cabillaud tient compte de l'impérative nécessité d'assurer un avenir aux futures générations de pêcheurs.

Ainsi, je me réjouis que ce rapport mette l'accent sur la coopération entre le monde scientifique et les pêcheurs afin d'améliorer la gestion durable des stocks de cabillaud.

J'en appelle cependant à un respect total des règles par les pêcheurs de toutes nationalités car la concurrence déloyale pratiquée par certains tue la profession dans son ensemble à petit feu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestei rezoluții de stabilire a unui plan pe termen lung pentru rezervele de cod și zonele piscicole care exploatează aceste rezerve și care implementează noi principii ale politicii comune în domeniul pescuitului.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o stajalištu Vijeća u prvom čitanju radi donošenja uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe o donošenju dugoročnog plana za stokove bakalara i ribolov koji iskorištava te stokove jer se time prihvaća stajalište Vijeća. Smatram da je potrebno u potpunosti implementirati princip najvišeg održivog prinosa uspostavljanjem pravila oko ribolovnih kvota te obvezom pravovremenog iskrcavanja stokova bakalara. Držim da politika pomorstva i ribarstva treba biti temeljena na održivim mjerama i načelima te u skladu s nacionalnim i međunarodnim odredbama. Zato podržavam ovu preporuku.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de ma collègue Diane Dodds relatif au plan à long terme pour les stocks de cabillaud et les pêcheries qui les exploitent. Ce texte vise à modifier les règles de pêche mises en place par le plan cabillaud de 2008. Ainsi, pour donner plus de flexibilité aux pêcheurs, il est prévu que le régime de gestion de l'effort de pêche soit abandonné et que les règles fixant les limites des captures autorisées soient simplifiées. J'approuve cette initiative qui va dans le sens des pêcheurs européens, qui ont aujourd'hui, plus que jamais besoin de notre soutien.

Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai approuvé ce rapport en deuxième lecture. Il apporte plus de souplesse à nos pêcheurs en modifiant le régime d'effort sur le cabillaud, les règles de fixation des captures admissibles pour les stocks pauvres et protège l'espèce et l'environnement en renforçant les mesures de lutte contre les rejets.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report. The current plan governing long term stocks does need to be amended, which are not doing enough to ensure recovery of fish mortality, and have little stakeholder support. The fact that these amendments will increase cooperation between fisheries, industries and scientists is something I very much welcome.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – Az Európai Néppárt iránymutatásának megfelelően, fideszes képviselőtársaimmal együtt támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés szavazás nélküli elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta az EP és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályszöveget. Szükség van az új jogszabályra, hiszen a régi halászati terv egy bonyolult fogási rendszert alkalmazott. Ez a gyakorlatban a tőkehalállomány romlását eredményezte. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint észszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Előrelépés tapasztalható a felhasználhatatlan halak visszadobásának szigorításában is.

A Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Ezért érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. Ezért a közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre. A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben éppen a zárt rendszerű halastavainknak köszönhetőek az általuk létrehozott, illetve megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulások. Következésképpen, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni.

Béla Kovács (NI), *írásban*. - Sajnos az emberiségnek sikerült nagymértékben elszennyeznie a tengereket, de még így is a tengeri halak megfelelő ellenőrzés mellett nagyon fontos és egészséges táplálékforrásnak számítanak az európai fogyasztók élelmezése szempontjából. A halászat csak szabályozott keretek között folytatható a halállományok megőrzése érdekében, ehhez nyújt keretet a jelentésben szereplő korábbi tanácsi rendelet, az 1342/2008/EK számú, melynek aktualizálásával biztosítható az északi tengeri térség biológiai egyensúlyának fenntartása.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Изразих своята подкрепа за създаване на дългосрочен план за запасите от атлантическа треска и риболовните стопанства, които експлоатират тези запаси, тъй като считам, че това е изключително важна крачка в усилията за възстановяване на запасите от атлантическа треска в северните води на ЕС. Приетият план има за цел засилване и разширяване на сътрудничеството между учените в областта на рибарството и сектора. Свидетели сме на успешни проекти в редица сектори от рибарството, свързани с атлантическата треска. Те целят да се намали уловът на атлантическа треска и да се ограничат изхвърлянията обратно в морето, като се запазят устойчиви нива на улова на целевите видове. Това решение удовлетворява всички заинтересовани страни.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Il regime di pesca attualmente in vigore dal 2008 va interrotto perché non è stato in grado di migliorare lo stock di merluzzo bianco del mare del Nord. Nell'aprile del 2016 è stato adottato un mandato dalla commissione PECH per i negoziati con il Consiglio. Tale accordo, che attua i principi della nuova politica comune sulla pesca sostenendone l'applicazione, è stato approvato dalla stessa commissione PECH nel luglio 2016. Essa ha previsto l'applicazione di alcune modifiche che mirano a introdurre l'obbligo di sbarco nelle aree del piano, garantendo una maggiore flessibilità nella modalità di pesca e delle quote totali ammissibili. La nuova proposta entrerà in vigore nel gennaio 2017 con validità sino all'adozione del nuovo piano pluriennale di gestione del mare del Nord, che di recente è stato presentato alla Commissione europea. Per le suesposte motivazioni, voto a favore della proposta.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour le rapport sur le plan à long terme pour les stocks de cabillaud et les pêcheries exploitant ces stocks. Cette proposition de la Commission vise essentiellement à améliorer et clarifier les dispositions du règlement de 2008. Elle met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application. Sur le fond, l'ancien plan contenait un système compliqué d'efforts de pêche (jours de mer) qui n'a pas permis de restaurer les stocks.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Cette proposition tend à améliorer et clarifier les dispositions du règlement actuel, en vigueur depuis 2008. Elle met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application. Sur le fond, l'ancien plan contenait un système compliqué d'efforts de pêche (jours de mer), qui n'a pas permis d'améliorer les stocks.

Je souscris volontiers à cette amélioration en votant pour ce rapport.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este nuevo plan del bacalao, puesto que simplifica el desembarque de capturas y actualiza el del 2008, lastrado por la limitación del esfuerzo pesquero que reducía el tiempo que los marineros podían faenar. Con la aplicación del veto a los descartes, este límite quedaba convertido en una herramienta innecesaria. Adaptada la propuesta a la nueva Política Pesquera Común, este nuevo Reglamento introduce por lo tanto una disposición que obliga al Consejo a fijar el Total Admisible de Captura (TAC) en función del rendimiento máximo sostenible (RMS) y establece que en la fijación de las cuotas en casos de datos insuficientes debe prevalecer el planteamiento de precaución. Esta actualización del plan de gestión del bacalao y las pesquerías que lo explotan es necesaria, aunque previsiblemente tenga una vida corta hasta la aprobación del Plan multianual del Mar de Norte. Todo ello no impide que acoja con prudencia la repercusión que la obligación del desembarque pueda tener en la sostenibilidad de las flotas pesqueras que las explotan.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente proyecto de resolución legislativa aprueba la posición del Consejo en primera lectura con vistas a la adopción de un Reglamento del Parlamento Europeo y del Consejo por el que se modifica el Reglamento relativo al establecimiento de un plan a largo plazo para las poblaciones de bacalao y las pesquerías que las explotan.

Tras un largo litigio sobre las competencias de codecisión, el Parlamento aprueba el acto, cuyo fin es el de reestablecer el número de existencias de bacalao por encima de los niveles que permitan obtener un rendimiento máximo y perdurable. Doy mi voto favorable porque la modificación será importante para conseguir el objetivo de la Unión de garantizar la sostenibilidad de la pesca.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – The purpose of these amendments to establishing a long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks in the light of the evaluation of the plan carried out by the Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Απείχα κατά την ψηφοφορία της σύστασης για δεύτερη ανάγνωση σχετικά με τη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ενόψει της έκδοσης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 του Συμβουλίου για τη σύσταση μακροπρόθεσμου σχεδίου για τα αποθέματα γάδου και τις αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται τα αποθέματα αυτά, διότι δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – Ce texte vise à clarifier et simplifier les dispositions du règlement nº 1342/2008 concernant le plan à long terme pour les stocks de cabillaud et les pêcheries exploitant ces stocks. Il met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application. Le système introduit par le règlement du 2008 était assez compliqué, et n'a pas permis de restaurer les stocks de cabillaud. Le nouveau règlement supprime les limites qui s'appliquent au nombre de jours qu'un navire pouvait passer dans une zone de pêche, et élimine ainsi l'ensemble des obstacles liés au respect total de l'obligation de débarquement.

Marisa Matias (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório visa a regulamentação de um plano a longo prazo para as unidades populacionais do bacalhau e para as pescas que exploram essas unidades populacionais, o qual apoia, na generalidade, a aplicação dos princípios da nova política comum das pescas e sua implementação, fornecendo aos países da UE um maior controlo a nível nacional e regional.

Esta política visa garantir que a pesca é sustentável do ponto de vista ambiental, económico e social e que constitui uma fonte de alimentos saudáveis para os cidadãos europeus. O seu objetivo é promover um sector das pescas dinâmico e garantir um nível de vida justo para as comunidades piscatórias. Votei a favor.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už, nes šiuo pasiūlymu siekiama patobulinti ir patikslinti reglamento nuostatas, kad jos atitiktų Europos Sąjungos teisę ir visų institucijų poziciją pagal jų įgaliojimus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le règlement (CE) nº 1342/2008 établissant un plan à long terme pour les stocks de cabillaud et les pêcheries exploitant ces stocks dispose que l'impact des mesures de gestion doit être évalué au cours de la troisième année d'application du plan. Le comité scientifique, technique et économique de la pêche (CSTEP) a évalué le plan en 2011.

Le rapport du CSTEP indiquait que les objectifs du plan de gestion du cabillaud n'avaient pas encore été atteints et qu'il était peu probable qu'ils le soient d'ici à 2015. Il révélait en outre l'existence de certains défauts dans la conception du règlement ainsi que de problèmes de mise en œuvre.

La Commission propose de modifier le règlement en tenant compte de ces critiques. Elle propose notamment de limiter le champ d'application afin d'éviter que le recours à des méthodes de calcul différentes n'entraîne une augmentation de l'effet de pêche.

Le rapport soutient la proposition de la Commission tout en ajoutant une définition plus stricte des circonstances dans lesquelles la Commission peut adopter des actes délégués. Je vote pour ce texte qui protège à la fois la ressource en cabillauds et les prérogatives du Parlement européen.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Il s'agit de modifier le règlement nº 1342/2008 du Conseil du 18 décembre 2008, adopté antérieurement à l'entrée en vigueur du Traité de Fonctionnement de l'Union Européenne. Ce règlement confère des pouvoirs décisionnels au Conseil.

Cette modification vise à améliorer et clarifier les dispositions du règlement relevant notamment de la nouvelle politique commune de la pêche.

J'ai voté pour cette modification du plan à long terme pour les stocks de cabillaud et les pêcheries exploitant ces stocks puisque le précédent plan contenait un système compliqué qui n'a pas permis de reconstituer les stocks.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – É muito importante estabelecer um plano a longo prazo para as unidades populacionais de bacalhau e para as pescas que exploram essas unidades populacionais. Só assim se pode ter uma gestão eficaz dos recursos marítimos. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I approve of this long-term plan because it directs the Member States in determining the methods used to calculate annual fishing effort usages that will lead to better cod stock management and increase the stocks' long-term sustainability.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Je salue l'approbation par le Parlement européen de la modification du règlement relatif à la création d'un plan à long terme pour les stocks de cabillaud et les pêcheries exploitant ces stocks. Désormais conforme à la nouvelle Politique Commune de la Pêche (PCP), le règlement ainsi mis à jour permettra d'assurer le respect de l'obligation de débarquement de toutes les captures.

En effet, en supprimant les dispositions relatives au calcul de l'effort de pêche, le nouveau règlement met fin aux incitants à rejeter des prises à la mer et permet donc aux pêcheurs de respecter pleinement l'interdiction de rejet telle que voulue pas la politique européenne de la pêche. Il s'agit donc là d'un pas supplémentaire vers la gestion responsable et durable de nos ressources halieutiques.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – In the long-standing dispute over the EP's powers as co-legislator in the domain of fisheries policy, the European Court of Justice supported the EP, stating that multiannual fisheries management plans in their entirety make policy choices which should be decided under the ordinary legislative procedure, i.e. according to Article 43(2) TFEU, which is the legal basis in the Treaty of Lisbon for measures that are necessary for the pursuit of the objectives of the common agricultural and fisheries policies. The report calls on the swift elaboration of a revised cod plan that is fully in line with the principles of the reformed CFP and can enter in force by 1 January 2017 to ensure legal certainty for fishermen, which is essential. That is why I have voted in favour of this report

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Le règlement nº 1342/2008 du Conseil du 18 décembre 2008 a été adopté avant l'entrée en vigueur du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (traité FUE) et confère donc des pouvoirs décisionnels au Conseil (article 10 et 11). Comme le traité FUE ne permet plus cette possibilité, la Commission a donc suggéré une modification de ce règlement. La proposition vise essentiellement à améliorer et à clarifier les dispositions du règlement. Elle met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application.

Sur le fond, l'ancien plan de 2008 contenait un système compliqué d'efforts de pêche (jours de mer) qui n'a pas permis de restaurer les stocks. Vote favorable.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – La proposition vise essentiellement à améliorer et à clarifier les dispositions du règlement. Elle met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application.

Sur le fond, l'ancien plan de 2008 contenait un système compliqué d'efforts de pêche (jours de mer) qui n'a pas permis de restaurer les stocks. Je vote pour ce texte.

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report as it will reduce burden on fisheries, and improve recovery for stocks.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – Ce rapport concernait le plan de gestion à long terme des stocks de cabillaud. Il s'agissait ici d'un texte en deuxième lecture pour lequel aucun amendement de rejet n'a été déposé. Il a donc été approuvé sans vote.

Alessandra Mussolini (NI), *per iscritto*. – Il progetto di regolamento interrompe il complicato regime di pesca attualmente in vigore dal 2008, il quale non è riuscito a migliorare lo stato degli stock di merluzzo bianco nel mare del Nord. Le modifiche introdotte prendono in considerazione l'introduzione dell'obbligo di sbarco nelle aree del piano e garantiscono una maggiore flessibilità nella definizione delle catture (TAC) e delle quote totali ammissibili. Pertanto mi sono espressa a favore del provvedimento.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – I have voted for this recommendation regarding a regulation that establishes a long–term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport, deoarece încheie procesul de adoptare a planului pe termen lung pentru rezervele de cod. Negocierile dintre Consiliu și Parlamentul European privind atribuțiile celor două instituții în determinarea planului pe termen lung pentru rezervele de cod s-au desfășurat pe o perioadă de câțiva ani și au fost încheiate doar în urma deciziei Curții Europene de Justiție.

Consider că este extrem de important ca Parlamentul European să fie parte în stabilirea acestor planuri pe termen lung, deoarece trebuie să ne asigurăm că politica comună în domeniul pescuitului este respectată, iar obiectivele sunt atinse prin adoptarea acestor planuri. În acest context, consider că includerea în acest document a principiilor randamentului maxim durabil și a obligației de debarcare sunt fundamentale pentru o exploatare sustenabilă și pentru atingerea obiectivelor PCP.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Uuendatud seadus reguleerib tursavarude püügi ja kasvatamisega seotud nõudmisi.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. – Pritariu pateiktai rekomendacijai.

Šiuo reglamentu įgyvendinami naujos bendros žuvininkystės politikos principai ir remiamas šios politikos įgyvendinimas.

Visų prima, būtina užtikrinti tausų menkių išteklių naudojimą. Todėl būtina taikyti bendras taisykles dėl metinių šių išteklių žvejybos galimybių, išreikštų bendru leidžiamu sužvejoti kiekiu ir didžiausiomis leidžiamomis žvejybos pastangomis. Labai svarbu, kad planas būtų nuolat atnaujinamas remiantis patikimiausiomis mokslinėmis rekomendacijomis. Be to, žuvininkystės valdymui be jokių išimčių turi būti taikomas atsakingumo principas. Būtina užtikrinti, kad gyvieji jūrų biologiniai ištekliai būtų naudojami taip, kad būtų atkurti ir išlaikyti žvejojamų rūšių populiacijų dydžiai, viršijantys dydžius, kuriais gali būti užtikrintas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis. Įgyvendinus numatytas priemones bus užtikrintas menkių išteklių išsaugojimas, tausus naudojimas ir tvari žvejyba.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo che sia giusto salvaguardare l'esistenza della fauna marina, in particolare quella del merluzzo bianco, ponendo dei limiti di stock. Infatti, una delle principali inquietudini in merito al regolamento (CE) n. 1342/2008, oggetto della seconda lettura, è causata dalla fissazione del TAC (totale ammissibile di cattura), il quale non ha comportato la riduzione della cattura di merluzzo bianco. Addirittura, in alcuni Stati membri non sono rispettati i limiti di rigetto stabiliti, nell'attività della pesca. Inoltre, il suddetto regolamento è entrato in vigore ben prima del trattato di Lisbona ed esso potrebbe dover essere applicato fino a quando non verrà individuato un nuovo piano di pesca mista. Però, allo stesso tempo, ritengo che si debba tener conto delle esigenze dei cittadini dell'Unione europea che vivono di sola pesca. Pertanto ho espresso voto positivo.

Marijana Petir (PPE), *napisan.* – Podržavam izmjenu i dopunu Uredbe Vijeća o uspostavi dugoročnog plana za stokove bakalara i ribarstvo kojim se iskorištavaju ti stokovi. U znanstvenoj procjeni učinkovitosti Uredbe Vijeća (EZ) br. 1342/2008, koja je bila provedena 2011. godine, stoji da plan za stokove bakalara i ribarsko korištenje tih stokova nije ostvario svoje ciljeve, ali da postoje izgledi da će se ostvariti 2015. godine. Cilj ovih izmjena jest ispraviti nedostatke u provedbi Uredbe poput poboljšanja i razjašnjenja odredbi Uredbe (EZ) br. 1342/2008 koji su u napravljenoj procjeni učinka identificirani kao nejasni. Umjesto izuzimanja plovila koje odredi svaka država članica, izuzeci se sada temelje na kriterijima koji bi bili općenito primjenjivi za sva plovila, bez obzira na države članice kojima pripadaju. Tako primjerice brodovi koji su uključeni isključivo u ribarska istraživanja isključeni su od propisanih ribolovnih režima. Također, podržavam nastojanja za smanjivanjem i postupnim ukidanjem odbacivanja ulova na temelju znanstvenih procjena s ciljem očuvanja ribljeg fonda. Države članice trebale bi uvesti selektivnije ribarske alate i druge mjere s ciljem smanjivanja odbacivanja ulova te će to moći učiniti uz financijsku potporu iz Europskog fonda za pomorsku i ribarstvo.

Florian Philippot (ENF), *par écrit.* – La proposition vise essentiellement à améliorer et clarifier les dispositions du règlement. Elle met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application.

Sur le fond, l'ancien plan de 2008 prévoyait un système compliqué d'efforts de pêche (jours de mer) qui n'a pas permis de restaurer les stocks.

Je vote en faveur de cette réforme qui, pour une fois, améliore plutôt la situation.

Tonino Picula (S&D), *napisan.* – U višegodišnjem sporu o ulozi Europskog Parlamenta kao suzakonodavca u domeni ribarstvene politike, Sud Europske Unije podržao je stavove Parlamenta da se planiranje višegodišnjeg upravljanja odlučuje unutar uobičajenih zakonodavnih procedura, tj. prema članku 43. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, koji je temelj potrebnih mjera pri ostvarivanju ciljeva zajedničke poljoprivredne i ribarstvene politike. Nakon presude Suda Europske unije, Odbor PECH je 19. travnja 2016. usvojio mandat za pregovore s Vijećem i predmet je zaključen u jednom trijalogu 29. lipnja 2016. Odbor PECH je 11. srpnja 2016. prihvatio taj dogovor kojim se primjenjuju načela nove zajedničke ribarstvene politike i podržava njezina provedba. Moja grupa podržava što skorije donošenje dugoročnog plana za stokove bakalara i ribolov koji iskorištava te stokove - potrebna je zakonodavna jasnoća ribarima.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito.* – Esta proposta de Regulamento está pendente desde a anterior legislatura, em virtude do seu envio para o Tribunal de Justiça da UE, por desacordo entre o Parlamento Europeu e o Conselho, sobre competências relativamente aos planos plurianuais. A proposta original da Comissão Europeia previa a introdução de atos delegados nos seguintes domínios: adaptação das taxas de mortalidade por pesca e dos níveis associados de biomassa da unidade populacional às descobertas científicas; ajuste do esforço de pesca em caso de exclusão ou reinclusão de um grupo de navios no regime de esforço; especificação das regras relativas ao método de cálculo da capacidade de pesca e de ajustamento dos níveis máximos de capacidade; e estabelecimento das regras relativas ao método de cálculo que permita aos Estados-Membros adaptar o esforço de pesca máximo autorizado em relação à gestão das quotas e na sequência de transferências de esforço entre grupos de esforço. O relatório, genericamente de acordo com a proposta da Comissão, propõe todavia uma definição mais estrita das circunstâncias em que a Comissão pode aprovar atos delegados, o que se considera positivo. Refira-se, no entanto, que este documento será substituído por um Plano Multiespécies para a região onde é aplicado, o que merecerá ulterior e mais aprofundada reflexão.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Podpořil jsem zprávu, jejímž cílem je zajistit udržitelné využívání populací tresky obecné, jejíž populaci je třeba trvale obnovovat a zachovat na úrovni, jež bude poskytovat maximální udržitelný výnos. Je to zásadní z environmentálního hlediska, protože nová úprava zrušila režim intenzity rybolovu neboli počet dnů, jež může rybářské plavidlo strávit na moři. V praxi to znamená, že plavidla s velmi omezeným počtem dní již nemusí lovit ryby blízko pobřeží, kde se soustřeďuje převážně populace nedospělých ryb. Jedná se o důležité opatření k zachování rybích populací a domnívám se, že je to další krok ke stabilitě biologického prostředí v mořích a k předcházení dalším změnám klimatu. Na druhé straně rozhodnutí o zrušení režimu intenzity rybolovu umožní rybářům větší flexibilitu. Umožní plavidlům, aby už nebyla nucena lovit ryby blízko břehu anebo v oblastech s nižším výskytem tresky. V projednávané věci vedl Parlament dlouhodobý spor s Radou ohledně volby právního základu. V loňském roce dal Soudní dvůr za pravdu Parlamentu a nařízení Rady označil za neplatné. Sociální demokraté udělali vynikající práci ve vyjednávání, aby tato úprava nařízení byla co nejdříve schválena. Vítám, že se nám podařilo zajistit rybářům větší právní jistotu.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – Je me suis prononcé en faveur du rapport concernant le plan de gestion à long terme des stocks de cabillaud. Ce plan permettra aux pêcheurs de cabillaud de débarquer plus facilement toutes leurs prises.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – A 12 de Setembro de 2012, a Comissão apresentou uma proposta de regulamento, do Parlamento Europeu e do Conselho, que altera o Regulamento n.º 1342/2008 (COM(2012)0498) com a objetivo de melhorar e esclarecer as disposições do referido regulamento. O Regulamento n.º 1342/2008 trata de estabelecer um plano a longo prazo para as unidades populacionais de bacalhau e para as pescas que exploram essas unidades populacionais.

A 19 de abril de 2016, a Comissão PECH adotou um mandato para as negociações com o Conselho, tendo o processo sido concluído num único trílogo, a 29 de junho de 2016. O acordo, que aplica os princípios da nova Política Comum das Pescas e apoia a sua aplicação, foi aceite pela Comissão PECH, a 11 de julho de 2016. Na verdade, o referido acordo tem como uma das suas mais-valias a simplificação das leis relativas aos totais admissíveis de captura. Por considerar que é importante haver regulamentos claros e explícitos, assim como considerar de elevada importância o respeito pela sustentabilidade ambiental, votei favoravelmente.

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – Ce midi, le Parlement a approuvé la mise à jour d'un règlement de 2008 pour un plan à long terme en faveur d'une pêche plus raisonnée et d'une meilleure préservation des stocks de cabillaud. Ce poisson répandu dans l'Atlantique et dans nos eaux européennes est menacé par la surpêche et par une exploitation intensive depuis des années. L'Europe représente 70 % du marché mondial de cabillaud et l'état des populations en mer du Nord et d'Irlande ainsi qu'à l'ouest de l'Écosse reste critique malgré les efforts déjà engagés.

Les modifications approuvées ce mardi vont amener une méthode de calcul de l'effort de pêche commune à tous les États membres, et assouplir les limites de captures tout en respectant les avis scientifiques. Le but est de réduire les incitations à rejeter les poissons de moindre valeur, dont le taux de survie est alors faible. La restriction de cette pratique doit favoriser une meilleure gestion des populations ichthyennes ainsi qu'une meilleure utilisation des ressources marines exploitées, et assurer la pérennité de tout un pan de l'économie européenne, puisque le secteur de la pêche et de la transformation du poisson y emploie plus de 350 000 personnes.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – Informe objeto de denuncia ante el Tribunal de Justicia de la UE (TJUE). El Parlamento adoptó su posición en primera lectura el 11.6.2013, en espera del resultado del fallo del TJUE, que el 1.12.2015 dejaba claro que los Planes de gestión de pesca quedan bajo el procedimiento legislativo ordinario, ex artículo 43, apartado 2, del TFUE.

La sentencia anuló el Reglamento (UE) n.º 1243/2012 del Consejo, por el que se modificaban disposiciones del Plan en los artículos 9 y 12 para establecer las oportunidades de pesca en situaciones en los que los datos fueran insuficientes para establecer el estado de las poblaciones, y mantenía los efectos del Reglamento anulado durante un año adicional, de forma que el nuevo Reglamento pudiera ser adoptado mediante la base legal correcta durante ese periodo de tiempo.

De esa forma, los colegisladores adoptaron un texto mediante el procedimiento legislativo ordinario en el plazo establecido para asegurar la certidumbre jurídica y se alcanzó un acuerdo de compromiso en el primer y único trílogo de 29.6.2016.

El plan revisado está completamente en línea con los principios de la PPC y, para asegurar certidumbre legal al sector pesquero, entrará en vigor el 1.1.2017.

He votado a favor del Informe.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Daugiametis menkių žvejybos planas –svarbus dokumentas, apibrėžiantis šio svarbaus ištekliaus ir ekosistemos komponento valdymo tikslus. Dabartinis menkių išteklių valdymo planas ne tik svarbus dokumentas, bet ir Europos Parlamento pergalė, juo 2012-2014 m. pavyko apriboti labai dideles Tarybos ambicijas ir atitinkamai prisidėti prie menkių išteklių nykimo stabdymo.

Pritariau svarstomam dokumentui, kaip atitinkančiam ilgalaikius darnios žuvininkystės tikslus.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del informe porque entiendo que se trata de un ajuste y adaptación de normativas.

Se realiza una introducción de actos delegados en los siguientes ámbitos: adaptación de los índices de mortalidad por pesca y los niveles asociados de biomasa del stock a los descubrimientos científicos, ajuste del esfuerzo pesquero en caso de exclusión o reingreso de un grupo de buques en régimen de esfuerzo, especificación de las normas relativas al método de cálculo de la capacidad de pesca y a la adaptación de los niveles máximos de capacidad y, finalmente, el establecimiento de normas sobre un método de cálculo que permita a los Estados miembros ajustar el esfuerzo pesquero máximo admisible en relación con la gestión de las cuotas y tras las transferencias de esfuerzo.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht zur Festlegung eines langfristigen Plans für die Bewirtschaftung der Kabeljaubestände gestimmt.

Der Bericht schlägt bei der Regelung für die Festlegung der zulässigen Gesamtfangmengen bei Beständen mit schlechter Datenlage eine Änderung vor und befasst sich mit Maßnahmen zur Verringerung der Rückwürfe von Fischen.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este nuevo plan del bacalao, puesto que simplifica el desembarque de capturas y actualiza el del 2008, lastrado por la limitación del esfuerzo pesquero que reducía el tiempo que los marineros podían faenar. Con la aplicación del veto a los descartes, este límite quedaba convertido en una herramienta innecesaria. Adaptada la propuesta a la nueva Política Pesquera Común, este nuevo Reglamento introduce por lo tanto una disposición que obliga al Consejo a fijar el Total Admisible de Captura (TAC) en función del rendimiento máximo sostenible (RMS) y establece que en la fijación de las cuotas en casos de datos insuficientes debe prevalecer el planteamiento de precaución. Esta actualización del plan de gestión del bacalao y las pesquerías que lo explotan es necesaria, aunque previsiblemente tenga una vida corta hasta la aprobación del Plan multianual del Mar de Norte. Todo ello no impide que acoja con prudencia la repercusión que la obligación del desembarque pueda tener en la sostenibilidad de las flotas pesqueras que las explotan.

Remo Sernagiotto (ECR), *per iscritto*. – Il nuovo regolamento è volto ad assicurare uno sfruttamento sostenibile a lungo termine degli stock di merluzzo bianco nel rispetto del principio del massimo rendimento sostenibile. Ho deciso di esprimermi a favore dell'accordo raggiunto tra il Consiglio e il Parlamento, che costituisce un sicuro passo avanti verso una puntuale attuazione dei nuovi principi della politica comune della pesca.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – There was no vote on this, which shows how undemocratic this place is.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Po dlhom vyjednávaní od roku 2012 sa Európskemu parlamentu podarilo dohodnúť s Radou na viacročnom pláne riadenia rybolovu. Som rada, že sme konečne dospeli ku kompromisu, ktorý povedie k väčšej právnej istote pre rybárov, a preto som návrh v druhom čítaní podporila. Pôvodný návrh nariadenia predložila Komisia ešte v minulom volebnom období. Rada sa však v tej dobe rozhodla obísť Parlament a viacročný plán pre lov tresky prijala bez konzultácie. Komisia a Parlament sa preto obrátili na Súdny dvor, ktorý dal nakoniec Parlamentu za pravdu. Sporné nariadenie bolo následne zrušené a Parlamentu bolo priznané právo priamo spolurozhodovať o plánoch rybolovu. Medzi inými opatreniami sa v kompromisnom návrhu nariadenia predpokladá zachovanie miery úhynu pri rybolove na úrovni prijateľnej podľa vedeckých odporúčaní, čo by malo umožniť obnovu populácií rýb. Podobne by mali členské štáty vypracovať a podporiť také opatrenia, ktoré zabezpečia predchádzanie neželaným výlovom. V pláne sa

okrem toho stanovujú aj výnimky pre plavidlá, ktoré neprispievajú k úhynu tresky, a členské štáty by sa mali zamerať aj na také opatrenia, ktorými by sa znížila miera odhadzovania tresky. Keďže sa touto dohodou zavádzajú zásady novej spoločnej rybárskej politiky, je čas, aby sme sa postavili na stranu zodpovedného výlovu a rešpektovania potreby obnovy populácie rýb.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno.* – Pri omenjenem glasovanju gre za priporočilo za drugo obravnavo sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže.

Namen omenjene uredbe je spremeniti in razjasniti določene člene uredbe in jo tako izboljšati. Zato je Evropska komisija 12. septembra 2012 objavila predlog revizije obstoječe uredbe. Žal Evropski svet pri omenjeni uredbi ni upošteval postopka so-odločanja med Evropskim parlamentom in Evropskim svetom in je v svoji pristojnosti sprejel uredbo na podlagi člena 43(3) TFEU. Z omenjenim se nista strinjala niti Evropski parlament niti Evropska komisija. Zato je šel omenjeni primer na Evropsko sodišče. Slednje je decembra 2015 razveljavilo uredbo Sveta, kar je pomenilo, da je sodišče odločilo v korist Evropskega parlamenta in Evropske komisije. To je bila velika zmaga za Evropski parlament, ki bo sedaj sozakonodajalec pri omenjeni uredbi. Tako sta Evropski parlament in Evropski svet junija letos na trialogu dosegla soglasje glede omenjene uredbe, ki predvsem implementira načela novih skupnih politik na področju ribolova in obenem podpira implementacijo uredbe v državah članicah. Na podlagi omenjenega sem zato glasoval za sprejetje priporočila na plenarnem zasedanju.

Beatrix von Storch (EFDD), *in writing.* — Although a vote was not held, had there been on I would have voted against this amendment. The common fisheries policy is not the correct means by which to tackle the problem of depleted fish stocks.

As long as the sea and resources it offers suffer from the tragedy of the commons this problem will never truly be solved.

Patricija Šulin (PPE), *pisno.* – Glasovala sem za priporočilo za drugo obravnavo o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže.

Podpiram določitev pravil glede celotnega dovoljenega ulova ter omejitev časa, ki ga ribiči lahko preživijo na morju. Predlog Komisije tako vključuje, da se pri deležih kvote upošteva celoten ulov. Po določbah Sveta, ki je občutno spremenil besedilo Komisije, je tako prišlo do dobrega kompromisa med Komisijo in Svetom, kar pa je v skladu z novimi pravili, določenimi v novi osnovni uredbi.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς.* – Μια κοινή αλιευτική πολιτική θα προστατέψει την θαλάσσια πανίδα και χλωρίδα.

József Szájer (PPE), *írásban.* – Az Európai Néppárt iránymutatásának megfelelően, fideszes képviselőtársaimmal együtt támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés szavazás nélküli elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta az EP és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályszöveget. Szükség van az új jogszabályra, hiszen a régi halászati terv egy bonyolult fogási rendszert alkalmazott. Ez a gyakorlatban a tőkehalállomány romlását eredményezte. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint ésszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Előrelépés tapasztalható a felhasználhatatlan halak visszadobásának szigorításában is.

A Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Ezért érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. Ezért a közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre. A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben éppen a zárt rendszerű halastavainknak köszönhetőek az általuk létrehozott, illetve megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulások. Következésképpen, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a jelentést, amelynek célja, hogy kiigazítsa és egyértelművé tegye a közös halászati politika elveit életbe léptető, és annak végrehajtását támogató megállapodást. A tervezetet az előző parlamenti ciklusban blokkolta az Európai Bizottság és az Európai Parlament is, mivel az Európai Tanács egyoldalúan fogadott el intézkedéseket az Európai vizeken történő halászati tervekkel kapcsolatban. Mindezt az Európai Bíróság döntése követte, melyben megállapításra került, hogy az Európai Tanács hibát követett el az éves tőkehalterv felosztásával és egy részének egyoldalú elfogadásával kapcsolatban. Magyarán szólva az EP-t, mint társdöntéshozó szervet kerülte meg a Tanács a Halászati Politika területén.

A Bírósági döntés után az S&D frakció aktívan vett részt a tőkehalterv elveinek kialakításában, így például az éves fogási maximumok helyett az elővigyázatosság elvét vezeti be a rendelet, kiegészülve egy halászati engedélyezési és halászati felsőkapacitási rendszerrel. Mindemellett a rendelettervezet azonnal véget vetne a kimerítéshez nagyban hozzájáruló, több napos (days-at-sea) tőkehalhalászati gyakorlatnak. Ez az anyag teljes összhangban van a megreformált Közös Halászati Politikával, életbe léphet 2017. január elsejével és ezzel biztosítani tudjuk a halászok jogbiztonságát.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – Eforturile de a reface rezervele de cod din apele UE nu pot avea efecte pe măsură dacă nu există cooperare din partea tuturor celor interesați și dacă aceștia nu își asumă responsabilitățile ce le revin în vederea reducerii mortalității provocate de pescuit și a impactului negativ asupra comunității din respectivele zone piscicole. În acest sens, statele membre trebuie să acorde prioritate dezvoltării și promovării de măsuri și stimulente (financiare) din perspectiva evitării capturilor nedorite și a utilizării uneltelor de pescuit selective, cu sprijinul financiar al Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime.

De asemenea, statele membre trebuie să facă eforturi pentru a identifica (prin procesul CSTEP) uneltele ale căror caracteristici generează reducerea sau eliminarea capturilor accidentale de cod și pentru a transfera cunoștințele acumulate și celorlalte state membre, astfel încât să fie posibilă refacerea rezervelor de cod. Evident, în fundamentarea unui plan pe termen lung privind refacerea rezervelor de cod, trebuie să se țină cont de faptul că activitățile de pescuit integral documentate au dat rezultate și că pot fi dezvoltate și variante ale acestora, cu efecte benefice asupra rezervelor de cod și zonelor piscicole aferente.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Politica comună în domeniul pescuitului (PCP) a Uniunii Europene a fost elaborată pentru a oferi oamenilor implicați în acest sector posibilitatea de a trage maximul de foloase de pe urma desfășurării acestei activități.

În acest sens, în septembrie 2012 Comisia a venit cu o propunere de regulament în vederea menținerii stocurilor de cod necesare reproducerii speciei și sustenabilității activității de pescuit, propunere susținută de Parlament. Din păcate, Consiliul nu a fost de acord cu această propunere, ceea ce a creat un blocaj instituțional până la decizia Curții Europene de Justiție din decembrie 2015.

Decizia Curții a dat câștig de cauză poziției Comisiei și Parlamentului, confirmând cadrul de funcționare instituțional consacrat de Tratatul de la Lisabona și rolul Parlamentului European în elaborarea politicii europene în domeniul pescuitului. În aceste condiții, noul regulament revizuit va intra în vigoare la 1 ianuarie 2017 și va oferi mai multă siguranță și claritate în acest domeniu important.

De aceea, susțin adoptarea neîntârziată a acestui raport.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour le texte de mon collègue sur les stocks de cabillauds.

Il s'agit d'un accord informel conclu avec les ministres de l'Union. Les pêcheurs de cabillaud en mer du Nord seraient contraints de débarquer toutes leurs prises – et pas seulement celles de cabillaud. L'accord supprimerait les limites appliquées au nombre de jours qu'un navire peut passer dans une zone de pêche en échange de la mise en œuvre de «l'interdiction de rejet» de poissons non désirés en mer.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – As a result of the serious depletion of four of Europe's cod stocks in the early 2000s, the EU imposed strict rules on the fishing industry through a recovery plan in 2004. The new regulation amends and updates the existing Regulation of 2004 and 2008, in the aim countering problems currently existing in the plan, as well as to align the provisions of the Regulation with the Treaty of Lisbon. I voted in favour of the amendments to the Regulation because it is important the EU regularly revises and evaluates its regulatory measures to protect Europe against any further depletion of one of the its most important resources.

Isabelle Thomas (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du plan à long terme pour le cabillaud, bloqué depuis bien trop longtemps dans les tuyaux interinstitutionnels. Les négociations sur ce rapport, qui durent depuis 2012, ont en effet créé un précédent juridique entre le Conseil et le Parlement.

Il aura fallu attendre la saisine et un arrêt de la Cour de justice de l'Union européenne pour mettre un terme au conflit d'interprétation du traité de Lisbonne qui opposait les deux institutions.

En cause, la question sensible des quotas, pour lesquels les traités accordent au Conseil la seule prérogative décisionnelle. Le Parlement européen est quant à lui codécisionnaire sur les autres réglementations relatives à la pêche. Les plans pluriannuels touchant de près aux quotas, le Parlement européen menaçait donc d'empiéter sur les prérogatives du Conseil en la matière.

La Cour de justice a finalement donné partiellement raison au Parlement, en jugeant compatible avec les traités la détermination par le Parlement des principes environnementaux s'appliquant aux quotas.

Par ailleurs, je me réjouis que ce règlement mette fin au régime d'effort pour ces pêcheries, ne maintenant que le régime des quotas, ce qui est une bonne nouvelle car le double régime était absurde pour les professionnels et sans valeur ajoutée environnementale.

László Tőkés (PPE), *írásban*. – Az Európai Néppárt iránymutatásának megfelelően, fideszes képviselőtársaimmal együtt támogattam a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú tervről szóló Dodds-jelentés szavazás nélküli elfogadását. Ez a lépés jóváhagyta az EP és a Tanács által megkötött második olvasatos megállapodásban véglegesített jogszabályszöveget. Szükség van az új jogszabályra, hiszen a régi halászati terv egy bonyolult fogási rendszert alkalmazott. Ez a gyakorlatban a tőkehalállomány romlását eredményezte. Az új szabályozás rugalmasabb a teljes kifogható halmennyiség és a halászati kvóták vonatkozásában, valamint észszerűsíti a kirakodási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Előrelépés tapasztalható a felhasználhatatlan halak visszadobásának szigorításában is.

A Föld tengereinek 30%-a túlhalászott, a tengeri halállományok veszélybe kerültek. Ezért érthető, hogy a tengeri halállományok fenntartása érdekében az Európai Unió a tengeri halászat megfelelő korlátozására kényszerül. Ezért a közös halászati politikának jóval nagyobb figyelmet kell fordítania a fenntartható haltenyésztésre, vagyis az akvakultúrára, kiemelten pedig az édesvízi haltenyésztésre. A magyarországi halastavak jelentős része Natura 2000 területen fekszik. Ezek a halgazdaságok semmilyen veszélyt sem jelentenek e területek természeti értékeire. Sőt, sok esetben éppen a zárt rendszerű halastavainknak köszönhetőek az általuk létrehozott, illetve megőrzött egyedi vizes élőhelyi társulások. Következésképpen, az édesvízi akvakultúrát kell előtérbe helyezni és minél nagyobb mértékű uniós támogatásban részesíteni.

Ivica Tolić (PPE), *napisan*. – Podržavam „Prijedlog rezolucije o stajalištu Vijeća u prvom čitanju radi donošenja uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1342/2008 o donošenju dugoročnog plana za stokove bakalara i ribolov koji iskorištava te stokove". Mišljenja sam da je navedeni prijedlog rezolucije potreban kako bi se pokrenuo zakonodavni postupak drugog čitanja i na nivou relevantnih zakonodavnih institucija Europske unije donijelo suglasno rješenje te uspostavio dugoročni plan za stokove bakalara i ribolov koji iskorištava te stokove.

Valdemar Tomaševski (ECR), *raštu*. – Pritariau pranešimui dėl ilgalaikio menkių žvejybos plano, kurį rekomendavo Europos Parlamento narė Diane Dodds. Be abejo, racionalus menkių žvejybos planavimas padės apsaugoti šią rūšį nuo išnykimo Baltijos jūroje. Verta atkreipti dėmesį į tai, kad menkių žvejyba yra viena pagrindinių ir svarbiausių Baltijos jūroje, todėl ilgalaikėse perspektyvose turi būti atsižvelgta į balansą tarp šios rūšies apsaugojimo ir žvejybos apribojimų.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Podržala sam preporuku koja će omogućiti da izlov bakalara bude iznad razine koja je prihvatljiva za postizanje održivih stokova bakalara, a ove mjere trebale bi početi vrijediti od 1. siječnja 2017. za područje Kattegata, Skagerraka, Sjevernog mora, Istočnog kanala, područja zapadno od Škotske i za Irsko more. Cilj ovih mjera jest zajamčiti da bakalar ponovno dosegne brojnost koja će omogućiti održivo ribarenje.

Ujedno smatram kako svaka država članica EU-a treba samostalno pronaći način da se zaštiti od neželjenog izlova kako bi se stokovi bakalara zadržali iznad prihvatljive razine.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Osnutek zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe EU parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže, sem podprla.

Cilj tega predloga je uskladiti Uredbo o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže („načrt za trsko"), z novimi pravili PDEU. Pooblastila, ki jih ima Komisija sedaj na podlagi navedene uredbe, so bila prerazvrščena v ukrepe delegirane narave in ukrepe izvedbene narave. Glavni cilj načrta je zagotavljanje trajnostnega izkoriščanja staleža trske na geografskem območju Kattegata, Severnega morja, zahodne Škotske in Irskega morja na podlagi največjega trajnostnega donosa.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – Se realiza una introducción de actos delegados en los siguientes ámbitos: adaptación de los índices de mortalidad por pesca y los niveles asociados de biomasa del stock a los descubrimientos científicos, ajuste del esfuerzo pesquero en caso de exclusión o reingreso de un grupo de buques en régimen de esfuerzo, especificación de las normas relativas al método de cálculo de la capacidad de pesca y a la adaptación de los niveles máximos de capacidad y, finalmente, el establecimiento de normas sobre un método de cálculo que permita a los Estados miembros ajustar el esfuerzo pesquero máximo admisible en relación con la gestión de las cuotas y tras las transferencias de esfuerzo.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this report. It is an important step in the right direction towards establishing a long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks. I support the fishing industry, since they are the first one who want to have fish in the future. Therefore, a sustainable path is a win-win situation for all parties.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Le règlement nº 1342/2008 du Conseil du 18 décembre 2008 a été adopté avant l'entrée en vigueur du traité FUE et confère donc des pouvoirs décisionnels au Conseil (article 10 et 11). Comme le traité FUE ne prévoit plus cette possibilité, la Commission a donc suggéré une modification de ce règlement.

La proposition vise essentiellement à améliorer et clarifier les dispositions du règlement. Elle met en œuvre les principes de la nouvelle politique commune de la pêche et soutient son application.

J'ai donc voté pour ce texte.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – W lipcu 2016 r. Rada i Parlament osiągnęły porozumienie w sprawie tego wniosku. Szybkie wdrożenie tego rozporządzenia ma zapewnić sprawne przeprowadzenie zmiany przepisów dotyczących zrównoważonej eksploatacji zasobów dorsza.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – 2012. szeptember 12-én a Bizottság előterjesztette az 1342/2008 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatát azzal a céllal, hogy az 1342/2008 rendelet rendelkezéseit kiigazítsa és egyértelműbbé tegye. 2012. december 19-én a Tanács anélkül, hogy a rendeletre irányuló javaslat valamennyi rendelkezését átvette volna, rendeletet fogadott el, jogalapként az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdését jelölve meg és az 1342/2008 rendelet 9. és 12. cikkének módosításait fogadva csak el. Voksommal a kérdésben a frakció álláspontját követtem.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del informe porque entiendo que se trata de un ajuste y adaptación de normativas.

Se realiza una introducción de actos delegados en los siguientes ámbitos: adaptación de los índices de mortalidad por pesca y los niveles asociados de biomasa del stock a los descubrimientos científicos, ajuste del esfuerzo pesquero en caso de exclusión o reingreso de un grupo de buques en régimen de esfuerzo, especificación de las normas relativas al método de cálculo de la capacidad de pesca y a la adaptación de los niveles máximos de capacidad y, finalmente, el establecimiento de normas sobre un método de cálculo que permita a los Estados miembros ajustar el esfuerzo pesquero máximo admisible en relación con la gestión de las cuotas y tras las transferencias de esfuerzo.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Recommendation for second reading on the Council position at first reading with a view to the adoption of a regulation of the European Parliament and of the Council amending Council Regulation (EC) No 1342/2008 establishing a long-term plan for cod stocks and the fisheries exploiting those stocks. The goal of the updated regulation is to allow North Sea cod fishermen to land every catch more easily. The regulation removes limits on the number of days a vessel can spend in a fishing area and thus removes all obstacles to complying with the landing obligation in full. I voted in favour because I believe that this update of the 2008 Regulation establishing a long-term-plan for cod stocks will make it fully compatible with the new Common Fisheries Policy (CFP).

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – El objetivo de este texto es modificar las reglas que fijan límites en las cantidades de captura, enmendar el régimen de esfuerzo pesquero y reforzar las medidas para lidiar con los descartes. Pretendiendo dar mayor flexibilidad a los pescadores, elimina los obstáculos que supone introducir obligaciones en el plan. También flexibiliza extensamente las reglas en los límites de captura y conviene la necesidad de que los Estados miembros adopten medidas oportunas para minimizar y, en su caso, eliminar los descartes. Por todo ello, he votado a favor.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este nuevo plan del bacalao, puesto que simplifica el desembarque de capturas y actualiza el del 2008, lastrado por la limitación del esfuerzo pesquero que reducía el tiempo que los marineros podían faenar. Con la aplicación del veto a los descartes, este límite quedaba convertido en una herramienta innecesaria. Adaptada la propuesta a la nueva Política Pesquera Común, este nuevo Reglamento introduce por lo tanto una disposición que obliga al Consejo a fijar el Total Admisible de Captura (TAC) en función del rendimiento máximo sostenible (RMS) y establece que en la fijación de las cuotas en casos de datos insuficientes debe prevalecer el planteamiento de precaución. Esta actualización del plan de gestión del bacalao y las pesquerías que lo explotan es necesaria, aunque previsiblemente tenga una vida corta hasta la aprobación del Plan multianual del Mar de Norte. Todo ello no impide que acoja con prudencia la repercusión que la obligación del desembarque pueda tener en la sostenibilidad de las flotas pesqueras que las explotan.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat het besluit dat is vastgesteld in overeenstemming is met het standpunt van de Raad.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – A proposta original da Comissão previa a introdução de atos delegados nos seguintes domínios: adaptação das taxas de mortalidade por pesca e dos níveis associados de biomassa da unidade populacional às descobertas científicas; ajuste do esforço de pesca em caso de exclusão ou re-inclusão de um grupo de navios no regime de esforço; especificação das regras relativas ao método de cálculo da capacidade de pesca e de ajustamento dos níveis máximos de capacidade; e estabelecimento das regras relativas ao método de cálculo que permita aos Estados-Membros adaptar o esforço de pesca máximo autorizado em relação à gestão das quotas e na sequência de transferências de esforço entre grupos de esforço.

Apesar do acordo genérico à proposta da Comissão, deveria haver uma definição mais estrita das circunstâncias em que a Comissão pode aprovar atos delegados

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della raccomandazione sulla posizione del Consiglio in prima lettura in vista dell'adozione del regolamento che istituisce un piano a lungo termine per gli stock di merluzzo bianco e le attività di pesca che sfruttano tali stock. La questione è stata oggetto di ricorso da parte del Parlamento europeo e della Commissione davanti alla Corte di giustizia in quanto abbiamo ritenuto illegittima la scelta del Consiglio di dividere la proposta per un piano a lungo termine per gli stock di merluzzo. La sentenza ha annullato il regolamento del Consiglio ed è dunque richiesto ai co-legislatori di adottare un nuovo testo entro fine anno al fine di garantire la certezza del diritto. Dopo la sentenza della Corte, la commissione PECH ha adottato un mandato per i negoziati con il Consiglio e il fascicolo è stato concluso. L'accordo, che attua i principi della nuova politica comune della pesca e ne sostiene l'applicazione, è stato approvato dalla commissione. Il gruppo S&D ha contribuito attivamente alla rapida adozione del piano al fine di garantire la certezza del diritto per i pescatori: abbiamo fatto in modo che il piano in questione rispetti i principi della riforma della PCP.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – This report amends the current plan governing long-term stocks, which were not doing enough to ensure recovery of fish mortality and had little stakeholder support. The amendments will increase cooperation between fisheries, industries and scientists and is intended as a stopgap until a multi-species plan is introduced. This moves us towards the more sustainable fishing environment that we urgently need.

It is interesting to note that while the Brexiteers have been howling about EU fishing quotas back in the UK, the report was adopted unanimously in the European Parliament's Fisheries Committee, even though it was led by a pro-Brexit MEP.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Správu o návrhu nariadenia týkajúceho sa dlhodobého plánu pre populácie tresky a rybolovu zameraného na tento druh rýb som podporila. Išlo o odporúčanie na schválenie pozície Rady, pričom dohoda medzi Radou a Parlamentom už bola prijatá v lete tohto roku. Účelom nového nariadenia je najmä dosiahnutie udržateľného využívania populácie tresky vo vybraných oblastiach. Úprava nadväzuje na nariadenie o obnovení zníženej populácie tresky, ktoré bolo prijaté v roku 2008. Myslím si, že pozorné sledovanie populácie jednotlivých druhov rýb a úprava možností ich výlovu je veľmi dôležitá pre zachovanie biodiverzity. A správna rovnováha medzi zachovaním populácií a dosiahnutím maximálneho možného výťažku je nato kľúčovým nástrojom.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Dodds por apoiar a posição do Tribunal Europeu de Justiça que reitera as competências do Parlamento Europeu como colegislador ao anular a decisão do Conselho de adotar apenas parcialmente algumas das propostas de alteração do Regulamento que gere o plano para as unidades populacionais do bacalhau.

Com base nesta jurisprudência, é agora possível a revisão de um plano a longo prazo para essas unidades populacionais e para as pescas que as exploram assegurando a segurança jurídica para os operadores do sector.

Željana Zovko (PPE), *napisan*. – Glasujem za izmjenu Uredbe vijeća o donošenju dugoročnog plana za stokove bakalara i ribolov koji iskorištava te stokove. Postoji jasna potreba da se osigura dosljedna provedba svih odluka Vijeća, posebice kada se radi o ribarstvenoj politici. Prekomjerni ulov bakalara može ugroziti stabilnost morske flore i faune te značajno utjecati na povezanu industriju.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem priporočilo za drugo obravnavo o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže.

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe št. 1342/2008 (COM(2012)0498) je podan z namenom, da bi se izboljšale in pojasnile določbe trenutno veljavne Uredbe ter tako uspešneje uresničevala načela nove skupne ribiške politike.

6.5. Access to anti-money-laundering information by tax authorities (A8-0326/2016 - Emmanuel Maurel)

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

Michela Giuffrida (S&D). – Ho votato a favore di questa relazione perché la lotta alle frodi, all'evasione fiscale e al riciclaggio di denaro deve essere una priorità dell'Unione europea. È una questione di giustizia, di equità: è una questione di politica.

Negli ultimi anni la maggior parte dei cittadini dell'Unione europea ha affrontato una crisi economica senza precedenti. In questi stessi anni sono emersi con sempre maggiore frequenza casi di frode fiscale – quello dei *Panama papers* parla per tutti – scandali che hanno visto coinvolti anche ex Commissari dell'Unione europea.

È finalmente il momento di fare chiarezza, è il momento di rafforzare la cooperazione e di consentire il trasferimento delle informazioni fiscali che possano in fretta portare a delle indagini. I cittadini europei che pagano le tasse sono spesso costretti a chiudere le loro attività. Non hanno paura della trasparenza, né dei controlli: hanno paura di essere governati da truffatori e da evasori, hanno sfiducia nelle istituzioni che, invece, ne tutelano gli interessi e sembrano prestare il fianco alle grandi multinazionali.

L'Europa deve scegliere e deve farlo con i fatti.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já jsem podpořil toto doplnění směrnice, protože jsem přesvědčený, že v boji proti organizovanému zločinu, který nezná hranice, je role EU mimořádně důležitá.

V tomto případě se bojuje proti daňovým únikům a proti praní špinavých peněz, tady role jednotlivých národních států zkrátka nemůže být nikdy dostatečná. Tzn. koordinace na centrální evropské úrovni, jasná pravidla pro přístup finančních orgánů a orgánů policie k informacím o daňových podáních jednotlivých subjektů mají podle mého názoru smysl. To, že jsme dnes posílili přístup finančních orgánů k informacím z daňových zpráv v jednotlivých členských státech, povede k tomu, že do budoucna se bude efektivněji bojovat proti této formě organizovaného zločinu.

Takže návrh je správný a ačkoli nejsem příznivcem posilování EU a přenosu dalších pravomocí do Bruselu, tak tento příběh je o něčem jiném, je o boji proti organizovanému zločinu.

Seán Kelly (PPE). – Go raibh maith agat, a Uachtaráin. Vótáil mé le mo ghrúpa sna vótaí seo go léir, is tábhachtach an t-ábhar é agus bhí áthas orm a bheith páirteach sa díospóireacht anseo sa Pharlaimint ó chianaibh; agus feisirí ó gach taobh den teach beagnach ar aon ghuth faoi thábhacht an ábhair seo. Caithfimid troid i gcoinne na caimiléireachta i gcoitinne, go háirithe mar a bhaineann sé le héalú ó cháin a íoc. Bíonn ar dhaoine aonaránacha gach aon euro de cháin a íoc agus ag an am gcéanna feicimid gur féidir le daoine cumhachtacha agus comhlachtaí móra éalú gan aon cháin a íoc; agus cuid den airgead seo ag dul go sceimhlitheoireacht, agus mar sin de. Dá bhrí sin, tá gá le comhaontú idir na tíortha chun troid i gcoinne an ruda mhíchirt seo, agus a luaithe agus a tharlóidh sé is fearr. Go raibh maith agat, a Uachtaráin.

Michał Marusik (ENF). – Panie Przewodniczący! Głosowałem przeciwko temu sprawozdaniu z dwóch zasadniczych powodów. Przede wszystkim pranie brudnych pieniędzy jest pojęciem dalece niedoprecyzowanym i używanym propagandowo. Pieniądz, który w jednym kraju jest brudny, w innym kraju wcale brudnym nie jest. Nie ma obiektywnej miary, który kraj posiada poprawną interpretację, i bardzo podobnie jest z przepisami podatkowymi. Jest więc rzeczą naturalną, że obywatele, jak i przedsiębiorcy, przenoszą swoją działalność tam, gdzie podatki są mniejsze, gdyż przedsiębiorstwa prowadzone są po to, żeby generować dochód, a podatek jest kosztem dla przedsiębiorców. A zatem państwa rywalizują między sobą systemami podatkowymi i powinny rywalizować, żeby wiadomo było, który system podatkowy jest efektywniejszy dla gospodarki. Nie należy tego unifikować, lecz należy pozwolić przedsiębiorcom przenosić działalność z systemów niekorzystnych do systemów korzystnych.

Daniel Hannan (ECR). – Mr President, I feel that this report rather neatly demonstrates the difference between internationalism and supranationalism. Internationalism, the cooperation among sovereign countries, is impossible to argue with, and the idea that tax authorities should share information in order to crack down on illegal behaviour on tax evasion is uncontroversial. But every time this Parliament gets its hands on the subject it always starts inserting a different agenda to do with tax harmonisation and with treating jurisdictions with lower tax, or tax havens as they are invariably called here, as being intrinsically illicit rather than being, as they are, a spur to the rest of us to keep tax rates within a manageable level. By all means, let us have cooperation among tax authorities. Let us make it global rather than just continental and let us not leave it to the same bumbling Brussels institutions that gave us the common agricultural policy, the common fisheries policy, Schengen, the euro and all the rest of it. That is the difference between internationalism and supranationalism.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – La seguente relazione tratta la revisione della direttiva riguardante lo scambio automatico di informazioni in materia fiscale e di tassazione. Reputo che sia di fondamentale importanza implementare dei meccanismi che garantiscano trasparenza e rendano complicato il riciclaggio di denaro. Un passo in questa direzione sarebbe sicuramente rendere obbligatorio e automatico lo scambio di informazioni, per evitare il reiterarsi di episodi come Luxleaks e Panama papers. Per le ragioni esposte sopra ho deciso di votare a favore.

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en la que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del presente informe, debido a que supone una mejora en las exigencias con respecto al acceso de información por parte de las autoridades tributarias. Con el desarrollo de todos los escándalos fiscales producidos en los últimos años: *Luxleaks, Panamaleaks, Bahamaleaks*… el público ha conocido las prácticas fiscales de los principales actores del sistema financiero. Esta propuesta, nace de la presión de la opinión pública de actuar en este ámbito y permitir el acceso a la información tributaria relevante de los evasores fiscales. El acceso a la información por parte de las autoridades competentes es un paso necesario, para poder implementar el principio de pagar impuestos donde la riqueza es creada y llevar a cabo acciones contra los paraísos fiscales. Es por todo esto por lo que he decidido votar a favor de este informe.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — I voted in favour of this report, which amends an existing Directive on Administrative Cooperation by Financial Institutions in the field of taxation. The goal of the changes is to enable tax authorities to consistently access anti-money-laundering information. Specifically this concerns access to the mechanism, procedures, documents and information on the true beneficial owners that hide behind shell companies and trusts. It also improves the requirements for customer due diligence procedures in accordance with the fourth Anti Money Laundering Directive. This information will be compiled in central registers and Member States will be obliged to share this information with tax authorities in the EU.

I fully support maximum transparency across the EU in order to combat money-laundering, tax evasion and tax avoidance.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – Je me félicite de l'adoption, aujourd'hui en plénière, du rapport de mon collègue socialiste Emmanuel Maurel. La fraude et l'évasion fiscales sont des pratiques inacceptables. L'égalité devant l'impôt est une priorité absolue. C'est pourquoi, il est fondamental de renforcer la législation et rétablir la justice fiscale.

La Commission a présenté en juillet dernier un paquet législatif destiné à lutter contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme. Ce rapport répond à la principale limite de ces propositions: seul un accès national à ces données était prévu; autrement dit, le fisc luxembourgeois pouvait savoir qu'un Français était le bénéficiaire d'une société passive au Luxembourg, sans jamais en informer la France. On comprend le caractère très insuffisant d'une telle proposition!

En matière de lutte contre la fraude, l'évasion et l'optimisation fiscales agressives, l'outil unanimement reconnu comme le plus efficace est l'échange obligatoire et automatique d'informations. Je me félicite qu'Emmanuel Maurel ait réussi à dégager une belle majorité autour de cette proposition ambitieuse. Le Conseil, seul à décider en matière de fiscalité, doit écouter le Parlement européen lorsqu'il est consulté et mettre un terme à une pratique qui sape notre contrat social.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl mokesčių institucijų prieigos prie kovos su pinigų plovimu informacijos. Pritariu Europos Komisijos siekiui užtikrinti teisingesnį, veiksmingesnį, didesniu mokesčių skaidrumu grįstą apmokestinimą Europos Sąjungoje. ES darbotvarkės dėl mokesčių skaidrumo svarbą patvirtina neseniai žiniasklaidoje pasirodžiusi informacija apie didelio masto lėšų slėpimą lengvatinio apmokestinimo zonose. Iš minėtos informacijos matyti, kad išlieka sričių, kuriose reikalingos papildomos priemonės ES ir tarptautinės skaidrumo sistemos stiprinimui. Mokesčių institucijoms turi būti suteikta galimybė lengviau gauti informaciją apie tarpinių struktūrų tikruosius savininkus, kaip ir kitą klientų išsamiam patikrinimui reikalingą informaciją, siekiant sėkmingai nustatyti mokesčių slėpimo atvejus. Tikiu, kad ši iniciatyva prisidės prie veiksmingesnės kovos su pinigų plovimu.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την πρόσβαση των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, διότι θεωρώ πως η αυτόματη και η υποχρεωτική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό βήμα.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Die EU hat in den vergangenen Jahren bereits erhebliche Fortschritte bei der Verbesserung der Steuertransparenz und der Verstärkung der Zusammenarbeit zwischen den Steuerbehörden der Mitgliedstaaten erzielt. Durch jüngste Änderungen an den Rechtsvorschriften zur Bekämpfung der Geldwäsche wird den Verknüpfungen zwischen Geldwäsche und Steuerhinterziehung sowie den Herausforderungen bei der Prävention Rechnung getragen. Durch an die Medien durchgesickerte Informationen wie die „Panama Papers", die die Geheimhaltung in großem Maßstab von Offshore-Geldern zutage brachten, wurden Bereiche hervorgehoben, in denen noch weitere Maßnahmen ergriffen werden müssen.

In dem Bericht wird gefordert, dass die Finanzämter in der gesamten EU Zugang zu Informationen über die wirklichen Eigentümer von Bankkonten sowie über Kontosalden oder Einkünfte wie Zinsen und Dividenden erhalten sollten. Zudem möchte das EU-Parlament einen Schritt weiter gehen als die Kommission und fordert, dass diese Informationen EU-weit auch unter Steuerbehörden ausgetauscht werden sollten.

Der Zugang für die Steuerbehörden zu diesen Informationen gewährleistet, dass diese besser in der Lage sind, ihren Überwachungspflichten nachzukommen.

Ich habe für den Bericht gestimmt, da ich der Meinung bin, dass der Transparenzrahmen sowohl auf EU-Ebene als auch auf internationaler Ebene unbedingt weiter verstärkt werden muss.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – La proposition vise à modifier la directive 2011/16/UE du Conseil relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal en introduisant une disposition permettant aux autorités fiscales d'avoir accès à des informations spécifiques relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux à des fins fiscales.

C'est une mesure que nous soutenons, surtout que nous avons voté pour la directive de lutte contre le blanchiment de capitaux, ainsi que pour la directive sur l'échange d'informations fiscales.

Pour sa part, en plus d'approuver les amendements de la Commission, le rapport du Parlement demande à ce que la date d'entrée en application des nouvelles dispositions ne soit pas le 1er janvier 2017, mais le 1er janvier 2018.

Il est aussi demandé la mise en place d'un registre public des entreprises qui garantirait l'accès à l'information, et l'obligation pour les États membres de transmettre automatiquement les informations fiscales qui pourraient intéresser un autre État membre dans les 3 mois après leur collecte. J'ai voté favorablement à ce rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – I believe that such matters should be considered as sovereign tax matters. International agreements, where necessary, can be made at intra-governmental level without recourse to EU legislation. I therefore voted against.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport car il est important que l'UE poursuive un ambitieux programme de lutte contre la fraude et l'évasion fiscales en vue de parvenir à une fiscalité plus équitable et plus efficace au sein de l'Union. Une plus grande transparence fiscale est un élément central de ce programme. Afin de la garantir, la priorité doit être de renforcer la coopération entre les autorités fiscales dans l'ensemble de l'Union.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl mokesčių institucijų prieigos prie kovos su pinigų plovimu informacijos. Matant „Swissleaks", „LuxLeaks", Panamos dokumentų ir Bahamų „Leaks" skandalus, kyla didelių abejonių dėl ES pajėgumų kovoti su mokesčių vengimu ir pinigų plovimu. Taip pat vis dažniau susiduriame su milžiniškomis daugianacionalinėmis korporacijomis, kurios naudojasi „privilegijomis" ir išvengia mokesčių. Todėl šioje srityje būtina užtikrinti reformas, kurios suteiktų daugiau skaidrumo ne tik ES, bet ir tarptautiniu lygiu.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A jelentés az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelemmel foglalkozik és folytatása a 2011. évi tanácsi irányelvnek, amely az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szól. A Swissleaks, a Luxleaks, a Panama-papírok és a bahama-szigeteki kiszivárogtatások – mely események egy globális jelenség egyedi példái – rávilágítottak arra, hogy feltétlenül nagyobb adóügyi átláthatóságra és sokkal szorosabb igazságügyi koordinációra és együttműködésre van szükség. A jelen irányelv hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak elemeznie kell a bankrendszer és a pénzügyi szolgáltatók lehetséges szerepét a pénzmosás elősegítésében. A pénzügyi és banki területen megnövelt hatáskörénél fogva az Unió beavatkozhatna egy, a banki és pénzügyi ügyletek szigorúbb ellenőrzésére és átláthatóságára vonatkozó szabályozás révén.

A pénzmosás és adóelkerülés elleni bizottsági fellépést szavazatommal támogattam. Ugyanakkor az eredendő ok az 1990-es évek pénzügyi liberalizációja, aminek a fenntartása esetén mindig lesz lehetőség az adózás elkerülésére, illetve a pénzmosásra, még ha a korábbinál kisebb mértékben is.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – The Directive will place mandatory requirements on Member States on sovereign tax matters and personal information that could, just as easily, be agreed at an intra-governmental level, rather than via the EU. Accordingly UKIP voted against.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Cette directive met en œuvre la norme mondiale d'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers en matière fiscale au sein de l'Union. À ce titre, elle garantit que les informations sur les titulaires de comptes financiers sont communiquées à l'État membre dans lequel réside le titulaire du compte.

Voilà pourquoi j'ai voté en faveur de ce texte, après avoir voté pour la directive de lutte contre le blanchiment de capitaux, ainsi que pour celle portant sur l'échange d'informations fiscales.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Il s'agit de la première directive de la Commission destinée à renforcer la lutte anti-blanchiment suite aux révélations des Panama Papers. L'objet de la directive est de permettre aux autorités fiscales des Etats membres de pourvoir avoir accès aux données liées aux clients et aux bénéficiaires finaux recueillis dans le cadre de la lutte contre le blanchiment. J'ai évidemment approuvé ce point.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe por tratarse de un paso más hacia la erradicación del fraude fiscal. En concreto, esta modificación otorgará a las autoridades fiscales mayor acceso a la información sobre los beneficiarios activos de las entidades intermediaras a fin de identificar y abordar con mayor eficacia la evasión fiscal.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – L'evasione fiscale è un problema di grande attualità, un tema reso ancor più centrale dalle inchieste legate ai «Panama papers» che hanno giustamente destato scalpore nell'opinione pubblica mondiale e all'interno dell'Unione, anche a causa delle importanti figure coinvolte. La relazione Maurel, che oggi ho sostenuto con il mio voto, rappresenta una risposta comune delle istituzioni europee per far fronte alla persistenza del fenomeno dell'evasione fiscale. Le nuove misure hanno come obiettivo quello di rafforzare la proposta della Commissione, consentendo alle autorità fiscali di ciascuno Stato membro di accedere, e condividere, a tutte le informazioni sui proprietari di conti correnti bancari, con particolare attenzione al loro reddito, agli interessi e ai dividendi. La nuova normativa ha lo scopo di identificare gli evasori, rendendo inefficaci quegli strumenti, dispositivi legali ed entità, che oggi vengono utilizzati per coprire queste operazioni illegali. Non dobbiamo dimenticare che esistono legami molto forti tra evasione, riciclaggio di denaro, finanziamento del terrorismo e della criminalità organizzata. Occorre quindi una normativa aggiornata e rafforzata, che sappia puntare ad una sempre più efficace collaborazione tra i paesi membri dell'UE per combattere l'evasione fiscale e le sue conseguenze.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe, a su vez favorable a la propuesta de la Comisión de obligar al intercambio de información sobre blanqueo de capitales entre Estados miembros, a fin de combatir el blanqueo de capitales y la evasión fiscal. La fecha final de entrada en vigor es 2017, considerada más realista por prácticamente todas las partes. Las enmiendas aportadas por el Parlamento obligan además al intercambio de información sobre los propietarios reales de sociedades, dificultando la evasión mediante el uso de empresas pantalla.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He apoyado este informe sobre el acceso a la información por parte de las autoridades tributarias contra el blanqueo de capitales. Es necesaria más transparencia, claridad y sobre todo cooperación entre las autoridades tributarias. Hay mecanismos que hay que poner en marcha, la lucha contra el blanqueo de capitales es fundamental en la Unión.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Je vote pour la modification de la directive 2011/16/UE du Conseil relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal. S'inscrivant dans un contexte post «Panama papers», elle introduit une disposition permettant aux autorités fiscales d'avoir accès à des informations spécifiques relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux à des fins fiscales. Compte tenu du fait que nous avons toujours voté pour les textes permettant de lutter contre l'évasion fiscale et le blanchiment de capitaux, nous soutenons ces nouvelles propositions qui offriront aux administrations des États membres la possibilité d'accéder automatiquement aux informations de blanchiment de capitaux afin de renforcer la lutte contre l'évasion fiscale.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Il tema della relazione è senz'altro interessante e degno di nota. Ciononostante non sono convinta che un parere consultivo della UE possa dare un effettivo contributo nella lotta al riciclaggio e nel prevenire casi come «Luxleaks» e i «Panama papers». Per questi motivi mi sono espressa con un'astensione.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas išdėstė savo poziciją dėl Tarybos direktyvos, kuria dėl prieigos prie kovos su pinigų plovimu informacijos iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES. Siekdama užtikrinti teisingesnį ir veiksmingesnį apmokestinimą Europos Sąjungoje, Europos Komisija vykdo plataus užmojo kovos su mokesčių slėpimu ir vengimu darbotvarkę. Vienas svarbiausių šios darbotvarkės punktų – didesnis mokesčių skaidrumas. 2016 m. vasario 2 d. priimtame Kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų plane Komisija įsipareigojo 2016 m. pirmąjį pusmetį pateikti pasiūlymą dėl ketvirtosios Kovos su pinigų plovimu direktyvos pakeitimų, kurių tikslas – dar labiau sugriežtinti kovos su teroristų finansavimu taisykles.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek. Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul.

A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Strinjam se s sprejetim poročilom in sem ga tudi podprl, saj so pretekla medijska razkritja pokazala odtekanje denarja v offshore davčne oaze in je postalo jasno, da rabijo davčni organi več pooblastil in večji dostop do podatkov o tem kdo so ekonomski lastniki teh podjetij. Pomembno je prav tako, da se davčnim oblastem podeli ustrezna orodja, da lahko ustrezno dostopajo do teh podatkov in sodelujejo v okviru evropske zakonodaje.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće. Automatska i obvezna razmjena podataka između poreznih tijela protiv pranja novca je novi korak naprijed u borbi protiv utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the amendments proposed by my colleague and rapporteur Mr Maurel because I think that combating tax evasion and tax avoidance is a political priority for the European Union. In this regard, a skilled staff is needed in order to facilitate a rapid and complete exchange of information.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – La Commissione europea sta portando avanti un programma contro l'evasione e l'elusione fiscali, per garantire una tassazione più equa e più efficace nell'UE. Sono stati compiuti progressi significativi nel rafforzamento della trasparenza fiscale e della cooperazione tra le amministrazioni fiscali in tutta l'Unione. Gli Stati membri hanno concordato nuove norme per lo scambio automatico d'informazioni sui ruling fiscali e sulle rendicontazioni in materia fiscale. Il programma dell'UE sulla trasparenza fiscale è di fondamentale importanza per identificare e affrontare l'evasione fiscale in modo efficace, poiché le autorità fiscali hanno bisogno di un accesso più ampio alle informazioni sui titolari effettivi degli enti intermediari e ad altre informazioni pertinenti in materia di adeguata verifica della clientela. Per questo è necessaria l'effettiva e rapida attuazione dello standard globale per lo scambio automatico di informazioni finanziarie a fini fiscali, applicato dalla direttiva 2014/107/UE, la quale garantisce anche che le informazioni sui titolari dei conti finanziari siano trasmesse allo Stato membro in cui risiede il titolare del conto. In assenza delle informazioni in materia di anti-riciclaggio, le autorità fiscali non saranno in grado di monitorare, verificare e confermare se le istituzioni finanziarie applicano adeguatamente la direttiva relativa alla cooperazione amministrativa.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce rapport s'inscrit dans le cadre de la proposition de la Commission européenne de modifier la directive relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal. Cette proposition de modification vise à faciliter l'accès des autorités fiscales aux informations spécifiques relatives à la lutte contre le blanchiment des capitaux. Il est également demandé de mettre en place un registre public des entreprises afin de favoriser la transmission d'informations fiscales entre les États membres. Nous considérons que ces échanges de données contribueront à lever les obstacles administratifs qui entravent l'efficacité du travail des autorités nationales en matière de lutte contre l'évasion fiscale. C'est la raison pour laquelle j'ai voté en faveur de ce texte.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Prezenta inițiativă are în vedere extinderea accesului autorităților fiscale la informații cu privire la combaterea spălării banilor în vederea atingerii obiectivelor de monitorizare a aplicării Directivei privind cooperarea administrativă de către instituțiile financiare.

Combaterea evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale au reprezentat întotdeauna priorități pentru Uniunea Europeană, creșterea transparenței fiscale fiind un obiectiv primordial în lupta de combatere a spălării de bani. Având în vedere că accesul administrațiilor fiscale la informații diferă semnificativ în unele regiuni ale Uniunii, această propunere devine oportună în vederea consolidării eforturilor împotriva evaziunii fiscale.

M-am exprimat în favoarea raportului referitor la accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor, deoarece consider că este esențială consolidarea cooperării între autoritățile fiscale din statele membre în vederea combaterii acțiunilor frauduloase ce aduc prejudicii bugetului Uniunii.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en la que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – Ce rapport constitue la position du Parlement sur la révision de la directive 2011/16/UE relative à l'accès des autorités fiscales aux informations sur la lutte contre le blanchiment. Le Parlement était consulté sur ce texte. Grâce à cette directive les échanges d'informations relatives à la lutte contre le blanchiment des capitaux seront automatiques entre les États membres. L'objectif de cette réforme est de renforcer la transparence fiscale et de rendre la lutte contre le blanchiment des capitaux plus efficace dans l'Union européenne. Les scandales des Luxleaks et des Panama papers ont montré de nombreuses failles dans ce domaine. Il faut donc agir en conséquence. J'ai voté en faveur de ce rapport

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato in favore della relazione in questione che consente l'accesso automatico delle autorità fiscali degli Stati membri delle informazioni in materia di riciclaggio. L'accesso sistematico delle autorità fiscali alle informazioni in materia di antiriciclaggio permetterà una maggiore trasparenza e una più rapida identificazione ed elaborazione dei dati, evitando rallentamenti e disfunzioni nella cooperazione amministrativa da parte delle istituzioni finanziarie. La direttiva si applicherà alle imposte di qualsiasi tipo riscosse da o per conto di uno Stato membro o delle ripartizioni territoriali o amministrative di uno Stato membro, comprese le autorità locali, nonché ai servizi di cambio di valute virtuali e ai prestatori di servizi di portafoglio digitale. Gli Stati membri dovranno garantire che tutte le informazioni scambiate e ottenute siano oggetto di indagini tempestive, indipendentemente dal fatto che tali informazioni siano state ottenute dalle autorità su richiesta, mediante uno scambio di informazioni spontaneo o attraverso fughe di notizie pubbliche.

James Carver (EFDD), *in writing*. – The Directive will place mandatory requirements on Member States on sovereign tax matters and personal information that could, just as easily, be agreed at an intra-governmental level, rather than via the EU. Accordingly UKIP voted against.

David Casa (PPE), *in writing*. — I voted in favour of this report, which will help to fight money laundering and the large scale secret offshore funds which have hit the headlines in the past year. I am a firm believer that corruption and money laundering must be fought. The purpose of this report is to enable tax authorities to consistently access anti-money laundering information for the performance of their duties in monitoring the proper application of the Directive on Administrative Cooperation by Financial Institutions. Tax authorities of a Member State shall automatically exchange the documents and information on anti-money laundering with any other Member State.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – La direttiva che implementa gli standard globali per lo scambio automatico delle informazioni in materia di tassazione è in corso di revisione e la proposta introduce la possibilità per le autorità fiscali nazionali di accedere alle informazioni antiriciclaggio. Ciò aiuterà a combattere il finanziamento di terrorismo, corruzione e altre attività criminali. Nelle intenzioni della relazione del collega lo scambio di informazioni dovrebbe essere automatico e obbligatorio, al fine di garantire la massima trasparenza. Grazie al nostro contributo la relazione comprende anche un meccanismo sanzionatorio per le banche che facilitano il riciclaggio di danaro, come il ritiro della licenza bancaria. Ho quindi votato convintamente a favore.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Απέχουμε από την ψηφοφορία, καθώς μια πολύ σημαντική τροπολογία που κατατέθηκε από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα δεν υπερψηφίστηκε, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να υπερψηφίσουμε την έκθεση.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε επί της έκθεσης για την πρόσβαση των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Ιδιαίτερα μετά τις αναταράξεις που προκάλεσε η οικονομική κρίση στα περισσότερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει πλέον γίνει αντιληπτή η σημασία της καταπολέμησης της αδιαφάνειας και των παράνομων οικονομικών δραστηριοτήτων. Γι' αυτό και ψήφισα θετικά.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Voto di astensione per questa relazione finalizzata a rafforzare le norme in materia di antiriciclaggio a livello europeo. L'intervento legislativo, pur lodevole negli intenti, arriva a danni compiuti (vedasi Panama Papers e simili) e non sarà risolutivo nel prevenire nuovi casi.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Alla luce di quanto emerso dai Panama Papers o soventemente sollevato dalla cronaca, è prioritario per l'Unione compiere un'azione politica e diplomatica nei confronti di operazioni che occultano pratiche di frode fiscale, evasione e riciclaggio di denaro e pertanto paleso il mio benestare al provvedimento.

Per una lotta efficace a fenomeni come l'evasione, l'elusione e la pianificazione fiscale aggressiva si rende basilare una pervicace attuazione di uno standard comunitario per lo scambio automatico di informazioni sui titolari dei conti finanziari e degli intermediari contestati. Nell'attesa e nella speranza che tale format raggiunga l'applicazione a livello globale, si invitano gli Stati a produrre informazioni della medesima qualità, per l'appunto, solo attraverso la compatibilità delle stesse e dei sistemi di lettura connessi lo standard automatico diviene funzionante. Certamente, il lavoro delle autorità è dettato e procede lungo il selciato della trasparenza attuata dai cittadini. Costoro, devono attenersi non solo alla legalità, bensì agire secondo quando previsto dalle norme in materia di trasparenza per non complicare ulteriormente un quadro già impervio nel suo esistere. Tuttavia, vanno mantenute intatte le libertà dei cittadini e lungi dal Parlamento istituire sistemi repressivi nei confronti dei diritti fondamentali o che disincentivino le attività economiche attraverso lacciuoli burocratici.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. — I supported the report on the proposal for a Council directive amending Directive 2011/16/EU as regards access to anti-money-laundering information by tax authorities and noted no objections.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore del provvedimento in quanto ritengo molto utile che venga consentito alle autorità fiscali di avere un accesso sistematico alle informazioni in materia di antiriciclaggio per lo svolgimento delle loro funzioni di monitoraggio della corretta applicazione della direttiva relativa alla cooperazione amministrativa da parte delle istituzioni finanziarie.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I support the call for political and diplomatic action aimed at eliminating offshore centres at global level. I believe that the Swissleaks, Luxleaks, Panama Papers and Bahamas Leaks revelations are individual manifestations of a global phenomenon which, as stated by the report, have confirmed the paramount need for greater tax transparency and much closer coordination and cooperation between jurisdictions.

Mandatory automatic exchange of tax information is recognised internationally as the most effective instrument in the achievement of international tax transparency, and as the EU we need to see that it is implemented diligently.

Union rules on the prevention and combating of money laundering have over time incorporated changes in international standards, with the aim of strengthening Member State coordination and responding to the challenges faced at global level.

In this sense, I am increasingly concerned with the interlinking links between money laundering, the funding of terrorism, organised crime and tax evasion and avoidance. Time is ripe to see to this.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – Mi sono espresso favorevolmente nei confronti della relazione Maurel. A seguito dei recenti scandali quali Luxleaks o quello dei Panama Papers era molto attesa una risposta europea in ambito fiscale. Attraverso tale relazione si vuole facilitare un maggiore nonché più efficace controllo che possa limitare e combattere la corruzione, il riciclaggio di denaro, l'elusione e l'evasione fiscali in Europa. Sappiamo bene come un provvedimento in questo senso sia necessario, anche nella lotta al terrorismo, in quanto un maggior controllo mette in difficoltà le transazioni e gli spostamenti di ingenti somme di denaro da parte di gruppi armati terroristici. Una caratteristica importante da sottolineare è la nuova possibilità per uno scambio automatico e obbligatorio delle informazioni tra autorità fiscali e banche al fine di garantire maggiore trasparenza, e anche un meccanismo sanzionatorio che prevede il ritiro della licenza bancaria in caso di una comprovata accusa di riciclaggio di denaro sporco.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del presente informe, debido a que supone una mejora en las exigencias con respecto al acceso de información por parte de las autoridades tributarias. Con el desarrollo de todos los escándalos fiscales producidos en los últimos años: *Luxleaks*, *Panamaleaks*, *Bahamaleaks*… el público ha conocido las prácticas fiscales de los principales actores del sistema financiero. Esta propuesta, nace de la presión de la opinión pública de actuar en este ámbito y permitir el acceso a la información tributaria relevante de los evasores fiscales. El acceso a la información por parte de las autoridades competentes es un paso necesario, para poder implementar el principio de pagar impuestos donde la riqueza es creada y llevar a cabo acciones contra los paraísos fiscales. Es por todo esto por lo que he decidido votar a favor de este informe.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Le modifiche della quarta direttiva anti-riciclaggio del denaro, proposte dalla Commissione nel luglio 2016, sono importanti per migliorare l'identificazione di riciclaggio di denaro, corruzione, terrorismo, finanziamento e altre attività criminali. L'obiettivo di questa relazione è quello di consentire alle autorità fiscali di accedere costantemente alle informazioni per l'anti-riciclaggio in modo da permettere di esercitare le loro prerogative nel controllo della corretta applicazione della direttiva sulla cooperazione amministrativa da parte delle istituzioni finanziarie. Ritengo che si tratti di un tema fondamentale da affrontare in questo momento delicato per la lotta al terrorismo. Rispetto al testo della Commissione, siamo riusciti ad integrarlo in modo da rendere lo scambio di informazioni tra le autorità fiscali in materia di antiriciclaggio obbligatorio e automatico. Questo è stato il positivo risultato del nostro negoziato e pertanto voto con convinzione a favore di questo testo.

Andi Cristea (S&D), *în scris*. – Dezvăluirile din cazuri precum „Swissleaks", „Luxleaks", dar și „Panama Papers" au confirmat nevoia fundamentală de creștere a transparenței fiscale și intensificarea coordonării și cooperării dintre instituții. Având în vedere caracterul global al activității de combatere a spălării de bani, această cooperare este esențială pentru o luptă eficientă împotriva acestor practici. Normele Uniunii Europene privind prevenirea și combaterea spălării banilor au integrat modificări ale standardelor internaționale, cu scopul de a consolida coordonarea dintre statele membre, ca răspuns la provocările mondiale, mai ales din cauza legăturilor dintre operațiunea de spălare de bani, finanțarea terorismului și a crimei organizate și evaziunea fiscală.

Am votat pentru un schimb automat și obligatoriu mai eficient de informații din domeniul fiscal, în sprijinul obținerii transparenței fiscale internaționale. Combaterea fraudei și eludării fiscale reprezintă o prioritate absolută pentru Uniune.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – A pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz való adóhatósági hozzáférési módosításáról szóló javaslat előzményét a sajtó által kiszivárgott adócsalási és pénzmosási gyakorlatok leleplezése adta. A történtek rávilágítottak, hogy nagyobb adóügyi átláthatóságra és szorosabb igazságügyi koordinációra és együttműködésre van szükség. Ennek kapcsán az offshore központok globális szintű eltörlését célzó politikai és diplomáciai cselekvésre kell törekedni. Az európai unió egyik alap prioritása az adókikerülés elleni küzdelem beleértve a pénzmosás elleni küzdelmet is. A módosító javaslat kiemeli a pénzmosás megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló európai uniós jogszabályok tagállami koordinációjának megerősítését.

A módosító javaslat célja engedélyezni a hatósági szerveknek a folyamatos automatikus hozzáférést a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz és dokumentumokhoz a lehető legnagyobb átláthatóság biztosítása elérése céljából valamint, figyelni az irányelv megfelelő alkalmazására és törekedni szorosabb együttműködésre a pénzügyi intézményekkel. Az irányelv 2018. január 1-jén lép hatályba.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Wstrzymałem się od głosowania w sprawie dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy. Rozporządzenie ma na celu zapewnienie organom podatkowym konsekwentnego dostępu do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy. Obecnie dostęp do takich informacji jest zróżnicowany na terenie UE. W związku z tym zmiany zapewniłyby organom podatkowym dostęp do informacji wobec klienta, jako części czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Uzasadnieniem głosu wstrzymującego się są pojawiające się uwagi w ustaleniach z Radą Unii Europejskiej.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – Automatic and mandatory exchange of anti-money laundering information between tax authorities is a new step forward in the fight against tax evasion, tax avoidance and money laundering in the EU.

I am favour of this report as it improves tax transparency by enabling tax authorities in the EU to have access to national anti-money-laundering information. This initiative also facilitates the proper application of the Directive on Administrative Cooperation by Financial Institutions and does not impinge majorly on Member State sovereignty in this regard.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Le présent rapport vise à consulter le Parlement européen sur les questions de transparence du système fiscal européen et international. Le constat est clair: les autorités fiscales ont besoin d'un meilleur accès à l'information des entités intermédiaires afin de pouvoir identifier et éliminer efficacement l'évasion fiscale. Ce rapport propose donc que les autorités fiscales puissent accéder systématiquement aux informations relatives au blanchiment d'argent. Considérant que ce rapport clarifie et améliore l'efficacité du système antifraude en matière fiscale, j'ai voté en faveur.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – The Directive will place mandatory requirements on Member States on sovereign tax matters and personal information that could, just as easily, be agreed at an intra-governmental level, rather than via the EU. Accordingly UKIP voted against.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de ce rapport sur l'accès des autorités fiscales aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux afin de permettre à ces autorités d'obtenir les informations nécessaires pour s'assurer de la bonne application de la législation sur la coopération administrative par les institutions financières. L'actualité récente nous a prouvé la nécessité de renforcer la transparence fiscale pour lutter contre la fraude. Pour cela, les autorités fiscales doivent notamment pouvoir systématiquement accéder aux informations leur permettant d'identifier les bénéficiaires effectifs des transactions financières.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek.

Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul. A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk.

Jean-Paul Denanot (S&D), *par écrit*. – Imposer le partage des informations fiscales, automatique et obligatoire, entre les États figurait au cœur du rapport d'Emmanuel Maurel. La Commission, dans son paquet législatif destiné à la lutte contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme, ne le proposait pas, alors même que c'est un outil unanimement reconnu et considéré comme le plus efficace pour contrer les pratiques d'optimisation et d'évasion fiscale. Ce combat a été gagné dans l'hémicycle.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport.

Il s'agit d'un projet d'amendement de la directive 2011/16/EU, relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal. Ce projet met en œuvre la norme mondiale d'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers en matière fiscale au sein de l'Union européenne. Les améliorations centrales de cette directive consistent à permettre aux autorités fiscales d'accéder à des informations spécifiques dans le cadre de la lutte contre le blanchiment de capitaux à des fins fiscales. Les États seraient contraints de fournir une réponse sous trois mois. Un registre des entreprises serait, en outre, mis à la disposition du public.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Σε περιόδους οικονομικής κρίσης, όπου τα εισοδήματα συρρικνώνονται και η επιβολή φόρων είναι συνεχής, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, μεταξύ άλλων, σε σχέση με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, είναι ζωτικής σημασίας.

Οι αποκαλύψεις στις υποθέσεις SwissLeaks, LuxLeaks, των «εγγράφων του Παναμά» και Bahamas Leaks, που είναι μεμονωμένες εκδηλώσεις ενός παγκόσμιου φαινομένου, επιβεβαιώνουν την απόλυτη αναγκαιότητα για μεγαλύτερη φορολογική διαφάνεια και πολύ στενότερο συντονισμό και συνεργασία μεταξύ περιοχών δικαιοδοσίας.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek.

Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul. A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I supported this report, which should increase transparency for banking and financial transactions. This is an issue on which my constituents in Wales feel strongly, particularly as governments bailed out the banks during the financial crisis but made massive cuts in public services.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Apoiamos todas as medidas que visem melhorar o acesso à informação e a cooperação entre as administrações fiscais dos Estados nacionais. Nesse sentido, incluir todo o acervo de informações tipificadas no quadro da luta contra o branqueamento de capitais ao nível da cooperação administrativa representa um passo positivo. Sublinhamos, todavia, que somente nos casos em que estas informações sejam trocadas de forma automática se poderá lograr obter resultados práticos.

Sobre o combate ao branqueamento de capitais, importa contudo não alimentar ilusões. Não será possível combater este fenómeno confiando apenas nos deveres de diligência das companhias privadas e do sistema financeiro. Como tem sido criticado por muitas organizações, os resultados da luta contra o branqueamento de capitais tem sido residual ao longo das últimas décadas. Ou seja, o branqueamento de capitais, assim como a fraude e a evasão fiscal, são uma das faces da economia liberal e do sistema capitalista. Neste sentido, a recuperação do controlo público sobre a banca e sobre o sistema financeiro é condição necessária para um combate mais efetivos a estes fenómenos e para um melhor funcionamento da economia.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Hlavným cieľom predmetnej iniciatívy je umožniť daňovým orgánom konzistentný a neustály prístup k informáciám o praní špinavých peňazí. Obmedzovanie daňových únikov a vyhýbania sa daňovej povinnosti, a to aj v súvislosti s praním špinavých peňazí, musí byť pre Európsku úniu a jej členské štáty absolútnou prioritou. Represívnym zložkám pôsobiacim v tejto oblasti je potrebné uľahčovať ich činnosť a aktívne pomáhať pri odhaľovaní skutočných príjemcov nelegálne získaných finančných prostriedkov. Samozrejmosťou musí byť kvalitné materiálové vybavenie a súvisiace využívanie najmodernejších informačných a komunikačných technológií. Len tie umožnia vysledovať činnosti súvisiace s praním špinavých peňazí už v počiatočnom štádiu.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Mi astengo in quanto la relazione è tardiva ed esprime soltanto un giudizio «consultivo».

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω την πρόσβαση των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, καθώς σε περιόδους οικονομικής κρίσης, όπου τα εισοδήματα συρρικνώνονται και η επιβολή φόρων είναι συνεχής, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, μεταξύ άλλων, σε σχέση με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, είναι ζωτικής σημασίας.

Οι αποκαλύψεις στις υποθέσεις SwissLeaks, LuxLeaks, των «εγγράφων του Παναμά» και Bahamas Leaks, που είναι μεμονωμένες εκδηλώσεις ενός παγκόσμιου φαινομένου, επιβεβαιώνουν την απόλυτη αναγκαιότητα για μεγαλύτερη φορολογική διαφάνεια και πολύ στενότερο συντονισμό και συνεργασία μεταξύ περιοχών δικαιοδοσίας.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I welcome the outcome of the report, as automatic and mandatory exchange of anti-money laundering information between tax authorities is a new step forward in the fight against tax evasion, tax avoidance and money laundering in the EU. Hence, I strongly support the exchange of AML information between tax authorities to be mandatory and automatic.

Tax administrations' access to AML information differs considerably throughout the EU. Even when this access is granted, authorities often still encounter significant barriers that hinder the effectiveness of their work against tax avoidance and evasion. The amendments to the Fourth Anti-Money-Laundering Directive, proposed by the Commission in July 2016, are important to improve the identification of money-laundering, corruption, terrorist financing and other criminal activities. Tax authorities should also have access to such information in order to maximise their capacity to tackle tax evasion and avoidance.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek. Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul.

A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek.

Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul. A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb

teendőnk.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe con la intención de apoyar la lucha contra la evasión fiscal y el blanqueo de capitales. Este hecho, por sí solo, debe mover a la acción política y diplomática con el objetivo de eliminar los centros financieros extraterritoriales en todo el mundo. Por lo tanto, las autoridades tributarias necesitan poder acceder de forma rápida y completa a la información sobre blanqueo de capitales y disponer de personal suficiente y debidamente cualificado para desempeñar ese cometido y de la capacidad para intercambiar dicha información de manera automática y obligatoria, para aprovechar al máximo las sinergias resultantes de la cooperación a escala nacional, internacional y de la Unión.

Iratxe García Pérez (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar el intercambio automático en el marco del procedimiento de consulta, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en el que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscal es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al mismo tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Eider Gardiazabal Rubial (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en la que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – Sono a favore delle modifiche legislative introdotte a questo importante testo, che ho avuto modo di seguire in prima persona presso la commissione affari giuridici. Questa riforma permette anche alla autorità fiscali nazionali di avere accesso alle informazioni obbligatorie secondo le norme antiriciclaggio.

È un passo avanti rilevante visto che le capacità e competenze delle autorità fiscali cambiano molto da paese a paese: con le modifiche alla quarta direttiva anti-riciclaggio sarà possibile una migliore cooperazione tra autorità fiscali e una migliore identificazione dei movimenti a rischio di evasione, elusione e criminalità economica.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione sulla proposta di direttiva del Consiglio che modifica la direttiva 2011/16/UE per quanto riguarda l'accesso da parte delle autorità fiscali alle informazioni in materia di antiriciclaggio, perché lo scopo fondamentale dell'iniziativa consiste nell'abilitare le autorità fiscali ad avere un più consistente accesso alle informazioni in materia di antiriciclaggio, in applicazione della direttiva sulla cooperazione amministrativa fra istituzioni finanziarie, che costituisce il quadro normativo per molte delle azioni dell'UE nell'ambito della trasparenza in materia fiscale.

Lo scambio obbligatorio di informazioni in materia di antiriciclaggio fra autorità fiscali costituisce un nuovo traguardo nella lotta contro l'evasione fiscale, l'elusione fiscale e il riciclaggio di denaro nell'UE. Il nesso esistente tra evasione fiscale, elusione fiscale e riciclaggio di denaro richiede il maggior ricorso possibile alle sinergie che derivano dalla cooperazione a livello nazionale, europeo e internazionale tra le diverse autorità coinvolte nella lotta contro tali reati e abusi.

L'emersione di scandali come *SwissLeaks*, *LuxLeaks* e *Panama Papers* hanno confermato la necessità assoluta di una maggiore trasparenza fiscale, di un coordinamento e una cooperazione più stretti tra giurisdizioni. Ho condiviso, pertanto, l'invito alla Commissione ad analizzare l'eventuale ruolo del sistema bancario e degli operatori finanziari nel favorire il riciclaggio.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Als Europaabgeordneter der Familien-Partei kämpfe ich für neue und volle Steuergerechtigkeit und Transparenz. Aus diesem Grund habe ich für den Zugang von Steuerbehörden zu Informationen zur Bekämpfung der Geldwäsche gestimmt.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *na piśmie*. – Ujawnione „Panamskie papiery", które wyciekły z kancelarii Mosack Fonseca w Panamie, wykazały, jak zatrudnieni przez nią prawnicy pomagali swoim międzynarodowym klientom w praniu brudnych pieniędzy i niepłaceniu podatków. W konsekwencji tej i innych afer podatkowych Komisja Europejska rozpoczęła realizację ambitnego programu zwalczania uchylania się od opodatkowania. Parlament Europejski przyjął na listopadowej sesji planarnej nowe przepisy, które mają skuteczniej przeciwdziałać takim procederom. Nowe zasady zapewnią organom podatkowym możliwość dostępu do informacji o firmach i nałożenia na nie obowiązku wymiany danych.

Zwalczanie uchylania się od opodatkowania jest celem nadrzędnym dla osiągnięcia skuteczniejszego i sprawiedliwszego systemu podatkowego w UE. W tym kontekście niezbędne jest zwiększenie przejrzystości podatkowej, a także wzmocniona współpraca między organami podatkowymi w UE.

Dostęp organów administracji podatkowej do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy znacznie się różni w poszczególnych krajach członkowskich. Nawet jeżeli dostęp ten jest zapewniony, organy często napotykają liczne przeszkody, które ograniczają skuteczność ich działań. Nowe zasady są niezwykle istotne w kontekście lepszego wykrywania prania pieniędzy, korupcji, finansowania terroryzmu i innego rodzaju działalności przestępczej.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Die Bekämpfung von Geldwäsche ist eine zentrale Aufgabe, der sich die europäische Wirtschafts- und Währungsunion seit Jahren stellt. Der Informationsaustausch von Steuerbehörden ermöglicht es, die Geldwäsche in der Europäischen Union noch effektiver zu bekämpfen und kriminelle Organisationen zurückzudrängen.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against this directive because it seeks to place mandatory requirements on EU Member States on sovereign tax matters that could, just as easily, be agreed at an intra-governmental level, rather than at EU level.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – President, I voted in favour of this proposal, which will allow tax authorities to have access to vital information about company ownership so we can take another vital step forward in the fight for tax justice.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe, a su vez favorable a la propuesta de la Comisión de obligar al intercambio de información sobre blanqueo de capitales entre Estados miembros, a fin de combatir el blanqueo de capitales y la evasión fiscal. La fecha final de entrada en vigor es 2017, considerada más realista por prácticamente todas las partes. Las enmiendas aportadas por el Parlamento obligan además al intercambio de información sobre los propietarios reales de sociedades, dificultando la evasión mediante el uso de empresas pantalla.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report, which will allow tax authorities to have access to vital information about company ownership so we can take another vital step forward in the fight for tax justice.

Sylvie Guillaume (S&D), *par écrit*. – «LuxLeaks», «SwissLeaks», «Panama papers»… Tous ces scandales mettent en exergue les pratiques inacceptables que sont l'évasion et la fraude fiscale, et surtout, notre devoir de les combattre. La proposition initiale de la Commission européenne sur ces sujets était trop timide. En effet, le seul accès national aux informations sur les titulaires de comptes bancaires des territoires européens ne permettait pas l'utilisation de l'arme la plus efficace à notre disposition pour la lutte contre le blanchiment de capitaux et pour plus de transparence: l'échange automatique et obligatoire d'informations. Le rapport d'Emmanuel Maurel, pour lequel j'ai voté, répond à ce manque en préconisant la mise en place d'un mécanisme automatique et obligatoire d'échange de données entre les autorités fiscales de l'Union européenne et montre la voie vers la justice fiscale et l'égalité devant l'impôt, qui doivent être nos priorités.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en la que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. Ennek megfelelően a témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években egyre erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket mutat fel, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint egyre több kutatási témát kínálva a kutatóknak. Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul.

A javasolt kezdeményezések végre összehangolják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentráltabb, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Υπερψηφίσαμε την έκθεση, καθώς ενισχύει την προσπάθεια καταπολέμησης της διακίνησης του μαύρου χρήματος. Στο πλαίσιο της έκθεσης, οι φορολογικές αρχές κάθε κράτους μέλους θα μπορούν να ανταλλάσσουν, εντός τριών μηνών από τη συλλογή τους, έγγραφα και πληροφορίες για άτομα/κατόχους λογαριασμών που φορολογούνται.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I vote in favour of this report on the European Commission's proposal to enable tax authorities in the EU to have access to national anti-money-laundering information.

One area identified by the Commission in its recent efforts to boost tax transparency is to ensure that tax authorities have greater access to data provided under the EU's anti-money-laundering rules, particularly information on beneficial owners, such as checking the identity of customers and monitoring account activity for suspicious transactions. Anti-money-laundering information will now be included in mandatory automatic exchanges between national tax authorities, transmitting documents and information within six months of their collection to a Member State in which a beneficial owner is a taxpayer.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – Der Kampf gegen Geldwäsche und Steuervermeidung muss verbessert werden. Es ist offensichtlich, dass nationale Behörden dazu auch Informationen aus anderen EU-Mitgliedstaaten benötigen. Die Forderung nach einem automatischen Informationsaustausch zwischen den Behörden der EU-Mitgliedstaaten ist dazu absolut erforderlich. Gleichwohl gilt es sicherzustellen, dass die nationalen Behörden diese Informationen durch ausreichend qualifiziertes Personal auch bearbeiten können und dass die Daten vertraulich behandelt werden. Im Ergebnis liefert der Bericht gute Vorschläge, um die europäische Verwaltungszusammenarbeit mit dem Ziel der Bekämpfung von Steuerbetrug und Geldwäsche zu verbessern. Diese Anliegen unterstütze ich und habe für den Bericht gestimmt.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek.

A jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul. A javasolt kezdeményezések koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk, ezért támogattam a jelentést.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – The rapid exchange of anti-money laundering information between tax authorities at a national and international level should be mandatory in order to aid the fight against tax evasion, tax avoidance and money laundering in the European Union.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o prijedlogu direktive Vijeća o izmjeni Direktive u pogledu pristupa poreznih tijela informacijama o sprječavanju pranja novca zbog toga što smatram da je potrebno osigurati učinkovitije, jasnije i poštenije oporezivanje u Europskoj uniji. Podržavam mjere kojima se poreznim vlastima omogućuje pristup svim potrebnim informacijama kako bi te vlasti učinkovito obavljale svoje dužnosti. Time se omogućuje pristup mehanizmima, dokumentima, procedurama i informacijama koji su neizbježni kako bi se ojačao europski i međunarodni okvir transparentnosti, te sprječavanje pranja novca. Povrh toga, potrebno je da se informacije među poreznim vlastima razmjenjuju automatski te da se međunarodna suradnja na tom području ojača.

Petr Ježek (ALDE), *in writing*. – The Panama Papers revelations showed once more how essential it is to ensure proper exchange of information on bank data. With these new rules, tax authorities with anti-money laundering responsibilities in any EU country will have to automatically share information such as bank account balances, interest income and dividends with their counterparts in other Member States. I believe automaticity is the only way this sharing of information can work. Money laundering, terrorist financing, organised crime and tax evasion are all interlinked and recognise no borders, which is why tax authorities need to have equal access to anti-money-laundering information in all Member States.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Emmanuel Maurel sur l'accès des autorités fiscales aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux. Ce rapport vise à modifier les règles en matière de coopération administrative pour plus d'efficacité, en introduisant une coopération renforcée entre les autorités européennes. Dans la mesure où il s'agit d'un phénomène qui dépasse les frontières et qui touche l'ensemble des pays européens, ce n'est que par une approche européenne que l'on résoudra ce problème.

Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport, qui vise à permettre aux autorités fiscales d'accéder systématiquement aux informations relatives à des activités de blanchiment d'argent. Les scandales qui ont récemment éclaté montrent que la lutte contre le blanchiment d'argent doit être renforcée et que les autorités fiscales doivent avoir accès à ces informations, de sorte que les institutions financières appliquent correctement le droit en vigueur, et notamment la directive sur la coopération administrative des autorités financières.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich unterstütze die Forderungen im vorliegenden Bericht für eine effizientere Bekämpfung der Steuerhinterziehung und –vermeidung. Ich hoffe, dass dieser Bericht einen weiteren Anstoß zur Erhöhung der Steuertransparenz darstellt und dadurch mehr Fairness bei der Bezahlung anfallender Steuern geschaffen wird.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report on anti-money laundering information, because the Panama Papers scandal showed that some of the most egregious tax evaders are able to get away with it by concealing information about who truly owns a company. With this proposal, the EU will allow tax authorities to have access to this vital information, and thereby we can take another vital step forward in the fight for tax justice.

Bernd Kölmel (ECR), *schriftlich*. – Der Kampf gegen Geldwäsche und Steuervermeidung muss verbessert werden. Es ist offensichtlich, dass nationale Behörden dazu auch Informationen aus anderen EU-Mitgliedstaaten benötigen. Die Forderung nach einem automatischen Informationsaustausch zwischen den Behörden der EU-Mitgliedstaaten ist dazu absolut erforderlich. Gleichwohl gilt es sicherzustellen, dass die nationalen Behörden diese Informationen durch ausreichend qualifiziertes Personal auch bearbeiten können und dass die Daten vertraulich behandelt werden. Im Ergebnis liefert der Bericht gute Vorschläge, um die europäische Verwaltungszusammenarbeit mit dem Ziel der Bekämpfung von Steuerbetrug und Geldwäsche zu verbessern. Diese Anliegen unterstütze ich und habe für den Bericht gestimmt.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Zprávu o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz, jsem velmi ráda podpořila, jelikož úloha bankovních účtů a společností se sídlem v daňových rájích a nespolupracujících jurisdikcích se ukázala jako společný jmenovatel u obrovského rozsahu obecně odkrytých a vytvořených operací, které skrývají daňové podvody, úniky kapitálu a praktiky praní peněz. Tato skutečnost by sama o sobě měla vyvolat politické a diplomatické kroky směřující k odstranění offshorových center na globální úrovni, ale Rada bohužel až příliš dlouho nečinně přihlížela. Přitom vypozorovaná souvislost mezi daňovými úniky, vyhýbáním se daňovým povinnostem a praním peněz si žádá využít v plné míře součinnosti plynoucí z domácí, unijní a mezinárodní spolupráce mezi různými orgány zapojenými do boje proti těmto trestným činům a protiprávnímu jednání. Otázky, jako je transparentnost skutečného vlastnictví nebo míra, do jaké se na subjekty, například z řad právních profesí, vztahuje rámec boje proti praní peněz ve třetích zemích, mají zásadní význam pro posílení schopnosti orgánů Unie řešit problém vyhýbání se daňové povinnosti a praní peněz.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek.

Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul. A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour to this amendment of anti-money-laundering directive since it states clearly the obligations of tax authorities of all Member states to collect and automatically exchange fiscal information about beneficiaries and account holders within three months period.

Béla Kovács (NI), *írásban*. - Napjaink tényfeltáró sajtójának köszönhetően egyre nehezebb a szőnyeg alá söpörni az adózási visszaélések nemzetközi elterjedtségének és hatalmas volumenének tényét. A Swissleaks, a Luxleaks, a Panama-papírok és a bahama-szigeteki kiszivárogtatások adatai egyértelműsítik, hogy sokkal nagyobb adóügyi átláthatóságra, egyben szorosabb igazságügyi koordinációra és együttműködésre van szükség az ilyen típusú globális jelenségekkel szembeni eredményes harc érdekében. Kétségtelen, hogy az utóbbi néhány évben jelentős előrelépések történtek, de bőven maradtak teendők, például indokolt, hogy a nagy multinacionális vállalatok országonkénti bontásban tegyék nyilvánossá az adózással kapcsolatos adataikat. Fontos megállapítása az adott irányelvnek, hogy a Bizottságnak elemeznie kell azt, hogy a bankrendszer és a pénzügyi szolgáltatók milyen szerepet tölthetnek be a pénzmosás elősegítésében. Kellően visszatartó erejű szankcionálásra is szükség van, akár az engedélyek visszavonásáig bezárólag. A magam részéről eddig is támogattam minden fellépést a pénzmosással, adóelkerüléssel, korrupcióval kapcsolatban és a jövőben is ezt fogom tenni.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Гласувах в подкрепа на предложението за директива на Съвета за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари.

Борбата с отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци, включително във връзка с изпирането на пари, е абсолютен приоритет на Съюза, който се нуждае от гарантиране на ефективен контрол от страна на съответните институции, извършващи комплексна проверка, което не би могло да се случи без достъп до информация – пряк, навременен и комплексен.

Информацията, въведена регулярно в хармонизирани ИКТ системи между държавите членки, ще усъвършенства функционирането на всички равнища на административно сътрудничество. В предложението за директивата е посочена и важността на обмена на актуализирана информация, която ще допринесе за ефективно разследване. Директивата, приложена към националното законодателство на всяка една държава членка, би следвало да подпомогне и направи много по-надеждна работата на държавните институции в борбата с данъчните измами.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – We should support and adopt the Commission's proposal to amend Directive 2011/16/EU so that tax authorities with anti-money-laundering (AML) responsibilities in any EU country can have consistent access to AML information, procedures, documents and mechanisms in other Member States. In this sense, it is important to note that including AML information in mandatory automatic exchanges between national tax authorities will be an important step in the fight against tax avoidance and evasion because it will improve tax transparency. Nevertheless, I call on the EU to extend the scope of AML information available to national tax authorities with regard to virtual currency exchange services and custodial wallet providers to limit money laundering in the digital age.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — La relazione oggi approvata si prefigge come obiettivo quello di consentire alle autorità fiscali di poter avere accesso sistematico alle informazioni inerenti l'antiriciclaggio e di svolgere le loro funzioni di osservazione sulla corretta e idonea applicazione della direttiva relativa alla cooperazione amministrativa. Ciò al fine di rafforzare l'UE e le misure di trasparenza internazionale, in modo tale che le autorità fiscali riescano ad avere quante più informazioni sulla clientela, prevenendo anche fenomeni di evasione fiscale. Per poter prevedere meccanismi di questa portata, è necessario che gli Stati membri si scambino, in maniera del tutto automatizzata, le informazioni ed i documenti inerenti gli spostamenti finanziari. La direttiva 849/2015/UE, consentirà loro di accedere a tali informazioni nel corso del monitoraggio della corretta applicazione delle norme sullo scambio automatico di informazioni fiscali. Infine, l'accesso a tali informazioni garantirà che le autorità fiscali siano meglio preparate ad adempiere ai propri obblighi di monitoraggio, essendo così in grado di prevenire l'evasione fiscale e la frode fiscale.

Constance Le Grip (PPE), *par écrit*. – Les récentes affaires révélées par les «LuxLeaks» ou les «Panama papers» ont mis en lumière de trop nombreuses infractions à la législation européenne en matière de blanchiment d'argent, de fraude et d'évasion fiscales.

J'ai donc voté en faveur de ce rapport, qui propose de nouvelles mesures pour renforcer le cadre de transparence. L'objectif est que les autorités fiscales puissent accéder à l'ensemble des informations dont elles ont besoin, plus particulièrement en ce qui concerne l'identification des propriétaires effectifs des sociétés *offshore*.

Ainsi, nous nous engageons pour agir concrètement contre la criminalité financière.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour le rapport sur l'accès des autorités fiscales aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux. La proposition en question consiste à permettre aux administrations fiscales d'accéder automatiquement aux informations relatives au blanchiment de capitaux afin de renforcer la lutte contre l'évasion fiscale, notamment après les problèmes d'échange d'informations révélés par l'affaire des «Panama papers». L'accès des administrations fiscales aux informations concernant le blanchiment de capitaux varie considérablement d'un État membre à l'autre. Même lorsque cet accès est accordé, les autorités se heurtent parfois à des obstacles majeurs qui entravent l'efficacité de leur travail de lutte contre l'évasion et la fraude fiscales. Afin d'assurer un suivi efficace de l'application par les institutions financières, il est donc nécessaire que les autorités fiscales aient accès aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Cette directive met en œuvre la norme mondiale d'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers en matière fiscale au sein de l'Union. À ce titre, elle garantit que les informations sur les titulaires de comptes financiers sont communiquées à l'État membre dans lequel réside le titulaire du compte. C'est une mesure que nous soutenons, nous qui avons voté pour la directive de lutte contre le blanchiment de capitaux, ainsi que pour la directive sur l'échange d'informations fiscales. Je suis favorable à ce projet qui ne peut qu'être positif pour la lutte contre le blanchiment de capitaux.

J'ai logiquement voté pour.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en la que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en la que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del presente informe, debido a que supone una mejora en las exigencias con respecto al acceso de información por parte de las autoridades tributarias. Con el desarrollo de todos los escándalos fiscales producidos en los últimos años: *Luxleaks, Panamaleaks, Bahamaleaks*… el público ha conocido las prácticas fiscales de los principales actores del sistema financiero. Esta propuesta, nace de la presión de la opinión pública de actuar en este ámbito y permitir el acceso a la información tributaria relevante de los evasores fiscales. El acceso a la información por parte de las autoridades competentes es un paso necesario, para poder implementar el principio de pagar impuestos donde la riqueza es creada y llevar a cabo acciones contra los paraísos fiscales. Es por todo esto por lo que he decidido votar a favor de este informe.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente informe busca que el intercambio entre las autoridades de los Estados miembros sea más ágil y rápido y, por tanto, se pueda luchar mejor contra el blanqueo de capitales. En ese sentido, el informe recuerda que la lucha contra la evasión fiscal, en particular en conexión con el blanqueo de capitales, es uno de los retos primordiales de la Unión Europea.

Prueba de ello es que los últimos acontecimientos han confirmado que hoy en día es indispensable implantar una mayor transparencia fiscal junto con mayor coordinación y cooperación internacional.

Doy mi voto favorable al informe, ya que el carácter global del blanqueo de capitales exige una respuesta eficaz y efectiva, que solo puede conseguirse mediante la cooperación internacional.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. – Der Kampf gegen Geldwäsche und Steuervermeidung muss verbessert werden. Es ist offensichtlich, dass nationale Behörden dazu auch Informationen aus anderen EU-Mitgliedstaaten benötigen. Die Forderung nach einem automatischen Informationsaustausch zwischen den Behörden der EU-Mitgliedstaaten ist dazu absolut erforderlich. Gleichwohl gilt es sicherzustellen, dass die nationalen Behörden diese Informationen durch ausreichend qualifiziertes Personal auch bearbeiten können und dass die Daten vertraulich behandelt werden. Im Ergebnis liefert der Bericht gute Vorschläge, um die europäische Verwaltungszusammenarbeit mit dem Ziel der Bekämpfung von Steuerbetrug und Geldwäsche zu verbessern. Diese Anliegen unterstütze ich und habe für den Bericht gestimmt.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report, which aims to find new solutions to combat the concealment of offshore funds through increased transparency.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Direktiva Vijeća 2011/16/EU11, koja je izmijenjena Direktivom 2014/107/EU12 primjenjuje od 1. siječnja 2016. na 27 država članica i od 1. siječnja 2017. na Austriju. Tom se direktivom uvodi globalni standard za automatsku razmjenu informacija o financijskim računima u poreznim stvarima unutar Unije. Njome se osigurava da se državu članicu u kojoj je vlasnik računa rezident izvješćuje o informacijama o vlasnicima financijskih računa u cilju suzbijanja porezne utaje, izbjegavanja plaćanja poreza i agresivnog poreznog planiranja. Slučajevima poput *Swissleaks* i *Panama papers* još jednom se potvrdilo da je potrebna veća porezna transparentnost i uža koordinacija među institucijama, a obzirom na globalni karakter aktivnosti protiv pranja novca, međunarodna suradnja ključna je za učinkovitu i djelotvornu borbu protiv takvih aktivnosti. Postojanje automatske, obvezne i stalne razmjene informacija u području oporezivanja među različitim nadležnim tijelima ključna je za osiguravanje maksimalne transparentnosti i dobivanja osnovnog instrumenta za sprečavanje i suzbijanje prijevara svih vrsta.

Obvezna automatska razmjena informacija o poreznim pitanjima međunarodno je priznata kao najučinkovitiji instrument u službi međunarodne porezne transparentnosti na razini država skupine G20, OECD-a i Europske unije. Smatram kako je borba protiv porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza apsolutni prioritet Unije, stoga sam podržala ovo izvješće.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – This proposal will make further progress in the fight against tax avoidance and tax evasion. For too long, Member States have turned a blind eye on tax evasion, leaving the circulation of huge flows of funds undetected.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Tí, ktorí sa vyhýbajú plateniu daní, sa vždy zameriavajú na menej transparentné režimy a využívajú ich slabé miesta. Nato, aby sme takéto možnosti obmedzili a aby sme zabezpečili rovnaké podmienky medzi členskými štátmi, je potrebný spoločný súbor pravidiel, ktorý daňovým orgánom umožní, aby si plnili svoje monitorovacie povinnosti. Daňové podvody a úniky poškodzujú ekonomiku Únie a jej členských štátov, úzko súvisia s korupciou, netransparentnosťou, trestnou činnosťou v podobe prania špinavých peňazí a podporovania terorizmu a organizovanou trestnou činnosťou. Podporil som preto návrh uznesenia EP o zmene smernice Rady, ktorou sa upravuje prístup daňových orgánov k informáciám na boj proti praniu špinavých peňazí. Dostatočné personálne a materiálne vybavenia daňových a colných orgánov, povinná automatická výmena informácií, medzinárodná spolupráca orgánov v daňovej oblasti, dôsledná legislatíva pre bankový a finančný sektor vrátane vysledovania skutočných vlastníkov spoločností je prostriedkom na dosiahnutie medzinárodnej daňovej transparentnosti. Členské štáty sú povinné zosúladiť svoje právne predpisy s touto smernicou najneskôr do 31. 12. 2017.

Louis-Joseph Manscour (S&D), *par écrit*. – Suite aux divers scandales d'évasion fiscale, La Commission a présenté en juillet dernier un paquet législatif destiné à lutter contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme.

Dans ce cadre, le rapport recommande un échange automatique et obligatoire des informations sur les titulaires de comptes bancaires entre les administrations fiscales. La fraude ainsi que l'évasion et l'optimisation fiscale agressive sont autant de fléaux pour l'économie qui doivent être fermement combattus par un effort coordonné de tous les États membres; c'est pourquoi je vote en faveur de ce rapport.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης σχετικά με την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την πρόσβαση των φορολογικών αρχών σε πληροφορίες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 22 Νοεμβρίου 2016, καθώς και διότι η εν λόγω έκθεση είναι τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce texte.

Il a pour objectif de donner aux autorités fiscales l'accès systématique aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux. La directive, en garantissant la communication des informations sur les titulaires de comptes financiers, applique la norme mondiale d'échange automatique de renseignements dans ce domaine. Par ailleurs, elle permet, lorsque ce titulaire est une structure intermédiaire, que les institutions financières examinent cette structure et identifient ses bénéficiaires effectifs. Nous approuvons ces mesures de transparence fiscale et d'amélioration de l'efficacité du travail des autorités fiscales.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on Access to anti-money-laundering information by tax authorities. Cooperation, in the form of information exchange, is crucial for Member States to be able to combat tax fraud, tax evasion, and money laundering. With scandals such as the Panama Papers, Luxleaks and Bahamas Leaks, to name a few, taking over the world, it is necessary to develop a new set of measures for greater tax transparency. One of those measures includes automatic exchange of tax information and hence, one reason for my positive vote. Finally, yet importantly, the exchange should go hand in hand with improved technology that can trace money-laundering activities.

Marisa Matias (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório versa sobre a proposta de Diretiva do Conselho que altera a Diretiva 2011/16/UE, reforçando a ideia de que o combate à evasão fiscal e à elisão fiscal é (ou deverá ser) uma prioridade da UE. Os escândalos Luxleaks, Panama Papers e outros confirmam a necessidade de uma maior transparência fiscal e cooperação entre as jurisdições.

Ficou, assim, estabelecido que as autoridades fiscais dos Estados-Membros trocarão automaticamente, no prazo de três meses a contar da sua recolha, os documentos e informações comunicados com qualquer outro Estado-Membro se o beneficiário efetivo de uma empresa ou qualquer outro titular de uma conta for um contribuinte nesse Estado-Membro. Além disso, foi igualmente decidido que o acesso deveria ser concedido à Comissão para o cumprimento das suas missões, numa base confidencial. Votei a favor.

Emmanuel Maurel (S&D), *par écrit*. – La Commission, le Parlement européen et les États membres sont en train de finaliser une grande réforme visant à mieux surveiller et réprimer la corruption, le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme (directive dite «AMLD I»). La Commission a proposé que les informations ainsi collectées soient accessibles aux fiscs nationaux.

Il s'agit en particulier de l'accès aux registres centraux des bénéficiaires effectifs de sociétés et de trusts qui seront mis en place dans chaque État.

Avec ce rapport, j'ai obtenu, au gré d'une négociation fructueuse avec les autres groupes politiques, que chaque État partage automatiquement les informations avec les autres pays concernés. Afin de lutter contre ce phénomène par essence mondialisé, l'échange automatique et obligatoire des informations est considéré par l'ensemble des experts comme l'arme la plus efficace à la disposition des pouvoirs publics.

En votant ce rapport et en recueillant une quasi-unanimité au sein du Parlement, j'espère qu'il pourra servir d'instrument de pression utile sur les gouvernements européens encore très timides en ce qui concerne la transparence fiscale.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Um eine effizientere Bekämpfung von Steuerhinterziehung und -vermeidung zu ermöglichen und damit eine Erhöhung der Steuertransparenz zu erwirken, stimme ich dem Vorschlag in vorliegender Form zu.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už. Mokesčių institucijoms turi būti suteikta galimybė lengviau gauti informaciją, kuri yra reikalinga siekiant nustatyti mokesčių slėpimo atvejus. Tikiuosi, jog tai padės atsakingoms institucijoms efektyviau užkirsti kelią mokesčių slėpimui ir padidins mokesčių skaidrumą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – La proposition de la Commission vise à modifier la directive 2011/16/UE du Conseil relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal. Elle introduit une disposition permettant aux autorités fiscales d'avoir accès à des informations spécifiques relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux à des fins fiscales. Le rapport reprend cette proposition en précisant certains éléments.

Ainsi, il souligne que pour être efficaces les autorités fiscales doivent disposer de «ressources humaines suffisamment nombreuses et qualifiées pour mener à bien cette tâche». Le rapport promeut «un échange d'informations automatique, obligatoire et continu entre les différentes autorités compétentes dans le domaine fiscal» . Le délai de transmission est fixé à trois mois après la collecte des informations.

Les systèmes d'évitement fiscal tels que celui révélé dans l'affaire «Luxleaks» sont nommément mis en cause. Enfin le rapport fixe comme objectif «l'extinction des centres offshore à l'échelle mondiale». Je vote pour ce texte sans illusion quant à ses effets.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Ce rapport est issu d'une procédure de consultation du Parlement, faisant suite à la proposition de la Commission européenne qui doit modifier la directive (2011/16/EU) relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal permettant aux autorités fiscales d'accéder aux informations concernant la lutte contre le blanchiment de capitaux.

Cette modification met en place une norme mondiale d'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers en matière fiscale au sein de l'Union.

Les récents scandales en la matière ont mis en exergue des lacunes dans les échanges d'informations fiscales et ont mis en avant les mesures à prendre pour soutenir la transparence fiscale à l'échelle européenne et internationale.

Ayant déjà voté pour la directive de lutte contre le blanchiment de capitaux, ainsi que pour la directive sur l'échange d'informations fiscales, j'ai voté pour ce rapport.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O combate à evasão fiscal e à elisão fiscal, inclusive em ligação com o branqueamento de capitais, é uma prioridade absoluta para a União Europeia. A troca automática de informações obrigatória em matéria fiscal é reconhecida a nível internacional, no âmbito do G20, da OCDE e da União Europeia, como o instrumento mais eficaz para a consecução da transparência fiscal internacional. Para que sejam alcançados os objetivos da presente diretiva, é necessário que a Comissão estude o eventual papel do sistema bancário e dos operadores financeiros na facilitação do branqueamento de capitais. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this Report, which aims to tackle corrupt practices and illegal, abusive money laundering. We have seen with the Panama Papers scandal that we need to come down hard on those unscrupulous individuals who abuse the system to the detriment of the taxpayer.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Suite aux différents scandales, dont notamment ceux liés aux Panama papers, il était essentiel qu'un tel rapport soit adopté. L'objectif est de permettre un échange automatique, entre autorités fiscales nationales, des informations sur les titulaires de comptes bancaires.

En ayant accès aux registres qui reprennent l'ensemble des propriétaires effectifs de compte bancaires, leurs revenus sur les intérêts et les dividendes, il sera plus facile de lutter contre l'évasion fiscale et le blanchiment d'argent. Il s'agit après tout de mieux armer ceux qui sont en charge de faire respecter l'état de droit dans l'UE. Mais, comme nous le voyons dans le cadre de la Commission d'enquête Panama papers, le combat ne s'arrête pas là. La coopération entre États membres et la coordination au niveau européen doivent impérativement continuer à être renforcées.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report, which gives its green light to a proposal that will allow the exchange of sensitive information concerning money laundering between tax authorities.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Bizottság javaslatot tett a Tanácsnak a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról szóló irányelv elfogadására. A javaslat elfogadása előtt a Tanács konzultálni köteles a Parlamenttel. A Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésében azt indítványozza, hogy a Parlament 22 módosítással hagyja jóvá a javaslatot, és kérje föl a Bizottságot, hogy javaslatát ennek megfelelően módosítsa. Ennek megfelelően szavaztam.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Ce texte permet d'introduire un certain nombre de mesures utiles à la lutte contre le blanchiment d'argent. Je vote donc pour.

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report on anti-money laundering information, because the Panama Papers scandal showed that some of the most egregious tax evaders are able to get away with it by concealing information about who truly owns a company. With this proposal, the EU will allow tax authorities to have access to this vital information and we can take another vital step forward in the fight for tax justice.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport relatif à l'accès des autorités fiscales aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux. Cette pratique, qui consiste à jouer sur l'origine des fonds perçus, permet aux criminels ou aux organisations terroristes de subvenir à leurs besoins financièrement ; il est donc indispensable que l'Union européenne renforce la coopération entre ses États membres pour la faire cesser.

Luigi Morgano (S&D), *per iscritto*. – L'accesso delle autorità fiscali alle informazioni in materia di antiriciclaggio differisce notevolmente tra gli Stati membri. Anche quando questo accesso è garantito, le autorità incontrano ancora notevoli ostacoli che minano l'efficacia del loro lavoro nella lotta contro l'evasione e l'elusione fiscali. Per queste ragioni è di fondamentale importanza sostenere misure volte a garantire l'identificazione di queste pratiche, spesso legate a fenomeni di corruzione, finanziamento ad organizzazioni terroristiche e altre attività criminali. Le rivelazioni emerse, ad esempio grazie a Luxleaks e Panama Papers, hanno confermato la necessità assoluta di una maggiore trasparenza fiscale nonché di un coordinamento e una cooperazione più stretti tra giurisdizioni nazionali.

Per questo ho sostenuto la proposta di istituire un registro centrale completo di tutti i beneficiari effettivi delle società e dei trust. Sono convinto inoltre che le autorità fiscali debbano avere un accesso orizzontale a quelle informazioni che possono massimizzare le capacità di contrastare l'evasione e l'elusione. Uno scambio automatico e obbligatorio di informazioni in materia di antiriciclaggio tra le autorità fiscali dei diversi Stati membri è quindi un passo fondamentale nella lotta contro l'evasione fiscale, l'elusione e il riciclaggio di denaro sporco. La gravità e la perseveranza di questi fenomeni richiedono un'azione politica immediata.

Alessandra Mussolini (NI), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta poiché ritengo che l'obiettivo di questa iniziativa è consentire alle autorità fiscali di avere un accesso sistematico alle informazioni in materia di antiriciclaggio. È indispensabile uno scambio automatico, obbligatorio e costante di informazioni in materia fiscale tra le varie autorità competenti, al fine di assicurare la massima trasparenza e disporre di uno strumento di base per prevenire e contrastare ogni tipo di comportamento fraudolento.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – On 15 February 2011 the European Council issued Directive 2011/16/EU on administrative cooperation in the field of taxation. I have voted for this report that amends this Directive offering tax authorities anti-money laundering information.

Момчил Неков (S&D), *в писмена форма*. – Недоволството, което европейските граждани изпитват спрямо ЕС в последните години, не е необясним феномен. Това до голяма степен може да се обясни с факта, че за справянето с финансовата и икономическата криза основната тежест се пое и продължава да се поема от обикновените хора. Междувременно, влиятелни фигури, разполагащи със солидно състояние, бягат от съдебна и финансова отговорност посредством офшорни центрове, като тези, които бяха разкрити в „Панамските документи".

В този контекст, аз изразих своята подкрепа за тази резолюция, защото тя очертава борбата с отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци, включително във връзка с изпирането на пари, като първостепенен приоритет на ЕС. Надявам се, че след като тази борба е поставена на дневен ред в ЕС, ще последват и конкретни политически действия, насочени към премахването на офшорните центрове на световно равнище.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Directiva privind accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor se aplică tuturor tipurilor de taxe și impozite percepute de către sau în numele unui stat membru sau al subdiviziunilor teritoriale sau administrative ale acestuia, inclusiv de autoritățile locale, precum și serviciilor virtuale de schimb valutar și furnizorilor de portofele digitale în custodie. În vederea realizării obiectivelor prezentei directive, Comisia ar trebui să evalueze rolul pe care îl pot juca sistemul bancar și operatorii financiari în promovarea spălării banilor. În virtutea competențelor sale sporite în domeniul reglementării financiare și bancare, Uniunea ar putea, prin urmare, să ia măsuri printr-o propunere ad hoc privind creșterea controlului și a transparenței pentru serviciile bancare și tranzacțiile financiare și prin eventuale sancțiuni.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am dat un vot pozitiv acestui raport, deoarece este necesar ca una dintre prioritățile Uniunii Europene să continue să fie combaterea fraudei și a eludării fiscale, care generează fenomenul spălării de bani, atât de nociv bugetelor statelor membre. Întrucât avem în vedere o problemă care afectează nu doar România, ci toate statele europene, am votat pentru asigurarea unui mediu transparent, pentru accesul autorităților fiscale la informațiile financiare ale persoanelor și companiilor suspectate de astfel de fapte, cu mențiunea că aceste suspiciuni trebuie să fie întemeiate, pentru a preveni abuzurile. De altfel, un aspect important al raportului este propunerea de a ameliora cooperarea internațională a instituțiilor fiscale prin schimbul de informații esențiale în vederea combaterii acestor activități, care deseori au aspect transfrontalier.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem zprávu přijímanou postupem konzultace, jejímž cílem je zlepšit boj proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a agresivnímu daňovému plánování. Právě povinná automatická výměna informací v oblasti daní je mezinárodně uznávána jako nejúčinnější nástroj ve snaze o dosažení mezinárodní daňové transparentnosti. Zpráva potvrzuje, že existují pádné důvody pro další rozšíření správní spolupráce mezi daňovými orgány, aby se týkala informací o skutečném vlastnictví, a že automatickou výměnu informací o skutečném vlastnictví je možné integrovat do závazného rámce v oblasti daňové transparentnosti, který již EU uplatňuje. O reálnosti těchto úvah svědčí to, že všechny členské státy se již dnes účastní pilotního projektu výměny informací o skutečných vlastnících společností a trustů. Zároveň však platí, že jen dobře fungující daňové orgány využijí efektivně získané informace pro lepší výběr daní.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da ich mich für eine effizientere Bekämpfung der Steuerhinterziehung ausspreche und ich spreche mich für eine Erhöhung der Steuertransparenz aus.

Younous Omarjee (GUE/NGL), *par écrit*. — Ce rapport porte sur l'automaticité du transfert par les autorités financières nationales des données relatives aux activités de blanchissement d'argent. En effet, en l'état, il n'existe pas d'obligation pour les États membres de l'Union européenne de partager ce type d'informations, ce qui pose problème dans le cas où les mouvements d'argent sont transfrontaliers.

J'ai voté en faveur de ce texte car il est nécessaire d'appliquer davantage de transparence financière au niveau de l'Union européenne dans le cadre de la lutte contre le blanchiment d'argent – c'est aussi un devoir envers nos concitoyens.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Direktiiv seab reeglid võitluseks maksudest kõrvalehoidmise ja agressiivse maksupoliitika vastu. Eesmärgiks on takistada offshore-keskuste tekkimist.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. – Pritariu pateiktam direktyvos projektui.

Kova su mokesčių slėpimu ir vengimu turi būti veiksmingesnė ir efektyvesnė. Mokesčių slėpimas ir vengimas yra tarpvalstybinio pobūdžio, todėl nepakanka vien nacionalinio lygmens veiksmų.

Siekiant kovoti su agresyvia mokesčių praktika ir apriboti galimybes dideliu mastu nuslėpti lėšas, reikia užtikrinti tinkamą mokesčių institucijų prieigą prie kovos su pinigų plovimu informacijos. Įgyvendinus numatytas priemones mokesčių institucijos galės tinkamai atlikti savo pareigas.

Pažymėtina, kad dėl mokesčių slėpimo ir vengimo valstybių biudžetai kiekvienais metais praranda milijardus pajamų, iškreipiama konkurencija. Todėl būtina koordinuoti kovą su piktnaudžiavimu mokesčiais tiek ES, tiek tarptautiniu lygmenimis bei dar labiau išplėsti mokesčių administratorių administracinį bendradarbiavimą.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Οι αποκαλύψεις στις υποθέσεις SwissLeaks, LuxLeaks, των «εγγράφων του Παναμά» και Bahamas Leaks, που είναι μεμονωμένες εκδηλώσεις ενός παγκόσμιου φαινομένου, επιβεβαιώνουν την απόλυτη αναγκαιότητα για μεγαλύτερη φορολογική διαφάνεια και πολύ στενότερο συντονισμό και συνεργασία μεταξύ περιοχών δικαιοδοσίας. Επιπλέον, η διαπιστωθείσα σύνδεση μεταξύ της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες απαιτεί διεθνή συνεργασία ώστε να καταστεί αποτελεσματική και αποδοτική η καταπολέμηση τέτοιων δραστηριοτήτων. Η έκθεση, την οποία υπερψήφισα, υποχρεώνει τις φορολογικές αρχές που έχουν στην αρμοδιότητά τους την καταπολέμηση του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, σε όποια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αν βρίσκονται, να μοιράζονται αυτόματα πληροφορίες, όπως τα υπόλοιπα των τραπεζικών λογαριασμών και τα έσοδα από τόκους και μερίσματα, με τις ομόλογές τους αρχές στα άλλα κράτη μέλη. Έτσι θα εξασφαλίζεται η μέγιστη διαφάνεια και θα υπάρχει ένα βασικό μέσο για την πρόληψη και την καταπολέμηση της δόλιας συμπεριφοράς κάθε είδους.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo che l'unico modo per impedire l'occultamento dei fondi offshore è garantire l'elaborazione, ad opera dell'Unione europea, di un programma di trasparenze fiscale tra Stati membri, che consenta uno scambio automatico e obbligatorio di informazioni. L'accoglimento di questa proposta consentirebbe anche alle autorità fiscali di poter accedere più rapidamente alle informazioni per prevenire il reato di riciclaggio del denaro, di corruzione e di finanziamento del terrorismo. Però ritengo che non si debba eccedere nell'esercizio di tali funzioni, poiché bisogna rispettare anche i dati tutelati dal diritto alla privacy. Pertanto ho espresso voto positivo.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — Recent media leaks exposed the large-scale concealment of offshore funds. The main new element of the report is that the tax authorities of a Member State shall automatically exchange the documents and information on AML with any other Member State. As a substitute member in the ECON Committee, I supported this report because I believe that better cooperation is essential to ensure that Member States can counter money-laundering practices better.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Podržavam ovaj prijedlog koji izmjenjuje Direktivu 2011/16/EU o administrativnoj suradnji na području oporezivanja, uvođenjem mjera kojima bi se omogućilo poreznim vlastima da dosljedno pristupaju informacijama o pranju novca. Afera Panamskih dokumenata koji su otkrili veliko prikrivanje novca na tzv. offshore računima, pokazala nam je da moramo inzistirati na većoj transparentnosti i kontroli. Offshore tvrtke djeluju u pravnom prometu bez veće imovine, a za registraciju su im dovoljni osobni podaci, otvoreni žiro-račun i poštanski pretinac. Uglavnom se otvaraju u državama u kojima su na snazi niske porezne stope. Zbog načina poslovanja u tim državama, osnivačima tih tvrtki omogućeno je prebacivati novac u inozemstvo i time izbjegavati plaćanje poreznih obveza. Samim time narušava se porezni sustav države rezidenta korisnika tih usluga i dolazi do velikih poreznih malverzacija. Svrha izvješća je omogućiti poreznim vlastima da imaju konstantan pristup informacijama protiv pranja novca za obavljanje njihovih dužnosti u praćenju pravilne primjene Direktive 2011/16/EU, a traži se i automatska razmjena dokumenata i informacija.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – Cette directive met en œuvre la norme mondiale d'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers en matière fiscale au sein de l'Union. À ce titre, elle garantit que les informations sur les titulaires de comptes financiers sont communiquées à l'État membre dans lequel réside le titulaire du compte. De plus, la directive 2011/16/UE dispose que, lorsque le titulaire du compte est une structure intermédiaire, les institutions financières examinent cette structure et identifient et signalent ses bénéficiaires effectifs.

La proposition vise à modifier la directive 2011/16/UE du Conseil relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal en introduisant une disposition permettant aux autorités fiscales d'avoir accès à des informations spécifiques relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux à des fins fiscales.

Il est aussi demandé la mise en place d'un registre public des entreprises qui garantirait l'accès à l'information, et l'obligation pour les États membres de transmettre automatiquement les informations fiscales qui pourraient intéresser un autre État membre dans les trois mois après leur collecte.

Je soutiens ces mesures efficaces contre la fraude et le blanchiment et je vote donc en faveur de ce rapport.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – La lotta al riciclaggio, all'evasione e all'elusione fiscale deve continuare a essere una priorità dell'Unione europea. È interesse di tutti che le autorità fiscali dispongano degli strumenti più efficaci per effettuare al meglio il loro lavoro, recuperare risorse importanti (specialmente in periodi di difficoltà economiche come quello che stiamo attraversando) e assicurare una maggiore equità fiscale a tutti i cittadini.

Questa relazione sostiene le proposte di modifica della quarta direttiva per la lotta al riciclaggio e della direttiva sulla cooperazione amministrativa, avanzate dalla Commissione, al fine di facilitare l'identificazione degli autori di attività illecite e l'accesso alle informazioni per le autorità fiscali. Inoltre, grazie all'impegno del nostro gruppo, la relazione richiede che lo scambio di informazioni tra le autorità fiscali diventi obbligatorio e automatico.

Attualmente le regole per l'accesso alle informazioni antiriciclaggio variano considerevolmente tra gli Stati membri e, anche quando tale accesso è formalmente garantito, la cooperazione delle istituzioni finanziarie è insoddisfacente e le autorità incontrano ostacoli significativi che limitano l'efficacia della loro attività. È più che giusto quindi che la Commissione si adoperi per migliorare il quadro normativo e che il Parlamento europeo sostenga questi sforzi.

Tonino Picula (S&D), *napisan.* – Borba protiv porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, između ostalog i u vezi s pranjem novca, apsolutni je prioritet Unije. Otkrića u slučajevima Swissleaks, Luxleaks, „dokumenti iz Paname" i „dokumenti iz Bahama", koji su pojedinačne manifestacije globalne pojave, još jednom su potvrdila da je veća porezna transparentnost i mnogo uža koordinacija među jurisdikcijama od najveće važnosti. S obzirom na globalni karakter, međunarodna suradnja ključna je za učinkovitu i djelotvornu borbu protiv takvih aktivnosti. Direktivom Vijeća 2011/16/EU11 uvodi se globalni standard za automatsku razmjenu informacija o financijskim računima u poreznim stvarima unutar Unije. Osigurava se da se državu članicu u kojoj je imatelj računa rezident izvješćuje o informacijama o imateljima financijskih računa u cilju suzbijanja porezne utaje, izbjegavanja plaćanja poreza i agresivnog poreznog planiranja. Poreznim je tijelima potreban brz i potpun pristup informacijama o AML-u te dovoljno osoblja s odgovarajućim vještinama na raspolaganju. Taj bi pristup trebao biti rezultat obvezne automatske razmjene informacija. Bez takvog pristupa i odgovarajućeg osoblja navedena tijela ne bi mogla pratiti, potvrditi i revidirati da financijske institucije pravilno primjenjuju Direktivu 2011/16/EU ispravnim utvrđivanjem i prijavljivanjem stvarnih vlasnika posredničkih struktura.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito.* – Naturalmente apoiamos todas as medidas que visem um melhor acesso à informação e uma melhor cooperação entre as administrações fiscais dos estados nacionais. Neste sentido, incluir todo o acervo de informações tipificadas no quadro da luta contra o branqueamento de capitais ao nível da cooperação administrativa representa um passo positivo.

Sublinhamos, contudo, que nos parece indispensável que estas informações sejam trocadas de forma automática, para que esta alteração tenha, de facto, efeitos práticos.

Sobre o combate ao branqueamento de capitais, importa contudo não alimentar ilusões. Na nossa opinião, não é possível combater este fenómeno confiando apenas nos deveres de diligência das companhias privadas e do sistema financeiros. Como tem sido criticado por muitas organizações, os resultados da luta contra o branqueamento de capitais tem sido residual ao longo das últimas décadas.

Ou seja, o branqueamento de capitais, assim com a fraude e a evasão fiscal, são uma das faces visíveis da economia liberal e do sistema capitalista. Neste sentido, a recuperação do controlo público sobre a banca e sobre o sistema financeiro é também uma condição para um combate mais efetivo a estes fenómenos, assim como para um melhor funcionamento da economia.

Miroslav Poche (S&D), *in writing.* – The automatic and mandatory exchange of anti-money laundering information between tax authorities is a new step forward in the fight against tax evasion, tax avoidance and money laundering in the EU. The main objective of this initiative is to enable tax authorities to consistently access the information for the performance of their duties in monitoring the proper application of the Directive on Administrative Cooperation by Financial Institutions. I consider this to be a crucial step to improve the identification of money-laundering, corruption, terrorist financing and other criminal activities. I firmly believe tax authorities should also have access to such information in order to maximise their capacity to tackle tax evasion and avoidance through the Commission's Directive on Administrative Cooperation. I would like to congratulate S&D rapporteur, Emmanuel Maurel, on passing the main objective of making the exchange of anti-money-laundering information between tax authorities mandatory and automatic with the support of a wide majority of political groups.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto.* – La Commissione europea sta portando avanti un programma ambizioso contro l'evasione e l'elusione fiscali, al fine di garantire una tassazione più equa e più efficace nell'UE. Il miglioramento della trasparenza fiscale costituisce un elemento fondamentale di questo programma. Gli Stati membri hanno concordato nuove norme per lo scambio automatico di informazioni sui «ruling fiscali» e sulle rendicontazioni in materia fiscale, paese per paese, delle multinazionali. Alcune fughe di notizie, recentemente diffuse dai media, che hanno rivelato un occultamento di fondi offshore su larga scala confermano l'importanza del programma dell'UE sulla trasparenza fiscale. Senza l'accesso da parte delle autorità fiscali a tali informazioni in materia di antiriciclaggio, l'efficacia del monitoraggio delle istituzioni finanziarie in relazione all'applicazione della direttiva relativa alla cooperazione amministrativa sarebbe ridotta in misura significativa. In assenza di tali informazioni, le autorità in questione non saranno in grado di monitorare, verificare e confermare se le istituzioni finanziarie applicano adeguatamente la direttiva. Per questi motivi ho deciso di votare a favore di questa risoluzione.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – Rozporządzenie Rady ma na celu zapewnienie organom podatkowym konsekwentnego dostępu do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, aby mogły wykonywać swoje obowiązki związane z monitorowaniem właściwego stosowania dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej przez instytucje finansowe, np. powiernictwa. Obecnie dostęp do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy jest zróżnicowany na terenie UE. W związku z tym zmiana zapewniałaby organom podatkowym dostęp do mechanizmów, procedur, dokumentów oraz informacji dotyczących własności rzeczywistej oraz będących ich podstawą procedur należytej staranności wobec klienta jako część czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Nie mam zastrzeżeń do zmian wprowadzonych przez Komisję do dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej. Niemniej jednak Parlament w swoich konsultacjach zawarł elementy automatycznej wymiany informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, co nie było celem oryginalnego wniosku Komisji ani kompromisu Rady i nie zostało uwzględnione. W związku z powyższym wstrzymałem się od głosu.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport concernant l'accès des autorités fiscales aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux. Suite aux divers scandales d'évasion fiscale, nous avons donné notre consentement pour que les autorités fiscales dans l'Union partagent automatiquement les informations sur les titulaires de comptes bancaires. Ces mesures sont primordiales pour lutter contre le blanchiment d'argent et l'évasion fiscale, qui sont étroitement liés au financement des activités terroristes et de la criminalité organisée.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Os mais recentes casos relativos ao tratamento da informação na União justificam a adoção de medidas que reforcem o quadro de transparência, visto que o combate à evasão fiscal e à elisão fiscal, inclusive em ligação com o branqueamento de capitais, é uma prioridade absoluta para a União Europeia.

De forma a combater a evasão fiscal, é preciso dotar as autoridades fiscais de mais e melhor informação, nomeadamente, sobre os beneficiários efetivos das entidades intermediárias. Para que sejam alcançados os objetivos da presente diretiva ora em apreço, é ainda necessário que a Comissão estude o eventual papel do sistema bancário e dos operadores financeiros na facilitação do branqueamento de capitais

O presente relatório pretende dotar as autoridades fiscais de mais e melhor informação tendo como objetivo claro a luta contra a evasão fiscal, a elisão fiscal e o planeamento fiscal agressivo. Pelo acima exposto, apoio o presente relatório.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – The Directive will place mandatory requirements on Member States on sovereign tax matters and personal information that could, just as easily, be agreed at an intra-governmental level, rather than via the EU. Accordingly UKIP voted against.

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D), *par écrit*. – Aujourd'hui j'ai voté pour le rapport de mon collègue Emmanuel Maurel sur la directive relative à la lutte contre le blanchiment de capitaux.

Ce rapport contient des éléments ambitieux pour créer un registre européen des filiales afin que les administrations fiscales puissent lutter contre le fléau du blanchiment d'argent et de l'évasion fiscale. Ce rapport va plus loin que la proposition de la Commission afin qu'il y ait un échange automatique des données fiscales via ce registre pour mieux tracer les flux des capitaux au sein de l'Union européenne.

L'égalité devant l'impôt et la justice fiscale sont des priorités absolues des eurodéputés socialistes. Et je me félicite de l'adoption de ce rapport qui propose des solutions concrètes.

Le Parlement européen devra maintenant négocier avec le Conseil de l'Union, représentant les États membres, pour arriver à un texte final. Les députés socialistes et démocrates maintiendront une ligne ferme pour que les propositions du rapport d'Emmanuel Maurel soient entérinées.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Este relatório vai de encontro a tudo aquilo que temos vindo a defender no Parlamento Europeu, permitindo que as autoridades fiscais acedam de forma consistente à informação relativa ao anti branqueamento de capitais, de forma a melhorar o seu desempenho na monitorização da aplicação da Diretiva sobre Cooperação Administrativa pelas instituições financeiras. Como sabemos, o acesso a esta informação por parte da administração fiscal difere de forma considerável no interior da UE. Mesmo quando este acesso é garantido, as autoridades costumam encontrar barreiras significativas que colocam obstáculos à eficácia do seu trabalho contra a fraude e a evasão fiscais. As emendas propostas pela Comissão à Diretiva são importantes para melhorar a identificação da lavagem de dinheiro, corrupção, financiamento terrorista e outras atividades criminais. Também o é a obrigatoriedade da troca automática de informação.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta reforma de la Directiva de Cooperación Administrativa para permitir el acceso e intercambio de información relativa al lavado de dinero, y que en la Directiva anti-blanqueo están obligados a proporcionar las entidades financieras.

Si bien se ha logrado incorporar, en el marco del procedimiento de consulta, que el intercambio sea automático, se ha perdido la oportunidad de ampliar la lista de obligados a proporcionar la información más allá de las entidades financieras, en consonancia con la Directiva anti-blanqueo, tales como: notarios, representantes, fideicomisos, etc.

Por otro lado, es muy positivo que, a instancias del PSOE, se haya introducido en el informe la creación de un registro público de empresas en la que se contenga la información fiscal relevante, además de reiterarse que la lucha contra el fraude y la elusión fiscales es una prioridad absoluta de la Unión.

Los socialistas españoles esperamos que el Consejo tenga en cuenta este informe e incorpore estos logros, al tiempo que seguimos reclamando la comunitarización de la política tributaria.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – La lutte contre l'évasion fiscale doit être une priorité de l'Union européenne et de ses États membres et ce pour plusieurs raisons. Tout d'abord, cette évasion fiscale a des répercussions négatives sur les finances publiques des États membres, empêchant ces derniers de mener à bien notamment des politiques sociales fortes pour réduire la pauvreté. C'est d'autant plus inacceptable que l'Union européenne peine à atteindre l'objectif de réduction de la pauvreté qu'elle s'était fixée au travers de la stratégie Europe 2020. Cette lutte doit également être une de nos priorités parce que les liens entre le blanchiment d'argent, le financement du terrorisme, la criminalité organisée et l'évasion fiscale sont réels.

C'est pourquoi j'ai voté en faveur de cette proposition, qui oblige les autorités fiscales dans l'UE à partager automatiquement des informations sur les titulaires de comptes bancaires comme les soldes bancaires ou encore les revenus sur les intérêts et les dividendes.

Il sera maintenant important de mesurer l'efficacité de ces mesures et, le cas échéant, d'y apporter les modifications nécessaires pour limiter au maximum cette fraude tellement nuisible pour notre société.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Kova su mokesčių slėpimu ir pinigų plovimu – labai svarbi šiuolaikinės valstybės užduotis. Ypač globaliame pasaulyje, kur įvairios valstybės ir kvazivalstybiniai dariniai siūlo įvairiausias „mokesčių rojų" paslaugas. Todėl vienareikšmiškai pritariu teikiamam rezoliucijos projektui. Kartu noriu pabrėžti, jog ES ir valstybės narės turi dėti visas pastangas tam, kad mokestinių duomenų mainai tarp valstybių netaptų žmogaus teisių pažeidimų ar komercinio šnipinėjimo įrankiu.

Virginie Rozière (S&D), *par écrit*. – Le rapport d'Emmanuel Maurel prévoit un échange automatique et obligatoire des informations couvertes par la directive AMLD entre les administrations fiscales des États membres.

La lutte contre la fraude, l'évasion et l'optimisation fiscale agressive constitue une priorité absolue pour l'Union européenne. Toutefois, le paquet législatif destiné à la lutte contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme, présenté par la Commission en juillet dernier, n'est pas à la hauteur de l'enjeu, en ce qu'il limite l'accès aux informations collectées aux seules administrations fiscales nationales.

En recommandant un échange obligatoire et automatique des informations entre États membres, ce rapport incite la Commission, le Conseil et les pouvoirs publics nationaux à adopter des mesures plus ambitieuses pour lutter contre le blanchiment de capitaux. Il incarne la volonté une nouvelle fois affirmée du Parlement de garantir le principe d'égalité devant l'impôt et de protéger notre contrat social. En conséquence, j'ai voté en faveur de ce rapport.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – O presente relatório diz respeito a uma alteração da Diretiva 2011/16/UE no que respeita ao acesso às informações anti branqueamento de capitais por parte das autoridades fiscais.

Estas alterações que foram aprovadas no Parlamento Europeu permitirão às autoridades fiscais combater, de forma mais eficaz a evasão e fraude fiscais, tornando também mais eficaz as obrigações de controlo por parte das autoridades fiscais.

As novas regras aprovadas entrarão em vigor no início de 2018 e estabelecem, entre outras, medidas que autorizam o acesso aos dados sobre os beneficiários efetivos de determinadas entidades e sobre o dever de diligência relativamente aos seus clientes.

Subscrevo também a posição de que o acesso de dados deve resultar da troca automática de informações obrigatória e da pertinência dos Estados-Membros incluírem esses dados num registo público centralizado de empresas, fundos fiduciários e outro tipo de estruturas equiparadas.

Atento o supra exposto, o meu voto foi favorável à aprovação deste relatório.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe, a su vez favorable a la propuesta de la Comisión de obligar al intercambio de información sobre blanqueo de capitales entre Estados miembros, a fin de combatir el blanqueo de capitales y la evasión fiscal. La fecha final de entrada en vigor es 2017, considerada más realista por prácticamente todas las partes. Las enmiendas aportadas por el Parlamento obligan además al intercambio de información sobre los propietarios reales de sociedades, dificultando la evasión mediante el uso de empresas pantalla.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht zum Vorschlag des Rates für eine Richtlinie für den Zugang zu Informationen für Steuerbehörden zur Bekämpfung von Geldwäsche gestimmt.

Durch die kürzlich aufgedeckten Skandale von Offshore-Fonds ist die Wichtigkeit für Maßnahmen für einen europäischen und internationalen Transparenzrahmen betont worden.

Das Ziel des Berichtes ist es, den Steuerbehörden zu ermöglichen, konstanten Zugang zu Anti-Geldwäsche-Informationen zu geben, um somit ihre Aufgaben erfüllen und Steuerhinterziehung effektiv adressieren zu können.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del presente informe, debido a que supone una mejora en las exigencias con respecto al acceso de información por parte de las autoridades tributarias. Con el desarrollo de todos los escándalos fiscales producidos en los últimos años: *Luxleaks*, *Panamaleaks*, *Bahamaleaks*… el público ha conocido las prácticas fiscales de los principales actores del sistema financiero. Esta propuesta, nace de la presión de la opinión pública de actuar en este ámbito y permitir el acceso a la información tributaria relevante de los evasores fiscales. El acceso a la información por parte de las autoridades competentes es un paso necesario, para poder implementar el principio de pagar impuestos donde la riqueza es creada y llevar a cabo acciones contra los paraísos fiscales. Es por todo esto por lo que he decidido votar a favor de este informe.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted against this as it calls for the EU to be able to transfer our personal tax information between different countries.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasovao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Všetky posledné odhalenia od „Luxleaks“ cez „Panama Papers“ až po „Bahama Leaks“ jasne dokazujú, že máme dočinenia s globálnym javom, ktorý si vyžaduje väčšiu daňovú transparentnosť a omnoho užšiu spoluprácu medzi jurisdikciami. Návrh na úpravu smernice o praní špinavých peňazí, ktorý predložila Komisia v júli tohto roku, preto jednoznačne schvaľujem. Do smernice sa nám podarilo zapracovať dôraznú požiadavku, aby sa boj proti daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovej povinnosti stal pre Úniu absolútnou prioritou. Keďže sa ukazuje, že medzi daňovými únikmi, vyhýbaním sa daňovým povinnostiam a praním špinavých peňazí môže existovať priama súvislosť, je nevyhnutné, aby kompetentné orgány mali možnosť efektívne spolupracovať. V smernici preto žiadame, aby členské štáty v maximálnej možnej miere využívali súčinnosť vyplývajúcu z vnútroštátnej, úniovej a medzinárodnej spolupráce medzi orgánmi zapojenými do boja proti trestnej činnosti a zneužívaniu. Dôležitým aspektom je automatická, povinná a priebežná výmena informácií v oblasti daní, ktorá sa touto smernicou zavádza, a mala by sa uplatňovať od januára 2018. Zabezpečí sa tak maximálna transparentnosť a jednotlivé orgány získajú základný nástroj na prevenciu a boj proti podvodom všetkého druhu. Keďže má problém obchádzania daňových povinností globálny charakter, pre efektívny boj proti praniu špinavých peňazí je medzinárodná koordinácia nenahraditeľná.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Razkritja v zadevah, kot sta LuxLeaks in dokumenti iz Paname, kažejo, da Evropska unija nujno potrebuje boljšo davčno preglednost, da se lahko uspešno spopada z izzivi, povezanimi s pranjem denarja, davčnimi utajami in izogibanjem davkov.

Direktiva 2011/16/EU davčnim organom omogoča dostop do informacij, postopkov, dokumentov in mehanizmov za izvajanje njihovih nalog na področju preprečevanja pranja denarja. S tem zagotavlja, da se informacije o imetnikih finančnih računov sporočajo državam članicam, v katerih je imetnik računa rezident.

Predlog Komisije o spremembi te direktive že v osnovi pravilno ugotavlja, da brez ustreznega dostopa do informacij o preprečevanju pranja denarja davčni organi ne morejo presojati, ali finančne institucije pravilno identificirajo dejanske lastnike in o njih tudi poročajo. Poročilo Parlamenta gre še korak dlje in predlaga, da je za preprečevanje pranja denarja nujna hitra, stalna, obvezna in predvsem avtomatska izmenjava informacij med državami članicami.

Poleg tega je zaradi globalnega značaja dejavnosti preprečevanja pranja denarja bistveno sodelovanje med davčnimi organi, pri čemer je treba čim bolj izkoristiti povezovanje na nacionalni, evropski in mednarodni ravni. Ker poročilo Parlamenta potrjuje in v nekaterih vidikih še dodatno krepi predlog Komisije, sem ga pri glasovanju podprl.

Μαρία Σπυράκη (PPE), *γραπτώς*. – Το ξέπλυμα μαύρου χρήματος νομιμοποιεί χρήματα από παράνομες δραστηριότητες τα οποία στη συνέχεια μπαίνοντας στην αγορά στρεβλώνουν τον υγιή ανταγωνισμό. Διαιωνίζεται έτσι η συστηματική φοροδιαφυγή, στερώντας από τα κράτη μέλη πολύτιμα φορολογικά έσοδα και πιέζοντας ασφυκτικά τους κρατικούς προϋπολογισμούς. Είναι απαραίτητη η άμεση απόσυρση των χαρτονομισμάτων των 500 ευρώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, στη χώρα μου την Ελλάδα πρέπει να υιοθετήσουμε άμεσα υποχρεωτικές ηλεκτρονικές συναλλαγές και χρήση πλαστικού χρήματος πάνω από 300 ευρώ. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να κάνουμε αποτελεσματικό φορολογικό σχεδιασμό ο οποίος, υπό προϋποθέσεις, θα μπορούσε να οδηγήσει σε ουσιαστική μείωση της φορολογίας.

Joachim Starbatty (ECR), *schriftlich*. – Der Kampf gegen Geldwäsche und Steuervermeidung muss verbessert werden. Es ist offensichtlich, dass nationale Behörden dazu auch Informationen aus anderen EU-Mitgliedstaaten benötigen. Die Forderung nach einem automatischen Informationsaustausch zwischen den Behörden der EU-Mitgliedstaaten ist dazu absolut erforderlich. Gleichwohl gilt es sicherzustellen, dass die nationalen Behörden diese Informationen durch ausreichend qualifiziertes Personal auch bearbeiten können und dass die Daten vertraulich behandelt werden. Im Ergebnis liefert der Bericht gute Vorschläge, um die europäische Verwaltungszusammenarbeit mit dem Ziel der Bekämpfung von Steuerbetrug und Geldwäsche zu verbessern. Diese Anliegen unterstütze ich und habe für den Bericht gestimmt.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Veľké daňové podvody sa realizujú pomocou sofistikovaných schém ponad hranice a cez viacero subjektov. Pre ich odhaľovanie je dôležité, aby mali kontrolné orgány prístup k všetkým relevantným údajom. Európska spolupráca v tejto oblasti prispeje k ich rýchlejšiemu odhaľovaniu a ušetrí peniaze daňových poplatníkov.

Catherine Stihler (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report on anti-money laundering information, because the Panama Papers scandal showed that some of the most egregious tax evaders are able to get away with it by concealing information about who truly owns a company. With this proposal, the EU will allow tax authorities to have access to this vital information and we can take another vital step forward in the fight for tax justice.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Der Entschließung des EU-Parlaments zu dem Vorschlag für eine Richtlinie des Rates zur Änderung der Richtlinie 2011/16/EU bezüglich des Zugangs von Steuerbehörden zu Informationen zur Bekämpfung der Geldwäsche habe ich nicht zugestimmt.

Mit dieser Richtlinie wird der globale Standard für den automatischen Informationsaustausch über Finanzkonten in Steuersachen (im Folgenden „Globaler Standard“) in der Union umgesetzt.

Ich bin gegen automatisierten Informationsaustausch. Dieser verletzt das Bank- wie auch das Steuergeheimnis. Die AfD setzt sich in ihrem Grundsatzprogramm für die Wiederherstellung des Bank- und Steuergeheimnisses ein. Die Freiheit des Bürgers von automatisierter Überwachung ist uns ein wichtiges Anliegen.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan.* – Europska komisija provodi ambiciozan program protiv utaje i izbjegavanja plaćanja poreza. Nedavna curenja informacija putem medija koja su otkrila prikrivanje izvanteritorijalnih sredstava širokih razmjera potvrđuju važnost EU-ova programa za poreznu transparentnost.

Postalo je očito da je poreznim tijelima potreban veći pristup informacijama o sprječavanju pranja novca (AML) i o stvarnim vlasnicima posredničkih subjekata, a sve s ciljem prepoznavanja i sprječavanja utaje poreza. Važan novi element izvješća jest uvođenje automatske razmjene AML podataka između poreznih tijela država članica.

Podupirem ovo Izvješće jer će uspješno sakupljanje informacija o poreznim obavezama i sprječavanju pranja novca pridonijeti efikasnijem prikupljanju poreza i pravednijem i učinkovitijem oporezivanja u Europskoj uniji.

Patricija Šulin (PPE), *pisno.* – Glasovala sem za poročilo o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja. Pri učinkovitem boju proti davčnim utajam je ključna hitra, transparentna in avtomatična izmenjava podatkov o finančnih računih za namene obdavčenja. Škandali okrog skrivanja off-shore sredstev hodijo z roko v roki z izogibanjem plačevanju davkov pa tudi s pranjem denarja, korupcijo, financiranjem terorizma in drugimi kriminalnimi dejavnostmi.

Dostop davčnih uprav do podatkov se po EU močno razlikuje, zato pozdravljam vzpostavitev centralnega registra, do katerega bodo lahko dostopale davčne uprave v vseh državah članicah. Odslej bodo finančne institucije lahko identificirale dejanske lastnike v primerih, ko je imetnik računa posredniška struktura.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς.* – Η καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, καθώς και η διαφάνεια στις τραπεζικές και άλλες συναλλαγές αποτελούν θέση μας. Η έκθεση κινείται στη σωστή κατεύθυνση και προωθεί την ανταλλαγή πληροφοριών τραπεζικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών, εντός περιόδου 3 μηνών. Ψηφίσαμε υπέρ της έκθεσης.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς.* – Σε περιόδους οικονομικής κρίσης, όταν τα εισοδήματα συρρικνώνονται και η επιβολή φόρων είναι συνεχής, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, μεταξύ άλλων σε σχέση με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, είναι ζωτικής σημασίας. Οι αποκαλύψεις στις υποθέσεις SwissLeaks, LuxLeaks, «Έγγραφα του Παναμά» και Bahamas Leaks, μεμονωμένες αλλά όχι μοναδικές εκδηλώσεις ενός παγκόσμιου φαινομένου, επιβεβαιώνουν την απόλυτη αναγκαιότητα για μεγαλύτερη φορολογική διαφάνεια και για πολύ στενότερο συντονισμό και συνεργασία μεταξύ περιοχών δικαιοδοσίας.

József Szájer (PPE), *írásban.* – A pénzmosás napjainkra az egyik legjövedelmezőbb és legnagyobb szabású üzletté vált a világon. Az IMF szerint a pénzmosás volumene a Föld összes országa egyesített GDP-jének 2–5%-át teszi ki. A témakör iránti szakmai érdeklődés nemzetközi tekintetben az elmúlt években ennek következtében töretlenül erősödött. A jogalkotási folyamat nemzetközi és nemzeti szinten is újabb és újabb eredményeket produkál, nem kevés többletfeladatot adva a jogalkalmazóknak, valamint újabb és újabb kutatási témát kínálva az elméleti szakembereknek.

Ilyen ez a mostani innovatív javaslat is, amelyet jómagam is üdvözlök, s örülök annak, hogy e jelentés egy sor olyan intézkedést tartalmaz, amely a bűnszervezetek által elkövetett pénzmosás elleni hatékony küzdelemre irányul. A javasolt kezdeményezések végre koordinálják és integrálják a már meglévő normákat, valamint célzottabb és koncentrált, kockázatalapú megközelítést hoznak létre az egész EU-ban a pénzmosás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében. A nyilvántartások összekapcsolhatósága sajnos elengedhetetlen ezen információk felhasználhatósága érdekében az üzleti ügyletek határokon átnyúló jellege és a belső piac összekapcsolhatósága miatt. Ezért a nyilvántartásokat sürgősen össze kell kapcsolni és a hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára hozzáférhetővé kell tenni. Ez most tehát a legfontosabb teendőnk.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban.* – Szavazatommal támogattam jelentést, amely jóváhagyja a Bizottság javaslatát a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról. Támogatom a jelentés által javasolt módosítókat, amelyek kihangsúlyozzák, hogy a pénzmosás elleni fellépés globális jellege miatt az ilyen tevékenységek elleni eredményes és hatékony küzdelem kulcsa a nemzetközi együttműködés. A Luxleaks, a Panama-papírok és a bahama-szigeteki kiszivárogtatások valóban egyértelművé tették, hogy nagyobb adóügyi átláthatóságra és sokkal szorosabb igazságügyi koordinációra és együttműködésre van szükség. Hogy ez valóban megvalósuljon, a jelentéshez hasonlóan szorgalmazom, hogy az adóhatóságok kapják meg a megfelelő támogatást. Az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelem, beleértve a pénzmosással való kapcsolatát, továbbra is az Unió elsőrendű prioritásaként kell kezelni, azonban a pozitív eredmények sem várathatnak sokáig magukra.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – Ostatnie doniesienia medialne w sprawie tzw. „Panama Papers" zwróciły uwagę na bardzo poważny problem prania brudnych pieniędzy i rajów podatkowych. Ten, jak i inne podobne skandale uświadomiły Unii Europejskiej, jak i państwom członkowskim konieczność zacieśnienia współpracy w zakresie zwalczania przestępstw podatkowych.

Dzięki zmianom w dyrektywie 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, Unia Europejska może poczynić znaczne postępy w zwalczaniu unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania. Państwa członkowskie nie mogą przymykać oczu na oszustwa podatkowe, pozwalając tym samym na niekontrolowany przepływ ogromnych sum pieniędzy.

W związku z tym władze podatkowe muszą mieć dostęp do informacji o zakresie nielegalnych przepływów pieniędzy. Dla osiągnięcia tego celu niezwykle istotna jest wymiana informacji między unijnymi i krajowymi organami. Zadbać jednocześnie trzeba o zachowanie prawa do prywatności obywateli Unii.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Obiectivul acestei inițiative este de a permite autorităților fiscale să acceseze în mod constant informațiile privind combaterea spălării banilor. Aceasta le-ar permite să monitorizeze eficient aplicarea corespunzătoare a Directivei privind cooperarea administrativă de către instituțiile financiare.

Accesul administrațiilor fiscale la informațiile din acest domeniu diferă în mod considerabil la nivelul Uniunii Europene. Modificările aduse la a patra directivă împotriva spălării banilor, propusă de Comisia Europeană în iulie 2016, sunt importante pentru a eficientiza identificarea fraudelor, corupției, finanțării terorismului și a altor activități infracționale. Autoritățile fiscale ar trebui să aibă acces la astfel de informații, pentru a maximiza capacitatea lor de a combate frauda și evaziunea fiscală. Totodată, schimbul automat și obligatoriu de informații de combatere a spălării banilor între autoritățile fiscale reprezintă un nou pas înainte în lupta împotriva fraudelor, evaziunii fiscale și a spălării banilor în UE. Prin urmare, consider justificată susținerea acestui raport.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour la proposition de directive du Conseil modifiant la directive 2011/16/UE en ce qui concerne l'accès des autorités fiscales aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux.

Son auteur précise, par exemple, dans cette actualisation, que le rôle des véhicules, des comptes et des entreprises établis dans les paradis fiscaux et les pays et territoires non coopératifs est le dénominateur commun d'un vaste ensemble d'opérations, généralement détectées a posteriori, qui cachent des pratiques de fraude fiscale, d'évasion fiscale et de blanchiment de capitaux. Ce fait, en soi, doit susciter une action politique et diplomatique visant l'extinction des centres offshore à l'échelle mondiale.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The proposal for tax authorities to access anti-money-laundering information has been initiated through the introduction of a new measure. I voted in favour of the proposal, which falls in line with the Commission's agenda against tax evasion and avoidance, with a view to delivering fairer and more effective taxation in the EU. As a result of recent media leaks such as the Panama Leaks, the exposure of large-scale concealment of offshore funds proves that further measures still need to be taken to reinforce EU and international transparency initiatives. I believe that by providing greater access to information to tax authorities, effective identification of tax evasion can be achieved.

Isabelle Thomas (S&D), *par écrit*. – La fraude et l'évasion fiscales sont des pratiques inacceptables contre lesquelles l'Union Européenne peut jouer un rôle déterminant.

Le rapport de mon collègue Emmanuel Maurel vise à renforcer la législation afin de rétablir en Europe la justice fiscale.

La Commission européenne avait présenté en juillet 2016 un paquet législatif destiné à lutter contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme. Ce paquet réformait notamment la directive dite AMLD, qui renforçait les contrôles sur une série de transactions, en créant des registres centraux dans chaque État membre, avec la liste des bénéficiaires effectifs de sociétés et trusts. Mais ces informations, pourtant cruciales, n'étaient pas toujours accessibles aux autorités fiscales. La seconde partie du paquet donnait donc aux administrations fiscales un accès direct et horizontal à ces informations.

Le rapport d'Emmanuel Maurel proposait initialement d'aller plus loin, en recommandant un échange automatique et obligatoire des informations entre États membres. Cette disposition a été malheureusement exclue de l'accord lors du Conseil préalable au vote.

J'ai voté pour ce rapport, et je me félicite de son adoption.

Ivica Tolić (PPE), *napisan.* – Podržavam nacrt Rezolucije Europskog parlamenta o prijedlogu direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu pristupa poreznih tijela informacijama o sprečavanju pranja novca. Smatram da je potrebna adekvatna suradnja i na razini institucija Europske unije i na razini institucija država članica kako bi se suzbio kriminalni mehanizam pranja novca. Novina unesena ovim izvješćem koja omogućava poreznim tijelima država članica da automatski međusobno izmjenjuju dokumente o pranju novca doprinosi nužnom jačanju preventivnog aparata Unije. Također, predviđanje duljeg perioda stupanja direktive na snagu postavlja realan okvir provođenja u djelo planiranih mehanizama. Temeljito postavljena suradnja na razini Europske unije od ogromne je važnosti kako bi se suzbio ekonomski organizirani kriminal. Očekujem da se poduzmu zajedničke mjere u tom smjeru te pozivam na djelotvornije djelovanje u osnivanju ureda Europskog javnog tužitelja čija je predviđena zadaća upravo uspostavljanje jedinstvenog europskog mehanizma koji će progoniti počinitelja financijskog kriminala, a u što spada i pranje novca.

Valdemar Tomaševski (ECR), *raštu.* – Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad įveikus pinigų plovimą, įmanoma sustiprinti ES šalių finansines sistemas. Taip pat manau, jog tai yra rimtas žingsnis kovojant su organizuotu nusikalstamumu. Verta pastebėti, kad mokesčių mokėjimo vengimas ir pinigų plovimas yra panašūs nusikaltimai, tad sutinku su mintimi, jog institucijos, kovojančios su šiais nusikaltimais tūrėtų glaudžiau bendrauti tarpusavyje. Atsižvelgiant į vis dažnėjantį tarpvalstybinį nusikalstamumą, turi būti sustiprintas bendradarbiavimas tarp ES šalių institucijų tam, kad informacija pasiektų adresatą greitai ir organizuotai, o tai padėtų užkirsti kelią nusikaltimams.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan.* – Ovo izvješće je savjetodavnog karaktera. Parlament je zatražen za mišljenje te zakonodavni prijedlog može odbiti, prihvatiti ili predložiti amandmane. Vijeće nema pravnu obvezu da uvaži mišljenje Parlamenta, ali isto tako ne može donijeti konačnu odluku dok se ne konzultira sa Parlamentom.

Svrha ove Regulative Europskog vijeća je da se poreznim autoritetima omogući da imaju stalni pristup informacijama koje se tiču pranja novca, a vezano uz njihove dužnosti nadgledanja ispravne primjene Direktive o administrativnoj suradnji (DAC) financijskih institucija, npr. zaklada.

Trenutna situacija je takva da pristup informacijama o pranju novca varira ovisno o pojedinoj državi članici Unije, a ovaj bi prijedlog omogućio da porezni autoriteti imaju pristup mehanizmima, procedurama, dokumentima i informacijama, podcrtavajući kao osnovnu proceduru dubinsku analizu potrošača.

Stoga sam glasovala za.

Romana Tomc (PPE), *pisno.* – Osnutek zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja sem podprla. V borbi proti izogibanju plačilu davkov in v izogib težavam, kot so jih pokazali panamski papirji, ter ob upoštevanju potrebe po izboljšavi preglednosti plačila davkov je Komisija predlagala, da se davčnim institucijam v EU omogoči dostop do nacionalnih informacij, ki zadevajo pranje denarja.

V borbi proti temu so se EU davčne institucije odločile, da bodo s pomočjo Direktive 2011/16/EU to tudi izpeljale. Direktiva nudi vpeljane prijeme in uveljavljene postopke za boljše (so)delovanje (kot je izmenjava informacij, nadzora in vzajemno obveščanje). En del izboljšav so prizadevanja Komisije za pospešitev preglednosti, da bi zagotovili davčnim institucijam večji dostop do podatkov lastnikov podjetij in omogočili preverjanje ljudi, ki so sodelovali pri nekaterih finančnih prevzemih.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe, a su vez favorable a la propuesta de la Comisión de obligar al intercambio de información sobre blanqueo de capitales entre Estados miembros, a fin de combatir el blanqueo de capitales y la evasión fiscal. La fecha final de entrada en vigor es 2017, considerada más realista por prácticamente todas las partes. Las enmiendas aportadas por el Parlamento obligan además al intercambio de información sobre los propietarios reales de sociedades, dificultando la evasión mediante el uso de empresas pantalla.

Ulrike Trebesius (ECR), *schriftlich*. – Der Kampf gegen Geldwäsche und Steuervermeidung muss verbessert werden. Es ist offensichtlich, dass nationale Behörden dazu auch Informationen aus anderen EU-Mitgliedstaaten benötigen. Die Forderung nach einem automatischen Informationsaustausch zwischen den Behörden der EU-Mitgliedstaaten ist dazu absolut erforderlich. Gleichwohl gilt es sicherzustellen, dass die nationalen Behörden diese Informationen durch ausreichend qualifiziertes Personal auch bearbeiten können und dass die Daten vertraulich behandelt werden. Im Ergebnis liefert der Bericht gute Vorschläge, um die europäische Verwaltungszusammenarbeit mit dem Ziel der Bekämpfung von Steuerbetrug und Geldwäsche zu verbessern. Weil ich diese Anliegen unterstütze, habe ich für den Bericht gestimmt.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I strongly believe in and support this report which wants to reinforce anti-laundering measures and combat tax evasion more efficiently. It is essential to bring EU citizens nearer to the European Union and national authorities.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Ce rapport s'inscrit dans le cadre d'une procédure de consultation du Parlement suite à la proposition de la Commission qui doit amender la directive 2011/16/EU relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal, afin de permettre aux autorités fiscales de bénéficier d'un accès systématique aux informations relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux.

Cette directive met en œuvre la norme mondiale d'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers en matière fiscale au sein de l'Union. À ce titre, elle garantit que les informations sur les titulaires de comptes financiers sont communiquées à l'État membre dans lequel réside le titulaire du compte. De plus, la directive 2011/16/UE dispose que, lorsque le titulaire du compte est une structure intermédiaire, les institutions financières examinent cette structure et identifient et signalent ses bénéficiaires effectifs.

C'est une mesure que nous soutenons, d'autant plus que nous avons voté en faveur de la directive de lutte contre le blanchiment de capitaux et de la directive sur l'échange d'informations fiscales.

Pour sa part, en plus d'approuver les amendements de la Commission, le rapport du Parlement demande à ce que la date d'entrée en application des nouvelles dispositions ne soit pas le 1er janvier 2017, mais le 1er janvier 2018.

J'ai donc voté pour ce texte.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Niestety proponowane przepisy nie przekonują mnie, że pomogą zagwarantować równomierne przeciwdziałanie praniu pieniędzy w każdym państwie członkowskim ze względu na różnorodność gospodarek oraz przeprowadzanego procederu. Parlament w swoich konsultacjach zawarł elementy, które nie były celem oryginalnego wniosku Komisji ani kompromisu przygotowanego przez Radę. Dlatego głosowałem przeciwko projektowi.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Az adókijátszás, az adókikerülés és a pénzmosás között megfigyelt kapcsolat szükségessé teszi, hogy a lehető legnagyobb mértékben kihasználják az ilyen bűncselekmények és visszaélések elleni küzdelemben részt vevő különböző hatóságok közötti belföldi, uniós és nemzetközi együttműködésből eredő szinergiákat. Voksommal támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe, a su vez favorable a la propuesta de la Comisión de obligar al intercambio de información sobre blanqueo de capitales entre Estados miembros, a fin de combatir el blanqueo de capitales y la evasión fiscal. La fecha final de entrada en vigor es 2017, considerada más realista por prácticamente todas las partes. Las enmiendas aportadas por el Parlamento obligan además al intercambio de información sobre los propietarios reales de sociedades, dificultando la evasión mediante el uso de empresas pantalla.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. – Tam, kad mokesčių institucijos galėtų veiksmingai kontroliuoti, kaip finansų įstaigos taiko Direktyvoje 2011/16/ES nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras, joms reikalinga prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on the proposal for a Council directive amending Directive 2011/16/EU as regards access to anti-money-laundering information by tax authorities. The new rules will enable and oblige tax authorities with anti-money laundering responsibilities in any EU country to share automatically information such as bank account balances, interest income and dividends, with their counterparts in other Member States. I voted in favour because I believe that efforts made in transparency are the only way to fight against tax evasion. Moreover, links between money laundering, the funding of terrorism, organised crime and tax evasion highlight the need for close cooperation and coordination among EU countries.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Existe un amplio consenso en la Unión acerca de la necesidad de tomar medidas de mayor calado para reforzar los marcos de transparencia tanto comunitarios como internacionales. Así, el propósito de este texto, es dotar a las autoridades tributarias de mayor acceso a la información contra el blanqueo de dinero para que puedan llevar a cabo correctamente su labor, en cumplimiento con la aplicación de la Directiva de 2011 relativa a la cooperación administrativa en el ámbito de la fiscalidad. En aras de seguir adelante en esta cooperación contra el blanqueo de capitales he votado a favor de dicho informe.

Marco Valli (EFDD), *per iscritto*. — La direttiva che implementa gli standard globali per lo scambio delle informazioni in materia di tassazione è stata revisionata consentendo alle autorità fiscali nazionali di accedere alle informazioni necessarie per contrastare efficacemente il riciclaggio di denaro, il finanziamento del terrorismo e altre attività illecite. Gli emendamenti del Parlamento hanno rafforzato la proposta della Commissione, richiedendo che lo scambio di informazioni sia reso automatico e obbligatorio. In particolare, con i nostri emendamenti abbiamo denunciato la necessità – a seguito dei recenti scandali quali Luxleaks, Swill Leaks, Panama Papers – di un'azione coordinata a livello UE per combattere il problema del riciclaggio di denaro, il crimine organizzato, il finanziamento del terrorismo, nonché l'elusione e l'evasione fiscali su scala europea. Abbiamo fortemente sostenuto la richiesta di favorire lo scambio automatico e obbligatorio delle informazioni e sottolineato l'importanza di rafforzare il meccanismo sanzionatorio contro le banche che facilitano il riciclaggio di danaro, a cui dovrebbe essere revocata la licenza bancaria nei casi più gravi di violazione. I nostri emendamenti sono stati inclusi nel testo finale, che è risultato generalmente bilanciato. Crediamo che la revisione della direttiva sia un passo verso la giusta direzione, per questo motivo abbiamo votato con voto positivo sia in commissione sia in seduta plenaria.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor del presente informe, debido a que supone una mejora en las exigencias con respecto al acceso de información por parte de las autoridades tributarias. Con el desarrollo de todos los escándalos fiscales producidos en los últimos años: *Luxleaks*, *Panamaleaks*, *Bahamaleaks*… el público ha conocido las prácticas fiscales de los principales actores del sistema financiero. Esta propuesta, nace de la presión de la opinión pública de actuar en este ámbito y permitir el acceso a la información tributaria relevante de los evasores fiscales. El acceso a la información por parte de las autoridades competentes es un paso necesario, para poder implementar el principio de pagar impuestos donde la riqueza es creada y llevar a cabo acciones contra los paraísos fiscales. Es por todo esto por lo que he decidido votar a favor de este informe.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report on anti-money laundering information, because the Panama Papers scandal showed that some of the most egregious tax evaders are able to get away with it by concealing information about who truly owns a company. With this proposal, the EU will allow tax authorities to have access to this vital information and we can take another vital step forward in the fight for tax justice.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat de rol van tussenliggende ondernemingen, rekeningen en bedrijven die gevestigd zijn in belastingparadijzen en niet-coöperatieve rechtsgebieden een gemeenschappelijke noemer blijken te zijn bij een groot aantal operaties, die in het algemeen pas later ontdekt worden en waarachter belastingfraude, kapitaalvlucht en witwaspraktijken schuilgaan. Dit feit alleen al moet aanleiding geven tot politiek en diplomatiek ingrijpen met als doel offshorecentra wereldwijd uit te bannen.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Le Parlement européen a examiné en première lecture un projet de directive visant à mettre en place pour toutes les autorités fiscales des États membres un accès automatique aux informations spécifiques relatives à la lutte contre le blanchiment de capitaux à des fins fiscales pendant un délai maximum de trois mois après leur collecte. Cet accès concerne tant les mesures de mise en œuvre que les données relatives aux bénéficiaires effectifs.

L'échange de ces informations entre autorités fiscales était déjà prévu par la directive 2014/107/UE sur l'échange automatique et obligatoire d'informations dans le domaine fiscal.

Cet échange de données n'a cependant pas pu être appliqué de façon systématique, ce qui a empêché in fine d'identifier les bénéficiaires effectifs de la fraude.

Il s'agit donc de mieux lutter contre la fraude fiscale et ce qu'on appelle la planification fiscale agressive.

Toute information obtenue par une autorité fiscale devra être traitée dans le délai prescrit par le droit national et toute absence de traitement de ces données devra être justifiée.

Je ne suis pas sûre que cela conduise à une grande révolution en matière de fraude fiscale, mais cela peut contribuer à avancer en matière de transparence.

J'ai donc voté pour.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Naturalmente apoiamos todas as medidas que visem um melhor acesso à informação e uma melhor cooperação entre as administrações fiscais dos estados nacionais. Neste sentido, incluir todo o acervo de informações tipificadas no quadro da luta contra o branqueamento de capitais ao nível da cooperação administrativa representa um passo positivo.

Sublinhamos, contudo, que nos parece indispensável que estas informações sejam trocadas de forma automática, para que esta alteração tenha, de facto, efeitos práticos.

Sobre o combate ao branqueamento de capitais, importa contudo não alimentar ilusões. Na nossa opinião, não é possível combater este fenómeno confiando apenas nos deveres de diligência das companhias privadas e do sistema financeiros. Como tem sido criticado por muitas organizações, os resultados da luta contra o branqueamento de capitais tem sido residual ao longo das últimas décadas.

Ou seja, o branqueamento de capitais, assim com a fraude e a evasão fiscal, são uma das faces visíveis da economia liberal e do sistema capitalista. Neste sentido, a recuperação do controlo público sobre a banca e sobre o sistema financeiro é também uma condição para um combate mais efetivo a estes fenómenos, assim como para um melhor funcionamento da economia.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Da das Ziel des Vorschlags eine effizientere Bekämpfung der Steuerhinterziehung und -vermeidung ist, um dadurch zu einer Erhöhung der Steuertransparenz und einer faireren und wirksameren Besteuerung in der EU zu gelangen und damit auch eine Erhöhung der Steuertransparenz erwirkt wird, habe ich diesem Vorschlag zugestimmt.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione per dare il via libera a una proposta che permetterà lo scambio di informazioni sensibili tra le autorità fiscali riguardante il riciclaggio di denaro. Con questa nuova proposta, l'Europa farà ulteriori progressi nella lotta contro l'elusione e l'evasione fiscali. L'iniziativa si propone di consentire alle autorità fiscali di avere accesso a tutte le informazioni al fine di contrastare l'economia sommersa. L'obiettivo principale del nostro gruppo è stato quello di rendere lo scambio di informazioni tra le autorità fiscali obbligatorio e automatico.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report on anti-money laundering information, as the European Union is globally placed to take a lead role in tackling tax evasion and avoidance, where Member States are not large enough to act individually. The Panama Papers scandal showed that some of the most egregious tax evaders are able to get away with it by concealing information about who truly owns a company. The EU's proposal will allow tax authorities to have access to this vital information and we can therefore take another vital step forward in the fight for tax justice.

Lieve Wierinck (ALDE), *in writing*. — I voted in favour of this resolution since I believe that there should be a focus on eliminating offshore centres at global level. This tax havens have been identified to be the major sources of tax fraud, tax evasion and money laundering practices. Aggressive tax planning can only be addressed with an efficient information exchange system on an international level. I also believe that tax authorities need to have adequate information and communications technology in order to trace money-laundering activities. As a liberal I believe in the importance of transparency, and an automatic, mandatory and continuous exchange of information between authorities can only help to combat fraudulent behaviour of all kinds.

Anna Záborská (PPE), *písomne* – Podporila som legislatívne uznesenie o návrhu smernice Rady, ktorou sa mení smernica týkajúca sa prístupu daňových orgánov k informáciám na boj proti praniu špinavých peňazí. Tento boj musí byť absolútnou prioritou EÚ. Odhalenia v súvislosti s Panama Papers, Bahamas Leaks a pod. sú dôkazom toho, že je potrebná väčšia transparentnosť v daňovej oblasti a, samozrejme, i užšia spolupráca medzi trestnými orgánmi jednotlivých štátov. Praktiky, akými sú pranie špinavých peňazí, prekračujú hranice jedného štátu, preto som presvedčená, že výmena a zdieľanie informácii sú absolútne kľúčové. Potrebujeme, aby jednotlivé daňové úrady navzájom komunikovali a spolupracovali, čo povedie k zvyšovaniu transparentnosti. Obzvlášť dnes, keď verejnosť veľmi citlivo vníma a reaguje na akékoľvek netransparentné a pochybné finančné aktivity, najmä vo vzťahu k verejným zákazkám, je účinná legislatíva nevyhnutná. Sú to totiž často práve nespolupracujúce úrady a nastrčené firmy v daňových rajoch, ktoré sú spoločným menovateľom daňových podvodov.

Marco Zanni (EFDD), *per iscritto*. – Abbiamo oggi approvato la revisione della direttiva che implementa gli standard globali per lo scambio automatico delle informazioni in materie di tassazione. Tale revisione introduce la possibilità per le autorità fiscali nazionali di accedere alle informazioni anti *money laundering* al fine di combattere il finanziamento del terrorismo, la corruzione e altre attività criminali. Attraverso gli emendamenti del Parlamento tale revisione è addirittura migliorata. Il relatore ha infatti introdotto la possibilità che tale scambio di informazioni fosse automatico e obbligatorio. Gli emendamenti che ho presentato al testo hanno denunciato la necessità di un'azione coordinata a livello UE a seguito dei recenti scandali quali LuxLeaks, SwissLeaks e Panama Papers, nonché la necessità di rispondere in maniera univoca al problema del riciclaggio di denaro, al finanziamento del crimine organizzato, all'elusione e all'evasione fiscali su scala europea. Ho inoltre reiterato la richiesta di favorire lo scambio automatico e obbligatorio delle informazioni per garantire la massima trasparenza e richiesto di introdurre un meccanismo sanzionatorio per le banche che facilitano il riciclaggio di danaro, come il ritiro della licenza bancaria. Trattandosi di un testo a favore di maggiore trasparenza e sicurezza, ho espresso il mio voto positivo.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – Luxleaks, Swissleaks, Bahamas Leaks, Panama Papers. Tyto případy nejsou ničím jiným než výsledkem naší špatné daňové politiky a malé transparentnosti v oblasti daní. Na ně jsou často ještě napojeny daňové úniky, vyhýbání se daňové povinnosti a v neposlední řadě také financování terorismu a organizovaná trestná činnost. Jsem přesvědčen, že tyto nelegální aktivity jsou nejen důkazem nedostatečné aktivity EU v daňové problematice, ale také impulsem k naší další aktivitě. Jako hlavní problém vidím především špatný přístup daňových orgánů jednotlivých členských států k informacím a jejich vzájemné výměně. Všechny daňové orgány v EU musí mít rychlý a snadný přístup ke všem informacím pro boj proti praní peněz a k relevantním dokumentům. Jestliže máme jednotný trh, společné hranice a propojené finanční systémy, je nemyslitelné, že by uvnitř EU nefungoval přímý přístup k těmto informacím. Jen tak můžeme zamezit dalším podobným skandálům a zajistit transparentnější a efektivnější danění v EU.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Maurel por concordar com a necessidade de combater eficazmente a evasão fiscal na União Europeia. Para tanto, o relatório estipula a necessidade de garantir que as autoridades fiscais tenham um acesso rápido e completo a informações de antibranqueamento de capitais e a necessidade de disporem de pessoal qualificado em número suficiente para desempenhar esta tarefa para terem a capacidade de proceder à troca destas informações.

É ainda de destacar a proposta do próprio relator em nome do grupo socialista europeu de que esta troca de informações seja automática e obrigatória entre Estados-Membros que devem incluir esses dados num «registo público centralizado» de empresas, fundos fiduciários e outras estruturas, constituindo uma nova abordagem mais proactiva no combate à evasão fiscal.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Razkritja Swissleaks, Luxleaks, dokumentov iz Paname in Bahamov, ki so le posamezni primeri globalnega pojava, so potrdila, da je nujno potrebna večja davčna preglednost ter tesnejše usklajevanje in sodelovanje med pravosodnimi organi.

Nova pravila tako predvidevajo obvezno avtomatično izmenjavo informacij o stanju na bančnih računih, prihodkov od obresti in dividend med organi, pristojnimi za preprečevanje pranja denarja in davčnih utaj v državah članicah. Resolucija še poudarja, da povezanost pranja denarja, financiranja terorizma, organiziranega kriminala in davčnih utaj, kliče k nujnemu tesnemu sodelovanju in usklajevanju med državami članicami EU.

Menim, da predlagana direktiva prinaša učinkovite in sorazmerne ukrepe proti davčnim utajam, zato sem glasoval za Poročilo o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja.

6.6. European Central Bank annual report for 2015 (A8-0302/2016 - Ramon Tremosa i Balcells)

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I voted in favour of this report in light of the rapporteur's measured appraisal of the European System of Central Banks and the euro system's monetary policy. In particular I appreciate that price stability, transparency and the economic policies of the European Union provided a keystone for such a report in a welcome return to a stocktaking objective of the exercise. Above all, from an Irish perspective I am pleased to see Brexit and its implications occupying a central position in this report. The integrity of the single market must remain respected in this transition, and I am hopeful that the necessary rules and regulations will be established in order to maintain financial stability throughout this process. In supporting this report I am confident that the combination of sound fiscal policies and ambitious reform programmes will guide economic policy for the EU.

Stanislav Polčák (PPE). – Já jsem tuto zprávu podpořil, protože i já považuji za důležité, aby byla udržena jak měnová, tak cenová stabilita.

Nepochybně je zde řada ekonomických termínů a institutů, které ECB ve své činnosti přímo hlídá, je to tak správné. Na druhou stranu chci pouze vyzvat ECB k tomu, aby se nestávala politickým orgánem, protože to by bylo nepochybně na škodu celé té monetární a fiskální kategorii, kterou ona má na starosti hlídat. Měla by si udržovat přísnou odbornost, nezávislost, nestrannost, ale zároveň se nezapojovat do těch politických procesů, protože to je jí na škodu. Mám trochu pocit, že tomuto riziku se v tom posledním období příliš nevyvarovala.

Cenová stabilita, inflační vývoj, zabránění riziku deflace anebo i kvantitativní uvolňování, které už má své výsledky, to mohu ocenit, jen bych byl rád, kdyby ECB nebyla politickým orgánem.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – La relazione si occupa di analizzare ciò che la Banca centrale europea ha fatto durante l'anno 2016. Risulta chiaro a tutti che al giorno d'oggi i più grandi problemi per gli Stati membri, in materia economica, sono il troppo elevato tasso di disoccupazione e un crescente tasso d'inflazione, la cui causa può essere attribuita all'imposizione di un sistema di cambi fissi, legato all'adozione della moneta unica. Tuttavia, nella relazione questi aspetti non vengono minimamente menzionati, mentre vengono ampiamente elogiate le misure non convenzionali adottate dalla BCE per far fronte alle problematiche di cui sopra. Poiché è estremamente evidente che le misure messe in pratica dalla Banca centrale non hanno avuto nessun effetto positivo e, al contrario, hanno favorito la speculazione nei mercati finanziari, ho deciso di votare contro.

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe puesto que se queda muy corto en las críticas al funcionamiento del Banco Central Europeo durante el ejercicio de 2015. Señala algunas críticas sustanciales de la actividad del BCE durante este periodo, el papel de los tipos de interés súper reducido, el impacto del *Quatitative Easing*, etc. Sin embargo, el informe continúa llamando a la necesidad de «reformas estructurales» para que la misma política monetaria pueda funcionar. Necesitamos una política monetaria diferente que ponga en cuestión la «independencia» del BCE y permita que funcione para financiar deuda pública y no solo mercados de deuda, donde el sistema financiero chantajea a los Estados. El informe no critica la actual estructura, ni su funcionamiento antidemocrático y es por esto por lo que he decido votar en contra del mismo.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — This report outlined the main activities of the European Central Bank over the past year. I voted against this report, as Sinn Féin has a fundamentally critical view of the activities and functioning of the ECB.

The report is largely uncritical of the ECB's monetary and macro-economic policies, and it calls for ECB policy to be accompanied by Member States implementing further structural reforms and increasing competitiveness.

The ECB has over the past year flooded the markets with cheap money that only fuels speculative bubbles. Sinn Féin has an entirely different view of how to conduct monetary policy based on funding investments in the real economy in order to promote growth that benefits the majority of people and not only large banks and corporations. The report was also largely uncritical of the undemocratic nature of the ECB, while we believe it must be fundamentally reformed and held accountable.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport. Les socialistes et démocrates soutiennent généralement les politiques monétaires expansionnistes mises en œuvre par la BCE jusqu'à présent. Nous estimons cependant que la seule BCE ne peut stimuler la demande globale que si elle est complétée par des investissements et des programmes de réforme structurelle ambitieux et socialement équilibrés au niveau des États membres. Nous appelons également la BCE à faire plus pour s'assurer que cette liquidité atteigne l'économie réelle et les PME en particulier et, enfin, à être vigilent, afin que les faibles taux d'intérêt des banques bénéficient davantage à l'économie réelle.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl Europos Centrinio Banko 2015 m. metinės ataskaitos. Euro zonai vis dar būdingas aukštas nedarbo lygis, pernelyg maža infliacija ir dideli makroekonominiai disbalansai, įskaitant einamosios sąskaitos deficitą. Be to, euro zonos šalys pasižymi menku našumo augimu, kurį lemia investicijų trūkumas, nesugebėjimas įvykdyti struktūrines reformas ir silpna vidaus paklausa.

Sutinku su ECB pirmininko M. Draghi pozicija, kad vien tik bendroji pinigų politika negali skatinti bendros paklausos augimo ir kad ją valstybių narių lygmeniu būtina papildyti patikima fiskaline politika ir plataus masto ir socialiniu požiūriu, subalansuotomis struktūrinių reformų programomis. Vykdant socialiniu aspektu subalansuotas struktūrines ekonomikos ir darbo rinkos reformas taip pat derėtų visapusiškai atsižvelgti į demografinę padėtį Europoje ir skatinti labiau subalansuotą demografinę politiką. Taip pat svarbu, kad ECB atidžiai įvertintų būsimų naujų turto ir būsto kainų burbulų riziką, kylančią dėl ECB itin žemų (neigiamų) palūkanų normų politikos, atsižvelgiant į tai, kad labai padidėjo skolinimo apimtys ir neproporcingai išaugo kainos nekilnojamojo turto sektoriuje, ypač kai kuriuose didžiuosiuose miestuose. Pritariu pozicijai, kad reikėtų koordinuoti nacionalines ekonomines politikas, ypač euro zonoje, siekiant ekonominio augimo.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για το 2015, διότι θεωρώ πως ο νομισματικός διάλογος είναι σημαντικός για την εξασφάλιση διαφάνειας στη νομισματική πολιτική.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Auf der Grundlage des Jahresberichts der Europäischen Zentralbank zieht das Europäische Parlament jährlich eine Bilanz der Aktivitäten des Europäischen Systems der Zentralbanken und der Geldpolitik des Eurosystems. Die Hauptaufgaben des ESZB, zu denen die Gewährleistung der Preisstabilität und die Unterstützung der allgemeinen Wirtschaftspolitik der Union zählen, bilden die zentralen Themen des Jahresberichts der EZB und der Antwort des Parlaments auf diesen. Im Kalenderjahr 2015 waren die Hauptthemen des Weiteren die Erholung der Wirtschaft des Euro-Währungsgebiets, die anhaltend niedrige Inflation, die Effekte niedriger Zinssätze sowie die Entscheidung der EZB, ihr Asset-Purchase-Programm zu erweitern. Ich habe dem Bericht zugestimmt, der sich auch kritisch mit dem Handeln der EZB auseinandersetzt, und hoffe, dass die EZB diese Kritikpunkte zur Kenntnis nimmt.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Ce rapport formule des réserves pertinentes concernant la BCE mais il ne remet nullement en cause son action alors que la BCE incarne l'abandon de la souveraineté monétaire par les États-nations ainsi que la promotion des politiques d'austérité contreproductives et destructrices.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – The European Central Bank has focused in recent years on propping up the euro, a currency entirely unsuited to the needs of a 21st-century economy and the diversity of economies from Germany to Greece. This report fails to comprehend the nature of the problem, and furthermore calls for more European Union, so I voted against the final report. I did, however, support various amendments which sought to highlight the problems within the ECB.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte qui vient rappeler le rôle fédéral de la BCE et qui dresse le constat selon lequel la zone euro continue de subir un fort taux de chômage, une inflation trop basse ainsi que des déséquilibres macro-économiques. Ce texte convient également que la seule politique monétaire n'est pas en mesure de relancer l'économie et qu'elle doit s'accompagner de politiques budgétaires sérieuses et de réformes structurelles. De fait, je réitère mon appel à la création d'un gouvernement de la zone euro.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl Europos Centrinio Banko 2015 m. metinės ataskaitos. 2015 metų ECB ataskaitoje pažymima, jog euro zonai vis dar būdingas aukštas nedarbo lygis, pernelyg maža infliacija ir dideli makroekonominiai disbalansai. Taip pat euro zona susiduria su labai menku našumo augimu, kurį nulėmė investavimo trūkumas bei aukštas valdžios sektoriaus skolos lygis. Todėl matydamas šias euro zonos problemas pritariu, kad patikima fiskalinė politika ir socialiniu požiūriu subalansuotos ir į našumo didinimą orientuotos struktūrinės reformos yra vienintelė išeitis siekiant tvaraus ekonomikos atsigavimo.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – Az előterjesztés az Európai Központi Bank 2015. évi éves jelentéséről szól. A jelentés hangsúlyozza, hogy az euróövezetben továbbra is nagy arányú a munkanélküliség, túlzottan alacsony az infláció és jelentős a makrogazdasági egyensúlyhiány – többek között folyófizetésimérleg-hiány – jellemzi. Az euróövezetben igen alacsony a termelékenység növekedése, ami annak a következménye, hogy a válság kezdete óta egyre kevesebb a beruházás, elmaradtak a strukturális reformok és gyenge a belföldi kereslet. A jelentés lényegében a monetáris integrációt szorgalmazza, amivel nem értünk egyet, mert egyrészt nincsenek meg a gazdasági feltételei, ahogy néhány módosító javaslatból ez ki is tűnik, másrészt egy olyan integráltságot erőltet, amit a magunk részéről elutasítunk.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – Whilst critical in parts (on for example TARGET2 imbalances) this non-legislative report nevertheless also calls on the ECB and Commission to act to shore up the ECB system rather than plan to disband it, accordingly UKIP voted against.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Ce rapport annuel de la commission ECON sur l'action de la BCE s'éloigne du simple commentaire habituel et s'intéresse à la fois à la situation macroéconomique et aux dernières mesures prises par la banque centrale.

Sont ainsi passés en revue les instruments de politique monétaire conventionnels (abaissement des taux en mars dernier), mais surtout les outils non conventionnels (extension du quantitative easing jusqu'en mars 2017, TLTRO II etc.).

Or de vraies réserves sont exprimées dans ce rapport: sur la transmission à l'économie réelle du QE, sur les risques de bulles d'actifs (immobilier notamment), sur les risques des taux zéro sur le modèle économique de l'assurance-vie, sur celui de krach obligataire en cas de relèvement des taux, sur la gestion délicate d'une sortie du QE *(tapering)*, etc.

Autrement dit, il ne s'agit pas d'une ode à Mario Draghi ni donc d'un blanc-seing à la BCE. Voilà pourquoi je n'ai pas voté contre ce rapport, alors que je reste opposé aux orientations fondamentales de l'UE en matière monétaire.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui donne une évaluation générale des politiques monétaires de la BCE, avec des références claires au programme d'achat d'actifs (APP), aux opérations principales de refinancement (ORM) et aux opérations de refinancement à plus long terme ciblées (TLTRO I et II).

Le rapport souligne que la zone euro continue de souffrir d'un taux de chômage élevé, d'un taux d'inflation excessivement bas, de grands déséquilibres macroéconomiques, y compris des déséquilibres des comptes courants, et d'une très faible croissance de la productivité, conséquence du manque d'investissement. Cette référence claire au manque d'investissements est un point sur lequel nous avons insisté.

Le rapport demande l'achèvement et la pleine mise en œuvre progressive de l'Union bancaire, la construction d'une Union des marchés des capitaux ainsi qu'une solution à la question des prêts improductifs pour améliorer l'efficacité de la politique monétaire unique et atténuer les risques découlant d'un choc dans le secteur financier.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe por el importante rol que tiene el Banco Central Europeo, no obstante, quiero resaltar mi preocupación por los efectos que los tipos de interés negativos pueden tener sobre los ahorradores.

También quiero insistir en la necesidad de fortalecer la Unión Económica y Monetaria, en concreto, completar la Unión Bancaria.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – La zona euro continua a subire gli effetti negativi della crisi economica, conseguenze importanti che sono riscontrabili nel permanere di elevati tassi di disoccupazione, nell'inflazione estremamente bassa e nella presenza di ampi squilibri macroeconomici. La BCE ha cercato di intervenire, nel corso degli ultimi anni, ammorbidendo la propria politica monetaria, riducendo i tassi di intervento a livelli senza precedenti. La relazione Tremosa i Balcells, che oggi ho sostenuto, valuta positivamente il lavoro svolto dalla Banca centrale europea nell'ultimo anno, approvando in particolare le politiche monetarie espansionistiche da essa ha adottate. Il sostegno all'azione promossa dal presidente Draghi si coniuga però alla consapevolezza della necessità di un'azione più ampia per accompagnare queste politiche. Bisogna puntare in primo luogo sul sostegno agli investimenti a livello comunitario e su programmi socialmente sostenibili di riforme strutturali, che coinvolgano tutti gli Stati membri. L'obiettivo principale deve essere quello di rilanciare l'occupazione e la domanda aggregata. Occorre che la BCE si impegni maggiormente per fare in modo che la liquidità raggiunga l'economia reale, garantendo che le banche approfittino dei bassi tassi di interesse per favorire i prestiti alle PMI che rappresentano non solo l'ossatura dell'economia europea ma anche una grande speranza per una rapida ripresa.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe, a mi juicio, excesivamente complaciente con la actividad del Banco Central Europeo. Considero que el BCE incurrió durante 2015 en una clara extralimitación de sus funciones al utilizar los medios a su disposición para ejercer una presión política sobre el Gobierno griego. Además, la política de expansión cuantitativa y de compra de bonos por medio de los mercados secundarios, ha supuesto un regalo a las instituciones financieras que no ha redundado en beneficios para la sociedad y no ha logrado resolver los problemas económicos que pretendía.

Joëlle Bergeron (EFDD), *par écrit*. – La Banque centrale européenne n'a pas les mêmes pouvoirs ni le même mandat que la Banque centrale américaine et on peut le regretter. Les objectifs de la FED sont le plein emploi, la stabilité des prix et des taux d'intérêt modérés afin de stimuler la croissance. La BCE, par contre, a pour seul mandat de contenir ou de stimuler l'inflation pour que celle-ci atteigne, sans les dépasser, les deux pour cent.

Même si on peut saluer le fait que la BCE veuille juguler les déficits budgétaires, force est de constater qu'aujourd'hui, malgré le rachat massif d'actifs des États membres, elle n'a pas réussi dans cette tâche, ce qui risque, à moyen terme, de replonger nos pays dans une nouvelle crise dévastatrice pour la prospérité de nos citoyens. La lecture du rapport de la BCE est ardue, mais il faut regretter qu'il n'envisage pas plus de souplesse dans la politique monétaire. Einstein disait il y a un siècle: «Faire toujours la même chose et attendre des résultats différents, est un signe de démence.» Espérons que la BCE entend ce sage conseil.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero felicitar a mi compañero de grupo Ramón Tremosa por su informe sobre el Informe Anual 2015 del Banco Central Europeo. Hay que impulsar la labor realizada por el BCE y su presidente para salvaguardar las competencias del euro y la fortaleza de nuestra moneda.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Je me suis abstenue de voter pour le rapport de la commission ECON sur l'action de la BCE. En effet, si le rapport présente un intérêt certain dans la lutte contre le blanchiment de capitaux, il ne remet pas fondamentalement en question l'action de la Banque centrale européenne, source de l'abandon de la souveraineté monétaire par les États et les politiques d'austérité.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Considerata l'inefficacia delle politiche economiche messe in campo dalla BCE per fronteggiare la crisi dei mercati, considerata la crisi bancaria che sta affossando i risparmi degli italiani a causa di provvedimenti quali il «Bail In» e le previsioni economiche di un altro anno di recessione a livello europeo, non ho inteso sostenere col mio voto questo testo.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas įvertino Europos Centrinio banko 2015 m. metinę ataskaitą. Parlamentas savo pranešime pabrėžė, kad euro zonai vis dar būdingas aukštas nedarbo lygis, pernelyg maža infliacija ir dideli makroekonominiai disbalansai, įskaitant einamosios sąskaitos disbalansus, be to, euro zona susiduria su labai menku našumo augimu, kurį nulėmė investavimo trūkumai, nesugebėjimas įvykdyti struktūrinių reformų ir silpna vidaus paklausa. Parlamentas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad aukštas valdžios sektoriaus skolos lygis, ypač didelis neveiksnių paskolų skaičius ir vis dar nepakankamai kapitalo turintis bankų sektorius kai kuriose valstybėse narėse vis dar skaldo euro zonos finansų rinką, tokiu būdu sumažinamos galimybės padėti pažeidžiamiausios ekonomikos šalims. Galiausiai, Parlamentas priminė federalinį ECB pobūdį, nes nenumatoma valstybių narių galimybė vetuoti sprendimus, o tai leidžia ECB imtis ryžtingų veiksmų siekiant įveikti krizę.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, tehát még inkább nagyobb figyelem irányul majd a Bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a Parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a Központi Bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ezáltal sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját.

Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveletei nélkül, sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyam-növekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Podprl sem letno poročilo Evropske centralne banke za leto 2015, saj je glavna naloga v teh časih zagotoviti stabilnost cen in podpiranje osnovnih ekonomskih politik. Letno poročilo za leto 2015 se torej nazaj osredotoča na glavne elemente aktivnosti ECB in sicer monetarne aktivnosti. Prav tako ponuja uravnotežene vmesne monetarne politike in se osredotoča na strukturne reforme in nevarnosti nizkih obrestnih mer. Ob obravnavi sem še opozoril, da politika nizkih obrestnih mer prinaša tudi nekatere negativne učinke, resne težave pa bodo kaj kmalu imeli tudi pokojninski sistemi po državah, še posebno tisti, ki so vezani na zajamčeno donosnost.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće koje pozdravlja dosadašnje napore Europske središnje banke, ali i daje mišljenje kako sam ECB ne može potaknuti agregatnu potražnju, osim ako je dopunjena ulaganjima te ambicioznim i društveno uravnoteženim programima strukturnih reformi na razini država članica.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I endorsed the resolution on the European Central Bank Annual Report for 2015 particularly because it stressed the lack of investment, the failure in carrying out structural reforms and the weakness of the internal demand in the euro area identifying the right problems we must deal with. Furthermore, it supported the recent ECB's work by underling some priorities which concern the Parliament.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – Il Parlamento europeo ribadisce come la zona euro soffra per l'elevata disoccupazione e le basse inflazione e crescita della produttività. Inoltre, l'elevato debito pubblico e l'enorme numero di crediti in sofferenza nel settore bancario di alcuni Stati membri, provocano una frammentazione nel mercato finanziario che riduce la flessibilità nel sostegno alle economie più fragili. È comunque riconosciuta alla BCE, l'efficace adozione di misure per riportare l'inflazione all'obiettivo a medio termine del 2% e, tramite il programma di acquisto di asset, si osserva che l'economia reale è migliorata, con conseguente rafforzamento dei prestiti alle imprese e alle famiglie. Il Parlamento europeo concorda con il presidente Draghi che la politica monetaria non è in grado di stimolare la domanda aggregata se non è accompagnata da valide politiche fiscali e ambiziosi programmi di riforma in ciascuno Stato membro. Si invita inoltre la BCE a prestare attenzione a un troppo prolungato periodo di politica a un basso tasso d'interesse, che potrebbe mettere a rischio la stabilità finanziaria; e a valutare il rischio di una nuova bolla immobiliare conseguente a tali tassi d'interesse troppo bassi. Ricorda che l'indipendenza della BCE nello svolgimento della sua politica monetaria è fondamentale per l'obiettivo di mantenere la stabilità dei prezzi.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce rapport émet des réserves quant à l'efficacité de la politique monétaire de la Banque centrale européenne (BCE), qui a consisté à baisser le taux de refinancement et le taux de dépôt ainsi qu'à renforcer le *quantitative easing* en vue de lutter contre les risques de déflation. Ces réserves portent notamment sur la transmission dans l'économie réelle des liquidités issues du rachat massif d'actifs sur les marchés financiers qui risquent de créer des bulles spéculatives. Néanmoins, notre position va bien au-delà des simples critiques émises dans ce rapport. À défaut d'une sortie de la zone euro, nous souhaitons mettre en œuvre une profonde modification des statuts de la BCE qui viserait à inclure des objectifs de croissance et de change ainsi qu'à ôter son autonomie auprès des États membres. C'est la raison pour laquelle je me suis abstenu sur ce texte.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Zona euro continuă să fie influențată de rata foarte scăzută a inflației, de anumite dezechilibre macroeconomice semnificative, dar și de un nivel ridicat al șomajului, în ciuda tuturor eforturilor recente. De asemenea, raportul anual al Băncii Centrale Europene pe 2015 semnalează faptul că nivelul productivității este unul foarte scăzut, ceea ce sugerează lipsa investițiilor, dar și nepunerea în aplicare a reformelor structurale.

Salut măsurile adoptate de Banca Centrală Europeană cu privire la reducerea ratei inflației la 2% pe termen mediu și, de asemenea, sprijin programele de operațiuni țintite de refinanțare pe termen mai lung orientate către economia reală, programe care au favorizat îmbunătățirea situației financiare.

M-am exprimat în favoarea raportului anual al Băncii Centrale Europene pe 2015, deoarece consider că BCE s-a preocupat în permanență de respectarea angajamentelor cu privire la asigurarea stabilității financiare a zonei euro.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *în scris.* – Economia mondială a continuat să se redreseze treptat în 2015, deși creșterea economică globală a fost ușor mai moderată față de anul precedent. 2015 a fost un an de redresare pentru economia zonei euro. Cu toate acestea, inflația s-a menținut pe o traiectorie descendentă. Deși riscurile privind evenimente extreme au fost, în cele din urmă, evitate, consider că pe viitor avem nevoie de mai multă claritate și securitate juridică în procesul de furnizare de lichidități de către Banca Centrală către instituțiile din zona euro.

Susțin propunerea de rezoluție a PE referitoare la „Raportul anual al Băncii Centrale Europene pentru 2015". Ne confruntăm cu incertitudini legate de perspectivele economiei mondiale. Ne confruntăm în continuare cu forțe dezinflaționiste. Și ne confruntăm cu întrebări despre direcția în care se îndreaptă Europa și despre reziliența acesteia la noi șocuri. În acest context, trebuie luat un angajament față de respectarea drepturilor cetățeniilor, pentru a spori încrederea în rândul acestora. Trebuie să se promoveze reforme structurale care facilitează în mod direct investițiile și locurile de muncă.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Dopo attenta riflessione e discussione in Aula ho dato il mio voto positivo alla relazione sulla Relazione annuale 2015 della Banca centrale europea, in quanto valuto di cruciale importanza la necessaria adozione delle risorse strutturali, il cui sviluppo è un caposaldo della politica di stimolo e protezione attuata dalla BCE. Sebbene l'economia sia in ripresa, essa esce da anni di crisi e dimostra ancora tutta la sua fragilità. In quest'ottica, le azioni messe in atto dalla BCE sono un valido baluardo per il mondo finanziario ed un sicuro contrasto alla volatilità dei mercati. Va sottolineato che gli effetti distorsivi di una «hard Brexit» e lo scenario USA della elezione di Trump militano a sfavore di un equilibrio economico finanziario della zona euro. Di conseguenza, valuto positivamente la relazione e l'impegno assunto dalla BCE di «fare tutto il necessario» per difendere l'euro, cosa che a mio avviso sta effettivamente facendo.

James Carver (EFDD), *in writing*. – Whilst critical in parts (on for example TARGET2 imbalances) this non-legislative report nevertheless also calls on the ECB and Commission to act to shore up the ECB system rather than plan to disband it, accordingly UKIP voted against.

David Casa (PPE), *in writing*. — I voted in favour of this report as it provides a balanced assessment of the interplay of monetary polices and structural reforms and the risks of low interest rate policies. Its aim is to take stock of the activities of the European System of Central banks (ESCB) and the Eurosystem's monetary policy.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – La relazione, per la quale ho ritenuto di esprimere voto favorevole, valuta in modo positivo l'operato della Banca centrale europea (BCE) per il 2015. Nonostante le politiche monetarie espansioniste messe in atto dalla BCE mirino a stimolare la crescita e la creazione di posti di lavoro, mi rammarico che queste ultime non siano state accompagnate da un adeguato livello di investimenti, così ottenendo effetti limitati sull'economia reale.

Credo che la politica dei tassi d'interesse negativi abbia avuto effetti positivi sulla solidità delle banche ma che sia necessario valutare attentamente le conseguenze di tale politica monetaria non convenzionale sui singoli risparmiatori e sull'equilibrio finanziario dei regimi pensionistici, nonché in termini di sviluppo di bolle speculative, in particolare nel settore immobiliare.

Ritengo che un mercato dei capitali efficiente, diversificato e integrato, vada costruito dando piena attuazione all'Unione bancaria e puntando ad una vera Unione dei mercati dei capitali.

Mi rammarico che, nonostante l'impegno puntuale della BCE in tal senso, si osservi ancora un importante divario fra i tassi di finanziamento concessi alle PMI e quelli concessi alle imprese di maggiori dimensioni. A tal proposito condivido l'invito della relazione a rafforzare il rapporto tra immissione di liquidità da parte della Banca centrale e l'erogazione di prestiti all'economia reale.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση και υπενθυμίζουμε ότι ο νομισματικός διάλογος είναι σημαντικός για την εξασφάλιση διαφάνειας στη νομισματική πολιτική έναντι τόσο του Κοινοβουλίου όσο και του ευρύτερου κοινού.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η ψηφοφορία επί της ετήσιας έκθεσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) για το 2015 εστιάζει στις δραστηριότητες αυτού του συγκεκριμένου οργάνου κατά το περασμένο έτος. Παρότι δεν προέκυψαν λάθη ή ατασθαλίες, έχουμε εκφράσει πολλές αντιρρήσεις ως προς τη δομή και τις ακολουθούμενες διαδικασίες της ΕΚΤ και ως εκ τούτου ο τρόπος λειτουργίας της δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Γι' αυτό τον λόγο αποφάσισα να ψηφίσω αρνητικά.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Sconfortante relazione della Banca centrale europea sulle politiche monetarie comuni. Voto negativo.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – L'incertezza costituisce, indubbiamente, il peggiore di tutti i mali. Tuttavia, propendo per riconoscerla come la condizione perfetta per incitare l'uomo a scoprire le proprie capacità e pertanto approvo il quadro presentato dalla BCE in merito al 2015 e previsto per il futuro. Nel suo operare per mantenere la stabilità monetaria e promuovere il regolare funzionamento del sistema dei pagamenti, la BCE prevede per il 2016 un'inflazione prossima allo 0,2% e crescente nel 2017. Tale auspicio diventa arduo da conseguire a causa della congiuntura macro-economica sfavorevole. Se è indubbia la necessità di riforme strutturali atte a contrastare, oltre a quanto elencato, la disoccupazione stabile e una produttività scarsa, è altrettanto indiscutibile il livello del rischio che il bilancio della BCE sta raggiungendo nella realizzazione dei programmi stabiliti. Desta, inoltre, sconcerto l'impatto di tali operazioni sull'economia reale. Prova ne è il mancato seguito sulla ripartenza di investimenti e consumi. Congiuntamente a quanto esposto, rattrista osservare il divario esistente tra i tassi di finanziamento concessi alle banche e alle imprese.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the Report on the European Central Bank Annual Report for 2015 and noted no objections.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione annuale in quanto condivido gli elementi di base rappresentati all'interno del testo inerenti le attività della BCE. La relazione fornisce inoltre una valutazione equilibrata delle interazioni tra politiche monetarie, riforme strutturali e rischi di politiche di bassi tassi di interesse. Non mancano nella relazione i riferimenti all'effetto negativo causato dell'elevato tasso di disoccupazione nella zona euro e al livello di crescita di produttività molto basso per lo più dovuto alla mancanza di investimenti e di riforme strutturali. Convengo che la politica monetaria unica non può essere in grado, da sola, di stimolare la domanda e la crescita se non viene integrata da corrette politiche di bilancio e da riforme strutturali da parte degli Stati membri.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – Factors like the failure to carry out structural reforms and the weakness of internal demand, the huge number of non-performing loans and a still undercapitalised banking sector in some Member States, are still fragmenting the euro area financial market, thus reducing room for manoeuvre to support the most fragile economies.

As the report states, there are structural and socially-balanced reforms in the economy and the labour market should also take full account of the demographic deficit in Europe in order to tackle deflationary pressures and create incentives for a more balanced demographic structure that would make it easier to maintain an inflation target of around 2%.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – Ogni anno il Parlamento è chiamato a votare la relazione sulla BCE e quest'anno mi vedo costretto a dissentire ed esprimermi negativamente verso il rapporto presentato in quanto esso analizza solo parzialmente l'operato della Banca centrale. L'analisi risulta essere poco obiettiva, osannando l'operato della BCE senza muovere alcuna vera critica nei suoi confronti. Vorrei inoltre sottolineare che la BCE dovrebbe prendere al più presto in considerazione un meccanismo di opt-out che consenta agli Stati membri di poter uscire dall'Eurozona qualora tale mossa fosse ritenuta necessaria.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe puesto que se queda muy corto en las críticas al funcionamiento del Banco Central Europeo durante el ejercicio de 2015. Señala algunas críticas sustanciales de la actividad del BCE durante este periodo, el papel de los tipos de interés súper reducido, el impacto del *Quatitative Easing*, etc. Sin embargo, el informe continúa llamando a la necesidad de «reformas estructurales» para que la misma política monetaria pueda funcionar. Necesitamos una política monetaria diferente que ponga en cuestión la «independencia» del BCE y permita que funcione para financiar deuda pública y no solo mercados de deuda, donde el sistema financiero chantajea a los Estados. El informe no critica la actual estructura, ni su funcionamiento antidemocrático y es por esto por lo que he decido votar en contra del mismo.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – La relazione fornisce una valutazione positiva generale delle politiche monetarie della BCE con chiari riferimenti: *Asset Purchase Programme*, *main refinancing operations* e il *targeted longer-term refinancing operations*.

La relazione sottolinea che la zona euro continua a soffrire di un alto livello di disoccupazione, di un eccessivamente basso livello di inflazione, di grandi squilibri macroeconomici, tra cui gli squilibri delle partite correnti, e di un livello molto basso di aumento della produttività, che è il risultato della mancanza di investimenti, dell'incapacità di attuare riforme strutturali e della debolezza della domanda interna. Questo chiaro riferimento alla mancanza di investimenti è un punto su cui abbiamo, come gruppo dei socialisti e democratici, fortemente insistito, e ritengo che sia un punto centrale nella nostra battaglia. Inoltre, la relazione chiede anche un completamento *step-by-step* e la piena attuazione della *Union Banking*, dell'Unione dei mercati dei capitali, nonché una soluzione al problema dei *non performing loan* per migliorare l'efficacia della politica monetaria e mitigare i rischi derivanti da uno shock nel settore finanziario. Lo ritengo pertanto un testo condivisibile, sebbene ulteriori passaggi potevano essere compiuti per sottolineare, in linea con le proposte della Commissione, la necessità di una *fiscal stance* positiva.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – Az Európai Parlament állásfoglalására irányuló indítvány tükrözi az Európai Központi Bank 2015-ös éves tevékenységét. A jelentés kiegyensúlyozottan értékeli az EKB éves tevékenységét, annak monetáris politikáját, az alacsony kamatlábakat fenntartó politika rizikóit, valamint a strukturális reformok igényeit. Az Európai Központi Bank elsődleges célja az árstabilitás fenntartása egy stabil beruházási környezet megteremtése révén. A 2015-ös évben komoly problémát jelentett az euróövezetben a nagyarányú munkanélküliség, túlzottan alacsony infláció, makrogazdasági egyensúlyhiány és a termelékenység alacsony növekedése, melynek következményeként elmaradtak a strukturális reformok, egyre kevesebb volt a beruházás és gyengült a belföldi kereslet is. Az európai gazdaság versenyképességének növelését és a hiteles költségvetési politikát elsősorban szociálisan kiegyensúlyozott és elsődlegesen hatékony strukturális reformok által lehet elérni, melyek közvetlenül elősegítik a beruházásokat és a munkahelyteremtést.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – W głosowaniu nad przyjęciem sprawozdania wstrzymałem się od głosu, ponieważ w sprawozdaniu pozostaje kilka problematycznych kwestii, które wymagają szczególnego omówienia i doprecyzowania. Przykładem jest niezrozumiała kwestia przyczyn wprowadzania ujemnych stóp, niedookreślone wyrażenia czy różnice wynikające z podejścia do utworzenia unii bankowej, co w moim przekonaniu musi podlegać bardziej krytycznej ocenie, aniżeli tej, która została zaprezentowana w sprawozdaniu. To, co pozytywnie odbieram w sprawozdaniu, to wyważony i rozsądny sposób omawiania polityki EBC. Uważam, że sprawozdanie zawiera zbyt wiele wątpliwościami i nieścisłości.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – This report calls for further need for investments and socially balanced structural reform programmes at Member State level to stimulate aggregate demand. As the euro area continues to suffer from unemployment, structural reforms are necessary to tackle such a reality. Liquidity needs to reach the real economy, we need to invest in SMEs and make sure that the low interest rates that the banks are benefiting from are translated into more loans. As these aspects are all covered in the report, I voted in favour.

Rosa D'Amato (EFDD), *per iscritto*. – L'attività della BCE è stata deleteria sin dalla nascita, cioè dall'avvio dell'Unione monetaria in un'area valutaria non ottimale. Austerity, disoccupazione, privatizzazioni, svendita dagli asset strategici dei Paesi membri in difficoltà, tagli agli investimenti, ai salari, ai diritti dei lavoratori, chiusura di piccole e medie imprese: sono solo alcuni degli effetti tangibili che milioni e milioni di cittadini europei hanno pagato sulla propria pelle.

Le risposte della BCE sono state inadeguate nei tempi e nei modi. Dal *Quantitative Easing* ai bassi tassi di interesse, ogni provvedimento immaginato per essere una risposta immediata e temporanea alla mancanza di liquidità e all'accesso al credito, si è trasformato in una palude di sabbie mobili, con un deterioramento reale delle condizioni macroeconomiche, che ha a sua volta indotto la necessità di fare appello alle riforme strutturali e alla *Capital Markets Union*. Queste vengono descritte come salvifiche per i cittadini, mentre non fanno altro che garantire la profittabilità di banche e soggetti finanziari.

Le conseguenze in termini politici, economici e sociali dell'euro e dei diktat della BCE sono gravissime e non è possibile sostenere chi di fatto induce povertà per salvare l'euro e i profitti delle banche. Per queste ragioni il mio voto è contrario.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Le présent rapport constitue la réponse du Parlement européen au rapport annuel de la Banque centrale européenne et évoque autant de sujet essentiels que sont les réformes nécessaires à la politique monétaire européenne, la gestion des faibles taux d'intérêt et enfin l'achèvement des marchés de capitaux. J'ai voté en faveur de ce rapport.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – Whilst critical in parts (on for example TARGET2 imbalances) this non-legislative report nevertheless also calls on the ECB and Commission to act to shore up the ECB system rather than plan to disband it, accordingly UKIP voted against.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur du rapport sur l'activité de la Banque centrale européenne (BCE) pour l'année 2015. Ce texte insiste notamment sur l'importance de mettre en œuvre l'union bancaire et une union des marchés des capitaux afin de renforcer l'efficacité de la politique monétaire unique et atténuer les risques résultant d'un choc dans le secteur financier.

Par ailleurs, il est important de rappeler que la politique monétaire ne peut à elle seule résoudre les problèmes structurels de l'économie européenne. Par conséquent, les États membres doivent effectuer les réformes nécessaires et mettre en œuvre des politiques budgétaires saines permettant la relance de la croissance et de l'emploi, ceci en garantissant notamment l'accès au financement pour les PME.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, tehát még inkább nagyobb figyelem hárul majd a bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a Parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a Központi Bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ezáltal sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját. Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveletei nélkül, sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyam-növekedéshez vezethetett volna.

Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Je me suis abstenue sur ce rapport.

Ce rapport de la commission ECON du Parlement européen traite en profondeur des politiques de la Banque centrale européenne, aussi bien de ses outils conventionnels (abaissement des taux) que non conventionnels, et fait état de nombreuses réserves.

Le Front National souhaite, a minima, une révision des missions de la BCE telles que définies par les traités et également de son statut d'indépendance. En outre, le programme du Front National consiste, in fine, en une nationalisation des politiques monétaires et bancaires.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Този доклад е реакцията на Европейския парламент към годишния доклад на Европейската централна банка (ЕЦБ) за 2015 г. Доволен съм да видя, че в доклада на г-н Тремоса политиката на ЕЦБ е разгледана по разумен начин. Беше крайно време да видим критичен език по проблемни въпроси, като например ниското и дори отрицателно ниво на лихвения процент.

Въпреки това за мен и моята група има важни елементи в доклада, които противоречат на нашите идеи. Не сме съгласни с програмата за покупка на активи, насочена към дългосрочни операции по рефинансиране, и не разбираме защо беше наложена политиката на отрицателните лихви. Важно е да подчертая, че ние имаме много по-критичен поглед към банковия съюз и се разграничаваме от изразеното в доклада мнение.

Поради изложените силни и слаби страни на доклада гласувах „въздържал се".

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Η ΕΚΤ, ως ένας από τους βασικούς θεσμούς της ΕΕ, θα πρέπει να ενεργεί με γνώμονα το καλό των πολιτών της Ένωσης, την ευημερία τους και την αξιοπρεπή διαβίωσή τους. Δεν πρέπει να τοποθετεί την προστασία του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος υπεράνω ανθρώπων.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, tehát még inkább nagyobb figyelem hárul majd a bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a Parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a központi bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ez által sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját.

Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveleti nélkül sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyam-növekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I abstained on this report on the final vote. I believe that austerity policies have been partly responsible for the weak and uneven 'recovery'. The report does not call for building a sustainable economy but talks instead about growth and jobs. Wales needs to transform its economy and it can only do that with the right investment and on the basis of sustainability.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – São hoje mais claros para mais gente os reais objetivos da União Bancária. Criada sob o falso argumento de dar solidez ao sistema financeiro e cuidar dos bancos sistémicos, considerados «demasiado grandes para falir», não passou de uma manobra destinada a retirar da esfera pública, dos Estados nacionais e dos respetivos governos, sob controlo e escrutínio público, democrático, qualquer possibilidade de intervir no sistema.

Os seus reais objetivos passam por impor a concentração bancária à escala europeia, agravando portanto o problema que supostamente deveria resolver. No caso Português, a situação á gritante. Com a centralização de todas as funções de supervisão e resolução no BCE, os maiores bancos acabaram por ser vendidos a grupos estrangeiros a preço de saldo, ficando o prejuízo por conta dos contribuintes, uma vez que o fundo de resolução apenas tem sido financiado pelo Estado Português. Como é evidente, esta União Bancária não irá resolver nenhum dos problemas das economias, com ou sem o sistema de garantia de depósito. Porque esta União Bancária é expressão do domínio do sistema financeiro sobre o poder político da UE.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – V princípe nevidím problém v rozširovaní expanzívnej menovej politiky tak, ako ju praktizuje a navrhuje ECB, avšak ECB sama osebe nemôže stimulovať agregátny dopyt, ak nie je doplnený o potrebné investície a ambiciózne a sociálne vyvážené štrukturálne reformy na úrovni členských štátov. ECB môže urobiť viac aj v oblasti pomoci pre malé a stredné podniky. S ohľadom na súčasnú situáciu vo svete je veľmi smutné, že dopady opatrení ECB na reálnu ekonomiku boli veľmi obmedzené, banky boli schopné získať prístup k financovaniu prakticky za nulové či veľmi nízke náklady.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto contrario alla relazione sulla BCE, troppo faziosa e non realistica.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Η ΕΚΤ, ως ένας από τους βασικούς θεσμούς της ΕΕ, θα πρέπει να ενεργεί με γνώμονα το καλό των πολιτών της Ένωσης, την ευημερία τους και την αξιοπρεπή διαβίωσή τους. Δεν πρέπει να τοποθετεί την προστασία του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος υπεράνω ανθρώπων. Για τον λόγο αυτό, ψηφίζω «κατά».

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I generally support the expansionary monetary policies implemented by the ECB until now but I am of the opinion that the ECB alone cannot stimulate aggregate demand unless it is complemented by investments and ambitious and socially balanced structural reform programmes at Member State level. I am also of the opinion that the ECB can do more to make sure that liquidity reaches the real economy and the SMEs in particular and to be vigilant that the low interest rates banks are benefiting from are translated into more loans to the real economy. Moreover, I support the report as it calls for a step-by-step completion and full implementation of the Banking Union, the building of a Capital Market Union as well as a solution to the issue of non-performing loans to enhance the effectiveness of the single monetary policy and mitigating the risks arising from a shock in the financial sector.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, tehát még inkább nagyobb figyelem hárul majd a Bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a Parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus ellenőrzés. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a Központi Bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ezáltal sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját.

Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveletei nélkül, sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyamnövekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe teniendo presente las consecuencias para la economía europea que puede acarrear el *Brexit*, así como, la disparidad a nivel estatal en referencia al crecimiento económico y la reducción de las tasas de desempleo. Del mismo modo, debemos tener presente que pese a los esfuerzos realizados, algunos países de la Unión aún siguen por encima de los objetivos de déficit establecidos. Debemos tener presente que la política monetaria única, por sí sola, no puede estimular la demanda agregada si no se complementa con políticas fiscales sólidas, programas de reformas estructurales ambiciosos y socialmente equilibrados a nivel de los Estados miembros. En este contexto, debemos completar la plena aplicación de la unión, ya que ello constituiría un paso decisivo para mejorar la eficacia de la política monetaria única y mitigar los riesgos derivados de un shock en el sector financiero.

Iratxe García Pérez (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe anual sobre las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis en las reformas estructurales —calificadas como socialmente sostenibles— que inicialmente recogía el proyecto de informe. Además, se reconoce la naturaleza federal del BCE y se reitera el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

La política monetaria no basta. Es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo. La revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas representa una oportunidad para realizar una emisión de bonos a largo plazo —aprovechando los tipos de interés negativos— que permita relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria o las infraestructuras, entre otros.

Eider Gardiazabal Rubial (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – Condivido il tono della relazione della commissione per i problemi economici e monetari, che esprime un giudizio molto positivo del lavoro della BCE, in particolare per le politiche monetarie a sostegno della crescita e del finanziamento delle operazioni a lungo termine.

Preme anche a me sottolineare le gravi difficoltà economiche della zona euro riflettute nel rapporto, in primo luogo l'occupazione, la bassa inflazione, gli squilibri macroeconomici, la scarsa produttività, la grave assenza di investimenti, il ritardo nelle riforme strutturali nei paesi e una estrema debolezza della domanda.

Mi pare importante che le priorità del gruppo S&D a sostegno della politica monetaria espansiva portata avanti da Mario Draghi siano ben rappresentate, in particolare per aver ribadito che le scelte della BCE, da sole, non possono correggere le incompiutezze della zona euro e che devono essere pertanto accompagnate da investimenti e riforme strutturali equilibrate socialmente.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione annuale 2015 sull'attività della BCE, perché ritengo che la politica monetaria e particolarmente le misure non convenzionali di allentamento quantitativo messe in atto dalla BCE siano in linea con gli obiettivi di stabilità dei prezzi e coerenti con il suo mandato, ma soprattutto perché sono state decisive per preservare l'integrità dell'Eurozona, proteggerla dalla deflazione e contribuire alla ripresa economica, ancora incerta in molti Stati dell'Eurozona.

Questa relazione costituisce ad un tempo l'occasione per il Parlamento europeo per fare il punto sul *policy mix* di riforme strutturali e politiche fiscali messo in atto nell'Eurozona, constatando, nondimeno, la necessità di un maggiore orientamento delle stesse alla crescita, attraverso investimenti pubblici e privati che rafforzino la coesione territoriale, così come sugli effetti delle politiche monetarie sul sistema finanziario europeo, oggi nettamente più forte in termini di capitale, *leverage*, finanziamento e assunzione dei rischi. Come affermato dal Presidente Draghi, il *Common Equity Tier* 1 dei gruppi bancari significativi dell'Eurozona è oggi oltre il 14 %.

Resta, infine, aperto il nodo della redditività delle banche e soprattutto quello del completamento dell'Unione bancaria, attraverso la creazione del terzo pilastro (EDIS) e la creazione di un *backstop* finale pubblico nell'ambito del secondo pilastro.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe mich bei der Abstimmung zum Jahresbericht der Europäischen Zentralbank für 2015 enthalten. Nicht, weil der Bericht selbst so unzureichend gewesen wäre – nein, mir geht es um die grundsätzliche Arbeit und zunehmende Politisierung der EZB. Das lehne ich ab, da es einer finanzpolitischen Stabilität im Euro-Raum – und damit im Ende allen Bürgern – schadet.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Der Europäischen Zentralbank (EZB) ist es in den vergangenen Jahren gelungen, die Inflation niedrig zu halten und zur Erholung des europäischen Wirtschaftsraumes beizutragen. Auch ihr Programm des Anlagenkaufes hat eine zentrale Rolle bei der positiven Entwicklung der europäischen Wirtschaft eingenommen. In Zukunft sollte die EZB ihre maßvolle Politik der ruhigen Hand fortsetzen und den europäischen Markt nicht durch Überregulierungen belasten.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against this report. Whilst the report is critical in parts (e.g. on negative interest rates and TARGET2 imbalances) it nevertheless calls on the ECB and the EU Commission to act and welcomes the ECB in doing 'whatever it takes' to save the euro.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – President, I voted in favour of this report, which outlines measures that need to be taken to address the fragile economic situation of the euro area, provide jobs and growth and address excessively low inflation. I furthermore welcome that the report provides an analysis of the potential economic impact of Brexit.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – Pour une fois, le rapport du Parlement n'est pas un satisfecit donné à la politique de la Banque centrale européenne.

Il est même extrêmement réservé, entre autres, sur l'impact des mesures non conventionnelles sur l'économie réelle, qui souffre encore d'un fort déficit d'investissement, et sur celui d'une politique de taux d'intérêt très bas, voire négatifs, prolongée trop longtemps, sur la piètre qualité des contreparties offertes en garantie dans les opérations de refinancement, sur les risques de bulles, notamment immobilières, ou de krach obligataire en cas de relèvement brutal des taux… Il s'inquiète à juste titre de la complexité de mise en œuvre de l'abandon de la politique non conventionnelle, qui ne pourra durer indéfiniment.

Mais les pistes d'action proposées restent désespérément collées au modèle institutionnel et politique qui est à la source même des problèmes. Je veux parler ici de la plus grande convergence des politiques budgétaires et des économies, de l'indépendance de la BCE, de la limitation de ses objectifs…

C'est pourquoi je me suis abstenu.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe, a mi juicio, excesivamente complaciente con la actividad del Banco Central Europeo. Considero que el BCE incurrió durante 2015 en una clara extralimitación de sus funciones al utilizar los medios a su disposición para ejercer una presión política sobre el Gobierno griego. Además, la política de expansión cuantitativa y de compra de bonos por medio de los mercados secundarios, ha supuesto un regalo a las instituciones financieras que no ha redundado en beneficios para la sociedad y no ha logrado resolver los problemas económicos que pretendía.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report, which outlines measures that need to be taken to address the fragile economic situation of the euro area, provide jobs and growth and address excessively low inflation. I furthermore welcome that the report provides an analysis of the potential economic impact of Brexit.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, ezáltal még nagyobb figyelem hárul majd a Bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a Parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlendő, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a Központi Bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ezáltal sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját.

Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, hogy az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveletei nélkül, sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből kifolyólag valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami infláció-növekedéshez, majd túlzott árfolyamnövekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Καταψηφίσαμε την έκθεση, γιατί τονίζει πως, παρ' όλες τις ελλιπείς στρατηγικές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, οι λύσεις που έδωσε ήταν αρκετές και αυτό που χρειάζεται τώρα είναι να συνεχίσουν ή να εμβαθύνουν τα κράτη μέλη τις διαρθρωτικές τους μεταρρυθμίσεις, να εμβαθυνθεί και να ολοκληρωθεί η τραπεζική ένωση και να εναρμονιστεί η νομισματική πολιτική των κρατών μελών. Η δική μας προσέγγιση βρίσκεται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this balanced report that outlines caution as well as some positive steps that need to be taken in a number of fields by the ECB. It highlights the reality of how persistently low interest rates are a growing problem, given their potential to undermine monetary policy transmission mechanisms. It also correctly identifies that the negative effects from this could be risks to private savings, a damaging reduction in bank profitability, impediments to the sound functioning of pension funds, inflation of asset bubbles and governments feeling less pressure to carry out structural reforms. On a more positive note, the report broadly supports the ECB's actions to deal with the difficult economic outlook, especially its endeavour to return to a sound level of inflation, and calls for the completion of the banking union and the establishment of a capital market union.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – Dieser Bericht ist die Antwort des Europäischen Parlaments auf den Jahresbericht der EZB 2015.

Generell ist hervorzuheben, dass dieser Report erstaunlich kritisch mit der EZB-Politik verfährt. So werden z. B. die Risiken von Niedrigzinsen ausdrücklich und besonders betont.

Allerdings weist der Text einige Punkte auf, die ich ausdrücklich nicht unterstützen kann. So sieht er die expansive Geldpolitik der EZB im Einklang mit dem Mandat der Zentralbank, begrüßt Draghis Ausspruch, „alles zu tun", um den Euro zu retten, und steht der Bankenunion positiv gegenüber.

Da es sich dennoch um eine der kritischsten Äußerungen des Parlaments zur aktuellen Politik der EZB handelt, habe ich mich in der Abstimmung enthalten, um diese positive Entwicklung zu honorieren.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – Az Európai Központi Bank nagyon sok területen kap új feladatot, így szerepe felértékelődik, tevékenységére nagyobb figyelem irányul. Éppen ezért fontosnak tartom az Európai Parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a központi bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ezáltal sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját.

Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveleti nélkül sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyam-növekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – The European Central Bank cannot stimulate aggregate demand unless its measures are accompanied by investments and structural reform programmes at Member State level. The ECB should do more to ensure that liquidity reaches the real economy and the SMEs. I voted in favour of this report.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za usvajanje Godišnjeg izvješća Europske središnje banke za 2015. godinu, (2016/2063(INI)) uzimajući u obzir njezin doprinos „obrani" eura te osiguranju financijske stabilnosti europodručja. Samo jedinstvena monetarna politika ne može potaknuti potražnju ako na razini država članica ne postoje dobre fiskalne politike te socijalno uravnoteženi programi strukturnih reformi. Treba osigurati povoljniju stopu financiranja za mala i srednja poduzeća te smanjiti postojeći nerazmjer između stopa financiranja za MSP-a i onih za veća trgovačka društva, zatim između kamatnih stopa na male i velike kredite te smanjiti razlike u uvjetima kreditiranja za MSP-a u različitim zemljama europodručja. Potrebno je nastaviti s mjerama monetarne politike koje donose atraktivnost ulaganja u europodručju. ESB treba pažljivo pratiti rizik ponovnog stvaranja balona na tržištu imovine i nekretnina zbog politike izrazito niskih (negativnih) kamatnih stopa. Treba poštovati neovisnost ESB-a te njezinu uloga u očuvanju financijske stabilnosti. Nažalost u europodručju se nastavlja negativan utjecaj visoke stope nezaposlenosti, pretjerano niske inflacije, velikih makroekonomskih neravnoteža, neravnoteže bilanci tekućih računa, niske razine rasta produktivnosti i manjka ulaganja.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Petr Ježek (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this report because I am of the view that it draws attention to important points such as the possible negative effects of unconventional monetary policy measures and negative interest rates, which may punish savers and pensions funds. Although the growth in the euro area remains low due to high public and private debt growth, this report also stresses that ECB operations show a positive impact on lending to the real economy.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Ramon Tremosa relatif au rapport 2015 de la Banque centrale européenne. Le rapport relève que l'année 2015 a été celle d'une certaine reprise de l'économie dans la zone euro. La BCE y a contribué par deux moyens: d'une part, grâce à des décisions de politique monétaire efficaces et, d'autre part, grâce à une flexibilité des programmes, en ajustant les mesures à la conjoncture. Je soutiens ce rapport qui s'inscrit dans le cadre de la mission de contrôle du Parlement européen sur les activités de la Banque centrale européenne.

Je me réjouis que ce texte ait été adopté à une large majorité.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte qui porte sur le rapport de l'activité de la Banque centrale européenne en 2015. Il fait une évaluation équilibrée de l'interaction des politiques monétaires et des réformes structurelles ainsi que des risques liés aux politiques à faible taux d'intérêt.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich lehne den vorliegenden Bericht ab. Es ist zwar begrüßenswert, dass er sich kritisch zur aktuellen Geldpolitik der EZB äußert, jedoch kann ich die Forderung nach einer Vollendung der Bankenunion, insbesondere der Einlagensicherung, und die Schaffung einer Transferunion nicht mittragen.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report, but we must also acknowledge that the ECB alone cannot stimulate aggregate demand unless it is complemented by investments and ambitious and socially balanced structural reform programmes at Member State level. We also call on the ECB to do more to make sure that liquidity reaches the real economy and SMEs in particular.

Bernd Kölmel (ECR), *schriftlich*. – Dieser Bericht ist die Antwort des Europäischen Parlaments auf den Jahresbericht der EZB 2015.

Generell ist hervorzuheben, dass dieser Report erstaunlich kritisch mit der EZB-Politik verfährt. So werden z. B. die Risiken von Niedrigzinsen ausdrücklich und besonders betont.

Allerdings weist der Text einige Punkte auf, die ich ausdrücklich nicht unterstützen kann. So sieht er die expansive Geldpolitik der EZB im Einklang mit dem Mandat der Zentralbank, begrüßt Draghis Ausspruch, „alles zu tun", um den Euro zu retten, und steht der Bankenunion positiv gegenüber.

Da es sich dennoch um eine der kritischsten Äußerungen des Parlaments zur aktuellen Politik der EZB handelt, habe ich mich in der Abstimmung enthalten, um diese positive Entwicklung zu honorieren.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. listopadu 2016 o výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2015 jsem nemohla podpořit. V textu se sice dočteme, že eurozóna je nadále sužována vysokou nezaměstnaností, příliš nízkou mírou inflace a vysokou makroekonomickou nerovnováhou, k níž přistupuje také nerovnováha běžného účtu, a že eurozóna se mimoto potýká také s velmi nízkou mírou růstu produktivity, která je důsledkem nízkých investic (o 10 procentních bodů pod předkrizovým stavem), neprovedených strukturálních reforem a slabé vnitřní poptávky, ale chybí pojmenování viníka. Tím jsou podle mého soudu zcela jasně právě politika Evropské centrální banky, a zejména evropské vlády, které slepě následovaly politiku škrtů, aby se proškrtaly na samé dno hospodářského růstu. S kolegy z GUE/NGL jsem proto navrhovala, aby Evropský parlament trval na tom, že ECB musí za svá rozhodnutí nést demokratickou odpovědnost a její rozhodnutí musí podléhat soudržné demokratické kontrole. Tento požadavek však byl trestuhodně ignorován.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, tehát még nagyobb figyelem hárul majd a bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a Parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a központi bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ezáltal sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját.

Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveleti nélkül sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyam-növekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against the ECB Annual Report, reflecting GUE/NGL's and my personal fundamental objection to the monetary policy adopted by the ECB.

Béla Kovács (NI), *írásban*. - A jelentés szerint minden gondokra gyógyírt nyújthat a monetáris integráció elmélyítése. Csakhogy, ha ez igaz lenne, akkor már eddig is segített volna, de nem ezt tapasztaljuk a való világban, hanem azt, hogy az EU-s munkanélküliségi ráta a hivatalos adatok szerint 4,6% és 24,9% között szór az eurót használó tagországokban, a reálnövekedés másfél százalék körüli, a beruházások visszafogottak. Egészében dominál az alacsony inflációval és a folyó fizetésimérleg-hiánnyal jellemezhető komoly makrogazdasági egyensúlyhiány. A bankszektorban a rossz hitelek magas aránya és az alultőkésítettség egyes tagállamokban különösen jellemző. Fentiekből láthatóan más gyógyírt kell keresni a gyökereknél leledző bajokra.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Гласувах в подкрепа на годишния доклад на ЕЦБ за 2015 г. Считам, че поетият през август 2012 г. ангажимент на Европейската централна банка да „направи всичко необходимо“, за да защити еврото допринесе значително за осигуряването на финансовата стабилност на еврозоната.

Смятам, че един добре функциониращ, диверсифициран и интегриран капиталов пазар ще подкрепи каналите за трансмисия на единната парична политика. В тази връзка призовавам за постепенно завършване и пълноценно прилагане на банковия съюз и за пълно спазване от страна на държавите членки на свързаното с него законодателство, както и за изграждането на съюз на капиталовите пазари, тъй като това е решителна стъпка за повишаване на ефективността на единната парична политика и за намаляване на рисковете, произтичащи от сътресения във финансовия сектор. От изключително значение е да се реши проблемът с необслужваните заеми за най-силно засегнатите национални банкови сектори, за да се възстанови гладкото функциониране на трансмисионния механизъм на паричната политика за цялата зона.

Смятам, че е необходимо ЕЦБ да проучи в какво прилагането на паричната политика се различава между държавите членки с централизирани и концентрирани банкови сектори и тези с по-разнообразна мрежа от местни и регионални банки, както и между държави, които разчитат в по-голяма степен на банките или капиталовите пазари за финансирането на икономиката.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – Unfortunately, the European Central Bank's (ECB) annual report for 2015 stresses that the euro area continues to suffer from a high level of unemployment, excessive low inflation, low level of productivity growth, lack of investment and large macroeconomic imbalances. To this point, ECB continues to underline the urgency of much-needed structural reforms and sound fiscal policies in the euro area. The report also expresses caution in a number of fields such as low interest rates, a damaging reduction in bank profitability, inflation of asset bubbles and impediments to the sound functioning of pension funds. Therefore, on the basis of the European Central Bank's (ECB) annual report for 2015, I urge the EU to put pressure on Member states in order to implement vital structural reforms as soon as possible. Furthermore, I call on the EU to facilitate the completion of banking union and to encourage the establishment of a capital market union. I certainly believe that these actions would be a decisive step towards improving the effectiveness of the single monetary policy and ensuring the financial stability of the euro area.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — La relazione mette in evidenza come la zona euro continui a patire l'effetto negativo dell'elevato tasso di disoccupazione, dell'inflazione e degli squilibri macroeconomici e di un livello di crescita ancora molto basso. Alla luce di queste problematiche, le misure adottate dalla BCE per riportare l'inflazione all'obiettivo di medio termine del 2% risultano essere coerenti con i termini del suo mandato. La BCE ha contribuito al clima di fiducia contrastando i rischi per l'integrità dell'area dell'euro, connessi principalmente agli eventi verificatisi in Grecia nell'anno passato. Sulla base dell'attuazione di programmi mirati per il rifinanziamento a lungo termine dell'economia reale, le condizioni finanziarie sono migliorate, favorendo una ripresa dei prestiti alle imprese e alle famiglie nella zona euro.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – Je me suis abstenue sur le rapport annuel de la Banque centrale européenne pour 2015. Le traditionnel rapport de la commission ECON sur l'action de la BCE formule peu de jugements de valeur favorables à la politique mise en place, et le ton se veut nuancé. L'avis livré n'est pas une ode à Mario Draghi et à la BCE. Toutefois, le modèle que je préconise va bien au-delà de ces simples critiques. Je suis favorable à une renationalisation de la politique monétaire et de la supervision bancaire, autour d'un euro monnaie commune accompagnant le passage aux monnaies nationales. À tout le moins, j'appelle de mes vœux une réforme des traités afin de modifier le mandat de la BCE (inclusion des objectifs de croissance, d'emploi, de la politique de changes) ainsi que son statut (autonomie et non indépendance vis-à-vis des États), et je réclame la possibilité de monétiser directement la dette (modification de l'article 123 TFUE). Ces options pour une autre politique monétaire ne trouvent pas d'échos dans ce rapport, bien que plusieurs groupes, outre l'ENL, y soient favorables. En cela il n'est représentatif que d'une partie de l'avis du Parlement, et certainement pas de la partie la plus dynamique électoralement.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Le traditionnel rapport de la commission ECON sur l'action de la BCE s'éloigne du simple commentaire du rapport 2015 de l'institution et s'intéresse à la fois à la situation macroéconomique et aux dernières mesures prises par la banque centrale, y compris donc au cours de l'année 2016. Ces options pour une autre politique monétaire dans l'Union ne trouvent pas d'échos dans ce rapport, bien que plusieurs groupes, outre l'ENL, y soient favorables. En cela il n'est représentatif que d'une partie de l'avis du Parlement, et certainement pas de la plus dynamique électoralement. Étant donné le projet en cours, je me suis abstenu.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe puesto que se queda muy corto en las críticas al funcionamiento del Banco Central Europeo durante el ejercicio de 2015. Señala algunas críticas sustanciales de la actividad del BCE durante este periodo, el papel de los tipos de interés súper reducido, el impacto del *Quatitative Easing*, etc. Sin embargo, el informe continúa llamando a la necesidad de «reformas estructurales» para que la misma política monetaria pueda funcionar. Necesitamos una política monetaria diferente que ponga en cuestión la «independencia» del BCE y permita que funcione para financiar deuda pública y no solo mercados de deuda, donde el sistema financiero chantajea a los Estados. El informe no critica la actual estructura, ni su funcionamiento antidemocrático y es por esto por lo que he decido votar en contra del mismo.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. – Dieser Bericht ist die Antwort des Europäischen Parlaments auf den Jahresbericht der EZB 2015.

Generell ist hervorzuheben, dass dieser Report, den ich als Schattenberichterstatter für unsere Fraktion betreute, erstaunlich kritisch mit der EZB-Politik verfährt. So werden z. B. die Risiken von Niedrigzinsen ausdrücklich und besonders betont.

Allerdings weist der Text einige Punkte auf, die ich ausdrücklich nicht unterstützen kann. So sieht er die expansive Geldpolitik der EZB im Einklang mit dem Mandat der Zentralbank, begrüßt Draghis Ausspruch, „alles zu tun", um den Euro zu retten, und steht der Bankenunion positiv gegenüber.

Da es sich dennoch um eine der kritischsten Äußerungen des Parlaments zur aktuellen Politik der EZB handelt, habe ich mich in der Abstimmung enthalten, um diese positive Entwicklung zu honorieren.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report, which is carried out annually and assesses the activities of the ECB.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – U eurozoni se nastavlja negativan utjecaj visoke stope nezaposlenosti, pretjerano niske inflacije i velikih makroekonomskih neravnoteža, a zbog posljedica manjka ulaganja i neprovođenja strukturnih reformi zabilježena je i niska razina produktivnosti. Ovo izvješće govori o Godišnjem izvješću ESB-e za 2015., u kojem su središnje teme bile oporavak gospodarstva eurozone, nastavak niske inflacije, učinci niskih kamatnih stopa i odluke ECB-a o programu proširenja imovine kupnjom vrijednosnih papira. Izvješće napominje da visoka razina javnog duga i još uvijek nedovoljno kapitaliziran bankovni sektor u nekim državama članicama uzrokuju fragmentiranost financijskog tržišta eurozone. Rješenje tog problema je u dobrim fiskalnim politikama i socijalno uravnoteženim strukturnim reformama usmjerenim na produktivnost, jer se samo jedinstvenom monetarnom politikom ne može potaknuti ukupna potražnja ako je na razini država članica ne prate dobre fiskalne politike te ambiciozni i socijalno uravnoteženi programi strukturnih reformi.

Izvješće pruža uravnoteženu procjenu međuovisnosti monetarne politike i strukturnih reformi i rizika od politike niskih kamatnih stopa, stoga sam ga podržala.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – Monetary policy alone is not the appropriate tool to solve the structural problems of the European economy. Sound fiscal policies and socially balanced structural reforms oriented towards increasing productivity are the only way of bringing about sustainable economic improvements in these Member States.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση σχετικά με την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για το 2015, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 21 Νοεμβρίου 2016, καθώς και διότι η εν λόγω έκθεση δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – Je me suis abstenu pour ce rapport.

Ce texte concerne la révision annuelle des activités de la Banque centrale européenne (BCE). Contrairement au rapport de 2015 pour l'année 2014, le Parlement européen a décidé cette année d'adopter une approche un peu plus critique envers la BCE. Le rapporteur pose donc des questions concernant la situation macroéconomique en Europe, et les dernières mesures prises par la Banque centrale. Il formule peu de jugements de valeur favorables s'agissant de la politique mise en place et exprime certaines réserves pertinentes.

Cependant, il ne va pas assez loin pour remettre en cause l'existence et le mode de fonctionnement de la BCE. Il reste également aveugle s'agissant des conséquences des politiques d'austérité et de l'abandon de la souveraineté monétaire par les États membres.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. – I expressed a favourable vote for the Report on the European Central Bank Annual Report for 2015. Supporting the report represents our commitment to reducing unemployment, government deficit, macroeconomic imbalances, and the debt-to-GDP ratio in the euro area. 2015 represented a year of recovery for the euro area economy and, therefore, the report represents a means to encourage European institutions to further cooperate and strengthen consumer confidence to boost spending, which in turn represents resuming hiring and investing. The report by the ECB shows areas of weakness that need improvement.

Marisa Matias (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório sobre a atividade do BCE relativa ao ano de 2015 vem novamente apoiar a ideia de que a política monetária só atinge a sua plenitude se for complementada por políticas orçamentais sólidas e por programas de reformas estruturais ambiciosos.

Acresce ainda que o programa de empréstimos a taxas de juros quase negativas, sem qualquer condicionalidade, serviu na sua maioria para consolidar os balanços dos bancos, tendo pouco ou nenhum efeito na economia real.

Ora esta visão mais uma vez se encontra errada. Enquanto não adotarmos uma política monetária verdadeiramente expansionista e distributiva, que apoie o investimento das MPME e a criação de postos de trabalho, através da concessão de empréstimos bancários, com baixas taxas de juros, aos Estados-Membros periféricos que enfrentam maiores dificuldades em aceder ao crédito, os objetivos de uma retoma económica sustentável não serão alcançados. Votei contra.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Der Bericht beleuchtet kritisch die Aktivitäten der EZB. Da er jedoch eine Vollendung der Bankenunion einerseits und andererseits die Einführung einer Transferunion fordert, lehne ich diesen Bericht ab.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už Europos Centrinio Banko 2015 m. metinę ataskaitą. Vertinu šios institucijos pastangas ir vykdomą politiką, siekiant užtikrinti euro zonos finansinį stabilumą.

Tačiau neturime pamiršti ir kitų valstybėms narėms, verslui bei visiems piliečiams opių klausimų tolesnio sprendimo – bankų pelningumo, paskolų suteikimo MVĮ, šešėlinės bankininkystės rizikos mažinimo, likvidumo užtikrinimo Graikijai, turto ir būsto kainų burbulų rizikos ir t. t. Šis susirūpinimas atsispindi ir EP rezoliucijoje, tad tikiuosi, jog Europos Centriniam Bankui pavyks rasti geriausiai subalansuotus finansų politikos sprendimus, kurie prisidės prie Europos ekonomikos augimo ir finansinio stabilumo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Ce rapport annuel reconnait que «les effets sur l'économie réelle (des actions de la BCE) ont été très limités». Mais sans pour autant remettre en cause leur logique. Le rapport défend l'indépendance de la BCE. Il demande même aux gouvernements «d'éviter les déclarations mettant en question le rôle assumé par l'institution dans le cadre de son mandat». En clair, la BCE fait ce qu'elle veut et il est interdit de s'en plaindre! Surtout, le rapport ne propose pas de financer directement l'économie réelle et préfère continuer à alimenter les bulles spéculatives en renflouant les banques. Je vote contre ce texte.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Ce rapport annuel passe en revue les instruments de politique monétaire conventionnels ainsi que les outils non conventionnels. Rédigé sur un ton policé, ce rapport ne met en avant que peu de jugements de valeur favorables à la politique mise en place par la BCE.

Il est clairement exprimé des réserves sur la transmission à l'économie réelle du quantitative easing (QE), sur la qualité douteuse des collatéraux apportés en contrepartie des liquidités, sur la non conditionnalité en termes de prêt à l'économie réelle de certains programmes, sur les risques des taux zéro sur le modèle économique de l'assurance-vie, sur celui de krach obligataire en cas de relèvement des taux, sur la gestion délicate d'une sortie du QE (tapering), sur le nécessaire partage des tâches avec l'EBA, etc.

Même si cet avis n'encense pas l'action du président de la Banque centrale européenne, Mario Draghi, nos critiques relatives au modèle économique de la BCE iraient bien plus loin que les simples réserves émises dans ce rapport. C'est pourquoi je me suis abstenue sur celui-ci.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A área do euro continua a registar um elevado nível de desemprego, uma inflação excessivamente baixa e grandes desequilíbrios macroeconómicos, incluindo da balança de transações correntes, e que, além disso, a área do euro se encontra confrontada com um nível muito baixo de crescimento da produtividade, que resulta da falta de investimento – 10 pontos percentuais abaixo do nível registado antes da crise – e da ausência de reformas estruturais, bem como da escassez de procura interna. O elevado nível da dívida pública e designadamente o elevado volume de empréstimos improdutivos e a persistência de um setor bancário em situação de subcapitalização em alguns Estados-Membros continuam a causar uma fragmentação do mercado financeiro da área do euro, reduzindo assim a margem de manobra que permitiria apoiar as economias mais frágeis. Políticas orçamentais sólidas e reformas estruturais socialmente equilibradas e orientadas para o aumento da produtividade são a única forma de introduzir melhorias económicas sustentáveis nesses Estados-Membros. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of the ECB's annual report for 2015 as the ECB is critical in defending the stability of the euro.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — La situation reste inquiétante. La zone euro continue à subir un fort taux de chômage, une inflation trop basse, un niveau très bas de croissance de la productivité et un manque de réformes structurelles. À cela s'ajoutent un niveau élevé de la dette publique et un secteur bancaire sous-capitalisé. Il était donc essentiel que la BCE continue les mesures extraordinaires afin de faire remonter l'inflation à l'objectif à moyen terme de 2 %. La BCE aujourd'hui remplit son rôle de tout faire pour défendre l'euro. Mais seul cela ne suffira pas. Nous devons renforcer les réformes structurelles dans l'UE, mettre en œuvre l'Union bancaire et créer une union des marchés des capitaux.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report, which calls on the European Central Bank to do more in order to make sure that liquidity reaches the real economy and SMEs in particular, and to be vigilant that the low interest rates banks are benefiting from are translated into more loans to the real economy.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – Az Európai Központi Bank benyújtotta a 2015-ös évre szóló jelentését. A Gazdasági és Monetáris Bizottság állásfoglalás-tervezetében igyekszik szembenézni az euróövezet gazdasági gondjaival: a nagyarányú munkanélküliséggel, a túlzottan alacsony inflációval, a jelentős makrogazdasági egyensúlyhiánnyal, a beruházások egyre alacsonyabb szintjével, az elmaradt strukturális reformokkal, és ezek következtében a termelékenység igen alacsony növekedésével. Támogatja az EKB elnökének azt az álláspontját, hogy tagállami szintű megfelelő költségvetési politika, valamint ambiciózus és szociálisan kiegyensúlyozott strukturális reformprogramok nélkül az egységes monetáris politika önmagában nem képes ösztönözni az összkeresletet. Állást foglal a bankunió gyors, fokozatos kiteljesítése és maradéktalan megvalósítása mellett. Aggodalmát fejezi ki a rendkívül alacsony (negatív) kamatláb-politika miatti vagyon- és ingatlanbuborék kialakulásának kockázata miatt és felhívni javasolja az EKB-t a megfelelő lépések megtételére. A tervezetet megszavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – L'avis qui nous est livré n'est pas une ode à Mario Draghi et à la BCE, les critiques et les réserves sont là. Toutefois, le modèle que nous préconisons irait bien au-delà de ces simples critiques. Nous sommes partisans d'une renationalisation de la politique monétaire et de la supervision bancaire, autour d'un euro monnaie commune accompagnant le passage aux monnaies nationales. À tout le moins, nous appelons de nos vœux une réforme des traités afin de modifier le mandat de la BCE (inclusion des objectifs de croissance, d'emploi, de la politique de changes) ainsi que son statut (autonomie et non-indépendance vis-à-vis des États), et nous réclamons la possibilité de monétiser directement la dette (modification de l'article 123 TFUE). Ces options pour une autre politique monétaire dans l'Union ne trouvent pas d'échos dans ce rapport, bien que plusieurs groupes, outre l'ENL, y soient favorables. En cela, il n'est représentatif que d'une partie de l'avis du Parlement, et certainement pas de la plus dynamique électoralement.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Quelques remarques de ce rapport vis-à-vis de la politique de la BCE sont pertinentes, mais il n'y a aucune remise en cause globale de la BCE. Je m'abstiens donc sur ce texte.

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report, which highlights the main financial-economic trends in the euro area in 2015. In addition, it stresses that single monetary policy alone cannot boost the economy: structural reforms are needed, in the banking sector and in the capital market union.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport annuel 2015 de la BCE. Il permet de mettre en perspective la situation dans laquelle l'Union européenne, et plus particulièrement la zone euro, se trouve: un chômage trop important, des indicateurs économiques, notamment les déficits publics, encore très inquiétants.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Üdvözlöm Ramon Tremosa Úr jelentését, különösen azt, hogy a jelentésben foglalkozik a rendkívül alacsony kamatlábakat fenntartó politikákkal, amelyeket egyes tagországokban az államháztartási hiányok konszolidálásának hiányához vezethetnek. Különösen örülök annak, hogy a jelentés hangsúlyozza az Európai Bíróság által lefektetett előfeltételeket, melyek a Központi Bankokat kötik az euróövezet tagállamai által kibocsátott államkötvények vásárlása esetére, illetve fontosnak tartom, hogy a nemzeti gazdaságpolitikákat összehangoljuk, különösen tekintettel az euróövezetre.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – On 1 June 1998 the European Central Bank was established with the main task of maintaining price stability in the euro area and thus preserving the purchasing power of the single currency. It is the central bank of the 19 Member States of the EU who have adopted the euro. I have voted for this 2015 annual report regarding the European Central Bank which states that the euro area is facing a very low level of productivity growth and will continue to do so due to the high level of unemployment, excessive low inflation and large macroeconomic imbalances.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Politica monetară unică trebuie completată de politici fiscale solide și de programe ambițioase de reformă structurală, echilibrate din punct de vedere social la nivelul statelor membre. Simpla politică monetară nu este instrumentul adecvat pentru a rezolva problemele structurale ale economiei europene, iar redresarea economică preconizată nu înlocuiește reformele structurale esențiale.

Subliniem că o piață de capital funcțională, diversificată și integrată ar sprijini canalele de transmitere a politicii monetare unice. Solicităm, în acest context, o finalizare treptată a uniunii bancare și respectarea deplină a legislației aferente de către statele membre, precum și construirea unei uniuni a piețelor de capital, deoarece aceasta ar reprezenta un pas decisiv pentru a îmbunătăți eficacitatea politicii monetare unice și pentru a atenua riscurile care decurg dintr-un șoc în sectorul financiar.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am susținut prin vot acest raport care sintetizează extrem de bine problemele întâmpinate de BCE anul precedent, dar și reformele necesare în vederea creșterii economice. În acest sens, salut contribuția Băncii Centrale Europene și rolul pe care l-a avut pentru asigurarea stabilității financiare a zonei euro, apărarea monedei unice și stimularea ocupării forței de muncă. Nu în ultimul rând, am votat acest raport, deoarece el atrage atenția Comisiei Europene asupra necesității de a-și îmbunătăți practicile în vederea supravegherii sectorului bancar paralel (credite nebancare), întrucât este un fenomen în creștere.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem zprávu, která je přijímána každoročně a vyjadřuje se k činnosti ECB. O té lze konstatovat, že zatím dobře plní svůj úkol zajišťovat měnovou stabilitu eurozóny a podílet se na zajištění finanční stability eurozóny. Zpráva mimo jiné správně poukazuje na problém horší dostupnosti úvěrů pro malé a střední podniky v některých členských státech, který by mohl vést k dalšímu narušení hospodářské soutěže, pokud by ECB nakupovala dluhopisy velkých podniků na kapitálovém trhu. Zpráva také vysílá důležitý politický signál podporou postupného dokončení a plného provedení bankovní unie. Zdůrazňuji však, že projednávání této zprávy nesmí vést ke snaze o politickou ingerenci do rozhodování centrální banky.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Der vorliegende Bericht äußert sich sehr kritisch gegenüber der EZB. Jedoch fordert er die Vollendung der Bankenunion und setzt sich für eine Transferunion ein. Aus diesem Grund habe ich mich auch gegen diesen Bericht ausgesprochen.

Younous Omarjee (GUE/NGL), *par écrit*. — Ce rapport sert de bilan aux activités de la Banque centrale européenne et doit également permettre de fixer ses orientations et objectifs futurs. Les idées qu'il porte ne vont ni dans le sens d'une responsabilisation démocratique de la BCE, ni à l'encontre des méthodes actuelles de financement qui encouragent la formation de bulles spéculatives. C'est pourquoi j'ai décidé de voter contre.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Aruandes märgitakse, et majanduslangusest tulenevalt on tööpuudus ELis ikka veel kõrge, inflatsioonimäär on jätkuvalt madal ja riigivõlad kõrged. Raport juhib tähelepanu vajadusele pangandusliit järk-järgult lõpule viia ning toob välja, et majanduskriisist taastumine on liikmesriikide vahel geograafiliselt ebaühtlane, mis takistab kiiremat majanduskasvu.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. – Atkreiptinas dėmesys į tai, kad palankių veiksnių, kurie galėtų paskatinti ekonomikos atsigavimą, yra per mažai, nes kol kas ir Europos Centrinio Banko politika yra orientuota tik į taupymą. ECB taikytos nepaprastosios priemonės nebuvo efektyvios ir sukėlė neigiamų padarinių.

Pažymėtina, kad bendra valiuta neužriktino euro zonos finansinio stabilumo. Euro zonai vis dar būdingas aukštas nedarbo lygis ir pernelyg maža infliacija. Be to, dėl euro kai kuriose valstybėse susidarė mokėjimų balanso disbalansas ir pernelyg didelis perteklius, tačiau Komisija iki šiol nesiėmė jokių priemonių. Atsižvelgdamas į tai, manau, kad būtų tikslinga parengti alternatyvų tvarkingo ir kontroliuojamo pasitraukimo iš pinigų sąjungos planą, o kol jo nėra – numatyti atsisakymo dalyvauti procedūrą bet kuriai valstybei narei, pageidaujančiai pasitraukti iš pinigų sąjungos.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Η έκθεση της ΕΚΤ για το 2015 τονίζει ότι η ζώνη του ευρώ εξακολουθεί να πάσχει από υψηλό ποσοστό ανεργίας, υπερβολικά χαμηλό πληθωρισμό και μεγάλες μακροοικονομικές ανισορροπίες, καθώς και ότι βρίσκεται επίσης αντιμέτωπη με ένα πολύ χαμηλό επίπεδο αύξησης της παραγωγικότητας, που οφείλεται στην έλλειψη επενδύσεων, στη μη πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και στην ασθενή εσωτερική ζήτηση.

Υπερψήφισα την έκθεση, η οποία υπογραμμίζει ότι η ενιαία νομισματική πολιτική δεν επαρκεί μόνη της για την τόνωση της συνολικής ζήτησης, αλλά πρέπει να συμπληρώνεται από υγιείς δημοσιονομικές πολιτικές και φιλόδοξα και κοινωνικά ισόρροπα προγράμματα διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων σε επίπεδο κρατών μελών.

Επίσης η έκθεση επικρίνει το χάσμα μεταξύ των επιτοκίων της χρηματοδότησης που χορηγείται στις ΜΜΕ και εκείνων για τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις. Η ΕΚΤ πρέπει να κάνει περισσότερα για να βεβαιωθεί ότι η ρευστότητα φθάνει στην πραγματική οικονομία και τις ΜΜΕ ειδικότερα. Ενόψει και της πρότασης αποχώρησης της Βρετανίας από την ΕΕ και δεδομένων των χαμηλών ρυθμών ανάπτυξης, των γεωγραφικών ανισοτήτων στην ευρωζώνη και της έλλειψης επενδύσεων στην πραγματική οικονομία, η συζήτηση για ολοκλήρωση και πλήρη εφαρμογή της τραπεζικής ένωσης στην ΕΕ καθώς και η ολοκλήρωση των εργασιών για την Ένωση των κεφαλαιαγορών, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της ενιαίας νομισματικής πολιτικής, είναι επίκαιρη όσο ποτέ.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo che, nonostante la zona euro continui ad affrontare un periodo negativo dovuto dall'elevato tasso di disoccupazione, dall'inflazione bassa in modo preoccupante e da continui squilibri macroeconomici, la BCE agisce con fermezza davanti alla crisi. Infatti, all'avvio dell'APP del marzo del 2015 le condizioni sono leggermente migliorate e ciò ha consentito la ripresa dei prestiti alle famiglie e alle imprese della zona euro. Nel giugno del 2016 la BCE ha avviato una serie di rifinanziamenti di lungo termine (TLTRO II), ma affinché ciò avvenga con successo è necessario una riforma strutturale per i singoli Stati membri e la piena attuazione dell'Unione bancaria da parte degli stessi. Allo stesso tempo appare giusto chiedere alla Commissione la garanzia di una maggiore vigilanza in merito alla vulnerabilità del settore bancario. Pertanto ho espresso voto positivo.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — As a substitute member in the ECON Committee, I supported this report because it provides a good assessment of the interplay of monetary policies and structural reforms and the risks of low interest rate policies. The text as finally adopted takes a balanced assessment of the asset purchase programme (APP) of the ECB. It does not call for an expansion but requests an impact study concerning secondary markets for public debt.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Primarni zadatak ESCB (Europski Sistem Centralne Banke) je osigurati stabilnost cijena i podržati opću gospodarsku politiku Unije.

Izvanrednim mjerama koje je usvojio ESB inflacija bi se podigla na razinu srednjoročnog cilja od 2 %.

Ovime će se također povećati profitabilnost banaka i njihova spremnost na unapređivanje aktivnosti kreditiranja.

Izvješće se fokusira na osnovne elemente aktivnosti ECB-a tj. monetarne politike. To je značajno zato što se u Parlamentu kasnilo s izvješćem iz 2014. s obzirom da su se izvjestitelji odlučili fokusirati na ekonomske politike Unije, a ne na sam rad ECB-a.

Eurosustav bi trebao dodjeljivati kreditne rejtinge koji bi nadopunjavali one koje dodjeljuju privatne agencije kako bi se mogla ocijeniti prikladnost vrijednosnih papira javnog duga za APP-a. Tekst kao konačno usvojen vodi uravnoteženu procjenu nabavne imovine programa (APP) od ECB-a, ali zahtijeva studiju utjecaja u pogledu sekundarnog tržišta za javni dug.

U skladu s prioritetima EPP-a, ovo Izvješće pruža uravnoteženu procjenu monetarne politike i strukturnih reformi te rizika od politike niskih kamatnih stopa.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – Le rapport formule peu de jugements de valeur favorables à la politique mise en place (a contrario, §2 et 6), et le ton se veut nuancé. Il est ainsi clairement exprimé des réserves sur la transmission à l'économie réelle du QE, sur les effets d'éviction qu'il induit, sur les risques de bulles d'actifs (immobilier notamment), sur la qualité douteuse des collatéraux apportés en contrepartie des liquidités, sur la non conditionnalité en termes de prêt à l'économie réelle de certains programmes, sur les risques des taux zéro sur le modèle économique de l'assurance-vie, sur celui de krach obligataire en cas de relèvement des taux, sur la gestion délicate d'une sortie du QE (tapering), sur le nécessaire partage des tâches avec l'EBA, etc. Les critiques et les réserves sont là. Toutefois, le modèle que je défends irait bien au-delà de ces simples critiques. Je souhaite en effet une indispensable renationalisation de la politique monétaire et de la supervision bancaire, autour d'un euro monnaie commune accompagnant le passage aux monnaies nationales. Je préfère donc m'abstenir.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – Condivido questa relazione perché, se da un lato approva la politica di espansione monetaria messa in pratica dalla Banca centrale europea, dall'altro sottolinea il fatto che la BCE da sola non può riuscire a stimolare a sufficienza la domanda aggregata, ma è indispensabile che sia accompagnata da investimenti e riforme strutturali ambiziose e socialmente equilibrate da parte degli Stati membri.

La zona euro continua a essere caratterizzata da un elevato tasso di disoccupazione, un'inflazione troppo bassa e una scarsa crescita della produttività. Tutti segnali importanti di una carenza di investimenti, della mancanza di adeguate riforme strutturali e di una debolezza della domanda interna.

La relazione critica giustamente anche il fatto che l'azione espansiva della BCE ha avuto effetti limitati sull'economia reale, perché le banche hanno utilizzato il credito a basso costo per mettere a posto i propri conti, più che per finanziare le attività economiche e produttive. Mi associo perciò all'appello alla BCE perché vigili più attentamente per garantire che le risorse che mette in campo si traducano in finanziamenti all'economia reale e, in particolare, alle PMI.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – ESB ne može sama stimulirati potražnju, potrebne su investicije i ambiciozne te socijalno uravnotežene strukturne reforme na razini država članica. U europodručju se nastavlja negativan utjecaj visoke stope nezaposlenosti i velikih makroekonomskih neravnoteža. Samo dobre fiskalne politike i reforme usmjerene na povećanje produktivnosti mogu dugoročno potaknuti održiva poboljšanja u gospodarstvu. Zabrinut sam zbog potencijalnih posljedica politike negativnih kamatnih stopa za štediše pojedince i financijsku ravnotežu mirovinskih sustava te u pogledu nastanka balona na tržištu imovine. Negativni učinci na prihode mogli bi dovesti do povećanja stope štednje kućanstava, što bi naštetilo domaćoj potražnji. Pozivam ESB da pažljivo ocijeni rizik ponovnog stvaranja balona na tržištu imovine i nekretnina. ESB trenutačnim politikama slabi vezu između osiguravanja likvidnosti središnje banke i kreditiranja realnoga gospodarstva. Usprkos ograničenim učincima na realno gospodarstvo, banke bi mogle pristupiti financijskim sredstvima uz gotovo nikakve troškove, čime su njihove bilance izravno subvencionirane, dok se pritom

obujam tih subvencija ne prati niti objavljuje. Treba imati na umu i demografski deficit u Europi pri rješavanju deflacijskih pritisaka, stvoriti poticaje za uspostavljanje uravnoteženije demografske strukture. Opasnost od negativnih investicijskih očekivanja u slučaju demografski nepovoljnih trendova ne smijemo ignorirati. Pozdravljam objavljivanje zapisnika sa sastanka Vijeća te potičem ESB da nastavi ulagati napore u transparentnost.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Hoje está claro que União Bancária criada para dar solidez ao sistema financeiro e tratar dos bancos sistémicos, apelidados de demasiado grandes para falir, não passou de uma manobra destinada a retirar da esfera da soberania dos Estados e dos governos nacionais a capacidade de intervir e a impor um conjunto de operações de fusões entre instituições financeiras, agravando, portanto, o problema que supostamente deveria resolver.

No caso português, a situação é gritante. Com a centralização de todas as funções de supervisão e resolução no BCE, os maiores bancos acabaram por ser vendidos a grupos estrangeiros a preço de saldo, ficando o prejuízo por conta dos contribuintes, uma vez que o fundo de resolução apenas tem sido financiado pelo Estado Português.

Como é evidente, a União Bancária não resolverá nenhum dos problemas das economias, com ou sem o sistema de garantia de depósito. Porque a União Bancária é expressão do domínio do sistema financeiro sobre o poder político da UE, que há muito se demitiu de defender os interesses do cidadão para se dedicar a servir os interesses daqueles que controlam o poder político na Europa.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – La zona euro continua a subire gli effetti negativi dell'elevato tasso di disoccupazione e di ampi squilibri macroeconomici. La relazione annuale per il 2015 si concentra sugli elementi di base delle attività della BCE, ossia le politiche monetarie. Essa fornisce una valutazione delle interazioni tra politiche monetarie e le riforme strutturali attuate dai vari stati membri. Reputo che la creazione di un'Unione dei mercati dei capitali, nonché una migliore cooperazione tra le politiche economiche nazionali all'interno dell'UE, possa costituire un passo decisivo per migliorare l'efficacia della politica monetaria unica, riducendo altresì il ripetersi dei danni derivanti da uno shock nel settore finanziario, paragonabile a quello del 2008. Ho votato a favore dell'approvazione della relazione annuale della BCE.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – Sprawozdanie w rozsądny sposób omawia politykę EBC. Niemniej jednak z uwagi na zawarte w sprawozdaniu propagowanie wyjątkowo ekspansywnej polityki EBC (program skupu aktywów, ukierunkowane dłuższe operacje refinansujące), jak i moje poważne wątpliwości dotyczące pozytywnych skutków oświadczenia Mario Draghiego i bardziej krytyczne podejście do kwestii dalszego rozszerzenia unii bankowej niż to wyrażone w sprawozdaniu postanowiłem wstrzymać się od głosu.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport annuel de la Banque centrale européenne pour 2015. Le Parlement européen a pu dresser le bilan des activités du Système européen des banques centrales (SEBC) et de la politique monétaire de l'Eurosystème. Ce rapport démontre que la politique monétaire n'est pas suffisante pour sortir de la crise. L'Union a besoin de réformes structurelles, de budgets nationaux solides et de politiques fiscales responsables dans les États membres pour que la croissance au sein de la zone euro se généralise et que le chômage diminue dans tous les États membres. Il témoigne aussi de l'utilité du Parlement dans le contrôle des institutions de l'Union.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Apesar dos seus indubitáveis benefícios, a zona euro continua a registar um elevado nível de desemprego, uma inflação excessivamente baixa e grandes desequilíbrios macroeconómicos, incluindo da balança de transações correntes. Para além disso, esta área enfrenta um nível muito baixo de crescimento, resultante de uma preocupante falta de investimento – 10 pontos percentuais abaixo do nível registado antes da crise – e da ausência de reformas estruturais, bem como da escassez de procura interna. O elevado nível da dívida pública e, designadamente, o elevado volume de empréstimos improdutivos e a persistência de um setor bancário em situação de subcapitalização em alguns Estados Membros, continuam a causar uma fragmentação do mercado financeiro da zona euro, reduzindo assim a margem de manobra que permitiria apoiar as economias mais frágeis.

Considero que só aplicando políticas orçamentais sólidas e reformas estruturais equilibradas e orientadas para o aumento da produtividade se conseguirá introduzir melhorias económicas sustentáveis nos Estados Membros em situação mais frágil, como é o caso de Portugal.

Por conseguinte, o meu voto é favorável.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – Whilst critical in parts (on for example TARGET2 imbalances) this non-legislative report nevertheless also calls on the ECB and Commission to act to shore up the ECB system rather than plan to disband it, accordingly UKIP voted against.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Senhor Presidente, este relatório anual avalia de forma positiva a generalidade das políticas monetárias do BCE. Salienta, no entanto, que a área do euro continua a registar um elevado nível de desemprego, uma inflação excessivamente baixa e grandes desequilíbrios macroeconómicos, incluindo da balança de transações correntes, e que, além disso, a área do euro se encontra confrontada com um nível muito baixo de crescimento da produtividade, facto que resulta da falta de investimento – 10 pontos percentuais abaixo do nível registado antes da crise – e da ausência de reformas estruturais, bem como da escassez de procura interna. Observa também que o elevado nível da dívida pública, e designadamente o elevado volume de empréstimos improdutivos e a persistência de um setor bancário em situação de subcapitalização em alguns Estados Membros, continuam a causar uma fragmentação do mercado financeiro da área do euro, reduzindo a margem de manobra que permitiria apoiar as economias mais frágeis. Por tudo isto, são urgentes políticas orçamentais sólidas e reformas estruturais socialmente equilibradas e orientadas para o aumento da produtividade.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este dossier sobre el informe anual en torno a las actividades del BCE, ya que en el mismo se apoya la política monetaria expansiva que ha venido desarrollando el ente emisor del euro.

Gracias a los socialistas, se ha rebajado el énfasis inicial en el borrador de informe en las reformas estructurales, que se cualifican como socialmente sostenibles, además de reconocerse la naturaleza federal del BCE y reiterarse el apoyo a la promesa hecha por su presidente en julio de 2012, relativa a hacer todo lo posible para salvaguardar la estabilidad del euro.

Con todo, es cierto que la política monetaria no basta, por lo que es necesario que la Unión active una política fiscal expansiva que apoye el crecimiento y el empleo, siendo la revisión del Fondo Europeo para las Inversiones Estratégicas la ocasión para realizar una emisión de bonos a largo plazo, aprovechando los tipos de interés negativos, con la que relanzar la financiación de proyectos generadores de puestos de trabajo en sectores como la energía, la bioindustria, o las infraestructuras, entre otros.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la résolution du Parlement européen sur le rapport annuel 2015 de la Banque centrale européenne. Dans ce rapport, le Parlement européen souligne ses craintes de voir la BCE minimiser le lien entre la mise à disposition des liquidités de la banque centrale aux banques et les prêts accordés à l'économie réelle. Les banques doivent assumer leur part de responsabilité dans la relance de notre économie.

Ce rapport souligne également la nécessité de mettre en place des réformes structurelles étant donné les résultats moyens enregistrés par certains pays de la zone euro, notamment en matière d'emploi. Sur ce point, je suis très claire: ces réformes ne peuvent en aucun cas affaiblir les travailleurs. Au contraire, il est notamment crucial de sécuriser les parcours professionnels de nos travailleurs européens et d'apporter un soutien aux personnes qui n'ont pas d'emploi.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Europos centrinio banko veiklos ataskaita – ganėtinai nekontraversiškas dokumentas. Visgi, jį reikia pataisyti teikiamais siūlymais, tokiais kaip ECB veiklos įvertinimas kovojant su krize ir saugant euro stabilumą, taip pat raginimu daugiau dėmesio skirti bankų sąjungai galutinai įkurti ar įvertinti komercinių bankų, gaunančių paskolas labai lengvatinėmis sąlygomis, veiklą ir išliekantį nelikvidaus bankų turto dydį. Kartu noriu pabrėžti, jog kolegų pateikti pakeitimai, kritikuojantys eurą, kaip ekonomikos atsigavimą stabdantį veiksnį, greičiau yra padiktuoti populizmo, o ne įsigilinimo į problemą. Būtų gerai, jei tokios nuostatos neatsirastų galutiniame dokumente.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe, a mi juicio, excesivamente complaciente con la actividad del Banco Central Europeo. Considero que el BCE incurrió durante 2015 en una clara extralimitación de sus funciones al utilizar los medios a su disposición para ejercer una presión política sobre el Gobierno griego. Además, la política de expansión cuantitativa y de compra de bonos por medio de los mercados secundarios, ha supuesto un regalo a las instituciones financieras que no ha redundado en beneficios para la sociedad y no ha logrado resolver los problemas económicos que pretendía.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Jahresbericht der Europäischen Zentralbank 2015, in welchem das Europäische Parlament Bilanz über die Tätigkeiten des Europäischen Systems der Zentralbanken zieht, gestimmt.

Die Zentralthemen des Berichts sind zum einen die Preisstabilität und zum anderen die Stützung der Wirtschaftspolitik der Union. Im Jahr 2015 wurde vor allem auf die Erholung der Wirtschaft des Eurogebiets, die kontinuierliche niedrige Inflation und die Auswirkung niedriger Zinsen fokussiert.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe puesto que se queda muy corto en las críticas al funcionamiento del Banco Central Europeo durante el ejercicio de 2015. Señala algunas críticas sustanciales de la actividad del BCE durante este periodo, el papel de los tipos de interés súper reducido, el impacto del *Quatitative Easing*, etc. Sin embargo, el informe continúa llamando a la necesidad de «reformas estructurales» para que la misma política monetaria pueda funcionar. Necesitamos una política monetaria diferente que ponga en cuestión la «independencia» del BCE y permita que funcione para financiar deuda pública y no solo mercados de deuda, donde el sistema financiero chantajea a los Estados. El informe no critica la actual estructura, ni su funcionamiento antidemocrático y es por esto por lo que he decido votar en contra del mismo.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted against this as it calls for the EU Commission to legislate new rules.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *na piśmie*. – Europejski Bank Centralny odgrywa w UE bardzo ważną rolę, która dodatkowo nabiera szczególnego znaczenia w czasach kryzysu. Europa boryka się obecnie z wieloma problemami, takimi jak wysokie bezrobocie w strefie euro, zaburzenie równowagi na rynku, wpływ rosyjskiego embarga, niski wzrost gospodarczy, niski poziom inwestycji, niewystarczający popyt wewnętrzny czy też rozdrobnienie rynku finansowego. EBC może przyczynić się do walki z tymi niekorzystnymi zjawiskami przez wprowadzanie instrumentów finansowych oraz wprowadzanie do swojej oferty ukierunkowanych produktów. Ponadto należy dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie jednolitej polityki monetarnej i fiskalnej oraz zapewnienie stabilnych warunków sprzyjających inwestycjom.

Bardzo istotne jest również odpowiednie monitorowanie i kontrola efektywności podejmowanych działań, aby lepiej dobierać rozwiązania oraz przeprowadzać wiarygodne ewaluacje wykorzystania środków. Poza tym, przy podejmowaniu decyzji mających ogólnoeuropejskie skutki natury finansowej konieczne jest branie również pod uwagę ich potencjalnego wpływu na klientów indywidualnych oraz stabilność systemów emerytalnych.

Do problemów, z jakimi musi zmierzyć się EBC, należą również wpływ prowadzonej obecnie przez niego polityki w zakresie stóp procentowych na lokalne i regionalne banki i kasy oszczędnościowe czy też kwestia ryzyka w sektorze ubezpieczeń i emerytur. Również z tego powodu kluczowe jest prowadzenie szczegółowego monitorowania i opracowywanie prognoz oraz oceny wpływu.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Odlučio sam biti suzdržan prema ovom Izvješću, a ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Aj keď rok 2015 bol pre hospodárstvo eurozóny rokom oživenia, eurozóna naďalej trpí vysokou úrovňou nezamestnanosti, príliš nízkou infláciou a značnou ekonomickou nerovnováhou vrátane nerovnováhy bežného účtu. Napriek tomu som podporila uznesenie, pretože si myslím, že Európskej centrálnej banke (ECB) sa v roku 2015 podarilo obnoviť spotrebiteľskú dôveru na podporu spotreby, podnikateľskú dôveru na obnovenie tvorby pracovných miest a investícií a dôveru bánk na zvyšovanie úverov. Za pozitívne považujem aj to, že posilnenie dôvery v roku 2015 zohralo zásadný význam na podporu oživenia a návratu inflácie k našej cieľovej úrovni, nižšej, ale blízkej 2 %. Som rada, že v eurozóne sa začala zvyšovať dynamika rastu úverov a naďalej nám rastie zamestnanosť. Na druhej strane však musím poukázať na to, že eurozóna sa zatiaľ nedokázala vysporiadať s veľmi nízkou úrovňou rastu

produktivity práce, ktorá je výsledkom nedostatku investícií. Uvedomujem si, že eurozóna v súčasnosti čelí určitej neistote, najmä pokiaľ ide o výhľad vývoja svetového hospodárstva a budúce smerovanie Európy. Napriek tomu verím však, že ECB sa podarí v ďalšom období zaručiť cenovú stabilitu, a tým aj dosiahnutie cieľov Únie.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Poročilo Parlamenta o letnem poročilu Evropske centralne banke za leto 2015 ugotavlja, da visoka raven javnega dolga in številna slaba posojila v bančnem sektorju še naprej drobijo finančni trg evroobmočja, in obenem izpostavlja nekatera pomembna dejstva o trenutnih razmerah na finančnem območju.

Poročilo med drugim opozarja na zaskrbljujočo prakso ECB, ki z zagotavljanjem likvidnosti bank po negativnih obrestnih merah in odpravo zahtev za vračilo sredstev, če te pri posojilih ne dosežejo svoje referenčne vrednosti, zmanjšuje povezavo med zagotavljanjem likvidnosti centralnim bankam in posojili realnemu gospodarstvu. Ob tem tudi poudarja, da banke z zelo nizkimi stroški lahko dostopajo do sredstev za subvencioniranje svoje bilance stanja, medtem ko bi bili učinki na realno gospodarstvo minimalni, za te subvencije pa ne veljajo strogi pogoji glede izvedbe in namembnosti naložb.

Kljub mnogim pomembnim ugotovitvam pa poročilo ne nagovarja nekaterih drugih aktualnih vprašanj, kot je na primer potreba po spodbujanju bolj trajnostnega gospodarstva, in ne vključuje zahteve za vzpostavitev mehanizmov, ki bi sredstva usmerjali v naložbe z dolgoročnim pozitivnim učinkom na družbo in okolje, zato sem se pri glasovanju o tem poročilu vzdržal.

Joachim Starbatty (ECR), *schriftlich*. – Dieser Bericht ist die Antwort des Europäischen Parlaments auf den Jahresbericht der EZB 2015.

Generell ist hervorzuheben, dass dieser Report, den ich als Schattenberichterstatter für unsere Fraktion betreute, erstaunlich kritisch mit der EZB-Politik verfährt. So werden z. B. die Risiken von Niedrigzinsen ausdrücklich und besonders betont.

Allerdings weist der Text einige Punkte auf, die ich ausdrücklich nicht unterstützen kann. So sieht er die expansive Geldpolitik der EZB im Einklang mit dem Mandat der Zentralbank, begrüßt Draghis Ausspruch, „alles zu tun", um den Euro zu retten, und steht der Bankenunion positiv gegenüber.

Da es sich dennoch um eine der kritischsten Äußerungen des Parlaments zur aktuellen Politik der EZB handelt, habe ich mich in der Abstimmung enthalten, um diese positive Entwicklung zu honorieren.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Eurozóna stále trpí viacerými problémami, ako sú vysoká nezamestnanosť, príliš nízka inflácia, nízky rast a vysoký dlh verejných financií. Parlament preto vyzýva Európsku komisiu, aby pripravila návrh, ktorý zlepší makroprudenciálny dohľad a politické nástroje zmierňujúce riziká v tieňovom bankovníctve.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Der Entschließung des EU-Parlaments zum Jahresbericht der Europäischen Zentralbank 2015 habe ich nicht zugestimmt.

Das EU-Parlament begrüßt darin, dass „die EZB im August 2012 kategorisch erklärte, ‚alles zu tun', um den Euro zu verteidigen, was maßgeblich dazu beigetragen hat, die Finanzstabilität im Euro-Raum zu wahren". Es ist absolut falsch, dieses „whatever it takes" zu begrüßen. Die EZB hat damit ihr Mandat überschritten, indem sie fiskalpolitisch statt geldpolitisch gehandelt hat. Sie hat nicht die Finanzstabilität gewahrt, sondern den Euroraum auf einen falschen Pfad gesetzt. Diese Regellosigkeit setzt alle Sparvermögen in der Eurozone der Gefahr der vollständigen Entwertung aus.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Europodručje nastavlja biti pod negativanim utjecajem visoke stope nezaposlenosti, pretjerano niske inflacije (ispod ciljanih 2 %) i velikih makroekonomskih neravnoteža.

Ukupna potražnja ne može se potaknuti samo jedinstvenom monetarnom politikom ESB-a, a bez dobre fiskalne politike te ambicioznih i socijalno uravnoteženih programa strukturnih reformi. Neke države članice možda koriste niske (negativne) kamatne stope za odgodu strukturnih reformi.

Izvjestitelj je zabrinut zbog potencijalnih posljedica politike negativnih kamatnih stopa za štediše pojedince i financijsku ravnotežu mirovinskih sustava te naglašava da okončanjem te politike izrazito niskih (negativnih) kamata ESB treba upravljati pravilno, razborito i pravodobno.

Podupirem ovo Izvješće i pozdravljam kategoričko obećanje Europske središnje banke iz kolovoza 2012. da će „učiniti što god je potrebno" da bi obranila euro, što je ključno za osiguravanje financijske stabilnosti europodručja.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem za poročilo o letnem poročilu Evropske centralne banke za leto 2015. Ko se je leta 2012 Evropska centralna banka odločila, da po svoji najboljši moči zavaruje evro, je zelo pomembno prispevala k ohranitvi finančne stabilnosti v evroobmočju. Z morebitnim izstopom Velike Britanije iz Evropske unije bo evroobmočje soočeno z negativnim tveganjem.

Podpiram predsednika Evropske centralne banke Draghija, ki poudarja, da za stabilno rast v EU ni dovolj le enotna monetarna politika, če ji ne sledijo tudi sistemski ukrepi in strukturne reforme na ravni držav članic. Slovenija je ena izmed tistih držav, ki o strukturnih reformah že leta govori, žal jih pa še ni sprejela.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση τονίζει πως, παρ' όλες τις ελλιπείς στρατηγικές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), οι λύσεις που έδωσε ήταν αρκετές και αυτό που τώρα χρειάζεται είναι να συνεχίσουν ή να εμβαθύνουν τα κράτη μέλη τις διαρθρωτικές τους μεταρρυθμίσεις, να εμβαθυνθεί και να ολοκληρωθεί η τραπεζική ένωση και να εναρμονιστεί η νομισματική πολιτική των κρατών μελών. Εκφράζει μεν φόβους για νέες φούσκες ακινήτων και την ίδια στιγμή ασκεί κριτική στην ΕΚΤ για τα δάνεια με αρνητικό επιτόκιο. Η διαφωνία μας με την πιο πάνω προσέγγιση είναι κάθετη. Καταψηφίσαμε την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Η ΕΚΤ, ως ένας από τους βασικούς θεσμούς της ΕΕ, οφείλει να ενεργεί με γνώμονα το καλό των πολιτών της Ένωσης, την ευημερία τους και την αξιοπρεπή διαβίωσή τους και δεν πρέπει να τοποθετεί την προστασία του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος υπεράνω των ανθρώπων.

József Szájer (PPE), *írásban*. – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, tehát még inkább nagyobb figyelem hárul majd a bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a parlamenttel folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a központi bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ez által sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját.

Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveleti nélkül, sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának. Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyam növekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam az Európai Központi Bank 2015. évi éves jelentéséről szóló európai parlamenti jelentést, melyhez hasonlóan üdvözlöm az Európai Központi Bank munkáját az euró védelme érdekében, ami nélkülözhetetlennek bizonyult az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzésében. Egyetértek továbbá a jelentéssel abban, hogy a tagállami szintű megfelelő költségvetési politika, valamint ambiciózus és szociálisan kiegyensúlyozott strukturális reformprogramok nélkül az egységes monetáris politika önmagában nem képes ösztönözni az összkeresletet.

Helyeslem ezentúl azt a felhívást, hogy az EKB körültekintően mérje fel, milyen kockázatokkal jár a rendkívül alacsony negatív kamatláb-politika miatti vagyon- és ingatlanbuborék – különösen egyes nagyvárosokban történő – kialakulása, és hogy az Európai Rendszerkockázati Testülettel együtt nyújtson be javaslatokat kifejezetten ennek a problémának a megoldására szolgáló makroprudenciális ajánlások kidolgozására nézve. Ezenfelül egyetértek azzal a megállapítással is, hogy a monetáris politika és a Parlament szélesebb nyilvánosság felé való átláthatóságának biztosítása érdekében, rendkívül fontos a monetáris párbeszéd folytatása.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Raportul anual pe care Parlamentul îl pregătește privind documentul prezentat de Banca Centrală Europeană acoperă activitățile BCE desfășurate în domeniul politicii monetare - cum ar fi ratele dobânzilor și operațiunile monetare. Acesta însă nu acoperă aspecte specifice legate de funcția de supraveghere pe care BCE o are în contextul uniunii bancare.

Consider că BCE singură, fără susținere, nu poate stimula cererile înaintate, cu excepția cazului în care acestea sunt completate de investiții și programe ambițioase, desfășurate la nivelul statelor membre. În acest context, votez pentru susținerea documentului.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport annuel de la Banque centrale européenne pour 2015.

La zone euro continue à subir un fort taux de chômage, une inflation trop basse ainsi que des déséquilibres macroéconomiques encore importants, y compris des déséquilibres excessifs des comptes courants. En outre, elle est confrontée à un niveau très bas de croissance de la productivité, qui découle en particulier de l'absence d'investissements – dix points de pourcentage en-deçà du niveau d'avant la crise –, d'un manque de réformes structurelles et de la faiblesse de la demande intérieure.

Le niveau élevé de la dette publique, et en particulier le volume énorme de prêts non performants dans le secteur bancaire, ainsi qu'un secteur bancaire encore sous-capitalisé dans certains États membres, entraînent toujours une fragmentation du marché financier de la zone euro, ce qui réduit la marge de manœuvre permettant de soutenir les économies les plus fragiles.

Seules une politique budgétaire solide et des réformes structurelles et équilibrées sur le plan social axées sur le renforcement de la productivité pourront apporter un développement économique durablement positif dans ces États membres.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The ECB Annual Report describes the activities of the European System of Central Banks and reports on the Eurosystems's monetary policy of the previous year. This year's report stresses that although the ECB's operations show a positive impact regarding assisting in real economic growth in the euro area, high public and private debt and the insufficient implementation of growth-enhancing reforms remain at the heart of the ECB's setbacks. I voted in favour of the draft report for 2015, as it has proven to be an important mechanisms in evaluating the ECB's performance and activities, providing foresight as well as hindsight into both the positive and negative policies and practices of the Bank, which, in the case of negative practices, if left unchecked, can have disastrous effects on the EU economy.

Patrizia Toia (S&D), *per iscritto*. – Alla luce dei dati, seppur modesti, di crescita economica, desidero incoraggiare la BCE a proseguire nella messa a punto di un programma di riforme strutturali nei paesi membri dell'Unione. Sottolineo inoltre l'importanza di un solido rafforzamento delle competenze del Meccanismo di vigilanza unico. Di concerto con i programmi di politica monetaria, il completamento dell'Unione bancaria permetterebbe di intravedere nei prossimi anni la crescita della competitività, per far tornare l'inflazione all'obiettivo del 2%.

Politiche di rilancio dell'economia devono assolutamente coniugarsi con la lotta alla disoccupazione che deve essere considerata una questione urgente e che continua a essere tra le cause della lenta ripresa economica. Nonostante sia scesa rispetto ai livelli del 2015, permangono consistenti disparità tra gli stati europei, con il 24% di disoccupazione in Grecia e il 6% in Germania, ancora più allarmante se si considerano i dati sulla disoccupazione giovanile.

È centrale affrontare con tempestività il consolidamento dei disavanzi pubblici sottolineando il ruolo chiave dei governi, dando impulso a politiche di crescita e sostegno alle categorie svantaggiate, dalla ricerca alle politiche di integrazione.

Ivica Tolić (PPE), *napisan.* – Podržavam izvješće o Godišnjem izvješću Europske središnje banke za 2015. Smatram da je izvješće za 2015. godinu u usporedbi s onim iz 2014. sustavnije, preglednije, te da kvalitetnije identificira meritum programa Europske središnje banke. Naglasak na europskoj monetarnoj politici te inzistiranje na neovisnosti Europske središnje banke u provođenju iste je ključ za održavanje stabilnosti cijena u državama članicama Europske unije. Također, pozivanje Europske središnje banke za ocjenom rizika i prevencijom ponovnog stvaranja balona na tržištu imovine i nekretnina koja prijeti zbog politike izrazito niskih kamatnih stopa potreban je kako bi se izbjegao novi financijski kolaps. Konačno, pozivanje Europske središnje banke da poštuje načela proporcionalnost u provođenju monetarne politike hvale je vrijedan zahtjev.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan.* – Zadovoljna sam s činjenicom da su izvjestitelji temi Europske središnje banke i politike koju ista provodi pristupili s iznimnim senzibilitetom. Posebice je ohrabrujuće vidjeti kritičke opservacije na problematične točke kao što su efekti koje može prouzročiti politika vrlo niskih (ili negativnih) kamatnih stopa.

Međutim, ne mogu se složiti s nekim elementima koje izvješće sadrži, posebice s tvrdnjom da je izvanredna ekspanzivna politika Europske središnje banke kao što je kupovanje imovine, ciljane operacije dugoročnog refinanciranja itd., konzistentna i komplementarna s njenim mandatom.

Stoga sam glasovala suzdržano.

Romana Tomc (PPE), *pisno.* – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o letnem poročilu Evropske centralne banke za leto 2015 sem podprla. Letno poročilo se osredotoča na aktivnosti ECB v monetarni politiki in se ukvarja samo z dejanskim letnim dogajanjem v ECB.

Politika nizkih obrestnih mer, ki jo je vodila ECB, je dala določene rezultate. Sprostitev dodatnega denarja za rast gospodarstva je bila dobra odločitev. Vendar nadaljnje vztrajanje na nizkih obrestnih merah ne bi bilo dobro. Nenazadnje predstavlja tudi veliko nevarnost za pokojninske sklade, za katere obresti pomenijo sredstvo za ohranjanje in večanje premoženja.

Zdi se, da je ravno tiste države, ki že v preteklosti niso naredile potrebnih reform, gospodarska rast uspavala. To je zelo nevarno, saj bodo naslednje krize, če bodo prišle, kar prav gotovo bodo, pričakale še manj pripravljene kot doslej.

Slovenija je prav gotovo eden izmed takšnih primerov, to lahko vidimo iz poročil evropskega semestra. Trdnost evropskega monetarnega sistema je odvisna tudi od trdnosti vsakega posameznega, še tako majhnega nacionalnega sistema. Težave v bankah, s katerimi so se spopadale države, niso bile le posledica krize, ampak predvsem nevestnega, pogosto tudi namerno škodljivega ravnanja posameznikov ali nekaterih zainteresiranih skupin.

ECB bi morala v okviru svojih pristojnosti spodbujati ugotavljanje odgovornosti. Glede na odzive v povezavi s sanacijo slovenskega bančnega sistema je ECB žal ravnala preveč zadržano.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito.* – He votado en contra de este informe, a mi juicio, excesivamente complaciente con la actividad del Banco Central Europeo. Considero que el BCE incurrió durante 2015 en una clara extralimitación de sus funciones al utilizar los medios a su disposición para ejercer una presión política sobre el Gobierno griego. Además, la política de expansión cuantitativa y de compra de bonos por medio de los mercados secundarios, ha supuesto un regalo a las instituciones financieras que no ha redundado en beneficios para la sociedad y no ha logrado resolver los problemas económicos que pretendía.

Ulrike Trebesius (ECR), *schriftlich.* – Dieser Bericht ist die Antwort des Europäischen Parlaments auf den Jahresbericht der EZB 2015.

Generell ist hervorzuheben, dass dieser Report erstaunlich kritisch mit der EZB-Politik verfährt. So werden z. B. die Risiken von Niedrigzinsen ausdrücklich und besonders betont.

Der Text weist auch einige Punkte auf, die ich ausdrücklich nicht unterstützen kann. So sieht er die expansive Geldpolitik der EZB im Einklang mit dem Mandat der Zentralbank, begrüßt Draghis Ausspruch, „alles zu tun", um den Euro zu retten, und steht der Bankenunion positiv gegenüber.

Da es sich dennoch um eine der kritischsten Äußerungen des Parlaments zur aktuellen Politik der EZB handelt, habe ich mich in der Abstimmung enthalten, um diese positive Entwicklung zu honorieren.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I think this report is a good compromise among European Parliament sensibilities. The ECB's action in response to the financial crisis was necessary to get credit flowing into the real economy. However, its effects will fade if national governments in countries like France, Spain and Italy do not reduce their excessive debt levels and implement reforms that generate growth and jobs. The ECB should be aware that increased banking concentration is one of the factors diminishing the effects of its monetary policies. The German banking system with a wide network of small banks should be the role model for the Eurozone.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Le traditionnel rapport sur l'action de la BCE s'éloigne du simple commentaire du rapport 2015 de l'institution et s'intéresse à la fois à la situation macroéconomique et aux dernières mesures prises par la banque centrale, y compris donc au cours de l'année 2016.

Il est ainsi clairement exprimé des réserves sur la transmission à l'économie réelle du QE, sur les effets d'éviction qu'il induit, sur les risques de bulles d'actifs, sur la qualité douteuse des collatéraux apportés en contrepartie des liquidités, sur la non conditionnalité en termes de prêt à l'économie réelle de certains programmes, sur les risques des taux zéro sur le modèle économique de l'assurance-vie, sur celui de krach obligataire en cas de relèvement des taux, sur la gestion délicate d'une sortie du QE, sur le nécessaire partage des tâches avec l'EBA, etc.

Au final, l'avis qui nous est livré n'est pas une ode à Mario Draghi et à la BCE, les critiques et les réserves sont là. Toutefois, le modèle que nous préconisons irait bien au-delà de ces simples critiques. Nous sommes partisans d'une renationalisation de la politique monétaire et de la supervision bancaire, autour d'un euro monnaie commune accompagnant le passage aux monnaies nationales.

J'ai choisi l'abstention.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Az Egyesült Királyság Európai Unióból történő esetleges kiválását illetően Draghi elnök helyesen jelentette ki, hogy „az, hogy a gazdasági kilátások mennyiben változnak, nagyban függ az előttünk álló tárgyalások időzítésétől, lefolyásától és végső kimenetelétől. Mindezidáig az euróövezet ellenálló volt, ám e miatt a bizonytalansági tényező miatt az alapforgatókönyv negatív irányban változhat" – szerepel a dokumentumban. Szavazatommal a végszavazásnál a frakció álláspontját támogattam.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. – Pritariu tam, kad gerai veikianti, diversifikuota ir integruota kapitalo rinka galėtų palaikyti bendros pinigų politikos perdavimo priemones. Ypač svarbu spręsti neveiksnių paskolų problemą labiausiai nukentėjusiuose nacionaliniuose bankininkystės sektoriuose, siekiant atkurti sklandų pinigų politikos perdavimą visoje euro zonoje.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe, a mi juicio, excesivamente complaciente con la actividad del Banco Central Europeo. Considero que el BCE incurrió durante 2015 en una clara extralimitación de sus funciones al utilizar los medios a su disposición para ejercer una presión política sobre el Gobierno griego. Además, la política de expansión cuantitativa y de compra de bonos por medio de los mercados secundarios, ha supuesto un regalo a las instituciones financieras que no ha redundado en beneficios para la sociedad y no ha logrado resolver los problemas económicos que pretendía.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on the European Central Bank Annual Report for 2015. The Report stresses that the euro area continues to suffer from a high level of unemployment, excessive low inflation and large macroeconomic imbalances. The Report underlines the federal nature of the European Central Bank, which rules out national vetoes, enabling it to act decisively in addressing the crisis. In addition, it notes that the APP would have a higher impact on the European economy if it was accompanied by effective and socially balanced structural reforms designed to increase the competitiveness of the European economy. I voted in favour because I believe that a well-functioning, diversified and integrated capital market would support the channels of transmission of the single monetary policy.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – En cumplimiento con lo establecido en el artículo 284 del TFUE, se presenta el Informe Anual del Banco Central Europeo ante la Eurocámara. En esta ocasión, los temas centrales han sido la recuperación de la economía de la Eurozona, la baja inflación, los efectos de los tipos de interés bajos y la decisión del BCE de expandir su Programa de Compra de Activos. El análisis que el Parlamento Europeo hace aquí de este informe es ciertamente valioso, ya que se centra en los elementos nucleares de las actividades propias del BCE, como son las políticas monetarias —rompiendo con la praxis consistente en abarcar políticas económicas generales que en anteriores ocasiones llevó a retrasos y complicaciones en el procedimiento parlamentario—. El texto presente, a favor del cual he votado, proporciona una evaluación equilibrada de la relación entre las políticas monetarias, las reformas estructurales y los riesgos de los tipos de interés bajos; también, del Programa de Compra de Activos del BCE, no pidiendo su expansión, sino solicitando un estudio del impacto que tendría para la deuda pública.

Marco Valli (EFDD), *per iscritto*. — Ho votato contro questa relazione del Parlamento sulla Relazione annuale 2015 della BCE perché esprime una visione completamente distorta e miope della realtà. Si tratta di una mera propaganda pro-BCE e pro-Euro, che sembra ignorare totalmente le vere cause dei problemi e il chiaro fallimento della politica monetaria nel contrastare la crisi. Il testo celebra anzi il successo della politica monetaria e attribuisce il problema della mancata ripresa economica agli Stati membri, da condannare per non aver pienamente implementato le assurde e insostenibili riforme strutturali imposte dalla Commissione. La relazione è chiaramente sbilanciata e anche incompleta, dato che non esprime nessuna osservazione critica in merito al ruolo controverso della BCE nella Troika e soprattutto rispetto ai conflitti di interesse e alle forti asimmetrie della nuova funzione di supervisione bancaria.

Non sono stati inclusi i nostri emendamenti che sottolineavano come la causa della crisi e dell'elevato tasso di disoccupazione nell'UE fosse da attribuire all'adozione della moneta unica, invocavano l'introduzione dell'opt-out per consentire a ogni Stato membro di uscire dall'Eurozona e riconquistare la propria sovranità, e denunciavano l'impatto inefficace e controproducente delle politiche non convenzionali BCE nel contrastare la crisi, criticando infine i progetti dell'Unione bancaria e dell'Unione dei mercati dei capitali, e insistendo sulla necessità di introdurre la riforma strutturale delle banche.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe puesto que se queda muy corto en las críticas al funcionamiento del Banco Central Europeo durante el ejercicio de 2015. Señala algunas críticas sustanciales de la actividad del BCE durante este periodo, el papel de los tipos de interés súper reducido, el impacto del *Quatitative Easing*, etc. Sin embargo, el informe continúa llamando a la necesidad de «reformas estructurales» para que la misma política monetaria pueda funcionar. Necesitamos una política monetaria diferente que ponga en cuestión la «independencia» del BCE y permita que funcione para financiar deuda pública y no solo mercados de deuda, donde el sistema financiero chantajea a los Estados. El informe no critica la actual estructura, ni su funcionamiento antidemocrático y es por esto por lo que he decido votar en contra del mismo.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – With my S&D and EPLP colleagues, I voted in support of this report because it expresses its concerns on the potential consequences that the actual negative interest rates policy could have for individual savers, pension schemes and in terms of the development of asset bubbles and asks the European Commission to come forward with proposals to improve macro prudential oversight and the policy tools available for mitigating the risks in the shadow banking.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat de ECB voorstander is van het kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie en de daaruit voortvloeiende lagere kapitaalvereisten, die zowel de securitisatiemarkten, als de financiering van de reële economie nieuw leven zullen inblazen.

Paavo Väyrynen (ALDE), *kirjallinen*. – Äänestin Euroopan keskuspankin viime vuoden vuosikertomusta käsitellyttä mietintöä vastaan. Mietintö tukee voimakkaasti Euroopan keskuspankin politiikkaa, näkee Euroopan talousongelmien taustalla jäsenmaiden epäonnistumisen rakenteellisissa uudistuksissa ja kannustaa rakentamaan pankki- ja pääomamarkkinaunionia.

Mielestäni yritykset korjata euron valuvikoja vain pahentavat nykyistä tilannetta. Yhtenäisvaluutan perusvika on siinä, että mukana on liian erilaisia kansantalouksia. Euroopan keskuspankin tehtävä on toivoton, kun se yrittää vauhdittaa inflaatiota lähelle kahden prosentin tavoitetta. Euroalueen kokonaiskasvu on ollut olematonta. Laajan euroalueen reunamaat – Suomi mukaan lukien – ovat joutuneet velkakierteeseen, sisäisiin devalvaatioihin, suurtyöttömyyteen ja kovalle säästökuurille. Paras vaihtoehto olisi euroalueen hallittu purkaminen siten, että kaikki jäsenmaat tai ainakin osa niistä ottaisi euron rinnalla uudelleen käyttöön kansalliset valuutat.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Le rapport sur les activités de la Banque centrale européenne en 2015 — adopté par 16 voix de majorité — contient apparemment quelques réformes intéressantes du point de vue social et critique à juste titre la tendance de la BCE à s'aligner sur la position allemande malgré des conséquences désastreuses.

Malheureusement, ce rapport est peu critique — même complaisant – vis-à-vis de la politique monétaire de la BCE.

Il s'agit d'un faible compromis entre les groupes PPE, S&D et ALDE: on se concentre essentiellement sur les «réformes structurelles» à entreprendre et sur la «compétitivité» — des mots éculés et vides de sens.

A minima, il aurait fallu demander à la BCE de se fixer des objectifs en matière d'emplois au lieu de son obsessionnelle volonté de lutter contre la seule inflation.

Pour que l'Europe avance, il faut une nouvelle politique monétaire et, là encore a minima, un contrôle démocratique de la BCE.

Ce rapport ne tire pas de conclusions satisfaisantes. J'ai voté contre.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Hoje, é claro que União Bancária criada para dar solidez ao sistema financeiro e tratar dos bancos sistémicos, apelidados de demasiado grandes para falir, não passou de uma manobra destinada a retirar da esfera dos governos nacionais qualquer possibilidade de intervir e a impor um conjunto de operações de fusões entre instituições financeiras, agravando, portanto, o problema que supostamente deveria resolver.

No caso português, a situação é gritante. Com a centralização de todas as funções de supervisão e resolução no BCE, os maiores bancos acabaram por ser vendidos a grupos estrangeiros a preço de saldo, ficando o prejuízo por conta dos contribuintes, uma vez que o fundo de resolução apenas tem sido financiado pelo Estado Português.

Como é evidente, esta União Bancária não irá resolver nenhum dos problemas das economias, com ou sem o sistema de garantia de depósito. Porque esta União Bancária é expressão do domínio do sistema financeiro sobre o poder político da UE, que há muito se demitiu de defender os interesses do cidadão para se dedicar a servir os interesses daqueles que mandam, de facto, na Europa.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Bericht unterstützt die außerordentlichen Maßnahmen und die Geldpolitik, die von der EZB angesichts der andauernden Finanzkrise ergriffen wurden. Dabei wird explizit die Umsetzung der einheitlichen Geldpolitik genannt und in diesem Rahmen die schrittweise Vollendung der Bankenunion und der Kapitalmarktunion gefordert. Da ich aber eine solche Transferunion ablehne, habe ich gegen diesen Bericht gestimmt.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – Over several years, the ECB has taken action to keep the eurozone from further upheaval. However, we must be clear that the 'structural reforms' that we need are not more austerity, or more blindly applied 'budgetary discipline'. What we need is sensible social public investment for inclusive and sustainable growth. The eurozone and the EU as a whole must be built on social solidarity across borders.

Regardless of what the outcome of Brexit might be, we must maintain our core values and stick to the principles of the internal market and a social Europe.

Lieve Wierinck (ALDE), *in writing*. — I voted in favour of this resolution since I support the role that the ECB has of defending the euro. I support the gradual implementation of the full Banking Union and I also believe that the distortion of competition has to be avoided. As a liberal I support transparency, so I believe that there has to be more information on asset purchases. In this time of economic and political turmoil, the credibility of the European Central Bank is fundamental in order to make the European economy work. I believe that the ECB has to analyse the different situations across Member States before the implementation of new monetary policies, and thus analyse which Member State relies more on banks or capital markets for the financing of the economy, in order to prevent bad impacts on those economies. I agree that single monetary policies alone cannot stimulate aggregate demand unless it is complemented by efficient fiscal policies and socially balanced reform programmes at Member State level.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – Am votat rezoluția referitoare la Raportul anual al BCE pentru anul 2015. Rezoluția subliniază caracterul federal al BCE, fapt ce a permis luarea unor măsuri ferme împotriva crizei și recunoaște că măsurile extraordinare adoptate de BCE pentru a readuce rata inflației la 2 % pe termen mediu sunt conforme cu termenii mandatului său. În rezoluție se subliniază că în continuare există discrepanțe între ratele de finanțare acordate IMM-urilor și cele acordate societăților mai mari.

PE atrage atenția că nevoia constantă de ajustări ale bilanțului afectează, printre altele, disponibilitatea creditelor pentru IMM-uri în unele state membre. PE ia act de recunoașterea de către prezidiul BCE a existenței unor efecte distributive ale politicilor BCE cu impact asupra inegalităților și ia act de evaluarea BCE conform căreia reducerea costurilor de credit pentru cetățeni și IMM-uri, dublată de stimularea ocupării forței de muncă în zona euro, ar putea compensa parțial aceste efecte distributive.

Marco Zanni (EFDD), *per iscritto*. – Come ogni anno, abbiamo votato la relazione sulla BCE. Quest'anno la relazione è particolarmente controversa: nettamente schierato a favore della BCE, il testo fa un esame soltanto parziale e non avanza alcuna critica. Tutte le politiche non convenzionali della BCE vengono etichettate come politiche di successo e viene enfatizzata più volte la totale indipendenza della banca di Francoforte. Al contrario, si mette più volte in discussione la capacità degli Stati di fare le riforme strutturali e si imputa a loro stessi l'eventuale insuccesso di politiche non previste dai trattati. Nessuna critica sul ruolo della BCE nella supervisione bancaria, né tanto meno nella Troika.

Come già fatto in commissione ECON, ho espresso voto negativo a questa relazione con particolare attenzione al fatto che le politiche non convenzionali della BCE non solo si sono rivelate inutili poiché non hanno aiutato l'economia reale, ma sono state altresì dannose allorché, immettendo liquidità nel mercato, hanno favorito attività speculative da parte delle banche e aumentato il rischio di bolle speculative.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – Zpráva o výroční zprávě Evropské centrální banky se zabývá ekonomickou situací EU a vyjadřuje pozici Evropského parlamentu k této problematice. Zprávu jsem se rozhodl podpořit, protože souhlasím s naprostou většinou předložených doporučení. Myslím si, že jasnými ekonomickými prioritami EU by mělo být zajištění dostatečně odolné eurozóny a neporušeného jednotného trhu. Je zřejmé, že eurozóna v současné době čelí problému s vysokou nezaměstnaností, nízkou mírou inflace a makroekonomickou rovnováhou. Souhlasím s tím, že ke zlepšení této situace pomůže zejména silná rozpočtová politika a sociálně vyrovnané strukturální reformy, které zajistí zvýšení celkové produktivity evropské ekonomiky.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Správu Európskeho parlamentu, ktorá bola odpoveďou na výročnú správu Európskej centrálnej banky za rok 2015, som nepodporila. Hoci táto správa bola svojim prístupom a obsahom príjemným prekvapením, napriek tomu sa v nej nachádzalo niekoľko prvkov, s ktorými sa nestotožňujem. K pozitívnym prvkom správy patril najmä spravodlivo kritický prístup k politike Európskej centrálnej banky. K tým negatívnym zasa ospravedlňovanie kontroverzného kroku banky znížiť úrokovú sadzbu na negatívnu úroveň, či prvkov expanzívnej politiky centrálnej banky. Práve pre tieto skutočnosti som sa v záverečnom hlasovaní rozhodla zdržať.

Željana Zovko (PPE), *napisan*. – Podržavam Godišnje izvješće Europske središnje banke za 2015. godinu. Europska središnja banka krovno je tijelo u provođenju monetarne politike u Europskoj uniji. Važno je da to tijelo ima neovisnost u djelovanju i provođenju mjera čiji je cilj stvaranje stabilnog bankarskog sustava te održavanje razine inflacije i kamatnih stopa. Ipak, kako je i samo izvješće dobro identificiralo - mjere gospodarskog razvoja i rasta ne mogu ovisiti samo o monetarnoj politici, potrebno je angažirati čitav niz drugih mehanizama kako bi se stvorili zdravi temelji budućeg gospodarskog rasta. Podržavam ideju postojanja nezavisnog tijela na europskoj razini koje određuje kreditni rejting država članica zbog više puta uočenih pogrešaka u radu privatnih agencija za dodjeljivanje kreditnog rejtinga. Slažem se da rad Europske središnje banke treba biti što više transparentan te da mora postojati javnost rada u onoj mjeri u kojoj to ne narušava normalan rad.

Marco Zullo (EFDD), *per iscritto*. — La relazione, che viene presentata annualmente dalla BCE al Parlamento, illustra le misure e le politiche adottate dalla medesima istituzione in materia monetaria nel corso del 2015. In questo documento tutte le politiche non convenzionali della BCE vengono identificate come politiche di successo. Invece, viene messa in discussione la capacità degli Stati di fare le riforme strutturali e si imputa a loro stessi l'eventuale insuccesso di politiche non previste dai trattati ma poste in essere dalla BCE. Ancora, non troviamo nessuna critica sul ruolo della BCE nella supervisione bancaria. Noi del M5S abbiamo presentato degli emendamenti che mettono in luce come, non solo, le politiche non convenzionali adottate dalla BCE si siano rivelate inutili poiché non hanno aiutato l'economia reale, ma anche siano state dannose. L'immissione di liquidità nel mercato ha, infatti, favorito le attività speculative da parte delle

banche e accresciuto quindi il rischio di bolle speculative. È inoltre necessario che la BCE ponga fine ad una eccessiva interpretazione del suo trattato costitutivo, assumendo più funzioni di quante previste originariamente come nel caso della partecipazione alla Troika e più recentemente della supervisione bancaria UE (SSM). Ho quindi dato il mio voto contrario a questa relazione.

Milan Zver (PPE), *pisno.* – Glasoval sem za Poročilo o letnem poročilu Evropske centralne banke za telo 2015, ker menim, da podaja uravnoteženo in realno oceno učinka monetarnih politik in strukturnih reform ter tveganja politike nizkih obrestnih mer.

6.7. Green Paper on Retail Financial Services (A8-0294/2016 - Olle Ludvigsson)

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhor Presidente, a crise financeira mostrou duas coisas: primeiro, que a concentração financeira é uma coisa muito perigosa, segundo, que apenas uma regulação forte pode proteger os interesses dos consumidores. Este relatório parece esquecer as duas lições. Eu sou forte apoiante da estandardização dos produtos, mas, a esse respeito, o relatório é muito vago. Aposta na restrição de objetivos de vendas e numa maior informação e mais exigente aos consumidores, mas isso não chega. É importante, mas é ingénuo, nós pensarmos que podemos eliminar o risco enquanto os bancos venderem produtos que os consumidores não são capazes de decifrar.

Sejamos honestos, este relatório não previne novos lesados dos bancos e já tanta gente na Europa perdeu as poupanças de toda uma vida. Pelo contrário, este relatório, por exemplo, ao eliminar restrições à concorrência nos serviços de retalho, terá como consequência a formação de enormes conglomerados financeiros e a constituição de mais instituições, muito grandes para falhar. Por tudo isso votei contra. Devíamos ter aprendido e não o fizemos.

Stanislav Polčák (PPE). – Pokud jde o finanční maloobchodní služby, tak já zde vnímám opravdu jedno velmi výrazné riziko, a to je riziko nedostupnosti informací a nedůvěry spotřebitelů nebo klientů finančních služeb právě k těmto službám.

Tuto nedůvěru musíme překonat. Já jsem tuto zprávu podpořil z toho důvodu, že myslím, že velmi pravdivě pojmenovává i snahu Evropské komise a její návrhy na řešení obtíží v tomto klíčovém odvětví nebo v jednom z těch klíčových odvětví bankovního sektoru. My musíme překonat roztříštěnost finančních služeb, která je dnes dána roztříštěností právních řádů. 28 právních řádů znamená skutečně velmi zásadní problém, například pro řešení přeshraničních sporů nebo pro určení příslušnosti, například soudů pro řešení sporů vyplývajících z těchto právních vztahů.

Je zde celá řada složitých momentů. Obtížnost té problematiky, nedostupnost informací, to bychom měli řešit, sledovat světový vývoj, ale myslím si, že Komise v této věci nezahálí, tudíž jsem tuto zprávu podpořil.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto.* – La seguente relazione riguarda la creazione di un mercato unico europeo per quanto riguarda i servizi finanziari al dettaglio. Nella relazione manca completamente un'analisi critica delle conseguenze che porterebbe l'implementazione di un mercato unico europeo. Contrariamente a quanto descritto nella relazione, infatti, le conseguenze sarebbero molto negative soprattutto per investitori privati e PMI, che vedrebbero di molto ristretta la loro accessibilità ai mercati. Poiché credo che quanto detto in precedenza non rappresenti affatto una soluzione, bensì crei e amplifichi gli squilibri macroeconomici già presenti in larga scala nell'economia europea, danneggiando soprattutto i piccoli investitori. Queste sono le ragioni per cui ho votato negativamente.

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), *por escrito.* – He votado a favor de este informe de propia iniciativa, que refleja la posición del Parlamento respecto del Libro Verde sobre servicios financieros al por menor elaborado con la Comisión, ya que se proponen distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza.

También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro destinada a aumentar la financiación de inversiones verdes y sostenibles.

Se han aprobado además varias enmiendas promovidas los socialistas españoles, para acabar con la práctica de la cancelación de tarjetas de pago por traslado de residencia a otro Estado miembro, limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos, y en defensa del euro como moneda principal del mercado de servicios financieros, por lo que se trata de un informe muy progresista y europeísta, que puede influir decisivamente en las próximas propuestas legislativas de la Comisión sobre la materia.

Es lamentable que la derecha europea haya intentado eliminar, tanto en comisión como en el pleno, el párrafo relativo a la defensa de los derechos de los usuarios de tarjetas de pago, pero me felicito por que no haya tenido éxito.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe, debido a que supone una continuación de la desregulación financiera que impera en el sistema financiero de la Unión. Este Libro Verde presenta la iniciativa de regular productos financieros minoristas a nivel trasnacional. En lugar de buscar una mayor transparencia y seguridad para los potenciales consumidores, el informe deja en manos del sistema financiero la creación de todo tipo de productos. En vez de simplificar, se deja hacer, permitiendo una diversidad y complejidad de productos financieros que pueden minar los intereses de los consumidores europeos, como ya ha ocurrido en el pasado con las participaciones preferentes. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — I voted against this report (a response to a Commission proposal) because I believe it weakens consumer protection when it comes to the investments of ordinary people. It also promotes the exclusion of those consumers who are not digitally 'literate'.

There are a lot of negative elements in both the Commission's proposal and this report, which promotes competition in the marketing of these products, fails to recognise significant differences in the nature of complex products in different countries, and will provide advantages for the largest multinational financial institutions.

The report aims to 'level the playing field' for various financial instruments across the EU and to facilitate the marketing of financial products across borders. But the financial products on the market vary significantly in complexity and in different countries. They are impossible to compare, and proposals in this report would create further advantages for multinational corporations in aggressively marketing their products across borders.

By promoting complex financial products at the same level as standard products, consumer protection is significantly weakened.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport. Les développements du marché unique des services financiers de détail dans un monde digitalisé ne fonctionneront que si nous assurons un niveau suffisant de protection des consommateurs grâce à une meilleure information et à une plus grande transparence. Nous demandons à la Commission de proposer un plan d'action cohérent comprenant des propositions législatives concrètes pour créer un marché européen dans lequel la protection des consommateurs et la transparence aient toute leur place.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl mažmeninių finansinių paslaugų žaliosios knygos. Ši iniciatyva savalaikė, atsižvelgiant į būtinybę aktyviai veikti visais politikos formavimo etapais, kad būtų galima efektyviai ir tinkamai reaguoti į pokyčius šioje novatoriškoje rinkoje. Jeigu norime, kad nauji teisės aktai gerai veiktų sparčiai besikeičiančioje rinkoje, turime būti aktyvūs čia ir dabar. Žalioji knyga yra būtina, nes dabar vykdomas spartus finansinių rinkų skaitmeninimas atveria naujas galimybes. Tinkamai panaudotas skaitmeninimas galėtų tapti tuo postūmiu, kurio reikia norint pradėti šalinti vis dar egzistuojančias tarpvalstybines kliūtis mažmeninių finansinių paslaugų srityje. Dabar atsirado galimybė susieti visoje Europoje įsisteigusius finansinių paslaugų subjektus su Europos vartotojais. Šios retos progos sukurti bendrąją rinką nereikėtų praleisti.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, διότι θεωρώ πως είναι εξαιρετικά σημαντικό να προωθούνται θετικές εξελίξεις στις αγορές λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών μέσω της δημιουργίας ανταγωνιστικού περιβάλλοντος και της διατήρησης ισότιμων όρων ανταγωνισμού για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Ziel dieses Berichts ist es, den Binnenmarkt für Finanzdienstleistungen für Privatkunden weiter auszubauen. Dabei ist wichtig, die spezifischen Hindernisse, denen Verbraucher und Unternehmen bei der Nutzung des Binnenmarkts ausgesetzt sind, zu identifizieren und Lösungen zu schaffen, um diese Hindernisse zu überwinden. Durch die Digitalisierung werden wichtige Impulse geschaffen, die dabei helfen können, solche Hindernisse für grenzüberschreitende Tätigkeiten abzubauen.

Ich habe für den Entwurf gestimmt, da der Aufbau eines Binnenmarkts für Finanzdienstleistungen für Privatkunden bisher noch nicht weit genug vorangeschritten ist. Es ist daher von besonderer Wichtigkeit, dass die Angebotsauswahl, die Transparenz und der Wettbewerb zum Vorteil des europäischen Verbrauchers grenzüberschreitend verbessert werden.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – L'objectif de ce livre vert est de lancer un débat sur la manière dont le marché européen des services financiers de détail pourrait s'ouvrir davantage.

La principale recommandation est d'établir une confiance réciproque, notamment en assurant la protection des consommateurs et la libre activité des entreprises dans leurs activités transfrontalières.

Nous nous opposons à cette volonté d'agrandir encore le marché unique car ce dernier a prouvé qu'il apportait plus de problèmes et d'inconvénients que d'avantages, notamment à cause des disparités économiques, culturelles et réglementaires. Nous craignons donc que la mise en place du marché unique pour les services financiers de détail cause de graves séquelles à notre économie nationale et que les futures disparités de marché soient corrigées par encore plus d'administration et de contrôle technocratiques bruxellois.

Par ailleurs, les achats transfrontaliers de services financiers de détail sont une grave menace pour notre souveraineté bancaire et pour l'avenir de nos citoyens en cas de disparition de l'euro.

Ce marché unique veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur, mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro ou l'Union européenne.

J'ai donc voté contre ce rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – This report calls for greater harmonisation of financial services, and therefore I had no choice but to vote against it.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport car la présentation de ce livre vert me semble être un choix approprié. En effet, la construction du marché unique des services financiers de détail est restée à un stade embryonnaire. Nous sommes encore aujourd'hui en présence de 28 marchés différents et peu compétitifs. La numérisation est un facteur qui devrait nous permettre de supprimer les barrières à l'activité transfrontalière et je salue le lancement prochain d'une consultation publique auprès des acteurs du secteur.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl Žaliosios knygos dėl mažmeninių finansinių paslaugų. ES mažmeninių finansinių paslaugų rinka vis dar nepakankamai išvystyta ir labai susiskaidžiusi, pavyzdžiui, tarpvalstybinių sandorių skaičius yra mažas, todėl reikalingi efektyvūs veiksmai siekiant išnaudoti visą bendrosios rinkos potencialą ir skatinti galutiniams naudotojams naudingas inovacijas. Atsižvelgiant į tai, pritariu Komisijos iniciatyvai, kuria buvo parengta Žalioji knyga dėl mažmeninių finansinių paslaugų.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A jelentés a lakossági pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos zöld könyvről szól. Abból indul ki, hogy a pénzügyi kirekesztés széles körben elterjedt és súlyos probléma Európa-szerte, ami igen megnehezíti az emberek életét, mert nem férhetnek hozzá megfelelő módon legalább a legalapvetőbb pénzügyi szolgáltatásokhoz. Ezért a lakossági pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos zöld könyv főként a határokon átnyúló szolgáltatásokat kereső polgároknak kínált pénzügyi szolgáltatásokra összpontosít. Felfogása szerint céltudatosan továbbra is a határok lebontására és a lakossági pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos innovációt akadályozó, meglévő protekcionista irányzatok megfékezésére kell törekedni.

Nem értek egyet a jelentésben foglaltakkal. A Brexit bebizonyította, hogy a megalapozatlan integrációnak határai vannak, ennek átlépése szétesést eredményezhet. A fő probléma, hogy miközben mindent központosítani és Brüsszel hatálya alá akarnak vonni, a brüsszeli bürokraták nem felelnek azokért a gazdasági és társadalmi problémákért, amelyeket ez a központosító integráció okoz. (Például a periféria országainak eladósodására, vagy az életszínvonal csökkenésére.) Minden további ilyenfajta integrációs törekvésre nemet mondunk, az Unió mellényét az elejétől kezdve újra kell gombolni.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – Calls on the Commission to become further involved in consumer protection in financial services, accordingly UKIP voted against.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – L'objectif de ce livre vert est de lancer un débat sur la manière dont le marché européen des services financiers de détail pourrait s'ouvrir davantage. Pour le moment, les achats transfrontaliers de ces services restent très limités et la plupart d'entre eux est déjà disponible sur les marchés nationaux. La principale recommandation est donc d'établir une confiance réciproque, notamment en assurant la protection des consommateurs et une certaine liberté des entreprises dans leurs activités transfrontalières. Ce marché unique veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur, mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro… ou l'Union européenne.

J'ai voté contre ce texte.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui est la contribution du PE au Livre vert de la Commission sur les services financiers de détail visant à préparer le plan d'action à proposer en 2017, tout en soutenant la priorité de la Commission qui consiste à identifier les obstacles spécifiques auxquels les consommateurs et les entreprises sont confrontés et les moyens de les surmonter. Le rapport insiste sur la nécessité d'assurer une bonne protection des consommateurs par des actions supplémentaires visant à donner aux consommateurs le pouvoir de prendre des décisions éclairées, d'accroître la transparence des produits financiers de détail et de supprimer les barrières, les coûts y afférents ou le retrait d'un produit. Dans cette perspective, le rapport appelle à une mise en œuvre complète des différentes législations déjà adoptées (directive sur le crédit hypothécaire, directive sur les comptes de paiement, directive sur les services de paiement 2, règlement sur les MIF, directive sur la distribution des assurances) et invite la Commission à prendre d'autres initiatives, y compris une proposition de compte d'épargne de l'UE, et à encourager le financement d'investissements durables et verts.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe para respaldar el desarrollo a escala europea de los servicios financieros al por menor. El enfoque de este informe me parece muy oportuno, y el desarrollo de un mercado más eficaz permitirá más innovación y promoverá la entrada de nuevos operadores en el mercado.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Il mercato dei servizi finanziari al dettaglio si presenta ancora poco sviluppato e fortemente frammentato all'interno dell'Unione, con un basso numero di transazioni transfrontaliere. La necessità di promuovere un'azione efficiente in questo settore ha quindi spinto la Commissione a presentare un Libro verde sui servizi finanziari al dettaglio, accolto con favore dalla relazione Ludvigsson, che oggi ho sostenuto. Il testo sottolinea l'importanza di un approccio dinamico all'elaborazione delle politiche, prevedendo monitoraggi continui della loro attuazione a livello nazionale e sottolineando le sfide principali nell'avanzamento dell'agenda per i servizi finanziari al dettaglio. Occorre rafforzare la capacità di raccogliere e analizzare dati a livello dell'Unione, dando maggiore rilievo all'aspetto empirico nelle valutazioni di impatto. Bisogna garantire l'assenza di ingiuste differenze tra gli Stati membri che aderiscono o meno all'euro, sostenendo il mantenimento di condizioni di parità e garantendo una vera inclusione finanziaria collettiva. Il futuro del mercato europeo dei servizi finanziari al dettaglio deve essere coordinato con le agende del mercato unico digitale, dell'Unione dei mercati dei capitali e della strategia del mercato unico; solo così si potrà puntare alla creazione di occupazione, ad una crescita sostenibile e alla stabilità finanziaria.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de esta propuesta de liberalización de los servicios financieros al por menor. Si bien el objetivo de dar más poder de elección a los consumidores, y hacer bajar el precio de los productos puede parecer loable, la legislación avanza hacia una desregulación que favorece el mercado único pero que no ofrece garantías de estandarización y transparencia de los productos que se ponen en el mercado. De este modo podemos esperar que las grandes multinacionales puedan barrer a los proveedores más pequeños, y que productos financieros derivados cuyo riesgo es muy difícil de evaluar se impongan sobre productos más seguros.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer a Olle Ludvigsson su trabajo en este informe sobre el Libro Verde sobre servicios financieros al por menor. Las iniciativas basadas en este Libro Verde deber ser compatibles con la intensificación de la lucha contra el fraude fiscal, la elusion y la evasion fiscales y el blanqueo de capitales, incluidos más esfuerzos encaminados a la elaboración de un número de identificación fiscal común.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre le livre vert sur les services financiers de détail.

Proposant la création d'un énième marché unique, en l'espèce relatif aux services financiers de détail, cette proposition représente une menace mortelle pour notre souveraineté bancaire. Clairement, si l'euro disparaissait, les services financiers de détail contractés dans d'autres pays seraient soumis au risque de change monétaire et de nombreux foyers verraient les montants des crédits à rembourser varier énormément. En outre, la mise en place du marché unique pour les services financiers de détail pourrait causer de graves séquelles à notre économie nationale.

Il semble évident que les futures disparités de marché seront corrigées par encore plus d'administration et de contrôles technocratiques bruxellois. Nous le refusons.

Malin Björk (GUE/NGL), *skriftlig*. – Jag har röstat nej till detta initiativbetänkande om finansiella tjänster för privatpersoner.

Det finns stora problem kopplade till detta område. Skillnaderna mellan ländernas system är stora, och det blir svårt för medborgarna att få överblick och göra rätt val. Risken är stor att transnationella företag kommer att dominera marknaden med aggressiv marknadsföring. Jag anser inte att konsumenternas intressen är tillräckligt skyddade. Därför väljer jag att rösta nej.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado en favor de este informe de iniciativa por el cual el Parlamento expresa su posición del respecto del Libro Verde sobre servicios financieros al por menor elaborado por la Comisión, con vistas al plan de acción que se presentará en 2017.

El informe propone distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza. También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro y el aumento de financiación de inversiones verdes y sostenibles. Desde la Delegación Socialista Española, celebramos además la aprobación de nuestras enmiendas para eliminar barreras transfronterizas, limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos y en defensa del euro como moneda principal del mercado de servicios financieros.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas išreiškė savo poziciją dėl Komisijos žaliosios knygos dėl mažmeninių finansinių paslaugų. Parlamentas teigiamai įvertino Komisijos žaliąją knygą dėl mažmeninių finansinių paslaugų, kurių apibrėžtis apima ir draudimą, ir šios žaliosios knygos iki šiol paskatintas gyvas ir produktyvias diskusijas. Parlamentas laikosi nuomonės, kad skaitmeninimas toliau teiks naujų konkurencijos, tarpvalstybinės veiklos ir inovacijų galimybių vartotojams, investuotojams, MVĮ ir kitoms įmonėms. Vis dėlto jis pabrėžia, kad skaitmeninimo nepakanka tam, kad būtų sukurta gyvybinga Europos mažmeninių finansinių paslaugų rinka. Parlamento manymu, daugelio kliūčių – pavyzdžiui, mokesčių, socialinės, teisinės, sutarčių, sveikatos ir vartotojų apsaugos tvarkos įvairovės, taip pat kalbų ir kultūrų skirtumų – negalima pašalinti vien skaitmeninimu.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Omenjeno zeleno knjigo sem potrdil, saj gre za odgovor Evropskega parlamenta na Zeleni dokument Evropske komisije. Strateški cilj v dokumentu je odločiti kako naj se evropski finančni trg nadaljnje odpre, da prinese boljše rezultate za potrošnike in podjetja, pri tem pa zagotavlja enakovredno zaščito za potrošnike in investitorje. Ti cilji se bodo zagotovili preko digitalizacije, zagotovitve raznovrstnosti ponudnikov in potrebe, da se zagotovijo boljše možnosti za mala in srednja podjetja.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće. Smatram kako će daljnji razvoj ovog jedinstvenog tržišta maloprodaje financijskih usluga u digitaliziranom svijetu funkcionirati samo ako se osigura dovoljna razina zaštite potrošača putem boljeg informiranja i transparentnosti.

Komisija mora predložiti konzistentan akcijski plan, uključujući konkretne zakonske prijedloge za stvaranje EU-ovog tržišta u kojemu dobro zaštićeni potrošači imaju jednake mogućnosti i pristup transparentnim i dobro cijenjenim proizvodima.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I supported this resolution on the Green Paper on retail financial services because I shared with the rapporteur the idea of developing the retail financial services market at EU level. Indeed, a genuine European internal market for retail financial services will have an important impact both on consumers and competition: the former will have more choices and the latter will lead to lower prices.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – Ci sono tre motivi fondamentali per cui il Libro verde è stato presentato al momento giusto. Innanzitutto perché si deve fare in modo che le misure di livello 2 siano eque e adeguate e che avvenga il monitoraggio dell'attuazione a livello nazionale. Inoltre, fino a oggi, sono stati fatti pochi progressi nella costruzione di un mercato unico dei servizi finanziari al dettaglio e, a causa di un gran numero di barriere, l'attività transfrontaliera è ancora limitata. Ciò non è un bene né per i consumatori né per le imprese innovative, o per il funzionamento generale dell'economia europea. Infine, se ben gestita, la digitalizzazione potrebbe creare lo slancio necessario per iniziare a rimuovere gli ostacoli dell'attività transfrontaliera. È necessario far progredire l'agenda per i servizi finanziari al dettaglio, rafforzando la capacità dell'Unione in termini di raccolta e analisi dei dati, operando l'identificazione nella pratica e creando e mantenendo condizioni di parità. Bisogna anche eliminare le inutili differenze tra gli Stati membri dell'UE e quelli che non appartengono ad essa. Perché il mercato unico sia veramente efficace, la sua integrità deve essere mantenuta all'interno di questo elemento essenziale. Infine, è fondamentale garantire che tutti siano inclusi. L'esclusione finanziaria deve essere ridotta drasticamente.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce livre vert vise à renforcer le marché européen des services financiers de détail tels que les comptes courants, les solutions d'épargne-retraite, les financements de projets immobiliers et les assurances de la personne ou de la propriété. Ce projet permettrait d'accroître la concurrence entre les établissements financiers en faveur du pouvoir d'achat des clients. Pour y parvenir, ce texte préconise d'établir une confiance réciproque en assurant la protection des consommateurs et la libéralisation de l'activité banque/assurance dans les zones transfrontalières. Nous considérons, au contraire, que la mise en place du marché unique européen met surtout en évidence les disparités économiques, législatives et réglementaires qui existent entre les États membres. Nous craignons donc à juste titre que la Commission européenne corrige ces disparités en renforçant la réglementation et la législation européenne au détriment de notre souveraineté nationale. Par conséquent, ce marché unique constitue surtout une étape supplémentaire dans l'intégration économique, monétaire et financière de l'Union européenne. Je me suis donc opposé à ce rapport.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Piața serviciilor financiare cu amănuntul de la nivelul statelor membre este una fragmentată, fiind în continuare insuficient de dezvoltată. Drept urmare, e nevoie de măsuri imediate pentru a favoriza inovația și a permite îmbunătățirea acestor servicii financiare.

În ceea ce privește numărul tranzacțiilor transfrontaliere, acesta este unul scăzut, motiv pentru care este necesară stabilirea unui cadru legislativ complet, care să impună protecția necesară a consumatorilor. Acest lucru ar putea conduce și la oportunități mai mari pentru intensificarea concurenței la nivel național.

M-am exprimat în favoarea acestui raport, deoarece consider ca fiind esențială construirea unei piețe unice în domeniul serviciilor financiare cu amănuntul pentru a oferi consumatorilor servicii și produse financiare mai bune, o gamă largă de opțiuni și un acces îmbunătățit la serviciile financiare.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *în scris*. – Serviciile financiare cu amănuntul sunt o parte esențială a vieții cotidiene a cetățenilor UE. Acestea cuprind conturi bancare personale, plăți, credite personale, credite ipotecare, economii, pensii, investiții și anumite produse de asigurare. Acestea facilitează participarea cetățenilor la economie, permițând-le planificarea pe termen lung și protejându-i în circumstanțe neprevăzute.

Susțin propunerea de rezoluție a PE referitoare la „Cartea verde privind serviciile financiare cu amănuntul". În ultimii ani, au fost depuse mari eforturi pentru crearea unei piețe unice pentru servicii financiare în UE, dar integrarea serviciilor financiare cu amănuntul pare să nu fi ajuns încă la capacitatea sa maximă. De exemplu, unul dintre avantajele oferite de piața unică ar trebui să fie intensificarea concurenței. Cu toate acestea, pe unele piețe, concurența nu este eficientă, în special în domeniul plăților și în sectorul bancar. Cu alte cuvinte, consumatorii nu pot beneficia de servicii mai ieftine sau de înaltă calitate în alte state membre ale UE. Fără eforturi susținute, piețele financiare europene riscă să rămână fragmentate. O piață îmbunătățită în sectorul serviciilor financiare cu amănuntul ar crea, de asemenea, noi oportunități de piață pentru furnizori, sprijinind creșterea la nivelul economiei europene și creând locuri de muncă.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe de propia iniciativa, que refleja la posición del Parlamento respecto del Libro Verde sobre servicios financieros al por menor elaborado con la Comisión, ya que se proponen distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza.

También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro destinada a aumentar la financiación de inversiones verdes y sostenibles.

Se han aprobado además varias enmiendas promovidas los socialistas españoles, para acabar con la práctica de la cancelación de tarjetas de pago por traslado de residencia a otro Estado miembro, limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos, y en defensa del euro como moneda principal del mercado de servicios financieros, por lo que se trata de un informe muy progresista y europeísta, que puede influir decisivamente en las próximas propuestas legislativas de la Comisión sobre la materia.

Es lamentable que la derecha europea haya intentado eliminar, tanto en comisión como en el pleno, el párrafo relativo a la defensa de los derechos de los usuarios de tarjetas de pago, pero me felicito por que no haya tenido éxito.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – La Commission a publié en décembre 2015 un livre vert et une consultation publique afin d'évaluer la faisabilité d'un marché européen des services financiers de détail. L'objectif de la Commission est de déterminer les obstacles persistant aux activités transfrontalières dans le domaine des services financiers de détail, compte tenu de la numérisation de ces services et des évolutions technologiques. Ce rapport est donc la contribution du Parlement européen à la réflexion sur la création d'un marché européen des services financiers de détail.

Un marché européen des services financiers de détail aura des conséquences très positives pour les consommateurs, les investisseurs, les PME, les fin-techs et les entreprises. Toutefois, il semble difficilement réalisable dans l'état actuel des choses. De nombreuses barrières, qui ne peuvent pas être surmontées uniquement par la numérisation des services, persistent telles que les barrières réglementaires (différents systèmes fiscaux, sociaux, de santé,…), géographiques et culturelles (langues). Il est également important de ne pas se précipiter dans le travail législatif pour ne pas créer de doublons avec les législations européennes qui ont récemment été créées dans le domaine. J'ai voté en faveur de ce rapport dont je suis le rapporteur pour le PPE.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Dopo attenta riflessione e discussione in Aula ho dato il mio voto positivo alla relazione sul Libro verde sui servizi finanziari al dettaglio. Sono convinto che la causa per la quale i servizi finanziari al dettaglio a livello di UE sono ancora scarsamente sviluppati risiede nella scarsa trasparenza delle operazioni, che si ripercuote negativamente sulla fiducia dei consumatori. Segue che con molta difficoltà immagino uno sviluppo del coordinamento con il mercato unico digitale, innanzitutto a causa dello scarso rispetto dei principi di cooperazione e scambio di informazioni e dei profili di privacy. Sono tuttavia convinto che il coordinamento con il mercato unico digitale sia una strada obbligata e utile, in considerazione della facilità con la quale avvengono gli scambi di comunicazione nel mondo digitale. La *robo-advisory*, che rappresenta l'avamposto più moderno delle *fintech*, sarà presto una realtà.

James Carver (EFDD), *in writing*. – Calls on the Commission to become further involved in consumer protection in financial services, accordingly UKIP voted against.

David Casa (PPE), *in writing*. — I voted in favour of this report as it seeks to address the specific barriers that consumers and firms face in making full use of the single market and ways in which these barriers could be overcome, including by making the best use of new technology. But the report considers that the diverse obstacles, such as contract and consumer protection regimes and different languages and cultures, that hinder the full excess to the single market cannot be overcome solely by means of digitalisation.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – La relazione sul Libro verde della Commissione non analizza le ripercussioni negative della liberalizzazione del settore dei servizi finanziari al dettaglio, né dal punto di vista macroeconomico, né da quello della stabilità finanziaria. Non si tiene in considerazione il fatto che, invece che creare un reale miglioramento della concorrenza nel settore, il mercato configurato favorirà la produzione di strumenti standardizzati e sempre più complessi, difficilmente accessibili a piccoli investitori e PMI. La soluzione proposta rischia quindi di esacerbare gli squilibri macroeconomici e finanziari esistenti all'interno dell'eurozona, soprattutto in assenza di efficaci tutele preventive per gli investitori. Si tratta di un intervento che nulla apporterebbe all'economia reale e che rischia anzi di rivelarsi dannoso. Ho quindi espresso un voto assolutamente contrario.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – I sistemi finanziari al dettaglio, in ciascun contesto nazionale, offrono ai cittadini un ventaglio di servizi essenziali. Tuttavia, non esistendo al momento un mercato di portata europea, per i consumatori di uno Stato membro è difficile acquistare prodotti forniti in un altro Stato membro.

La creazione di un mercato unico, attraverso la digitalizzazione, consentirebbe di superare le differenze di prezzo e di scelta all'interno dell'Unione, agevolando le operazioni transnazionali a vantaggio sia dei consumatori, che beneficerebbero di una vasta offerta, sia delle imprese, che potrebbero rendere disponibili i propri prodotti in qualsiasi luogo dell'Unione.

Ritengo che per la realizzazione di tale ambizioso progetto sia essenziale assicurare ai consumatori una protezione rafforzata, garantendo loro un'adeguata informazione ed una maggiore trasparenza.

Ho votato, pertanto, a favore della relazione poiché credo sia fondamentale che la Commissione, nella preparazione di un piano d'azione per il 2017, tenti di individuare e rimuovere le barriere che ostacolano i consumatori e le imprese rispetto alle opportunità transfrontaliere. A tal proposito reputo indispensabile, per il raggiungimento di un mercato unico più equo, migliorare l'uso delle nuove tecnologie come pure potenziare la lotta alla frode e all'evasione fiscale.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση και τονίζουμε πως είναι σημαντικό να διασφαλίσουμε πως δεν θα υπάρχουν περιττές ή αθέμιτες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών που ανήκουν στη ζώνη του ευρώ και των κρατών μελών που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ. Για να είναι πραγματικά αποτελεσματική η ενιαία αγορά, πρέπει να διατηρηθεί η ακεραιότητά της και ως προς αυτό το ζωτικό σημείο.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Ψηφίσαμε επί της έκθεσης σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Παρότι αρχικός στόχος της έκθεσης αυτής ήταν η προώθηση καινοτόμων υπηρεσιών υπό το πρίσμα της σύγχρονης εποχής και προς όφελος των πολιτών, διακρίνονται αστοχίες αλλά και περιορισμοί που οδηγούν στην περιθωριοποίηση πολιτών οι οποίοι δεν έχουν πρόσβαση σε νέες τεχνολογίες. Καθώς η προστασία των πολιτών αποτελεί προτεραιότητα, αποφάσισα να ψηφίσω αρνητικά.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Voto negativo per questa relazione che esprime forte appoggio alle attività della Commissione europea senza tener conto delle critiche esposte. Non viene altresì menzionato il fatto che l'apertura ad un mercato unico dei servizi finanziari potrebbe mettere in ginocchio le imprese che hanno la propria sede in Stati membri con una situazione economica più fragile come per esempio l'Italia.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Tra le note sfide che l'Europa ha il dovere di affrontare vi è indubbiamente quella di rendere il proprio sistema finanziario quanto più limpido e vicino a risparmiatori ed imprese. Reputo dunque l'adozione del Libro verde un importante tassello per questo mosaico normativo in fieri. L'obiettivo è l'apertura del mercato europeo per i servizi finanziari al dettaglio, conseguendo così risultati migliori in termini di utilità e tutela per consumatori e imprese. Si ricerca, infatti, un avvicinamento progressivo agli utilizzatori di tali servizi rimuovendo i numerosi ostacoli riscontrabili sul mercato unico dal momento che esso è poco sviluppato e fortemente frammentato. Certamente, le dinamiche di alta concentrazione e scarsa concorrenza, caratteristiche di codesto mercato, non lo rendono appetibile a causa delle esigue possibilità di scelta e di un rapporto costi benefici insoddisfacente. Il Libro verde sarà foriero di una salda tutela del consumatore anche estendendosi alla digitalizzazione e all'innovazione tecnologica finanziaria, produttrici di servizi rivoluzionari e ricchi di potenzialità grazie ai quali si ottengono riduzione dei costi di transazione e maggiore comparabilità dei prodotti. Attraverso tali metodi si potrà ottenere un'inclusione più ampia di risparmiatori, start-up e PMI facilitate, così, nell'accesso ai finanziamenti e nell'apertura a mercati transfrontalieri.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the Report on the Green Paper on Retail Financial Services and noted no objections.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione perché pone in risalto uno dei maggiori temi riguardanti i servizi finanziari al dettaglio, ovvero l'inclusione e l'istruzione finanziaria. Al fine di raggiungere il completamento della *capital market union* sarebbe necessario garantire ai tutti i consumatori pari opportunità di accesso ai servizi finanziari essenziali, anche attraverso canali non digitali al fine di evitare l'esclusione finanziaria. Inoltre, nel contesto attuale sempre più legato al mercato finanziario, risulta necessario per la protezione dei consumatori garantire e promuovere una corretta e approfondita istruzione finanziaria che permetta ai cittadini di valutare al meglio le opportunità di investimento proposte. Infine, nell'incentivare la digitalizzazione del servizi finanziari risulta opportuno tenere conto sia dei nuovi vantaggi che dei nuovi rischi, i quali possono riguardare sia i consumatori sia le infrastrutture tecnologiche del settore.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I consider that unjustified discrimination based on residence, unjustified price differences, and unfair and unjustified geoblocking practices applied to common retail financial products between Member States require action hinders progress in this sector.

I concord with the ambitions of the rapporteur to breaking down barriers and curbing existing protectionist tendencies that block innovation in retail financial services; whereas a true single market will make the EU attractive as the hub for innovative financial services.

I believe that the rapid transformation brought about by digitisation and fintech innovation not only has the potential, if prudently managed, to create new and often better financial products for consumers and to contribute to financial inclusion, including by means of lowering transaction costs and easing access to finance, but also involves key challenges in terms of security, data protection.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe, debido a que supone una continuación de la desregulación financiera que impera en el sistema financiero de la Unión. Este Libro Verde presenta la iniciativa de regular productos financieros minoristas a nivel trasnacional. En lugar de buscar una mayor transparencia y seguridad para los potenciales consumidores, el informe deja en manos del sistema financiero la creación de todo tipo de productos. En vez de simplificar, se deja hacer, permitiendo una diversidad y complejidad de productos financieros que pueden minar los intereses de los consumidores europeos, como ya ha ocurrido en el pasado con las participaciones preferentes. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Pur sostenendo la priorità della Commissione per identificare le barriere che i consumatori e le imprese devono affrontare e i modi per superarli, soprattutto nell'uso di nuove tecnologie, la relazione approvata in commissione ECON insiste sulla necessità di garantire la tutela dei consumatori attraverso ulteriori azioni per consentire ai consumatori di prendere decisioni informate, per aumentare la trasparenza dei prodotti finanziari al dettaglio e per rimuovere le barriere al consumo e gli eventuali costi ingiustificati ad essi relativi o al ritiro da un prodotto. A questo testo, il contributo del gruppo dei socialisti e democratici è stato determinante al fine di rafforzare la protezione dei consumatori ma cercando di mantenere specifiche tutele per agevolare le transazioni transfrontaliere e lo sviluppo di nuovi servizi alla digitalizzazioni. Ritengo pertanto questo testo un atto molto importante delle istituzioni verso i consumatori al fine di aumentare la loro fiducia sui mercati.

Andi Cristea (S&D), *în scris*. – Actele legislative trebuie să funcționeze bine în contextul unei piețe aflate într-o continuă schimbare; de aceea, trebuie să gândim aceste soluții într-un mod activ. În ceea ce privește majoritatea produselor financiare cu amănuntul, încă avem de-a face cu 28 de piețe naționale diferite și nu atât de competitive, cu o activitate transfrontalieră ce este încă limitată. Acest lucru este în dezavantajul consumatorilor, al întreprinderilor și al funcționării globale a economiei europene. Există un potențial enorm care încă nu este exploatat.

Pentru a face progrese în ceea ce privește agenda privind serviciile financiare cu amănuntul, anumite provocări majore trebuie abordate. Am votat pentru construirea unei capacități mai puternice pentru a colecta și analiza datele la nivelul UE într-un mod mai eficient, dar și pentru crearea și menținerea unor condiții de concurență echitabile. Construirea unei piețe unice funcționale în domeniul serviciilor financiare cu amănuntul este un proiect important. Este, în același timp, un proiect care merită toate eforturile și care va crea o valoare adăugată reală.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – A lakossági pénzügyi termékek egyre bonyolultabbak és ezért oda kell figyelni, hogy a fogyasztók a számukra elérhető termékválasztékban felismerjék és összehasonlítsák a biztonságosan fenntartható és egyszerű termékeket. Szintén fontos hogy a fogyasztók az Unióban mindenhol azonos jogi védelemben részesüljenek, és az indítvány hangsúlyozza a pénzügyi oktatás jelentőségét is, mely növeli a fogyasztók tudatosságát. A zöld könyvön alapuló kezdeményezések összhangban vannak az adócsalás, az adókikerülés, valamint a pénzmosás elleni nemzetközi küzdelemmel, és ezen belül a közös adóazonosító szám bevezetésére irányuló erőfeszítések fokozásával.

Az indítvány kihívásai az uniós szintű adatgyűjtési és elemzési kapacitás megerősítése, az egyenlő feltételek megteremtése és fenntartása és az azonosítás gyakorlati megvalósítása. Az indítvány fontosabb pontjai a digitalizáció, a termékek összehasonlítása, zöld pénzügyi termékek létrehozása és a pénzügyi szolgáltatások hiányosságának indítványossága, mint például a tagállamok különböző adózási, szociális, igazságszolgáltatási, egészségügyi, szerződéskötési és fogyasztóvédelmi rendszerei.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – W celu odblokowania pełnego potencjału jednolitego rynku i ułatwienia wprowadzania innowacji z korzyścią dla użytkowników końcowych konieczne są skuteczne kierunki rozwoju i konkretne działania. Zielona księga, przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności, koncentruje się głównie na usługach finansowych dla obywateli potrzebujących usług o charakterze transgranicznym. Głównym celem jest gwarancja, że rynek detalicznych usług finansowych funkcjonuje z korzyścią dla wszystkich. Należy zagwarantować działania dotyczące zniesienia barier i ograniczenia. Uważam również, że ważną kwestią jest współpraca pomiędzy państwami członkowskimi w ramach UE, z należytym uwzględnieniem zasady pomocniczości w zakresie wsparcia przedsiębiorstw świadczących detaliczne usługi finansowe, chcących lepiej wykorzystać transgraniczne możliwości biznesowe.

W związku z powyższym zagłosowałem za przyjęciem zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych, ponieważ podzielam stanowisko sprawozdawcy, iż unijny rynek detalicznych usług finansowych nadal jest stosunkowo słabo rozwinięty.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – I am in favour of this report as I believe that in a developing single market and in a digitalised world we also need to identify the specific barriers that consumers and firms face in order to set out ways how to overcome them. We need to ensure good protection of consumers in order to empower them to make informed decisions which are complemented by increased transparency and this is duly noted in the report, as well as a legislative framework which enables equal opportunities to all consumers and access to well-valued products.

Rosa D'Amato (EFDD), *per iscritto*. – Il Libro verde sui servizi finanziari al dettaglio evidenzia la necessità di creare un mercato UE in cui i consumatori siano ben tutelati, abbiano pari opportunità e accesso a prodotti semplici, trasparenti e caratterizzati da un buon rapporto qualità/prezzo, in un quadro giuridico armonizzato relativo a opzioni predefinite standardizzate per i prodotti finanziari dell'UE più comunemente utilizzati. Sostiene inoltre il rafforzamento della lotta internazionale alla frode fiscale, all'elusione fiscale e all'evasione fiscale, nonché al riciclaggio di denaro, compresi ulteriori sforzi per elaborare un codice fiscale comune.

Tuttavia, vi sono crescenti preoccupazioni circa l'emergere di nuovi fornitori di servizi finanziari al dettaglio, come nel caso delle assicurazioni, e la crescente complessità e ingegnerizzazioni dei prodotti finanziari al dettaglio. I cittadini non sempre comprendono in maniera chiara e piena i prodotti che sottoscrivono, mentre sarebbe opportuno che questi fossero completi, semplici, sicuri e standardizzati.

Inoltre, se la digitalizzazione continuerà a creare nuove opportunità per i consumatori, gli investitori, le PMI e le imprese in termini di concorrenza, attività transfrontaliere e innovazione, questa non risolverà problematiche legate alla sicurezza e alla protezione dei consumatori e dei loro investimenti.

Per queste ragioni il mio voto è contrario.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Procesul de dezvoltare și creștere a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor nou-înființate inovatoare are nevoie de transpunerea și implementarea acestei legislații, evitând duplicările și suprapunerile, precum și de crearea și menținerea unor condiții de concurență echitabile pentru toate părțile interesate, incluzând operatorii tradiționali și operatorii noi, cu reguli cât mai neutre din punctul de vedere al tehnologiei și al modelului de afaceri. Pe de altă parte, consider că este nevoie să se ia măsuri pentru ca același serviciu să fie reglementat prin aceleași norme, pentru a evita denaturarea concurenței, în special odată cu apariția noilor furnizori de servicii financiare cu amănuntul.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – Calls on the Commission to become further involved in consumer protection in financial services, accordingly UKIP voted against.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai soutenu ce rapport faisant suite à la publication du livre vert de la Commission élaboré afin d'évaluer la faisabilité d'un marché européen des services financiers de détail. La création d'un marché européen des services financiers de détails aurait en effet des retombées économiques positives, notamment pour les PME qui pourraient voir l'accès au financement facilité. Mais avant de parvenir à cet objectif, le texte insiste, à juste titre, sur la nécessité de renforcer la confiance des consommateurs dans les services financiers de détails en garantissant la transparence de ces produits et en facilitant leur compréhension et leur comparaison entre les différents États membres de l'Union européenne.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport.

L'objectif de ce livre vert est de lancer un débat sur la manière dont le marché européen des services financiers de détail (les comptes courants, les solutions d'épargne-retraite, les financements de projets immobiliers, les assurances de la personne ou de la propriété) peut garantir la libre activité des entreprises dans leurs activités transfrontalières.

Nous nous opposons donc à ces propositions, qui s'inscrivent en faux avec la souveraineté bancaire des États membres et constituent une menace pour les Européens en cas de disparition de l'euro.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Аз гласувах в подкрепа на резолюцията. Този доклад е в отговор на Зелената книга на Комисията за финансовите услуги на пазара на дребно, с цел да се започне дебат за евентуалното отваряне на европейския пазар на финансовите услуги. Пазарите в целия Европейски съюз са много различни по характер поради регионални и национални особености и това е случаят и за финансовите услуги в рамките на ЕС. Съгласен съм, че една по-добра координация и обмен може да бъде от голяма полза, и приветствам факта, че докладчикът е изготвил доста балансиран доклад, в който е взел под внимание много предложения от други политически групи.

Някои от предложенията, които подкрепям и които бяха включени, са препратка към общия данъчен идентификационен номер, привеждане в съответствие на обобщението на проспекта с основния информационен документ за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП), европейските надзорни органи да увеличат своите дейности по въпроси, свързани с потребителите и инвеститорите на дребно, както и покана за активизирана работа срещу блокирането на географски принцип, приложено от законодателно предложение, насочено към финансовия сектор.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζουμε την έκθεση της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, διότι τασσόμαστε κατά των διασυνοριακών επενδύσεων με όλα τα επακόλουθα μεταναστευτικής πολιτικής που απαιτούνται. Ειδικά για τη χώρα μας, η δημοσιονομική κατάσταση και ο αποκλεισμός του δημοσίου τομέα από τις αγορές δημιουργεί ανυπέρβλητα εμπόδια για έκδοση πράσινων ομολόγων, τα οποία ενισχύουν την εξουσία των εποπτικών αρχών.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of this report. It is essential for my constituents in Wales that we have effective rules that protect consumers and ensure transparency.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: ce marché unique veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur, mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro ou l'Union européenne.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta iniciativa, estando aparentemente direcionada para a melhoria das condições dos utilizadores, representa, na prática, mais um elemento de harmonização, de aprofundamento federalista, que servirá os interesses dos grandes grupos financeiros, facilitando a concentração da riqueza e a centralização do poder financeiro e económico. Esta iniciativa levará à liquidação de empresas de menor dimensão e promoção de oligopólios bancários pan-europeus, com aumento dos lucros dos grandes bancos da UE, nomeadamente por via da redução com custos operacionais, onde se incluem o despedimento de trabalhadores, processos facilitados pela vertente digital e redução da implantação física das empresas. Iremos ter menos transparência, mais fraude e fuga ao fisco e uma agudização do problema das empresas «too big to fail». Não podemos senão rejeitar esta via.

Raffaele Fitto (ECR), *per iscritto*. – Ho espresso voto favorevole alla presente relazione perché ritengo costituisca un importante stimolo affinché la discussione in merito alla creazione di un mercato unico per i servizi finanziari al dettaglio possa continuare proficuamente. Ritengo altresì rilevante il contenuto della relazione in merito alla necessità di una migliore comunicazione sui prodotti finanziari essenziali, sugli sforzi orientati a semplificare la legislazione in vigore e sugli effetti favorevoli che la digitalizzazione potrebbe avere nell'eliminare gli ostacoli transfrontalieri.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Vítam iniciatívu Európskej komisie v oblasti retailových finančných služieb. Aby sme v budúcnosti mohli pokročiť už v existujúcej agende, musíme sa vyrovnať s viacerými výzvami. Budeme musieť spoločnými silami nájsť spôsob, ako vybudovať efektívnejší a účinnejší systém pre zber dát a ich analýzu na úrovni Európskej únie. Vytvorenie dobre fungujúceho jednotného trhu v oblasti retailových finančných služieb je rozsiahly projekt. Zároveň takýto projekt určite stojí za námahu. Je jasným prípadom toho, keď Európska únia vytvára skutočnú pridanú hodnotu.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto contrario, alcuni spunti potrebbero essere condivisibili ma rimane un testo generico e lacunoso, con un forte appoggio incondizionato al lavoro della Commissione.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, διότι τάσσομαι κατά των διασυνοριακών επενδύσεων με όλα τα επακόλουθα μεταναστευτικής πολιτικής που απαιτούνται. Ειδικά για τη χώρα μου, η δημοσιονομική κατάσταση και ο αποκλεισμός του δημοσίου τομέα από τις αγορές δημιουργεί ανυπέρβλητα εμπόδια για την έκδοση πράσινων ομολόγων, τα οποία ενισχύουν την εξουσία των εποπτικών αρχών.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – Further developments of the single market for retail financial services in a digitalised world would only work if we ensure a sufficient consumer protection level through better information and more transparency. Thus, I support the call for the Commission to propose a consistent action plan including concrete legislative proposals to create a EU market in which well protected consumers have equal opportunities and access to transparent and well-valued products. I consider important the need to ensure a right balance between consumer protection and the development of the single market for retail financial services. Therefore, I believe that the scope of the future Commission action plan should equally focus on consumer protection measures and the development of cross-border opportunities.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe, teniendo presente que el Libro Verde se centra en una serie de elementos respecto de los cuales podría resultar ventajoso que la legislación, actualmente en fase de implantación, se completara en los próximos años. Por lo que respecta a la mayoría de los productos financieros al por menor, seguimos confrontados a veintiocho mercados nacionales divergentes y no tan competitivos como sería de esperar. Debido a una multitud de barreras, las actividades transfronterizas siguen siendo limitadas. Esto no es bueno ni para los consumidores, ni para las empresas innovadoras, ni para el funcionamiento general de la economía europea. Existe un enorme potencial al que todavía no le hemos sacado partido. El Libro Verde también es oportuno porque la digitalización está abriendo nuevas posibilidades a un ritmo acelerado. Si se aborda de manera adecuada, la digitalización podría aportar exactamente el impulso necesario para empezar a suprimir los obstáculos transfronterizos. Contamos ahora con una auténtica oportunidad para vincular a los agentes financieros establecidos a lo largo y ancho de toda Europa con los consumidores que residen en todo el continente. Esto representa una nueva oportunidad para el mercado único que no debe desaprovecharse.

Iratxe García Pérez (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe que refleja la posición del Parlamento con respecto al Libro Verde sobre servicios financieros al por menor —elaborado con la Comisión— ya que se proponen distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza.

También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro destinada a aumentar la financiación de inversiones verdes y sostenibles.

Se han aprobado, además, varias enmiendas promovidas por los socialistas españoles para acabar con la cancelación de tarjetas de pago por traslado de residencia a otro Estado miembro y limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos. Por otro lado, se defiende al euro como moneda principal del mercado de servicios financieros. Se trata, por tanto, de un informe muy progresista y europeísta que puede influir decisivamente en las próximas propuestas legislativas de la Comisión sobre la materia.

Resulta lamentable que la derecha europea haya intentado eliminar el párrafo relativo a la defensa de los derechos de los usuarios de tarjetas de pago, si bien sin éxito.

Eider Gardiazabal Rubial (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe de propia iniciativa, que refleja la posición del Parlamento respecto del Libro Verde sobre servicios financieros al por menor elaborado con la Comisión, ya que se proponen distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza.

También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro destinada a aumentar la financiación de inversiones verdes y sostenibles.

Se han aprobado además varias enmiendas promovidas los socialistas españoles, para acabar con la práctica de la cancelación de tarjetas de pago por traslado de residencia a otro Estado miembro, limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos, y en defensa del euro como moneda principal del mercado de servicios financieros, por lo que se trata de un informe muy progresista y europeísta, que puede influir decisivamente en las próximas propuestas legislativas de la Comisión sobre la materia.

Es lamentable que la derecha europea haya intentado eliminar, tanto en comisión como en el pleno, el párrafo relativo a la defensa de los derechos de los usuarios de tarjetas de pago, pero me felicito por que no haya tenido éxito.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – Il miglioramento del funzionamento del mercato interno per consumatori e professionisti è un obiettivo centrale per la ripresa in Europa. Ho sostenuto perciò con forza questo rapporto, che risponde al Libro verde della Commissione, in vista di proposte normative attese per il 2017. Condivido la priorità di abbattere gli ostacoli ancora esistenti all'accesso (soprattutto digitali) per i clienti ai prodotti e servizi finanziari, in particolare i requisiti di tutela dei consumatori, di trasparenza, di contenimento dei costi e di diritto di recesso, il miglioramento del mercato digitale (un punto davvero prioritario per il Gruppo S&D).

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione del Parlamento europeo sul Libro verde sui servizi finanziari, perché ritengo di fondamentale importanza che il Parlamento, in vista di nuove proposte legislative della Commissione, si esprima sul tema dei servizi finanziari al dettaglio a livello UE, un mercato ancora scarsamente sviluppato e molto frammentato particolarmente nel caso di servizi finanziari al dettaglio transfrontalieri.

Esiste una legislazione in materia, ma data la frammentazione non è sufficiente e soprattutto non adeguata alle necessità attuali dello sviluppo del Mercato unico e nell'interesse dei consumatori e quindi dei risparmiatori europei. Una corretta e lungimirante informazione ai risparmiatori dà consapevolezza e responsabilizza i risparmiatori nelle loro scelte d'investimento, valorizzando al tempo stesso la funzione sociale ancorché economica del risparmio, e maggiore forza al mercato unico alle istituzioni finanziarie specializzate nel risparmio.

L'UE ha bisogno di una strategia d'investimento di lungo termine in grado di mobilizzare il risparmio europeo verso le PMI prima di tutto, nel quadro di un'attività di supervisione accresciuta a livello europeo dell'ESMA e delle autorità nazionali competenti, per rispondere alle sfide della *FinTech*, ovvero della sempre maggiore digitalizzazione dei servizi finanziari, e all'accresciuto ruolo delle piattaforme di negoziazioni che spesso sono all'origine di frodi.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht über das Grünbuch über Finanzdienstleistungen für Privatkunden gestimmt, da ich es für wichtig und richtig halte, wenn wir im europäischen Binnenmarkt noch mehr für die Sicherheit und Transparenz von Finanzprodukten für Privatkunden tun.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Das Grünbuch über Finanzdienstleistungen für Privatkunden ist ein wertvoller erster Schritt in der Implementierung eines funktionstüchtigen und global wettbewerbsfähigen Markts. Dieser sollte dabei darauf ausgerichtet sein, dass es keine Ausgrenzungen bzw. Unterschiede zwischen dem Euroraum und den übrigen Mitgliedstaaten gibt. Außerdem müssen gleiche Wettbewerbsbedingungen für Privatkunden in allen Mitgliedstaaten der Europäischen Union geschaffen werden.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against this report. You could say this report forms part of the Capital Markets Union, which is illusionary, as a result of vastly different legal systems across the EU. It calls on the EU Commission to become further involved in consumer protection in financial services.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – President, I voted in favour of this report which constitutes an important step towards creating a stronger single market for retail financial services which puts the consumer first.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – Les services financiers de détail représentent encore un marché trop cloisonné, trop national. Les services de détails, c'est l'argent des simples citoyens: leurs comptes courants, leur épargne-retraite, leurs prêts immobiliers, leurs assurances…

Il s'agit ici d'encourager la création d'un marché unique de ces services, et d'encourager les achats transfrontaliers, trop rares. La Commission met en avant que l'outil informatique permet désormais une meilleure information, que la concurrence fera baisser les prix (rengaine souvent reprise mais rarement vérifiée), que la réglementation européenne permet une protection efficace du consommateur…

D'une part, je doute que des citoyens qui regardent déjà d'un œil critique les services bancaires de leur propre pays soient prêts à accorder une confiance aveugle à une banque étrangère et à se jeter dans une aventure dont ils ne connaîtront pas le traitement fiscal.

D'autre part, j'estime que ce projet s'abrite derrière des arguments fallacieux pour favoriser une interdépendance accrue des économies des États, rendant plus complexe une éventuelle sortie de l'UE ou de l'euro. Cette interdépendance favorisera de surcroît une inflation réglementaire nationale et européenne et, pour tout dire, une surveillance implacable des comptes en banque de Monsieur tout le monde.

J'ai voté contre.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de esta propuesta de liberalización de los servicios financieros al por menor. Si bien el objetivo de dar más poder de elección a los consumidores, y hacer bajar el precio de los productos puede parecer loable, la legislación avanza hacia una desregulación que favorece el mercado único pero que no ofrece garantías de estandarización y transparencia de los productos que se ponen en el mercado. De este modo podemos esperar que las grandes multinacionales puedan barrer a los proveedores más pequeños, y que productos financieros derivados cuyo riesgo es muy difícil de evaluar se impongan sobre productos más seguros.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this Green Paper as it will strengthen the position of consumers in terms of their protection in financial services.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron, Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. — Η Πράσινη Βίβλος δεν απλοποιεί, πόσο μάλλον δεν αναιρεί τα διάφορα πολύπλοκα «προϊόντα» με τα οποία οι πολυεθνικές και οι τράπεζες προωθούν τον καπιταλισμό-καζίνο. Αυτά είναι τα «προϊόντα» με τα οποία κερδοσκοπούν εις βάρος των λαών και, εφόσον αυτά δεν καταπολεμούνται, δεν μπορούσαμε να στηρίξουμε την έκθεση.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this Green Paper on Retail Financial Services that calls on the removal of unnecessary barriers in the European retail financial market. The aim of this report is to improve choice, transparency and competition in the retail financial services sector to the benefit of European consumers through true cross-border supply of these services, so that financial firms can make the most of the economies of scale in a truly integrated EU market. Furthermore, the report took into account the impact of digitalisation on retail financial services with a view to allowing for growth of innovative solutions in this area in the EU.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Hans-Olaf Henkel (ECR), *in writing*. – This report is a response to the Commission Green Paper on Retail Financial Services with an aim to launch a debate on the possible opening of the European market in financial services, in particular retail services, i.e. savings accounts, mortgages, pensions, insurance, etc. At the moment national markets in financial services across the EU remain very fragmented and the reasons for this are varied. The aim of the report is to look ahead at what could be done to make a European market in financial services happen. I voted in favour, as the rapporteur delivered a rather balanced report trying to take on board many suggestions from other political groups.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét. Különösen igaz ez napjainkban, amikor az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – I believe that the developments of the single market for retail financial services in a world which undergoes constant digital innovation would truly work if we ensure a sufficient consumer protection level through better information and more transparency. I voted in favour of this report.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za Izvješće o Zelenoj knjizi o maloprodajnim financijskim uslugama jer smatram da je važno da novi prijedlozi budu na korist svim potrošačima iz EU-a kako bi se osiguralo da tržište maloprodajnih financijskih usluga funkcionira za svakoga. Spomenuto je tržište još uvijek prilično nerazvijeno i vrlo fragmentirano u EU-u, zbog čega je potrebno poduzeti učinkovite mjere da se otključa njegov puni potencijal jedinstvenog tržišta i olakšaju inovacije korisne za krajnje korisnike. Upravo Izvješće o Zelenoj knjizi, za koje sam glasovao, govori o financijskim uslugama koje se nude građanima u potrazi za prekograničnim uslugama, posebno vezano za brze promjene prouzročene digitalizacijom i inovacijama u području financijskih tehnologija. Tu postoji veliki potencijal stvaranja novih i boljih financijskih proizvoda, smanjenje transakcijskih troškova, olakšanje pristupa financiranju, sigurnosti i zaštiti podataka.

Petr Ježek (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this report because it removes unnecessary obstacles for consumers and businesses and stimulates finance for sustainable and green investments. I am also glad that it encourages retail financial service providers to finance projects associated with innovation and the environment. I believe that unlocking the full potential of retail financial services has a key importance for the dynamics of our internal market.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Olle Ludvingsson relatif au livre vert sur les services financiers. Le rapport souligne que de nombreuses barrières s'opposent encore à la création d'un marché européen des services financiers de détail, obstacles qui ne peuvent être surmontés que par la numérisation des services. Je soutiens cette initiative, qui devra être progressive et bénéficier aux consommateurs, aux PME et aux industries.

Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport dont l'objectif est de décider comment le marché européen des services financiers de détail (assurances, prêts, paiements, comptes courants et d'épargne…) peut être amélioré pour les consommateurs et les entreprises. La contribution du Parlement au processus de consultation ouvert dans le cadre du Livre vert me paraît bien prendre conscience des nouveaux enjeux, insistant surtout sur la numérisation, la simplification de la législation ou encore la réduction des pratiques de géoblocage par exemple.

Εύα Καϊλή (S&D), *γραπτώς*. – Η πρόταση της Επιτροπής κινείται πράγματι προς τη σωστή κατεύθυνση και δείχνει τη σημαντική δουλειά που έχει γίνει μέχρι τώρα για την επίτευξη ενός εναρμονισμένου συστήματος λιανικών χρηματοπιστωτικών προϊόντων και υπηρεσιών. Ωστόσο, το πρόβλημα είναι ακόμα προφανές και ο κατακερματισμός αποδεικνύει ότι, προκειμένου να λειτουργήσει η αποτελεσματική κατανομή κεφαλαίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να αρθούν οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών, ειδικά τώρα που βρισκόμαστε σε μία διαδικασία σταδιακής μετάβασης σε ψηφιακές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich stimme für den vorliegenden Initiativbericht. Es ist begrüßenswert, dass Kunden einen besseren Zugang zu Finanzprodukten bekommen – unter Einhaltung der Beratungs- und Transparenzpflichten. Auch ist die Forderung unterstützenswert, Konsumenten die Möglichkeiten zu geben, ihr Geld in Finanzprodukte anderer EU-Länder leichter anzulegen und verlässliche und durchgängige Rechtsmittel einlegen zu können, wenn sie wissentlich falsch beraten wurden.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report, which is an important step for creating a stronger single market for retail financial services and one which puts the consumer first.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against, since the Green Paper represents the interests of multinational companies rather than the interests of the people. Although digitalisation brings many benefits, our role is to foresee also the side-effects of this process, e.g. increased unemployment caused by the closure of physical shops, and address them by introducing simple and sound legal framework.

Béla Kovács (NI), *írásban*. - A jelentés alapvetése nagyrészt helytálló, amennyiben a pénzügyi kirekesztés széles körben elterjedt és súlyos probléma Európa-szerte, ami megnehezíti az emberek életét, hiszen nem férhetnek hozzá megfelelő módon a legalapvetőbb pénzügyi szolgáltatásokhoz. Részleteiben támogatandó az anyag, mert üdvözlendő cél, hogy lehetővé tegyék a fogyasztóknak, hogy a számukra elérhető választékban felismerjék és összehasonlítsák a biztonságos, fenntartható és egyszerű termékeket. Egészében mégsem elfogadható a jelentés, mert amint a Brexit is igazolta, a megalapozatlan integrációnak határai vannak, sőt szétesés lehet a következménye. A brüsszeli bürokrácia hataloméhes központosító törekvése párosulva a felelősség teljes hiányával zsákutcának bizonyult, amint az előre várható volt. Nyakunkon a megoldatlan társadalmi és gazdasági gondok tömkelege elsődlegesen a perifériaországokban: a munkanélküliség, a zuhanó életszínvonal, az eladósodás stb.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Дадох своя глас в подкрепа на резолюцията относно Зелената книга за финансовите услуги на дребно, защото смятам, че различията в данъчните, социалните, правните, здравните, договорните системи и тези в областта на защитата на потребителите, както и различните национални специфики, не могат да бъдат преодолени само със средствата на цифровизацията.

Смятам за изключително важно насърчаването на положителното развитие на пазара на финансовите услуги на дребно чрез създаването и поддържането на равнопоставеност между всички участници в условията на спазване на правила, които да бъдат възможно най-неутрални по отношение на технологиите и бизнес моделите.

За да бъде Европа водещ пазар на иновации, както и да предостави възможност на потребителите за по-добър избор на по-ниски цени, трябва да постави силен акцент върху създаването на пазар на ЕС, в който добре защитените потребители имат равни възможности и достъп до продукти при добро съотношение качество-цена.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – I supported the resolution because the objective of the Green Paper on Retail Financial Services is to consult on the next steps toward creating a more integrated European market for retail financial services for both consumers and businesses. Thus, the Green Paper in the EU works in the interests of consumers and gives them the best deals, better products, more choice, and greater opportunities regardless of their age, skills and country of residence. In this context, I would like to note that the Green paper comes at the right time because digitalisation is now opening up new possibilities for consumers, investors, SMEs and other companies in terms of competition and cross-border activities. Therefore, I urge the EU to coordinate the Green Paper with the process of digitalisation, because this in practice represents a golden opportunity to link financial actors established all around Europe to consumers residing all around Europe. In a long term perspective, such a link between Green Paper and digitalisation could foster job creation, sustainable growth, financial stability and the role of the consumer in the European economy.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Con la relazione oggi approvata si vuole rendere più semplice l'offerta dei prodotti finanziari al dettaglio in altri Stati membri, dando la possibilità ai consumatori di poter scegliere tra una molteplicità di prodotti, e di poter trasferire questi ultimi qualora si decidesse di lavorare, studiare o andare in pensione in un altro paese. Un accesso transfrontaliero risulterebbe dunque utile per aiutare i cittadini nei loro processi decisionali e nella possibilità di scegliere prodotti concorrenziali offerti dall'Europa in relazione alle proprie esigenze e ai propri budget, mirando all'inclusione di questi servizi perché l'impossibilità di potervi accedere rende il tutto più complicato. Ritengo che dobbiamo lavorare affinché questa proposta sia in grado di appagare in pieno le esigenze della collettività e voto favorevolmente.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre le rapport concernant le livre vert sur les services financiers de détail. Ceux-ci comprennent les comptes courants, les solutions d'épargne-retraite, les financements de projets immobiliers et les assurances de la personne ou de la propriété. Pour le moment, les achats transfrontaliers de ces services restent très limités et la plupart d'entre eux est déjà disponible sur les marchés nationaux. Cependant, la Commission européenne veut inciter les entreprises financières à proposer leurs produits dans tous les pays, et les citoyens à faire des achats transfrontaliers. Il s'agit d'une fausse bonne idée. La mise en place du marché unique a prouvé qu'il apportait plus de problèmes et d'inconvénients que d'avantages, notamment à cause des disparités économiques, culturelles et réglementaires. Le marché unique pour les services financiers de détail pourrait causer de graves séquelles à notre économie nationale, et les futures disparités de marché seront corrigées par encore plus d'administration et de contrôle technocratiques bruxellois. Ce marché unique veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro, ou l'UE.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – L'objectif de ce livre vert est de lancer un débat sur la manière dont le marché européen des services financiers de détail pourrait s'ouvrir davantage. Pour le moment, les achats transfrontaliers de ces services restent très limités et la plupart d'entre eux est déjà disponible sur les marchés nationaux. La principale recommandation est donc d'établir une confiance réciproque notamment en assurant la protection des consommateurs et la libre activité des entreprises dans leurs activités transfrontalières. Ce marché unique veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro, ou l'Union européenne. J'ai voté contre cette idée de livre vert.

Sander Loones (ECR), *schriftelijk*. – Het Europees Parlement heeft vandaag met een ruime meerderheid een verslag goedgekeurd waarin het om meer inspanningen vraagt op vlak van grensoverschrijdende financiële diensten voor consumenten. De Europese markt en de nationale markten voor onder meer pensioenen en verzekerings- en beleggingsproducten worden nog te vaak gekenmerkt door fragmentatie en gebrekkige concurrentie. Hierdoor betalen consumenten soms een te hoge prijs voor hun producten of kunnen ze niet ten volle profiteren van aanbiedingen in het buitenland.

Aan de andere kant stuiten ook bedrijven op heel wat hindernissen wanneer zij de weg naar de buitenlandse klant trachten te vinden. Dit verslag roept de Commissie dan ook op om werk te maken van mogelijkheden om grensoverschrijdende vraag en aanbod van financiële diensten voor consumenten aan te moedigen. Belangrijk is dat de Commissie daarbij de sociale en fiscale bevoegdheden van de lidstaten moet respecteren. Daarom hebben de N-VA-Europarlementsleden voor dit verslag gestemd.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe de propia iniciativa, que refleja la posición del Parlamento respecto del Libro Verde sobre servicios financieros al por menor elaborado con la Comisión, ya que se proponen distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza.

También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro destinada a aumentar la financiación de inversiones verdes y sostenibles.

Se han aprobado además varias enmiendas promovidas los socialistas españoles, para acabar con la práctica de la cancelación de tarjetas de pago por traslado de residencia a otro Estado miembro, limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos, y en defensa del euro como moneda principal del mercado de servicios financieros, por lo que se trata de un informe muy progresista y europeísta, que puede influir decisivamente en las próximas propuestas legislativas de la Comisión sobre la materia.

Es lamentable que la derecha europea haya intentado eliminar, tanto en comisión como en el pleno, el párrafo relativo a la defensa de los derechos de los usuarios de tarjetas de pago, pero me felicito por que no haya tenido éxito.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe de propia iniciativa, que refleja la posición del Parlamento respecto del Libro Verde sobre servicios financieros al por menor elaborado con la Comisión, ya que se proponen distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza.

También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro destinada a aumentar la financiación de inversiones verdes y sostenibles.

Se han aprobado además varias enmiendas promovidas los socialistas españoles, para acabar con la práctica de la cancelación de tarjetas de pago por traslado de residencia a otro Estado miembro, limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos, y en defensa del euro como moneda principal del mercado de servicios financieros, por lo que se trata de un informe muy progresista y europeísta, que puede influir decisivamente en las próximas propuestas legislativas de la Comisión sobre la materia.

Es lamentable que la derecha europea haya intentado eliminar, tanto en comisión como en el pleno, el párrafo relativo a la defensa de los derechos de los usuarios de tarjetas de pago, pero me felicito por que no haya tenido éxito.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe, debido a que supone una continuación de la desregulación financiera que impera en el sistema financiero de la Unión. Este Libro Verde presenta la iniciativa de regular productos financieros minoristas a nivel trasnacional. En lugar de buscar una mayor transparencia y seguridad para los potenciales consumidores, el informe deja en manos del sistema financiero la creación de todo tipo de productos. En vez de simplificar, se deja hacer, permitiendo una diversidad y complejidad de productos financieros que pueden minar los intereses de los consumidores europeos, como ya ha ocurrido en el pasado con las participaciones preferentes.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente informe busca superar las barreras que existen hoy en día en los servicios financieros al por menor, a la par que desarrollarlos en los próximos años.

La Unión debe afrontar el desafío de crear y mantener unas condiciones de competencia equitativas. Cualquier nueva iniciativa legislativa basada en este documento debe basarse en la neutralidad desde el punto de vista tecnológico y del modelo empresarial. Al legislador, ante un mercado en rápida expansión, incumbe crear un marco regulatorio que permita, sin manipulaciones, crear un ambiente de crecimiento seguro y duradero, y después, han de ser los consumidores quienes decidan quién gana o pierde en este mercado.

Es igualmente importante destacar el desafío que representa asegurarse de que no existan diferencias injustas o innecesarias entre los Estados miembros de la zona del euro y los que están fuera de ella y que nadie se quede al margen. La exclusión financiera es un problema grave que afecta a toda Europa y para que el mercado único sea realmente eficaz, es necesario que conserve también su integridad en este aspecto fundamental.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report, which considers the simplification of legislation to make it easier to compare financial products in all Member States.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – I welcome the Commission Green Paper on retail financial services and stated that its publication is timely, given the need to work proactively at all stages of the policymaking process in order to respond efficiently and adequately to developments in such an innovative and fast-changing market.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Táto kniha, ktorú Komisia zverejnila v decembri minulého roku, predstavuje prostriedok na zhromažďovanie a získavanie informácií o situácii na finančnom trhu. Finančný trh je organizmus, ktorý sa ustavične mení a vyvíja, so širokým záberom a dopadom na spotrebiteľov. Preto je pre jeho správne a efektívne fungovanie nutné ho priebežne sledovať a vyhodnocovať. Z dôslednej analýzy údajov možno čerpať návrhy na legislatívne a iné potrebné opatrenia, ktorými sa riadi finančný trh. Komisia a členské štáty musia odstraňovať prekážky fungovania efektívneho trhu a zlepšiť prístup k základným finančným službám tak, aby sa eliminovali zbytočné a neprimerané rozdiely medzi jednotlivými štátmi.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Απείχα κατά την ψηφοφορία της έκθεσης σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 21 Νοεμβρίου 2016, καθώς και διότι η εν λόγω έκθεση δεν είναι τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce texte.

Le livre vert sur les services financiers de détail a pour objectif le développement du marché européen dans ce domaine, notamment pour les comptes courants, les solutions d'épargne-retraite, les financements de projets immobiliers et les assurances de la personne ou de la propriété.

Nous nous opposons à cette volonté d'agrandir encore le marché unique qui n'a cessé de démontrer son inefficacité en raison des disparités économiques, culturelles et réglementaires.

Par ailleurs, notre souveraineté bancaire est menacée par les achats transfrontaliers de services financiers de détail et, si l'euro disparaissait, les services financiers de détails contractés dans d'autres pays seraient soumis au risque de change monétaire. De nombreux foyers verraient les montants des crédits à rembourser varier énormément.

Ce dispositif est, entre autres, un moyen de verrouiller la sortie des États membres de la zone euro.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Ich stimme dem Papier zu, da der bessere Zugang von Kunden zu Finanzprodukten, eine bessere/kompetentere Beratung zu selbigen und die Möglichkeit, leichter Rechtsmittel einzulegen, zu begrüßen sind.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Pritariu EP pozicijai dėl mažmeninių finansinių paslaugų žaliosios knygos. Tikiuosi, jog šis pasiūlymų rinkinys suteiks vartotojams realią pridėtinę vertę, užtikrins konkurenciją, didesnes pasirinkimo galimybes, daugiau galimybių gauti finansines paslaugas ir produktus bei mažesnes kainas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Le rapport vise à établir un marché européen des services financiers de détail (incluant les assurances) dans le cadre de l'essor du numérique dans le secteur bancaire. Il s'agit comme toujours de travailler à «l'abolition des barrières et à l'atténuation de tendances protectionnistes existantes», ce qui permettrait «une concurrence plus forte à l'échelon national». Tout cela soi-disant pour faciliter le choix des consommateurs. Pourtant, la variété des produits existant sur le marché de l'UE et leur complexité risque de rendre très difficile la comparaison des services financiers proposés. Le rapport insiste pour que les nouvelles règles «ne constituent pas un frein à l'innovation». Mais il ne s'inquiète pas des conséquences de la disparition des agences «physiques» pour les personnes âgées ou n'ayant pas accès au numérique. Enfin, le rapport soutien le passage à l'euro pour tous les états membres! Bel optimisme. Il prétend cette fois «que l'adoption de la monnaie unique par les États membres sans exception permettrait d'améliorer l'efficacité et la cohérence du marché unique des services financiers de détail». Le rêve! Je vote contre ce rapport qui ne cherche en rien à protéger les consommateurs mais favorise au contraire le secteur bancaire spéculatif.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Ce livre vert a pour objectif d'ouvrir davantage le marché européen des services financiers de détail comprenant les comptes courants, les solutions d'épargne-retraite, les financements de projets immobiliers, les assurances de la personne ou de la propriété.

La volonté de l'Europe d'agrandir encore le marché unique, en y incluant les services financiers de détail, n'échappera pas aux multiples problèmes révélés par la mise en place du marché unique européen, notamment à cause des disparités économiques, culturelles et réglementaires. Ceci engendrera de graves séquelles pour notre économie nationale et aura pour conséquence de renforcer le contrôle technocratique de Bruxelles.

La mise en place d'un marché unique des services financiers de détail représente donc un danger réel pour notre souveraineté nationale, notamment bancaire. C'est pourquoi je me suis opposée sur ce dossier.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A dinâmica dos serviços financeiros de retalho, caracterizados pela conjugação de uma concentração relativamente elevada e de uma concorrência insuficiente, pode resultar numa escolha limitada e numa fraca relação custo-benefício, bem como em disparidades significativas entre Estados-Membros. Um mercado europeu dos serviços financeiros de retalho só é viável se representar uma verdadeira mais-valia para o consumidor, assegurando uma concorrência eficaz, a acessibilidade e a proteção dos consumidores, nomeadamente em relação aos produtos que são efetivamente necessários para a participação na vida económica. A iniciativa do Livro Verde é oportuna, tendo em conta a necessidade de trabalhar de forma pró-ativa em todas as fases do processo de tomada de decisão, a fim de responder de forma eficaz e adequada aos desenvolvimentos num mercado tão inovador e em tão rápida mutação. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour. This sector is crucial for continued growth in the EU and this green paper will help those dependent on the sector.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Je tiens à saluer le livre vert de la Commission sur les services financiers de détail car il permet un débat fructueux ainsi que la consultation publique des différents acteurs concernés, ce qui va permettre de meilleurs produits, un plus large choix et davantage d'opportunités pour les consommateurs et les entreprises. En effet, le livre vert cherche à la fois à déterminer comment améliorer l'offre, la transparence et la concurrence dans le secteur des services financiers de détail dans l'intérêt des consommateurs européens, mais aussi comment permettre aux entreprises d'offrir ces services financiers directement dans les autres pays.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report on the green paper on retail financial services, which emphasises how timely the green paper is, points out that the European Union is lagging behind other global financial centres in some areas, and urges the Commission to come out with legislative proposals to strengthen the sector. I support such initiatives in the area of financial services and believe in a strong Capital Markets Union. Furthermore, this is all the more important in the current context where the United Kingdom, as Europe's leading financial services provider centre, is leaving the European Union.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Bizottság 2015. december 10-én tette közzé „A lakossági pénzügyi szolgáltatásokról: Jobb termékek, bővebb választék és több lehetőség a fogyasztók és a vállalkozások számára" címet viselő zöld könyvét. A Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésében leszögezi: a lakossági pénzügyi szolgáltatások jól működő egységes piacának megteremtése jelentős projekt, de olyan projekt, amely megéri az erőfeszítéseket. Azt indítványozza, hogy a Parlament úgy foglaljon állást: a zöld könyv előterjesztése a megfelelő időben történt, a Bizottság a megfelelő lépéseket tette meg, és a választott eljárás a megfelelő módszer. Számba veszi továbbá, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások menetrendjének előmozdítása érdekében milyen kihívásokkal kell szembenézni. A tervezetet támogattam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – L'objectif de ce livre vert est de lancer un débat sur la manière dont le marché européen des services financiers de détail pourrait s'ouvrir davantage, notamment en assurant la libre activité des entreprises dans leurs activités transfrontalières. Nous nous opposons à cette volonté d'agrandir encore le marché unique. Tout d'abord, la mise en place du marché unique européen a prouvé qu'il apportait plus de problèmes et d'inconvénients que d'avantages, notamment à cause des disparités économiques, culturelles et réglementaires. Nous craignons donc que la mise en place du marché unique pour les services financiers de détail cause de graves séquelles à notre économie nationale, et que les futures disparités de marché soient corrigées par encore plus d'administration et de contrôle technocratique bruxellois. Par ailleurs, les achats transfrontaliers de services financiers de détail sont une grave menace pour notre souveraineté bancaire et l'avenir de nos citoyens en cas de disparition de l'euro. Ce marché unique veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro, ou l'Union

européenne.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Ce texte propose la mise en place d'un marché unique qui veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur, mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro, ou l'Union européenne. Je m'oppose donc à ce texte.

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – This report is an important step for creating a stronger single market for retail financial services, which puts the consumer first.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport sur le livre vert sur les services financiers de détail. Ce texte constitue la réponse du Parlement au livre vert présenté par la Commission en décembre 2015 relatif à la faisabilité d'un marché européen des services financiers de détail. Un tel marché présenterait de nombreux avantages pour les citoyens européens: un accès à tous les produits et services financiers de détail peu importe l'État membre dans lequel le citoyen réside, une possibilité d'augmenter la concurrence entre les établissements bancaires, ce qui entrainera une augmentation de l'innovation, une augmentation de la diversité des produits et une baisse des prix.

Alessandra Mussolini (NI), *per iscritto*. – L'obiettivo della relazione è quello di decidere come il mercato europeo per i servizi finanziari, per esempio assicurazioni, prestiti, pagamenti, conti correnti e altri investimenti al dettaglio, può essere ulteriormente aperto, portando risultati migliori per i consumatori e le imprese, pur mantenendo un adeguato livello di tutela dei consumatori e degli investitori.

Il Libro verde arriva al momento giusto anche in considerazione del fatto che, attualmente, la digitalizzazione offre nuove possibilità a un ritmo incalzante. Se gestita correttamente, la digitalizzazione potrebbe creare lo slancio necessario per iniziare a eliminare gli ostacoli transfrontalieri. In questo momento abbiamo l'opportunità di mettere in contatto gli attori finanziari e i consumatori di tutta Europa. Si tratta di un'opportunità imperdibile per il mercato unico. Pertanto mi sono espressa a favore del provvedimento.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – Further efforts are needed in order for retail financial services to be bought and sold across the European Union's borders without any barriers. I have voted for this report on this consultation document of policy proposals that will be open to debates and discussions and will try to build a stronger EU level capacity for data collection and analysis. This initiative is a dynamic approach to policy making which is necessary in this field.

Момчил Неков (S&D), *в писмена форма*. – Секторът на финансовите услуги на дребно в ЕС в момента е недостатъчно развит и силно фрагментиран. Това ясно проличава от размера на финансово-технологичното финансиране в Европа, което възлиза на едва 348 милиона щатски долара. За сравнение, в Северна Америка и Китай, които са преки конкуренти на ЕС в този сектор, финансово-технологичното финансиране наброява 1,8 и съответно 2,6 милиарда.

На този фон, аз се застъпих за тази резолюция, защото тя се фокусира върху цифровизацията като начин да се развие пазарът на финансови услуги на дребно в Европа. Тя може да спомогне за разгръщането на потенциала на този сектор, като го направи по-атрактивен за европейския потребител чрез по-лесното сравняване на продуктите, по-добрия достъп до трансгранични инвестиции и по-бързите процеси на регистриране и плащане.

Подкрепих тази резолюция, защото смятам, че използването на лични данни и големи информационни масиви от доставчици на финансови услуги трябва да бъде строго ограничено до данните, необходими за подобряването на финансовите услуги на дребно в ЕС.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Această inițiativă, Cartea verde privind serviciile financiare cu amănuntul, sosește la momentul potrivit, având în vedere necesitatea de a acționa în mod proactiv în toate etapele procesului de elaborare a politicilor, pentru a răspunde în mod eficient și adecvat la evoluțiile unei piețe atât de inovatoare și care se schimbă cu atâta rapiditate.

Subliniem importanța promovării unor evoluții pozitive pe piețele serviciilor financiare cu amănuntul prin crearea și menținerea unor condiții de concurență echitabile pentru toate părțile interesate, incluzând operatorii tradiționali și operatorii noi, cu reguli cât mai neutre din punctul de vedere al tehnologiei și al modelului de afaceri. O astfel de abordare este necesară si pentru a sprijini creșterea IMM-urilor și a întreprinderilor nou-înființate inovatoare.

Solicităm Comisiei să se asigure că același serviciu este reglementat prin aceleași norme, pentru a evita denaturarea concurenței, în special odată cu apariția noilor furnizori de servicii financiare cu amănuntul. Această inițiativă va avea succes numai dacă va pune un accent puternic pe crearea unei piețe a UE în care consumatorii sunt bine protejați și au șanse egale și acces la produse rentabile, simple și transparente.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport, deoarece consider că piața serviciilor financiare cu amănuntul nu este suficient de dezvoltată în Uniunea Europeană, iar aceasta poate fi benefică pentru consumatori. În acest sens, raportul adoptat astăzi încurajează promovarea pieței serviciilor financiare cu amănuntul prin crearea unor condiții de concurență echitabile între operatorii tradiționali și cei noi, acest lucru fiind important în vederea susținerii și creării de noi IMM-uri. Nu în ultimul rând, salut acest raport, întrucât invită Comisia Europeană, împreună cu statele membre, să promoveze ghișeele unice naționale, care ar urma să ofere asistență întreprinderilor prestatoare de servicii financiare cu amănuntul care doresc să profite în mai mare măsură de oportunitățile transfrontaliere.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem zprávu, která správně zmiňuje výhody digitalizace pro retailové investory, jako jsou například snadnější porovnatelnost produktů, lepší a snadnější přístup k přeshraničnímu investování, zajištění spravedlivější soutěže mezi poskytovateli a rychlejší a snadnější proces registrace a plateb a snížení transakčních nákladů. Kromě toho poukazuje na nezbytnost posílení důvěry spotřebitelů ve finanční služby, zejména pokud jde o finanční produkty s vysokými riziky spojenými se směnným kurzem. Komise by měla přispět ke zlepšení finanční gramotnosti a informovanosti s cílem umožnit spotřebitelům činit informovaná rozhodnutí, zvýšit míru transparentnosti těchto produktů a odstranit překážky přechodu spotřebitele k jinému poskytovateli.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da der Bericht sich für den Konsumenten ausspricht und für den Kunden einen besseren Zugang zu Finanzprodukten fordert. Des Weiteren wird gefordert, dass Kunden besser beraten werden und die Möglichkeit bekommen sollen, leichter Rechtsmittel einzulegen.

Younous Omarjee (GUE/NGL), *par écrit*. — Ce rapport propose de simplifier et d'unifier les règles relatives au marché de la vente au détail, afin de créer un marché européen en la matière et de permettre un équilibrage des prix sur le continent, quand les différences sont aujourd'hui trop importantes — une assurance-voiture peut coûter du simple au double pour une même personne en fonction du pays.

Cependant, j'ai décidé de voter contre cette proposition, qui se base principalement sur la mise en place d'un grand marché numérique aux conséquences négatives diverses: tout d'abord en excluant les personnes sans accès à internet ainsi qu'en favorisant les grands acteurs du secteur par rapport aux petits, sans offrir de protection adéquate aux consommateurs.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Jaefinantsteenuste turul ei ole liikmesriigid omavahel väga konkurentsivõimelised piiriüleste tõkete tõttu. Roheline raamat näeb ette võimalusi turgude avamiseks ning teenuste paremaks vahendamiseks.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. – Pritariu pateiktam pranešimui.

Mažmeninės finansinės paslaugos yra labai svarbios kasdieniniame ES piliečių gyvenime. Todėl būtina dėti didesnes pastangas siekiant vystyti mažmeninių finansinių paslaugų rinką ir spręsti problemas, su kuriomis šioje srityje susiduria vartotojai ir pramonės atstovai.

Labai svarbu, kad pasiūlytos iniciatyvos atitiktų didesnes tarptautines pastangas kovojant su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių vengimu, mokesčių slėpimu ir pinigų plovimu. Todėl visoje ES reikėtų taikyti bendrą mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį.

Tačiau nemanau, kad bendros valiutos įvedimas visose valstybėse narėse padidintų mažmeninių finansinių paslaugų bendrosios rinkos efektyvumą ir darną. Priešingai, bendra valiuta sukeltų itin neigiamų padarinių vartotojams ir visai rinkai.

Priemonės numatytos žaliojoje knygoje dėl mažmeninių finansinių paslaugų turi suteikti apčiuopiamą naudą ES vartotojams. Vartotojai turi būti tinkamai apsaugoti, o paslaugų teikėjai – finansiškai pajėgūs ir patikimi.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Η οικοδόμηση μιας λειτουργικής ενιαίας αγοράς στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών αποτελεί σημαντικό εγχείρημα. Πρόκειται για χαρακτηριστική περίπτωση δημιουργίας πραγματικής προστιθέμενης αξίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η παρουσίαση της Πράσινης Βίβλου έρχεται την κατάλληλη στιγμή για τρεις τουλάχιστον λόγους: Πρώτον, αν επιθυμούμε να έχουμε αποτελεσματική νομοθεσία σε μια τόσο ταχέως μεταβαλλόμενη αγορά, πρέπει να παρέμβουμε άμεσα τώρα, στα τελευταία στάδια του κύκλου πολιτικής. Πρέπει να παρακολουθούμε στενά την εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο. Πρέπει από την πρώτη στιγμή να προετοιμαστούμε για τη διενέργεια επαρκούς αξιολόγησης. Είναι σημαντικό να εντοπίζονται τα πραγματικά προβλήματα και οι πραγματικές ευκαιρίες το ταχύτερο δυνατό. Δεύτερον, είναι σαφές ότι, παρά τα σημαντικά βήματα προόδου των τελευταίων ετών, υπάρχουν πολλά ακόμη που πρέπει να γίνουν. Η οικοδόμηση μιας ενιαίας αγοράς λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών δεν έχει έως σήμερα προχωρήσει σε μεγάλο βαθμό. Τρίτον, η Πράσινη Βίβλος είναι επιπροσθέτως επίκαιρη, επειδή η ψηφιοποίηση διανοίγει σήμερα νέες προοπτικές με γοργούς ρυθμούς. Με την κατάλληλη αντιμετώπιση, η ψηφιοποίηση μπορεί να δημιουργήσει ακριβώς την ώθηση που χρειάζεται ώστε να αρχίσουν να αίρονται διασυνοριακά εμπόδια. Υπάρχει αυτή τη στιγμή πραγματική δυνατότητα για σύνδεση των χρηματοπιστωτικών φορέων και ευκαιρία για τη δημιουργία ενιαίας αγοράς. Για τους παραπάνω λόγους υπερψήφισα τη έκθεση.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo che, nonostante il lavoro svolto dalla Commissione negli ultimi anni sia stato intenso, possiamo ancora migliorare dato che l'attività transfrontaliera presenta dei limiti e ciò non nuoce solo alle singole imprese innovative ma anche ai consumatori. Inoltre, va sfruttato, soprattutto, il momento poiché ci troviamo nell'era della digitalizzazione che ci permetterebbe di abbattere le barriere transfrontaliere, al fine di mettere in contatto, più facilmente, gli attori finanziari e i consumatori e, allo stesso tempo, consentire il pieno sviluppo del mercato unico. Però tutto questo deve essere garantito mantenendo un elevato livello di tutela per i consumatori e per gli investitori. Pertanto ho espresso voto positivo.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — This report is the Parliament contribution to the consultation process opened with the Commission Green Paper. The objective is to decide how the European market for retail financial services – namely insurance, loans, payments, current and savings accounts and other retail investments – can be further opened up, bringing better results for consumers and firms whilst maintaining an adequate level of consumer and investor protection. As a member of the IMCO and substitute member of the ECON Committees I fully support the digitisation and portability of services, issues which have been taken on board in this Report.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Maloprodajne financije pružaju niz usluga koje su bitne za građane: tekuće račune, mirovine i štednje, hipoteke i financiranja ostale kupovine, osiguranje protiv zdravstvenih problema ili nezgoda i osiguranja imovine. Zelena knjiga istražuje trenutačno stanje jedinstvenog tržišta za maloprodaju financijskih usluga, kao i nedavni trend digitalizacije, te potrebu za djelovanjem u EU-u ili na nacionalnoj razini, kako bi se prevladale prepreke koje trenutačno zaustavljaju potrošače i tvrtke da odu preko granice. Zelena knjiga je prilika da se stvori prijedlog o europskom tržištu financijskim uslugama kao što su: osiguranja, krediti, plaćanja struje i štednih računa i drugih maloprodajnih ulaganja – te kako se otvoriti prema tim uslugama, a samim time se stvaraju bolji uvjeti za potrošače i tvrtke, a da se pritom i zadrži nivo zaštite potrošača i investitora. Također istražuje prepreke s kojima se susreću potrošači i tvrtke u korištenju jedinstvenog tržišta. Zbog svega navedenog podržala sam izvješće o Zelenoj knjizi o maloprodajnim financijskim uslugama.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – La mise en place du marché unique européen a prouvé qu'il apportait plus de problèmes et d'inconvénients que d'avantages, notamment à cause des disparités économiques, culturelles et règlementaires. Je crains donc que la mise en place du marché unique pour les services financiers de détail cause de graves séquelles à notre économie nationale et que les futures disparités de marché soient corrigées par encore plus d'administration et de contrôle technocratiques bruxellois.

Par ailleurs, les achats transfrontaliers de services financiers de détail sont une grave menace pour la souveraineté bancaire et l'avenir de nos citoyens en cas de disparition de l'euro. En effet, quand l'euro disparaîtra, les services financiers de détails contractés dans d'autres pays seront soumis au risque de change monétaire et de nombreux foyers verront les montants des crédits à rembourser varier énormément. Sans parler de la complexité administrative qu'une telle situation amènera pour ces mêmes citoyens.

Ce marché unique veut se donner l'apparence d'un moyen pour offrir plus de liberté au consommateur mais il s'agit surtout d'une chaîne supplémentaire que la Commission veut jeter sur les États membres pour les contraindre à ne pas quitter la zone euro, ou l'Union européenne. Je vote donc cintre.

Tonino Picula (S&D), *napisan.* – Potrebno je poduzeti učinkovite mjere da se otključa puni potencijal jedinstvenog tržišta – naime, tržište je maloprodajnih financijskih usluga u EU-u još uvijek prilično nerazvijeno i fragmentirano. Potrebno je zadržati postojeću razinu ambicija u rušenju barijera i ograničavanju postojećih protekcionističkih nastojanja kojima se sprečavaju inovacije u području maloprodajnih financijskih usluga. Samo na taj način možemo EU pretvoriti u čvorište inovativnih financijskih usluga. Pozdravljam održavanje javnog savjetovanja o Zelenoj knjizi o maloprodajnim financijskim uslugama tijekom kojega su svi dionici imali priliku izraziti mišljenje stvoreno na temelju specifičnosti svojeg djelovanja. Brze promjene prouzročene digitalizacijom i inovacijama u području financijskih tehnologija imaju potencijal stvoriti nove i često bolje financijske proizvode. Inicijativa iz Zelene knjige može polučiti uspjeh samo ako se čvrsto usmjeri na stvaranje tržišta EU-a na kojemu će dobro zaštićeni potrošači imati jednake prilike i pristup transparentnim proizvodima čija kvaliteta odgovara cijeni. U svim mjerama koje poduzimamo u području maloprodajnih financijskih usluga moramo u vidu imati aspekt uključenosti. Financijska isključenost širok je i ozbiljan problem u cijeloj Europi. Život postaje vrlo težak bez razumnog pristupa barem najosnovnijim financijskim uslugama. Želim naglasiti važnost financijskog obrazovanja kao alata za zaštitu i osnaživanje potrošača - pristup neovisnom financijskom obrazovanju moramo olakšati svima.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta iniciativa, estando aparentemente direcionada à melhoria das condições dos utilizadores, representa, na prática, mais um elemento de harmonização, de aprofundamento federalista, que servirá os grandes interesses financeiros, facilitando a concentração da riqueza e a centralização do poder económico.

Uma iniciativa que levará à liquidação de empresas de menor dimensão e promoção de oligopólios bancários pan-europeus, com aumento dos lucros dos grandes bancos da UE, nomeadamente por via da redução com custos operacionais, onde se incluem o despedimento de trabalhadores, processos facilitados pela vertente digital e redução da implantação física das empresas.

Iremos ter menos transparência, mais fraude e fuga ao fisco e uma agudização do problema das empresas «too big to fail». Não podemos senão rejeitar este caminho.

Pavel Poc (S&D), *písemně*. – Trh maloobchodních finančních služeb byl značně ovlivněn procesem digitalizace. Došlo ke zvýšení potenciálu vytvářet a zlepšit současné finanční produkty a uspokojit potřeby spotřebitelů. Ve stejné chvíli ale došlo k potřebě zvýšit jejich ochranu a důvěru. Hlasoval jsem pro tuto zelenou knihu, jelikož kromě podpory rozvoje trhu dokument obsahuje hned několik velmi důležitých bodů. Tím prvním je boj proti diskriminaci a finančnímu poškozování občanů. Je nepřípustné, aby spotřebitelé v celé Unii nepožívali stejné právní ochrany anebo jim nebylo umožněno dostupné a nezávislé poradenství. Tím druhým je zvyšování informovanosti a zlepšování přístupu občanů k finančnímu vzdělávání. Třetím je ochrana údajů spotřebitelů finanční i nefinanční povahy, které by měly být využívány jen v souladu s platnými právními předpisy. Vyzval jsem svým hlasem ostatní relevantní instituce, aby pravidelně monitorovaly situaci na trhu retailových finančních služeb. Taktéž jsem hlasoval pro to, aby Komise zavedla rámec pro jednoduché, převoditelné a zejména bezpečné finanční produkty a aby se zaměřila na problém nevhodného prodeje finančních produktů a služeb. Vzhledem k tomu, že Evropa pořád zaznamenává nedostatek udržitelných a ekologických investic, jsem z pozice místopředsedy Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin velmi rád, že zelená kniha podněcuje k mnohem aktivnějšímu přístupu hledání a využívání kapitálových trhů právě pro investice tohoto rázu.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Jsem rád, že byla dnes schválena zelená kniha o maloobchodních finančních službách. Ta se zaměřuje především na přeshraniční obchod, který by měl fungovat ku prospěchu všech občanů EU bez ohledu na to, kde žijí. Trh s retailovými finančními službami bude životaschopný, jen pokud bude spravedlivý a důvěryhodný. Proto je důležité udržovat rovné podmínky a posílit důvěru spotřebitelů v základní služby. Také je třeba zvýšit jejich finanční gramotnost a informovanost. Nesmíme přitom zapomínat na to, aby spotřebitelé v celé EU požívali stejné právní ochrany. Malé a střední podniky jsou páteří evropského hospodářství a motorem zaměstnanosti, proto se zelená kniha zaměřuje na jejich specifické charakteristiky. Domnívám se, že efektivní regulace maloobchodních finančních

služeb přispěje k vytvoření jednotného evropského trhu.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – L'obiettivo della relazione è quello di presentare delle proposte affinché il mercato europeo per i servizi finanziari, vale a dire assicurazioni, prestiti, pagamenti, conti correnti, conti di risparmio e altri investimenti al dettaglio possa essere ulteriormente concorrenziale. Al suo interno si cercano di individuare le barriere specifiche che i consumatori e le imprese affrontano nell'utilizzo del mercato unico e i modi in cui poter superare tali barriere. Il Libro verde affronta diversi aspetti strategici. Ritengo che l'iniziativa della Commissione rappresenti un approccio dinamico all'elaborazione delle nuove politiche richieste da questo settore. Affinché il mercato unico sia veramente efficiente, occorre mantenere la sua integrità, poiché la sfida finale consiste nel garantire un'economia sociale di mercato efficiente. Creare un mercato unico ben funzionante per i servizi finanziari al dettaglio è un progetto di fondamentale importanza. Per tutte queste ragioni ho votato a favore.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – Sprawozdanie koncentruje się na szerokim spektrum kwestii związanych ogólnie z usługami finansowymi, a bardziej szczegółowo na możliwościach usprawnienia tego sektora z korzyścią dla konsumentów i MŚP dzięki zapewnieniu otoczenia zdrowej konkurencji. Zwrócono uwagę głównie na potrzebę lepszego informowania o najważniejszych produktach finansowych, położono nacisk na pozytywne skutki cyfryzacji, wezwano do uproszczenia przepisów, przy jednoczesnym unikaniu powielania działań, podkreślono znaczenie edukacji finansowej, zaapelowano o poprawę konkurencji i dalsze wspieranie sieci rozstrzygania sporów finansowych. Dlatego poparłem to sprawozdanie.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – Pour contribuer à la réflexion sur la création d'un marché européen des services financiers de détail, la Commission a publié en décembre 2015 un livre vert afin d'évaluer la faisabilité de ce marché. J'ai voté en faveur de ce rapport qui porte sur la contribution du Parlement européen à cette réflexion. Il me semble important de pouvoir identifier les avantages de ces produits et services financiers pour les consommateurs, les investisseurs et les PME, ainsi que les difficultés de mise en place d'un tel marché.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – O mercado dos serviços financeiros de retalho da União carece, ainda, de um franco desenvolvimento, designadamente face ao reduzido número de operações transfronteiriças, de modo que é necessário tomar medidas a fim de retirar pleno proveito do potencial do mercado único e de facilitar as inovações em benefício dos utilizadores finais.

Um mercado europeu dos serviços financeiros de retalho tem de representar uma verdadeira mais-valia para o consumidor, em termos de acessibilidade e de proteção da esfera jurídica dos mesmos, assegurando concomitantemente uma concorrência eficaz entre os vários *players*. Nesse sentido, é importante fomentar um ambiente competitivo e manter condições equitativas para todos os intervenientes, nomeadamente os operadores já estabelecidos e os operadores a estabelecer. Para tal, as regras aplicáveis devem basear-se num modelo tão neutro quanto possível quer a nível tecnológico, quer a nível empresarial.

Numa palavra, a abordagem referida no Livro Verde é importante para favorecer o desenvolvimento das empresas em fase de arranque, bem como das PME novas e inovadoras. Por conseguinte, votei favoravelmente o presente relatório.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – Calls on the Commission to become further involved in consumer protection in financial services, accordingly UKIP voted against.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Este Livro Verde representa uma oportunidade para refletir sobre a possibilidade de uma maior abertura do mercado europeu dos serviços financeiros de retalho – nomeadamente seguros, empréstimos, contas de pagamento, contas correntes e contas-poupança e outros investimentos a retalho – produzindo melhores resultados para consumidores e empresas, ao mesmo tempo que conserva um nível adequado de proteção tanto para o consumidor como para o investidor. Procura identificar os obstáculos específicos com que consumidores e empresas se deparam para utilizar plenamente o mercado único e as eventuais formas de superar esses obstáculos, inclusivamente tirando melhor partido das novas tecnologias, desde que sejam aplicadas as salvaguardas adequadas. Faz todo o sentido, numa União que se quer coesa, permitir: que as empresas sediadas num Estado-Membro (EM) da UE tenham maior facilidade em oferecer serviços financeiros de retalho noutros EM; que os consumidores possam comprar serviços financeiros de retalho oferecidos noutros EM; que os cidadãos possam continuar a usufruir dos seus produtos de serviços financeiros caso se mudem de um EM para outro, seja para efeitos de estudo, trabalho ou aposentação (chamada «portabilidade»).

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe de propia iniciativa, que refleja la posición del Parlamento respecto del Libro Verde sobre servicios financieros al por menor elaborado con la Comisión, ya que se proponen distintas medidas para aumentar la transparencia, la protección de los consumidores y la eliminación de barreras de acceso, incluyendo las de naturaleza transfronteriza.

También se incluye una propuesta sobre la creación de una cuenta europea de ahorro destinada a aumentar la financiación de inversiones verdes y sostenibles.

Se han aprobado además varias enmiendas promovidas los socialistas españoles, para acabar con la práctica de la cancelación de tarjetas de pago por traslado de residencia a otro Estado miembro, limitar las comisiones abusivas en los cajeros automáticos, y en defensa del euro como moneda principal del mercado de servicios financieros, por lo que se trata de un informe muy progresista y europeísta, que puede influir decisivamente en las próximas propuestas legislativas de la Comisión sobre la materia.

Es lamentable que la derecha europea haya intentado eliminar, tanto en comisión como en el pleno, el párrafo relativo a la defensa de los derechos de los usuarios de tarjetas de pago, pero me felicito por que no haya tenido éxito.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport d'initiative sur le livre vert de la Commission européenne visant à lutter contre la fragmentation des produits financiers de détail. Il est en effet crucial de défendre les consommateurs européens, notamment en faisant en sorte que les produits qui leurs sont proposés soient transparents, simples et rentables. J'avais pour ma part soutenu l'amendement demandant d'œuvrer à la création d'une autorité européenne de protection des consommateurs, estimant qu'il s'agissait là d'un pas en avant vers une meilleure protection des consommateurs. Je regrette dès lors que cet amendement ne soit pas passé mais j'ai malgré tout décidé d'apporter mon soutien à ce texte qui comporte des éléments intéressants.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Mažmeninių finansinių paslaugų reguliavimas – itin svarbi bankininkystės veiklos sritis, nes šis klausimas tiesiogiai siejasi su tomis paslaugomis, kurias gauna kiekvienas vartotojas. Itin svarbu reguliuoti mažmeninių finansinių paslaugų teikėjų santykius su vartotojais, nes pirmieji paprastai disponuoja didesne derybine galia, ir neretai pasitaiko atvejų, kai ja piktnaudžiauja vartotojų atžvilgiu.

Svarstomas siūlymas yra ganėtinai subalansuotas. Kiek žinau, jame atsižvelgta į mūsų siūlymus stiprinti vartotojų apsaugą. Kartu jame yra svarbus mūsų teikiamas pakeitimas, kuriuo raginama tokias investicijas skatinti daugiau investuoti į žaliuosius prioritetus, taikyti investicijų „žalumo“ vertinimo metodikas.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de esta propuesta de liberalización de los servicios financieros al por menor. Si bien el objetivo de dar más poder de elección a los consumidores, y hacer bajar el precio de los productos puede parecer loable, la legislación avanza hacia una desregulación que favorece el mercado único pero que no ofrece garantías de estandarización y transparencia de los productos que se ponen en el mercado. De este modo podemos esperar que las grandes multinacionales puedan barrer a los proveedores más pequeños, y que productos financieros derivados cuyo riesgo es muy difícil de evaluar se impongan sobre productos más seguros.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht zu dem Grünbuch über Finanzdienstleistungen für Privatkunden gestimmt.

Das Ziel des Berichts ist es zu entscheiden, wie der europäische Markt für Finanzdienstleistungen für Privatkunden noch weiter geöffnet werden kann, um bessere Ergebnisse für Verbraucher und Firmen zu erreichen und trotzdem noch ein angemessenes Level an Schutz für Verbraucher und Investoren zu stellen.

Olga Sehnalová (S&D), *písemně*. – Podpořila jsem zprávu o zelené knize o maloobchodních finančních službách, protože se konkrétně věnuje řadě výzev dalšího rozvoje trhu s retailovými finančními službami na úrovni EU. Považuji za nezbytné, aby nedílnou součástí rozvoje tohoto trhu bylo nastavení a vymáhání právního rámce, který bude zajišťovat potřebnou ochranu spotřebitelů. Za důležité považuji také zdůraznění skutečnosti, že mnoho služeb přechází na internet, a proto je důležité zajistit, aby z nich nikdo nebyl vyloučen. Přístup k těmto službám musí být zajištěn i nedigitální cestou, aby se zabránilo finančnímu vyloučení. To se týká i využívání bankomatů – přístup k hotovosti prostřednictvím bankomatů je základní veřejnou službou, která musí být spotřebitelům poskytována bez jakýchkoli diskriminačních či nespravedlivých praktik a která nesmí být nadměrně nákladná.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe, debido a que supone una continuación de la desregulación financiera que impera en el sistema financiero de la Unión. Este Libro Verde presenta la iniciativa de regular productos financieros minoristas a nivel trasnacional. En lugar de buscar una mayor transparencia y seguridad para los potenciales consumidores, el informe deja en manos del sistema financiero la creación de todo tipo de productos. En vez de simplificar, se deja hacer, permitiendo una diversidad y complejidad de productos financieros que pueden minar los intereses de los consumidores europeos, como ya ha ocurrido en el pasado con las participaciones preferentes. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted against this because it calls on the Commission to become further involved in consumer protection in financial services.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasovao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Chcem poďakovať spravodajcovi za predloženú správu, pretože zelená kniha o retailových finančných službách vyvolala živú a plodnú diskusiu, ktorá umožnila zainteresovaným stranám predložiť ich osobné skúsenosti a stanoviská. Podporila som uznesenie, lebo zelená kniha sa zameriava na finančné služby pre občanov a predložené návrhy sa môžu stať dostatočným prínosom pre všetkých spotrebiteľov v EÚ. Aj keď jednotný prístup v oblasti retailových finančných služieb by mohol byť vzhľadom na rôznorodosť aktérov a produktov kontraproduktívny, predkladané návrhy považujem za dôležité lebo, tento trh EÚ považujem zatiaľ za pomerne málo rozvinutý a roztrieštený. Verím, že účinnými opatreniami na uvoľnenie plného potenciálu jednotného trhu s retailovými finančnými službami a podporou inovácií prospešných pre koncových používateľov sa zabezpečí dôslednejšia ochrana spotrebiteľa a vytvorí sa väčší priestor pre zdravú hospodársku súťaž na vnútroštátnej úrovni. Som zástancom toho, že európsky trh s retailovými finančnými službami by mal byť väčším prínosom pre MSP, ktorý by im mal pomôcť zlepšiť prístup k finančným prostriedkom a umožniť im jednoduchší prístup na cezhraničné trhy.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Maloprodajne finančne storitve, med katere spadajo osebni bančni računi, plačila, osebna posojila, hipoteke in varčevalni računi, so del vsakdanjega življenja evropskih državljanov. Vendar pa se zaradi neučinkovite konkurence, ki je izrazita predvsem na področju plačil in bančništva, med državami članicami pojavljajo velike razlike v dostopu potrošnikov do visokokakovostnih in enako ugodnih storitev.

Evropska unija v preteklosti ni bistveno napredovala pri vzpostavitvi enotnega trga na področju maloprodajnih finančnih storitev in s to zeleno knjigo dobiva potreben zagon za odpravljanje čezmejnih ovir in povezovanje finančnih akterjev iz vseh držav članic s potrošniki celotne Evropske unije, da se zagotovijo možnost izbire, vrednost in kakovost za vse potrošnike ter s tem krepi njihovo zaupanje v ponudnike in pravilno odločanje glede na individualne finančne okoliščine.

Poročilo Parlamenta pozdravlja pobudo Komisije, saj se ta s spodbujanjem povezovanja in čezmejnega zagotavljanja finančnih storitev ustrezno odziva na hitro spreminjajoče se tržno okolje. Poročilo med drugim izpostavlja, da EU potrebuje visoko raven zakonodaje o varstvu potrošnikov ter njeno dosledno izvajanje, in v zvezi s tem poziva Komisijo, naj razišče zavajajoče prakse, s katerimi se potrošniki soočajo pri kartičnih plačilih in dvigih na bankomatu s pretvorbo valute, zato sem ga pri glasovanju podprl.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Retailové finančné služby (ako napríklad pôžičky alebo poistenia) sú pre obyvateľov kľúčové, avšak celoeurópsky trh v tejto oblasti prakticky neexistuje. Nastupujúca digitalizácia otvára nové možnosti pre cezhraničné aktivity a inovácie. Pri vytváraní spoločného trhu treba mať na zreteli, aby tieto služby boli pre zákazníkov výhodné, férové a transparentné, a zároveň je potrebné zabezpečiť informovanosť zákazníkov.

Catherine Stihler (S&D), *in writing*. – This report is an important step for creating a stronger single market for retail financial services, which puts the consumer first.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Der Entschließung des EU-Parlaments zu dem Grünbuch über Finanzdienstleistungen für Privatkunden habe ich nicht zugestimmt.

Der Bericht fordert die Kommission auf, dafür zu sorgen, dass für die gleiche Dienstleistung die gleichen Vorschriften gelten, damit insbesondere durch das Auftreten neuer Anbieter von Finanzdienstleistungen für Privatkunden keine Wettbewerbsverzerrungen entstehen. Das Gegenteil ist der Fall: Gleiche Vorschriften verhindern den Wettbewerb zwischen Rechtsordnungen. Ein offener Markt setzt auf gegenseitige Anerkennung der verschiedenen Produkte, nicht auf deren Harmonisierung unter einem Regime – das, jedenfalls arbeitet die EU derzeit so, auch noch übermäßig bürokratisch und überregulierend daherkommt.

Zudem fordert der Bereich verstärkte „Bemühungen zur Erarbeitung einer gemeinsamen Steueridentifikationsnummer" in der EU oder international. Das spricht für sich. Steuern stehen in nationaler Souveränität und das muss so bleiben.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Digitalizacija će povećati konkurentnost, prekograničnu aktivnost i inovativnost ponuditelja financijskih usluga, a to će stvoriti nove prilike za potrošače, ulagače, mala i srednja poduzeća te ostale vrste poduzeća.

Funkcionalno europsko tržište maloprodajnih financijskih usluga ne može počivati samo na digitalizaciji jer ona nije u stanju sama savladati brojne zapreke kao što su različiti porezni, socijalni, pravni i zdravstveni sustavi, mehanizmi sklapanja ugovora i zaštita potrošača kao i različiti jezici i kulture.

Usporedivost financijskih proizvoda među tržištima država članica, posebno u sektoru osiguranja, poboljšat će se pojednostavljivanjem i ujednačavanjem njihovih zakonodavstava.

Podupirem ovo Izvješće jer Europa treba promjenu mentaliteta i brz odgovor regulatora na tehnološki razvoj te bitno povećanje ulaganja u financijske tehnologije kako bi postala vodeće tržište inovacija u tom području.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem za poročilo o zeleni knjigi o maloprodajnih finančnih storitvah. Evropski notranji trg na marsikaterem področju še ni dosegel svojih potencialov in ne deluje tako, kot bi moral. Eno od teh področij je tudi trg EU za maloprodajne finančne storitve, ki je močno razdrobljen ter precej nerazvit.

Podpiram zeleno knjigo Komisije o maloprodajnih finančnih storitvah, s katero smo omogočili javno razpravo z različnimi deležniki na področju maloprodajnih finančnih storitev. Poročilo pravilno ugotavlja, da je bila pobuda iz zelene knjige oblikovana ob pravem času, predvsem v luči proaktivnega delovanja v vseh fazah oblikovanja politike. Le tako se bomo lahko učinkovito in ustrezno odzivali na hiter razvoj, ki smo mu priča.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Καταψηφίσαμε τη συγκεκριμένη Πράσινη Βίβλο, επειδή δεν απλοποιεί, πόσο μάλλον δεν αναιρεί τα διάφορα πολύπλοκα «προϊόντα» με τα οποία οι πολυεθνικές και οι τράπεζες προωθούν τον καπιταλισμό-καζίνο. Αυτά είναι τα «προϊόντα» με τα οποία κερδοσκοπούν εις βάρος των λαών και, εφόσον αυτά δεν καταπολεμούνται, δεν μπορούσαμε να στηρίξουμε την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Τασσόμαστε κατά των διασυνοριακών επενδύσεων με όλα τα επακόλουθα μεταναστευτικής πολιτικής που απαιτούνται. Ειδικά για τη χώρα μας, η δημοσιονομική κατάσταση και ο αποκλεισμός του δημοσίου τομέα από τις αγορές δημιουργούν ανυπέρβλητα εμπόδια για έκδοση πράσινων ομολόγων, τα οποία ενισχύουν την εξουσία των εποπτικών αρχών.

József Szájer (PPE), *írásban*. – Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A pénzügyi szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Tisztában vagyok a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ami most a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló zöld könyvről szóló jelentést. Üdvözlöm a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló zöld könyvvel kapcsolatos nyilvános konzultációt. Helyeslem, hogy a jelentés kitért a digitalizációban rejlő további lehetőségekre, amelyek a fogyasztók, a befektetők, a kkv-k számára is új lehetőségeket fognak teremteni a verseny, a határokon átívelő tevékenységek és az innováció terén. Egyetértek továbbá a jelentéstevővel abban, hogy a digitalizálás önmagában nem elegendő a lakossági pénzügyi szolgáltatások valódi európai piacának megteremtéséhez. Számos akadály, például a különböző adózási, szociális, igazságszolgáltatási, egészségügyi, szerződéskötési és fogyasztóvédelmi rendszerek, valamint a különböző nyelvek és kultúrák valóban nem haladhatók meg csupán a digitalizálás révén.

A jelentés véleményem szerint egyik legfontosabb pontja, hogy rámutat a fogyasztóvédelemről gondoskodó megfelelő jogi keret szükségességére, valamint hogy felhívja a figyelmet arra, hogy a fogyasztók különböző forrásokból összegyűjtött pénzügyi és nem pénzügyi adatait egyre gyakrabban használják fel a pénzügyi szolgáltatók különféle célokra. Helyesnek tartom, hogy a jelentés hangsúlyozza, hogy a személyes adatok és a pénzügyi szolgáltatókra vonatkozó nagy adathalmazok felhasználásának az Unió adatvédelmi jogszabályaival összhangban kell állniuk.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – Unijny rynek detalicznych usług finansowych jest nadal słabo rozwinięty i mocno rozdrobniony. Wciąż mamy 28 różnych, a przy tym niezbyt konkurencyjnych rynków krajowych. Konieczne jest zatem podjęcie skutecznych działań w celu odblokowania pełnego potencjału jednolitego rynku europejskiego i ułatwienia wprowadzania innowacji z korzyścią dla użytkowników końcowych.

Zielona księga Komisji Europejskiej stanowi krok we właściwą stronę. Konieczne jest podjęcie jak najszybszych działań i usunięcie istniejących barier ograniczających innowacyjność przedsiębiorstw oraz funkcjonowanie całej gospodarki europejskiej. Jest to szczególnie ważne w sytuacji tak szybko rozwijającej się digitalizacji świata. Obecnie istnieje realna szansa na powiązanie podmiotów finansowych prowadzących działalność w różnych miejscach Europy z konsumentami zamieszkującymi na całym jej obszarze.

Dalszy rozwój rynku detalicznych usług finansowych na szczeblu unijnym w odpowiednich ramach prawnych zapewniających wymaganą ochronę konsumentów nie tylko ułatwiłby intensywną i owocną działalność transgraniczną, ale mógłby także stworzyć szersze pole dla zdrowej konkurencji na szczeblu krajowym. Mam nadzieję, że Komisja w najbliższym czasie podejmie działania legislacyjne w zakresie detalicznych usług finansowych.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – În contextul în care se discută despre digitalizarea tuturor sectoarelor economice, această inițiativă contribuie la crearea cadrului favorabil manifestării proactive a celor interesați de crearea unei piețe unice a serviciilor financiare cu amănuntul, o piață caracterizată prin transparență, benefică pentru toți.

Evident, crearea unei piețe unice financiare viabile reprezintă un deziderat ambițios pentru UE, cu reale posibilități de realizare, în contextul în care se asigură o concurență reală pe piața serviciilor financiare cu amănuntul, o informare adecvată a consumatorilor, acces facil și o protecție corespunzătoare a consumatorilor pe aceste piețe - cadrul necesar facilitării inovației în domeniul serviciilor financiare cu amănuntul cu impact pozitiv asupra utilizatorilor finali.

De asemenea, pentru ca UE să devină un centru pentru serviciile financiare inovatoare, nu este suficient să apară actori noi și produse financiare atractive pentru consumatori și companii, ci trebuie rezolvate provocările generate de societatea digitală legate de securitate, protecția datelor, protecția consumatorilor, barierele în calea furnizării de bunuri și servicii financiare la distanță, impozitarea, concurența echitabilă și constructivă, stabilitatea financiară etc.

Claudia Țapardel (S&D), *in writing*. – I welcome the report which envisages a set of concrete proposals to ensure all consumers for retail financial services in the EU are well protected. We need to ensure consumers are well protected through further action to empower consumers to make informed decisions, to increase transparency of retail financial products, and to remove consumer barriers to switching and any unjustified costs relating thereto, or to withdrawal from a product. The Commission should take further initiatives, including a proposal for an EU savings account and encouraging finance for sustainable and green investments.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Je me suis prononcé en faveur de ce livre vert. Il faut veiller à ce que tout le monde soit inclus. L'exclusion financière est un problème grave et largement répandu en Europe. La vie devient très compliquée pour ceux qui n'ont pas au moins accès aux services financiers les plus essentiels. Nous devons garder à l'esprit la perspective d'inclusion dans tout ce que nous entreprenons dans le domaine des services financiers de détail. Un objectif général permanent doit être la réduction de l'exclusion. La nouvelle directive sur les comptes de paiement, devant être entièrement mise en œuvre à l'automne, donnera le droit à chaque consommateur de détenir un compte de paiement de base. Si cela constitue un grand pas dans la bonne direction, c'est loin d'être suffisant. Un effort bien plus important s'impose.

Des travaux d'envergure nous attendent. La construction d'un marché unique des services financiers de détail qui fonctionne est un projet considérable. En même temps, c'est un projet qui en vaut la peine. Il s'agit clairement d'un cas où l'Union européenne crée une réelle valeur ajoutée.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The Green Paper on Retail Financial Services identifies and aims to remove existing barriers in market retail finance in order to unlock its full potential, leading to more and better consumer choices, without compromising the existing level of consumer protection. Consumer and businesses' trust in the financial sector has lagged behind since the financial crisis of 2008. I voted in favour of the proposed Paper, as I believe that in order to restore consumer and business trust in the financial sector, there needs to be an initiative to create a regulatory environment within EU legislation that is more conducive to transparency, growth and innovation, elements which are all outlined in the Paper.

Ivica Tolić (PPE), *napisan*. – Podržavam Prijedlog rezolucije o Zelenoj knjizi o maloprodajnim financijskim uslugama. Mišljenja sam da je bilo potrebno pozvati Komisiju da odlučnije intervenira u borbi protiv diskriminacije koja se temelji na mjestu stalnog boravišta na europskom tržištu maloprodajnih financijskih usluga te da, po potrebi, dodatnim zakonodavnim inicijativama usmjerenima posebno na financijski sektor nadopuni predviđene opće prijedloge za okončanje neopravdanog uskraćivanja pristupa na temelju lokacije, imajući na umu da je cijena nekih proizvoda i nekih usluga povezana s nizom čimbenika (regulatornih ili geografskih) koji se razlikuju od jedne države članice do druge. Ovaj čimbenik je posebno bitan za ostvarenje punog potencijala hrvatskih maloprodajnih aktera na europskom tržištu. Ukoliko se želi ostvariti jedno od temeljnih načela Europske unije, načelo ravnopravnosti, smatram da je nužno da se istodobno i pravno represivnim i preventivnim mjerama pokrene mehanizam borbe protiv diskriminacije temeljem stalnog boravišta. Premda ovaj prijedlog rezolucije ima i drugih kvalitetnih aspekata, smatram da je upravo ovaj njegov najvrjedniji.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Smatram da Europska unija treba imati zakonodavstvo prilagođeno brzim promjenama na tržištu, a države članice moraju provoditi te politike. Na taj način olakšat će se prekogranične aktivnosti, što će od velike koristi biti potrošačima, investitorima i inovativnim poduzećima.

Iako izvješće sadrži pojedine elemente s kojima se ne slažem, kao što je osvrt na Zajednički identifikacijski porezni broj Europske unije, smatram da će izvješće donijeti nove, pozitivne mogućnosti za sveukupno funkcioniranje ekonomije Europske unije, stoga sam glasovala za njegovo usvajanje.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o zeleni knjigi o maloprodajnih finančnih storitvah sem podprla. Resolucija je prvi korak k izboljšanju maloprodajnih finančnih storitev. Toda čaka nas še veliko dela. Izgradnja dobro delujočega enotnega trga na področju maloprodajnih finančnih storitev je velik projekt, ki se prav gotovo izplača. To je očiten primer ustvarjanja resnične dodane vrednosti v EU. Zelena knjiga vsebuje številne točke, kjer bi lahko sedanjo zakonodajo v prihodnjih letih z dopolnitvami še izboljšali. Prišla je ob pravem času, saj je v vzponu digitalizacija, ki ponuja nove možnosti za skupen trg.

Obstaja tudi ogromno potenciala v čezmejnih dejavnostih, ki pa zaradi ovir ni izkoriščen (problem 28 med seboj nekonkurenčnih nacionalnih trgov). Medtem ko se številne ideje iz zelene knjige zdijo obetavne, pa je treba večino podkrepiti z obsežnimi in ustreznimi empiričnimi podatki. Knjiga povzema tudi več izzivov, kako pristopiti k izboljšanju zbiranja podatkov in analiziranja podatkov, kako izvajati identifikacijo v praksi, kako ohraniti in ustvariti enake konkurenčne pogoje, kako zagotoviti čim manjše razlike med državami članicami, da postane enotni trg res učinkovit, ter kako zagotoviti vključenost vseh.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de esta propuesta de liberalización de los servicios financieros al por menor. Si bien el objetivo de dar más poder de elección a los consumidores, y hacer bajar el precio de los productos puede parecer loable, la legislación avanza hacia una desregulación que favorece el mercado único pero que no ofrece garantías de estandarización y transparencia de los productos que se ponen en el mercado. De este modo podemos esperar que las grandes multinacionales puedan barrer a los proveedores más pequeños, y que productos financieros derivados cuyo riesgo es muy difícil de evaluar se impongan sobre productos más seguros.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – L'objectif de ce livre vert est de lancer un débat sur la manière dont le marché européen des services financiers de détail pourrait s'ouvrir davantage.

Les services financiers de détail comprennent: les comptes courants, les solutions d'épargne-retraite, les financements de projets immobiliers, les assurances de la personne ou de la propriété.

Cependant, considérant que le numérique est un bon outil pour offrir de plus en plus d'informations aux consommateurs, pour augmenter la concurrence et faire baisser les prix, la Commission européenne veut inciter les entreprises financières à proposer leurs produits de détail dans tous les pays, et les citoyens à faire des achats transfrontaliers.

La principale recommandation est donc d'établir une confiance réciproque notamment en assurant la protection des consommateurs et la libre activité des entreprises dans leurs activités transfrontalières.

Nous nous opposons à cette volonté d'agrandir encore le marché unique pour les raisons suivantes: tout d'abord, la mise en place du marché unique européen a prouvé qu'il apportait plus de problèmes et d'inconvénients que d'avantages, notamment à cause des disparités économiques, culturelles et réglementaires.

Par ailleurs, les achats transfrontaliers de services financiers de détail sont une grave menace pour notre souveraineté bancaire et l'avenir de nos citoyens en cas de disparition de l'euro. J'ai voté contre ce texte.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Przedmiotowe sprawozdanie jest reakcją na zieloną księgę Komisji Europejskiej w sprawie detalicznych usług finansowych, a jego celem jest zainicjowanie debaty na temat możliwego otwarcia europejskiego rynku usług finansowych, w szczególności usług detalicznych, tj. rachunków oszczędnościowych, hipotek, ubezpieczeń emerytalnych itd. Obecnie krajowe rynki usług finansowych w UE są nadal bardzo rozdrobnione, a przyczyny tego są różne. Celem sprawozdania jest przede wszystkim przeanalizowanie, jakie są możliwości urzeczywistnienia europejskiego rynku usług finansowych. Głosowałem za przyjęciem tego dokumentu.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – A lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló kezdeményezést vizsgálva az előadó úgy véli, hogy a Bizottság a megfelelő lépéseket tette meg, és a választott eljárás a megfelelő módszer. Voksommal támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de esta propuesta de liberalización de los servicios financieros al por menor. Si bien el objetivo de dar más poder de elección a los consumidores, y hacer bajar el precio de los productos puede parecer loable, la legislación avanza hacia una desregulación que favorece el mercado único pero que no ofrece garantías de estandarización y transparencia de los productos que se ponen en el mercado. De este modo podemos esperar que las grandes multinacionales puedan barrer a los proveedores más pequeños, y que productos financieros derivados cuyo riesgo es muy difícil de evaluar se impongan sobre productos más seguros.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. – Palankiai vertinu Komisijos įsipareigojimą padėti skatinti tvarių ir ekologiškų investicijų finansavimą ir primygtinai raginu Komisiją, remiantis įvykusiomis konsultacijomis ir glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu, imtis aktyvesnio vaidmens, naudojant kapitalo rinkų sąjungą, remti augančią tvaraus ir atsakingo investavimo rinką, skatinant tvarias investicijas.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on the Green Paper on Retail Financial Services. The Green Paper mainly focuses on financial services for citizens who are looking for cross-border services. The Report stresses that a European retail financial services market must benefit SMEs in terms of both supply and demand. It takes the view that digitalisation will continue to create new opportunities for consumers, investors, SMEs and other companies in terms of competition, cross-border activities and innovation I voted in favour because I believe that simplification of legislation is crucial in efforts to make products more easily comparable across the Member States' markets.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Este informe se presenta con el objetivo de que, una vez aprobado, sea transmitido en forma de resolución al Consejo y a la Comisión. Versa sobre los ejes de la situación actual del mercado minorista de productos y servicios financieros, los factores que dificultan su comercio intracomunitario, las vías de mejora para la digitalización en la comercialización y para el incremento de la confianza del cliente hacia el producto o servicio que procede de otro Estado miembro. También aboga por avanzar en el diseño y la garantía de pasaporte a tipos de productos y servicios minoristas específicos que cumplan con las condiciones que se establezcan de forma armonizada. Con ánimo de que sirva para mejorar e incrementar el uso de los servicios e instrumentos financieros al por menor, he emitido un voto positivo.

Marco Valli (EFDD), *per iscritto*. — Ho votato contro questa relazione di iniziativa che sostiene la strategia della Commissione di creare un mercato unico per i servizi finanziari al dettaglio e rimuovere gli ultimi ostacoli all'espansione delle attività finanziarie *cross-border*. Ovviamente condivido gli obiettivi di facilitare la concorrenza e la trasparenza nel settore, ma ritengo che l'unica strada per perseguirli sia quella di una più forte regolamentazione e vigilanza finanziaria, non certo quella della liberalizzazione, che avrebbe effetti dannosi e controproducenti, soprattutto in un sistema bancario e finanziario che non è stato ancora messo in sicurezza e che è anche pesantemente distorto dalla moneta unica. L'esperienza insegna a quali conseguenze catastrofiche può portare la liberalizzazione finanziaria in un'area economica caratterizzata da forti distorsioni e squilibri. L'abbiamo visto con la Grecia, divenuta ostaggio delle banche tedesche e francesi che ne avevano alimentato, con prestiti facili, l'eccessiva accumulazione di debito estero privato. Non è difficile prevedere come il mercato unico dei servizi finanziari al dettaglio non andrà affatto ad aumentare la concorrenza e la tutela degli investitori al dettaglio, come auspica la relazione, ma andrà a favorire la concentrazione e l'oligopolio dei grossi gruppi bancari *too big to fail* e ad amplificare i già insostenibili squilibri finanziari nell'area Euro. È una storia già vista.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe, debido a que supone una continuación de la desregulación financiera que impera en el sistema financiero de la Unión. Este Libro Verde presenta la iniciativa de regular productos financieros minoristas a nivel trasnacional. En lugar de buscar una mayor transparencia y seguridad para los potenciales consumidores, el informe deja en manos del sistema financiero la creación de todo tipo de productos. En vez de simplificar, se deja hacer, permitiendo una diversidad y complejidad de productos financieros que pueden minar los intereses de los consumidores europeos, como ya ha ocurrido en el pasado con las participaciones preferentes. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report because it is an important step for creating a stronger single market for retail financial services which puts the consumer first. The report is also strong on financial inclusion e.g. by supporting the full inclusion of all retail financial services within the scope of the Directive on the accessibility requirements for products and services (the 'European Accessibility Act').

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat een Europese markt voor financiële retaildiensten slechts denkbaar is als deze een echte meerwaarde voor de consument biedt door voor effectieve concurrentie, toegankelijkheid en consumentenbescherming te zorgen, met name in verband met producten die daadwerkelijk nodig zijn voor deelname aan het economische leven.

Paavo Väyrynen (ALDE), *kirjallinen*. – Vihreä kirja vähittäisrahoituspalveluista -mietintö oli kokonaisuutena tasapainoinen, mutta se sisälsi toteamuksen siitä, että EU:n markkinat toimisivat paremmin, mikäli kaikilla jäsenvaltioilla olisi käytössä yhtenäisvaluutta. Tämän kohdan takia en voinut kannattaa mietintöä.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta iniciativa, estando aparentemente direcionada à melhoria das condições dos utilizadores, representa, na prática, mais um elemento de harmonização, de aprofundamento federalista, que servirá os grandes interesses financeiros, facilitando a concentração da riqueza e a centralização do poder económico.

Esta iniciativa levará à liquidação de empresas de menor dimensão e promoção de oligopólios bancários pan-europeus, com o aumento dos lucros dos grandes bancos da UE, nomeadamente por via da redução de custos operacionais, onde se incluem o despedimento de trabalhadores, processos facilitados pela vertente digital e pela redução da implantação física das empresas.

Iremos ter menos transparência, mais fraude e fuga ao fisco e uma agudização do problema das empresas «*too big to fail*». Não podemos senão rejeitar esta via.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Die Idee hinter dem Grünbuch zu Finanzdienstleistungen ist eine Bestandsaufnahme möglicher regulatorischer Maßnahmen, wonach Dienstleistern die Möglichkeit eingeräumt werden soll, besser auf die schnellen Veränderungen des Marktes reagieren zu können. Darunter fallen Digitalisierungsmaßnahmen, die neue Möglichkeiten für Kunden und Investoren schaffen, den Wettbewerb anheizen und innovative Finanzprodukte schaffen werden, das niedrige Zinsumfeld und die stärkere Integration von Banken. Es wird daher notwendig sein, dass Kunden gleiche Zugangsmöglichkeiten zu Finanzdienstleistungen haben, damit sie überall davon profitieren können. Um das zu schaffen, schlägt der Bericht vor, durch mehr Transparenz Aufklärung und Vergleichbarkeit und dadurch Vertrauen in Finanzdienstleistungen zu schaffen. Daher habe ich dem Bericht zugestimmt.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione riguardante il Libro verde sui servizi finanziari al dettaglio, poiché oggi risulta necessario rimuovere le barriere transfrontaliere che danneggiano i consumatori, ostacolando le imprese innovative e il buon funzionamento dell'economia europea. La Commissione sta andando verso la giusta direzione e il nostro gruppo ha insistito sulla necessità di garantire un giusto equilibrio tra la tutela dei consumatori e lo sviluppo del mercato unico dei servizi finanziari al dettaglio. Riteniamo che la portata del futuro piano d'azione della Commissione debba concentrarsi allo stesso modo su misure di tutela dei consumatori e lo sviluppo di opportunità transfrontaliere.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – This report is an important step for creating a stronger single market for retail financial services which puts the consumer first. It is an example of EU action making European citizens more prosperous by working together.

Lieve Wierinck (ALDE), *in writing*. — I voted in favour of this resolution since I support the improvement of advice and information to investors. In my opinion it is important that the Commission comes up with concrete proposals on eliminating identified obstacles and barriers to an internal retail finance market. As a Liberal I believe in transparency, so I support the call on the Commission to increase the consumer transparency framework, trying to reach a supervisory convergence between Member States. The establishment of a European Consumer Protection Authority can help in this task. I believe that there is a need to analyse the potentials of giving companies a greater regulatory flexibility in order to experiment and innovate, without disregarding consumer protection and safety.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – Am votat raportul referitor la Cartea verde privind serviciile financiare cu amănuntul. Sunt de acord cu raportorul, care afirmă că această procedură reprezintă o direcție adecvată, Cartea verde fiind prezentată la momentul oportun.

Raportorul insistă asupra faptului că o piață europeană a serviciilor financiare cu amănuntul trebuie să fie benefică pentru IMM-uri atât din perspectiva cererii, cât și a ofertei. Din perspectiva ofertei, aceasta ar trebui să reprezinte un mijloc de îmbunătățire a accesului IMM-urilor la finanțare, iar din perspectiva cererii ar trebui să permită IMM-urilor să ajungă mai ușor pe piețele transfrontaliere.

Marco Zanni (EFDD), *per iscritto*. – L'impostazione di questa relazione è molto limitata poiché non analizza le ripercussioni negative della liberalizzazione di questo settore dal punto di vista macroeconomico e della stabilità finanziaria. Si condivide l'assunto, errato, che la creazione di un mercato unico europeo dei servizi finanziari al dettaglio porti automaticamente a migliorare la concorrenza e ad aumentare l'innovazione e i benefici per i consumatori. Al contrario, questo mercato creerà strumenti standardizzati e sempre più complessi che saranno difficilmente accessibili ai piccoli investitori e alle PMI. Questa soluzione non è dunque la risposta alle necessità dell'economia reale. Gli emendamenti che ho presentato hanno messo in luce gli enormi rischi nascosti dietro la liberalizzazione dei servizi finanziari al dettaglio nell'ambito di un'area economica e finanziaria eterogenea e caratterizzata da forti asimmetrie e divergenze macroeconomiche tra i paesi dell'Eurozona già pesantemente aggravate dalla moneta unica. Una soluzione del genere porterebbe ad amplificare ancor di più gli squilibri macroeconomici e finanziari esistenti all'interno dell'eurozona soprattutto se non vengono create ex ante le condizioni per la tutela degli investitori. In conclusione, la proposta sul mercato unico dei prodotti e servizi finanziari *retail* è assolutamente dannosa e controproducente per questo ho espresso il mio voto negativo.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Uznesenie reagujúce na Zelenú knihu o retailových finančných službách som podporila. Cieľom tohto uznesenia bolo najmä zahájenie diskusie o vytvorení jednotného európskeho trhu finančných služieb, ktorý je v súčasnosti výrazne fragmentovaný. Namiesto jedného trhu ich tak máme 28, čo nie je stav prospešný ani pre podniky, ani pre spotrebiteľov. Uznesenie sa preto snažilo identifikovať logické kroky, ktoré by k dosiahnutiu tohto cieľa viedli. Súhlasím s tým, že k hlavným takýmto krokom by mala patriť lepšia komunikácia, zjednodušenie legislatívy či veľmi dôležité finančné vzdelávanie. A hoci návrh podľa mňa obsahoval niekoľko prvkov, s ktorými nesúhlasím, ako napríklad spoločné daňové identifikačné číslo či informačný dokument v rámci PRIIPs, rozhodla som sa ho napriek tomu podporiť.

Željana Zovko (PPE), *napisan*. – Podržavam Izvješće o zelenoj knjizi o maloprodajnim financijskim uslugama. Smatram da je ključno da ne postoje značajne prepreke u maloprodajnim financijskim uslugama kao što su tekući računi, mirovine i štednje, hipoteke i financiranje ostale kupovine, osiguranje protiv zdravstvenih problema ili nezgoda i osiguranje imovine. Ove usluge su u svakodnevnom životu građana važne i često postoji potreba za njihovim korištenjem. Zelenom knjigom o maloprodajnim financijskim uslugama postoji mogućnost stvaranja prijedloga o formiranju europskog tržišta maloprodajnim uslugama. Nužno je na razini unije identificirati prepreke s kojima se susreću potrošači i tvrtke te ujednačiti praksu kako bi prepreke stvorile što manje štete ukupnom gospodarstvu i financijskom tržištu. Manje prepreka na tržištu znači i lakši i jednostavniji pristup uslugama za građane.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Glasoval sem za Poročilo o zeleni knjigi o maloprodajnih finančnih storitvah.

Trg EU je za maloprodajne finančne storitve še precej nerazvit in močno razdrobljen, še posebej kar zadeva nizko število čezmejnih transakcij. Zelena knjiga se osredotoča predvsem na finančne storitve za državljane, ki iščejo čezmejne storitve. Pomembno je, da novi predlogi prinašajo ugodnosti tudi za vse potrošnike v EU, s čimer bi zagotovili, da bo trg maloprodajnih finančnih storitev deloval za vse.

Ker ocenjujem, da Zelena knjiga predlaga učinkovite ukrepe, s katerimi bi izkoristili celotni potencial enotnega trga in spodbudili inovacije, sem jo podprl.

6.8. European Defence Union (A8-0316/2016 - Urmas Paet)

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

Michela Giuffrida (S&D). – Oggi ci domandiamo come stiamo rispondendo a quell'82% di cittadini europei che hanno giustamente paura e che ritengono che la lotta al terrorismo sia una priorità comune europea.

È arrivato il momento di scegliere la direzione che dovrà prendere l'Europa. Abbiamo già testato una cooperazione a volte rafforzata, a volte no, che non funziona. Se il futuro, dopo la Brexit, deve essere più Unione, allora serve sostenere una politica di difesa comune, che non vuole certo dire avere un esercito per fare la guerra – dobbiamo stare molto attenti ai messaggi che mandiamo ai nostri cittadini – bensì intervenire nelle zone calde per fare soprattutto prevenzione. Dopo ogni tragico attentato di cui l'Europa è stata vittima, tutti hanno sottolineato l'assenza di un'*intelligence* efficace, di cooperazione tra Stati membri, un'assenza che purtroppo ci è costata cara.

L'Europa si è mostrata impreparata di fronte a un nemico che va ricercato dentro e fuori i confini europei e questo possiamo farlo solo se puntiamo ad una politica di difesa comune, perché se la minaccia è all'Europa, la risposta non può che essere europea.

Jiří Pospíšil (PPE). – Já jsem váhal, jestli tuto zprávu podpořit, nakonec jsem ji podpořil, protože jsem příznivcem toho, aby jednotlivé státy spolupracovaly na úrovni obranného průmyslu, aby ozbrojené síly spolu maximálně komunikovaly.

Na druhou stranu nejsem příznivcem evropských ozbrojených sil a jednotné evropské armády. Domnívám se, že zde máme NATO jako jasnou složku, která v této věci funguje, a vytvářet konkurenci organizaci NATO mi připadá jako zbytečné. Protože bod odůvodnění D týkající se právě jednotných ozbrojených sil neprošel, tak jsem celou zprávu nakonec podpořil.

Co považuji za mimořádně důležité v této zprávě je to, že vyzýváme členské státy, aby zvedly peníze na obranu, aby opravdu investovaly 2 % svého HDP do zbrojení a do své vlastní obrany, protože se nelze spoléhat na to, že nás pořád bude někdo bránit, například USA, a že tedy my vlastní peníze na to dávat nemusíme. To si myslím, že je hlavní poselství, spoléhat se na vlastní obranu a dávat do toho peníze.

Jan Zahradil (ECR). – Dnes jsem si přečetl na jednom serveru, že až odejde Velká Británie z EU, tak 80 % veškerých výdajů na obranu v Severoatlantické alianci budou platit ty členské státy, které nejsou členy EU, zejména tedy USA a pouze 20 % budou platit evropští členové.

To myslím dokládá celkem plasticky, v jakém rámci se pohybujeme. Myslím, že tady teď vést nějaké úvahy o společné evropské obraně neodpovídá realitě. Co je za potřebí, a to určitě je dobré podpořit, je apel na zvýšení výdajů na obranu u těch států, které ho nedodržují, ale vysílat signál zrovna v době, kdy nastupuje nová americká administrativa, že EU snad uvažuje o nějaké vlastní obranné kapacitě, je nerozumné. Právě teď bychom měli dávat najevo, že stojíme o NATO jako základní a zásadní bezpečnostní pilíř i pro Evropu i pro členské státy EU.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – Monsieur le Président, il est bien dommage que la réponse que l'on entend apporter à la rupture avec l'Angleterre après le Brexit soit d'imaginer la préparation d'une communauté européenne de la défense. La peur des autres, la préparation de la guerre comme liant pour les peuples d'Europe, est une absurdité.

Nous avons fait l'Europe pour la paix et on nous annonce la préparation d'une guerre, car c'est bien de cela qu'il s'agit. Quand on s'arme et qu'on s'organise pour être armés ensemble, sans désigner un adversaire, c'est qu'on désigne le monde entier comme un adversaire potentiel. Vous parlez d'une défense? Mais contre qui? Cela n'est pas précisé. Il n'y a pas de politique européenne commune – nous le savons bien – en matière d'affaires étrangères, si bien que nous voici revenus aux origines de l'Europe, puisque le premier texte qui a été soumis aux peuples européens, en 1954, fut la Communauté européenne de défense. Mon pays a répondu «non» comme il répondrait «non» de nouveau si on le lui demandait.

En réalité, il s'agit d'une répartition des rôles entre les États-Unis d'Amérique et l'Europe, les États-Unis d'Amérique se tournant vers l'Asie tandis qu'on nous met dans la main de n'importe quelle provocation qui viendrait de l'Ukraine.

Je n'ai plus qu'un mot à dire, Monsieur le Président, pour conclure: la France a un système de défense qui est incompatible avec cette répartition des rôles. Elle suppose notre indépendance et la dissuasion. Pas de guerre, pas de guerre, la paix!

Marek Jurek (ECR). – Półtora roku temu Rada Europejska podjęła bardzo ważną decyzję dotyczącą naszej wspólnej obrony – decyzję konkretną o niszczeniu infrastruktury nielegalnego przemytu imigracji, zanim zostanie użyta. Przez te półtora roku nie zniszczono ani jednej łodzi. Zamiast tego, bez przerwy słyszymy w gruncie rzeczy zachęty do nielegalnej imigracji, bo tylko tak można interpretować zapowiedzi otwarcia legalnych dróg dla imigracji, która dzisiaj jest nielegalna. Można zawsze dyskutować o prawie do noszenia broni, o tworzeniu nowych instytucji zbrojnych, o granicach, kiedy jest i kiedy nie jest to potrzebne. Ale jedno jest pewne: nie można dawać broni ludziom, którzy nawet nieuzbrojeni są niebezpieczni dla otoczenia.

Πρόεδρος. – Οι αιτιολογήσεις ψήφου επί της έκθεσης Paet περατώνονται. Έχει ζητήσει τον λόγο η κ. Macovei, η οποία όμως δεν ήταν παρούσα όταν αναγνώστηκε το όνομά της. Κυρία Macovei, από ό,τι βλέπω, έχετε ζητήσει να παρουσιάσετε αιτιολόγηση ψήφου και στην έκθεση Preda. Επί της εκθέσεως Paet μπορείτε να καταθέσετε γραπτώς την αιτιολόγηση ψήφου, η οποία και θα καταχωρηθεί στα Πρακτικά.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Lars Adaktusson (PPE), *skriftlig*. – Ett fördjupat europeiskt försvarssamarbete med respekt för försvarspolitik som nationell angelägenhet. Detta är min utgångspunkt i synen på den gemensamma försvars- och säkerhetspolitiken, och följaktligen på dagens resolution om ”en europeisk försvarsunion”.

I Kristdemokraternas europapolitiska program förordas ökad europeisk operationell förmåga för att kunna bidra till internationella fredsinsatser samt att EU-länderna, i spåren av ett minskande amerikanskt engagemang i omvärlden, måste ta ett större militärt ansvar för sitt närområde. Kristdemokraterna förespråkar samordning med Nato, men konstaterar också att EU måste skapa större förutsättningar för att kunna agera militärt på egen hand i fall då inte Nato kan eller bör ingripa. Att EU:s snabbinsatsstyrkor bör kunna utnyttjas understryks av partiet.

Jag röstade för resolutionen då den har en god balans mellan europeisk handlingskraft och samordning med Nato i linje med vad mitt parti förespråkar. Jag valde att rösta för förslaget om multinationella styrkor som är tänkt att vara en ersättning för och utveckling av snabbinsatsstyrkorna, då ökad förmåga att snabbt agera vid kriser i närområdet har visat sig vara helt nödvändig. Utifrån min och partiets syn på nationell suveränitet röstade jag mot formuleringar om ”europeiska väpnade styrkor” och finansiering av militära insatser med EU-medel istället för medel ur de nationella budgeterna.

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – La relazione evidenzia come sia necessario creare una «Unione per la difesa» per garantire la sicurezza in tutta l'Unione europea. Inoltre, la relazione insiste su alcuni aspetti controversi, come investire parte dei fondi del quadro finanziario pluriennale per la ricerca nel campo della difesa, destinare il 2% del PIL degli Stati membri in spese di difesa o supportare le iniziative NATO. Per esprimere la mia perplessità legata alla non adeguatezza delle misure, in materia di difesa europea, presenti nella relazione, ho deciso di esprimere un voto negativo.

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Es por ello que apoyamos el de avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello necesitamos que los Estados miembros se comprometan en avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de este informe es desarrollar proyectos comunes, y se espera que el dinero aportado pueda movilizar hasta 5 000 millones de euros al año a partir de 2017. Además, se pretende fomentar la investigación y el desarrollo en proyectos militares. Hasta ahora, el gasto comunitario en innovación excluía los usos militares, pero en 2017 se destinarán 25 millones y a partir de 2020, se prevén 500 millones al año.

He rechazado este informe que pretende el fortalecimiento de la perspectiva securitaria y militarista y, que exige a los Estados que destinen el 2 % del PIB en defensa, cuando la población europea se hunde cada vez más en la miseria y el desempleo (los datos nos dicen que en el Estado español 1 de cada 5 hogares están bajo el umbral de la pobreza, y el paro se sitúa cerca de los 4 millones de parados/as). Lo que deberían los Estados es incrementar la inversión social y creación de puestos de trabajo, no contribuir a la escalada militarista.

Según el artículo 41, apartado 2, del TUE no puede haber ninguna financiación militar del presupuesto de la Unión. Mi voto en contra de este informe de línea opuesta y militarista.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — Sinn Féin completely opposes the creation of a European Defence Union. We will continue to promote peace building and military neutrality for Ireland and the EU.

Specifically, we opposed this report as it called for the following: the immediate creation of a European Defence Union with a military headquarters and a permanent EU Council of Defence Ministers, an EU defence budget in next MFF, cooperation and compatibility with NATO, closer transatlantic cooperation, 2% minimum defence spend, use of EU funds for military budget, the creation of a European military industrial complex and arms trade, EU military research funding, including drones and the creation of a 'Defence Semester'.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte. L'orientation isolationniste de M. Trump place l'Europe au pied du mur: nous devons prendre en main notre sécurité! Des voix en Allemagne appellent à une défense du continent européen. Saisissons ce contexte pour enfin construire une véritable défense européenne.

Je suis favorable à la mutualisation des moyens militaires entre les États membres de l'Union européenne. Elle permettrait à l'Europe d'être plus forte, tout en faisant d'importantes économies. Le rapport du Parlement européen de 2013 estimait le coût de l'absence d'Union européenne de la défense à 26 milliards par an ! Soit près de 15% des budgets européens de défense. Analysons en commun nos besoins et répondons-y ensemble.

Les citoyens sont en faveur d'un plus fort engagement militaire de l'Europe. Il est temps de se donner collectivement les moyens de protéger les Européens, de protéger aussi les valeurs et les intérêts de l'Union!

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už šią rezoliuciją, nes ja siekiama suvienyti ES valstybių narių gynybos pastangas, kad būtų galima tvirčiau ir greičiau reaguoti į kylančias grėsmes. Palaikau Europos Vadovų Tarybai skirtą raginimą inicijuoti Europos gynybos sąjungos, kuri veiktų kartu su NATO, kūrimą ir užtikrinti papildomą finansavimą jos įgyvendinimui. Taip pat pritariu, kad ES valstybės narės bent 2 proc. savo BVP skirtų gynybai ir ES šalių karinio bendradarbiavimo stiprinimui, įsteigiant ES karinių operacijų vadavietę bei daugiašales pajėgas. ES valstybių narių, NATO bei jas sudarančių šalių visuomenių tarpusavio bendradarbiavimas ir integracija yra ypatingai aktualūs šiandienos iššūkių, tokių kaip kibernetinis saugumas, kontekste. Esu įsitikinusi, kad Europos politinė valia ir ryžtas bei glaudesnis ES valstybių ir NATO karinis bendradarbiavimas reikšmingai prisidės prie sėkmingesnio hibridinių ir konvencinių grėsmių suvaldymo bei ES piliečių atsparumo didinimo ir tuo pačiu sustiprins mūsų visų saugumą.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την Ευρωπαϊκή Αμυντική Ένωση, διότι πιστεύω πως η ανάπτυξη του τομέα της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας της ΕΕ είναι ένα σημαντικό βήμα για την προστασία των πολιτών της καθώς και των αξιών και των συμφερόντων της, με πλήρη πάντα σεβασμό στο διεθνές δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Diese Entschließung des Parlaments fordert, dass die EU-Mitgliedstaaten vor dem Hintergrund eines Anstiegs hybrider Bedrohungen, der Bedrohung der Energieversorgungssicherheit, der Cybersicherheit oder durch Terrorismus ihre sicherheits- und verteidigungspolitische Zusammenarbeit ausweiten sollten und so den Weg für eine europäische Verteidigungsunion öffnen. Die Entschließung sieht vor, 2 % des BIP für Verteidigungszwecke auszugeben, multinationale Streitkräfte aufzustellen und ein EU-Hauptquartier zur Planung und Führung gemeinsamer Operationen einzurichten. Darüber hinaus wird der Europäische Rat dazu aufgerufen, bei der Konzeption einer gemeinsamen Verteidigungspolitik der Union eine Führungsrolle zu übernehmen und zusätzliche Finanzmittel für ihre Umsetzung bereitzustellen. Das Parlament fordert zuletzt eine Überarbeitung der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik (GSVP) und dass die EU und die Nato enger zusammenarbeiten sollen.

Ich unterstütze das Vorhaben einer erweiterten verteidigungspolitischen Zusammenarbeit der Union. Die aktuellen Entwicklungen stellen uns vor sicherheitspolitische Herausforderungen, denen wir nur gemeinsam wirksam entgegenwirken können.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Il s'agit d'un des multiples rapports fait pour profiter du Brexit afin de tenter de réanimer la politique de défense européenne.

La politique de défense européenne est un serpent de mer de 15 ans d'âge qui se base, de ses propres aveux, sur l'OTAN. Il faut rappeler qu'elle fut la principale cause actée par N. Sarkozy pour le retour de la France dans le Commandement intégré. Ce lien consubstantiel est d'ailleurs assumé par le texte et trahit la nature réelle de l'UED qui est la fourniture de troupes supplétives pour ceux qui ont un outil militaire encore apte à d'autres puissances (ce qui sans la Grande-Bretagne ne sera bientôt que le cas de la France avec pourtant une armée en voie de délabrement). J'ai donc voté contre ce rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – As Britain is leaving the European Union, it seems to me eminently sensible that I should oppose measures related to the development of a European Defence Union – which could, over time, evolve into a European Army.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – L'idée d'une défense commune européenne a du sens. Aujourd'hui, à l'heure où les chefs d'États et de gouvernements tentent de préserver l'illusion qu'ils conservent leurs prérogatives de souveraineté sur un certain nombre de dossiers, je suis heureux de voir que l'on s'interroge sur une politique qui pourrait être plus efficacement exercée si la souveraineté était partagée. D'un point de vue budgétaire, un cadre plus intégré en matière de défense pourrait donner lieu à d'importantes économies, à des capacités supplémentaires et à des investissements plus soutenus. J'ai donc voté en faveur de cette résolution.

Petras Auštrevičius (ALDE), *in writing*. – Recent years have shown a dramatic shift in the environment of security throughout the European Union and it has not been a shift for the better. These changes and current events call for a solution that would strengthen the EU's defence policy and work hand in hand with NATO to secure Europe. This report does just that, but it clearly differentiates between the differences of simply pumping more money into European defence and actually using the funds created for implementation. Similarly to the agreements of NATO, EU Member States should look to provide 2% of their GDP for EU security. This report calls for greater interlocking and cooperation between the EU Member States; only through these methods will we be able to create a European Defence Union that successfully compliments NATO in providing a safer present and future for Europe.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl Europos gynybos sąjungos. Pastaraisiais metais saugumo padėtis Europoje ir kaimyninėse šalyse ženkliai pablogėjo ir sukėlė sudėtingų beprecedenčių problemų kurių nė viena šalis ar organizacija nepajėgtų išspręsti viena. Be to, Europa labiau nei bet kada iki šiol savo teritorijoje patiria terorizmo grėsmę. Todėl pritariu, jog Europos gynybos sąjunga turi būti pradėta kurti nuo visapusiškai persvarstytos bendros saugumo ir gynybos politikos, pagrįstos tvirtos kolektyvinės gynybos principu, efektyviu finansavimu ir veiklos koordinavimu su NATO.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this non-legislative and non-binding report. We are concerned by the increasing move towards EU military capability and its potential negative impact on UK foreign policy interests. NATO is and should remain the primary guarantor of security in Europe. Any development of EU foreign policy or defence capability risks undermining this.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Les eurocrates cherchent à profiter du Brexit pour tenter de réanimer une prétendue politique commune de défense européenne… évidemment basée sur l'OTAN. Ce lien consubstantiel est d'ailleurs assumé par le texte (points 3, 36, 37 et 38) et trahit la nature réelle de l'«Union européenne de la défense»: la simple fourniture de troupes supplétives – pour ceux qui ont un outil militaire encore apte – à une organisation au service quasi-exclusif des intérêts américains. J'ai donc voté contre ce texte.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Face aux différentes situations auxquelles fait face l'Europe à ses abords, une collaboration plus étroite entre les États membres en matière de défense s'impose. J'ai dès lors approuvé ce rapport qui encourage le Conseil européen à être le moteur de la définition progressive de l'UED et à fournir des ressources financières à cette fin.

Le Conseil européen est invité à prendre les mesures concrètes visant l'harmonisation et la standardisation des forces armées de l'Union afin de faciliter la coopération des forces armées sous l'égide d'une nouvelle Union européenne de la défense.

Le Parlement est pour sa part incité à organiser une commission à part entière consacrée à la sécurité et à la défense afin de surveiller l'application d'une coopération structurée permanente.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Mentre negli ultimi trent'anni larga parte degli Stati membri ha deciso di continuare ad adottare tagli nelle spese per la difesa, si sono accresciute le sfide globali legate all'aumento di fenomeni come il terrorismo internazionale, le minacce ibride, l'insicurezza informatica ed energetica e la criminalità organizzata. Ho sostenuto con convinzione la relazione Paet sull'Unione europea della difesa perché credo sia fondamentale, in questo momento storico, intensificare gli sforzi in questa direzione. Occorre creare finalmente delle forze multinazionali all'interno della cooperazione strutturata permanente, mettendole a disposizione della politica di sicurezza e di difesa comune. Bisogna ridurre tutte quelle duplicazioni, quelle sovraccapacità e quegli ostacoli che nel settore degli appalti pubblici conducono oggi ad uno spreco stimato in 26,4 miliardi di EUR, realizzando acquisti congiunti per le risorse e mettendo in comune i materiali non letali, come i veicoli e i velivoli di trasporto. La creazione di un quartier generale per la pianificazione, il comando e il controllo delle operazioni comuni, unita ad una revisione completa della PSDC, sono tappe fondamentali per garantire all'Unione europea un ruolo da protagonista nello scenario globale, operando in sinergia con la NATO e tenendo anche conto dei nuovi spazi politici.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe sobre la Unión Europea de Defensa, porque propone dotar de una mayor autonomía estratégica a la Unión en políticas de defensa y una mayor coordinación, pero lo hace proponiendo medidas que en absoluto garantizan llegar a soluciones ante las problemáticas de seguridad que existen a nivel global. El informe pide que se destinen recursos específicos para la cooperación militar entre Estados miembros, crear una Unión Europea de Defensa, más allá de la Política Común de Seguridad y Defensa, convocar reuniones a nivel europeo de Ministros de Defensa, y crear un cuartel general de la Unión, entre otras medidas. Ninguna de estas medidas está orientada a resolver las causas que provocan las amenazas a la seguridad en la Unión, ni mucho menos contribuyen a generar un marco de estabilidad, cooperación y paz entre los países.

Joëlle Bergeron (EFDD), *par écrit*. – Il y a 62 ans, un premier projet d'union européenne de la défense fut rejeté par le vote des communistes et des gaullistes du Parlement de mon pays. Je le regrette amèrement car une défense européenne commune et indépendante reste un beau rêve dont il faut poursuivre la réalisation, eu égard aux menaces que nous devrons affronter à l'avenir. Je salue donc la bonne volonté du rapporteur, même si je crains que nous ne devions pas nous faire d'illusions. Une UDE ne sera pas pour demain. Des guerres civiles dans les Balkans à la crise en Ukraine, en passant par le conflit en Syrie aujourd'hui, les faits sont là: l'Europe ne réussit pas à parler d'une même voix. L'élection présidentielle américaine récente est là pour nous le rappeler et le premier tour de la primaire des Républicains en France aussi. Les deux élections ont vu le triomphe d'un candidat qui veut établir de meilleures relations avec la Russie. Fallait-il alors, fût-ce subrepticement, au détour d'une phrase, critiquer dans ce rapport la Russie? Comme si la Russie était le premier ennemi d'une Union européenne de la défense à venir…

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He apoyado el informe de mi compañero de grupo el Sr. Paet. Apoyo la creación de un ejército a nivel europeo, para lo cual se necesita un presupuesto equilibrado; pero no he estado de acuerdo con que se explicite en el texto que lo que se destine sea el 2 % del PIB. Tenemos que seguir cooperando para que el Ejército Europeo sea un hecho en el futuro.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre le rapport Urmas Paet car il porte atteinte à la souveraineté des États membres dans des domaines qui relèvent des compétences régaliennes: la sécurité intérieure, la sécurité extérieure, la politique étrangère, la recherche en matière de défense et les industries stratégiques. La défense européenne est restée lettre morte, rendue caduque par les intérêts divergents des nations et des cultures militaires dissemblables. Il serait temps d'en prendre acte.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Vista la palese incapacità della UE di difendere i propri confini, soprattutto quelli meridionali da cui entrano quotidianamente migliaia di clandestini, mi pare assurdo che si voglia imporre la disastrosa ricetta del «più Europa» anche nel settore della difesa. Ritengo siano inaccettabili ulteriori cessioni della nostra sovranità nazionale, soprattutto in un settore delicato e strategico per ogni Stato membro, quale quello della difesa. Per questi motivi non ho inteso supportare col mio voto questo testo.

Malin Björk (GUE/NGL), *skriftlig*. – Jag har röstat nej till detta betänkande, som jag anser vara ett militaristiskt upprustningsdokument. EU påstås vara en union för fred, men förslagen i det antagna betänkandet är fredens motsats.

Jag tar skarpt avstånd från kraven på ökade försvarsanslag (två procent av BNP), inrättandet av multinationella styrkor och skapandet av ett EU-högkvarter för att planera och utföra militära operationer i krisområden.

Jag stöder all militär personals rätt att organisera sig fackligt, men i en delomröstning av betänkandet var texten om detta tyvärr sammankopplad med text om det påstådda behovet av ett gemensamt EU-försvar, vilket medförde att jag inte kunde rösta för.

EU borde stoppa militariseringen och upprustningen, och istället konsekvent verka för fredliga politiska och diplomatiska metoder för att lösa konflikter. Jag anser att Europa och världen i dag behöver dialog, avspänning och nedrustning. Därför röstar jag nej till detta betänkande.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas išreiškė savo poziciją dėl Europos gynybos sąjungos. Pastaraisiais metais saugumo padėtis Europoje ir kaimyninėse šalyse ženkliai pablogėjo ir sukėlė sudėtingų beprecedenčių problemų, kurių nė viena šalis ar organizacija nepajėgtų išspręsti viena. Europa labiau nei bet kada iki šiol savo teritorijoje patiria terorizmo grėsmę, o Šiaurės Afriką ir Artimuosius Rytus kamuojantis terorizmas ir nuolatinis smurtas ir toliau plinta. Todėl siekiant solidarumo ir atsparumo reikia, kad ES būtų vieninga, nuosekliai imtųsi bendrų veiksmų ir tai darytų išvien su savo sąjungininkais, partneriais ir trečiosiomis šalimis. Parlamentas priminė, kad siekdama užsitikrinti ilgalaikį saugumą, Europa turi parodyti politinę valią ir ryžtą, juos pagrįsdama įvairiomis aktualiomis politikos priemonėmis, apimančiomis stiprius ir modernius karinius pajėgumus. Todėl paragino Europos Vadovų Tarybą vadovauti laipsniškam Sąjungos bendros gynybos politikos formavimui ir suteikti papildomų finansinių išteklių jos įgyvendinimui užtikrinti, siekiant, kad ji būtų sukurta.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli új kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához. A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös Biztonság- és Védelempolitika (KBVP) tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre.

A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. A fentiek figyelembe vételével szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Omenjeno poročilo sem podprl, ker se zavedam dejstva, da so se v zadnjih letih varnostne razmere v Evropi in njeni okolici bistveno poslabšale. Poslabšanje pomeni, da se soočamo s hudimi izzivi, s katerimi se nobena država ali organizacija ne more soočiti sama. Varnosti v Evropi in njenemu ozemlju tako grozil terorizem, medtem ko se nenehno nasilje v Severni Afriki in na Bližnjem vzhodu še naprej širi. Soočamo se tudi z resno migracijsko krizo, ki še ni minila. Ob upoštevanju vseh teh dejstev, pa se mi zdi primerno, da naše državljane primerno zaščitimo z ukrepi na področju obrambne politike.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o razvoju u području obrambene i sigurnosne politike, što je korak naprijed prema znatnijim kapacitetima samostalne obrane EU-a s ciljem da zaštiti svoje građane i promiče svoje vrijednosti i interese, uz puno poštivanje ugovora međunarodnog prava i zaštite ljudskih prava.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the resolution on the European Defence Union because I strongly believe that the widespread perception of insecurity by European citizens makes the European Defence Union a matter of urgency. In particular, considering the increase in conflicts at the EU's borders I believe further integration with regard to defence policies at EU level is needed.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – A causa delle duplicazioni del personale del settore amministrativo, delle sovraccapacità e degli ostacoli nel settore degli appalti pubblici del settore della e della sicurezza, il costo della non-Europa è stimato in 26,4 miliardi di EUR all'anno. Gli analisti strategici e militari hanno stabilito che se l'Unione europea integrasse realmente le proprie funzioni difensive raddoppierebbe la propria capacità difensiva in caso di attacco e permetterebbe un risparmio per i cittadini. Oggi, con il progressivo disimpegnarsi degli USA dallo scenario europeo e mediterraneo e con l'aumentare delle minacce nell'Europa orientale e nel Nord Africa, si fa di nuovo attuale l'esigenza di una difesa autonoma dello spazio europeo e della necessità di sviluppare un sistema di intervento rapido che sia resiliente ed efficace davanti alle minacce ibride del XXI secolo. Il Libro bianco della difesa comune deve essere un atto concreto per il rilancio della difesa europea, non può ridursi ad un albo di buone intenzioni bensì il primo passo per la realizzazione delle forze armate comuni.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce rapport utilise comme prétexte la détérioration du climat politique en Europe et la menace terroriste actuelle afin de réanimer l'idée d'une politique de défense européenne. Il est notamment demandé aux États membres de coordonner leurs investissements dans la sécurité et dans la défense. Nous sommes extrêmement opposés à toute Union européenne de la défense qui concerne des domaines de compétence stratégiques relevant exclusivement de la souveraineté des États membres. Par ailleurs, cette politique commune en matière de défense sera calquée sur les plans d'actions de l'OTAN dont nous voulons que la France sorte en raison de l'hégémonie américaine. Il est, en effet, ahurissant de constater à quel point l'Union européenne souhaite se soumettre aux intérêts américains. Nous souhaitons au contraire entretenir des relations diplomatiques équilibrées avec l'ensemble des puissances internationales afin de faire émerger un monde multipolaire. C'est la raison pour laquelle j'ai voté contre ce texte.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Europa este marcată de crize puternice de ordin social, economic, dar și de securitate. Europa se confruntă cu multiple amenințări teroriste, dar și cu probleme de natură economică, legate de insecuritatea cibernetică și energetică. Toate aceste amenințări necesită măsuri suplimentare, pentru a asigura securitatea și pentru a promova principiile democrației. În vederea asigurării securității pe termen lung, este necesară elaborarea unor instrumente politice puternice, susținute de resurse financiare relevante și bazate pe principii de apărare colectivă și, totodată, pe coordonarea cu NATO.

M-am exprimat în favoarea raportului privind Uniunea Europeană a Apărării, deoarece consider că e nevoie de eforturi conjugate pentru a putea răspunde eficient la provocările pe care le întâmpină Europa și pentru a gestiona crizele externe, în vederea asigurării apărării comune a întregului spațiu de libertate și securitate.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *în scris*. – Mediul de securitate care înconjoară UE este volatil, complex și nesigur. În acest context, securitatea și apărarea ar trebui să rămână în centrul agendei europene. Europa trebuie să fie mai puternică, mai rapidă și mai reactivă în situațiile de amenințare reală. Trebuie să își asume partea sa de responsabilitate și să acționeze pe măsura ambițiilor sale.

Susțin propunerea de rezoluție a PE referitoare la Uniunea Europeană a Apărării. O nouă strategie europeană de securitate este necesară de mult timp. Avem nevoie de o abordare proaspătă, care să țină seama de mediul de securitate radical schimbat, pentru a defini ambițiile politice ale UE, dar și pentru a transforma UE într-un actor mai puternic în domeniul securității.

Trebuie să folosim integral dispozițiile tratatelor în domeniul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) și să operaționalizăm dispozițiile prevăzute în Tratatul de la Lisabona. Pentru a pune capăt insulelor izolate și necoordonate de cooperare militară, trebuie acordată prioritate lansării cooperării structurate permanente (PESCO).

Soledad Cabezón Ruiz (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Enrique Calvet Chambon (ALDE), *por escrito*. – He votado contra el párrafo 40 split2 porque si queremos avanzar hacia una política de defensa común hay que pedir que los Estados miembros con superávit aporten más que los Estados con problemas de déficit. Es necesario tener una visión global de la defensa en Europa.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato in favore della relazione in questione perché ritengo necessario un programma di ricerca per la sicurezza più ambizioso e una pronta strategia per procedere all'attuazione dell'Unione europea della difesa. Negli ultimi anni la questione sicurezza in Europa e nel mondo è drasticamente peggiorata. Le minacce del terrorismo, la criminalità organizzata e i cambiamenti climatici costituiscono le paure comuni a tutta la popolazione mondiale. L'UE pertanto ha il dovere di impegnarsi per garantire la sicurezze delle persone e porre la questione in merito tra le più importanti sfide dell'immediato futuro. È necessario che la commissione sia efficace con il suo Piano d'azione europeo per la difesa (EDAP) e renderlo uno strumento strategico fondamentale per favorire la cooperazione industriale per lo sviluppo di programmi di capacità di difesa. È opportuna una stretta collaborazione tra Commissione e Agenzia europea per la difesa (AED) per rafforzare la base industriale e tecnologica del settore della difesa.

David Casa (PPE), *in writing*. — I voted in favour of this report as I believe that in the current geopolitical context the EU needs to reflect on its defence policy in the long term. The progressive framing of a common European Union defence policy as part of the common security and defence policy (CSDP), which will lead to an EU common defence when the European Council so decides voting unanimously, should be done in accordance with their respective constitutional requirements.

Jean-Marie Cavada (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport car l'Europe a besoin d'une coopération beaucoup plus développée et ciblée en matière de défense et de sécurité.

Il s'agit d'un texte ambitieux qui met notamment en place un programme de recherche et de développement dans le domaine de la défense.

Par ailleurs, il est important de développer la coopération entre l'Union européenne et l'OTAN, dont les actions doivent être complémentaires.

Cependant, je me suis exprimé contre l'amendement sur l'exemption d'impôts pour inciter l'industrie de la défense à coopérer. Selon moi, cette idée n'est pas la bonne et je reste persuadé que pour la relance de l'Europe de la défense, il faudrait dans un premier temps adopter une approche plus inclusive.

Lorenzo Cesa (PPE), *per iscritto*. – È necessario garantire la sicurezza europea a lungo termine. Nella relazione che stiamo discutendo sottolineiamo come occorrano volontà e determinazione politiche basate su capacità militari forti e moderne. Dobbiamo definire un nuovo modello di Consiglio dei ministri della difesa per fornire una guida politica duratura. Il Consiglio dell'Unione europea dovrà istituire una riunione permanente che riunisca i ministri della Difesa degli Stati membri impegnati per una migliore sinergia tra gli Stati. Il metodo da seguire è quello di una cooperazione rafforzata nel campo della difesa europea che significherà maggiore efficacia, unità ed efficienza. La relazione sottolinea giustamente come prioritaria la definizione un'azione preparatoria per un futuro programma europeo di ricerca sulla difesa e noi ne auspichiamo il lancio effettivo quanto prima possibile.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – I molteplici conflitti armati e i tragici atti terroristici degli ultimi anni richiedono dall'Unione europea azioni concrete e nuove strategie in materia di difesa. I singoli Stati membri non possono rispondere da soli a tali crescenti minacce; gli Stati dell'UE devono quindi unire le forze per garantire la sicurezza all'interno e all'esterno dei propri confini.

L'UE è chiamata a svolgere un ruolo maggiore come dispensatrice di sicurezza, promuovendo i valori europei nel pieno rispetto dei trattati e dei diritti umani. In merito, credo che gli Stati membri debbano sfruttare appieno il potenziale del trattato di Lisbona in relazione alla politica europea per la difesa e la sicurezza (PSDC) e continuare il cammino verso una cooperazione strutturata. Sono pertanto necessarie adeguate politiche di difesa comune a livello dell'Unione e la messa a disposizione delle necessarie risorse per assicurarne l'attuazione.

Mi auguro che la relazione possa positivamente incoraggiare gli Stati membri a procedere in questa direzione e a impegnarsi concretamente per la realizzazione degli obiettivi definiti dalla PSDC. Per questi motivi ho ritenuto di sostenere la relazione.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση η οποία υπενθυμίζει ότι, προκειμένου να εξασφαλίσει τη μακροπρόθεσμη ασφάλειά της, η Ευρώπη χρειάζεται πολιτική βούληση και αποφασιστικότητα, βασιζόμενη σε ένα ευρύ σύνολο συναφών μέσων πολιτικής.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση σχετικά με την Ευρωπαϊκή Αμυντική Ένωση αποτέλεσε εξ αρχής αντικείμενο έντονων διαπραγματεύσεων, καθώς καλούμαστε να ισχυροποιήσουμε τις αμυντικές δυνατότητες της Ένωσης, σεβόμενοι όμως μια σειρά δικαιωμάτων τόσο των πολιτών όσο και των κρατών μελών, ενώ παράλληλα χαράσσουμε συγκεκριμένη πολιτική για το μέλλον της Ευρώπης. Θεωρώ πως η έκθεση αυτή προωθεί πολιτικές που επιβαρύνουν την οικονομία και τα κράτη μέλη, ενώ δεν παίρνει θέση ως προς την επιζητούμενη μείωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Γι' αυτό και την καταψήφισα.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Voto negativo per questa relazione riguardante la creazione di una politica di difesa comune dell'Unione come previsto dal trattato di Lisbona. Ritengo che i buoni propositi di pace e sicurezza a livello globale, siano utilizzati come pretesto per la creazione di uno strumento difensivo forte, che possa essere un valore aggiunto nelle trattative internazionali con Russia e Stati Uniti.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Di fronte al continuo emergere di minacce interne ed esterne, per l'UE si rende prioritaria l'adozione di sforzi comuni, coordinati e tempestivi per un annientamento ottimale delle stesse, perciò esprimo la mia aderenza alla relazione.

Ossia, implementando le attività congiunte di addestramento e formazione, in aggiunta a quelle operative si potranno debellare cancri dalle innumerevoli metastasi quali terrorismo, insicurezza informatica ed energetica e criminalità organizzata. Tale progetto, affinché non rimanga solo un sogno, ma si trasformi in un potente antidoto necessita di una revisione della politica di sicurezza e difesa comune, essa deve basarsi su principi di forte difesa collettiva dal funzionamento efficiente e dal coordinamento con la NATO.

Stabilendo, dunque, un'innovativa condizione di interoperabilità si potranno, oltretutto, non solo ridurre i costi per i singoli Stati grazie alla condivisione di piattaforme e materiali, ma anche accrescere l'innovazione tecnologica e migliorare l'industria europea della difesa dotandola di primati nella competitività globale. Coerentemente con quanto esposto, invito a stabilire un modello di Consiglio dei Ministri della difesa e a creare un gruppo di lavoro permanente sulle questioni da trattare. In virtù di ciò, condivido pienamente l'avvio nel 2017 di un'azione preparatoria nel campo della difesa e della sicurezza comune.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I abstained on the Report on the European Defence Union due to Ireland's position on neutrality.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – A instituição de uma União Europeia de Defesa, como forma de maior integração, é importante e atual. Os desafios internacionais com que a União se depara exigem uma Política Comum de Segurança e Defesa (PCSD) plenamente realizada e operacional.

Entendo que a UE deve explorar todas as potencialidades do Tratado de Lisboa, como a Cooperação Estruturada Permanente ou as Missões de Petersberg, Para tal, é necessário que haja compromisso financeiro, no QFP e nos orçamentos anuais, de forma a eliminar o custo da não-Europa nesta área (26,4 mil milhões de euros/ano).

Congratulo-me pela iniciativa de elaborar um Livro Branco sobre Defesa e pelo consenso atual sobre maior integração. Espero que estas diligências e vontade política se concretizem em instrumentos concretos. Para tal, entendo ser urgente aplicar o plano de ação da Estratégia Global da UE nesta matéria.

Destaco prioridades como a cibersegurança, a segurança marítima ou a guerra híbrida, enquanto desafios atuais para a defesa europeia. Neste contexto, sublinho a importância da investigação científica para uma abordagem eficaz.

Defendo que uma UED deve representar uma oportunidade para os jovens empresários, para as PME europeias e para a contratação pública europeia nesta área.

Pelo exposto, apoio o presente relatório.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht gestimmt, denn wir müssen innerhalb der EU sicherheits- und verteidigungspolitisch besser zusammenarbeiten. Die Sicherheitslage in und um Europa hat sich in den letzten Jahren erheblich verschlechtert, und es sind große und nie dagewesene Herausforderungen entstanden, die kein Land und keine Organisation allein bewältigen könnte. Wir brauchen eine Verteidigungsunion, um gegenüber Ländern wie den USA, Russland und China unabhängig zu sein. Die EU muss daher mehr Verantwortung in den Bereichen der inneren und äußeren Sicherheit übernehmen und gleichzeitig für die nötige Stabilität in der Welt sorgen.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Gettare le basi per una vera e propria Europa della difesa, è questa la precisa richiesta avanzata dal Parlamento europeo nella risoluzione sull'Unione europea della difesa votata in settimana.

Finalmente l'Europa ha dato prova di coraggio e di dignità, chiedendo una sostanziale revisione della politica di sicurezza e difesa comune. Di fronte infatti alle tante minacce alla libertà e alla serenità della nostra gente, occorre una decisa svolta per contribuire in maniera determinante alla sicurezza dell'Unione ed alla gestione delle crisi internazionali che non può più basarsi su improvvisazione o azioni dei singoli paesi membri.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), *skriftlig*. – Vi har i dag röstat för betänkandet om en europeisk försvarsunion. Vi har däremot inte stött förslag om att EU ska ha egna militära förband, egen finansiering av militär förmåga eller kunna fatta egna beslut om militära operationer. Detta är frågor som är och ska förbli nationell suveränitet och en fråga medlemsstaterna emellan. Vi anser det däremot viktigt att slå vakt om solidariteten mellan medlemsstaterna och att försvarssamarbetet mellan medlemsstaterna utvecklas. Den gemensamma förmågan att verka mot terrorism, desinformation, ekonomisk krigföring och politisk destabilisering måste stärkas liksom förmågan att leda militära fredsbevarande och fredsskapande operationer – allt detta utan att inkräkta på att det är Nato som är den gemensamma struktur som står för det gemensamma försvaret av europeiskt territorium och fred.

Vi stöder förslagen om att öka anslagen till de nationella försvaren men understryker att det är upp till varje medlemsstat att besluta om sina mål och i vilken takt man vill och kan uppnå dessa.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – Questa relazione prevede la creazione di un'Unione per la difesa volta a rafforzare le capacità militari europee. Più particolarmente prevede l'introduzione di incentivi fiscali *(tax exemptions)* nel campo della difesa, con l'idea di sviluppare un'industria di droni europea, destinando fondi quindi in ambito militare, circa 500 milioni all'anno dal 2021 e il 2% del PIL di ogni Stato membro.

Inoltre si prevede di supportare le iniziative NATO per il dispiego di battaglioni negli Stati membri qualora sia necessario. Quanto detto mi sembra più che sufficiente per comprendere il mio totale dissenso verso questa relazione e il mio totale dissenso verso una militarizzazione dell'Europa.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de este informe es desarrollar proyectos comunes, y se espera que el dinero aportado pueda movilizar hasta 5 000 millones de euros al año a partir de 2017. Además, se pretende fomentar la investigación y el desarrollo en proyectos militares. Hasta ahora, el gasto comunitario en innovación excluía los usos militares, pero en 2017 se destinarán 25 millones y a partir de 2020, se prevén 500 millones al año.

He rechazado este informe que pretende el fortalecimiento de la perspectiva securitaria y militarista y, que exige a los Estados que destinen el 2 % del PIB en defensa, cuando la población europea se hunde cada vez más en la miseria y el desempleo (los datos nos dicen que en el Estado español 1 de cada 5 hogares están bajo el umbral de la pobreza, y el paro se sitúa cerca de los 4 millones de parados/as). Lo que deberían los Estados es incrementar la inversión social y creación de puestos de trabajo, no contribuir a la escalada militarista. Según el artículo 41, apartado 2, del TUE no puede haber ninguna financiación militar del presupuesto de la Unión. Mi voto en contra de este informe de línea opuesta y militarista.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Secondo l'Eurobarometro 85.1 di giugno 2016, circa due terzi dei cittadini dell'Unione vorrebbero vedere un maggiore impegno dell'UE in questioni inerenti alla politica di sicurezza e di difesa. Inoltre, il costo della non-Europa nel campo della difesa e della sicurezza è stimato in 26,4 miliardi di euro all'anno, a causa delle duplicazioni, delle sovraccapacità e degli ostacoli nel settore degli appalti pubblici della difesa.

Questa risoluzione intende rispondere all'esigenza di implementare un'Unione europea della difesa, ripartendo dagli strumenti inutilizzati già previsti dal trattato di Lisbona. Il trattato prevede che gli Stati membri mettano a disposizione capacità adeguate per le missioni e le operazioni militari e civili, nell'ambito della politica comune per la sicurezza e la difesa, attraverso strumenti come la cooperazione strutturata permanente e i gruppi tattici.

Ho votato a favore di questa risoluzione, perché ritengo necessario sfruttare a pieno i vantaggi della cooperazione europea per rispondere al contesto di crisi e sfide interconnesse che attanaglia l'Europa. In particolare, ritengo che occorra puntare su elementi chiave quali la cooperazione costruttiva tra UE e NATO, l'ampliamento del meccanismo Athena, il lavoro congiunto tra Commissione e Agenzia europea della difesa a favore dell'autonomia strategica e della competitività dell'industria della difesa europee.

Andi Cristea (S&D), *în scris*. – În ultimii ani, situația în ceea ce privește securitatea în Europa și în jurul ei s-a înrăutățit semnificativ, fapt ce a generat probleme dificile și fără precedent pe care nicio țară sau organizație nu le poate rezolva singură. Uniunea Europeană se confruntă mai mult ca oricând cu o criză de securitate pe teritoriul său, aceste amenințări devenind din ce în ce mai complexe.

Am votat pentru o politică comună de apărare a Uniunii care trebuie să întărească capacitatea Europei de a promova securitatea în interiorul ei și în afara granițelor sale. Uniunea Europeană a Apărării trebuie să se bazeze pe evaluări comune periodice ale amenințărilor la adresa securității realizate de statele membre, dar trebuie să fie, de asemenea, suficient de flexibilă pentru a face față încercărilor în materie de securitate cu care se confruntă fiecare stat membru și pentru a răspunde nevoilor individuale în materie de securitate ale acestora. UE trebuie să rămână un garant al respectării drepturilor omului, al propagării democrației și al statului de drept.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – Az elmúlt években a biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott, és példa nélküli kihívásokat támasztott. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a szervezett bűnözés, a kibertámadások, és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Ezeket a kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy biztosítsa polgárai számára a biztonságot. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását.

A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre. A Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Meggyőződésem, az Uniónak határozott lépéseket kell tennie az Unió és a polgárai védelme érdekében, ezért szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Wstrzymałem się od głosowania nad inicjatywą utworzenia Europejskiej Unii Obronnej, ponieważ jestem przekonany, że polityka obrony musi nadal pozostać w gestii suwerennych państw. Rosnące zagrożenie dla bezpieczeństwa, przed jakim staje Europa, zmotywowało niektóre kręgi do podnoszenia kwestii budowania silniejszej współpracy pomiędzy państwami w zakresie bezpieczeństwa. Niektórzy przekonują wręcz, że współpraca ta powinna przyjąć kształt formalnej unii obrony. Podjęcie kwestii zmierzających do formalnych działań w tym zakresie stanowi naruszenie podstawowej zasady demokratycznego i suwerennego państwa. Kwestia bezpieczeństwa wymaga współpracy, dlatego uważam, że należy koordynować działania na forum NATO. Propozycja utworzenia armii UE osłabi NATO oraz będzie miała negatywny wpływ na relacje z międzynarodowymi partnerami w dziedzinie obrony.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – The report in question deals with the creation of a European Defence Union in light of the security situations around Europe and the European neighbourhood region. The report however goes into detail about collective military spending, the control of Member States' military assets by other Member States, and even goes as far as to call on Member States to dedicate a percentage of their GDP to military spending – all aspects I voted against. Finally, I abstained on this report as a whole as I believe that any establishment of a European Defence Union needs to have an opt-out and recognition of national cases of neutrality.

Daniel Dalton (ECR), *in writing*. – I cannot support this report, which proposes significant enhancements to the defence union. Whilst I am in favour of significant bilateral cooperation with EU Member States, NATO remains the anchor of British national security and our own defence policy should remain under British sovereign control.

Nicola Danti (S&D), *per iscritto*. – In un quadro geopolitico internazionale caratterizzato da instabilità crescente, da un aumento delle minacce, dalla piaga del terrorismo e dai numerosi attacchi – informatici e non solo – all'interno e all'esterno dei nostri confini, il Parlamento europeo ha approvato oggi una risoluzione sull'Unione europea della difesa.

Un testo che ho sostenuto pienamente e che getta solide basi per la realizzazione di un vero piano per una difesa comune, che nel lungo periodo auspico possa condurre alla creazione di un esercito dell'Unione europea. In particolare, tra le proposte che ho sostenuto sottolineo la spinta verso la creazione di forze multinazionali e di un quartier generale operativo per le operazioni militari e misure verso la razionalizzazione della spesa, in modo da eliminare sprechi inutili, duplicazioni e sovraccapacità nell'industria della difesa.

Il messaggio che abbiamo lanciato è chiaro: sulla sicurezza e sulla difesa l'Europa non può più permettersi di muoversi in ordine sparso, ma deve andare verso una maggiore integrazione, assumendosi quelle responsabilità che sono oggi quanto mai necessarie per contribuire in maniera determinante alla legittima esigenza di sicurezza dei cittadini europei ed alla gestione delle crisi internazionali.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Dans cette proposition de résolution, nous appelons les États membres à intensifier la coopération en matière de défense. Au regard des menaces sécuritaires croissantes au sein de l'Union européenne et dans son voisinage, notamment la menace de l'État islamique, la coopération étroite entre les forces armées des pays de l'Union est jugée primordiale. Parmi les propositions phares, les députés européens recommandent de consacrer 2% du PIB à la défense, afin d'établir des forces multinationales et un quartier général de l'UE pour planifier et commander des opérations de gestion de crise. Soutenant ces objectifs, j'ai voté pour la résolution.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this non-legislative and non-binding report. We are concerned by the increasing move towards EU military capability and its potential negative impact on UK foreign policy interests. NATO is and should remain the primary guarantor of security in Europe. Any development of EU foreign policy or defence capability risks undermining this.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de ce texte qui appelle à avancer vers l'Union européenne de la défense. L'actualité récente avec le vote pour le Brexit et l'élection de Donald Trump à la présidence des États-Unis n'a fait que consolider notre volonté de continuer à renforcer les capacités de défense de l'Union européenne et la coopération entre les États membres dans ce domaine. Il me semble évident, que face à une menace terroriste des plus fortes, le risque de menaces hybrides, ou encore la criminalité organisée, nos travaux vers une Europe de la défense doivent être érigés au rang de première priorité. Ce texte met alors justement l'accent sur la nécessité pour l'Union européenne et ses États membres d'accorder des ressources financières adéquates en vue de cet objectif.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához.

A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre. A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja a védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. E jelentés a magyar állásponttal összhangban van, szavazatommal támogattam annak elfogadását.

Isabella De Monte (S&D), *per iscritto*. – Sostengo la relazione perché ritengo che una più stretta collaborazione in materia di difesa sia una delle priorità degli Stati membri. Infatti, un numero crescente di cittadini europei vorrebbe un maggiore sforzo dell'Unione per le politiche di sicurezza e difesa comuni. L'Europa è circondata da minacce che vanno affrontate anche attraverso una migliore collaborazione con la NATO.

Jean-Paul Denanot (S&D), *par écrit*. – Après le Brexit, les attaques terroristes et la déstabilisation durable dans le voisinage de l'Europe, les questions de défense et de sécurité n'ont jamais été d'autant d'actualité. L'Union doit se doter d'un quartier général commun et doit être le creuset de la mutualisation des efforts en matière budgétaire et d'équipement. Dans un monde rendu moins sûr, c'est ce qu'attendent de nous les citoyens européens. Ce rapport soutient l'idée d'une construction progressive de l'Union européenne de la défense et propose quelques outils. Pour ma part, je rappelle mon souhait de voir les dépenses de défense ne pas entrer dans le calcul de la dette. Pour des raisons historiques, dans la lignée pacifique et de neutralité de certains États membre, la France assume quasiment seule la présence militaire de l'Europe dans le monde, elle doit pouvoir être soutenue d'une façon ou d'une autre dans cet effort.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport.

Il vise en effet à faire renaître de ses cendres la politique européenne de défense, dans la foulée du Brexit.

La politique intégrée de défense européenne est appuyée par l'OTAN: elle constituait l'une des conditions de la réintégration par la France du commandement intégré de l'OTAN. Cet objectif est, au reste, pleinement assumé par le texte.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Новите условия и непрекъснатите заплахи за сигурността в Европа предизвикаха нов дебат сред европейските политици. На фона на новия дебат се очертаха две основни линии. Първата е на тези, които искат „повече Европа“, или иначе казано на федералистите. Втората е тази, която аз и моята група смятаме за правилна, а именно че сигурността и отбраната са най-важният признак на суверенитет и трябва да бъдат компетенция на националните държави.

Смятам, че на първо място държавите в Европа трябва да изпълнят ангажимента си към НАТО и да започнат да влагат 2% от БВП в отбрана и сигурност, а след това можем да градим нов съюз за отбрана.

По тази причина гласувах „против“ доклада относно Европейски съюз за отбрана.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Αρνητική ψήφος για την έκθεση στο σύνολό της. Ακόμη μια φορά η ΕΕ δείχνει την υποταγή της στο ΝΑΤΟ και στις ΗΠΑ, ακολουθώντας πιστά τις εντολές τους, οι οποίες είναι ενάντια στα συμφέροντα των λαών και εθνών της Ευρώπης.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli, új kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához.

A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre. A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. E jelentés a magyar állásponttal összhangban van, így szavazatommal támogattam annak elfogadását.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted against this report because I am opposed to any militarisation of the EU. I believe the EU has huge potential to become an international force for peace and reconciliation and that a defence union is the wrong choice. In addition, the report talks of defence spending, weaponry and the development of a European drone industry. Wales is used for testing drones and there is huge opposition to this amongst my constituents.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: la politique de défense européenne se base de son propre aveu sur l'OTAN.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório reflete o processo em curso na UE de reforço da perspetiva securitária no plano interno e de uma perspetiva militarista no plano externo. O relatório defende que a UE deve desenvolver as suas capacidades militares de forma a poder estar preparada para intervir em qualquer situação dentro ou fora das fronteiras.

O relatório considera que a dita União Europeia de Defesa contribuirá para o próprio reforço da NATO e para estreitar ainda mais a colaboração com esta organização. O relatório propõe uma cooperação e desenvolvimento do sector industrial e de investigação militar. Pretende-se reforçar o financiamento e apoio a este sector.

Promove a definição de uma política comum de armamento. Propõe a realização de um Livro Branco para as questões de defesa. Defende o aumento dos gastos com os orçamentos de defesa. Defende o estabelecimento de Forças Armadas Europeias. Defende o aprofundamento da Política Comum de Segurança e Defesa. Defende as ações autónomas da UE e o desenvolvimento das capacidades militares da UE para atuar onde a NATO não puder atuar. Defende que a subcomissão parlamentar de Defesa (SEDE) se transforme numa comissão de pleno direito.

Enfim, o relatório desfia todo um tenebroso cardápio militarista que não pode senão ter o nosso voto contra.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Je nepochybné, že prvoradou úlohou Európskej únie je zabezpečenie bezpečia svojich obyvateľov, ktoré by malo byť podporené silnou vojenskou pôsobilosťou. S návrhom Európskej obrannej únie však nesúhlasím, pretože väčšina členských štátov EÚ sú členmi NATO, kde si štáty aj tak neplatia povinné príspevky, a nevidím dôvod na paralelnú štruktúru, ktorá bude stáť daňových poplatníkov v Európe miliardy EUR.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto contro la relazione in quanto, nonostante concordi su alcune questioni, sono scettico riguardo al funzionamento.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση σχετικά με την Ευρωπαϊκή Αμυντική Ένωση στο σύνολό της. Ακόμη μια φορά η ΕΕ δείχνει την υποταγή της στο ΝΑΤΟ και στις ΗΠΑ, ακολουθώντας πιστά τις εντολές τους, οι οποίες είναι ενάντια στα συμφέροντα των λαών και εθνών της Ευρώπης.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – The report backs the idea of progressing in the direction of a European Defence Union and for such a structure to represent an 'umbrella' for military capabilities at the disposal of the European Union. It proposes the activation of permanent structured cooperation, it proposes setting up an EU Operational Headquarters, it encourages fostering the EU defence industries.

I strongly support the developments in the field of CSDP and encourage the steps towards a substantial autonomous defence capacity for the EU, aiming at protecting its citizens and promoting its values and interests, with full respect for the Treaties, international law and human rights. Therefore, I voted in favour of the report.

Mariya Gabriel (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de ce rapport qui rappelle encore une fois l'appel du Parlement européen de donner à l'UE les moyens de répondre aux attentes des citoyens en matière de sécurité. Le rapport souligne à juste titre que le niveau d'ambition doit être relevé de manière significative, au vu de l'instabilité et de l'imprévisibilité croissantes dans notre voisinage, et compte tenu aujourd'hui du résultat de l'élection présidentielle américaine. Il est grand temps que toutes les possibilités offertes par le traité de Lisbonne soient exploitées pour garantir plus de cohérence et d'effectivité de l'Union en matière de défense. De plus, le rapport démontre que davantage d'autonomie sur le plan de la défense ne fera que renforcer la crédibilité de l'OTAN. Par ailleurs, le rapport consacre une attention particulière aux questions de recherche et de base industrielle, pour lesquelles il est urgent de mobiliser les moyens adéquats. Enfin, l'Union européenne de la défense doit être replacée dans le contexte de la politique commune de défense et de sécurité et de la cohérence des politiques internes et externes, dans un monde où les menaces sécuritaires trouvent leur source aussi bien au sein de l'Union qu'à l'extérieur de ses frontières.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli, új kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához. A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre.

A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. E jelentés a magyar álláspontal összhangban van, így szavazatommal támogattam annak elfogadását.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe plenamente convencido de la necesidad de dotar a la Unión de los elementos necesarios para hacer frente a los desafíos en el ámbito de la defensa. Actualmente, la cooperación entre los Estados miembros es ocasional, y Europa sigue confiando en gran medida en la OTAN y la solidaridad de los Estados Unidos. Ante en el deterioro de la seguridad los últimos años, en Europa y fuera de sus fronteras, debido al terrorismo, las amenazas híbridas y la inseguridad cibernética y energética, la Unión debe estar a la altura y dar pasos decididos hacia una unión de la defensa, ya que ningún país en solitario puede hacer frente a los retos a los que tenemos por delante. La Unión debe ser capaz de responder más rápido y con firmeza ante las amenazas, lo que exige que las fuerzas armadas mejoren su cooperación. Es especialmente importante estudiar la posibilidad de acometer compras conjuntas de material militar, así como contar con un cuartel operativo en la Unión para planificar y dirigir operaciones de gestión de crisis.

Iratxe García Pérez (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Eider Gardiazabal Rubial (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Elisabetta Gardini (PPE), *in writing*. – This is a very important report given that the security situation in and around Europe has considerably worsened in recent years. Threats like terrorism and conflicts in our neighbourhood are threats that no single country is able to face alone – this requires a European response.

The current financial constraints from austerity and the increased security threats require European armed forces to collaborate more closely and for them to train and work better in unison. The Union defence policy provided by the Council is a first step but it requires more financial resources for its implementation.

Key objectives for European defence in the future are joint procurement and other forms of pooling resources; this could provide a much-needed boost to Europe's defence industry. Another key objective is the launch of an EU-funded defence research programme; this should be launched at least by the next MFF – sufficient funding for this programme is key to ensuring the sufficient future defence capacities of the European Union.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho convintamente sostenuto la risoluzione del PE sull'Unione europea della difesa, perché sono a favore di questa importantissima proposta ispirata dal governo italiano per la creazione di un'Unione europea della difesa, obiettivo storico perseguito sin dall'avvio del processo di integrazione degli Stati europei dopo la fine della Seconda guerra mondiale.

I tempi sono ormai maturi, e le sfide che la storia pone all'Europa riguardano la sua stessa sopravvivenza. Sono quindi favorevole a che la politica estera comune dell'UE si arricchisca di un nuovo tassello, dotandosi di un ombrello militare che affianchi il ruolo della NATO nella protezione degli Stati membri dell'UE. L'Unione della difesa rappresenterebbe inoltre un ulteriore stimolo alla cooperazione tra Stati membri nella lotta al terrorismo e nella condivisione dell'intelligence, e permetterebbe di rafforzare l'industria europea della difesa e di avviare interessanti collaborazioni e iniziative comuni.

Spero quindi che le preoccupazioni di alcuni paesi vengano superate e che, attivando lo strumento della cooperazione strutturata, il Consiglio possa fare rapidi passi in avanti in questa direzione, come auspicato dal governo italiano.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe bewusst für die Idee einer Europäischen Verteidigungsunion gestimmt – nicht, weil ich sie für einen denkbaren Ersatz oder künftige Konkurrenz der NATO halte. Ich meine, es ist eine Chance und Notwendigkeit für Europa, sich gemeinsam der Aufgabe der Verteidigung und globalen Friedenssicherung zu stellen. Wir haben das bislang viel zu wenig und unkoordiniert getan. Unter den aktuellen weltpolitischen Vorzeichen müssen wir Versäumtes nachholen.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Die Sicherheitslage in und um die Europäische Union hat sich in den letzten Jahren erheblich verschärft. Die EU wird nicht nur in einer nie dagewesenen Weise durch internationalen Terrorismus bedroht, sondern sieht sich auch der Gewalt in der Ukraine, Nordafrika und dem Nahen und Mittleren Osten gegenüber. Diesen Herausforderungen kann kein Land oder Organisation alleine begegnen.

Vielmehr muss die Europäische Union ihre Gemeinsame Sicherheits- und Verteidigungspolitik weiter ausbauen und zu einer wirksamen Europäischen Verteidigungsunion zusammenwachsen. Dies sind wir nicht nur den Bürgern Europas, sondern in erster Linie den vielen stationierten zivilen und militärischen Angehörigen der Streitkräfte schuldig.

Durch die Bündelung von Kapazitäten, wie es bereits in den EU-Battlegroups der Fall ist, stärken wir die Kooperation und Verteidigungsstärke aller Mitgliedstaaten mit gleichzeitig einhergehenden Kostensenkungen der Verteidigungsetats der Mitgliedsländer. Um dieses Ziel zu erreichen, gilt es zunächst, permanente Strukturen auf europäischer Ebene zu implementieren. Zu diesen Strukturen gehört unter anderem ein europäisches Verteidigungshauptquartier.

Mit einer permanenten europäischen Verteidigungsstruktur ist die Europäische Union zukünftig im größeren Maße in der Lage, auf Sicherheitskrisen in ihrer unmittelbaren Nachbarschaft zu reagieren und damit ihrer historischen Verantwortung als Friedensprojekt gerecht zu werden.

In einer Welt mit globalen Herausforderungen an unsere Sicherheitslage dürfen wir nicht in nationalen Antworten denken. Nur mit gebündelten Kräften können wir diesen Herausforderungen zukünftig begegnen.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against. Immediately following Brexit, the EU Commission and several key Member States began preparations for the further integration of EU Member States' military policies. This has given further impetus for more areas of integration in defence and industrial policy; ultimately leading to a defence union. This report is full of calls for more financial spending, greater use of existing tools, and the creation of EU strategic autonomy. The final article lists 21 new policy initiatives the Parliament wants the Commission to pursue.

Sylvie Goddyn (ENF), *par écrit*. – L'idée d'une défense commune à l'Union européenne est symboliquement désastreuse: elle sape toute souveraineté en mutualisant une compétence régalienne et en nous mettant gravement en danger, à une époque où les États ont besoin d'être capables de se défendre individuellement face à une menace.

Le prétexte du terrorisme ne plaide en rien pour une telle politique, dont on a justement clairement perçu les limites en la matière.

Pour ces raisons, je me suis opposée à ce rapport.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – Beaucoup d'orateurs ont affirmé hier que les tendances isolationnistes affichées par M. Trump rendaient plus que jamais nécessaire une défense européenne. Mais une défense européenne contre qui, contre quoi, au service de quels intérêts diplomatiques et stratégiques?

Paradoxalement, toujours au service des intérêts américains. D'une part, il n'existe pas de politique extérieure cohérente de l'Union européenne, tant les intérêts et traditions des États membres divergent. D'autre part, le rapporteur n'envisage pas de cesser d'inclure la sécurité européenne dans le cadre de l'OTAN. Une armée «européenne» n'aurait donc d'«européenne» que le nom. Privée de sa composante britannique par le Brexit, elle se réduirait à une armée française, laminée par les coupes budgétaires, épaulée par quelques unités disparates d'autres pays, engagée sur des théâtres d'opérations extérieurs très éloignés de l'Atlantique nord mais décidés à Washington.

Engagée contre qui d'ailleurs, dans le futur ? Le rapporteur se garde bien de préciser sa pensée: vagues missions humanitaires ou de maintien de la paix, vagues définitions de menaces qui n'incriminent personne en particulier.

J'ai donc voté contre.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe sobre la Unión Europea de Defensa, porque propone dotar de una mayor autonomía estratégica a la Unión en políticas de defensa y una mayor coordinación, pero lo hace proponiendo medidas que en absoluto garantizan llegar a soluciones ante las problemáticas de seguridad que existen a nivel global. El informe pide que se destinen recursos específicos para la cooperación militar entre Estados miembros, crear una Unión Europea de Defensa, más allá de la Política Común de Seguridad y Defensa, convocar reuniones a nivel europeo de Ministros de Defensa, y crear un cuartel general de la Unión, entre otras medidas. Ninguna de estas medidas está orientada a resolver las causas que provocan las amenazas a la seguridad en la Unión, ni mucho menos contribuyen a generar un marco de estabilidad, cooperación y paz entre los países.

Maria Grapini (S&D), *în scris*. – În calitate de raportor alternativ în Comisia IMCO pentru avizul privind Uniunea Europeană a Apărării, consider acest raport foarte important pentru politica de securitate și apărare comună prevăzută de Tratatul de la Lisabona, potrivit căreia UE trebuie să promoveze pacea și securitatea la nivel global. O cooperare europeană consolidată în domeniul apărării ar conduce la o mai mare eficacitate, la sporirea activelor și a capabilităților UE, precum și la eventuale efecte pozitive asupra cercetării și aspectelor industriale din domeniul apărării. Dezvoltarea capabilităților UE prin achiziții publice comune ar putea oferi un impuls pentru industria de apărare a Europei, inclusiv pentru IMM-uri, care stimulează creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Este importantă încurajarea unei piețe europene a apărării funcționale, accesibile și transparente, care să sprijine IMM-urile și să aibă scopul de a capacita statele membre să-și maximizeze bugetele de apărare și de securitate.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted against this report as it offers ideas which could duplicate the work of NATO or interfere in an area of Member State competence.

Françoise Grossetête (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport, qui vise à renforcer l'autonomie de l'Europe en matière de défense. L'Europe doit être capable de mieux garantir la sécurité et la protection de ses citoyens et de stabiliser son environnement extérieur. Pour cela, des mécanismes de financement commun doivent être développés et l'usage des groupements tactiques de l'UE doit être plus flexible. Il est également envisagé de partager du matériel non létal (véhicules de transport…) et de développer un programme commun de recherche en matière de défense. Il est essentiel de consolider la base industrielle, technologique et de recherche européenne en matière de défense et d'encourager l'investissement dans les nouvelles technologies. Maintenant que Donald Trump est à la tête des États-Unis, l'Union européenne doit plus que jamais apporter la preuve qu'elle est capable de faire face de façon autonome aux menaces contre ses intérêts de sécurité, d'apporter son aide à ses partenaires et de protéger son territoire et ses citoyens en toute indépendance vis-à-vis de l'OTAN.

Jytte Guteland, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Jens Nilsson och Marita Ulvskog (S&D), *skriftlig*. — Det försämrade säkerhetspolitiska läget i EU:s närområde har aktualiserat frågan om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP). Vi svenska socialdemokrater anser att vi behöver ett handlingskraftigt och enat EU för att kunna möta de utrikespolitiska utmaningar vi står inför idag och ser mycket positivt på effektivisering av GSFP och ökat samarbete mellan medlemsstaterna i dessa frågor.

Säkerhets- och försvarspolitiken är ett av flera viktiga verktyg EU har till sitt förfogande för att bidra till att skapa en mer stabil och säker omvärld. Vi hade därför önskat att betänkandet tagit ett bredare perspektiv på säkerhetsbegreppet för att bättre reflektera prioriteringarna i EU:s globala strategi (EUGS). Det hade varit önskvärt med ett större fokus på den viktiga balansen mellan civila och militära kapaciteter för att EU effektivt ska kunna tillhandahålla krishantering, stabiliseringsinsatser och konfliktförebyggande åtgärder.

Flera av de förslag som presenteras i betänkandet, däribland ökad finansiering genom EU-medel, riktat stöd till försvarsforskning och försvarsindustri, samt det uttalade kravet på inrättandet av en europeisk försvarsunion är mer långtgående än vad vi vill se. Vi anser att beslutskompetensen inom säkerhets- och försvarspolitiken fortsatt bör vara nationell behörighet. Av den anledningen valde vi att inte stödja betänkandet i sin helhet.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdasági bizonytalanság, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. A példa nélküli, új kihívásokat egyetlen tagállam sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához.

A jelentés hangsúlyozza, hogy a hosszú távú biztonság érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre. A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση κινείται στην λογική της στρατιωτικοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προωθεί τον στόχο να αναπτύξει η Ευρωπαϊκή Ένωση τις στρατιωτικές της ικανότητες, ώστε να είναι έτοιμη να επέμβει σε οποιαδήποτε κατάσταση εντός ή εκτός των συνόρων της. Επίσης επιδιώκεται να συμβάλει η Ευρωπαϊκή Αμυντική Ένωση στην ενίσχυση του έργου του ΝΑΤΟ. Επιπρόσθετα ζητεί τη δημιουργία ενός ταμείου εκκίνησης για τις προπαρασκευαστικές δραστηριότητες πριν από τις στρατιωτικές επιχειρήσεις, καθώς και την ενίσχυση της συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το ΝΑΤΟ. Για τους λόγους αυτούς καταψηφίσαμε την έκθεση.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I voted against the report as I felt that it went too far in terms of harmonising security and defence policy at EU level. I also believe that for neutral countries, such as Ireland, an EU Defence Union undercuts this long-standing policy. Finally, I do not believe that it is in the interest of the EU to use funds in the budget on defence spending.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – Der Bericht fordert eine engere Zusammenarbeit im Bereich der Verteidigung auf europäischer Ebene. Die EU-Mitgliedstaaten sollen dabei enger kooperieren, mehr Geld für Verteidigung ausgeben und neue Sicherheits- und Verteidigungsinitiativen vonseiten der EU in Gang setzen.

Nach Auffassung der EKR-Fraktion ist die Verteidigung Sache der einzelnen Nationalstaaten. Darüber hinaus stellt die NATO als Verteidigungsbündnis die Sicherheit Europas sicher. Eine Konkurrenzsituation mit neuen europäischen Sicherheitsstrukturen im Rahmen der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik der EU (GSVP) ist abzulehnen, zumal die Entscheidungskompetenzen bei der GSVP unklar sind und – sofern sie funktionieren soll – nur im Rahmen eines europäischen Superstaates vollumfänglich zur Geltung kommen könnten. Aus diesem Grund lehne ich den Bericht ab.

Iris Hoffmann (S&D), *schriftlich*. – Grundsätzlich unterstütze ich die Forderung nach einer besseren Koordinierung in der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik, insbesondere aus Kostengründen und wegen der entstehenden Synergieeffekte. So sehr ich die Vertiefung der GSVP als langfristiges strategisches Ziel auch nachvollziehen kann, so kritisch möchte ich diesen Prozess auch begleiten. Insgesamt ist das gesamte Vorhaben noch zu unkonkret.

Den Ansatz für den Bericht halte ich aber für grundsätzlich falsch, denn es fehlt an einer konkreten strukturellen und inhaltlichen Grundlage.

Bevor wir einem solchen ambitionierten Vorhaben zustimmen, müssen zunächst die Mitgliedstaaten dazu bereit sein, diese Mittel zusätzlich zur Verfügung zu stellen. Darüber hinaus erwarte ich, dass zugleich der Europäische Rat eine inhaltlich abgestimmte Sicherheits- und Verteidigungsstrategie dem Parlament zuleitet. Dazu bedarf es dann einer breit angelegten parlamentarischen Debatte über die Ziele eines solchen Vorhabens und dessen Umsetzung. Daher lehne ich den Bericht ab.

Gunnar Hökmark (PPE), *skriftlig*. – Vi har i dag röstat för betänkande om en europeisk försvarsunion. Vi har däremot inte stött förslag om att EU ska ha egna militära förband, egen finansiering av militär förmåga eller kunna fatta egna beslut om militära operationer. Detta är frågor som är och ska förbli nationell suveränitet och en fråga medlemsstaterna emellan.

Vi anser det däremot vara viktigt att slå vakt om solidariteten mellan medlemsstaterna och att försvarssamarbetet mellan medlemsstaterna utvecklas. Den gemensamma förmågan att verka mot terrorism, desinformation, ekonomisk krigföring och politisk destabilisering måste stärkas liksom förmågan att leda militära fredsbevarande och fredsskapande operationer. Allt detta utan att inkräkta på att det är Nato som är den gemensamma struktur som står för det gemensamma försvaret av europeiskt territorium och fred.

Vi stöder förslagen om att öka anslagen till de nationella försvaren men understryker att det är upp till varje medlemsstat att besluta om sina mål och i vilken takt man vill och kan uppnå dessa.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli, új kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához. A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre.

A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. E jelentés a magyar állásponttal összhangban van, így szavazatommal támogattam annak elfogadását.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – I fully support the development and fostering of the EU's autonomous defence capacity. The European Defence Union should be supported in order for the EU to have its own common military capability.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za izvješće o Europskoj obrambenoj uniji (2016/2052(INI)), s obzirom da postoje jasne potrebe za promjenom dosadašnjeg modela budući da se posljednjih godina sigurnosna situacija u Europi i njezinu susjedstvu znatno pogoršala i stvorila nove izazove s kojima se nijedna zemlja ne može sama nositi. Vojne prijetnje, terorizam, hibridne prijetnje, gospodarska nestabilnost, kibernetička i energetska nesigurnost, organizirani kriminal predstavljaju glavne sigurnosne prijetnje u sve složenijem i povezanijem svijetu. Trošak neujedinjene Europe u području obrane i sigurnosti procjenjuje se na 26,4 milijarde EUR godišnje. Kako bi ostvarila svoju dugoročnu sigurnost, Europa osim političke volje treba i brojne konkretne instrumente, uključujući oblikovanje zajedničke obrambene politike, te dodatna sredstva za realizaciju modernih vojnih kapaciteta. Potrebno je uspostaviti vijeće ministara obrane u svrhu omogućavanja održivog političkog vodstva i koordiniranja oblikovanja Europske obrambene unije. Iako NATO mora ostati temelj kolektivne obrane u Europi, politički prioriteti NATO-a i EU-a ne moraju uvijek biti isti, te EU mora biti spremnija za samostalno osiguranje od mogućih prijetnji. Potrebno je što prije donijeti strategiju u kojoj bi bili opisani koraci koji se trebaju poduzeti kako bi se uspostavila i provela Europska obrambena unija.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Petr Ježek (ALDE), *písemně*. – Bezpečnostní situace v Evropské unii se stala méně předvídatelnou a stabilní. EU musí přijmout příslušná opatření, aby docílila maximální kontroly svých vnějších hranic. Jedině zvýšením investic do obrany bude možné plnohodnotně reagovat na znepokojení občanů členských států EU, které plyne z nedůvěry v akceschopnost Unie v této oblasti. Hlasoval jsem pro zprávu o evropské obranné unii, protože představuje krok směrem k vojenské spolupráci mezi členskými státy, která bude více systematická. Hlavním doporučením je zvýšit výdaje členských států na obranu na 2 % jejich HDP. Rovněž je potřeba uzpůsobit činnost bojových skupin EU a více rozvinout zbrojní průmysl. To vše plně v souladu s NATO.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Urmas Paet relatif à une coopération de l'UE en matière de défense. Au vu de la situation sécuritaire à l'intérieur et à l'extérieur des frontières européennes, je soutiens le renforcement de la coopération militaire au niveau européen en collaboration avec l'OTAN. Cette initiative ne conduira pas à la création d'un contingent militaire européen mais à une rationalisation des coûts, évitant ainsi les doubles emplois et les surcapacités qui font perdre des millions d'euros aux États membres.

Je me réjouis que ce texte ait été adopté à une large majorité.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui vise à réfléchir et à imaginer une nouvelle politique européenne de la défense face aux enjeux actuels de sécurité auxquels nos États sont confrontés. Une PSDC (politique de sécurité et de défense commune) réformée et basée sur un solide principe de défense, un financement plus efficient et une coordination avec l'OTAN sont trois axes prioritaires. La création d'une Union européenne de la défense doit passer par une coopération permanente, c'est pourquoi je suis en accord avec les propositions de ce rapport: création d'un comité permanent des ministres de la défense, d'unités permanentes, d'un fonds de démarrage militaire, renforcement et élargissement du mécanisme Athéna (financements communautaires des opérations militaires de sécurité et de défense).

Eva Kaili (S&D), *in writing*. – I voted in favour of Mr Paet's approach as it becomes more and more necessary for Europe to articulate a strong position when it comes to defence. We are experiencing very challenging times in a changing political environment. Europe should be able to respond to those challenges. However I need to stress the importance of cooperation with NATO so as to avoid duplication and to make sure that our resources are used in the most efficient way.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich lehne den Vorschlag einer Verteidigungsunion ab. Die Planung einer solchen Verteidigungsunion würde auf eine zukünftige EU-Armee hinauslaufen und stellt einen großen Schritt hin zu einer Beschneidung der Mitgliedstaaten bezüglich ihrer militärischen Souveränität dar. Außerdem ist es meines Erachtens fragwürdig, wie ein Land wie Österreich, dessen militärische Neutralität hohes Ansehen in Politik und Gesellschaft genießt, einem solchen stark an die NATO angebundenen Bündnis zugehören könnte. Im Hinblick auf die wichtigen EU-Russland-Beziehungen kann dieser Bericht auch als Provokation verstanden werden.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted against the report as it offers ideas which could duplicate the work of NATO or interfere in what should be a Member State competence.

Jeppe Kofod (S&D), *skriftlig*. – I respekt for det danske forsvarsforbehold har vi stemt imod initiativbetænkningen om en europæisk forsvarsunion.

For Socialdemokratiet er, og bliver, NATO både Danmarks og EU's primære og vigtigste sikkerhedsgarant. Derfor er det også afgørende for os, at de tiltag hen i mod øget forsvarssamarbejde, som andre EU-lande måtte ønske at deltage i, er fuldt kompatible med NATO-samarbejdet og dets strukturer.

Vi støtter ikke tanken om en EU-hær, men ser selvsagt gerne, at der udvikles mulighed for at koordinere materielindkøb bedre, samt andre praktiske tiltag, som kan føre til lavere udgifter på tværs af landene, og som ikke er underlagt forsvarsforbeholdet.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *písemně*. – Zpráva Urmase Paeta jako celek je výzvou k budování společné intervenční armády zemí EU. Budeme v ní těžko hledat požadavek na radikální řešení (rozuměj likvidaci) zbraní hromadného ničení na evropské a světové úrovni. Evropská obranná agentura má podle této zprávy výrazně spolupracovat na přípravě agresí států EU proti třetím zemím. Zcela nesmyslně je za velké nebezpečí považováno vedle Islámského státu i Rusko. Návrhy směřují, vedle výrazného posílení finančních prostředků vynakládaných národními státy na armádu, ke specializacím armád jednotlivých zemí a dále ke sdružování společných nákupů a k údržbě sil a materiálu za účelem zajištění kompatibility. Evropský parlament je vyzýván k zřízení nového výboru pro bezpečnost a obranu, v podtextu čehož je vytvoření společného průmyslového a technologického vojenského komplexu. Návrh rovněž požaduje, aby část výdajů na operace v této oblasti byla hrazena z rozpočtu EU. Přestože se na mnoha místech návrh zaklíná NATO jako základem kolektivní obrany v Evropě, žádá urychlit vytváření sil pro mise společné bezpečnostní a obranné politiky. Protože se v celé zprávě nevyskytují odkazy na teritoriální obranu, ale zjevně je celá obranná strategie orientována na intervence mimo území EU, jsem nucen zprávu v celé šíři odmítnout. Obrana a bezpečnost nemohou být založeny na přípravě intervencí mimo teritorium EU.

Bernd Kölmel (ECR), *schriftlich*. – Der Bericht fordert eine engere Zusammenarbeit im Bereich der Verteidigung auf europäischer Ebene. Die EU-Mitgliedstaaten sollen dabei enger kooperieren, mehr Geld für Verteidigung ausgeben und neue Sicherheits- und Verteidigungsinitiativen vonseiten der EU in Gang setzen.

Nach Auffassung der EKR-Fraktion ist die Verteidigung Sache der einzelnen Nationalstaaten. Darüber hinaus stellt die NATO als Verteidigungsbündnis die Sicherheit Europas sicher. Eine Konkurrenzsituation mit neuen europäischen Sicherheitsstrukturen im Rahmen der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik der EU (GSVP) ist abzulehnen, zumal die Entscheidungskompetenzen bei der GSVP unklar sind und – sofern sie funktionieren soll – nur im Rahmen eines europäischen Superstaates vollumfänglich zur Geltung kommen könnten. Aus diesem Grund lehne ich den Bericht ab.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Jsem přesvědčena, že žijeme ve světě, který před nás klade nové bezpečnostní otázky, a je naší povinností jakožto přímo volených zástupců na ně reagovat. Obávám se však, že společná evropská armáda by byl krok špatným směrem, pokud by se mělo jednat pouze o jakýsi doplněk NATO, který stejně nebude fungovat. Vzhledem k tomu, že bojová seskupení EU, která dosáhla plné operační schopnosti v roce 2007 a jejichž posláním je nasazení k vojenským akcím humanitární, mírové a mír nastolující povahy, dosud nebyla využita z důvodů procesních, finančních a politických překážek, přestože k tomu byla příležitost a bylo to třeba, vidíme, že EU není schopna se dohodnout ani na vyslání malého počtu bojových jednotek, a nyní chce budovat společnou evropskou armádu. Poněkud mě zarazilo, že se Evropský parlament domnívá, že s rostoucí integrací vnitřní a vnější bezpečnosti je nezbytné, aby společná bezpečnostní a zahraniční politika překročila rámec řešení externích krizí, skutečně zajistila společnou bezpečnost a obranu a umožnila zapojení Unie ve všech fázích krizí a konfliktů s použitím celé škály nástrojů, které má k dispozici, jelikož v tom osobně vidím volání do zbraně, které by mělo být údajně mírovému evropskému projektu cizí. Hlasovala jsem tedy proti.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli, új kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához.

A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre. A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. E jelentés a magyar álláspontal összhangban van, így szavazatommal támogattam annak elfogadását.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against since this report leads Europe to re-militarisation, wasting hundreds of millions of EUR in the EU's budget on defence research programme.

Béla Kovács (NI), *írásban*. - Sajátosan értelmezi a jelentés az uniós költségvetésre vonatkozó EUSZ 41. cikk (2) előírásait, melyek megtiltják, hogy az uniós költségvetést katonai, vagy védelmi vonatkozású műveletekből eredő költségek fedezésére használják fel. Nyilvánvalóan erős lobbiérdekek merültek fel az évi 500 millió eurós védelmi kutatási program elfogadtatása és a tagállamok védelmi kiadásainak a GDP-jük 2%-ára való emelése mellett. De miért szolgálná mindez az uniós polgárok érdekét, miközben a jelenleg legnagyobb biztonsági fenyegetést jelentő, a közel-keleti háborús övezetekből beáramló képzett és harcedzett terroristák ellen vajmi kevés hatékony fellépés történik? Az ellenség már a határokon belül van, nem kívül kell keresgélni.

Cécile Kashetu Kyenge (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa risoluzione poiché credo sia giunto davvero il momento di mettere in piedi una politica di difesa comune dell'Unione in grado di promuovere lo Stato di diritto, la pace e la sicurezza a livello globale.

Tuttavia, per garantire la sicurezza sul lungo termine, l'Europa ha bisogno di volontà e determinazione politica basate su un'ampia gamma di strumenti politici pertinenti. Quindi, non solo una corsa agli armamenti, non solo una militarizzazione in chiave europea dei nostri confini, ma piuttosto un ricorso alla cooperazione strutturata permanente già definita all'articolo 42 del TUE e un richiamo alle attività elencate all'articolo 43. Mi riferisco in particolare alle azioni congiunte in materia di disarmo, alle missioni umanitarie e di soccorso, alle missioni di consulenza e assistenza in materia militare, alle missioni di prevenzione dei conflitti e di mantenimento della pace e alle missioni tese al ristabilimento della pace e le operazioni di stabilizzazione al termine dei conflitti. Anche questa è difesa europea e anche tutte queste azioni possono contribuire alla lotta contro il terrorismo, anche attraverso il sostegno a paesi terzi per combattere il terrorismo nel loro territorio.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – I supported the resolution because nowadays the EU and the Member States face many complex and interconnected security threats such as terrorism, violation of international law by third countries, energy insecurity, cyber attacks and hybrid warfare. Undoubtedly, the current state of the CSDP does not allow the EU and the Member States to address effectively these security threats. The inefficiency of the CSDP can be regarded as one of the reasons why approximately two thirds of EU citizens would like to see greeter EU engagement in matters of security and defence policy.

We should not turn a blind eye to the fact that in times of rising euroscepticism and nationalism, EU citizens increasingly regard security as a high priority and want the EU to show greater leadership. Offering our citizens security makes the establishment of the European Defence Union (EDU) a matter of urgency. I strongly believe that the establishment of EDU starts from a thoroughly revised CSDP, based on a strong collective defence principle, efficient financing and coordination with NATO. In a long term perspective, the establishment of EDU will foster the process of European integration, the EU's role in world politics, safety and security of EU citizens.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. –Secondo recenti statistiche, l'85,1 % dei nostri cittadini vorrebbe che l'Unione si impegni maggiormente su questioni legate alla sicurezza politica e di difesa, trovando soluzioni efficienti che garantiscano una società protetta.

Di fatti, la sicurezza dei nostri Stati è oggi minacciata da fenomeni emergenti tra cui il terrorismo, l'instabilità economica, informatica ed energetica, la criminalità organizzata, e da ultimo i cambiamenti climatici. Tali sfide non possono essere affrontate singolarmente, ma necessitano, al contrario, della collaborazione di tutti gli Stati membri e dell'adozione di programmi sistematici e comuni. Di conseguenza, la relazione del Parlamento sottolinea la necessità di garantire politiche di difesa a lungo termine tramite la creazione di un'Unione europea della difesa, e chiede che venga effettuata una revisione della strategia globale dell'UE.

La sicurezza rientra, indubbiamente, tra le maggiori preoccupazioni dei cittadini europei ed è nostro obbligo fare tutto il possibile per ottenere risultati concreti a loro beneficio.

Constance Le Grip (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport d'initiative, qui donne une nouvelle impulsion au projet d'Union européenne de la défense. Alors que de réelles menaces existent et prennent de l'ampleur, il est nécessaire que les États membres de l'Union européenne intensifient leurs efforts de coopération en matière de sécurité et de défense, pour lutter efficacement contre le terrorisme notamment.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre le rapport sur l'Union européenne de la défense. Il s'agit d'un des multiples rapports fait pour instrumentaliser le Brexit afin de renforcer l'Union européenne, le cas échéant en tentant de réanimer la politique de défense européenne. La politique de défense européenne est un serpent de mer de 15 ans d'âge qui se base, de ses propres aveux, sur l'OTAN. Ce lien consubstantiel est d'ailleurs assumé par le texte (points 3, 36, 37 et 38) et trahit la nature réelle de l'UED. Quoi qu'il en soit, l'Union européenne ne dispose d'aucune légitimité politique, organisationnelle ou autre pour s'arroger la compétence en matière de la défense des États membres.

Bogusław Liberadzki (S&D), *na piśmie*. – Europejska Unia Obrony jest innowacyjnym rozwiązaniem ważnego i narastającego problemu zdolności obronnej Unii Europejskiej. Jest to pierwszy praktyczny, ale ważny krok podjęty w coraz bardziej złożonych okolicznościach i w czasie narastających niebezpiecznych sygnałów i zachowań płynących ze Wschodu Europy. Dodatkowo zachowanie nowej administracji waszyngtońskiej nie jest jednoznaczne.

Podkreślić należy przyjęty wniosek, aby każde państwo wywiązało się z obowiązku wydatkowania 2 % PKB na cele obronności. Polska wywiązuje się z tego zobowiązania. Dodatkowe zasoby na tworzenie Europejskiej Unii Obrony winny być przewidziane w nowych wieloletnich ramach finansowych, ale nie tylko pod kątem polityki spójności. Należy uwzględnić wysiłek budżetowy każdego państwa. Trzeba wspierać rozwój w dziedzinie WPBiO i zachęcać do dalszych kroków w celu zwiększenia zdolności obronnych UE z pełnym poszanowaniem traktatów, prawa międzynarodowego i praw człowieka.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce texte qui profite du flottement post-Brexit pour tenter de relancer la politique européenne de défense, serpent de mer défendu bec et ongles par l'OTAN.

Notre groupe n'approuvant pas le retour de la France dans le commandement intégré de l'OTAN, acté par Nicolas Sarkozy, et le lien consubstantiel de l'Alliance avec cette idée de politique européenne de défense, je me suis opposé à ce rapport.

Javi López (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de este informe es desarrollar proyectos comunes, y se espera que el dinero aportado pueda movilizar hasta 5 000 millones de euros al año a partir de 2017. Además, se pretende fomentar la investigación y el desarrollo en proyectos militares. Hasta ahora, el gasto comunitario en innovación excluía los usos militares, pero en 2017 se destinarán 25 millones y a partir de 2020, se prevén 500 millones al año.

He rechazado este informe que pretende el fortalecimiento de la perspectiva securitaria y militarista y, que exige a los Estados que destinen el 2 % del PIB en defensa, cuando la población europea se hunde cada vez más en la miseria y el desempleo (los datos nos dicen que en el Estado español 1 de cada 5 hogares están bajo el umbral de la pobreza, y el paro se sitúa cerca de los 4 millones de parados/as). Lo que deberían los Estados es incrementar la inversión social y creación de puestos de trabajo, no contribuir a la escalada militarista.

Según el artículo 41, apartado 2, del TUE no puede haber ninguna financiación militar del presupuesto de la Unión. Mi voto en contra de este informe de línea opuesta y militarista.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – Nos hallamos ante un reto que se ha mostrado como trascendental en estos últimos tiempos y que es la seguridad en Europa. Para proteger a la Unión y nuestros ciudadanos es esencial la colaboración de la Unión y sus Estados miembros, empezando por la puesta en marcha de las disposiciones relativas a la defensa, previstas en el Tratado de Lisboa.

El presente informe resalta la importancia de aprovechar todo el potencial del Tratado de Lisboa, en especial la cooperación estructurada permanente prevista en el artículo 42, apartado 6 del TUE, y el establecimiento de disposiciones y orientaciones prácticas para la futura activación del artículo 42, apartado 7, del TUE, sobre la ayuda y asistencia a un Estado miembro víctima de un ataque terrorista. Tampoco olvida la relación de cooperación entre la OTAN y la Unión, añadiendo que la Unión debe estar preparada para actuar sola en el caso que la OTAN no lo haga.

Doy mi voto favorable porque una actuación conjunta mejorará la seguridad, además de contribuir a la reducción de los costes.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. – Der Bericht fordert eine engere Zusammenarbeit im Bereich der Verteidigung auf europäischer Ebene. Die EU-Mitgliedstaaten sollen dabei enger kooperieren, mehr Geld für Verteidigung ausgeben und neue Sicherheits- und Verteidigungsinitiativen vonseiten der EU in Gang setzen.

Nach Auffassung der EKR-Fraktion ist die Verteidigung Sache der einzelnen Nationalstaaten. Darüber hinaus stellt die NATO als Verteidigungsbündnis die Sicherheit Europas sicher. Eine Konkurrenzsituation mit neuen europäischen Sicherheitsstrukturen im Rahmen der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik der EU (GSVP) ist abzulehnen, zumal die Entscheidungskompetenzen bei der GSVP unklar sind und – sofern sie funktionieren soll – nur im Rahmen eines europäischen Superstaates vollumfänglich zur Geltung kommen könnten. Aus diesem Grund lehne ich den Bericht ab.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Sigurnosna situacija u Europi i njezinu susjedstvu zadnjih godina znatno se pogoršala i stvorila brojne nove izazove stoga je potrebna organizacijska revizija kako bi se iskoristio puni potencijal Europske obrambene agencije i dokazalo da stvara dodanu vrijednost. Kako bi zajamčila svoju dugoročnu sigurnost, Europa treba političku volju, odlučnost, jake i moderne vojne kapacitete. Europsko vijeće treba predvoditi postupno oblikovanje zajedničke obrambene politike Unije.

Potrebno je izbjeći preklapanja u primjeni instrumenata NATO-a i Unije, a EU mora težiti tome da u obrani može djelovati samostalno, preuzimajući veću odgovornost poboljšanjem opreme, obuke i organizacije. Države članice moraju nastojati ostvariti cilj potrošnje 2 % BDP-a na obranu te da 20 % svojih proračuna za obranu utroše na opremu čiju je nužnost utvrdila Europska obrambena agencija. Vjerujem u važnost suradnje u obrambenoj politici, stoga sam podržala ovo izvješće.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – The cost of non-Europe in defence and security is estimated at EUR 26.4 billion annually, as the result of duplication, overcapacity and barriers to defence procurement. It is the good platform for cooperation that can reduce unnecessary spending. But I am against imposing an obligation on Member States to spend 2% of GDP for defence.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Teroristické útoky v Európe preukazujú potrebu intenzívnejšej spolupráce Únie v oblasti obrany a bezpečnosti. Okrem koordinovanej a účinnejšej spolupráce spoločná obranná politika eliminuje aj zdvojenie nákladov EÚ a jednotlivých členských štátov na niektoré činnosti. Podporil som návrh zavádzania európskej obrannej únie, ktorá by mala byť budovaná na základe platného práva, vzájomnej spolupráce, rešpektovania práv členských štátov a spolupráce s medzinárodnými obrannými spoločenstvami. Posilnenie bezpečnosti a obranyschopnosti Únie pokladám za prioritu, ktorá zároveň zvýši aj zníženú dôveru obyvateľov v akcieschopnosť Únie.

Louis-Joseph Manscour (S&D), *par écrit*. – Les attaques terroristes, la déstabilisation des pays voisins de l'Union et l'insécurité cybernétique sont autant de facteurs qui rendent une meilleure coopération en matière de sécurité et de défense nécessaire au sein de notre Union.

Le présent rapport soutient l'idée d'une construction progressive de l'Union européenne de la défense notamment à travers l'introduction d'un «Semestre européen de la défense», la création d'un quartier général de l'Union afin de planifier et de commander des opérations de gestion de crise ou encore un meilleur investissement dans le domaine de la recherche en matière de défense.

Afin de bâtir un espace européen toujours plus sûr et apte à répondre aux défis actuels, nos forces armées se doivent de collaborer plus étroitement; c'est pourquoi je soutiens ce texte.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση σχετικά με την Ευρωπαϊκή Αμυντική Ένωση, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 21 Νοεμβρίου 2016, καθώς και διότι η εν λόγω έκθεση δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce texte.

Ce texte a pour objectif de développer la politique de défense européenne. Il profite du Brexit pour tenter de donner un souffle nouveau à ce projet qui pourtant a démontré son efficacité, et qui reconnaît lui-même se fonder sur l'OTAN. Cette Union européenne de la défense permet en réalité de fournir des troupes, de la part des États membres qui ont encore un outil militaire, aux États membres qui en sont dénués.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. – I voted in favour of the report on European Defence Union. Security and defence are key topics that require the EU's utmost attention. The proliferation of terrorist organisations in the Middle East and North Africa is posing a security threat to the European continent, and, therefore, requires cooperation from all Member States as terrorism cannot be tackled effectively by one country only.

Marisa Matias (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório promove o reforço de uma perspetiva securitária no plano interno e uma perspetiva militarista no plano externo da UE, ou seja, uma política comum de armamento.

Propõe, nomeadamente, o aumento das despesas militares, usando 2% do PIB para esse fim e 20% dos seus orçamentos de defesa identificados como necessários, o que viola o n.º 2 do artigo 41.º do TUE.

O que este relatório defende é a (re)militarização da Europa, assente numa visão securitária e de Europa-fortaleza. Votei contra.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Das langfristige Ziel einer Verteidigungsunion ist der Aufbau einer EU-Armee, was der erste Schritt zur endgültigen Abschaffung der Souveränität der Mitgliedstaaten ist. Die angedachte enge Kooperation mit der NATO und das im Bericht versuchte Säbelrasseln gegen Russland einerseits und die Treue zur österreichischen Neutralität andererseits sind die Gründe, gegen diesen Bericht zu stimmen.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už Europos Parlamento pranešimą. Atsižvelgdami į sudėtingą geopolitinę situaciją privalome dėti visas pastangas, kad užtikrintume savo saugumą ir stiprintume Europos valstybių narių bendradarbiavimą ir tarpusavio supratimą šioje srityje. Vis dėlto manau, jog Europinės iniciatyvos gynybos srityje neturėtų dubliuoti NATO struktūrų atliekamų funkcijų.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Ce rapport tente de réanimer la politique de défense européenne, chimère se basant sur l'OTAN et visant à fournir des troupes à certaines puissances par les États ayant un outil militaire encore apte.

Ce qui, sans la Grande-Bretagne, ne pourra concerner bientôt plus que la France malgré une armée en voie de délabrement. Je me suis donc opposée à ce rapport.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – Para garantir a sua segurança a longo prazo, a Europa necessita de vontade política e de determinação sustentada por um amplo conjunto de instrumentos políticos pertinentes, incluindo capacidades militares fortes e modernas.

A criação da política de defesa comum da União constitui um progresso na aplicação da Política Comum de Segurança e Defesa do Tratado de Lisboa, que está sujeita ao direito internacional e é efetivamente indispensável para permitir que a UE promova o Estado de Direito, a paz e a segurança a nível mundial.

Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report because a European Defence Union will improve Europe's defence in the face of unprecedented security challenges. It is not a question of impinging on States' neutrality but a matter of facing common challenges together.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — De nos jours, la sécurité européenne est de plus en plus menacée. La surveillance de nos frontières pose de nombreux problèmes et incertitudes. Or, l'Union n'est pas équipée pour faire face à cet éventail de menaces en matière de défense. Ces trente dernières années se sont caractérisées par des coupes constantes dans les budgets de la défense des EM et une coopération occasionnelle. Il n'y a pas de communauté de destin sans défense commune. Il ne peut y avoir de politique étrangère sans une politique de défense de l'Union proportionnelle à sa capacité économique. Il nous faut être plus cohérent et mettre nos effectifs militaires ensemble. Il nous est nécessaire de mettre en œuvre une nouvelle approche qui tienne compte de l'environnement sécuritaire profondément modifié et faire de l'Union un acteur plus important dans le domaine de la sécurité. L'Europe ne peut plus s'en remettre au bouclier stratégique américain. Elle doit développer une défense et être le bras armé de l'OTAN. Selon l'étude du Parlement européen sur le coût de la non-Europe 2014-2019, le gain d'efficacité potentiel d'une meilleure coordination au niveau européen en matière de sécurité et de défense pourrait atteindre les 26 milliards d'euros.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne* — Súčasná napätá bezpečnostná situácia v Európe a vo svete si vyžaduje, aby EÚ držala spolu a spoločne a systematicky konala. Na tento účel je potrebné, aby európske ozbrojené sily užšie spolupracovali a aby vojenský personál spolu viac a lepšie cvičil. Podľa Eurobarometra z júna tohto roku si až 2/3 občanov EÚ želá, aby sa Únia viac zapájala do záležitostí bezpečnostnej a obrannej politiky. Článok 42 Zmluvy o Európskej únii stanovuje možnosť vytvorenia obranných inštitúcií, ako aj vymedzenie európskej politiky v oblasti spôsobilosti a vyzbrojovania. Spoločná obranná únia by posilnila schopnosť Európy presadzovať bezpečnosť na jej území aj za jej hranicami, ako aj partnerstvo s NATO, čím by došlo k ešte účinnejšej teritoriálnej, regionálnej, ale aj celosvetovej bezpečnosti a obrane. Prvým krokom k spusteniu európskej obrannej únie by malo byť aktivovanie stálych štruktúr spolupráce, ako aj implementácia akčného plánu pre globálnu stratégiu EÚ. Myslím si, že súčasné bezpečnostné podmienky a výzvy si vyžadujú silnú Európu v oblasti obrany. Únia by mala využiť svoj potenciál a zastávať silnú pozíciu v otázke bezpečnosti na celosvetovej úrovni.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – In the current global geopolitical situation with an increase in security threats in Europe and in our neighbouring countries, such as human trafficking, arms trafficking, terrorism attacks and wars, I support the idea of progressing in the direction of a European Defence Union and EU actions for the creation of good governance structures, respect for rule of law and human rights, and the prevention and fight against radicalisation. I agree that the CSDP has a key role to play in conflict prevention as well as in post-conflict capacity and peace building in ensuring a global stable environment. CSDP missions and operations can be an integral part of preventive engagement and crisis response mechanisms especially if activated in a timely and effective manner. Having said that however, I also disagree with a number of paragraphs in the report, such as putting binding commitments on Member States concerning how much they need to spend from their GDP to sustain the increase in the defence industry and on creating a European Defence Research programme with a total budget of at least 500 million per year. Therefore, I abstained at the final report.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – Pártom, a Demokratikus Koalíció hosszabb távon az Európai Unió föderációvá történő alakításában, az Európai Egyesült Államok létrehozásában gondolkodik. Nyilvánvaló, hogy ennek kihagyhatatlan lépése az Európai Védelmi Unió létrehozása. A Védelmi Unió megalakítására azonban rövidebb távon is szükség van. Mindinkább látható, hogy a migrációs válsággal csak közös politikával lehet hatékonyan szembenézni – beleértve annak védelmi vonatkozásait is. Az Uniónak továbbá vállalnia kell a világ biztonságát fenyegető válsággócok kezelésében rá háruló felelősséget, ami megint csak a közös védelmi politika kialakítását föltételezi.

Nem tartható fenn a végtelenségig az a helyzet sem, hogy az Európai Unió tagállamainak biztonságát legfőképpen a NATO garantálja, ám ennek terhei aránytalanul nagy mértékben hárulnak az Amerikai Egyesült Államokra. Donald Trump elnökké választása előre vetíti, hogy az USA ennek az egyoldalúságnak gyorsan véget fog vetni, egy esetleges ilyen lépés pedig nem érheti készületlenül az Európai Uniót. Az Egyesült Államok ráadásul nyilván inkább mutat majd hajlandóságot ezirányú lépéseinek megfontoltabb megtételére, amennyiben az EU a mainál komolyabb hajlandóságot mutat saját maga és biztonsága megvédéséből kivenni a részét. Végül az Európai Védelmi Unió létrehozása irányába történő határozottabb lépések megtételéhez minden korábbinál jobb lehetőséget biztosít a legfőbb ellenző, az Egyesült Királyság EU-ból való, küszöbönálló kiválása. A tervezetet megszavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Il s'agit d'un des multiples rapports faits pour profiter du Brexit afin de tenter de réanimer la politique de défense européenne. La politique de défense européenne est un serpent de mer de 15 ans d'âge qui se base de ses propres aveux sur l'OTAN. Il faut rappeler qu'elle fut la principale cause agréée par Nicolas Sarkozy pour le retour de la France dans le Commandement intégré. Ce lien consubstantiel est d'ailleurs assumé par le texte (points 3, 36, 37 et 38) et trahit la nature réelle de l'UED qui est la fourniture de troupes supplétives pour ceux qui ont un outil militaire encore apte à d'autres puissances (ce qui, sans la Grande-Bretagne, ne sera bientôt que le cas de la France avec pourtant une armée en voie de délabrement). Je vote contre.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – La politique de défense est peut-être la plus cruciale pour un État. Sans défense propre, l'État n'en est pas un. Toute volonté de fédéraliser la défense doit donc être vue pour ce qu'elle est vraiment: une volonté de créer un État européen contre la volonté des peuples.

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – I voted against the report as it offers ideas which could duplicate the work of NATO or interfere in what should be a Member State competence.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – Je me suis abstenue sur ce texte qui pousse la mise en place d'une défense européenne. Si je suis favorable à une coopération approfondie entre les armées européennes, je suis attachée, en tant que Gaulliste, à la souveraineté des États en matière militaire. Je considère en effet que les intérêts des États membres de l'Union européenne ne sont pas toujours les mêmes. À partir de ce constat, l'instauration d'une défense européenne n'est pas concevable aujourd'hui.

Luigi Morgano (S&D), *per iscritto*. – La situazione geopolitica internazionale richiede una politica di difesa comune.

La frammentazione dei sistemi di difesa UE costa ogni anno quasi 26 miliardi di euro. Il cambiamento degli scenari a Est e Sud chiede di pensare a meccanismi di difesa integrati, complementari alla NATO. È di fondamentale importanza un coordinamento orizzontale degli Stati membri affinché non si sprechino risorse e si garantiscano risultati migliori. Serve, tra l'altro, incrementare gli investimenti nella difesa, raggiungendo l'obiettivo NATO del 2 % del PIL, anche per avere nel quadro atlantico una posizione europea più forte. In concomitanza, si potrebbe destinare parte del bilancio europeo alla cooperazione in materia di difesa, anche con prescrizioni specifiche nel quadro finanziario pluriennale.

Creare una sorta di Schengen della difesa ha l'obiettivo di evitare che la politica dell'UE dipenda solo da alcuni Stati membri, o che non sia un attore di peso nelle scelte della NATO. Un commissario della difesa europeo, incontri più regolari dei ministri della difesa europei, meccanismi di cooperazione strutturata anche per l'invio di forze multinazionali, un quadro per la ricerca tecnologica nel settore della difesa che garantisca autonomia strategica e valorizzando le eccellenze europee del settore: questi sono gli ultimi passi per creare una vera difesa comune europea.

József Nagy (PPE), *písomne* — Posilnenie obranyschopnosti EÚ je správna myšlienka, ale tento odkaz prišiel vo veľmi nevhodnom čase. EÚ musí sústreďovať svoje obranné sily v NATO, v rámci ktorého skôr či neskôr vznikne spoločná obranná politika aj armáda. V kontexte amerických prezidentských volieb však tento signál môže byť zle pochopený a oslabovať NATO.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – Due to the latest developments, Europe's security environment is facing new challenges thus calling for the revival of European security cooperation and integration. I voted for this report that stresses the need for a broad set of relevant policy instruments as well as strong and modern military capabilities in order to ensure long-term security in Europe.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Am votat pentru raportul referitor la Uniunea Europeană a Apărării, deoarece este nevoie de promovarea unei cooperări europene mai ample și mai sistematice în domeniul apărării, pentru a asigura disponibilitatea unor capabilități esențiale.

O politică de apărare comună a Uniunii ar trebui să întărească capacitatea Europei de a promova securitatea în interiorul și în afara granițelor sale, precum și să întărească parteneriatul cu NATO și relațiile transatlantice și, prin urmare, va face posibilă o NATO mai puternică, promovând astfel, în continuare, o securitate și o apărare mai eficiente la nivel teritorial, regional și global.

Încurajăm Comisia să lucreze în colaborare cu Agenția Europeană de Apărare pentru întărirea bazei industriale și tehnologice a sectorului apărării, esențială pentru autonomia strategică europeană. Cercetările efectuate în colaborare cu industria europeană de apărare din toate statele membre pot ajuta la reducerea fragmentării sectorului și pot crește competitivitatea acestuia.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat acest raport, deoarece propune un cadru de măsuri realiste în ceea ce privește acțiunile ce trebuie întreprinse pentru înființarea unei Uniuni Europene a Apărării. Documentul subliniază importanța dezvoltării continue a politicii europene pentru apărarea cibernetică, cu scopul creșterii capabilităților de apărare cibernetică de care statele membre dispun, precum și a cooperării operaționale și a schimbului de informații.

În ceea ce privește componenta legislativă, raportul solicită Parlamentului European să instituie o Comisie pentru securitate și apărare de sine stătătoare, care să aibă drept obiectiv monitorizarea și punerea în aplicare a unei cooperări permanente și structurate în ceea ce privește domeniul apărării europene.

Tot la nivel instituțional, împărtășesc viziunea de reformă propusă de raportor, prin solicitarea adresată Consiliului Uniunii Europene de a institui, ca un prim pas, un format permanent pentru întâlniri care să reunească miniștrii apărării din statele membre, în cadrul unui forum decizional și consultativ.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem zprávu o evropské obranné unii, protože se domnívám, že s ohledem na existující rizika a hrozby v Evropě by měla být vytvořena evropská obranná unie, zvláště kvůli neustále se zhoršující bezpečnostní situaci na hranicích Evropské unie, zejména ve východním a jižním sousedství. Proto jsem rád, že tato zpráva byla projednána a dostala jasnou podporu. Jsem toho názoru, že evropská obranná unie by měla být založena na pravidelném společném posuzování bezpečnostních hrozeb prováděném členskými státy, ale současně i dostatečně pružná, aby vyřešila jednotlivé problémy a potřeby členských států v oblasti bezpečnosti. K posílení evropské spolupráce mezi členskými státy v oblasti obrany, kterou považuji za prioritní agendu dneška (včetně strukturované spolupráce založené na principu dobrovolnosti), by měly být využívány všechny dostupné nástroje včetně zapojení zdrojů evropského rozpočtu.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich.* – Ich habe mich gegen diesen Bericht ausgesprochen, da die Planung einer Verteidigungsunion gezielt auf eine zukünftige EU-Armee hinarbeitet. Dies wäre ein erster Schritt, um die militärische Souveränität der Mitgliedstaaten endgültig abzuschaffen.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult.* – Toetasin. Seoses Euroopa julgeolekuolukorra halvenemisega on ülim aeg hästitoimiva Euroopa kaitsekoostöö ülesehitamiseks, kuna Euroopa naabruskond on muutunud paaril viimasel aastal ebastabiilsemaks ja ettearvamatumaks. Raporti eesmärgiks on 2% liikmesriikide SKPst kulutamine kaitsele, NATO infrastruktuuri, nagu kasarmute, teede jne, toetamine ELi poolt ning kaitseväe-Schengeni loomine. Praegu on õige hetk hästitoimiva Euroopa kaitsekoostöö ülesehitamiseks.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu.* – Nepritariu pasiūlymams kuo greičiau sukurti Europos gynybos sąjungą, steigti bendrą ES karinių operacijų vadavietę ir daugiašales pajėgas. Kiekvienos valstybės narės tikslas turėtų būti ne tik ginkluotojų pajėgų stiprinimas, bet ir gerokai platesnio politinio ir diplomatinio dialogo siekis.

Visų pirma, pranešime numatytos priemonės parodo nepasitikėjimą NATO. Be to, siekdami sukurti daugiašales pajėgas, tą nepasitikėjimą patvirtiname dar kartą, o kartu paneigiame esminius bendrijos narių savarankiškumo principus.

Nepritariu pasiūlymui, kad ES lėšos būtų naudojamos bendros gynybos politikos formavimui. Kiekviena valstybė narė turėtų būti skatinama dėti tinkamas pastangas ir pademonstruoti ryžtą apginti savo sienas ir savo piliečius. Naujos ginklavimosi varžybos ar nauji kariniai dariniai anaiptol nėra išsigelbėjimas nuo nuolat augančios įtampos. Jie gali tapti tik didesnių įtampų katalizatoriais.

Manau, kad yra netikslinga vykdyti Europos gynybos semestrą, skirtą su fiskalinėmis pastangomis susijusiai valstybių narių pažangai gynybos srityje įvertinti, taip pat rengti ES baltąją knygą dėl gynybos ir skirti didžiulį vaidmenį Europos gynybos agentūrai.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς.* – Η κατάσταση της ασφάλειας εντός και εκτός Ευρώπης έχει επιδεινωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια, λόγω των προκλήσεων που καμία χώρα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μόνη της, όπως η τρομοκρατία, οι απειλές και οι παραβιάσεις ασφαλείας στον κυβερνοχώρο και την ενέργεια.

Οι πιο πάνω προκλήσεις δεν αφήνουν άλλη επιλογή στις χώρες της ΕΕ πέρα από το να εντείνουν τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών τους ενόπλων δυνάμεων, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Αμυντικής Ένωσης.

Για λόγους αλληλεγγύης και ανθεκτικότητας, η ΕΕ πρέπει να παραμείνει ενωμένη, αλλά και να δρα ενωμένη και συστηματικά.

Μέσω της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Ένωσης προτείνεται η καθιέρωση ενός «Ευρωπαϊκού Εξαμήνου Άμυνας, στο πλαίσιο του οποίου κάθε κράτος μέλος θα συμβουλεύεται τους κύκλους σχεδιασμού και τα σχέδια προμηθειών των άλλων κρατών», καθώς και η ενίσχυση και διεύρυνση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας.

Το εν λόγω ψήφισμα ζητεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο «να ηγηθεί της σταδιακής οριοθέτησης μιας κοινής αμυντικής πολιτικής της Ένωσης και να παράσχει επιπλέον οικονομικούς πόρους για την εξασφάλιση της υλοποίησής της».

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto.* – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo che nel corso degli ultimi anni la situazione di sicurezza interna dell'Unione europea sia stata messa a dura prova e abbia dato vita a sfide ardue e difficili da sostenere per i singoli paesi o singole organizzazioni.

Oggi, l'Europa è minacciata dal terrorismo e di conseguenza si chiede all'Unione europea di adottare posizioni che siano dirette, mediante lo scambio reciproco di informazioni, a lottare contro la violazione dei diritti dell'uomo. Già nel 2007, al momento della formulazione del trattato di Lisbona si prevedeva la possibilità, per gli Stati membri, di mettere a disposizione mezzi per eventuali operazioni militari e civili nell'ambito del PSDC e la facoltà di costituire un Unione europea della sicurezza e della difesa, che avrebbe portato alla costituzione delle Forze armate europee. Il solo Libro bianco a livello di sicurezza e di difesa rafforzerebbe la PSDC e accrescerebbe le capacità dell'Unione europea, oltre ad avvenire a costi contenuti.

Pertanto ho espresso voto positivo.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — The EU needs to reflect about its defence policy in the long term. I supported this report, due to the fact that current increasing security challenges and complexities make this defence policy a more pertinent task. The level of EU ambitions in the area of defence need to significantly increase and be coupled with political will at the highest level to unleash the potential of the Treaties (i.e. permanent structured cooperation) in this regard. This will help to ensure long-term security of the EU and its citizens.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Podržavam izvješće o Europskoj obrambenoj uniji i smatram da je došlo vrijeme da države članice sjednu za stol i dogovore se te definiraju jasan stav o ovome pitanju. Ne ponavljajući opasnost i važnost koordiniranog pristupa sigurnosnim izazovima, za koje smatram da su odlično definirani u tekstu, moram istaknuti jednu važnu stavku za koju smatram da je propuštena biti jasno definirana, a to je institucionalna izgradnja propalih *(failed)* država. Europska unija mora definirati jasne ciljeve na vanjskopolitičkom planu te djelovati sukladno tome. Naša misija mora biti izgradnja postkonfliktnih društava, medijacija između zaraćenih strana te promoviranje europskih vrijednosti demokracije i poštivanja ljudskih prava. Smatram da bi taj dio morao biti ugrađen u tekst izvješća. Rastuća nestabilnost i nesigurnost saveza koje Europska unija ima s velikim svjetskim silama traži nužnu reviziju ne samo obrambene politike, nego šire vanjske politike Unije koja je nekoherentna i nedosljedna. Uspostava Europske obrambene zajednice jasan je i važan korak naprijed u jačanju samostalnosti i kapaciteta Europske unije u području obrane i sigurnosti i pozdravljam izneseno u ovome izvješću.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – La politique de défense européenne est un serpent de mer de la construction européenne qui se base, de ses propres aveux, sur l'OTAN. Il faut rappeler qu'elle fut la principale cause actée par Sarkozy pour le retour de la France dans le Commandement intégré. Ce lien consubstantiel est d'ailleurs assumé par le texte (points 3, 36, 37 et 38) et trahit la nature réelle de l'UED qui est la fourniture de troupes supplétives pour ceux qui ont un outil militaire encore apte, à d'autres puissances (ce qui, sans la Grande-Bretagne, ne sera bientôt que le cas de la France avec pourtant une armée en voie de délabrement). Je défends l'indépendance nationale de mon pays, qui passé par la maîtrise totale de sa politique de défense. Je vote donc contre ce texte.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – Ho sostenuto questa relazione perché l'Unione europea deve sviluppare la cooperazione nel settore della politica comune di sicurezza e difesa e dotarsi di una capacità di difesa autonoma, per essere in grado di proteggere i suoi cittadini e promuovere i suoi valori e interessi, nel pieno rispetto dei trattati, del diritto internazionale e dei diritti umani.

Negli ultimi anni, la situazione della sicurezza ai confini dell'Europa si è considerevolmente deteriorata, dando luogo a crisi che nessun Stato membro è in grado di affrontare e gestire da solo. L'azione esterna dell'Unione per prevenire e mettere fine ai conflitti armati e alle continue violazioni dei diritti umani, per diffondere la democrazia e lo Stato di diritto, per combattere efficacemente il terrorismo, necessita anche della possibilità di dispiegare contingenti militari in tempi rapidi, come previsto dall'art.42 del TUE.

Questo sviluppo delle capacità UE deve realizzarsi in maniera complementare e compatibile con gli obiettivi della NATO, determinando un rafforzamento reciproco e un'azione comune più efficace. Il superamento delle duplicazioni dovute all'esistenza di 28 eserciti nazionali e degli ostacoli nel settore degli appalti pubblici della difesa, infine, libererebbe risorse economiche stimate in 26,4 miliardi di euro all'anno, che potrebbero essere usate meglio altrove.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Stvaranje zajedničke obrambene politike Unije neophodno je za EU što želi promicati vladavinu prava, mir i sigurnost na globalnoj razini. Stoga pozivam države članice da oslobode puni potencijal Ugovora iz Lisabona u pogledu obrambene i sigurnosne politike, posebice u pogledu stalne strukturirane suradnje. Istinski jaka Europska obrambena unija može ponuditi državama članicama jamstva i kapacitete veće od onih koje same imaju, što je posebice potrebno zbog pogoršanja sigurnosnog okruženja na granicama Europske unije. Snažna uloga agencije neophodna je za učinkovitu koordinaciju programa i projekata te uspostavu zajedničke europske politike kapaciteta i naoružanja, izbjegavanju dupliciranja i smanjenju troškova. Pozdravljam zajedničku izjavu predsjednika Europskog vijeća i Europske komisije te glavnog tajnika NATO-a iz srpnja 2016. što ističe potrebu suradnje u području sigurnosti i obrane. Pozivam potpredsjednicu Komisije/Visoku predstavnicu Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku da pokrene izradu bijele knjige o sigurnosti i obrani EU-a koja će se temeljiti na globalnoj strategiji EU-a. Zato tražim od Vijeća da bez odgađanja dodijeli zadaću izrade nacrta tog dokumenta. Također želim istaknuti kibersigurnost - ovdje su suradnja i integracija od ključne važnosti, ne samo između država članica EU-a, ključnih partnera i NATO-a već i različitih društvenih sudionika jer nije riječ samo o vojnoj odgovornosti.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório defende o desenvolvimento das suas capacidades militares para intervenção em qualquer situação dentro ou fora das fronteiras, a pretexto da degradação da segurança na Europa, da luta contra o terrorismo e das «ameaças» que vêm do sul (grupos radicais islâmicos) e de leste (Rússia).

O relatório consolida também a UE como o pilar militar europeu da NATO, contribuindo para o seu reforço e cooperação. Mas não deixa de transparecer a intenção de se afirmar como um bloco militar com aspirações a substituir-se à NATO em determinadas circunstâncias. Defende o aumento da despesa dos orçamentos de defesa, dedicando 2 % do PIB para esse fim.

Propõe-se ainda maior cooperação e financiamento para o desenvolvimento do setor industrial e da investigação militar, promovendo uma política comum de armamento. Defende a criação de um exército europeu, o aprofundamento da Política Comum de Segurança e Defesa e o aprofundamento da Agência Europeia de Defesa.

Um breve resumo das intenções que a maioria da direita e da social-democracia no PE fizeram aprovar, reforçando a visão securitária e militarista da UE, e o seu caráter agressor, bélico, intervencionista e predatório. Políticas que impõem o medo, a guerra e a destruição, contrárias a políticas de Paz e de cooperação entre Estados soberanos.

Votámos contra.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Bezpečnost je v současné době v Evropě tématem číslo jedna. V návaznosti na závěry bratislavského summitu podporuje tato zpráva myšlenku vytvoření evropské obranné unie, aby mohla Evropa rychle a účinně reagovat na hrozby a dostatečně důrazně chránit zájmy svých občanů. Tato zpráva podporuje zahájení stálé strukturované spolupráce mezi zeměmi EU v oblasti obrany, podporuje vytvoření operační centrály EU, zvýšení podpory pro obranný průmysl. Členské státy by se zároveň měly zavázat k výdajům alespoň 2 % HDP na obranu. Jsem přesvědčen, že je potřeba čelit vzrůstající hrozbě terorismu a celkově se zhoršující bezpečnostní situaci v Evropě a jejím okolí. Nemůžeme ignorovat geopolitický vývoj. Vytvoření evropské obranné unie je podle mého názoru správným krokem, byť o její realizaci a konečné formě se jistě povedou ještě dalekosáhlé debaty.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – Questa relazione evidenzia l'importanza del Libro bianco sulla sicurezza e la difesa basata sulla strategia globale dell'UE.

Finalmente all'interno dell'UE sembra che ci si stia accorgendo che senza una politica comune delle difesa non potremmo realizzare una politica estera capace di difendere pienamente gli interessi europei sullo scacchiere internazionale. Per realizzare una difesa comune serve anzitutto promuovere e rafforzare una comune industria della difesa su scala continentale. Solo così potremmo raggiungere i più altri standard tecnologici, competere con le nuove forze militari emergenti, come la Cina, e dotarci di sistemi operativi indipendenti da quelli americani.

In questo settore l'Italia può giocare un ruolo da protagonista e a mio avviso dovrebbe, insieme alla Francia, guidare l'Unione europea della difesa. Ho votato a favore dell'approvazione di questa relazione.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – Rosnące i bezprecedensowe zagrożenia dla bezpieczeństwa, przed jakimi stoi Europa, doprowadziły do tego, że w niektórych kręgach podnoszą się coraz wyraźniejsze głosy domagające się ściślejszej współpracy w dziedzinie obrony między państwami członkowskimi UE, a niektórzy przekonują, że współpraca ta powinna przybrać kształt formalnej unii obrony. Uważam, że współpraca obronna i współpraca w zakresie rozwoju zdolności obronnych w UE powinna pozostać dobrowolna i nie prowadzić do powielania planowania obronnego NATO. Dotyczy to zwłaszcza kwestii planowania obronnego, zrównoważonego rozwoju współpracy przemysłów obronnych i budowy potencjału obronnego we wszystkich państwach członkowskich. Dlatego wstrzymałem się od głosu.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – L'Union européenne est sous la menace constante du terrorisme et des attaques de toutes sortes. Face à ce climat d'insécurité, nous n'avons d'autre choix que d'agir pour le renforcement de la coopération des États en matière de sécurité et de défense. C'est pourquoi, je me suis prononcé en faveur de ce rapport, il est important que les forces armées des États membres collaborent plus étroitement en la matière. Le Parlement invite désormais les États membres à consacrer 2% de leur PIB à la défense afin de consolider nos forces pour agir plus rapidement et plus fermement aux menaces réelles.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – A situação em matéria de segurança na União e nos Estados vizinhos piorou significativamente e criou difíceis desafios que não podem ser enfrentados de forma isolada.

Assim, o princípio da solidariedade obriga a UE a atuar em concertação com os nossos aliados e parceiros e os países terceiros. Recordo que também a cibersegurança é um domínio de ação no qual a cooperação e a integração são cruciais, não apenas entre os Estados-Membros, mas também no âmbito da NATO, e ainda entre os diferentes intervenientes na sociedade, uma vez que não se trata de uma responsabilidade apenas militar.

De acordo com o Eurobarómetro 85.1 de junho de 2016, cerca de dois terços dos cidadãos gostariam de ver um maior envolvimento da UE em questões de política de segurança e de defesa, sendo que a segurança interna e externa são cada vez mais indistintas.

Pelo acima exposto, apoio o presente relatório.

Laurențiu Rebega (ENF), *în scris*. – Consider că instituirea unei Uniuni Europene a Apărării în actualul context politic în care se găsește UE nu reprezintă o soluție eficientă de securitate. Din contră, implică uriașe cheltuieli logistice. Totodată, obiectivele propuse de aceasta nu coincid realității cu care se confruntă UE. Singurul concept politico-militar care poate oferi garanții reale în ceea ce privește securitatea este Tratatul Nord-Atlantic.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this non-legislative and non-binding report. We are concerned by the increasing move towards EU military capability and its potential negative impact on UK foreign policy interests. NATO is and should remain the primary guarantor of security in Europe. Any development of EU foreign policy or defence capability risks undermining this.

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – Avec 369 voix contre, 255 voix pour et 70 abstentions, le Parlement a, ce midi, demandé au Conseil les moyens d'une véritable politique européenne de défense.

La situation géopolitique actuelle, les menaces terroristes, mais aussi le coût de la non-Europe dans ce domaine (26 milliards d'euros par an) rendent une Union de la défense plus que jamais nécessaire. Un sondage récent révèle que 66% des Européens (63% des Belges) souhaitent que l'Union agisse davantage en la matière.

À trois semaines d'un sommet européen consacré à cette question, le rapport voté aujourd'hui donne des orientations très claires au Conseil. Les États membres devraient consacrer au moins 2% de leur PIB à la défense, et établir des forces multinationales et un quartier général européen pour planifier et commander des opérations de gestion de crise. Tout aussi important, notamment en matière d'emploi et d'économies d'échelle, il faut créer les conditions d'un espace militaire Schengen et développer une industrie de la défense européenne.

L'Union doit également travailler à mieux compléter l'action de l'OTAN, et être prêt à s'y substituer lorsqu'elle ne souhaite pas s'engager. Tout cela est essentiel et devrait donner lieu à une révision en profondeur de la politique de sécurité et de défense commune.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Skeptiškai vertinu teikiamą siūlymą dėl Europos gynybos sąjungos steigimo. Visų pirma dėl to, jog ši sąjunga yra matoma kaip alternatyva NATO. Deja, bet kokia gilesnė analizė parodys, jog mes neturime alternatyvos NATO ir transatlantinei partnerystei. Nei technologinės, nei karinės. Noriu priminti, kad panaši iniciatyva prieš daugiau nei 60 metų baigėsi fiasko. Siūlyčiau vietoje naujų ir abejotino efektyvumo darinių kūrimo, geriau daugiau investuoti į esamų transatlantinių ryšių stiprinimą ir savo karinių pajėgumų didinimą. Daryti būtent tai, kaip šiuo metu elgiasi mano šalis – Lietuva.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Este relatório versa sobre a necessidade de reforçar a cooperação europeia no domínio da defesa, um sonho antigo da União Europeia (UE) desde do Plano Pleven.

A insegurança na Europa e nos países vizinhos degradou-se exponencialmente nos últimos anos, gerando um conjunto de novos desafios que urge enfrentar coletivamente.

Subscrevo, por isso, a necessidade de reforçar a colaboração e a cooperação entre as forças armadas europeias, designadamente através de algumas das recomendações apresentadas com vista a combater de forma mais eficaz o terrorismo e as diversas ameaças diárias à segurança dos cidadãos.

As propostas de criação de um quartel-general europeu, um semestre europeu de defesa, um investimento mínimo de 2% do PIB por parte dos Estados-Membros para Defesa são algo controversas e não geram a opinião unânime no seio do Parlamento Europeu.

Contudo, todas elas são propostas ambiciosas, que merecem reflexão, sendo objeto de negociações até atingirmos um resultado mais consensual, que privilegie a segurança coletiva na Europa.

Subscrevo ainda a ideia de proceder a uma revisão profunda da Política Comum de Segurança e Defesa, que permita à UE e aos Estados-Membros contribuírem mais para a segurança da União como um todo, afirmando a sua autonomia estratégica neste domínio.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport, qui appelle à une plus grande coopération de l'Union européenne en matière de défense. Il est nécessaire que l'Union réagisse plus rapidement et plus fermement aux menaces actuelles. Pour cela, les forces armées européennes doivent coopérer plus étroitement. L'insécurité cybernétique ou encore le terrorisme obligent, aujourd'hui plus que jamais, les États de l'Union à intensifier leurs efforts de coopération en matière de sécurité et de défense. Ce texte appelle ainsi les États à consacrer 2% de leur PIB à la défense ainsi qu'à l'établissement d'un quartier général européen afin de planifier et de commander des opérations de gestion de crise. L'Union et l'OTAN doivent également coopérer davantage pour lutter contre les menaces hybrides et pour développer les capacités de défense. D'autre part, l'Union doit pouvoir agir de manière autonome dans les cas où l'OTAN n'est pas en mesure de répondre aux crises sécuritaires.

Enfin, j'ai soutenu ce texte parce qu'il demande la mise en place d'un réel soutien européen à la recherche en matière de défense. Il est urgent que l'Union européenne se dote d'une politique commune de défense renforcée et disposant de plus grands moyens afin de garantir aux citoyens européens leur sécurité.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe sobre la Unión Europea de Defensa, porque propone dotar de una mayor autonomía estratégica a la Unión en políticas de defensa y una mayor coordinación, pero lo hace proponiendo medidas que en absoluto garantizan llegar a soluciones ante las problemáticas de seguridad que existen a nivel global. El informe pide que se destinen recursos específicos para la cooperación militar entre Estados miembros, crear una Unión Europea de Defensa, más allá de la Política Común de Seguridad y Defensa, convocar reuniones a nivel europeo de Ministros de Defensa, y crear un cuartel general de la Unión, entre otras medidas. Ninguna de estas medidas está orientada a resolver las causas que provocan las amenazas a la seguridad en la Unión, ni mucho menos contribuyen a generar un marco de estabilidad, cooperación y paz entre los países.

Alfred Sant (S&D), *in writing*. – I abstained on roll-call votes on the European Defence Union report, and voted against the overall report for this reason: Malta is a neutral country. Its Constitution prohibits participation in military alliances and in international cooperative efforts promoting warfare capabilities and exercises, unless backed by the UN.

The report is based on premises for EU action that contradict this commitment. Moreover, I disagree that, at this time especially, the EU should reinforce a military dimension to its character. This move might appear suitable to counter the supposedly disintegrating effects of Brexit. It could have the opposite effect. There is no popular constituency for a European Union that morphs into a military coalition, funded from EU budgetary resources.

Again, we see the old 'business as usual' methods by which 'small' steps 'forward' are cumulated and then presented as requiring further integration, failing which disaster would ensue. This is not an acceptable way in which to forge unity in Europe.

I abstained on all subsidiary roll-call votes because it would not have been coherent to vote one way or the other on different aspects of the issues at hand, while voting against the overall concept.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht zur europäischen Verteidigungsunion gestimmt.

Der Bericht beruht auf einer Initiative der EVP und ist der Folgebericht im Bereich Verteidigung zur globalen EU-Strategie.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de este informe es desarrollar proyectos comunes, y se espera que el dinero aportado pueda movilizar hasta 5 000 millones de euros al año a partir de 2017. Además, se pretende fomentar la investigación y el desarrollo en proyectos militares. Hasta ahora, el gasto comunitario en innovación excluía los usos militares, pero en 2017 se destinarán 25 millones y a partir de 2020, se prevén 500 millones al año.

He rechazado este informe que pretende el fortalecimiento de la perspectiva securitaria y militarista y, que exige a los Estados que destinen el 2 % del PIB en defensa, cuando la población europea se hunde cada vez más en la miseria y el desempleo (los datos nos dicen que en el Estado español 1 de cada 5 hogares están bajo el umbral de la pobreza, y el paro se sitúa cerca de los 4 millones de parados/as). Lo que deberían los Estados es incrementar la inversión social y creación de puestos de trabajo, no contribuir a la escalada militarista.

Según el artículo 41, apartado 2, del TUE no puede haber ninguna financiación militar del presupuesto de la Unión. Mi voto en contra de este informe de línea opuesta y militarista.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted against this, as this is a blatant plan to start an EU Army.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *na piśmie*. – Aktualna sytuacja w Europie, jej bliskim sąsiedztwie, jak również szybko postępująca globalizacja wymuszają zmianę podejścia w licznych obszarach, w tym również w obszarze bezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego. Dotyczy to zarówno wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, jak i ochrony granic zewnętrznych. Duże znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania i realizacji zadań postawionych przed WPBiO ma prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE oraz odpowiedzialne postępowanie państw członkowskich zobligowanych do wdrażania wspólnych przepisów.

Należy podkreślić, że rynek obronności w Europie jest bardzo niejednolity i rozdrobniony, a większość zamówień jest nadal zawierana na szczeblu krajowym. W tym kontekście dużo do zyskania mają małe i średnie przedsiębiorstwa, które mogłyby skorzystać na bardziej przejrzystym i otwartym rynku, umożliwiającym branie udziału w jasno sformułowanych przetargach również w innych państwach członkowskich niż te, w których mają one swoją siedzibę.

Istotne jest również lepsze współdziałanie w walce z terroryzmem i dzielenie się informacjami. Z uwagi na różnice w potencjale obronnym państwa UE powinny tym bardziej dążyć do pracowania nad uzgadnianiem wspólnego podejścia w kontekście zagrożeń hybrydowych, handlu ludźmi, wywiadu, cyberbezpieczeństwa i kontroli celnych. Bezpieczeństwo warunkuje nie tylko nienaruszalność granic, ale również prawidłowe funkcjonowanie zintegrowanej Europy.

Branislav Škripek (ECR), *písomne* – Vytvorenie európskej armády v súčasnosti nepovažujem za úplne reálne, ale som za posilnenie obrannej spolupráce v rámci EÚ, ktorej kapacity by bolo možné využiť na ochranu vonkajších hraníc a riešiť tak migračné vlny, ktorým v Európe čelíme. Predovšetkým som však v obrannej politike za pokračovanie spolupráce v rámci NATO. Myslím si, že členské štáty EÚ by si mali zachovať určitú národnú zvrchovanosť, čo sa týka obrannej politiky. Hlasoval som preto proti tomuto uzneseniu.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasovao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Bezpečnosť Únie patrí medzi jednu z piatich najdôležitejších priorít Globálnej stratégie pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ. Keďže bezpečnostná situácia v Európe a jej okolí sa v posledných rokoch výrazne zhoršila, myslím si, že je správne, aby sa EÚ začala viac zapájať do záležitostí bezpečnostnej a obrannej politiky. Aj keď som presvedčená o tom, že európska obranná únia (EOU) je nevyhnutná preto, aby EÚ mohla globálne presadzovať zásady právneho štátu, mier a bezpečnosť, návrh uznesenia som nepodporila, pretože prešli pozmeňujúce návrhy, aby sa finančné prostriedky na obranu a bezpečnosť presúvali z eurofondov určených na regionálny rozvoj. Stotožňujem sa s tým, že EÚ v situáciách skutočného ohrozenia by mala v súčinnosti s našimi spojencami a partnermi a tretími krajinami konať dôraznejšie a rýchlejšie. Verím, že postupným formovaním spoločnej obrannej politiky a modernej vojenskej spôsobilosti zabezpečíme dlhodobú bezpečnosť Európy. Očakávam, že v záujme súčasnej finančnej a bezpečnostnej situácie EÚ vyvinie oveľa väčšie úsilie, aby európske ozbrojené sily užšie spolupracovali a aby vojenský personál spolu viac a lepšie cvičil a spolupracoval. Rovnako budem očakávať, že Európska rada (ER) sa bude zasadzovať za postupné formovanie spoločnej obrannej politiky a poskytne ďalšie finančné zdroje na jej zavedenie z iných zdrojov ako štrukturálne fondy.

Michaela Šojdrová (PPE), *písemně*. – Podpořila jsem zprávu Evropského parlamentu z vlastní iniciativy o evropské obranné unii, jehož zpravodajem byl bývalý estonský ministr zahraničí Urmas Paet.

Jsem přesvědčena, že bezpečnost a obrana jsou přesně tím společným úkolem, jehož plnění občané očekávají od Evropské unie. Zároveň je to oblast, která je vlivem mnoha faktorů pro členské státy nejvíce citlivá. Vzhledem k aktuálním bezpečnostním hrozbám v evropském sousedství je tedy více než nutné se otázkou společné obrany zabývat. Možné oslabení NATO vlivem změny priorit ze strany nové americké administrativy nás také nabádá k tomu, aby Evropa myslela více na své vojenské kapacity a rozpočty (cílem je úroveň výdajů ve výši 2 % HDP na obranu).

Právní základ pro obrannou unii poskytuje Lisabonská smlouva s možností stálé strukturované spolupráce a fondů, které zatím nebyly plně využity. Usnesení pamatuje na většinu aspektů obranné politiky od institucionálního rámce, přes posilování interoperability ozbrojených sil až po dříve okrajové, nyní však důležité prvky, jakou je obrana před kyberútoky. Nezapomíná ani na klíčovou úlohu NATO, byť pracuje s myšlenkou, že Evropa se bude muset o sebe v tomto směru starat více sama. Usnesení jasně apeluje na posílení vzájemné obrany a celkové solidarity v případě napadení.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Menim, da omenjeno poročilo nima najbolj sistematičnega pristopa do evropske obrambne unije. Poročevalec bi lahko bil bolj sistematičen v smislu, da bi upošteval stvari, ki so bile na tem področju do sedaj že dosežene in narejene.

Kot primer lahko navedem, da v poročilu niti ni navedena točna definicija, kaj evropska obrambna unija je in kaj pomeni glede na dogajanja na tem področju v letu 2016. Sam vidim poročilo kot nekakšen seznam vsega, kar se lahko poveže in asociira z vojaškimi in obrambnimi temami na evropski ravni.

Med drugim lahko v poročilu najdemo koncept razvoja teritorialne obrambne politike na ravni EU in evropsko vojsko, ki naj bi jo podpirale in financirale vse države članice. Poleg tega se poročilo dotika dronov in financiranja vojaških raziskav na ravni EU. Ker se mi zdi navedeno problematično in poročilo zajema preveč aspektov, ki dejansko niso v pristojnosti le-tega sem se pri glasovanju o poročilu vzdržal.

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – Een gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB) staat hoog op de Europese agenda, maar het is moeilijk hierover overeenstemming te bereiken tussen de verschillende lidstaten en politieke families. Elk verslag hierover verzandt in een ellenlange opsomming van alles wat van dicht of van ver met militaire of defensiezaken te maken heeft. Het lijkt wel een brief aan Sinterklaas.

Nu eens zien we de contouren opduiken van een Europees leger, dan weer de wens om de defensiebegroting op te trekken zodat er geld is om te investeren in drones of militair onderzoek. Het ontbreekt echter steevast aan een duidelijke visie op defensie en veiligheid voor de buitenwereld of de buitenlandse ambassades. Het is dus moeilijk om met zo'n verslag in te stemmen.

Groen wil dat een gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid wordt gefocust op humanitaire missies, vredeshandhaving en crisisbeheersing, eerder dan op oorlogsvoering en het verdedigen van ons vaderland. In plaats van de begroting voor defensie te verhogen, zouden we beter bekijken hoe we de jaarlijkse 200 miljard euro efficiënter kunnen inzetten: door gezamenlijk aan te besteden, gezamenlijk militair onderzoek te voeren en bovenal de transparantie op de "militaire markt" te verhogen door simpelweg de Europese regels inzake overheidsopdrachten te respecteren. Maar dit valt bij velen in dovemansoren.

Joachim Starbatty (ECR), *schriftlich*. – Der Bericht fordert eine engere Zusammenarbeit im Bereich der Verteidigung auf europäischer Ebene. Die EU-Mitgliedstaaten sollen dabei enger kooperieren, mehr Geld für Verteidigung ausgeben und neue Sicherheits- und Verteidigungsinitiativen vonseiten der EU in Gang setzen.

Nach Auffassung der EKR-Fraktion ist die Verteidigung Sache der einzelnen Nationalstaaten. Darüber hinaus stellt die NATO als Verteidigungsbündnis die Sicherheit Europas sicher. Eine Konkurrenzsituation mit neuen europäischen Sicherheitsstrukturen im Rahmen der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik der EU (GSVP) ist abzulehnen, zumal die Entscheidungskompetenzen bei der GSVP unklar sind und – sofern sie funktionieren soll – nur im Rahmen eines europäischen Superstaates vollumfänglich zur Geltung kommen könnten. Aus diesem Grund lehne ich den Bericht ab.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – V kontexte zhoršujúcej sa geopolitickej situácie musí Európa viac spolupracovať v oblasti bezpečnostnej a obrannej politiky. Okrem vytvorenia Európskej obrannej agentúry (EDA) sa v rámci spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky EÚ urobilo málo. Parlament preto vyzýva členské štáty na prijatie záväzkov, ktoré by viedli k postupnému formovaniu európskej obrannej únie.

Jaromír Štětina (PPE), *písemně*. – Tato zpráva vzešla z podvýboru pro obranu a bezpečnost, jehož jsem místopředsedou. Definuje podstatu, právní souvislosti a budoucí kroky k postupnému vytvoření evropské obranné unie. Tuto myšlenku podporuji. Jsem přesvědčen, že výrazně posílí schopnost Evropy prosazovat bezpečnost v rámci svých hranic i mimo ně. Převzetí většího dílu odpovědnosti za vlastní bezpečnost je v době nových globálních výzev, které nás obklopují, zásadní. Strategická nezávislost EU vyžaduje kromě spektra politických nástrojů i silné a moderní vojenské kapacity. Imperativem je vytvoření rámce pro evropskou obrannou unii v plné součinosti s NATO. Musí vést k účinější spolupráci, spravedlivému sdílení zátěže a smysluplnému rozdělení práce mezi NATO a EU. Obranná unie se nezrodí přes noc. Za okamžité nejdůležitější kroky tímto směrem považuji: zahájení řádného procesu bílé knihy o bezpečnosti a obraně, zřízení formátu stálé Rady ministrů obrany a přezkum mechanismu Athena tak, aby mise EU financovala Unie ze společných zdrojů. Členské státy by měly v rámci stálé strukturované spolupráce (PESCO) zřídit mnohonárodní síly, které budou k dispozici pro účely SBOP k udržování míru, předcházení konfliktům a posilování mezinárodní bezpečnosti. Úroveň výdajů na obranu by měla dosáhnout výše 2 % HDP, z toho 20 % rozpočtu na vybavení. Mělo by být vytvořeno stálé ústředí pro velení a kontrolu vojenských operaci SBOP.

Catherine Stihler (S&D), *in writing*. – I voted against the report as it offers ideas which could duplicate the work of NATO or interfere in what should be a Member State competence.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Die EU soll zur Militärmacht unter Brüsseler Oberkommando aufgerüstet werden. Die EU-Armee kommt. Das beschloss das EU-Parlament in dieser Entschließung. Während die Gemeinschaft in den Jahrzehnten des Kalten Kriegs ohne eigene Armee auskam, rasselt das „Friedensprojekt EU" nun ausgerechnet in dem Moment mit dem Säbel und rüstet für eine eigene EU-Armee, da der designierte US-Präsident Donald Trump den Kalten Krieg beilegt und den Ausgleich mit Russland anstrebt. Die EU kann sich nicht auf die einfachsten Sachen einigen, aber Oberbefehlshaber Juncker soll eine Interventions-Armee kommandieren? Möge uns der Himmel davor bewahren! Ich habe gegen diese Entschließung gestimmt.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – EU treba razmisliti o svojoj obrambenoj politici gledajući dugoročno. Potrebna je strategija s koracima za uspostavu europske obrambene unije.

Poziva se Europsko vijeće da poduzme konkretne korake prema usklađivanju i standardizaciji europskih oružanih snaga s ciljem bolje suradnje unutar nove europske obrambene unije. Treba uspostaviti stalno Vijeće ministara obrane te reformirati koncept borbenih skupina EU-a s ciljem uspostave trajnih jedinica koje bi bile neovisne o bilo kojoj državi predvodnici i imale sustavnu zajedničku obuku i uvježbavanje.

Strateška autonomija i oblikovanje europske obrambene unije mora se ostvariti u punoj sinergiji s NATO-om i mora dovesti do učinkovitije suradnje, pravedne raspodjele opterećenja i produktivne podjele rada između NATO-a i EU-a.

Podupirem ovo Izvješće jer pogoršanje sigurnosnog okruženja na istočnim i južnim granicama Europske unije zahtijeva žurno osnivanje europske obrambene unije.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem za poročilo o Evropski obrambni uniji. V Evropi se v zadnjem času soočamo s hitro spreminjajočimi se varnostnimi razmerami tako znotraj kakor tudi v naši okolici. S poslabšanjem varnostnih razmer smo se tako soočili z novimi izzivi, na katere moramo najti prave odgovore.

Podpiram oblikovanje skupne obrambne politike Unije ter zagotavljanje dodatnih finančnih sredstev za njeno izvajanje. Podpiram mnenje Odbora za proračun, ki poziva k ambicioznejšim civilnim misijam, ki bodo bolje vključene v politični cikel in razpoložljive instrumente ter usklajene s splošnimi cilji zunanjih politik EU, hkrati pa bodo spodbujale vrednote EU, kot so mir, varnost in spoštovanje človekovih pravic.

Pavel Svoboda (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem dnešní zprávu Evropského parlamentu o evropské obranné unii, jelikož se domnívám, že v současné situaci je třeba dále pracovat na projektu společné evropské obrany a směřovat tak ke stavu, kdy EU přispěje daleko větším dílem ke světové bezpečnosti a posílí své kapacity ve smyslu větší akceschopnosti svých jednotek, ale také ve smyslu spolupráce v oblasti vědy a výzkumu. Bude-li toto úsilí, jak je správně zdůrazněno, zcela kompatibilní s NATO, nepůjde o oslabení NATO, ale naopak o posílení NATO.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση κινείται στην λογική της στρατιωτικοποίησης της ΕΕ. Προωθεί τον στόχο να αναπτύξει η Ευρωπαϊκή Ένωση τις στρατιωτικές της ικανότητες, ώστε να είναι έτοιμη να επέμβει σε οποιαδήποτε κατάσταση εντός ή εκτός των συνόρων της. Επίσης επιδιώκεται να συμβάλει η Ευρωπαϊκή Αμυντική Ένωση στην ενίσχυση του έργου του ΝΑΤΟ. Επίσης, ζητεί τη δημιουργία ενός ταμείου εκκίνησης για τις προπαρασκευαστικές δραστηριότητες πριν από τις στρατιωτικές επιχειρήσεις, καθώς και την ενίσχυση της συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το ΝΑΤΟ. Για τους λόγους αυτούς καταψηφίσαμε την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Για μια ακόμη φορά αποδεικνύει η ΕΕ την υποταγή της στο ΝΑΤΟ και στις ΗΠΑ με το να ακολουθεί πιστά τις εντολές τους, ακόμη και όταν αυτές αντιβαίνουν στα συμφέροντα των λαών και των εθνών της Ευρώπης.

József Szájer (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához. A hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre.

A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. E jelentés a magyar állásponttal összhangban van, így szavazatommal támogattam annak elfogadását.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam az Európai Védelmi Unió létrehozása mellett érvelő parlamenti jelentésen alapuló határozatot. Úgy ítélem meg, Európa nagyobb fokú védelmi autonómiájának megteremtésére megvannak az objektív feltételek: az EU az egyes tagállamok meglévő képességeit összeadva elvben a világ legerősebb védelmi szövetsége lehetne. Katonai és gazdasági szempontból az átfedések és párhuzamosságok tömege pedig egyértelműen megkövetelné a képességek és eszközök összehangolását, a „kevesebb pénzért több biztonságot" cél jegyében. A Lisszaboni Szerződés és a KBVP keretében meghozott politikai döntések sora a szükséges jogalapot is biztosítja az uniós szolidaritás kiteljesítéséhez a védelem területén is, a KBVP és az EDU keretében.

Az EDU politikai és katonai szükségszerűségét pedig az EU évek óta romló biztonsági környezete, az új típusú biztonsági kihívások, a terror-, a cyber-, a hibridjellegű veszélyek, s mindenekelőtt a közvetlen déli és keleti szomszédságunkban jelentkező katonai-politikai fenyegetés teremtette meg. Úgy vélem, a jelentés ezen indokok ismertetése mellett hasznos szervezeti és jogalkotási javaslatokat is tartalmaz a Védelmi Unió létrehozásához. Meggyőződésem, hogy az ehhez EU szinten szükséges politikai akarat kialakításában az EP mostani határozatával és további politikai és jogalkotási tevékenységével döntő mértékben járul majd hozzá.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – W ostatnich latach poziom bezpieczeństwa w sąsiedztwie Unii Europejskiej znacznie się pogorszył. W sytuacji tak wielu zagrożeń żadne państwo czy organizacja nie jest w stanie samodzielnie zapewnić bezpieczeństwa swoim obywatelom. Najwyższa zatem pora, aby Wspólnota zaczęła budować własny system obrony.

Wyniki wyborów prezydenckich w USA oraz nawoływanie do zwiększenia zaangażowania w ramach NATO pozostałych państw członkowskich, uświadomiło jeszcze pilniejszą potrzebę budowania europejskiej zdolności obronnej.

W celu budowy unii obrony konieczna jest lepsza koordynacja zdolności militarnych poszczególnych państw, zwiększenie nakładów finansowych na obronność czy zaangażowanie budżetu UE w finansowanie wspólnych sił zbrojnych lub badań i rozwoju w zakresie obronności. W sprawozdaniu słusznie zauważono, że najbliższe ramy finansowe po 2020 roku powinny zakładać wsparcie finansowe na utworzenie Europejskiej Unii Obrony.

Zacieśnienie europejskiej współpracy w dziedzinie obronności przyczyniłoby się do zwiększenia skuteczności, jedności i efektywności, a także do zwiększenia aktywów i zdolności UE, jak również miałoby potencjalny pozytywny wpływ na badania w dziedzinie obrony i unijny przemysł. Niewątpliwie ustanowienie stałej współpracy strukturalnej w ramach Unii dałoby impuls do poszukiwania nowych możliwości wspólnych zakupów, konserwacji i utrzymania sił zbrojnych między państwami członkowskimi.

Hannu Takkula (ALDE), *kirjallinen*. – Äänestin Euroopan puolustusunionista laadittua mietintöä vastaan.

Eurooppalaisten valtioiden on syytä tiivistää yhteistyötä EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa muun muassa terrorismin torjunnassa ja yhteisten puolustustarvikemarkkinoiden kehittämisessä. Näitä asioita kannatin mietinnöstä äänestettäessä.

Mietinnössä esitetyt ehdotukset menivät monilta osin liian pitkälle. Mielestäni jäsenvaltioilla tulee olla vapaus valita omat puolustusratkaisunsa omien lähtökohtiensa mukaan, eikä EU:n tule ottaa askelia kohti yhteistä puolustusunionia. Tämä vie päätösvaltaa pois jäsenvaltioilta eikä se edistä Suomen kokonaisturvallisuutta.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – În contextul în care anumite fenomene negative, cum ar fi terorismul și imigrația ilegală, amenință din ce în ce mai mult securitatea Uniunii Europene, iar sursele acestora se regăsesc în conflictele din apropierea granițelor comunitare, este nevoie de o consolidare a Politicii de Securitate și Apărare Comună (PSAC). Aceasta cu atât mai mult cu cât noua administrație de la Washington ar putea să modifice susținerea pe care o acordă în prezent apărării europene, ceea ce ar constitui o vulnerabilitate critică pentru statele membre.

În aceste condiții, la nivelul Uniunii s-ar impune adoptarea unor măsuri coordonate de întărire a securității, inclusiv a celei militare. Una dintre aceste măsuri ar putea fi activarea Cooperării Structurate Permanente, inclusiv prin instituirea în cadrul Parlamentului a unei comisii pentru securitate și apărare de sine stătătoare. De asemenea, ar putea fi creat un centru operațional al UE și ar putea fi încurajată industria europeană de apărare. În acest fel, misiunile deja existente ale UE ar putea fi coordonate mai bine și s-ar putea lua măsurile necesare într-un mod mai rapid și eficient.

Toate acestea trebuie să țină, însă, seama de tratatele europene, precum și de normele dreptului internațional și ale drepturilor omului. Susțin adoptarea acestui raport.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour le rapport Paet. Je pense également qu'une défense européenne est une bonne chose pour amener plus de cohérence et permettre aussi certains États membres de baisser leur budget militaire au profit d'une armée de l'Union efficace.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – As of recent, the EU has committed to establishing a European defence dimension. This recent development, after years of indecision, is the result of the growing instability and threats both from outside and within the EU borders. I voted in favour of the report on the EDU, which will produce the early steps toward a military union. I strongly believe that 2016 was a trying year for Europe and it is now time that the EU commits itself to developing the competences required to autonomously defend its territory and those surrounding it from threats such as illegal migratory flows, terrorism and human smuggling, among other nefarious threats.

Isabelle Thomas (S&D), *par écrit*. – Ce rapport s'inscrit dans un contexte de tensions fortes et pressantes aux portes de l'Union européenne. Le monde est plus instable que dans les décennies précédentes et les politiques d'austérité ont réduit les marges de manœuvre des budgets nationaux. Nous devons réinterroger nos politiques de défense.

Comme dans d'autres domaines, le coût de la non-Europe en matière de défense — c'est-à-dire l'absence de mutualisation et coordination à l'échelle européenne — est élevé. Il est évalué à 26 milliards d'euros par an. Une politique de défense intégrée serait plus pertinente pour protéger les Européens.

Ce rapport propose des avancées en direction d'une mutualisation et d'une coopération européenne comme la création d'un Quartier général militaire et civil et le développement de la coopération structurée permanente en matière de défense. Il fixe également des lignes de convergence entre les politiques nationales de défense. J'ai approuvé ce rapport qui marque une avancée pour l'Europe de la défense.

Patrizia Toia (S&D), *per iscritto*. – L'Unione europea sta affrontando la minaccia del terrorismo sul proprio suolo e nel resto del mondo ed è sempre più evidente la crescente instabilità in Africa e in Medio Oriente. Credo che la collaborazione con i paesi terzi riguardo i dati sensibili, la sicurezza energetica ed informatica, la lotta alla criminalità organizzata e la cooperazione tra le forze armate siano le grandi sfide che si presentano alle Istituzioni europee.

Secondo recenti studi, i due terzi della popolazione europea chiede un impegno maggiore delle Istituzioni nella politica di sicurezza e di difesa comune. Ritengo importante che il Consiglio europeo promuova la definizione di una politica di difesa a livello dell'Unione, come previsto dall'articolo 42 del TUE, per la sicurezza del cittadino ma anche per rispondere alle sfide odierne.

László Tőkés (PPE), *írásban*. – A biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott az elmúlt időszakban. Jelenleg a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelentik a fő biztonsági fenyegetést. Az eddig példa nélküli, új kihívásokat egyetlen tagállam, vagy szervezet sem képes egyedül kezelni. Ebben a helyzetben az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához.

A jelentés hangsúlyozza, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége. Emellett sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a Közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az állandó strukturált együttműködésre. A védelmi uniónak hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolni azt a NATO-val. Mindezek mellett a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását. A kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását. Ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédjaival közös határokon. E jelentés a magyar állásponttal összhangban van, így szavazatommal támogattam annak elfogadását.

Ivica Tolić (PPE), *napisan*. – Podržavam Prijedlog rezolucije o Europskoj obrambenoj uniji. Mišljenja sam da je Europi potrebna jaka Europska obrambena unija koja će ponuditi državama članicama jamstva i kapacitete veće od onih koje same imaju. Europska unija bi trebala namijeniti vlastita sredstva za podupiranje jače i sustavnije europske obrambene suradnje među svojim državama članicama, uključujući stalnu strukturiranu suradnju. Uvjeren sam da bi se upotrebom fondova EU-a jasno iskazala kohezija i solidarnost te da bi se time svim državama članicama omogućilo da intenzivnijim zajedničkim nastojanjima poboljšaju svoje vojne sposobnosti. Pored toga, aktiviranje vojne industrije u svrhu stvaranja Europske obrambene unije aktiviralo bi uzlet ekonomskog razvitka svih država članica zapošljavanjem stanovništva u raznim proizvodnim sektorima. Osim što bi Europska obrambena unija unijela sigurnost koja je prijeko potrebna u današnje moderno vrijeme, također bi pridonijela gospodarskom napretku država članica.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Glasovala sam protiv, jer čvrsto vjerujem da kompetencija nad obrambenom politikom uvijek mora biti i ostati u nadležnosti nacionalnih država kao temelj nacionalnog suvereniteta. U tom smislu, podupirem NATO organizaciju kao osnovu obrambene i sigurnosne suradnje Europske unije i transatlantskih saveznika.

Stoga se snažno protivim prijedlozima koji su na nivou Europske unije sve glasniji, a koji pozivaju na osnivanje vojske Europske unije te s tim u svezi, skupih vojnih struktura. Moje mišljenje je da bi navedeni prijedlog, osim financijskog gubitka, jedino mogao rezultirati nenadoknadivim gubitkom povjerenja dosadašnjih NATO saveznika te time značajno oslabiti veze s našim međunarodnim obrambenim partnerima.

Tim više što živimo u vremenima iznimne nesigurnosti, konstantnih terorističkih prijetnji i regionalnih konflikata diljem svijeta.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o Evropski obrambni uniji sem podprla. Resolucija upošteva dejstva, da so se v zadnjih letih varnostne razmere v Evropi in njeni okolici bistveno poslabšale. Terorizem, hibridne grožnje, gospodarska nihanja, pomanjkanje kibernetske in energetske varnosti, organizirani kriminal in podnebne spremembe bolj ogrožajo varnost.

Člen 42 Pogodbe o EU zahteva postopno oblikovanje skupne obrambne politike Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike, ki bo vodila do skupne obrambe EU (ta člen tudi določa ustanovitev obrambnih institucij ter evropsko politiko na področju zmogljivosti in oboroževanja). Doslej ni bil zasnovan, sklenjen ali izveden nobeden od ostalih manjkajočih elementov skupne varnostne in obrambne politike EU, razen ustanovitve Evropske obrambne agencije.

Bela knjiga na ravni EU o varnosti in obrambi bo nadalje okrepila Skupno varnostno in obrambno politiko SVOP in zmožnost EU za zagotavljanje varnosti v skladu z Lizbonsko pogodbo ter bi lahko predstavljala koristen razmislek o prihodnji in učinkovitejši SVOP, lahko bi pa tudi pomenila edinstveno priložnost za predlaganje dodatnih ukrepov.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe sobre la Unión Europea de Defensa, porque propone dotar de una mayor autonomía estratégica a la Unión en políticas de defensa y una mayor coordinación, pero lo hace proponiendo medidas que en absoluto garantizan llegar a soluciones ante las problemáticas de seguridad que existen a nivel global. El informe pide que se destinen recursos específicos para la cooperación militar entre Estados miembros, crear una Unión Europea de Defensa, más allá de la Política Común de Seguridad y Defensa, convocar reuniones a nivel europeo de Ministros de Defensa, y crear un cuartel general de la Unión, entre otras medidas. Ninguna de estas medidas está orientada a resolver las causas que provocan las amenazas a la seguridad en la Unión, ni mucho menos contribuyen a generar un marco de estabilidad, cooperación y paz entre los países.

Ulrike Trebesius (ECR), *schriftlich*. – Der Bericht fordert eine engere Zusammenarbeit im Bereich der Verteidigung auf europäischer Ebene. Die EU-Mitgliedstaaten sollen dabei enger kooperieren, mehr Geld für Verteidigung ausgeben und neue Sicherheits- und Verteidigungsinitiativen vonseiten der EU in Gang setzen.

Nach Auffassung der EKR-Fraktion ist die Verteidigung Sache der einzelnen Nationalstaaten. Darüber hinaus stellt die NATO als Verteidigungsbündnis die Sicherheit Europas sicher. Eine Konkurrenzsituation mit neuen europäischen Sicherheitsstrukturen im Rahmen der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik der EU (GSVP) ist abzulehnen, zumal die Entscheidungskompetenzen bei der GSVP unklar sind und – sofern sie funktionieren soll – nur im Rahmen eines europäischen Superstaates vollumfänglich zur Geltung kommen könnten. Aus diesem Grund lehne ich den Bericht ab.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I support the vision of a European Defence army. I believe that it makes sense in a global world to have a strong European voice, it will be more cost-efficient than national army structures.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Il s'agit d'un des multiples rapports fait pour profiter du Brexit afin de tenter de réanimer la politique de défense européenne.

La politique de défense européenne est un serpent de mer de 15 ans d'âge qui se base, de ses propres aveux, sur l'OTAN. Il faut rappeler qu'elle fut la principale cause agréée par Sarkozy pour le retour de la France dans le Commandement intégré. Ce lien consubstantiel est d'ailleurs assumé par le texte (points 3, 36, 37 et 38) et trahit la nature réelle de l'UED qui est la fourniture de troupes supplétives pour ceux qui ont un outil militaire encore apte, à d'autres puissances (ce qui sans la Grande-Bretagne ne sera bientôt que le cas de la France avec pourtant une armée en voie de délabrement). J'ai voté logiquement contre ce texte.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Pomysł stworzenia tzw. Europejskiej Unii Obrony powinien zostać poddany głębszej dyskusji i refleksji. Przekonywałem wielokrotnie, że trzeba pozbyć się uprzedzeń wobec Europejskiej Unii Obrony, ale powinna ona zajmować się kilkoma zasadniczymi kwestiami, takimi jak wzmocnienie bazy przemysłowej, poprawa systemu mobilności personelu wojskowego, wyposażenia itp. Dobrze, że te sprawy są podjęte w tekście rezolucji. Niestety, z drugiej strony w propozycji znaleźć można postulaty niepotrzebne, prowadzące do tego, że EUO pośrednio przejmowałaby kompetencje NATO. Europejska Unia Obrony powinna zostać stworzona na gruncie wojsk czy służb państw członkowskich, tak aby gwarantowało to w dalszym ciągu suwerenność państw członkowskich. Dlatego wstrzymałem się przy głosowaniu nad tą rezolucją.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Az elmúlt években a biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott, és olyan nehéz, eddig példa nélküli kihívásokat támasztott, amelyekkel egyetlen ország vagy szervezet sem képes egyedül szembenézni.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe sobre la Unión Europea de Defensa, porque propone dotar de una mayor autonomía estratégica a la Unión en políticas de defensa y una mayor coordinación, pero lo hace proponiendo medidas que en absoluto garantizan llegar a soluciones ante las problemáticas de seguridad que existen a nivel global. El informe pide que se destinen recursos específicos para la cooperación militar entre Estados miembros, crear una Unión Europea de Defensa, más allá de la Política Común de Seguridad y Defensa, convocar reuniones a nivel europeo de Ministros de Defensa, y crear un cuartel general de la Unión, entre otras medidas. Ninguna de estas medidas está orientada a resolver las causas que provocan las amenazas a la seguridad en la Unión, ni mucho menos contribuyen a generar un marco de estabilidad, cooperación y paz entre los países.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. – Manau, kad aktyvesnis Europos bendradarbiavimas gynybos srityje lemtų didesnį veiksmingumą, vienybę, efektyvumą, taip pat pagausintų ES gynybos srities turto bei pajėgumų ir galėtų daryti teigiamą poveikį gynybos srities mokslinių tyrimų ir pramonės aspektais. Pabrėžiu, kad tik vykdydamos tokį tvirtesnį bendradarbiavimą, kuris laipsniškai turėtų išsivystyti į tikrą Europos gynybos sąjungą, ES ir jos valstybės narės galės įgyti technologinių ir pramoninių pajėgumų, reikalingų norint greičiau, autonomiškai ir veiksmingai reaguoti ir tikslingai ir efektyviai įveikti šiandienos grėsmes.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on the European Defence Union. Terrorism, hybrid threats and cyber and energy insecurity leave EU countries no choice but to step up their security and defence cooperation efforts. The security situation in and around Europe has worsened significantly in recent years, due to challenges like terrorism, hybrid threats or cyber and energy insecurity, that no country is able to tackle alone. The EU has to respond faster and more robustly to real threats, which demand that Europe's armed forces work together better. I voted in favour because I believe that solidarity and resilience require the EU to stand and act together.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Este informe parte de una iniciativa del grupo PPE en la Subcomisión de Seguridad y Defensa en respuesta a la degradación de la seguridad que se está produciendo en nuestra vecindad, la cual obliga a los Estados miembros a emprender acciones conjuntas especialmente en la lucha contra el terrorismo. Para que éstas resulten eficaces, cabe paliar las carencias en el desarrollo de las capacidades de seguridad y defensa y ahondar en la posibilidad establecida por el artículo 42 del TUE, que prevé avanzar hacia una defensa común de la Unión. El texto considera que se deben movilizar todos los recursos para hacer sistemática la cooperación en materia de defensa, en particular mediante la Cooperación Estructurada Permanente (PESCO). En relación a la cooperación UE-OTAN, el documento destaca la necesidad de que ésta sea más estrecha, pues ello mejorará las sinergias y la compatibilidad de ambos marcos y permitirá sacar más partido a la inversión en defensa. Desde el convencimiento de que la Unión debe dotar de un marco más sólido a su política de defensa en el largo plazo, he votado a favor de este informe.

Elena Valenciano (S&D), *por escrito*. – Europa se enfrenta a amenazas y desafíos sin precedentes desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Los socialistas hemos apoyado el avance continuo de la Unión hacia la integración, siendo la seguridad y defensa uno de los principales retos que afrontar.

Por ello, apoyamos avanzar en la dirección de una Unión Europea de Defensa, como una estructura «paraguas» para aglutinar, mejorar y coordinar las capacidades preventivas y reactivas militares a disposición de la Unión.

Defendemos una Unión Europea de Defensa que garantice el mantenimiento de la paz, la prevención de los conflictos y el refuerzo de la seguridad internacional, de conformidad con los principios de la Carta de las Naciones Unidas. Para ello, necesitamos que los Estados miembros se comprometan a avanzar a través de una cooperación estructurada permanente, que asegure capacidad reactiva y personal formado, así como medios suficientes.

Nuestro principal objetivo es claro: la seguridad de nuestros ciudadanos, pero no solo con una visión securitaria, sino a través de un enfoque global de respeto de los derechos fundamentales y la lucha contra las desigualdades sociales y culturales.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de este informe es desarrollar proyectos comunes, y se espera que el dinero aportado pueda movilizar hasta 5 000 millones de euros al año a partir de 2017. Además, se pretende fomentar la investigación y el desarrollo en proyectos militares. Hasta ahora, el gasto comunitario en innovación excluía los usos militares, pero en 2017 se destinarán 25 millones y a partir de 2020, se prevén 500 millones al año.

He rechazado este informe que pretende el fortalecimiento de la perspectiva securitaria y militarista y, que exige a los Estados que destinen el 2 % del PIB en defensa, cuando la población europea se hunde cada vez más en la miseria y el desempleo (los datos nos dicen que en el Estado español 1 de cada 5 hogares están bajo el umbral de la pobreza, y el paro se sitúa cerca de los 4 millones de parados/as). Lo que deberían los Estados es incrementar la inversión social y creación de puestos de trabajo, no contribuir a la escalada militarista.

Según el artículo 41, apartado 2, del TUE no puede haber ninguna financiación militar del presupuesto de la Unión. Mi voto en contra de este informe de línea opuesta y militarista.

Geoffrey Van Orden (ECR), *in writing*. — The ECR Group is firmly against EU ambitions for separate and duplicative defence structures that would not only be a dangerous distraction from the revitalisation of NATO but would also send confusing signals to our potential enemies. This is reflected in our votes against the Report on European Defence Union. We only voted in favour of paragraph 36 of the report because if its central message concerning the need for more national investment in defence and defence industrial capability. We do not agree with any language in this paragraph that supports CSDP or other such EU political ambitions.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat de veiligheidssituatie in en rondom Europa gedurende de afgelopen jaren aanzienlijk is verslechterd, waardoor zich moeilijke en ongeziene uitdagingen voordoen die geen enkel land en geen enkele organisatie alleen kan aangaan.

Paavo Väyrynen (ALDE), *kirjallinen*. – Äänestin Euroopan puolustusunionista laadittua mietintöä vastaan.

Eurooppalaisten valtioiden on syytä tiivistää yhteistyötä EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa muun muassa terrorismin torjunnassa ja yhteisten puolustustarvikemarkkinoiden kehittämisessä. Näitä asioita kannatin mietinnöstä äänestettäessä.

Mietinnössä esitetyt ehdotukset menivät monilta osin liian pitkälle. Mielestäni jäsenvaltioilla tulee olla vapaus valita omat puolustusratkaisunsa omien lähtökohtiensa mukaan, eikä EU:n tule ottaa askelia kohti yhteistä puolustusunionia. Tämä vie päätösvaltaa pois jäsenvaltioilta eikä se edistä Suomen kokonaisturvallisuutta.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Cette résolution sur l'Union Européenne de la défense s'inscrit dans la tendance actuelle de l'Union à renforcer les politiques sécuritaires et interventionnistes. C'est en quelque sorte la suite des réponses annoncées par certains États membres, dont la France après le Brexit. Le texte appelle à renforcer les liens entre «l'Union européenne de la défense» et l'OTAN dans une optique de remilitarisation par des investissements massifs dans l'armement.

Alors que les besoins sont de plus en plus criants pour des investissements notamment dans le domaine social, il me semble aberrant d'encourager une politique militariste au profit de l'industrie de l'armement. Ce n'est pas la réponse qu'attendent les citoyens européens.

Où sont donc passées les aspirations originelles de l'Union à la promouvoir la paix ? Il y a mieux à faire et plus urgent qu'alimenter les tensions internationales par le réarmement. J'ai donc voté contre ce texte.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório confirma o cariz militarista e bélico da UE. As justificações, as de sempre. A insegurança em solo europeu ou a pretensa luta contra o terrorismo, sem qualquer referência ao absoluto falhanço das políticas de integração, ou ao que foram e são as responsabilidades da UE nas agressões a países no norte de África e Médio Oriente, bem como na promoção, financiamento, treino e armamento de grupos extremistas. Tão pouco faltam as supostas ameaças de Leste para justificar o cerco à Federação Russa.

A subserviência à NATO e seus objetivos, como o aumento para 2% do PIB dos orçamentos militares dos Estados-Membros, e o reforço do financiamento para investigação militar e para a indústria militar em solo europeu, não esconde as pretensões de ter na UE um grande bloco militar, com capacidades operacionais próprias, nomeadamente por via de um exército europeu.

Quem faz a guerra e alimenta a sua indústria não quer nem pode defender a paz.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Bericht bezieht sich auf die Erstellung einer gemeinsamen Europäischen Verteidigungsunion, die im Rahmen der GSVP, welche im Vertrag von Lissabon festgelegt wurde, zur Geltung kommen soll. Dabei sollen die Verteidigungskräfte der Mitgliedstaaten durch finanzielle Aufwertung wie z. B. im Rahmen des Europäischen Semesters oder im Forschungsbereich durch EDA-Mittel für diese vorbereitet werden. Dabei soll das Programm auch im MFR aufscheinen und berücksichtigt werden. Auch eine intensivere Kooperation mit NATO und s. g. Friedensmissionen sollen die Erfahrung der Truppen stärken. Die Europäische Verteidigungsunion soll von einer grundlegenden Überarbeitung der GSVP ausgehen, die von dem Grundsatz einer starken kollektiven Verteidigung bestimmt sein soll und mit einer „effizienten Finanzierung und der Koordinierung" mit der NATO einhergehen soll. Sicherlich ist es wünschenswert, eine effiziente und schlagkräftige Verteidigungsstreitkraft zu haben, die vor allem an den Grenzen eingesetzt wird und somit eine Gesamtkoordination aller europäischen Streitkräfte bedeutet. Das Manko bleibt aber, dass es unklar ist, wer eigentlich den Oberbefehl über diese Streitmacht haben wird – NATO, Kommission? Allein die enge Anbindung (auch finanziell) an die NATO finde ich sehr fragwürdig. Deswegen habe ich gegen den Bericht gestimmt.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione sull'Unione europea della difesa. Ritengo necessario sostenere gli sviluppi nel campo della politica di sicurezza e difesa comune e incoraggiare il raggiungimento di capacità di difesa autonome per l'UE, al fine di proteggere i suoi cittadini e promuovere i suoi valori e interessi nel pieno rispetto dei trattati, del diritto internazionale e dei diritti umani.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – Labour MEPs voted against the report as it strays into Member State competence.

Whilst European defence cooperation is increasingly important given the turbulent geopolitical environment we find ourselves in, we must remember that the EU is above all a project of peace.

Lieve Wierinck (ALDE), *in writing*. — I voted in favour of this resolution because I believe that in Europe a stronger security must be ensured. I agree with the idea of creating a recurrent Council-type meeting between the Ministers of Defence from each Member State, in order to sustain and coordinate better the Defence Union. Given the recent terrorist attacks, citizens in Europe are feeling more threatened than before. That is why the creation of a European Defence Union becomes very urgent.

The creation of this Union could also benefit SMEs, Europe's defence industry and capabilities, allowing positive consequences for growth and jobs. I believe that key EU stakeholders and companies will have to be involved in the European defence industry. Since I am a strong supporter of research, I support the plan of creating an EU defence research programme. Technological innovation is fundamental in this context in order to reach a more efficient and effective use of the defence and security budgets of each Member State.

Anna Záborská (PPE), *písomne* – V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že prijatá správa nevytvára spoločnú armádu Európskej únie, ale je len potrebným rámcom, ktorý k takejto iniciatíve má smerovať a ktorý má pripraviť zázemie pre uskutočniteľnosť takéhoto zámeru v budúcnosti. Nemyslím si, že EÚ je v súčasnosti pripravená mať vlastnú armádu, pretože európska identita u občanov EÚ nie je na takej úrovni, aby dokázala byť stmeľujúcim prvkom. Občania jednotlivých členských štátoch sa musia v prvom rade cítiť ako občania Európskej únie, až potom bude myšlienka vybudovania spoločnej európskej armády zmysluplná. Podporila som túto správu, pretože spoločná obranná politika je v dnešnej dobe nesmierne dôležitá. Únia čelí viacerým vnútorným, ale i vonkajším problémom a bezprecedentným výzvam. Spoločný postoj krajín v otázke obrany je jednou z odpovedí na tento stav. Je jasné, že dlhodobá bezpečnosť EÚ sa nezaobíde bez politickej vôle. Členské štáty musia využiť naplno potenciál Lisabonskej zmluvy, hlavne pokiaľ ide o oblasť spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Pre tento účel by sa mala vytvoriť rada ministrov obrany jednotlivých členských štátov, ktorá by politicky viedla a koordinovala formovanie európskej obrannej únie. Dôležitá je aj koordinácia s NATO, ktorého členom je väčšina členských štátov.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně.* – Podporuji tuto zprávu, protože jsem přesvědčen, že Evropská unie potřebuje společný přístup k obranné politice. Hlavní slovo a odpovědnost však mají v této oblasti vlády členských států. Oceňuji proto, že se na ně Evropský parlament snaží vyvíjet tlak a vyzývá je k dodržování úrovně výdajů na obranu ve výši 2 % HDP. Myslím si, že v nejbližší době bychom se měli zaměřit na revizi SBOP, která bude založena právě na lepším financování a lepší koordinaci mezi členskými státy. Osobně považuji za důležité také to, abychom zlepšili spolupráci s NATO, které by mělo být nadále vnímáno jako hlavní pilíř kolektivní bezpečnosti. Jsem přesvědčen, že v současné chvíli neexistuje mezi státy dostatečné odhodlání a vůle na to, abychom v nejbližší době byli svědky vzniku evropské armády.

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE), *na piśmie.* – W obliczu dzisiejszych wyzwań nie można stwierdzić po prostu, że Europa powinna lepiej współpracować w obszarze obronności i bezpieczeństwa – Europa musi to robić! Sytuacja geopolityczna zmusza państwa Unii Europejskiej do tego, by ponosiły ciężar odpowiedzialności za własne bezpieczeństwo, a nie tylko liczyły na pomoc sprzymierzonych mocarstw. Sami musimy się nim stać. Jesteśmy liderem pod względem gospodarczym, ale krok za tym musi iść siła militarna.

Sprawozdanie posła Paeta wskazuje wiele dobrych pomysłów na to, jak pogłębić współpracę obronną w Europie w ramach Unii Europejskiej. Traktat z Lizbony daje w tym zakresie sporo rozwiązań, jak chociażby możliwości wspólnego planowania zbrojeń czy stałą strukturalną współpracę (PESCO). Sprawozdanie wzywa także do lepszego wykorzystania istniejących struktur, jak Grupy Bojowe UE, czy Europejska Agencja Obrony. To inicjatywy warte poparcia. UE nie może się bać brać odpowiedzialności za bezpieczeństwo i rozwój zdolności obronnych. Niski poziom i niesatysfakcjonująca efektywność wydatków obronnych w Europie wskazują na potrzebę zmian i bardziej kolektywnego podejścia do tych istotnych kwestii. Badania opinii pokazują jasno – obywatele chcą bliższej współpracy obronnej i bezpieczeństwa w Europie. To sprawozdanie jest sygnałem, że chcemy podążać w tym kierunku.

Janusz Zemke (S&D), *na piśmie.* – Popieram sprawozdanie dotyczące Europejskiej Unii Obronnej. Wynika to z faktu, że Unia Europejska musi bardziej zdecydowanie reagować na pojawiające się zagrożenia, tj. terroryzm, cyberataki i bezpieczeństwo energetyczne. Potrzebna tutaj byłaby nie tylko lepsza koordynacja działań, ale także ustanowienie wspólnego dowództwa operacyjnego, by efektywniej wykorzystywać zasoby wojskowe będące w gestii poszczególnych państw członkowskich. Pożądanym rozwiązaniem jest także wydzielenie w budżecie UE środków na badania w dziedzinie obronności. W obecnym modelu prawnym jest to niestety niemożliwe. Jest to jedną z przyczyn coraz większego odstawania technologii wojskowych w Europie od takich państw jak USA, czy Rosja, które przeznaczają miliardy dolarów na uzyskanie przewagi technologicznej. Proponowane zmiany idą w pożądanym kierunku, dlatego też popieram to sprawozdanie.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Správu týkajúcu sa európskej obrannej únie som nepodporila. Chápem, že v súčasnej dobe rastúcich bezpečnostných hrozieb a stále nových a nových bezpečnostných výziev vo vnútri Európskej únie, ale najmä v jej susedstve silnejú hlasy volajúce po vytvorení formálnej bezpečnostnej únie. Takisto sa dokážem stotožniť s výzvami na koordinovanejšiu bezpečnostnú politiku alebo posilnenie financovania a som za to, aby sa o tejto otázke viedli diskusie. Myslím si však, že predložená správa zachádza až priďaleko. Volá po definovaní obrannej únie, prináša sériu návrhov, ktoré sa zaoberajú širokým spektrom otázok od pohybu bezpečnostného zariadenia až po výzvy na predloženie Bielej knihy európskej bezpečnosti a obrany. Správa však akosi nemyslí na to, že bezpečnostná a obranná politika je a vždy by aj mala byť kompetenciou členských štátov. Takisto som skôr zástancom posilňovania spolupráce s NATO, a nie jej oslabovania na úkor vzniku paralelnej obrannej štruktúry.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Paet, por concordar com as propostas apresentadas no domínio da política comum de segurança e defesa. Destaco o meu apoio ao desenvolvimento de uma capacidade autónoma de defesa por parte da UE, com o objetivo de proteger os seus cidadãos e promover os seus interesses sempre em plena conformidade com os Tratados, o direito internacional e os direitos humanos.

Željana Zovko (PPE), *napisan*. – Jačanje stava o potrebi stvaranja Europske obrambene unije dolazi u vrijeme kada međunarodna vanjskopolitička i sigurnosna situacija i okruženje Europske unije prolaze kroz krize i nestabilnosti koje mogu rezultirati širim valom destabilizacije. Koordinirani pristup mnogobrojnim sigurnosnim izazovima s kojima se suočavaju države članice u neposrednom susjedstvu, ali i na vlastitom teritoriju ključan je kako bi se osigurala stabilnost i razina sigurnosti na području cijele unije. Ponovno razmatranje europske sigurnosne i obrambene politike važno je u svjetlu nedavnih događaja, pogotovo rezultata američkih predsjedničkih izbora. Europska unija mora biti u stanju braniti se od vojnih i nevojnih ugroza. Podržavam ovo izvješće i nadam se da će ono biti dobra baza za buduću konstruktivnu raspravu o smjeru u kojem će se razvijati europski obrambeni i sigurnosni kapaciteti. Europska unija treba razviti jasnu, konzistentnu i dosljednu vanjsku politiku, a stvaranje Europske obrambene zajednice jedan je od ključnih koraka u tom procesu.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Glasoval sem za Poročilo o evropski obrambni uniji.

Varnostne razmere v Evropi in drugod so se v zadnjih letih zelo poslabšale zaradi izzivov, kot so terorizem, hibridne grožnje ali pomanjkanje kibernetske ter energetske varnosti, na katere nobena država ne more ustrezno odgovoriti sama.

Strinjam se, da EU za zagotovitev dolgoročne varnosti in miru na svetovni ravni potrebuje politično voljo in odločnost pri razvoju in izvajanju skupne varnostne in obrambne politike v skladu z Lizbonsko pogodbo, ki jo zavezuje mednarodno pravo.

6.9. Unleashing the potential of waterborne passenger transport (A8-0306/2016 - Keith Taylor)

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

Seán Kelly (PPE). – Mr President, waterborne transport plays a central role in the development of a more efficient and sustainable European transport sector. I therefore support the recommendations of this report, given its identification of the extraordinary opportunity the geography of our Member States presents. In the combination of our common policies of safety, environment, trans-border cooperation, competition and accessibility, we may bolster more sustainable mobility across our Member States. I particularly appreciate that this would have a significant effect on the social and economic welfare of our citizens, whilst laying the ground for further development and innovation in this sector, and also with innovative developments help us in moving towards a low-carbon transport sector. This is vital in all areas: road, sea and air.

Tania González Peñas (GUE/NGL). – Señor Presidente, como comenté en el debate de la Comisión de Transportes y Turismo respecto de este informe, es un primer paso que tiene algunos puntos positivos, pero que deja sin resolver algunos elementos que son fundamentales a la hora de construir una buena política de transportes.

En primer lugar, no especifica; y no es lo mismo hablar de un megacrucero para turistas en masa que hablar de un ferri de corto recorrido que usen los ciudadanos, que cohesione el territorio y que dinamice la economía local.

En segundo lugar, no es lo mismo promover el gas natural en países productores que en Estados miembros que no solo no tienen este recurso, sino que tendrían que traerlo atravesando miles de kilómetros, construyendo enormes infraestructuras y gastando millones de dinero público que podrían utilizarse en promover energías renovables de generación local y reducir, así, la enorme dependencia energética de la Unión Europea.

Sin embargo, este informe incide en la introducción del gas en los puertos, sin tener en cuenta estas consideraciones. Por esto hemos votado en contra.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – La relazione si focalizza sul trasporto via acqua e presenta alcuni punti molto interessanti.

Sappiamo bene che il sistema di trasporto marittimo italiano ha bisogno di essere migliorato in alcuni aspetti e nella relazione, appunto, viene proposto di incentivare la competitività e di migliorare le infrastrutture. Inoltre si pone una speciale attenzione alla sostenibilità ambientale, promuovendo il rispetto degli obbiettivi della COP21 e incentivando la decarbonizzazione dei trasporti. Poiché l'aspetto ambientale rappresenta un tema molto importante e delicato a cui è necessario porre molta attenzione e poiché la relazione presenta molti buoni spunti ho deciso di votare positivamente.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe debido a que no añade ninguna prioridad política en el campo del transporte de pasajeros por vías navegables, y además, afianza la presencia de recursos no sostenibles como el gas natural licuado (GNL). El informe no incluye referencias específicas al papel que el sector público debe jugar en el desarrollo de estas vías de comunicación, manteniendo un enfoque de mercado que hasta la fecha no ha hecho más que inhibir su desarrollo. No obstante, pese a escasa claridad, a lo que sí hace una clara referencia es al transporte del GNL por estas vías, afianzando la gran apuesta por este recurso fósil y el fuerte impacto que el mismo tiene en las zonas de extracción o de almacenaje como es el caso del Parque Natural de Doñana. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport. Le transport de passagers par voie maritime peut constituer un mode de transport respectueux de l'environnement et des consommateurs, ainsi qu'un service essentiel pour les touristes et les personnes situées dans les zones reculées ou côtières. D'autres mesures doivent être prises pour promouvoir ce mode de transport, qui peut avoir un effet positif sur le développement économique le long des zones côtières et aussi soulager les embouteillages terrestres.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — The report did not give any real direction on how to unleash the potential of passenger transport. There is no differentiation between small regular ferries (playing a key role a sustainable public transport alternative for citizens in their daily travels such as for Ireland's islands) and huge cruises for recreational mass-tourism. Neither between the strategic collateral impacts, such as its contribution to social and territorial long-term cohesion, decentralised local economy or a higher overall environmental performance. Nor there is a calling for proper social, economic and environmental assessment – including strategic alternative-analysis – when planning and funding new related infrastructure.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl keleivinio vandens transporto galimybių naudojimą. Šiais laikais daug Europoje į darbą važinėjančių asmenų važiuoja keliais, taip Europos miesto maršrutuose susidaro kamščiai, spūstys ir vėluojama nuvykti į vietą. Geriau išnaudojant keleivinio vandens transporto pajėgumus būtų galima ne tik sumažinti spūstis ir išmetamą CO_2 kiekį, bet ir pagerinti oro kokybę ir apskritai teikti geresnes transporto paslaugas. Europoje yra daug vietų, kuriose keliauti keltais ar kruiziniais laivais būtų žymiai taupiau, paprasčiau ir greičiau, tuo pat metu saugant Europos aplinką ir piliečių sveikatą. ES uostais kiekvienais metais pasinaudoja daugiau kaip 400 mln. žmonių, o 120 mln. keleivių vežami į tos pačios valstybės narės uostus. Ir nors vandens transportas jau dabar yra vienas darniausių keliavimo būdų, dar galima siekti, kad laivai būtų mažiau taršūs ir efektyviau vartotų energiją. Tam reikia pasitelkti mokslinius tyrimus ir inovatyvias technologijas, pavyzdžiui, saulės ir vėjo jėgainių energijos, sausumoje pagamintos elektros ir alternatyviojo kuro, drauge laikantis technologinio neutralumo principo. Pritariu, kad keleivinio vandens transporto vystymui reikia tobulinti ES finansavimo, pvz., sanglaudos, struktūrinių, regioninių, iniciatyvų INTERREG, „Horizontas 2020“, EITP ir TEN-T fondų prieinamumą ir naudojimą.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων των πλωτών επιβατικών μεταφορών, διότι θεωρώ ότι οι συγκεκριμένες μεταφορές επιβατών είναι φιλικά προσκείμενες προς το περιβάλλον και ότι παρέχουν ζωτικής σημασίας υπηρεσίες στους τουρίστες που μετακινούνται σε απομακρυσμένες παράκτιες περιοχές.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Développer le transport de voyageurs par voie d'eau est pertinent. Cependant, les travers écolo-européo-intégrationnistes, avec la volonté affichée de créer un espace unique supplémentaire pour les voyageurs par voie d'eau et son risque quasi inévitable de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française rend ce rapport inacceptable. Je m'y suis donc opposée.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – The UK is an island. The only cross-border co-operation required here is between Northern Ireland and the Republic of Ireland. This does not require action to be taken at European Union level, and seems to me to be the very definition of subsidiarity: a matter which could be better be decided by the United Kingdom than at a European Union level.

Indeed, the UK already has a well-established waterborne passenger transport system. Consequently, I voted against.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – L'amélioration de l'utilisation des capacités disponibles du transport de voyageurs par voie d'eau permettrait non seulement de réduire les encombrements, mais également de diminuer les émissions de CO_2 et d'améliorer la qualité de l'air en conséquence. C'est pour ces raisons que j'ai voté pour cette résolution.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl keleivinio vandens transporto potencialo išnaudojimo. Europos geografinė sandara pasižymi upių, vandens kelių, žiočių, ilgų pakrančių ir salų gausa, todėl suteikia nepaprastai daug galimybių keleiviams keliauti vandens transportu. Be to, Europos miesto maršrutuose susidaro kamščiai, spūstys ir vėluojama nuvykti į vietą. Todėl pritariu, kad geriau išnaudojant keleivinio vandens transporto pajėgumus būtų galima ne tik sumažinti spūstis ir išmetamą CO_2 kiekį, bet ir pagerinti oro kokybę ir apskritai teikti geresnes transporto paslaugas.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this because the EU is once again trying to adopt a one size fits all policy. The UK as a island nation has considerable expertise when it comes to issues relating to shipping and passenger transportation on the sea. The report does touch on some very relevant topics such as reducing fossil fuel requirement, however it goes too far by calling for decarbonisation but does not provide any alternative. The report also goes on to claim that the EU is responsible for facilitating Search and Rescue operations through the introduction of the EU passenger ship safety legislation, however, the UK has had Search and Rescue operations in place since the 1920's. It just goes to show that this report is both inaccurate and misleading and in addition to the reasons already mentioned I felt that I should vote against it.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Le rapporteur souhaite la création d'un «espace unique pour le transport des voyageurs par voie d'eau», ce à quoi les députés FN-RBM se sont toujours opposés. Cette création accélèrerait inévitablement la substitution, du moins partielle, des bâtiments français par des bâtiments et du personnel étranger. L'intérêt de développer les transports de voyageurs par voie d'eau est évident. Cependant, les travers écolo-européo-intégrationnistes – avec la volonté affichée de créer un espace unique supplémentaire en ce qui concerne les voyageurs par voie d'eau et son risque quasi inévitable de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française – rendent ce rapport inacceptable.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé ce rapport qui rappelle que le transport de voyageurs par voie d'eau dans le cadre de la navigation côtière ou maritime constituait un grand potentiel au vu des infrastructures disponibles et qu'il constituait un facteur important pour renforcer la cohésion entre les divers régions de l'Union européenne.

La Commission est notamment invitée à financer des projets de service de transport intégré mieux organisés et plus efficaces afin d'assurer une gestion intermodale et efficace du transport de passagers.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Il trasporto di passeggeri per via d'acqua svolge già oggi un ruolo fondamentale nei collegamenti fra le diverse regioni dell'Unione europea, un'area che per le proprie caratteristiche geografiche, la presenza di molti fiumi, isole e coste, presenta però ancora un enorme potenziale per la crescita di sistemi di trasporto sostenibile.

Ho votato a favore della relazione Taylor perché condivido l'idea di investire in politiche che mirino a creare un vero spazio unico per il trasporto di passeggeri per via d'acqua. L'azione delle istituzioni comunitarie deve oggi puntare a sviluppare politiche che affrontino gli aspetti della sicurezza, delle norme ambientali, della cooperazione transfrontaliera e della competitività, nonché della qualità dei servizi, dei diritti dei passeggeri e dell'accessibilità senza barriere. Il trasporto di passeggeri per via d'acqua è una grande opportunità per il futuro, l'Europa dovrà sfruttarla al meglio per garantire non solo i servizi vitali alle comunità remote, ma per rilanciare il potenziale turistico di tante zone del nostro continente.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque, aunque tiene elementos interesantes, le falta enfoque crítico en asuntos fundamentales para construir una buena política de transportes a largo plazo. Por ejemplo, la evaluación de alternativas durante la planificación y gestión de infraestructuras o la diferenciación de tipos de barcos y líneas según su función social o su rendimiento medioambiental. No es lo mismo mantener y mejorar la red de puertos secundarios que construir mega-puertos industriales que luego permanecen infrautilizados. No es lo mismo un ferri de trayectos regulares que dinamice la economía local y mejore la movilidad de los ciudadanos que un macro-crucero de turismo de masas.

Además, el informe aboga por la introducción de infraestructuras de gas en los puertos TEN-T, lo cual es una línea roja para nosotros. En España no podemos permitirnos gastar en infraestructuras y transporte de gas millones de dinero público que podría utilizarse para promover energías renovables de generación local, crear empleo sostenido en el largo plazo y reducir nuestra enorme dependencia energética.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer al Sr. Taylor su labor en el acuerdo sobre la liberación del potencial de los servicios de transporte de pasajeros por vías navegables. He apoyado este informe pero no he seguido la línea de mi grupo en relación a la mención sobre los límites aplicables a las emisiones de azufre.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Ce rapport d'initiative concerne le développement du transport de voyageurs sur les cours d'eau et les mers de l'Union. Je partage le constat selon lequel la géographie européenne est bien adaptée au transport fluvial et qu'il s'agit d'un mode de transport à développer car trop sous-exploité au profit du transport routier. Il souhaite la création d'autoroutes de la mer et le développement de l'inter-modalité, ce que je considère positif, mais la création d'un «espace unique pour le transport des voyageurs par voie d'eau» me dérange. Cette création accélérerait inévitablement la substitution, au moins partielle, des bâtiments français par des bâtiments et du personnel étranger.

D'autre part, le rapport est truffé de termes du parfait député bien-pensant.

Si, globalement, je souhaite développer le transport de voyageurs par voies d'eau (et en allant plus loin le fret fluvial aussi), ici le texte, avec cette volonté d'un espace unique supplémentaire, risque bien de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française et nous faire perdre un peu plus de notre souveraineté. J'ai donc voté contre.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Il testo sull'importanza del trasporto passeggeri sulle vie navigabili pare ben ponderato. Ritengo fondamentale garantire ai nostri cittadini la possibilità di utilizzare il trasporto fluviale e marittimo come via di comunicazione. Un miglioramento di questo tipo di trasporto favorirebbe l'attività di molte delle nostre imprese, ad esempio del settore cantieristico e di quello turistico. Per questi motivi ho inteso sostenere il testo con il mio voto.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – El transporte de pasajeros por mar y vías navegables ofrece gran potencial en cuanto a la utilización del exceso de capacidad disponible, tanto en términos de infraestructura como de embarcaciones, y desempeña un papel fundamental en la conexión de las regiones de la UE (especialmente las ultraperiféricas) siendo un factor importante de cohesión. Asimismo, la actividad de cruceros y transbordadores fomenta el turismo costero, que constituye una de las principales actividades marítimas en Europa.

Este informe anima a los Estados miembros, las autoridades regionales y locales y la Comisión a que tomen en consideración el transporte de pasajeros por mar y por vías navegables y, en especial, a que mejoren la infraestructura asociada, tanto en la red básica como en la red global, en el marco de la RTE-T y el MCE, reforzando su interconexión con las infraestructuras interiores ferroviarias, entre otras, así como mediante la provisión de infraestructuras e información que satisfagan las necesidades de movilidad de todos los viajeros. Asimismo, propone un conjunto de medidas para lograr un sector más competitivo y limpio, como mejorar las conexiones con centros urbanos, reducir el impacto medioambiental de los buques o actualizar la normativa de seguridad de buques de pasajeros así como la conectividad con otros modos y regiones. Por ello, he votado a favor.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas pasisakė dėl keleivinio vandens transporto potencialo išnaudojimo. Keleivinis vandens transportas, įskaitant jūrų keltus, vidaus vandenų keltus, baržas ir kruizinius laivus, atlieka esminį vaidmenį norint pasiekti, kad Europos transporto sektorius būtų darnesnis ir veiksmingesnis, paremtas politika, kurią vykdant sprendžiami saugos, aplinkos standartų, tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir konkurencingumo bei paslaugų kokybės, keleivių teisių ir prieinamumo be kliūčių klausimai. Daug Europoje į darbą važinėjančių asmenų važiuoja keliais, taip Europos miesto maršrutuose susidaro kamščiai, spūstys ir vėluojama nuvykti į vietą. Geriau išnaudojant keleivinio vandens transporto pajėgumus būtų galima ne tik sumažinti spūstis ir išmetamą CO_2 kiekį, bet ir pagerinti oro kokybę ir apskritai teikti geresnes transporto paslaugas. Europos geografinė sandara pasižymi upių, vandens kelių, žiočių, ilgų pakrančių ir salų gausa, todėl suteikia nepaprastai daug galimybių keleiviniam vandens transportui. Europoje yra daug vietų, kuriose keliauti keltais ar kruiziniais laivais būtų žymiai tausiau, paprasčiau ir greičiau, taip didėtų regionų socialinė ir ekonominė gerovė ir drauge būtų saugoma Europos aplinka ir piliečių sveikata.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A vízi közlekedés alapvető szerepet játszik az Európai Unió különböző régióinak összekapcsolásában, egy környezetbarát és energiahatékonyabb módon történő közlekedésben, melyben az új, innovatív technológiák, mint a nap- és szélenergia alkalmazása is teret kaphat. Kiemelném, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása nemcsak hogy segítheti a közúti forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, de javítja a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosít. Egy olyan közlekedési forma alakulhat ki, amely mindemellett a turizmusnak is kedvez, mert lehetővé teszi a turizmus fellendülést a folyó- és vízpartokon. Ezáltal akár egy kevésbé ismert régió gazdasági fellendülésbe indulhat.

Számomra igen fontos, hogy a belföldi hajójáratokon szállított utasok többsége olyan hajókon utazzon, amelyek megfelelnek a közös uniós biztonsági normáknak, erre rendelkezésre állnak bizonyos továbbképzések a személyzet számára is. Összességében, pozitívumként tekintek a jelentés fontosságára, ezért szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Predlog sem podprl, ker se mi zdi pomembno, da ustrezno izkoristimo ponujeni potencijal, ki ga ponujajo vodotoki in morske površine. Znano je, da Evropa s svojo edinstveno geografijo ponuja mnoge priložnosti. Zato je pomebno, da se zavemo, da dolge obale, mnogi otoki in reke ponujajo izjemne priložnosti za trajnostni vodni potniški promet. Prav tako smo v zadnjem času priča hitremu razvoju različnih plovil, ob tem pa velja vzeti v razmislek, da se lahko vodni promet zahvaljujoč tehnološkemu razvoju izkaže kot alternativa zgoščenemu cestnemu prevozu.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o ostvarivanju potencijala putničkog prijevoza vodnim putovima. Plovni prijevoz putnika može biti ekološki i potrošački prihvatljiv način prometa, kao i bitan servis za turiste i putnike u udaljenim / obalnim područjima.

Daljnje mjere se mogu poduzeti za promicanje ovog načina prijevoza, koji može imati pozitivan učinak na gospodarski razvoj uz obalna područja i oslobađanje zagušenja na kopnu.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I supported this resolution on unleashing the potential of waterborne passenger transport because I think that this kind of transport policy shall overcome the administrative burden arising from cross-border shipping in order to increase the efficiency of the sector, obviously by bearing in mind the need to reduce the environmental impact.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – Un gran numero di pendolari in Europa viaggia su strada, creando ingorghi, congestione e ritardi sulle strade tratte urbane del nostro continente.

Un migliore utilizzo delle capacità disponibile di trasporto di passeggeri per via d'acqua potrebbe non solo contribuire a ridurre la congestione e le emissioni di anidride carbonica, ma anche migliorare la qualità dell'aria e l'offerta complessiva di servizi di trasporto. Le navi passeggeri svolgono un ruolo importante per la mobilità dei cittadini dell'Unione: oltre 400 milioni di persone transitano ogni anno per i porti dell'UE, con 120 milioni di passeggeri trasportati tra porti dello stesso Stato membro.

L'UE ha contribuito a migliorare la sicurezza sulle navi passeggeri e ad agevolare le operazioni di ricerca e salvataggio grazie ad un miglioramento notevole delle normative, tuttavia esistono ancora delle aree di miglioramento da sfruttare per rafforzare l'applicazione delle norme esistenti e per semplificarle, ove possibile, al fine di eliminare requisiti obsoleti o ridondanti e di garantire il livello di eccellenza della sicurezza dei passeggeri nei trasporti sulle vie d'acqua dell'Unione europea.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce rapport vise à développer le transport fluvial en faveur des voyageurs. Partant du constat que la géographie européenne s'y prête particulièrement et que ce mode de transport est sous-exploité au profit du transport routier entraînant un accroissement des embouteillages et de la pollution, le rapporteur préconise de créer un espace unique pour le transport de voyageurs par voie d'eau. Bien que je sois favorable à l'essor de ce mode de transport qui contribuera au dynamisme du tourisme et de nos économies, j'ai voté contre ce rapport qui risque de nuire aux entreprises spécialisées dans cette activité. Le texte insiste particulièrement sur le développement de flottes peu polluantes, sur la formation du personnel et l'accès général aux personnes à mobilité réduite. Avec ce type de contraintes environnementales, le transport de voyageurs par voie d'eau risque de ne pas dépasser le stade embryonnaire.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Transportul naval de pasageri are un rol esențial în vederea asigurării sustenabilității sectorului european de transporturi, fiind necesară valorificarea potențialului prin tehnologii inovatoare astfel încât navele să devină mai ecologice și totodată mai eficiente energetic. La momentul actual, există un număr ridicat de persoane care fac naveta în Europa alegând transportul rutier, ceea ce determină congestii si blocaje pe principalele artere ale Europei. Având în vedere că geografia Europei beneficiază de o serie de căi navigabile, ar fi indicată folosirea acestora atât pentru a reduce congestia și emisiile de CO_2, cât și pentru a asigura servicii mai bune și mai rapide de transport.

M-am exprimat în favoarea acestei inițiative, deoarece consider că transportul naval este unul dintre cele mai sustenabile moduri de transport și este necesar să se exploateze potențialul pe care acest tip de transport îl oferă în conformitate cu standardele de mediu.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *în scris*. – Transporturile constituie fundamentul oricărei economi. Integrarea piețelor, creșterea economică și activitatea transporturilor sunt activități strâns legate. În UE, legăturile eficace la nivelul transporturilor au facilitat crearea și integrarea pieței interne. Mai trebuie făcute însă eforturi în vederea valorificării potențialului prezentat de transportul naval de pasageri, pentru a realiza un sector european al transporturilor mai sustenabil și mai eficient.

Susțin propunerea de rezoluție a PE referitoare la raportul privind valorificarea potențialului prezentat de transportul naval de pasageri. Căile navigabile reprezintă singurul mod de transport care oferă o mare capacitate disponibilă. Foarte rar se întâmplă accidente, ceea ce transformă acest mod de transport într-un mediu ideal pentru transportul naval de pasageri.

În acest scop, avem nevoie de o revizuire a legislației la nivel european, care să îmbunătățească modalitatea de punere în execuție a normelor existente. De asemenea, se mai poate simplifica cadrul de reglementare curent pentru a elimina cerințele caduce sau cu dispoziții care se suprapun.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione in questione, che invita la Commissione a lavorare per lo sviluppo del trasporto dei passeggeri per via d'acqua (TPVA) in considerazione degli enormi benefici che può garantire.

La relazione indica come un migliore impiego del TPVA può rendere il settore dei trasporti europeo più efficiente e sostenibile. Una riduzione del trasporto passeggeri su strada e un giusto aumento del trasporto passeggeri per via d'acqua non solo può moderare la congestione del traffico, ma può ridurre le emissioni di CO_2 per il miglioramento della qualità dell'aria.

Tra gli incentivi da adottare, gli investimenti in tecnologie innovative e in ricerca, il perfezionamento della qualità dei carburanti e l'efficienza dei motori. È necessario integrare il TPVA nei sistemi di informazione al fine di sviluppare maggiormente il settore del turismo e accrescere la qualità dei servizi pubblici. La numerosa presenza di vie d'acqua è una grande opportunità per migliorare il benessere sociale ed economico di tutto il continente.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this because the EU is once again trying to adopt a one size fits all policy. The UK as a island nation has considerable expertise when it comes to issues relating to shipping and passenger transportation on the sea. The report does touch on some very relevant topics such as reducing fossil fuel requirement, however it goes too far by calling for decarbonisation but does not provide any alternative. The report also goes on to claim that the EU is responsible for facilitating Search and Rescue operations through the introduction of the EU passenger ship safety legislation, however, the UK has had Search and Rescue operations in place since the 1920's. It just goes to show that this report is both inaccurate and misleading and in addition to the reasons already mentioned I felt that I should vote against it.

David Casa (PPE), *in writing*. — Technological developments have once again made waterborne transport an alternative to congested access roads to city centres. Whilst waterborne passenger transport and waterborne freight transport face different challenges and have different needs in terms of infrastructure, environmental challenges, operational issues, security and port-city relations the integration of waterborne passenger hubs into European policy on interconnecting infrastructure, as already implemented through EU will provide further European added value. This could be enhanced through the possibilities for loans and guarantees for waterborne projects under the European Fund for Strategic Investments (EFSI) as a complementary instrument to the traditional grants. I voted in favour.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – Il trasporto di passeggeri per via navigabile è un settore strategico rilevante nell'ambito dei trasporti e del turismo, sul quale è necessario creare basi giuridiche armonizzate che non ne ostacolino lo sviluppo.

Si tratta di un trasporto fondamentale per le regioni periferiche, spesso rese meno accessibili ed interconnesse a causa di un sistema di trasporto non adeguato al loro assetto territoriale. Potenziare il trasporto per via navigabile significa anche compensare un deficit di competitività che colpisce specifiche aree situate a grande distanza dai principali centri amministrativi ed economici. È quindi necessario accorciare le distanze attraverso un potenziamento strutturale dei collegamenti al fine di incrementarne le opportunità di sviluppo, crescita e occupazione.

Ho votato a favore della relazione poiché credo sia fondamentale sostenere un modello di sviluppo economico che tenga conto delle necessità specifiche di tali territori, svantaggiati a causa di un sistema dei trasporti ancora non competitivo.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση και επισημαίνουμε τις δυνατότητες και τη σκοπιμότητα της ενσωμάτωσης των πλωτών επιβατικών μεταφορών σε ένα πλαίσιο πολυτροπικής κινητικότητας, με έμφαση στις δημόσιες μεταφορές σε περιοχές μεγάλων αστικών συγκροτημάτων, τόσο για τους μετακινούμενους εργαζομένους όσο και για τους τουρίστες.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση σχετικά με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων των πλωτών επιβατικών μεταφορών στοχεύει στην ανάπτυξη ενός κλάδου που τα τελευταία χρόνια δεν αποτελεί προτεραιότητα των πολιτών και του επιχειρηματικού κόσμου. Παρά τις θετικές ιδέες που περιέχει, η έκθεση δεν καταφέρνει να εστιάσει στις ανάγκες μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, δημιουργώντας ευνοϊκές συνθήκες για ισχυρότερες επιχειρήσεις. Ως εκ τούτου, αποφάσισα να απέχω.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Esprimo voto positivo per la relazione in oggetto. Si tratta di un testo non legislativo che si pone l'obiettivo di richiamare l'attenzione della Commissione europea sulle priorità del trasporto passeggeri sulle vie d'acqua, sia che esso riguardi il mare che le acque interne.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Non vi è luogo nella nostra Unione ove non sia possibile godere della presenza di fiumi, laghi o coste. È, d'altronde, la stessa storia del mondo a insegnarci come le più grandi civiltà si siano sviluppate in aree ricche di acqua e poiché il nostro patrimonio sia storico sia culturale merita una degna prosecuzione, voto a favore del provvedimento. La conformazione dell'UE offre un'occasione eccezionale al trasporto sostenibile per via d'acqua, si rende perciò irrimandabile l'utilizzo delle capacità in eccesso ad oggi esistenti in termini di infrastrutture e imbarcazioni. Parimenti, il ruolo fondamentale dei collegamenti rappresenta un notevole fattore di coesione territoriale, oltre che un'opportunità turistica da sfruttare appieno. Pertanto, si intende semplificare gli oneri amministrativi per il passaggio navale transfrontaliero. L'obiettivo è, certamente, quello di aprire uno spazio ad una sferzata della competitività. Congiuntamente a ciò, siamo ben consci dell'impatto ambientale del trasporto via acqua, dunque intendiamo porre regole precise per il turismo sostenibile. Si invita, innanzitutto, Eurostat ad includere dati connessi al turismo via acqua e ai suoi impatti. Secondariamente, le autorità locali devono operare un'integrazione funzionale ed efficiente tra i trasporti idrici e quelli pubblici sulla terraferma.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the report on unleashing the potential of waterborne passenger transport and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – O transporte de passageiros por vias navegáveis desempenha um papel fundamental para a construção de um sector europeu de transportes mais sustentável e eficiente.

O objetivo da UE em matéria de transporte marítimo é o de se tornar líder mundial na investigação e inovação marítima, bem como na construção naval, com vista a melhorar a eficiência e a inteligência energética dos navios, reduzir o impacto ambiental, minimizar o risco de acidentes e melhorar a qualidade de vida no mar.

Torna-se necessário eliminar os estrangulamentos nas ligações entre o sistema ampliado de vias navegáveis interiores da Europa ocidental e o atual sistema da Europa de leste, cuja degradação é notável e, em alguns locais, total.

A Comissão deve desenvolver um sistema harmonizado de recolha de dados estatísticos sobre acidentes e incidentes para as embarcações de navegação interior, incluindo o tráfego transfronteiras.

Os Estados-Membros devem promover e apoiar as iniciativas locais destinadas a ativar o transporte interior por vias navegáveis e como um meio de satisfazer as necessidades das aglomerações urbanas.

Pelo exposto, apoiei o presente relatório.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore del provvedimento in quanto sono convinta che il trasporto di passeggeri per via d'acqua (TPVA), compresi i traghetti marittimi, i traghetti della navigazione interna, le chiatte e le navi da crociera, svolga un ruolo molto importante nello sviluppo di un settore europeo dei trasporti più efficiente e sostenibile, assistito da politiche che affrontino gli aspetti della sicurezza, delle norme ambientali, della cooperazione transfrontaliera, della competitività nonché della qualità del servizio, dei diritti dei passeggeri e dell'accessibilità senza barriere.

Oggi sono ancora molti i pendolari che viaggiano su strada, creando ingorghi, congestione e ritardi sulle strade urbane del nostro continente: un migliore utilizzo della capacità disponibile di trasporto di passeggeri per via d'acqua potrebbe non solo contribuire a ridurre la congestione e le emissioni inquinanti, ma anche a migliorare l'offerta complessiva dei servizi di trasporto per i cittadini europei.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – Overcoming seasonality in remote and peripheral regions of the Union such as coastal, island, lake and rural regions is a priority in most of our regions. I agree that SMEs should be a focal point for the promotion of tourism services and support the call on the Commission, the Member States and local and regional authorities to make fullest possible use of EU funding opportunities for SMEs, including subsidies for local communities in the aforementioned outlying regions.

We need a proper framework for providing connections with islands, island regions and remote areas which would be promoted with measures to facilitate better-quality ferries and appropriate terminals. By making better use of available capacity of waterborne passenger transport we could not only help reduce congestion and CO_2 emissions, but also improve air quality and provide better transport services overall.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe debido a que no añade ninguna prioridad política en el campo del transporte de pasajeros por vías navegables, y además, afianza la presencia de recursos no sostenibles como el gas natural licuado (GNL). El informe no incluye referencias específicas al papel que el sector público debe jugar en el desarrollo de estas vías de comunicación, manteniendo un enfoque de mercado que hasta la fecha no ha hecho más que inhibir su desarrollo. No obstante, pese a escasa claridad, a lo que sí hace una clara referencia es al transporte del GNL por estas vías, afianzando la gran apuesta por este recurso fósil y el fuerte impacto que el mismo tiene en las zonas de extracción o de almacenaje como es el caso del Parque Natural de Doñana. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Il trasporto passeggeri per vie d'acqua è tra le modalità di trasporto più sostenibili ed un migliore utilizzo delle sue capacità potrebbe non solo contribuire a ridurre la congestione e le emissioni di CO_2, ma anche a migliorare la qualità dell'aria e l'offerta complessiva di servizi di trasporto.

Esistono certamente ulteriori margini per rendere le navi più pulite e più efficienti sotto il profilo energetico attraverso investimenti in ricerca e tecnologie innovative, ad esempio per quanto riguarda l'energia solare ed eolica, la fornitura di elettricità a terra e i combustibili alternativi. In questo senso, l'utilizzazione dei fondi dell'UE, come i Fondi di coesione, strutturali, regionali, di Interreg, di Orizzonte 2020, del CEF e delle TEN-T e i finanziamenti del FEIS possono essere la chiave di volta per rafforzare il potenziale del settore di riferimento.

Andi Cristea (S&D), *în scris*. – Transportul naval de pasageri joacă un rol crucial privind realizarea unui sector european al transporturilor mai sustenabil și eficient, aflat într-o sinergie cu politicile din domeniul siguranței, al standardelor de mediu, al cooperării transfrontaliere și al competitivității.

Datorită numărului mare de persoane care tranzitează zilnic Europa, circulația rutieră se confruntă cu numeroase blocaje și congestii. Dacă s-ar folosi într-un mod mai eficient capacitatea disponibilă a transportului naval de pasageri, atunci nu doar am reduce emisiile de dioxid de carbon și congestiile din trafic, dar am îmbunătăți și sistemul de transport la nivelul Uniunii. Geografia Europei oferă oportunități extraordinare pentru dezvoltarea transportului naval.

Am votat pentru dezvoltarea acestui potențial enorm oferit de către transportul naval de pasageri. Anual, aproximativ 400 de milioane de persoane trec prin porturile UE. Legislația UE privind securitatea navelor de pasageri a condus la o îmbunătățire a siguranței pasagerilor.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – A vízi közlekedés alapvető szerepet játszik az Európai Unió különböző régióinak összekapcsolásában, egy környezetbarát és energiahatékonyabb módon történő közlekedésben, melyben az új, innovatív technológiák, mint a nap- és szélenergia alkalmazása is teret kaphat, ezért nagyobb hangsúlyt kellene helyezni a vízi személyszállításra az Unióban. A COP21 megállapodásokkal összhangban fontos szempont, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása nemcsak hogy segítheti a közúti forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, de javítja a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosít. Továbbá segítheti a turizmus fellendülést a folyó- és vízpartokon és ezáltal akár egy kevésbé ismert régió gazdasági fellendülését is maga után vonhatja. Szavazatommal támogattam a jelentést.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Wstrzymałem się od głosu w sprawie sprawozdania dotyczącego kwestii uwolnienia potencjału pasażerskiego transportu wodnego. Uważam, że ważną kwestią jest poprawa wspólnych zasad dotyczących bezpieczeństwa statków przewożących pasażerów po wodach UE. W kontekście obecnej sytuacji niekontrolowanych napływów drogą morską nielegalnych imigrantów do Europy istnieje potrzeba w zakresie zwiększenia bezpieczeństwa załogi i pasażerów statków. Dostrzegam również potrzebę dalszego udoskonalania systemów w przypadku funkcjonowania dużych aglomeracji dla podniesienia jakości usług i komfortu osób podróżujących środkami komunikacji publicznej. Proponowane przepisy wkraczają jednak swoim zakresem w kompetencje, które powinny należeć do państw członkowskich, dlatego wstrzymałem się od głosu.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – Waterborne passenger transport has the potential to provide an alternative to land transport and thus relieves congestion on land. This type of transport can be environmentally and consumer friendly, while also providing services to the increasing tourism industry. In order to have an effective waterborne passenger transport system we need to improve the current infrastructure and support local initiatives. We need to also encourage cleaner fuels to lower CO_2 emissions. I voted in favour of this report as all these aspects are covered in the report.

Daniel Dalton (ECR), *in writing*. – I abstained on this report as, whilst I fully agree that this sector plays an important role in connecting people and has great potential within and outside the UK, I cannot support all the recommendations within the final report. It makes some valid points on improving enforcement of passenger ship safety, but it fails to recognise the needs and differences of smaller operators or to address the unequal restrictions on sulphur emissions for British North Sea operators in comparison to their Mediterranean competitors.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – Susțin poziția raportorului privind necesitatea integrării transportului naval de pasageri în rețelele urbane, regionale și transfrontaliere de transport public, ceea ce permite eficientizarea mobilității și o mai bună protecție a mediului, în corelare cu creșterea gradului de decongestionare a rețelelor de transport terestre și a confortului din orașe.

Pe de altă parte, este benefic pentru statele membre să promoveze și să sprijine inițiativele locale menite să activeze transporturile pe căi navigabile interioare ca o modalitate de aprovizionare a aglomerărilor, inclusiv prin dezvoltarea unor centre de distribuție în porturile fluviale și dezvoltarea transportului de pasageri, în primul rând pentru ca zonele în cauză să devină mai atrăgătoare pentru turiști, precum și trecerea la utilizarea în mai mare măsură a unor nave mai ecologice și mai eficiente din punct de vedere energetic, cu emisii mai scăzute.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing.* – UKIP voted against this because the EU is once again trying to adopt a one size fits all policy. The UK as a island nation has considerable expertise when it comes to issues relating to shipping and passenger transportation on the sea. The report does touch on some very relevant topics such as reducing fossil fuel requirement, however it goes too far by calling for decarbonisation but does not provide any alternative. The report also goes on to claim that the EU is responsible for facilitating Search and Rescue operations through the introduction of the EU passenger ship safety legislation, however, the UK has had Search and Rescue operations in place since the 1920's. It just goes to show that this report is both inaccurate and misleading and in addition to the reasons already mentioned I felt that I should vote against it.

Rachida Dati (PPE), *par écrit.* — J'ai voté en faveur du rapport sur l'exploitation du potentiel du transport de voyageurs par voie d'eau. Si plus de 400 millions de personnes transitent, chaque année, par les ports de l'Union, le transport de passagers par voie d'eau reste sous exploité. Confronté à la nécessité de réduire nos émissions de gaz à effet de serre, il est impératif de changer nos habitudes de transport. Le transport de voyageurs par voie d'eau représente une option crédible. Ce mode de transport est plus respectueux de l'environnement et promet un développement économique, notamment dans le secteur du tourisme.

Andor Deli (PPE), *írásban.* – A vízi közlekedés alapvető szerepet játszik az Európai Unió különböző régióinak összekapcsolásában, egy környezetbarát és energiahatékonyabb módon történő közlekedésben, melyben az új, innovatív technológiák, mint a nap- és szélenergia alkalmazása is teret kaphat. Kiemelném, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása nemcsak hogy segítheti a közúti forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, de javítja a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosít. Egy olyan közlekedési forma alakulhat ki, amely mindemellett a turizmusnak is kedvez, mert lehetővé teszi a turizmus fellendülést a folyó- és vízpartokon. Ezáltal akár egy kevésbé ismert régió gazdasági fellendülésbe indulhat.

Számomra igen fontos, hogy a belföldi hajójáratokon szállított utasok többsége olyan hajókon utazzon, amelyek megfelelnek a közös uniós biztonsági normáknak, erre rendelkezésre állnak bizonyos továbbképzések a személyzet számára is. Összességében, pozitívumként tekintek a jelentés fontosságára, ezért szavazatommal támogattam a jelentést!

Isabella De Monte (S&D), *per iscritto.* – Il trasporto per vie navigabili è più sostenibile per l'ambiente in quanto offre opportunità per ridurre l'inquinamento. Il settore dei traghetti e quello crocieristico rappresentano una parte importante dell'economia europea anche per il turismo con 400 milioni di cittadini che transitano nei porti dell'UE ogni anno e forniscono lavoro a circa 161 000 persone. Il settore assicura importanti collegamenti nelle regioni costiere e il traffico sui fiumi. Esorto dunque l'UE a continuare l'impegno per migliorare le prestazioni in materia di sicurezza dei traghetti e lo sviluppo di tecnologie che contribuiscono all'efficienza energetica.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit.* – Ce rapport vise au développement des transports de voyageurs sur les cours d'eau et les mers de l'Union européenne.

En effet, alors que la géographie européenne se prête idéalement au transport fluvial, il est sous-exploité. L'intérêt de développer le transport fluvial est évident.

Pour autant, le Front National s'oppose à la création d'un espace unique fluvial en Europe, car une telle mesure aboutirait à la substitution des bâtiments français par des bâtiments et du personnel étranger.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Приветствам доклада и новите законодателни предложения на Комисията за опростяване и подобряване на общите правила относно безопасността на корабите, превозващи пътници във водите на ЕС, с цел да се повиши безопасността и конкуренцията, като правилата се изяснят и опростят и като се съобразят с правните и технологичните достижения. Въпреки това все още има допълнителна нужда да се опрости съществуващата регулаторна рамка, за да се премахнат остарелите или съвпадащи изисквания. По-голямо внимание трябва да бъде поставено върху безопасността на екипажа и пътниците на крайбрежни плавателни съдове в контекста на неконтролираните потоци от нелегални имигранти към Европа по море.

Смятам, че са необходими по-нататъшни подобрения, за да се разработят интегрирани билетни схеми и за повишаване на надеждността и честотата. Следва да се насърчава рамка за осигуряване на връзки с острови, островни региони и отдалечени райони, с мерки за улесняване на фериботи с по-добро качество и подходящи терминали.

Всичко това е добре описано в доклада и по тази причина аз го подкрепих.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Θετική η ψήφος μου για την έκθεση, διότι χρειάζεται η ολοκληρωτική εκμετάλλευση όλων των υδάτινων οδών για να βοηθηθούν οικονομικά πολλές περιοχές, αλλά ταυτόχρονα χρειάζεται να υπάρχουν και αυξημένα μέτρα ασφαλείας τόσο για τους ανθρώπους όσο και για το περιβάλλον.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A vízi közlekedés alapvető szerepet játszik az Európai Unió különböző régióinak összekapcsolásában, egy környezetbarát és energiahatékonyabb módon történő közlekedésben, melyben az új, innovatív technológiák, mint a nap- és szélenergia alkalmazása is teret kaphat. Kiemelném, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása nemcsak hogy segítheti a közúti forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, de javítja a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosít. Egy olyan közlekedési forma alakulhat ki, amely mindemellett a turizmusnak is kedvez, mert lehetővé teszi a turizmus fellendülést a folyó- és vízpartokon. Ezáltal akár egy kevésbé ismert régió gazdasági fellendülésbe indulhat.

Számomra igen fontos, hogy a belföldi hajójáratokon szállított utasok többsége olyan hajókon utazzon, amelyek megfelelnek a közös uniós biztonsági normáknak, erre rendelkezésre állnak bizonyos továbbképzések a személyzet számára is. Összességében, pozitívumként tekintek a jelentés fontosságára, ezért szavazatommal támogattam a jelentést!

Rosa Estaràs Ferragut (PPE), *por escrito*. – El transporte de pasajeros por mar y vías navegables desempeña un papel fundamental en la conexión de las distintas regiones de la Unión. Constituye, por tanto, un factor importante para mejorar la cohesión, tanto a nivel económico como de eficiencia. La actividad de cruceros y transbordadores, por otra parte, fomenta enormemente el turismo costero, una de las principales actividades marítimas en Europa. En el plano medioambiental, el transporte por vías de navegación interior es un modo de transporte respetuoso con el medio ambiente incluido en las recomendaciones del Libro Blanco.

Considerando la conveniencia de estos preceptos, desde el Parlamento Europeo apoyamos la liberación del potencial de los servicios de transporte de pasajeros por vías navegables.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of this report by my colleague on the Transport Committee, Keith Taylor. I believe Wales has great potential for development in this area, given the nature of our coastline. This report could help move the discussion forward.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: l'intérêt de développer le transport de voyageurs par voie d'eau est évident. Cependant, le risque quasi inévitable de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française rend ce rapport inacceptable.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O desenvolvimento do transporte através de vias navegáveis – marítimo e fluvial – é uma questão muito importante relativamente à mobilidade de passageiros e mercadorias, tendo enormes benefícios ambientais e económicos.

A operacionalidade deste sistema de transporte requer a adequação das condições naturais e das infraestruturas.

Nos últimos anos, o desinvestimento nos equipamentos e nas infraestruturas, bem como a precarização laboral neste sistema, colocaram em causa muitos serviços.

Este relatório parte de um bom princípio, que é o desenvolvimento do transporte nas vias navegáveis, como fator de coesão territorial, social e económica; como fator de cumprimento dos objetivos de redução de emissões de gases com efeito de estufa e do aumento da sustentabilidade ambiental dos transportes; como meio mais seguro e controlável.

No entanto, a forma de realizar os objetivos de desenvolvimento do setor são os mesmos que têm conduzido este e outros sistemas de transportes à privatização, à desregulamentação, à perda de qualidade de serviço e, em certos casos, ao abandono – os preceitos do Livro Branco dos Transportes, o Mecanismo Interligar a Europa, a Rede Transeuropeia de Transportes e, como modo de financiamento em destaque, os FEEI.

Reconhecendo a importância do setor, não podemos apoiar este relatório.

Raffaele Fitto (ECR), *per iscritto*. – Ho espresso voto favorevole alla relazione in quanto ritengo che vada incontro all'esigenza di semplificare e migliorare le norme comuni sulla sicurezza delle navi che trasportano passeggeri nelle acque UE. In particolare la relazione ha il merito di affrontare due tematiche rilevanti quale la sicurezza del personale e dei passeggeri delle imbarcazioni costiere, e l'integrazione del trasposto marittimo in un contesto di mobilità multimodale in particolare nelle isole, nelle regioni insulari e nelle zone remote.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Je nepochybné, že Európska únia nedostatočne využíva potenciál osobnej vodnej dopravy. Cestná infraštruktúra je v Európe už dlhodobo preťažená, a preto musíme hľadať možnosti, ako ju odľahčiť, a zároveň pomôcť životnému prostrediu prostredníctvom znižovania emisií skleníkových plynov. Súčasťou geografických podmienok Európy sú mnohé rieky, vodné cesty, ústia riek, dlhé pobrežia a ostrovy, ktoré ponúkajú z hľadiska vodnej dopravy mimoriadne možnosti. V Európe existuje mnoho oblastí, v ktorých by cestovanie trajektom alebo výletnou loďou bolo udržateľnejšie, jednoduchšie a rýchlejšie, zároveň by sa zvýšil sociálny a hospodársky blahobyt regiónu, ochrana životného prostredia Európy a zdravia jej občanov. Práve preto by sme mali v budúcnosti investovať oveľa viac finančných zdrojov do výskumu a inovačných technológií v oblasti lodnej dopravy a využívať Kohézny fond, štrukturálne, ale aj regionálne fondy.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto a favore della relazione per rimarcare l'importanza del trasporto per le vie d'acqua sia per il turismo, sia per lo sviluppo economico e dei trasporti in generale.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω την έκθεση σχετικά με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων των πλωτών επιβατικών μεταφορών, διότι χρειάζεται η ολοκληρωτική εκμετάλλευση όλων των υδάτινων οδών για να βοηθηθούν οικονομικά πολλές περιοχές, αλλά ταυτόχρονα χρειάζεται να υπάρχουν και αυξημένα μέτρα ασφαλείας τόσο για τους ανθρώπους όσο και για το περιβάλλον.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – This INI report makes recommendations to improve ferry, barge and cruise services for passengers, including proper integration of waterborne passenger transport into existing public transport networks and improving integrated ticketing. The use of existing EU funding should be fully exploited to develop further the inland and coastal waterborne transport routes.

Waterborne passenger transport can be an environmentally and consumer friendly transport mode, as well as a vital service for tourists and commuters in remote/coastal areas. Further measures can be taken to promote this mode of transport which can have a positive effect on economic development along coastal areas and relieve congestion on land.

I supported the report in the plenary.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A vízi közlekedés alapvető szerepet játszik az Európai Unió régióinak összekapcsolásában. A közlekedés ezen környezetbarát és energiahatékonyabb módjában az új, innovatív technológiák, mint a nap és szélenergia alkalmazása is teret kaphat. Kiemelném, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása nemcsak hogy segítheti a közúti forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, de javítja a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosít. Egy olyan közlekedési forma alakulhat ki, amely mindemellett a turizmusnak is kedvez, mert lehetővé teszi a turizmus fellendülést a folyó- és vízpartokon. Összességében tehát, pozitívumként tekintek a jelentésre, ezért a FIDESZ néppárti delegáció tagjaként szavazatommal támogattam annak elfogadását!

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe, teniendo presente que el transporte de pasajeros por mar y por vías navegables desempeña un papel decisivo en la consecución de un sector del transporte europeo más sostenible y eficaz. Un mejor uso de la capacidad disponible del transporte de pasajeros por mar y por vías navegables podría contribuir no solo a reducir la congestión y las emisiones de CO_2, sino también a mejorar la calidad del aire y a brindar mejores servicios de transporte en general. Aunque el transporte por mar y por vías navegables ya es uno de los modos más sostenibles para desplazarse, aún hay más potencial para hacer que los buques contaminen menos y sean más eficientes energéticamente a través de inversiones en investigación y en tecnologías innovadoras.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – Rafforzare lo sviluppo di un trasporto alternativo, come quello via mare, sarebbe per l'Unione un'ottima occasione di scommettere con maggiore efficacia su obiettivi fondamentali per l'Europa quali lo sviluppo sostenibile, l'input alla crescita attraverso il rilancio di nuove opportunità legate al turismo e contributi concreti alla riduzione delle emissioni CO_2 per un effettivo miglioramento della qualità dell'aria. Per questi motivi ho sostenuto e promosso con il mio voto la relazione «sprigionare il potenziale del trasporto di passeggeri per vie navigabili», convinto che il futuro del trasporto europeo debba improntarsi alla multimedialità integrata, alla sostenibilità sociale e ambientale e alle risorse messe in campo dalle nuove tecnologie.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho appoggiato la risoluzione del PE su «Liberare il potenziale del trasporto di passeggeri per vie navigabili» perché si tratta di una modalità di trasporto ecologica e favorevole alla protezione dell'ambiente. Il trasporto passeggeri per vie navigabili ha inoltre un ruolo importante nelle aree costiere e nelle aree remote e si collega al grande tema dello sfruttamento delle acque navigabili interne. In un continente popolato da molti fiumi, laghi, torrenti e vie d'acqua navigabili, trovo fondamentale che il trasporto su tali vie navigabili si affianchi e possibilmente superi il trasporto su strada, contribuendo a diminuire le emissioni di CO_2 e a diminuire il problema del traffico urbano. Come dimostra l'esperienza secolare di Venezia, l'integrazione del trasporto marittimo nel sistema del trasporto pubblico è dunque possibile e anzi doverosa. A questo si sommano le potenzialità del trasporto marittimo per lo sviluppo del turismo, per l'aumento del traffico merci in alcune zone d'Europa, per la mobilità delle persone affette da disabilità, per il collegamento tra aree urbane e periferia e per lo spostamento dei pendolari. Penso quindi che l'Europa debba incentivare tale modalità di trasporto, guardando anche al piano Juncker e al FEIS per finanziare progetti ad alto valore aggiunto europeo.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Meine Heimatregion Mecklenburg-Vorpommern hat mit die größte Dichte an befahrbaren Binnenwasserstraßen europaweit. Auch aus dieser Tatsache heraus habe ich für den Bericht zur Freisetzung des Potenzials der Personenbeförderung auf dem Wasserweg gestimmt.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Die Personen- und Güterbeförderung auf dem Wasserweg ist in einigen Regionen der Europäischen Union existenziell. Ein Beispiel sind auch die Nordseeinseln. Gesamteuropäisch betrachtet gibt es bei der Beförderung von Personen und Gütern jedoch noch weiteres Potenzial. Es gilt beispielsweise, gemeinsame Sicherheits- und Umweltstandards für Fähren und Wasserfahrzeuge zu implementieren und Passagierrechte zu stärken. Weiterhin sollte die Barrierefreiheit auf Fähren und Wasserfahrzeugen ein Zulassungskriterium sein.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against this. Commuters in Europe travel by road, creating bottlenecks, congestion and delays on Europe's urban routes. Making better use of available capacity of waterborne passenger transport could help reduce congestion and CO_2 emissions, improve air quality and provide better transport services overall. The provision of statistical data on the number of cross-border ferry, cruise and maritime services, would be crucial. Provisions on interconnectivity with other transport modes, integrated ticketing and information systems are needed, taking into account the needs and rights of all travellers, including people with reduced mobility, commuters and tourists. The EU passenger ship safety legislation has been put in place over a period of 15 years and mainly in response to accidents. It resulted in improved safety of life on passenger ships sailing in EU waters and facilitated search and rescue operations. It is proposed that vessels be cleaner and more energy efficient through investment in research and innovative technologies, e.g. with regard to solar and wind energy, onshore electricity and alternative fuels, while applying the principle of technology neutrality. Connected to this is the availability and use of EU funding such as the cohesion, structural, regional, INTERREG, Horizon 2020, CEF, TEN-T and EFSI funds.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report given that passenger ships play an important role for the mobility of EU citizens – more than 400 million people pass through EU ports every year, with 120 million passengers transported between ports of the same Member State. This report increases the importance and the potential of a sector that is one of the most sustainable ways to travel and is constantly increasing in consumer demand. Making better use of available capacity of WPT could not only help reduce congestion and CO_2 emissions, but also improve air quality and provide better transport services overall.

Michela Giuffrida (S&D), *per iscritto*. – Ho espresso voto a favore di questa relazione perché prosegue la serie positiva di decisioni volte ad adottare misure per ridurre le emissioni di CO_2 in linea con gli accordi della COP 21 che abbiamo tutti sostenuto. Favorire la mobilità e l'interconnessione delle infrastrutture di tutte le regioni europee è ormai una priorità imprescindibile per dare coesione al progetto dell'Unione che faticosamente costruiamo ogni giorno. Avendo quest'obiettivo in mente, la proposta evidenzia alcune criticità sicuramente da risolvere. Sarebbe innanzitutto fondamentale avere dati statistici sul trasporto per via d'acqua, soprattutto se consentono collegamenti transfrontalieri unendo diverse regioni europee. Con un attento monitoraggio potremmo sapere quali hanno un vero valore aggiunto e potenziarli. Inoltre, uniformità e semplificazione del quadro legislativo sono una necessità per migliorare la sicurezza delle persone e per incrementare il turismo che utilizzerà il trasporto per via navigabile.

Maria Grapini (S&D), *în scris*. – Am votat acest raport, având în vedere importanța transportului naval de pasageri. Acest sector prezintă un mare potențial de a folosi capacitatea excedentară disponibilă atât în ceea ce privește infrastructura, cât și în ceea ce privește navele și joacă un rol esențial în conectarea diferitelor regiuni ale Uniunii Europene, constituind, astfel, un factor important în dezvoltarea coeziunii.

Acest raport subliniază importanța încurajării dezvoltării autostrăzilor maritime, inclusiv de către țări terțe, care să promoveze transportul eficient multimodal, să faciliteze integrarea acestui mod cu alte rețele și moduri de transport, să elimine blocajele în infrastructurile-cheie ale rețelei și să asigure continuitatea teritorială. Trebuie eliminate blocajele de la nivelul legăturilor dintre sistemul extins de navigație interioară din Europa de Vest și sistemul existent din Europa de Est. Consider că trebuie să fie în sarcina Comisiei Europene să sprijine în totalitate investițiile în infrastructurile de calitate în hinterland, care pot contribui la o reducere a congestionării traficului local, și să se asigure că localnicii nu sunt afectați.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report as passenger ships play an important role in the transportation of EU citizens, This report will help increase the importance of a sustainable sector, improve air quality and provide better transport services overall.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – A vízi közlekedés alapvető szerepet játszik az Európai Unió különböző régióinak összekapcsolásában. Továbbá a vízi közlekedés egy rendkívül környezetbarát és energiahatékony személyszállítási alternatíva, melyben az új, innovatív technológiák, mint a nap- és szélenergia alkalmazása is teret kaphat. Kiemelt fontosságú, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása nemcsak hogy segítheti a közúti forgalmi torlódások és a széndioxid-kibocsátás csökkentését, hanem hozzájárulhat a levegő minőségének javulásához is. Egy olyan közlekedési forma alakulhat ki, amely mindemellett a turizmusnak is kedvez, hiszen lehetővé teszi a turizmus fellendülést a folyó- és vízpartokon. Ezáltal akár egy kevésbé ismert régió gazdasági fellendülése is beindulhat.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση (own initiative report) των Πρασίνων άγγιξε μάλλον επιδερμικά το θέμα των πλωτών μεταφορών αφήνοντας πίσω μια σειρά άλλων σημαντικών ζητημάτων. Ως εκ τούτου, την καταψηφίσαμε. Αυτή ήταν και η θέση της σκιώδους εισηγήτριας της Ομάδας μας.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution as waterborne passenger transport plays a crucial role in connecting the different regions of the European Union especially in areas such as shipping, inland and maritime ferries, urban and peripheral mobility, cruises and tourism. I welcome the efforts of the WPT sector to switch to cleaner, energy-efficient ships with lower emissions, developed as part of a European framework aimed at making waterborne transport greener.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Hans-Olaf Henkel (ECR), *in writing*. – The ECR Group welcomes this report and the Commission's new legislative proposals to simplify and improve the common rules on safety of ships carrying passengers in EU waters, with a view to enhancing safety and competition and to making the rules clearer, simpler and up-to date with legal and technological developments. However, there still is a further need to simplify the current regulatory framework in order to remove outdated or overlapping requirements. Greater emphasis should be placed on the safety of the crew and passengers of coastal vessels in the context of uncontrolled flows of illegal immigrants to Europe by sea.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – A közlekedésben tevékenykedő kis- és középvállalkozások jelentős szerepet játszanak az európai utakon történő forgalom lebonyolításában és jelentős mértékben hozzájárulnak az EU gazdaságához és a munkahelyteremtéshez. A most megszavazott jelentés e vállalatok előtt álló lehetőségekről és kihívásokról szól, ezért nagyon fontos, hogy a plenáris napirendjére került. Sajnos azonban ezzel a pozitív vonallal ellentétesnek érzem a jelentés 37-es pontját, amely megkérdőjelezi a könnyűgépjárművekre vonatkozó derogációt arra hivatkozva, hogy indokolatlanul magas a jelenlétük a nemzetközi forgalomban.

Le kell azonban szögeznünk, hogy erre vonatkozó megbízható adatok nincsenek, és ha ezeknek a fuvarozóknak is be kellene tartaniuk a 3,5 tonna fölötti járművekre vonatkozó összes előírást ez aránytalanul magas pénzügyi és adminisztratív többletterhet róhat rájuk. Ezért nem tudom támogatni a jelentésnek ezen pontját. Összességében azonban egyetértek a jelentéssel és szavazatommal támogattam azt.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – This type of transport can be an environmentally and consumer friendly as well as a vital service for tourists and commuters in remote or coastal areas. I voted in favour of this report.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za prijedlog rezolucije Europskog parlamenta o ostvarivanju potencijala putničkog prijevoza vodnim putovima jer se time poboljšavaju različiti aspekti putničkog prijevoza unutar Unije. Naime, povećava se sigurnost putnika na brodovima koji plove vodama EU-a, revitalizira turistički potencijal udaljenih lokalnih zajednica uz povećanje ekološke učinkovitosti, te samim time kvaliteta života. Time se također smanjuju emisije CO_2 i zagušenja na cestama, a važno je napomenuti da se promet vodnim putovima ne koristi samo za unutarnju plovidbu, već sve više i duž obala. Stoga, smatram da je nužno osigurati bolju kvalitetu usluga mobilnosti kako bi se osnažila njihova pouzdanost, udobnost, točnost i učestalost u vidu smanjenja pritiska na logističke lance i privlačenja putnika.

Petr Ježek (ALDE), *in writing*. – I supported this report because I am in favour of boosting the possibilities of using the waterways in Europe. I am of the view that the potential of Europe's waterborne transport can be further exploit and can play a more important role in the mobility of EU citizens. It stands for a more ecological and safe means of transport compared to traveling by roads.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Keith Taylor sur l'exploitation du transport de voyageurs par voie d'eau. Je soutiens cette initiative qui s'inscrit dans la volonté de développer des modes alternatifs de transport. Les voies d'eau sont également le moyen de revitaliser toute une économie et faire redécouvrir le front de mer dans un paysage urbain. Le rapport met également en avant l'interopérabilité de ce réseau avec le réseau transeuropéen de transport en renforçant les connexions entre le front de mer et l'arrière-pays. Je me réjouis que ce texte ait été adopté à une large majorité

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport car les transports maritimes de passagers jouent un rôle crucial pour l'émergence d'un secteur européen du transport plus durable et plus efficace, avec des politiques axées sur la sécurité, les normes environnementales, la coopération et la compétitivité transfrontalières, la qualité, les droits des passagers et l'accessibilité sans obstacles.

Εύα Καϊλή (S&D), *γραπτώς*. – Οι πλωτές επιβατικές μεταφορές, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων πορθμείων, των πορθμείων εσωτερικής ναυσιπλοΐας, των φορτηγίδων και των κρουαζιερόπλοιων, διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην επίτευξη ενός περισσότερο βιώσιμου και αποτελεσματικού ευρωπαϊκού τομέα μεταφορών, με τη στήριξη πολιτικών που αφορούν την ασφάλεια, τα περιβαλλοντικά πρότυπα, τη διασυνοριακή συνεργασία και την ανταγωνιστικότητα καθώς και την ποιότητα των υπηρεσιών, τα δικαιώματα των επιβατών και την απρόσκοπτη προσβασιμότητα. Μολονότι οι πλωτές μεταφορές ήδη αποτελούν έναν από τους πιο βιώσιμους τρόπους μεταφοράς, υπάρχουν περαιτέρω δυνατότητες ούτως ώστε τα πλοία να καταστούν καθαρότερα και ενεργειακά αποδοτικότερα μέσω επενδύσεων στην έρευνα και σε καινοτόμες τεχνολογίες, για παράδειγμα στον τομέα της ηλιακής και αιολικής ενέργειας, της χερσαίας ηλεκτρικής ενέργειας και των εναλλακτικών καυσίμων, με παράλληλη εφαρμογή της αρχής της τεχνολογικής ουδετερότητας. Με τα παραπάνω σχετίζεται και η διαθεσιμότητα και χρήση των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προέρχονται μεταξύ άλλων από το ταμείο συνοχής, από τα διαρθρωτικά και τα περιφερειακά ταμεία, από τα προγράμματα INTERREG και «Ορίζοντας 2020», από τη ΔΣΕ, το ΔΕΔ-Μ και το ΕΤΣΕ. Συνεπώς υπερψήφισα την έκθεση του συναδέλφου Taylor.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich enthalte mich zum vorliegenden Bericht. Zwar sind Forderungen nach Abbau von Bürokratie, mehr Interkonnektivität sowie der Schaffung von Meeresautobahnen und die Beseitigung von Engpässen zwischen den ausgebauten Systemen westeuropäischer Binnenwasserstraßen und den weniger ausgebauten osteuropäischen Systemen begrüßenswert, doch ist das Potential der Personenbeförderung zu gering, um einen gewichtigen Beitrag für den nachhaltigen und effizienten Verkehrssektor leisten zu können.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – Passenger ships play an important role for the mobility of EU citizens – more than 400 million people pass through EU ports each year, with 120 million passengers transported between ports of the same Member State. This report increases the importance and the potential of a sector that is one of the most sustainable ways to travel and is constantly increasing in consumer demand. Making better use of available capacity of WPT could not only help reduce congestion and CO_2 emissions, but also improve air quality and provide better transport services overall.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Dne 22. listopadu 2016 se na plenárním zasedání EP hlasovalo o využití potenciálu osobní vodní dopravy. Osobní vodní doprava hraje zásadní úlohu v úsilí o dosažení udržitelnějšího a účinnějšího evropského odvětví dopravy. Velký počet Evropanů, kteří dojíždějí za prací, cestuje po silnici, což na evropských městských komunikacích způsobuje dopravní zácpy, přetížení a zpoždění. Lepší využití dostupné kapacity osobní vodní dopravy by mohlo nejen napomoci omezit dopravní zácpy a emise CO_2, ale i zlepšit kvalitu ovzduší a zajistit všeobecně lepší dopravní služby. Přestože vidím ve vodní dopravě potenciál, nemohla jsem zprávu k této tematice podpořit. Dle mého názoru je zpráva velmi nízko profilová bez jakéhokoliv kritického přístupu politiky. Zpráva nerozlišuje mezi malými pravidelnými trajekty, které hrají klíčovou úlohu pro udržitelnost veřejné dopravy jako alternativa ke každodennímu cestování občanů, a velkými trajekty pro účely masové turistiky. Zpráva taktéž nevyzývá k hledání alternativních strategických analýz. V neposlední řadě zpráva obsahuje několik kontroverzních témat, jako je rozvoj mořských cest nebo prosazování zkapalněného zemního plynu (LNG). Z těchto důvodů jsem hlasovala proti.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – A vízi közlekedés alapvető szerepet játszik az Európai Unió különböző régióinak összekapcsolásában, egy környezetbarát és energiahatékonyabb módon történő közlekedésben, melyben az új, innovatív technológiák, mint a nap- és szélenergia alkalmazása is teret kaphat. Kiemelném, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása nemcsak hogy segítheti a közúti forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, de javítja a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosít. Egy olyan közlekedési forma alakulhat ki, amely mindemellett a turizmusnak is kedvez, mert lehetővé teszi a turizmus fellendülést a folyó- és vízpartokon. Ezáltal akár egy kevésbé ismert régió gazdasági fellendülésbe indulhat.

Számomra igen fontos, hogy a belföldi hajójáratokon szállított utasok többsége olyan hajókon utazzon, amelyek megfelelnek a közös uniós biztonsági normáknak, erre rendelkezésre állnak bizonyos továbbképzések a személyzet számára is. Összességében, pozitívumként tekintek a jelentés fontosságára, ezért szavazatommal támogattam a jelentést!

Béla Kovács (NI), *írásban*. - Kiegyensúlyozott jelentés egy valóban némileg elhanyagolt szektor, a vízi személyszállítás aktuális helyzetéről és lehetőségeiről, figyelemmel az elektromos és földgázmeghajtású járművek elterjesztésére is. A folyami hajózás nagymértékben visszaszorult hazámban is, fejlesztése időszerű. A környezetvédelmi szempontok kellő hangsúlyt kaptak az anyagban, ami indokolt is, hiszen a városi kikötőkben pöfékelő hajók súlyos környezetterhelést okoznak.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – I abstained from voting on unleashing the potential of waterborne passenger transport since while I do recognize that EU's inland waterways and sees have potential to alternate land and air communication in the areas where applicable, the report lacks in-depth and balanced analysis on the subject.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Подкрепих резолюцията относно оползотворяването на потенциала на превоза на пътници по вода, тъй като водният пътнически транспорт, включително морските фериботи, речните фериботи, шлеповете и круизните кораби, изпълняват ключова роля за постигането на по-устойчив и ефективен европейски транспортен сектор. Повечето ежедневно пътуващи до работното си място в Европа пътуват с наземен транспорт, а това създава претоварване, задръствания и забавяне по градските маршрути в Европа. По-пълноценното използване на наличния капацитет на водния пътнически транспорт не само може да спомогне за намаляване на задръстванията и емисиите на CO_2, но може да подобри качеството на въздуха и да осигури по-добри транспортни услуги като цяло.

С оглед на географските характеристики на Европа, включващи много реки, водни пътища, устия, дълги брегови линии и острови, се създават изключителни възможности за воден транспорт. В Европа има много области, в които пътуването по вода би било по-устойчиво, по-лесно и по-бързо, с което би се повишило социалното и икономическо благосъстояние на региона, успоредно със защитата на околната среда и здравето на европейските граждани.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – Waterborne passenger transport (WPT) is a very important transport sector for the EU and Member States. The importance of the WPT sector comes from the fact that some ferry connections are lifelines – vital for territorial, social and economic cohesion in the true sense – connecting outermost regions to the mainland and the economic and industrial growth areas, thus contributing to European cohesion and integration. In addition, the WPT sector plays a crucial role in development of tourism, in particular in remote and peripheral regions of the Union such as coastal, island lake and rural regions. Looking from this perspective, I supported the resolution because the WPT sector is sustainable and efficient mode of transport for EU citizens. Importantly, we should support the WPT sector by making policies that address safety, environmental standards, cross-border cooperation and competitiveness as well as service quality, passenger rights and barrier-free accessibility. In this sense, we should put the WTP sector at the top of the EU's maritime transport policy strategy to 2018.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Il territorio europeo, occupato per lo più da fiumi, lunghe coste e isole, presenta svariate possibilità per il trasporto di passeggeri via acqua. Nonostante ciò, ingorghi, congestioni e ritardi caratterizzano le strade del nostro continente che molti pendolari utilizzano giornalmente. Per tali ragioni è importante investire maggiormente nelle capacità disponibili per il trasporto di passeggeri per via d'acqua (TPVA), che potrebbe contribuire alla riduzione delle emissioni di CO_2 e al miglioramento della qualità dell'aria. Se assistito da politiche della sicurezza, norme ambientali, qualità di servizio e diritti dei passeggerei, il TPVA potrebbe rappresentare la via principale verso un settore europeo dei trasporti più efficiente e sostenibile. La normativa dell'UE ha, sinora, incrementato la sicurezza sulle navi passeggeri armonizzando, al contempo, le norme sulla sicurezza in tutti gli Stati membri dell'Unione. Pur non di meno, si necessita tuttora un rafforzamento dell'attuazione delle norme in vigore, una semplificazione del quadro normativo e un maggiore investimento in ricerca e tecnologie innovative.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre le rapport sur l'exploitation du potentiel du transport de voyageurs par voie d'eau.

Ce rapport d'initiative vise à transmettre une résolution au Conseil et à la Commission afin de développer les transports de voyageurs sur les cours d'eau et les mers de l'Union. Le rapport part du double constat que, d'une part, la géographie européenne avec ses fleuves, ses côtes et ses îles se prête particulièrement bien au transport fluvial, maritime et lacustre. D'autre part, ce mode de transport est sous-exploité au profit du transport routier, ce qui entraîne des congestions routières et l'accroissement de la pollution, notamment dans les villes. Le rapporteur souhaite la création d'un «espace unique pour le transport des voyageurs par voie d'eau», ce à quoi je me suis toujours opposée. Cette création accélèrerait inévitablement la substitution, du moins partielle, des bâtiments français par des bâtiments et du personnel étranger. L'intérêt de développer le transport de voyageurs par voie d'eau est évident. Cependant, la volonté affichée de créer un espace unique supplémentaire en ce qui concerne les voyageurs par voie d'eau et son risque quasi inévitable de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française rend ce rapport inacceptable.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – L'objectif affirmé de ce rapport est louable: il s'agit de développer le transport de voyageurs par voie maritime et/ou fluviale. Néanmoins, ce rapport est innervé de travers écolo-européo-intégrationnistes, avec notamment sa volonté de créer un espace unique supplémentaire en ce qui concerne les voyageurs par voie d'eau. Enfin, une telle résolution risque fortement de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française, ce que je ne peux cautionner. J'ai donc voté contre.

Javi López (S&D), *por escrito*. – El informe solicita que el transporte de pasajeros por vías navegables y marítimas cobre mayor importancia en la agenda política. El informe enumera una serie de medidas para fomentar este modo de transporte que, si bien es minoritario en comparación con el avión, tren y autobús, es clave para ciertas regiones, en particular las islas. Las medidas propuestas buscan que el conjunto del sector sea más competitivo, pero también más limpio y verde y van desde mejorar las conexiones con centros urbanos, las estadísticas, el impacto medioambiental de los buques, actualizar la normativa de seguridad de buques de pasajeros, así como, la conectividad con otros modos y regiones.

Reconoce la importancia de este modo de transportes para determinadas islas que no tienen otro modo de transporte alternativo, en especial la contribución a la cohesión territorial, social y económica que representa para las regiones ultraperiféricas. En concreto lamenta la falta de desarrollo de ciertas zonas en las regiones costeras e islas por la falta de conectividad y pide que se promueva una mejora de los terminales de pasajeros (en especial para aquellos con movilidad reducida), así como, medidas para lograr unos transbordadores de mejor calidad.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe debido a que no añade ninguna prioridad política en el campo del transporte de pasajeros por vías navegables, y además, afianza la presencia de recursos no sostenibles como el gas natural licuado (GNL). El informe no incluye referencias específicas al papel que el sector público debe jugar en el desarrollo de estas vías de comunicación, manteniendo un enfoque de mercado que hasta la fecha no ha hecho más que inhibir su desarrollo. No obstante, pese a escasa claridad, a lo que sí hace una clara referencia es al transporte del GNL por estas vías, afianzando la gran apuesta por este recurso fósil y el fuerte impacto que el mismo tiene en las zonas de extracción o de almacenaje como es el caso del Parque Natural de Doñana.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente informe recuerda el papel fundamental que juega el transporte de pasajeros por mar y por vías navegables en la conexión de las distintas regiones de la Unión, siendo, por tanto, un elemento importante para mejorar la cohesión. En ese sentido, hace hincapié en que más de 400 millones de personas pasan por los puertos de la Unión cada año, con 120 millones de pasajeros transportados entre puertos de un mismo Estado miembro.

El informe busca aprovechar las grandes oportunidades que ofrece este medio de transporte. No hay que olvidar que el transporte por mar y vías navegables puede ser una alternativa a las congestionadas carreteras de acceso a los centros urbanos.

Doy mi voto favorable al informe ya que favoreciendo un medio de transporte que se demuestra eficaz favoreceremos la integración europea.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report, which acknowledges the importance of waterways as a mode of transport in Europe.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Putnički promet vodnim putovima ima ključnu ulogu u stvaranju održivijeg europskog prometnog sektora. Boljim iskorištavanjem dostupnih kapaciteta za putnički promet vodnim putovima smanjila bi se zagušenja na cestama i emisije CO_2 i poboljšala kvaliteta zraka i općenito pružile bolje prometne usluge. Brojne su europske regije u kojima bi prometovanje trajektima ili brodovima za kružna putovanja bilo održivije, lakše i brže, čime bi se povećala njihova socijalna i ekonomska dobrobit te istovremeno zaštito okoliš i zdravlje građana Europe. Osim potencijala koji mala plovila imaju za znatno unapređenje ekološke učinkovitosti, ona bi se mogla koristiti i za pružanje prometnih usluga od ključne važnosti za udaljene lokalne zajednice i revitaliziranje njihovog turističkog potencijala.

Putnički brodovi imaju važnu ulogu u pogledu mobilnosti građana s obzirom na to da više od 400 milijuna ljudi svake godine prođe kroz luke EU-a. Zakonodavstvo EU-a o sigurnosti putničkih brodova uvedeno je na razdoblje od 15 godina, što je rezultiralo većom sigurnošću putnika i lakšom provedbom operacija potrage i spašavanja. Međutim, postoji dodatni prostor za bolju provedbu postojećih pravila i pojednostavljenje aktualnog zakonodavnog okvira, a zato bi trebalo više koristiti dostupna financijska sredstava fondova EU. Zbog svega navedenog podržala sam ovo izvješće.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – I support the efforts of the waterborne passenger transport sector to switch to cleaner, energy-efficient ships with lower emissions, developed as part of a European framework aimed at making waterborne transport greener.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Zintenzívnenie osobnej vodnej dopravy má pozitívne dopady vo viacerých rovinách. Okrem finančného prínosu sa zníži preťaženosť európskych ciest, zvýši bezpečnosť cestujúcich, pri využití moderných technológií a palív sa skvalitní ovzdušie a zvýši ochrana životného prostredia. Zároveň sa oživí trh práce v oblasti prevádzkovania osobnej vodnej dopravy a súvisiacich služieb, čo pomôže regiónom náležiacim k vodnej doprave.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση σχετικά με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων των πλωτών επιβατικών μεταφορών, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 21 Νοεμβρίου 2016, καθώς και διότι η εν λόγω έκθεση δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce texte.

Ce rapport vise à encourager le développement du transport de voyageurs par voie fluviale, maritime et lacustre, domaine sous-exploité en Europe. L'intérêt de développer le transport des voyageurs par voie d'eau est évident, mais ce rapport suscite nos plus grandes réserves.

Nous craignons que la création d'un «espace unique pour le transport des voyageurs par voie d'eau», ainsi que la création «d'autoroutes de la mer», réformes toutes deux souhaitées par ce rapport, accélèrent inévitablement la substitution des navires français par des navires étrangers, ce à quoi nous nous opposons fermement.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. – I voted positively for the report on unleashing the potential of waterborne passenger transport. Supporting the report means paving the way for reduction of CO_2 emissions and improvement of air quality and betterment of aquatic transport systems. By contributing to this project, European citizens can look forward to enjoying from even more sustainable, easier, and quicker maritime transport that protects both their environment as well as their health. Furthermore, improving waterborne transport will result in an increase of mobility of European citizens, which in turn will boost the economy in the maritime sector.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Der Forderung nach Abbau von Bürokratie im grenzüberschreitenden Personenschifffahrtsverkehr, mehr Interkonnektivität und der Schaffung von „Meeresautobahnen" ist zuzustimmen. Die Begradigung von bestehenden Wasserstraßen und die damit verbundenen ökologischen Probleme werden im Bericht nicht erwähnt.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Pritariu EP pranešimui dėl keleivinio vandens transporto potencialo išnaudojimo. Pranešime aptariamos svarbios priemonės dėl konkurencingumo, paslaugų saugumo, kokybės, aplinkosauginių standartų užtikrinimo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – La géographie de l'Europe, caractérisée par son littoral étendu, ses nombreuses îles et ses multiples fleuves, offre des perspectives extraordinaires pour le transport durable de voyageurs par voie d'eau. Ce rapport aurait pu saisir l'opportunité de proposer un plan ambitieux d'extension des capacité de transport écologique par voie d'eau. Mais le rapport ne distingue pas les petits ferries réguliers (jouant un rôle clé comme alternative de transport public durable pour les citoyens dans leurs déplacements quotidiens) et les croisières pour le tourisme de masse récréatif. Les impacts stratégiques en matière de cohésion sociale et territoriale à long terme, sur l'économie locale décentralisée ou la performance environnementale globale sont également ignorés. Dans ces conditions je m'abstiens

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Ce rapport vise à transmettre une résolution au Conseil et à la Commission pour le développement des transports de voyageurs sur les cours d'eau et les mers de l'Union.

Le souhait du rapporteur est la création d'un espace unique pour le transport des voyageurs par voie d'eau, ce qui accélèrerait la disparition des bâtiments français et seraient remplacés par des bâtiments et du personnels étrangers.

Même si ce rapport est de bon sens, il est malheureusement entaché par les arguments habituels des écologistes et met en exergue leurs dérives européistes. J'ai donc voté contre ce rapport.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O transporte de passageiros por vias navegáveis, incluindo os ferries marítimos, os ferries fluviais, os batelões e os navios de cruzeiro, desempenha um papel fundamental para a obtenção de um setor europeu dos transportes mais sustentável e eficiente, apoiado por políticas que tenham em conta a segurança, as normas ambientais, a cooperação transfronteiriça e a competitividade, bem como a qualidade dos serviços, os direitos dos passageiros e a acessibilidade sem barreiras. Uma melhor utilização das capacidades disponíveis de transporte de passageiros por vias navegáveis poderia não só ajudar a reduzir os congestionamentos e as emissões de CO_2, como também melhorar a qualidade do ar e proporcionar melhores serviços de transporte em geral.

Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report because waterborne passenger transport plays a critical role in connecting the European Union's regions and is vital to increased cohesion across Europe.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — La géographie de l'Europe se caractérise par des étendues d'eau relativement importantes, offrant dès lors des perspectives extraordinaires pour le transport par voie d'eau. Qu'il s'agisse de navires par transbordeurs ou de navires de croisières, ceux-ci jouent un rôle important pour la mobilité des citoyens de l'Union. Pas moins de 400 millions de personnes transitent chaque année par les ports de l'Union, dont 120 millions sont transportés entre les ports d'un même État membre. Le secteur du transport de passagers par voie d'eau fait cependant face à des défis et des besoins multiples tant sur les questions de l'infrastructure, de l'environnement, des processus opérationnels, de la sécurité et des liens entre les ports et les villes. Je salue donc le présent rapport qui vise à accorder au transport de voyageurs par voie d'eau, dans le programme de la politique des transports de l'Union et de ses États membres, davantage d'attention en matière de viabilité environnementale, de sureté et de sécurité ainsi qu'en matière de qualité et d'accessibilité des services.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne* — Geografické podmienky Európy ponúkajú z hľadiska vodnej dopravy veľké možnosti. Osobné lode zohrávajú v rámci mobility občanov EÚ dôležitú úlohu, keďže každoročne prejde cez prístavy EÚ viac než 400 miliónov ľudí. Efektívne využívanie dostupnej kapacity vodnej dopravy by malo niekoľko pozitívnych účinkov. Nielen že by sa znížilo preťaženie dopravy, ale došlo by aj k redukcii emisií CO_2, k zlepšeniu kvality ovzdušia, a tým k zabezpečeniu lepších dopravných služieb vo všeobecnosti. Je veľkým pozitívom, že počas uplynulých rokov došlo k zavedeniu právnych predpisov EÚ v oblasti bezpečnosti osobných lodí, najmä v reakcii na nehody, čo umožnilo zlepšiť ochranu života cestujúcich na vodách EÚ a uľahčiť prípadné záchranné akcie. K posilneniu bezpečnosti došlo aj zavedením spoločných bezpečnostných noriem EÚ – tie dnes spĺňa väčšina vnútroštátnych osobných plavidiel. Priestor na zlepšovanie je však stále otvorený zjednodušeniu regulačného rámca, odstráneniu zastaraných požiadaviek. Napriek tomu, že je lodná doprava jedným z najudržateľnejších spôsobov cestovania, existuje ďalší potenciál, napríklad výroba ekologicky efektívnejších plavidiel, prostredníctvom investícií do výskumu a inovácií. Návrh podporujem svojím hlasom.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report because I believe that waterborne passenger transport can be an environmentally and consumer friendly transport mode, as well as a vital service for tourists and commuters in remote/coastal areas. Further measures can be taken to promote this mode of transport, which can have a positive effect on economic development along coastal areas and relieve congestion on land.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság állásfoglalás-tervezete abból indul ki, hogy Európában az ingázók nagy része közúton utazik, szűk keresztmetszeteket, forgalmi dugókat és késéseket okozva Európa városainak útjain. Történik mindez annak ellenére, hogy Európa földrajza, a számos folyó, vízi útvonal, folyótorkolat, a hosszú partvonalak és a szigetek okán rendkívüli lehetőségeket kínál a vízi közlekedés számára. Európában számos olyan terület van, ahol a kompon vagy körutazást végző hajón való utazás fenntarthatóbb, könnyebb és gyorsabb lenne, továbbá fokozná a térség társadalmi és gazdasági jólétét, emellett pedig védené Európa környezetét és állampolgárai egészségét. A vízi személyszállítás ezért alapvető szerepet játszik a fenntarthatóbb és hatékonyabb európai közlekedési ágazat megvalósításában, a rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása segíthetné a forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, javítaná a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosítana. A tervezet elfogadását támogattam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Le rapporteur souhaite la création d'un «espace unique pour le transport des voyageurs par voie d'eau», ce à quoi les députés FN-RBM se sont toujours opposés. Cette création accélèrerait inévitablement la substitution, au moins partielle, des bâtiments français par des bâtiments et du personnel étranger. Il demande la création, comme pour le transport du fret maritime, d'autoroutes de la mer à destination des voyageurs par voie d'eau, avec le développement d'infrastructures adéquates permettant l'intermodalité avec notamment les transports terrestres, et appelle ainsi les États membres à développer les initiatives allant dans ce sens. Évidemment, la doxa habituelle du parfait député européen bien-pensant traverse tout le rapport: l'accent est mis sur le développement de flottes peu polluantes, avec des personnels formés pour assurer le maximum de sécurité, l'accès général aux personnes à mobilité réduite, et même la prise en compte des besoins des cyclistes. Les travers politiquement corrects du rapport, avec la volonté affichée de créer un espace unique supplémentaire en ce qui concerne les voyageurs par voie d'eau et son risque quasi inévitable de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française, rend ce rapport inacceptable.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – L'intérêt de développer le transport de voyageurs par voie d'eau est évident. Cependant, les travers écolo-européo-intégrationnistes, avec la volonté affichée de créer un espace unique supplémentaire en ce qui concerne les voyageurs par voie d'eau et son risque quasi inévitable de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française rend ce rapport inacceptable. Je vote donc contre.

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – Passenger ships play an important role for the mobility of EU citizens – more than 400 million people pass through EU ports every year, with 120 million passengers transported between ports of the same Member State. This report increases the importance and the potential of a sector that is one of the most sustainable ways to travel and is constantly increasing in consumer demand. Making better use of available capacity of WPT could not only help reduce congestion and CO_2 emissions, but also improve air quality and provide better transport services overall.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport relatif à l'exploitation du potentiel du transport de voyageurs par voie d'eau. Alors que la Cop 21 vient de s'achever et que la Cop 22 est déjà en cours de préparation, il est essentiel de réduire la pollution atmosphérique liée notamment à la saturation de certains moyens de transports comme le transport routier. Favoriser le transport des voyageurs par voie d'eau aura également pour conséquence de fluidifier les réseaux de transports locaux dans certains territoires ou les touristes saturent les réseaux.

József Nagy (PPE), *írásban*. – A vízi személyszállítás egy Európában még felfedezésre váró terület, amiben fel kell ismernünk a potenciált. Míg az utazók nagy része a közutakon jut el egyik pontból a másikra, gyakran forgalmi dugókat okozva, a vízen történő személyszállításban rejlő lehetőségek kihasználatlanul maradnak. A vízi közlekedés egy biztonságos, környezetbarát és energiahatékony alternatívát kínál, aminek kihasználására Európa minden szükséges földrajzi és természeti feltétellel rendelkezik.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – A crucial role in achieving a more sustainable and efficient European transport sector is played by waterborne passenger transport, which includes ferries, inland ferries, barges and cruises. I have voted for this report that will enhance efficiency, environmental performance, quality of life and will provide lifeline services to remote communities.

Момчил Неков (S&D), *в писмена форма*. – Дадох подкрепата си за тази резолюция, защото тя поставя акцент върху мярка, която не само би била от полза за развитието на речния туризъм в моята страна, но и смятам, че ще подобри ежедневието на много мои съграждани. В своята резолюция ЕП призовава Комисията да подкрепи инфраструктурните инвестиции при превоза на пътници по вода и по-специално по хинтерланда на населени места.

Смятам, че подобни инвестиции са от огромна полза за българските граждани, които живеят в близост до бреговите линии на река Дунав и останалите реки във вътрешността на страната. На първо място, те спомагат за намаляването на задръстванията в големите крайречни градове, подобрявайки техните екологични характеристики и увеличавайки техния комфорт и качество на живот. На второ място, чрез такава инфраструктура може да се предоставят услуги по осигуряване на отдалечени райони, както и да се развие капацитетът на речния туризъм в страната.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Transportul de pasageri în contextul transportului de coastă (transportul maritim pe distanțe scurte), feriboturile ce circulă pe căi navigabile interioare și cele maritime, mobilitatea urbană și periferică, croazierele și turismul, prezintă un mare potențial de a folosi capacitatea excedentară disponibilă, atât în ceea ce privește infrastructura, cât și în ceea ce privește navele și joacă un rol esențial în conectarea diferitelor regiuni ale Uniunii Europene.

Invităm statele membre să promoveze și să sprijine inițiativele locale menite să activeze transporturile pe căi navigabile interioare ca o modalitate de aprovizionare a aglomerărilor, inclusiv prin dezvoltarea unor centre de distribuție în porturile fluviale și dezvoltarea transportului de pasageri, în primul rând pentru ca zonele în cauză să devină mai atrăgătoare pentru turiști.

Salutăm eforturile sectorului transportului naval de pasageri de a face tranziția spre nave mai ecologice și mai eficiente din punct de vedere energetic, cu emisii mai scăzute, dezvoltate ca parte a unui cadru european care vizează ecologizarea transportului naval.

Aceasta ar conduce la soluții mai ieftine, care să fie sustenabile, mai atractive și, astfel, mai competitive din perspectivă economică.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat acest raport deoarece, în primul rând, el propune eliminarea blocajelor existente între sistemul extins de navigație interioară din Europa de Vest și sistemul existent în Europa de Est, legăturile dintre acestea aflându-se în momentul actual într-o stare ridicată de degradare. În al doilea rând, raportul solicită Comisiei Europene să integreze TNP în strategia sa privind mobilitatea la nivelul UE și să ia măsuri pentru a reduce emisiile de CO_2 în conformitate cu acordul COP 21.

Nu în ultimul rând, susțin acest raport deoarece el reiterează CE și statelor membre angajamentul de a respecta normele de mediu pentru reducerea poluării aerului, de a monitoriza calitatea carburanților și a motoarelor, cu scopul utilizării cu precădere a celor ce au un consum mai eficient de carburant.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ein Fortschritt im Transportbereich ist meiner Meinung nach notwendig. Des Weiteren unterstützt der Bericht erneuerbare Energiequellen sowie Solar- und Windenergie für Seeschiffe. Aufgrund der oben genannten Punkte habe ich mich für diesen Bericht ausgesprochen.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Säästvamaks reisijateveoks ja paremaks veeteede ühendusteks on oluline arendada transpordipoliitika valdkonda. Raport kutsub üles parandama konkurentsivõimet läbi parema taristu, keskkonnasäästlikkust ning teenuse kvaliteeti ja juurdepääsetavust.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. – Pritariu pateiktam pranešimui.

Būtina tinkamai ir efektyviai išnaudoti keleivinio vandens transporto galimybes, kad šis sektorius taptų pigesnis, švaresnis, žalesnis. Visų pirma, ypatingas dėmesys turi būti skiriamas Rytų Europos vidaus vandenų keliams. Būtina gerinti jų kokybę ir infrastruktūrą, didinti konkurencingumą ir jungtis su Vakarų Europos vidaus vandenų sistema, kad būtų sukurta bendra keleivinio vandens transporto erdvė.

Pažymėtina, kad vandenų laivyba yra aplinką tausojanti transporto šaka. Todėl reikia dėti didesnes pastangas gerinant aplinkos tvarumą, kad būtų pereinama prie mažiau taršių ir energiją taupančių laivų. Būtini tvarūs, patrauklūs ir ekonominiu požiūriu konkurencingi sprendimai. Būtina gerinti saugą, paslaugų kokybę ir prieinamumą Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas Baltijos jūros standartams, kuro kokybei ir kurą efektyviau naudojantiems varikliams. Reikia didesnių pastangų ir pažangos mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje, ypatingą dėmesį skiriant galimybei praktiškai panaudoti atsinaujinančiuosius išteklius, saulės ir vėjo energiją keleivinio vandens transporto sektoriuje.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Υπερψήφισα την έκθεση στην οποία διατυπώνονται συστάσεις για τη βελτίωση των υπηρεσιών των πλωτών επιβατικών μεταφορών, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων πορθμείων, των πορθμείων εσωτερικής ναυσιπλοΐας, των φορτηγίδων και των κρουαζιερόπλοιων, και τη σωστή ένταξη των πλωτών επιβατικών μεταφορών σε υφιστάμενα δημόσια δίκτυα μεταφορών και τη βελτίωση του συστήματος έκδοσης εισιτηρίων. Μεγάλος αριθμός εργαζομένων στην Ευρώπη μετακινείται οδικώς, δημιουργώντας σημεία συμφόρησης και καθυστερήσεις στους αστικούς άξονες της Ευρώπης. Η καλύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμων δυνατοτήτων των πλωτών επιβατικών μεταφορών θα μπορούσε να συμβάλει όχι μόνο στη μείωση της κυκλοφοριακής συμφόρησης και των εκπομπών CO_2 αλλά και στη βελτίωση της ποιότητας του αέρα και στην παροχή καλύτερων μεταφορικών υπηρεσιών συνολικά. Η χρήση της υφιστάμενης χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να αξιοποιηθεί πλήρως για την περαιτέρω ανάπτυξη της ενδοχώρας και των παραλιακών πλωτών μεταφορών.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo che il trasporto di passeggieri per via d'acqua (TPVA), compresi i traghetti marittimi, i traghetti della navigazione interna, le chiatte e le navi da crociera hanno un ruolo fondamentale nell'ambito del settore europeo dei trasporti di maggior efficienza e sostenibilità. Sono mezzi di trasporto che, non solo, non danneggiano l'ambiente ma tutelano, anche, gli stessi passeggieri. Purtroppo, ad oggi, un gran numero di soggetti viaggia impiegando mezzi di trasporto su strada, elevando l'inquinamento cittadino, mentre l'impiego di questi mezzi di trasporto marittimi consentirebbe di ridurre le emissioni di CO_2, ma anche di migliore la qualità dell'aria. Pertanto ho espresso voto positivo.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — Waterborne passenger transport, including maritime ferries, inland ferries, barges and cruises, plays a crucial role in achieving a more sustainable and efficient European transport sector, assisted by policies that address safety, environmental standards, cross-border cooperation and competitiveness as well as service quality, passenger rights and barrier-free accessibility. As a member coming from a country with access to the River Danube, I support this report because I believe that a better and more efficient framework for travelling on waterborne passenger transport will be beneficial to the Member States economies and the cities with access to major rivers.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Podržala sam ovo izvješće zato što korištenjem pomorskog prometa u svrhu prijevoza putnika imamo višestruke koristi. Danas se 75 % europske trgovine s drugim zemljama i 40 % teretnog prometa unutar Europe obavlja vodnim putevima, te toj prometnoj statistici moramo dodati putnički prijevoz upravo radi njegove isplativosti i minimalne količine emisije CO_2. Europa zbog svojih geografskih značajki ima veliki potencijal za uspostavu kvalitetne mreže plovnog prijevoza putnika, bilo da se radi o moru ili rijekama, te ukoliko ga ostvarimo radimo pomak u ostvarenju više europskih ciljeva. Prije svega, olakšavamo transport putnicima te ga činimo ekonomski pristupačnijim. Ovakav prijevoz putnika mogao bi imati osobit utjecaj na turizam, poglavito u Hrvatskoj koja ima razvedenu obalu s velikim brojem većih i manjih otoka koji često nisu kvalitetno povezani. Izuzev turizma, razvoj ovakvog prometa povećao bi kvalitetu života samih otočana koji danas moraju putovati 3-6 sati da bi prešli udaljenost od 94 km (primjer: Split-Lastovo), bilo da moraju hitno doktoru ili tek u banku. Također, moramo uzeti u obzir ciljeve koje smo si postavili vezano uz smanjenje zagađenja okoliša, a kojima je ovo izvješće sukladno. Poticanjem ljudi na korištenjem ove vrste prijevoza, putem prihvatljivih troškova i kvalitete usluge, smanjili bismo svakodnevno korištenje automobila, a time i zagađenje zraka.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – L'intérêt de développer le transport des voyageurs par voie d'eau est évident. Cependant, les travers écolo-européo-intégrationnistes, avec la volonté affichée de créer un espace unique supplémentaire en ce qui concerne les voyageurs par voie d'eau et son risque quasi inévitable de nuire à ce qu'il reste de la flotte commerciale française, rendent ce rapport inacceptable. Je vote donc contre.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – La geografia dell'Europa offre opportunità straordinarie per il trasporto su acqua, grazie alla presenza di molti fiumi, vie d'acqua, lunghe coste e isole. Il trasporto di passeggeri per via d'acqua (TPVA) rappresenta, in molti casi, una valida alternativa al trasporto su strada, e permetterebbe di limitare le congestioni e i ritardi sulle tratte urbane che, purtroppo, conosciamo tutti molto bene. Potrebbe contribuire al miglioramento del benessere ambientale, grazie alla riduzione delle emissioni di CO_2 e di altre sostanze inquinanti nocive per la nostra salute. Infine, lo sviluppo dei trasporti via acqua, sia per le tratte interne sia per quelle costiere, rappresenterebbe un valido strumento per la promozione del turismo, anche in zone al di fuori degli itinerari tradizionali. Condivido quindi le raccomandazioni formulate nella relazione per il potenziamento dei servizi di trasporto passeggeri su traghetti, chiatte e navi da crociera e per la loro integrazione nelle reti di trasporto pubblico esistenti, migliorando anche il sistema dei biglietti integrati. I fondi europei dovrebbero contribuire pienamente allo sviluppo di nuove tratte per il trasporto di passeggeri per via d'acqua e di nuove tecnologie che ne migliorino ulteriormente la sicurezza, l'efficienza energetica e l'accessibilità per le persone a mobilità ridotta.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Geografska obilježja Europe, njezine duge obale te brojni otoci i rijeke nude izvanredne mogućnosti za održiv putnički promet vodnim putovima te mu se mora pridati više pozornosti u okviru programa prometne politike EU-a. Napore bi trebalo usmjeriti na stvaranje „jedinstvenog područja za putnički promet vodnim putovima". Putnički promet vodnim putovima nudi velik potencijal za korištenje dostupnim viškom kapaciteta i u pogledu infrastrukture i plovila te ima ključnu ulogu u povezivanju različitih regija Europske unije, što ga čini važnim faktorom u unapređenju kohezije. Uvrštenje bi putničkog prometa vodnim putovima u gradske mreže javnog prijevoza moglo znatno unaprijediti učinkovitost u pogledu mobilnosti, zaštitu okoliša, kvalitetu života, cjenovnu prihvatljivost, rasterećenja kopnenih prometnih mreža i udobnost u gradovima. Komisija bi isto tako trebala voditi računa o

tome da je turizam u obalnim regijama i na otocima nedovoljno razvijen zbog nedostatka povezanosti. U tim područjima postoji velika potražnja za kvalitetnim uslugama prijevoza. Sektor je putničkog prometa vodnim putevima važan i u područjima gdje trenutačno nema ekonomske opravdanosti kao što su slabije naseljeni udaljeni otoci. Trebalo bi promicati okvir za osiguravanje veza s otocima te otočnim i udaljenim regijama, uz mjere kojima bi se omogućila bolja kvaliteta trajekata i prikladni terminali.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – O desenvolvimento do transporte através de vias navegáveis – marítimo e fluvial – é uma questão muito importante relativamente à mobilidade de passageiros e mercadorias, tendo enormes benefícios ambientais e económicos.

A operacionalidade deste sistema de transporte requer a adequação das condições naturais e das infraestruturas. Nos últimos anos, o desinvestimento nos equipamentos e infraestruturas, bem como a precarização laboral neste sistema, colocaram em causa muitos serviços.

Este relatório parte de um bom princípio, que é o desenvolvimento do transporte nas vias navegáveis, como fator de coesão territorial, social e económica; como fator de cumprimento dos objetivos de redução de emissões de gases com efeito de estufa e do aumento da sustentabilidade ambiental dos transportes; como meio mais seguro e controlável.

No entanto, a forma de realizar os objetivos de desenvolvimento do setor são os mesmos que têm conduzido este e outros sistemas de transportes à privatização, à desregulamentação, à perda de qualidade de serviço e, em certos casos, ao abandono – os preceitos do Livro Branco dos Transportes, o Mecanismo Interligar a Europa, a Rede Transeuropeia de Transportes e, como modo de financiamento em destaque, os FEEI.

Reconhecendo a importância do setor, não podemos apoiar este relatório.

Miroslav Poche (S&D), *in writing*. – Waterborne passenger transport is an environmentally and consumer friendly transport mode, and a vital service for tourists and commuters in remote and coastal areas. I firmly believe further measures can and should be taken to promote this mode of transport which can have a positive effect on economic development along coastal areas, while also relieving congestion on land. I am pleased that the report makes recommendations to improve ferry, barge and cruise services for passengers, including proper integration of waterborne passenger transport into existing public transport networks and improving integrated ticketing. Our group stressed an emphasis on safety and security, with a focus on developing environmentally friendly services, services for people with limited mobility, and the promotion for tourism in addition to commuters. I think the use of existing EU funding efficiently contributes to developing further the inland and coastal waterborne transport routes to benefit both tourists and commuters.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – Attraverso questa relazione di iniziativa il Parlamento ha la possibilità di fornire gli input necessari affinché si proceda verso l'ammodernamento della flotta e delle strutture portuali esistenti. Dobbiamo porci l'obiettivo ambizioso di contribuire a far diventare l'UE il leader mondiale nella ricerca e nell'innovazione marittima e per farlo, ritengo che le istituzioni pubbliche debbano collaborare strettamente con gli armatori e l'industria europea e in particolare con quei settori, come quello della crocieristica, che sono stati in grado di crescere e di innovare nonostante il perdurare della crisi economica. Dobbiamo sostenere gli sforzi per passare all'utilizzo di navi «più pulite», nell'ambito di un quadro europeo volto a rendere più ecologico il trasporto per via navigabile, anche attraverso l'adozione di misure di incentivi fiscali per i costruttori di imbarcazioni oltre che la fissazione di tempistiche certe. Attraverso il mio lavoro in qualità di relatore ombra del PPE ho sottoposto all'attenzione del relatore i seguenti temi: politiche di riconversione della flotta e di efficienza energetica; cooperazione con gli armatori; politiche di miglioramento dei servizi in banchina e loro riqualificazione tecnologica; politiche di riorganizzazione dei titoli di viaggio e creazione di tessere di viaggio digitali uniche e politiche di abbattimento dell'inquinamento. Ho votato a favore della sua approvazione.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – Popieram wnioski mające na celu uproszczenie i usprawnienie wspólnych zasad bezpieczeństwa statków pasażerskich na wodach UE z myślą o poprawie bezpieczeństwa i konkurencyjności, a także doprecyzowanie, uproszczenie i aktualizację zasad z uwzględnieniem rozwoju w dziedzinie prawa i techniki. Jednak z uwagi na wezwanie do dekarbonizacji i promocję paliw niekopalnych wstrzymałem się od głosu.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui invite les États membres et la Commission à organiser davantage le transport maritime de passagers (notamment les ferrys de navigation maritime et intérieure, les chalands et les croisières). La mise en valeur et le renforcement de l'accessibilité, de la sécurité et de la durabilité du secteur des transports maritimes permettra d'améliorer considérablement l'efficacité de la mobilité, la performance environnementale, la qualité de la vie, l'accessibilité financière, la décongestion des réseaux de transport terrestre et le confort des villes.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Os navios de passageiros, incluindo os ferries marítimos, os ferries fluviais, os batelões e os navios de cruzeiro, desempenham um papel importante para a mobilidade dos cidadãos da União. Mais de 400 milhões de pessoas transitam pelos portos da UE todos os anos e 120 milhões de passageiros são transportados entre portos do mesmo Estado-Membro.

O transporte de passageiros por vias navegáveis desempenha um papel fundamental para a obtenção de um setor europeu de transportes mais sustentável e eficiente, devendo ser apoiado por políticas que tenham em conta a segurança, as normas ambientais, a cooperação transfronteiriça e a competitividade, bem como a qualidade dos serviços, os direitos dos passageiros e a acessibilidade sem barreiras.

A legislação da UE relativa à segurança dos navios de passageiros tem vindo a ser adotada ao longo de um período de 15 anos. Essa legislação melhorou a segurança da vida humana nos navios de passageiros que operam nas águas da UE e facilitou as operações de busca e salvamento.

De forma a aumentar o potencial deste tipo de meios de transporte é importante reforçar a aplicação das normas existentes e simplificar o quadro regulamentar em vigor, a fim de eliminar requisitos ultrapassados ou em sobreposição.

Por conseguinte, votei favoravelmente.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this because the EU is once again trying to adopt a one size fits all policy. The UK as a island nation has considerable expertise when it comes to issues relating to shipping and passenger transportation on the sea. The report does touch on some very relevant topics such as reducing fossil fuel requirement, however it goes too far by calling for decarbonisation but does not provide any alternative. The report also goes on to claim that the EU is responsible for facilitating Search and Rescue operations through the introduction of the EU passenger ship safety legislation, however, the UK has had Search and Rescue operations in place since the 1920's. It just goes to show that this report is both inaccurate and misleading and in addition to the reasons already mentioned I felt that I should vote against it.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – O transporte de passageiros por vias navegáveis, incluindo os ferries marítimos, os ferries fluviais, os batelões e os navios de cruzeiro, desempenha um papel fundamental para a obtenção de um setor europeu de transportes mais sustentável e eficiente, apoiado por políticas que tenham em conta a segurança, as normas ambientais, a cooperação transfronteiriça e a competitividade, bem como a qualidade dos serviços, os direitos dos passageiros e a acessibilidade sem barreiras.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – El transporte de pasajeros por mar y vías navegables ofrece un gran potencial en cuanto a la utilización del exceso de capacidad disponible tanto en términos de infraestructura como de embarcaciones, desempeña un papel fundamental en la conexión de las distintas regiones de la Unión (especialmente las ultraperiféricas) y es un factor importante para mejorar la cohesión. Asimismo, la actividad de cruceros y transbordadores fomenta el turismo costero, una de las principales actividades marítimas en Europa.

Este informe anima a Estados miembros, autoridades regionales y locales, y Comisión a que tomen en consideración el transporte de pasajeros por mar y por vías navegables y, en especial, a que mejoren la infraestructura asociada, tanto en la red básica como en la red global, en el marco de la RTE-T y el MCE, reforzando su interconexión con las infraestructuras interiores ferroviarias, entre otras, así como mediante la provisión de infraestructuras e información que satisfagan las necesidades de movilidad de todos los viajeros. Asimismo, propone medidas para lograr un sector más competitivo y limpio, como mejorar las conexiones con centros urbanos, reducir el impacto medioambiental de los buques o actualizar la normativa de seguridad de buques de pasajeros. Por ello, he votado favorablemente.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport sur l'exploitation du potentiel du transport de voyageurs par voie d'eau car le transport des voyageurs par voie d'eau joue un rôle essentiel dans le renforcement de la durabilité et de l'efficacité du secteur européen des transports. En effet, l'amélioration de l'utilisation des capacités disponibles du transport de voyageurs par voie d'eau permettrait de réduire les encombrements et les émissions de CO_2, mais également d'améliorer la qualité de l'air et les services de transport. Le développement de technologies innovantes sur la base de l'énergie solaire et éolienne rendrait aussi les navires plus propres et plus économes. De plus, les mesures prévues par cette législation permettraient de revitaliser le potentiel touristique de nombreuses régions d'Europe. Finalement, cette législation prévoit aussi un renforcement de la sécurité des passagers transportés par navires en veillant à ce que ces navires répondent aux normes de sécurité communes de l'Union.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Vandens keleivinis transportas gali tapti darnia alternatyva savo plėtros ribas daugelyje miestų pasiekusiam kelių transportui. Visokeriopai sveikinu idėją skatinti šio transporto plėtrą ir svarstymui pateiktą dokumentą.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque, aunque tiene elementos interesantes, le falta enfoque crítico en asuntos fundamentales para construir una buena política de transportes a largo plazo. Por ejemplo, la evaluación de alternativas durante la planificación y gestión de infraestructuras o la diferenciación de tipos de barcos y líneas según su función social o su rendimiento medioambiental. No es lo mismo mantener y mejorar la red de puertos secundarios que construir mega-puertos industriales que luego permanecen infrautilizados. No es lo mismo un ferri de trayectos regulares que dinamice la economía local y mejore la movilidad de los ciudadanos que un macro-crucero de turismo de masas.

Además, el informe aboga por la introducción de infraestructuras de gas en los puertos TEN-T, lo cual es una línea roja para nosotros. En España no podemos permitirnos gastar en infraestructuras y transporte de gas millones de dinero público que podría utilizarse para promover energías renovables de generación local, crear empleo sostenido en el largo plazo y reducir nuestra enorme dependencia energética.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht zur Freisetzung des Potenzials der Personenbeförderung auf dem Wasserweg gestimmt.

Wasserbasierte Personenbeförderung spielt eine wichtige Rolle für die Erreichung eines nachhaltigen und effizienten europäischen Transportsektors. Aufgrund der vielzähligen Flüsse, Wasserstraßen, Flussmündungen, langen Küsten und Inseln hat Europa viel Potenzial für Wassertransport, der in vielen Bereichen nachhaltiger als andere Transportmittel ist.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe debido a que no añade ninguna prioridad política en el campo del transporte de pasajeros por vías navegables, y además, afianza la presencia de recursos no sostenibles como el gas natural licuado (GNL). El informe no incluye referencias específicas al papel que el sector público debe jugar en el desarrollo de estas vías de comunicación, manteniendo un enfoque de mercado que hasta la fecha no ha hecho más que inhibir su desarrollo. No obstante, pese a escasa claridad, a lo que sí hace una clara referencia es al transporte del GNL por estas vías, afianzando la gran apuesta por este recurso fósil y el fuerte impacto que el mismo tiene en las zonas de extracción o de almacenaje como es el caso del Parque Natural de Doñana. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Remo Sernagiotto (ECR), *per iscritto*. – Prendendo in considerazione l'assetto geografico dell'Europa: un maggiore sviluppo del settore dei trasporti di passeggeri per via navigabile nell'Unione europea consentirebbe, ad esempio, di offrire collegamenti con le regioni insulari e le zone isolate, agevolerebbe l'utilizzo di mezzi pubblici nelle zone costiere, nelle acque di navigazione interna e nei grandi agglomerati urbani e ridurrebbe l'inquinamento.

Sono già 400 milioni i cittadini che ogni anno transitano nei porti dell'Unione europea e 161 000 le persone direttamente occupate nel settore. Al fine di realizzare un settore europeo dei trasporti più efficiente e sostenibile, ritengo che l'approvazione di tale relazione rappresenti un passo avanti per la semplificazione e il miglioramento delle norme comuni, nonché per la realizzazione di iniziative politiche future in tale settore.

Competitività, sostenibilità ambientale, sicurezza e cooperazione transfrontaliera e qualità dei servizi, dei diritti dei passeggeri e dell'accessibilità senza barriere rappresentano gli aspetti fondamentali di tale iniziativa. Ho deciso pertanto di votare a favore.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this because the EU is once again trying to adopt a one size fits all policy. The UK as an island nation has considerable expertise when it comes to issues relating to shipping and passenger transportation on the sea. The report does touch on some very relevant topics such as reducing the carbon footprint, however it goes too far by calling for decarbonisation but does not provide any alternative. The report also goes onto claim that the EU is responsible for facilitating search and rescue operations through the introduction of the EU passenger ship safety legislation, however, the UK has had search and rescue operations in place since the 1920s. It just goes to show that this report is both inaccurate and misleading and in addition to the reasons already mentioned I felt that I should vote against it.

Branislav Škripek (ECR), *písomne* – Osobné lode zohrávajú v rámci mobility občanov EÚ dôležitú úlohu. Každoročne prejde cez prístavy EÚ viac než 400 miliónov ľudí, pričom 120 miliónov cestujúcich je prepravených medzi prístavmi toho istého členského štátu. Stále vidím potenciál napríklad pri využití kyvadlových trajektov, ktoré by sa mohli viac využívať v rušných mestských a medzimestských oblastiach. Taktiež považujem za potrebné ešte viac znižovať emisie CO_2 aj v tomto druhu dopravy. Hlasoval som za.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Putnički promet vodnim putovima idealna je alternativa rješavanju sve većih problema zagušenih cesta diljem Europske unije. Najodrživiji je način putovanja, a njegovim bi se uvrštenjem u gradske mreže javnog prijevoza znatno unaprijedila učinkovitost u pogledu mobilnosti, zaštite okoliša, kvalitete života, cjenovne prihvatljivosti te udobnosti u gradovima.

Premda je Republika Hrvatska ponajprije jadranska i mediteranska zemlja okrenuta moru i pomorskom prometu, važnu ulogu ima iznimno povoljan zemljopisni položaj unutarnjih vodnih putova s naglaskom na rijeku Dunav koja Hrvatskoj daje geostrateški položaj u vidu omogućavanja razvoja intermodalnog prometa te povezivanja središnje i zapadne Europe s Jadranskim morem.

No, ovaj sektor u Hrvatskoj ima brojne slabosti koje je potrebno čim prije riješiti. Potreban je sustavni rad na uklanjanju nedostataka unutar sektora kad je riječ o organizaciji, modernizaciji flote, obrazovanju, izgradnji infrastrukture, poboljšanju suradnje s okolnim zemljama te uzimanju u obzir Konvencije UN-a o pravima osoba s invaliditetom koja jamči nesmetani pristup za putnike s invalidnošću ili smanjenom pokretljivosti.

Podržao sam prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća imajući u vidu navedene faktore kao i ciljeve ostvarene na konferenciji COP 21 u pogledu smanjenja emisija CO_2, a sve kako bi promet vodnim putovima doprinio postizanju održivih rješenja za što jeftinijim, čišćim i zelenijim prometnim sektorom.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – Podporila som návrh uznesenia o uvoľnení potenciálu osobnej vodnej dopravy, pretože osobnú vodnú dopravu už v súčasnosti považujem za jeden z najudržateľnejších spôsobov prepravy akéhokoľvek druhu a myslím si, že práve táto forma dopravy si zaslúži dostať sa na poprednejšie miesto. O dôležitosti osobnej vodnej dopravy svedčí aj skutočnosť, že každoročne prejde cez prístavy EÚ viac než 400 miliónov ľudí, pričom 120 miliónov cestujúcich je prepravených medzi prístavmi toho istého členského štátu. Som presvedčená o tom, že geografické podmienky Európy s jej dlhými pobrežiami, mnohými ostrovmi a riekami vytvárajú mimoriadne príležitosti pre udržateľnú osobnú vodnú dopravu, a verím, že v krátkej budúcnosti budú zohrávať ešte významnejšiu úlohu v rámci spájania rôznych regiónov EÚ. Aj keď v posledných rokoch došlo k intenzívnemu rozvoju plavidiel určených na rôzne druhy plavby (napr. riečno-námorných plavidiel, ktoré sú schopné plavby aj v plytkých vodách) a prepojenosti medzi pobrežnými regiónmi a ostrovmi, je nevyhnutné, aby sa v rámci EÚ zintenzívnilo presadzovanie existujúcich pravidiel a zjednodušil sa súčasný regulačný rámec, ktorý v osobnej vodnej doprave odstráni existujúce nedostatky.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Evropska unija s svojimi dolgimi obalami, otoki in številnimi rekami ponuja odlične priložnosti za razvoj trajnostnega vodnega potniškega prometa, ki ima pomembno vlogo pri povezovanju evropskih regij in lahko močno prispeva h krepitvi kohezije.

Zaradi svojega intenzivnega tehnološkega razvoja, npr. razvoja plovil za prevoz po rekah in morju, se vodni potniški promet že dlje časa ponuja kot okolju prijaznejši način prevoza in alternativa zgoščenemu cestnemu prometu v smeri mestnih središč. Večja uporaba zmogljivosti vodnega potniškega prometa bi bistveno pripomogla predvsem k zmanjšanju cestnih zastojev in emisij ter izboljšanju kakovosti zraka.

Poročilo Parlamenta pravilno izpostavlja, da bi moral imeti vodni potniški promet večjo vlogo v okviru prometne politike EU in držav članic ter Komisijo in države članice spodbuja, naj izboljšajo svojo infrastrukturo s krepitvijo prometnih povezav ter razvojem pomorskih avtocest. Poročilo med drugim predlaga boljšo vključitev vodnega potniškega prometa v omrežja mestnega in regionalnega javnega prevoza za izboljšanje mobilnosti in kakovosti življenja ter razbremenitev kopenskih prometnih omrežij.

Na podlagi zgoraj navedenega in dejstva, da poročilo močno izpostavlja ključni pomen vodnega potniškega prometa tudi za razvoj trajnostnega turizma v obalnih, otoških in jezerskih regijah ter njegovo povezavo z vseevropskim kolesarskim omrežjem za krepitev privlačnosti evropskih regij, sem poročilo pri glasovanju podprl.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Geografia Európy poskytuje veľký potenciál osobnej vodnej dopravy. Lepšie využívanie nadmerných kapacít plavidiel a infraštruktúry pomôže prepojeniu a rozvoju regiónov, životnému prostrediu a odľahčí pozemnú dopravu. Preto treba navrhnúť rámec, ktorý zároveň zabezpečí aj kvalitu, bezpečnosť a ekologickú udržateľnosť.

Catherine Stihler (S&D), *in writing*. – Passenger ships play an important role for the mobility of EU citizens – more than 400 million people pass through EU ports every year, with 120 million passengers transported between ports of the same Member State. This report increases the importance and the potential of a sector that is one of the most sustainable ways to travel and is constantly increasing in consumer demand. Making better use of available capacity of WPT could not only help reduce congestion and CO_2 emissions, but also improve air quality and provide better transport services overall.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Der Entschließung des EU-Parlaments über die Freisetzung des Potenzials der Personenbeförderung auf dem Wasserweg habe ich nicht zugestimmt.

Der Bericht fordert die Kommission auf, Maßnahmen zur Verringerung der CO_2-Emissionen gemäß dem im Rahmen der Pariser Klimakonferenz (COP 21) beschlossenen Abkommen zu ergreifen. Das lehne ich ab.

Der Bericht fordert Photovoltaikanlagen auf den Gebäuden der Hafenterminals.

Der Bericht begrüßt den Vorschlag der Kommission, harmonisierte Normen für die Qualifikation von Besatzungsmitgliedern und Kapitänen festzulegen.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Geografska obilježja Europe, njezine duge obale te brojni otoci, rijeke i kanali nude izvanredne mogućnosti za održiv putnički promet vodnim putovima.

Uključenje putničkog prometa vodnim putovima u gradske mreže javnog prijevoza moglo bi znatno unaprijediti zaštitu okoliša, rasteretiti kopnene prometne mreže u gradovima te uposliti višak kapaciteta vodne infrastrukture i plovila.

Eurostat se poziva da u svoje statističke podatke o putnicima na pomorskim kružnim putovanjima uključi i putnike ukrcane, odnosno iskrcane s brodova u svakoj tranzitnoj luci.

Pozdravljamo nove zakonodavne prijedloge Komisije kojima se nastoje pojednostaviti i poboljšati zajednička pravila o sigurnosti putničkih brodova u vodama EU-a.

Podupirem ovo Izvješće jer pokazuje veliki potencijal korištenja prometnih vodnih puteva kao odlične alternative začepljenim cestama koje vode do središta gradova.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem za poročilo o sprostitvi potenciala prevoza potnikov po vodnih poteh. Tako za nas, ki ladijske storitve uporabljamo predvsem za počitniške namene, še bolj pa za tiste, ki so dnevno odvisni od njih, je pomembna razpoložljivost in dobra povezanost ladijskih storitev z drugimi transportnimi povezavami. Pomembna je ustrezna vključenost ladijskega potniškega prometa v projekte, ki spodbujajo prometno multimodalnost, kot so integrirani evropski sistem izdaje vozovnic, vseevropska prometna omrežja in instrument za povezovanje Evrope.

Pozdravljam poročilo, ki opozarja na vrsto potrebnih sprememb v ladijskem potniškem prometu, s katerimi bi povečali njegovo uporabo s številnimi pozitivnimi posledicami, kot je na primer manjša gneča na cestah.

Pavel Svoboda (PPE), *písemně*. – Dnes jsem podpořil zprávu o využití potenciálu osobní vodní dopravy, která má za úkol zjednodušit a zlepšit společná pravidla pro bezpečnost lodí přepravujících cestující ve vodách EU s cílem zvýšit bezpečnost a hospodářskou soutěž. Zpráva podporuje nejenom kvalitu služeb, ale i práva cestujících a bezbariérovou přístupnost v osobní vodní dopravě, včetně námořních trajektů, vnitrozemských trajektů, člunů a výletních plaveb. Dále podporuje rozvoj udržitelného cestovního ruchu, a to např. v oblasti překonání sezónních výkyvů, zejména ve vzdálených a okrajových regionech Unie, jako jsou pobřežní, ostrovní, jezerní a venkovské regiony. Lepší využití dostupné kapacity osobní vodní dopravy by mohlo nejen napomoci omezit dopravní zácpy a emise CO_2 v silniční dopravě, ale i zlepšit kvalitu ovzduší a zajistit všeobecně lepší dopravní služby.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Οι πλωτές επιβατικές μεταφορές διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην επίτευξη ενός βιωσιμότερου και αποτελεσματικότερου ευρωπαϊκού τομέα μεταφορών. Ωστόσο, ελάχιστη είναι η διεργασία που έχει γίνει μέχρι σήμερα. Στην έκθεση δεν υπάρχει διαφοροποίηση μεταξύ των μικρών τακτικών δρομολογίων των πλοίων και των τεράστιων κρουαζιέρων αναψυχής, ούτε μεταξύ των στρατηγικών επιπτώσεων, όπως είναι η συμβολή τους στην κοινωνική και μακροπρόθεσμη εδαφική συνοχή ή στην υψηλότερη συνολική περιβαλλοντική απόδοση. Ούτε υπάρχει κάλεσμα για τη σωστή κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική αξιολόγηση, κατά τον σχεδιασμό και τη χρηματοδότηση των νέων συναφών υποδομών. Γενικότερα, η έκθεση αγγίζει επιδερμικά το θέμα των πλωτών επιβατικών μεταφορών και για αυτό τηρήσαμε αποχή.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Χρειάζεται η ολοκληρωτική εκμετάλλευση όλων των υδάτινων οδών για να βοηθηθούν οικονομικά πολλές περιοχές, αλλά πρέπει ταυτόχρονα να υπάρχουν και αυξημένα μέτρα ασφαλείας τόσο για τους ανθρώπους όσο και για το περιβάλλον.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a jelentést, mivel egyetértek azzal, hogy a vízi személyszállítás, többek között a tengeri kompok, a belvízi kompok, az uszályok és az üdülési célú hajóutak alapvető szerepet játszanak a fenntarthatóbb és hatékonyabb európai közlekedési ágazat megvalósításában. Egyetértek a szerzővel abban, hogy a vízi személyszállítás terén rendelkezésre álló kapacitások jobb kihasználása és további fejlesztések révén nemcsak hogy segítheti a forgalmi torlódások és a CO_2-kibocsátás csökkentését, de javítja a levegő minőségét, és összességében jobb közlekedési szolgáltatásokat biztosít.

A jelentés leírja, hogy a vízi közlekedés már jelenleg is a leginkább fenntartható utazási lehetőségek egyike és egyetértek azzal, hogy további potenciállal rendelkezünk a hajók még jobban környezetbaráttá és energiahatékonyabbá tétele terén. Mindezt viszont úgy gondolom, hogy csak az innovatív technológiák terén folytatott kutatással tudjuk elérni, olyan területeken például, mint a nap- és a szélenergia, a parti villamos energia és az alternatív tüzelőanyagok. A jelentés megoldást is kínál – megnevezve az ezekhez elérhető uniós alapokat –, mint például a kohéziós, a strukturális, a regionális alapok, az INTERREG, a Horizont 2020, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, a TEN–T és az ESB alapokat.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – Pomimo negatywnych skutków kryzysu finansowego przemysł promów i liniowców w ostatnich latach skonsolidował się, a jego znaczenie wyraźnie wzrosło. Obecnie sektor zatrudnia ok. 160 000 osób i oferuje istotne połączenia na obszarach przybrzeżnych, śródlądowych i miejskich oraz jest szczególnie istotny dla regionów peryferyjnych. Jednocześnie transport wodny jest powszechnie uważany za jeden z najbardziej zrównoważonych sposobów przewozu pasażerów.

Należy zwrócić uwagę na potencjalny przyrost wydajności wskutek wzmocnienia pasażerskiego transportu wodnego oraz możliwość wprowadzenia zintegrowanej sprzedaży biletów w celu zwiększenia koordynacji między poszczególnymi rodzajami transportu. Naszym celem powinno być stworzenie jednolitego obszaru wodnego transportu pasażerskiego, w ramach którego możliwe byłoby uproszczenie obciążeń administracyjnych dotyczących transgranicznego transportu pasażerskiego.

Hannu Takkula (ALDE), *kirjallinen*. – Äänestin mietinnön puolesta. Äänestin myös ympäristönormien puolesta esimerkiksi rikkidirektiivin esimerkin mukaan. Sillä vaikka rikkidirektiivin osalta Suomi neuvotteli asemansa huonosti, tulee EU:n tasolla panostaa myös ympäristösääntelyyn muun muassa Pariisin ilmastosopimuksen mukaan.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – Valorificarea potențialului transportului naval de pasageri contribuie la atingerea obiectivului UE de a deveni liderul mondial al cercetării și inovării din domeniul maritim, stabilit prin strategia sa în materie de politică din domeniul transportului maritim până în 2018. Dezvoltarea transportului naval de pasageri, potențat de ritmul exponențial al dezvoltărilor tehnologice, ca o alternativă la transportul rutier, reprezintă un mod de transport ecologic, cu efecte benefice asupra mediului și asupra calității vieții cetățenilor.

De asemenea, o valorificare a potențialului TNP, bazat pe o infrastructură adecvată, realizată inclusiv prin dezvoltarea de proiecte cofinanțate din fonduri UE, generează dezvoltarea nu doar a turismului, ci și a altor sectoare ale economiei europene.

Sunt de acord cu faptul că o analiză a tuturor proiectelor din domeniul TNP cofinanțate din fonduri UE, precum și o sinteză privind punerea în aplicare a strategiilor UE în domeniul TNP, coroborată cu o diseminare adecvată a tuturor acestor informații statistice, este necesară în vederea abordării integrate a valorificării potențialului transportului naval de pasageri, deoarece acest sector prezintă o valoare adăugată importantă pentru economia europeană.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Succesul politicilor europene de transport va depinde în mare măsură de felul în care Uniunea Europeană va reuși să redirecționeze fluxurile de transport pe toate modurile existente, precum și de calitatea serviciilor oferite. Pe fondul unei cereri aflate în creștere, dar și în contextul unei preocupări din ce în ce mai mari pentru reducerea emisiilor, transportul pe apă poate fi soluția unui transport sustenabil și sigur, care să dea un nou imbold dezvoltării economice în zonele riverane și de coastă.

Raportul de față recomandă statelor membre și Comisiei să acorde o mai mare atenție transportului de pasageri pe apă, începând cu reabilitarea infrastructurii necesare și terminând cu o pregătire riguroasă a personalului din acest sector. O mai bună utilizare a acestui mod ar avea efecte semnificative asupra conectivității, mai ales în zonele izolate, și ar contribui, totodată, la dezvoltarea industriei turismului, oferind un acces îmbunătățit la destinațiile turistice europene.

Totodată, Parlamentul solicită ca executivul european să intensifice colaborarea cu statele membre în vederea atragerii de fonduri europene, cu precădere cele destinate IMM-urilor și politicilor de coeziune, pentru a elabora o strategie de transport corespunzătoare nevoilor fiecărei regiuni, dar și în raport cu prioritățile rețelei TEN-T.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour le rapport. Même si le transport par voie d'eau est déjà un des modes de transport les plus durables, il est possible de rendre les navires plus propres et plus économes en énergie à travers des investissements dans la recherche et les technologies innovantes, par exemple en ce qui concerne l'énergie solaire et éolienne, l'électricité terrestre et les carburants de substitution, tout en appliquant le principe de la neutralité technologique. Cela va de pair avec la disponibilité et l'utilisation des ressources de l'Union, telles que les fonds de cohésion, structurels et régionaux, Interreg, Horizon 2020, le MIE, le RTE-T et l'EFSI.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – Although waterborne passenger transport is essential for the connectivity of certain European regions, very little attention is devoted to it in EU transport policies, resulting in a lack of statistics, investment and integration within the transport chain as a whole. The report, which I supported, advises the EU to work towards the establishment of a single area for waterborne passenger transport with the aim to simplify administrative procedures in cross-border passenger shipping and overall to offer a better quality of services.

Patrizia Toia (S&D), *per iscritto*. – Il tema dei cambiamenti climatici casati dall'attività antropica rappresenta una minaccia che deve essere affrontata con tempestività dall'Europa. Il trasporto fluviale dei passeggeri rappresenta un settore a basso impatto ambientale, che contribuisce all'occupazione e che sta registrando un consistente aumento della domanda, soprattutto nelle regioni dell'Europa centro-orientale (+17% nel 2015). Viste le potenzialità del settore ritengo che il Parlamento europeo dovrebbe muoversi lungo due direttrici legislative: da un lato, lavorare su proposte che vadano a beneficio della sicurezza dei cittadini su trasporto fluviale; dall'altro incentivare i finanziamenti alla ricerca per modernizzare il settore e contribuire alla riduzione dell'inquinamento atmosferico. Ritengo fondamentale, per questo processo di modernizzazione, la parificazione delle tariffe e dei documenti di viaggio e l'alleggerimento degli oneri amministrativi che gravano sul settore. È nostro dovere sostenere le reti di trasporto europee che comportano il minor impatto sull'ambiente e compiere scelte nell'interesse dei cittadini volte a sviluppare le economie delle regioni periferiche, in primo luogo migliorando la qualità dei servizi di trasporto pubblici.

Ivica Tolić (PPE), *napisan*. – Podržavam Prijedlog rezolucije za ostvarivanje potencijala putničkog prijevoza vodnim putevima. Ova rezolucija omogućit će bolje iskorištavanje dostupnih kapaciteta za putnički promet vodnim putevima kojih ima mnogo s obzirom na europska geografska obilježja u koja se ubrajaju brojne rijeke, vodni putovi, estuariji, duge obale i otoci. Pored toga predstavlja alternativu napučenim gradskim cestama, povećava sigurnost u prometu te postavlja temelje za smanjenje automobilskih štetnih emisija. Od posebne je važnosti poziv Europskoj komisiji koji ističe važnost sektora putničkog prometa vodnim putovima u razvijanju održivog turizma i rješavanju pitanja sezonske naravi turizma, posebno u udaljenim i rubnim regijama Unije kao što su priobalne, otočne, jezerske i ruralne regije. Turizam je u obalnim regijama i na otocima nedovoljno razvijen zbog nedostatka povezanosti te bi Komisija trebala voditi računa o tome da u tim područjima postoji veća potražnja za kvalitetnim uslugama prijevoza.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Izvješće o ostvarivanju potencijala putničkog prijevoza vodnim putovima korak je ka pojednostavljenju i poboljšanju pravila država članica o putničkom prometu vodnim putovima. Naime, izvješćem se promiče razvoj pomorskih autocesta s ciljem ostvarivanja integracije te vrste prijevoza s drugim prometnim mrežama i vrstama prijevoza te otklanjanja prepreka nesmetanom putničkom prijevozu, takozvanih uskih grla.

Osobito podržavam to što je prepoznata važnost ovog sektora u razvijanju održivog turizma i rješavanju pitanja sezonske naravi turizma, posebno u udaljenim i rubnim regijama, kao i poziv Komisiji, državama članicama i lokalnim i regionalnim tijelima da u najvećoj mogućoj mjeri iskoriste mogućnosti financiranja koje Europska unija nudi malim i srednjim poduzećima kao središnjim točkama za promicanje usluga turizma, uključujući subvencije za lokalne zajednice u rubnim regijama.

Budući da ovo izvješće predstavlja okvir za ostvarivanje učinkovitijih veza među otocima, otočkih regija i udaljenih regija, glasovala sam za njegovo usvajanje.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o sprostitvi potenciala prevoza potnikov po vodnih poteh sem podprla. Vodni potniški promet, vključno s trajekti na morju, trajekti na celinskih plovnih poteh, baržami in potniškimi ladjami, igra bistveno vlogo pri doseganju bolj trajnostnega in učinkovitejšega evropskega prometnega sektorja. Velik delež transporta dnevnih migrantov poteka po cestah, kar ustvarja ozka grla. Večja uporaba potniškega vodnega prometa bi to olajšala, zmanjšali pa bi se tudi izpusti CO_2.

Za večino Evrope so značilne plovne reke in na mnogih območjih po Evropi bi bilo potovanje s trajekti ali potniškimi ladjami bolj vzdržno, lažje in hitrejše, kar bi povečalo socialno in gospodarsko blaginjo regije. Vodni potniški promet bi lahko uporabili tudi v namene turizma. Potniške ladje imajo pomembno vlogo pri mobilnosti evropskih državljanov, saj gre skozi pristanišča EU vsako leto več kot 400 milijonov ljudi, od tega 120 milijonov potnikov med pristanišči iste države članice.

Zakonodaja EU na področju varnosti potniških ladij se je v zadnjih 15 let počasi uvajala večinoma kot odziv na nesreče, kar je izboljšalo varnost vodnega potniškega prometa. Čeprav je vodni potniški promet že sedaj eden najbolj trajnostnih načinov prevoza, ga je še možno izboljšati predvsem na področju inovativnih tehnologij za čistejša in energijsko učinkovitejša plovila.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque, aunque tiene elementos interesantes, le falta enfoque crítico en asuntos fundamentales para construir una buena política de transportes a largo plazo. Por ejemplo, la evaluación de alternativas durante la planificación y gestión de infraestructuras o la diferenciación de tipos de barcos y líneas según su función social o su rendimiento medioambiental. No es lo mismo mantener y mejorar la red de puertos secundarios que construir mega-puertos industriales que luego permanecen infrautilizados. No es lo mismo un ferri de trayectos regulares que dinamice la economía local y mejore la movilidad de los ciudadanos que un macro-crucero de turismo de masas.

Además, el informe aboga por la introducción de infraestructuras de gas en los puertos TEN-T, lo cual es una línea roja para nosotros. En España no podemos permitirnos gastar en infraestructuras y transporte de gas millones de dinero público que podría utilizarse para promover energías renovables de generación local, crear empleo sostenido en el largo plazo y reducir nuestra enorme dependencia energética.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Le rapport part du double constat patent que, d'une part, la géographie européenne avec ses fleuves, ses côtes et ses îles se prête particulièrement bien au transport fluvial, maritime et lacustre. D'autre part, ce mode de transport est sous-exploité au profit du transport routier. Ce qui entraîne congestions routières et accroissement de la pollution, notamment dans les villes.

Le rapporteur souhaite la création d'un «espace unique pour le transport des voyageurs par voie d'eau», ce à quoi les députés FN-RBM se sont toujours opposés. Cette création accélèrerait inévitablement la substitution, au moins partielle, des bâtiments français par des bâtiments et du personnel étranger.

Il demande la création, comme pour le transport du fret maritime, d'autoroutes de la mer à destination des voyageurs par voie d'eau, avec le développement d'infrastructures adéquates permettant l'inter-modalité avec notamment les transports terrestres, et appelle ainsi les États membres à développer les initiatives allant en ce sens.

Évidemment, l'accent est mis sur le développement de flottes peu polluantes, avec des personnels formés pour assurer le maximum de sécurité, l'accès général aux personnes à mobilité réduite, et même la prise en compte des besoins des cyclistes. Tout ceci devant permettre le développement du tourisme, «durable»… J'ai voté contre ce rapport.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Projekt rezolucji zakłada pozytywne zmiany i jest ważny, ale kilka istotnych kwestii zostało pominiętych, między innymi potrzeba uproszczenia aktualnych regulacji oraz położenie nacisku na bezpieczeństwo załogi i pasażerów statków śródlądowych, co staje się szczególnie ważne w trakcie kryzysu imigracyjnego.

Dużą szansą mogłoby być włączenie pasażerskiego transportu wodnego do ram systemów uwzględniających użycie dwóch lub więcej rodzajów transportu, co może być szczególnie ważne w dużych aglomeracjach. Brak tych postulatów zdecydował, że wstrzymałem się od głosu w sprawie przyjęcia tej rezolucji.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – A vízi személyszállítás, többek között a tengeri kompok, a belvízi kompok, az uszályok és az üdülési célú hajóutak alapvető szerepet játszanak a fenntarthatóbb és hatékonyabb európai közlekedési ágazat megvalósításában, melyeket a biztonsággal, a környezeti normákkal, a határokon átnyúló együttműködéssel és a versenyképességgel, valamint a szolgáltatás minőségével, az utasok jogaival és az akadálymentes hozzáféréssel foglalkozó politikák támogatnak. Szavazatommal támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque, aunque tiene elementos interesantes, le falta enfoque crítico en asuntos fundamentales para construir una buena política de transportes a largo plazo. Por ejemplo, la evaluación de alternativas durante la planificación y gestión de infraestructuras o la diferenciación de tipos de barcos y líneas según su función social o su rendimiento medioambiental. No es lo mismo mantener y mejorar la red de puertos secundarios que construir mega-puertos industriales que luego permanecen infrautilizados. No es lo mismo un ferri de trayectos regulares que dinamice la economía local y mejore la movilidad de los ciudadanos que un macro-crucero de turismo de masas.

Además, el informe aboga por la introducción de infraestructuras de gas en los puertos TEN-T, lo cual es una línea roja para nosotros. En España no podemos permitirnos gastar en infraestructuras y transporte de gas millones de dinero público que podría utilizarse para promover energías renovables de generación local, crear empleo sostenido en el largo plazo y reducir nuestra enorme dependencia energética.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. – Teigiamai vertina naujus Komisijos pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų siekiant supaprastinti ir patobulinti bendras laivų, gabenančių keleivius ES vandenyse, saugos taisykles, kad būtų padidinta sauga ir konkurencija, užtikrinus, jog taisyklės būtų aiškesnės ir paprastesnės ir atitiktų teisinius ir technologinius pokyčius.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the report on unleashing the potential of waterborne passenger transport. Waterborne passenger transport, including maritime ferries, inland ferries, barges and cruises, plays a crucial role in achieving a more sustainable and efficient European transport sector, assisted by policies that address safety, environmental standards, cross-border cooperation and competitiveness as well as service quality, passenger rights and barrier-free accessibility. A large number of commuters in Europe travel by road, creating bottlenecks, congestion and delays on Europe's urban routes. Furthermore, excess capacity of waterborne passenger transport vessels and infrastructure should be considered in the field of tourism. I voted in favour because I believe that even though waterborne transport is already one of the most sustainable ways to travel, there is further potential to make vessels cleaner and more energy efficient through investment in research and innovative technologies.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – La legislación comunitaria en materia de seguridad en el tráfico marítimo se ha aplicado durante un período de 15 años, habiendo mejorado la seguridad de los viajeros y facilitado las operaciones de búsqueda y salvamento en caso de accidente. Sin embargo, aún queda margen para intensificar la aplicación de las normas vigentes por parte de los Estados miembros y, para simplificar el marco regulador actual con el objetivo de eliminar aquellos requisitos que se solapen. En este sentido, lo que propone este informe es un conjunto de medidas en materia de competitividad, sostenibilidad medioambiental, seguridad, protección y calidad y accesibilidad de los servicios. En Europa, la geografía ofrece extraordinarias oportunidades para el transporte de pasajeros por vías navegables. De hecho, anualmente más de 400 millones de personas pasan por los puertos de la Unión. En aras de apoyar todas aquellas propuestas que contribuyan al desarrollo de este tipo de transporte y que avancen por la senda de mayor intermodalidad, cohesión social, mejora del medioambiente y desarrollo socioeconómico más sostenible y eficaz, he respaldado con mi voto este texto.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra del presente informe debido a que no añade ninguna prioridad política en el campo del transporte de pasajeros por vías navegables, y además, afianza la presencia de recursos no sostenibles como el gas natural licuado (GNL). El informe no incluye referencias específicas al papel que el sector público debe jugar en el desarrollo de estas vías de comunicación, manteniendo un enfoque de mercado que hasta la fecha no ha hecho más que inhibir su desarrollo. No obstante, pese a escasa claridad, a lo que sí hace una clara referencia es al transporte del GNL por estas vías, afianzando la gran apuesta por este recurso fósil y el fuerte impacto que el mismo tiene en las zonas de extracción o de almacenaje como es el caso del Parque Natural de Doñana. Es por esto por lo que he decidido votar en contra del presente informe.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – I voted with my Socialist colleagues in favour of this report because passenger ships play an important role for the mobility of EU citizens – more than 400 million people pass through EU ports every year, with 120 million passengers transported between ports of the same Member State. This report increases the importance and the potential of a sector that is one of the most sustainable ways to travel and is constantly increasing in consumer demand. Making better use of available capacity of WPT could not only help reduce congestion and CO_2 emissions, but also improve air quality and provide better transport services overall.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor, omdat er de laatste jaren een trend is van intensieve ontwikkeling van schepen voor diverse wateren, bijvoorbeeld schepen voor rivieren en voor de zee, die voldoen aan de vereisten voor zeeschepen en ook kunnen varen in ondiep water.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – O desenvolvimento do transporte através de vias navegáveis, marítimo e fluvial, comporta potenciais benefícios económicos e ambientais em termos de mobilidade de passageiros e mercadorias. É relativamente seguro e controlável, pode constituir um fator indutor da coesão territorial, social e económica, além de contribuir para reduzir as emissões de gases de efeito de estufa.

Não se compreende, portanto, que, nos últimos anos, o desinvestimento nos equipamentos e nas infraestruturas e a precarização laboral neste setor tenham posto em causa tantos serviços. Claro que isto implicava investimento público para estimular, orientar e enquadrar o investimento privado.

A opção foi bem diversa: privatizar e esterilizar o investimento público com a austeridade, condenando o setor a um estado vegetativo, para desgraça das populações e trabalhadores e gáudio do grande capital.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Berichterstatter fordert den Abbau von Bürokratie im grenzüberschreitenden Personenschiffsverkehr, mehr Interkonnektivität sowie die Schaffung von Meeresautobahnen (auch durch Drittländer). Die in diesem Rahmen anfallenden „Engpässe" zwischen den ausgebauten System westeuropäischer Binnenwasserstraßen und dem bestehenden – weniger ausgebauten – osteuropäischen System müssen beseitigt werden. Das Potenzial der Personenbeförderung per Schiff ist meines Erachtens nach zu gering, um einen gewichtigen Beitrag für den nachhaltigen und effizienten Verkehrssektor leisten zu können. Da die EU bereits mehrere Makrostrategien für den Donauraum, die Adria und das Ionische Meer sowie für den Ostseeraum verabschiedet hat, der vorliegende Text keine Begradigung von bestehenden Wasserstraßen fordert, aber der Handlungsbedarf für das österreichische System eher gering ist, habe ich mich meiner Stimme enthalten.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione volta a liberare il potenziale del trasporto di passeggeri per vie navigabili. Considerando che l'assetto geografico dell'Europa, con le sue lunghe coste e i suoi numerosi fiumi e isole, offre straordinarie opportunità per il trasporto sostenibile di passeggeri per via d'acqua e considerando che questo tipo di trasporto nei settori del cabotaggio, dei traghetti marittimi e interni, delle crociere e del turismo offre svolge un ruolo fondamentale nei collegamenti fra le diverse regioni dell'Unione europea, ritengo sia un fondamentale fattore per il rafforzamento della coesione. Il gruppo S&D è riuscito a porre l'accento sulla sicurezza, sullo sviluppo di servizi sostenibili rispettosi dell'ambiente e sulla fornitura di servizi più efficienti per le persone con mobilità ridotta.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – Passenger ships play an important role for the mobility of EU citizens – more than 400 million people pass through EU ports every year, with 120 million passengers transported between ports of the same Member State. This report increases the importance and the potential of a sector that is one of the most sustainable ways to travel and is constantly increasing due to consumer demand. Making better use of available capacity of WPT could not only help reduce congestion and CO_2 emissions, but also improve air quality and provide better transport services overall. As a small island with a long coastline and many ports, this report is of particular significance to Britain although Brexit negotiations may present many challenges in fully realising the potential of WPT.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Správu o uvoľnení potenciálu osobnej vodnej dopravy som podporila. Táto správa sa zaoberala novou legislatívou, ktorá navrhuje najmä zjednodušenie a vylepšenie spoločných pravidiel týkajúcich sa bezpečnosti cestujúcich prepravovaných loďami v európskych vodách. Myslím si, že téma osobnej vodnej dopravy je momentálne veľmi zaujímavá a mali by sme o nej premýšľať ako o jednej z udržateľných a environmentálne priateľských možností odbremenenia veľmi vyťaženej cestnej dopravy. Na to je ale potrebné, aby sa rôzne druhy dopravy prepájali a aby právna úprava odrážala najnovší technologický vývoj s veľkým dôrazom na bezpečnosť. Oceňujem aj články vyzývajúce na zváženie zaradenia cestovných lístkov na vodnú dopravu do integrovaných schém. Rovnako si myslím, že využitie potenciálu tohto typu dopravy by veľmi pomohlo obyvateľom ostrovov či odľahlých regiónov.

Kosma Złotowski (ECR), *na piśmie*. – Transport wodny to nie tylko tani, szybki, ale również przyjazny środowisku środek komunikacji. Jego znaczenie dla stworzenia jednolitej europejskiej sieci transportu jest niezwykle ważne. Niestety w wielu państwach członkowskich występują znaczące dysproporcje w poziomie rozwoju infrastruktury, ilości dostępnych połączeń czy różnorodności oferty. W Polsce przez wiele lat zaniedbywano transport śródlądowy także w wymiarze pasażerskim, mimo że jego potencjał w naszych warunkach geograficznych jest bardzo duży. Nie chodzi tu jedynie o możliwości komunikacyjne, ale także o szansę na stworzenie wielu miejsc pracy w stoczniach i przy modernizacji infrastruktury. Nieocenione pozostaje także znaczenie tego środka transportu dla rozwoju oferty turystycznej, która w wielu regionach Polski już teraz uwzględnia wykorzystanie pasażerskiego transportu wodnego. Dla województwa kujawsko-pomorskiego jest to temat kluczowy i szansa na rozwój poprzez stworzenie nowych możliwości komunikacyjnych dla inwestorów. Strategiczne położenie mojego regionu sprawia, że mógłby on być ważnym węzłem

dla transportu wodnego nie tylko z punktu widzenia Polski, ale całej Europy Środkowo-Wschodniej. Potrzebny jest jednak ogromy wysiłek finansowy, aby gruntownie zmodernizować istniejącą infrastrukturę. Taki wysiłek bez wsparcia ze strony Unii Europejskiej jest niemożliwy do udźwignięcia. Sprawozdanie, nad którym dzisiaj głosujemy, to ważny krok w kierunku przywrócenia właściwego miejsca pasażerskiemu transportowi wodnemu na komunikacyjnej mapie Polski.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Taylor por concordar com as propostas apresentadas para explorar o potencial do transporte de passageiros por vias navegáveis. Este modo de transporte tem potencial para contribuir para a descarbonização do sector, para servir de alternativa fiável ao consumidor e ainda para promover o descongestionamento das vias terrestres nas zonas costeiras.

Sublinho que mais de 400 milhões de pessoas transitam pelos portos da UE todos os anos e cerca de 120 milhões de passageiros são transportados entre portos do mesmo Estado-Membro, pelo que apoio as propostas de apostar em tecnologias menos poluentes e mais eficientes em termos energéticos.

Neste contexto, destaco que apresentei como relator da estratégia europeia para o LNG, no quadro da Comissão do Ambiente, uma proposta para a utilização de gás natural liquefeito para descarbonizar o sector marítimo e os transportes pesados. Realço ainda a necessidade de disponibilização de fundos para dinamizar projetos neste sentido.

Željana Zovko (PPE), *napisan*. – Podržavam izvješće kolege Taylora o potencijalima putničkog prometa vodnim putevima. Putnički prijevoz vodenim putevima ima, zbog svih razvojnih perspektiva, veliku važnost za turizam, gospodarstvo i kvalitetu svakodnevnog života građana, posebice onih koji žive na udaljenim otocima s otežanim pristupom osnovnim uslugama kao što su liječenje ili bankarske usluge i obrazovanje. Putnički promet vodenim putevima i ekološki je prihvatljiv jer je isplativ i ispušta minimalnu količinu ugljikovog dioksida. Europski potencijal u razvoju putničkog prometa prilično je velik, kako zbog razgranate riječne mreže, tako i zbog duge obalne linije i razvedenosti obale. Uspostava kvalitetne mreže plovnih puteva preduvjet je i gospodarskog razvoja onih dijelova unije koji zbog nepostojanja prometne (cestovne ili željezničke) infrastrukture nemaju jednak razvojni put.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem Poročilo o sprostitvi potenciala prevoza potnikov po vodnih poteh.

Geografija Evrope z dolgimi obalami ter mnogimi otoki in rekami ponuja izjemne priložnosti za trajnostni vodni potniški promet. Vodni potniški in vodni tovorni promet pa se soočata z različnimi izzivi in imata različne potrebe, ki so povezane z infrastrukturo, okoljskimi izzivi, operativnimi vprašanji, varnostjo ter povezavami med pristanišči in mesti.

Glede na velik potencial in zaželenost vključitve vodnega prometa v okvir multimodalne mobilnosti se strinjam, da je potrebno, da se vlaga v izboljšanje infrastrukture vodnih omrežij, v razvoj strokovnega znanja in spretnosti v pomorskem sektorju v EU.

6.10. Increasing the effectiveness of development cooperation (A8-0322/2016 - Cristian Dan Preda)

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – La riduzione della povertà è un obbiettivo fondamentale della politica europea di sviluppo, come scritto anche nell'articolo 208 del TFUE. Un aspetto fondamentale nell'ambito della cooperazione allo sviluppo è il coinvolgimento della società civile, nello specifico cittadini, comunità locali e organizzazioni religiose in quanto il loro contributo nella promozione e nell'attuazione dell'agenda per l'efficacia degli aiuti. Ritengo che debba essere compiuto un ulteriore sforzo da parte degli Stati membri per rendere ancor più efficienti i programmi già esistenti, come ad esempio il GPEDC, in quanto l'Unione europea è il donatore principale di aiuti allo sviluppo. Queste sono le motivazioni per cui ho votato a favore.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque enmarca y legitima la cooperación al desarrollo en la lógica de mercado, reforzando el papel de las empresas dentro de los mecanismos de la cooperación al desarrollo.

El llamamiento que incluye el texto a que los países receptores de ayuda asuman «la introducción de mecanismos de la economía de mercado», «la apertura de sus mercados a una competencia global» o «la movilización del capital privado», es un condicionamiento y un intento de utilizar la cooperación al desarrollo para injerir en la soberanía de cada país a la hora de organizar y regular su economía.

Rechazo la cooperación diseñada para abrir la puerta a los negocios de las empresas europeas en países empobrecidos. Y por tanto, rechazamos este informe que exige y condiciona —en pos de la «eficacia» de la ayuda— que terceros países posibiliten al sector privado el negocio con servicios básicos como las infraestructuras, la sanidad o la educación.

Por el contrario, entiendo que la eficacia de la ayuda pasa por la cooperación y el refuerzo del papel de los Estados de estos países empobrecidos, por el desarrollo de servicios públicos y por el control público de los sectores económicos estratégicos.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport. L'Union européenne doit veiller à ce que l'aide soit plus efficace à la coopération et au développement si on veut avoir un réel impact sur l'atténuation de la pauvreté dans un contexte de crises humanitaires et de développement croissantes et de rareté des ressources.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *raštu*. – Balsavau už pranešimą dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimo. 2016 m. gruodžio mėn. bus minimos penktosios pasaulinės veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystės patvirtinimo metinės. Šia proga svarbu įvertinti pasaulinių pagalbos ir vystymosi veiksmingumo įsipareigojimų įgyvendinimą. ES ėmėsi svarbių veiksmų siekdama padidinti pagalbos skaidrumą, patobulinti bendrą programavimą, atkreipti dėmesį į konflikto ir pažeidžiamumo klausimą, taip pat vertinti rezultatus. Čia turime pripažinti pažangą bendro programavimo, kuris šiuo metu vykdomas daugiau nei pusėje šalių partnerių, gaunančių ES paramą vystymuisi, srityje. Tačiau vis dar reikia papildomų pastangų siekiant užtikrinti veiksmingą paramos vystymuisi koordinavimą, numatant aiškias ir įgyvendinamas taisykles tokiais klausimais, kaip demokratinė šalių atsakomybė, suderinimas su šalių strategijomis ir sistemomis, lėšų nuspėjamumas ir tarpusavio atskaitomybė. Norėtume išgirsti iš Europos Komisijos, kas buvo padaryta šioje srityje. Be to, svarbu ir tai, kad turi būti daugiau nuveikta tiek ES, tiek pasauliniu lygiu siekiant padidinti pagalbos ir vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumą.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την αύξηση της αποτελεσματικότητας της αναπτυξιακής συνεργασίας, διότι προσδιορίζει μια σειρά ζητημάτων που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην προώθηση του θεματολογίου για την αποτελεσματικότητα της ανάπτυξης.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – In diesem Bericht geht es darum, die Steigerung der Wirksamkeit der Entwicklungszusammenarbeit zu fördern. Es wird gefordert, dass alle Entwicklungsakteure – aufbauend auf den Zusagen der Übereinkünfte von Paris bis Busan – ihre Bemühungen mit Blick auf die ehrgeizigen Ziele der Agenda 2030 so wirksam wie möglich gestalten und zudem die optimale Nutzung öffentlicher und privater Mittel für die Entwicklung weiter fördern. Die EU trägt als größter Entwicklungshilfegeber der Welt besondere Verantwortung für die Verbesserung der Wirksamkeit der EU-Hilfe weltweit und eine bessere Rechenschaftspflicht dieser Hilfe. Ich teile die Ansicht des Berichterstatters, dass die EU bei den globalen Anstrengungen zum Voranbringen der Agenda zur Wirksamkeit der Entwicklungszusammenarbeit eine Führungsrolle übernehmen und sicherstellen sollte, dass Transparenz, gute Regierungsführung und Rechtsstaatlichkeit in den Entwicklungsländern weiterhin ein zentrales Anliegen bleiben.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Je me suis abstenue sur ce rapport qui, bien que positif en ce qu'il vise à rationaliser et à rendre plus efficaces les aides au développement, vise aussi à mutualiser les actions de coopération, c'est-à-dire à soustraire cette compétence aux États membres pour en faire bénéficier la Commission, ce qui est inacceptable.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte car il est nécessaire de rendre la coopération pour le développement la plus efficace possible. L'objectif est de répondre aux attentes ambitieuses définies dans l'agenda 2030 en utilisant au mieux les ressources à la fois publiques et privées qui y sont allouées.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE), *schriftelijk*. — De VVD heeft zich onthouden in de eindstemming over het verslag betreffende de effectiviteit van ontwikkelingssamenwerking, omdat het niet aan de EU is om de lidstaten te verplichten 0,7 % van hun bnp aan ontwikkelingssamenwerking te besteden. Bovendien moeten de lidstaten de vrijheid behouden om voor ontwikkelingssamenwerking bestemde gelden in te zetten voor het bezweren van acute crises, zoals de vluchtelingencrisis. De VVD steunt voorstellen om ontwikkelingsgeld effectiever te besteden door voor grotere transparantie te zorgen en door corruptie in ontwikkelingslanden te bestrijden.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – – Balsavau už pranešimą dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimo. Taikant pagalbos veiksmingumo principus daugelyje šalių buvo aiškiai prisidėta prie pažangos siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų, tačiau pažanga ir toliau yra nevienoda ir ne visuomet visose šalyse vystymosi subjektai visapusiškai įgyvendino visus principus. Todėl pritariu raginimams, kad visi vystymosi subjektai turi remtis prisiimtais įsipareigojimais ir atnaujinti bei sustiprinti savo pastangas tam, kad vystomasis bendradarbiavimas būtų kuo veiksmingesnis, siekiant Darbotvarkėje iki 2030 m. nustatytų tikslų ir uždavinių, ir kuo geriau pasinaudoti viešaisiais ir privačiaisiais vystymuisi skirtais ištekliais. Naudojant visas plėtros politikos priemones turime siekti panaikinti skurdą ir skatinti darnaus vystymosi tikslų.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A kezdeményezés olyan pozitív célokat fogalmaz meg, mint a szegénység és egyenlőtlenség csökkentése, a harmadik világbeli országok támogatása. Ezek megvalósításához a fejlesztési források minél hatékonyabb elosztását szorgalmazza. A tervezet helyesen kiemeli, hogy mindezek érdekében fontos, hogy egyes országok kormányai, parlamentjei, multilaterális szervezetek, a civil társadalom, szakszervezetek és a magánszektor is kivegye részét ezekből a feladatokból. Mindezen pozitívumok ellenére az egyik preambulumbekezdés olyan javaslatokat fogalmaz meg, amelyek nem a fejlődő országok érdekeit szolgálják, hanem káros gazdaságpolitikai intézkedések ajánlásával azok kiszolgáltatottságát, kizsákmányolását tennék lehetővé. Tekintettel arra, hogy az említett paragrafus kivételét a tervezetből a parlament nem támogatta, a javaslatot annak pozitív felvetései ellenére sem tudtam támogatni, a szavazás során tartózkodtam.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the non-legislative report on increasing the effectiveness of development cooperation. The EU does not have the legitimacy to order countries, whether they are Member States or third countries, how or when they may use their foreign-aid budget, how much to spend or where it goes. UKIP does not support this growing influence and power of the EU and therefore voted against.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Ce rapport pointe les améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays «en voie de développement», notamment africains. L'aide européenne est victime d'une dispersion puisque près de 75% de celle-ci est allouée par les États membres selon des procédures nationales afin de garder un lien fort vers d'anciennes colonies (France, Pays-Bas, Espagne, etc.). C'est un problème récurrent dans cette commission: la nécessité d'une coordination accrue avec les politiques nationales n'est jamais prise en compte. Je me suis abstenu sur ce texte.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Le rapport, que j'ai approuvé, rappelle que les principes d'efficacité de l'aide ont nettement contribué aux progrès réalisés en direction des objectifs du Millénaire pour le développement dans de nombreux pays, mais que ces progrès demeurent encore inégaux. Il souligne également que l'aide publique au développement peut contribuer à mettre en œuvre le principe de l'appropriation démocratique de l'aide par les pays concernés.

Les députés invitent également tous les acteurs du développement à mettre en œuvre les engagements de la déclaration de Paris. Ceux-ci reposent notamment sur un financement suffisant de la politique de développement qui doit être mise au service de l'éradication de la pauvreté et de la promotion des Objectifs pour le développement durable. Mais pour y arriver, les bailleurs de fonds doivent respecter leurs engagements car il manque plus de 2 000 milliards de dollars d'aide à fournir aux pays en développement dans le but d'atteindre les objectifs du Millénaire pour le développement.

Le rapport insiste aussi sur l'amélioration de la transparence de l'aide au développement et la lutte contre la corruption dans les pays bénéficiaires qui constitue une grave menace pour la légitimité démocratique et le soutien public à l'aide au développement dans les pays donateurs.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – Me parece importante que en el marco del proceso GPEDC 2HLM realicemos una autocrítica sobre los pobres resultados obtenidos en comparación con el esfuerzo empleado. He votado a favor de este informe porque me parece equilibrado y acertado.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione Dan Preda sul miglioramento dell'efficacia della cooperazione allo sviluppo. Dal 2011, con gli impegni assunti a Busan, l'UE si è mossa definendo quattro principi per valutare l'efficacia degli aiuti: titolarità delle priorità di sviluppo dei paesi in via di sviluppo; attenzione ai risultati mediante azioni che riducono in modo durevole la povertà e le disuguaglianze nei paesi in via di sviluppo; partenariati di sviluppo inclusivi basati sul rispetto reciproco e trasparenza e responsabilità condivisa. Sono standard efficaci che hanno aiutato i paesi a raggiungere gli obiettivi di sviluppo del Millennio e a ottenere un largo sostegno pubblico nei paesi donatori. Sulla scia di questo lavoro si dovrà muovere anche il secondo incontro del GPEDC, il partenariato globale per un'efficace cooperazione allo sviluppo. In quell'occasione l'Unione europea dovrà sapersi dimostrare all'altezza delle sfide, incrementando l'impegno sia nella creazione di norme per accrescere l'efficacia degli aiuti e dello sviluppo sia

nell'adozione dell'agenda 2030. L'UE dovrà continuare ad adottare misure efficaci per aumentare la trasparenza degli aiuti, migliorare la programmazione congiunta, affrontare il problema dei conflitti e della fragilità e quantificare i risultati.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución que subraya la plena actualidad de los Principios de Eficacia del Desarrollo. Considero fundamental que la agenda de eficacia sea un pilar clave de la implementación de los Objetivos de Desarrollo Sostenibles. La resolución resalta la importancia de que toda política de desarrollo cumpla con los principios de apropiabilidad y alineamiento con las estrategias de desarrollo nacionales de los distintos países, haciendo hincapié en la necesidad de desligar la ayuda y de la importancia de hacer uso de los sistemas de contratación pública de los países socios como primera opción. La resolución también señala que los agentes del sector privado deben adherirse a los principios de la eficacia del desarrollo y, atenerse a los principios de responsabilidad social de la empresa durante todo el ciclo de vida del proyecto y destaca la necesidad de que el sector privado respete los principios del Derecho internacional y las normas sociales y en materia de medio ambiente, así como, el Pacto Mundial de las Naciones Unidas sobre derechos humanos, los Principios Rectores de las Naciones Unidas sobre las empresas y los derechos humanos, las normas fundamentales de la OIT en materia laboral y la Convención de las Naciones Unidas contra la Corrupción.

Joëlle Bergeron (EFDD), *par écrit*. – J'ai déjà eu par le passé l'occasion de le dire. Trop d'aide humanitaire tue l'aide humanitaire, comme trop d'impôts tuent l'impôt. Il ne sert à rien d'augmenter les budgets alloués à l'aide humanitaire pour les pays en voie de développement si la corruption et la concussion, la gabegie et le népotisme dont souffrent trop de ces pays ne sont pas éradiqués. Les faits sont à cet égard éclatants. Un demi-siècle d'aide au développement et des dizaines de milliards gaspillés n'ont, hélas, nullement amélioré le sort des gens qui en avaient besoin. L'Europe a trop souvent fermé les yeux devant les détournements massifs dont se sont rendus coupables des gérontocrates, qu'ils s'appellent Mobutu ou Mugabe, en abusant de la pitié, de la générosité et de la naïveté des Européens. Oui, il faut saluer dans ce rapport l'appel qui demande aux bénéficiaires de notre aide plus de transparence, de démocratie et de bonne gouvernance. Il ne manquerait plus que cela. Mais ça fait combien de décennies que des hommes politiques lucides lancent cet appel? On peut redouter que ces paroles de bonne volonté restent, encore une fois, lettre morte.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – He apoyado este informe sobre una mayor eficacia de la cooperación al desarrollo. Es necesario que cada administración destine el 0,7 % de su presupuesto para dicho objetivo. Hay que subrayar el papel que desempeñan en el desarrollo los ciudadanos, las comunidades locales, los representantes electos, las organizaciones confesionales, las organizaciones de la sociedad civil….estos actores deben participar en la promoción y aplicación del programa para el aumento de la eficacia a diversos niveles.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Ce rapport sur l'amélioration de l'efficacité de la coopération au développement pointe les améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays en voie de développement, notamment africains.

L'UE est le premier donateur au niveau mondial (68 milliards d'euros en 2015, soit 0,47 % du RNB alors que l'objectif est de 0,7 % du RNB) mais l'aide est victime de dispersion car gérée encore à 75 % par les États membres. Il y a ce problème de coordination des politiques européennes avec les politiques nationales. Malheureusement, la clarification radicale des champs des politiques d'aide au développement de l'UE et des États va à l'encontre de ma philosophie. Cela donnerait plus de pouvoirs à la Commission. Quelques pistes intéressantes sont cependant proposées: inclure tous les participants, éradiquer la corruption et le gaspillage… dans le but de réduire la dépendance à l'aide au développement.

J'ai décidé de m'abstenir sur ce rapport.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Nonostante la relazione presenti dei passaggi condivisibili, rimane tuttavia l'ennesimo appello demagogico ad aiutare i paesi terzi, senza aggiungere nulla riguardo a una gestione più razionale ed efficace di questi aiuti. Per questi motivi mi sono espressa con un'astensione.

Malin Björk (GUE/NGL), *skriftlig*. – Jag har lagt ner min röst.

Betänkandet handlar om biståndseffektivitet, uppföljning av toppmötena i Paris 2005, Accra 2008 och Busan 2011. Det innehåller många bra skrivningar om inkluderingen av icke-statliga organisationer, initiativ för fattigdomsbekämpning, vikten av mänskliga rättigheter och stöd för de nya utvecklingsmålen. Betänkandet saknar emellertid en tydlig kritik och fördömande av att EU, även med biståndsmedel, använder sig av tredjeländer för att stänga gränserna för människor som är på flykt.

Betänkandet saknar även referenser till EU:s ökade militariseringspolitik som i sin tur bidrar till mer krig och internationell osäkerhet. Vad som också lyser med sin frånvaro är kvinnors rättigheter, SRHR samt hbtq-personers rättigheter inom ramen för utvecklingssamarbetet. Med den motiveringen valde jag att lägga ner min röst.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe en el que se evalúa la aplicación de los compromisos globales sobre la eficacia de la ayuda al desarrollo, la realización de los objetivos de desarrollo sostenible y la Agenda de Acción sobre la Financiación.

Se solicita a todos los Estados miembros la puesta en marcha de los planes para la cooperación al desarrollo, que aumenten sus aportaciones, que cumplan sus compromisos y que la información y los diferentes datos sean más accesibles, además de que, junto a la Comisión, informen a los Parlamentos nacionales y autoridades locales y regionales, alienten la coordinación y publiquen evaluaciones de la cooperación al desarrollo y las convocatorias de proyectos y de contratos públicos.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, nes juo Parlamentas pasisakė dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo stiprinimo. ES ilguoju laikotarpiu įsipareigojo gerinti pagalbos ir vystymosi veiksmingumą įgyvendinant vystomąjį bendradarbiavimą. Ankstesnės kadencijos metu Europos Parlamentas laikėsi pozicijos, kad reikia didinti pagalbos veiksmingumą, kuris dabar priskirtas platesnei – vystymosi veiksmingumo – sąvokai, ir pateikė savo indėlį rengiantis ketvirtajam aukšto lygio forumui pagalbos veiksmingumo klausimais. Praėjus penkeriems metams svarbu įvertinti pasaulinių pagalbos ir vystymosi veiksmingumo įsipareigojimų įgyvendinimą. Taip pat tai gera proga paanalizuoti, kaip pagalbos ir vystymosi veiksmingumas galėtų prisidėti siekiant darnaus vystymosi tikslų (DVT) ir įgyvendinant Adis Abebos vystymosi finansavimo darbotvarkę. Atsižvelgiant į naują Darbotvarkę iki 2030 m. ir būtinybę mažesnėmis sąnaudomis padaryti daugiau, ir toliau nepaprastai svarbus yra veiksmingesnis pagalbos teikimas ir vystomasis bendradarbiavimas, siekiant sumažinti skurdą, sustiprinti nacionalinį atsparumą ir suteikti galių vietos bendruomenėms.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Egyetértek a jelentéstevővel, miszerint fokozni kell a polgárok, a helyi közösségek, a vallási alapú szervezetek, a tudományos intézetek és a szakszervezetek fejlesztésben betöltött szerepét; illetve fontosnak tartom, a szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési folyamatba a tervezés, a végrehajtás és az elszámoltatás során is. Helyesnek tartom a jelentés civil társadalmi szervezetekre vonatkozó megállapítását, miszerint független fejlesztési szereplőként kell működniük, és a Bizottságnak javítania kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzájutásuk lehetőségein. A jelentés rávilágít, hogy a fejlesztési segélyek nem lehetnek hatékonyak ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer; ahol nincsenek meg a szükséges környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normák.

Átláthatóságra és a fejlesztési segítségnyújtás nyilvánosság általi támogatására van szükség, amely véglegesen felszámolja a korrupciót. Végül, határozottan egyetértek a jelentéstevő magánszektorra vonatkozó állásfoglalásával, miszerint a vállalkozások fontos partnerek a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Elengedhetetlennek tartom a vállalkozások számára megfelelő környezet kialakítását a partnerországokban, mindenekelőtt az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtését. A fentiek értelmében szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Strinjam se, da je potrebno povečati učinkovitost razvojnega sodelovanja. Načela učinkovitosti pomoči so v številnih državah očitno prispevala k napredku pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, vendar so pri napredku še vedno razlike, prav tako pa niso vse države in vsi razvojni akterji vseskozi v celoti izvajali vseh načel. Zato se strinjam, da je potrebno pozivati vse razvojne akterje, naj se opirajo na zaveze, sprejete od Pariza do Busana, ter obnovijo in okrepijo prizadevanja za povečanje učinkovitosti razvojnega sodelovanja, da bi uresničili ambiciozne cilje iz Agende 2030 ter kar najbolje izkoristili javna in zasebna sredstva za razvoj. Na takšen način bomo lahko podprli razvoj, bolje izkoreninjenjali revščino, zmanjšali neenakosti in podprli zagotavljanje osnovnih javnih storitev.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o učinkovitosti razvojne suradnje. Smatram kako EU treba osigurati učinkovitiju razvojnu suradnju ako se želi postići pravi učinak u ublažavanju siromaštva u kontekstu povećanja humanitarne i razvojne krize i oskudnosti resursa.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the resolution on increasing the effectiveness of development cooperation because it pushed development actors to improve their efforts aimed at achieving the 2030 Agenda's targets. Moreover, it called on the EU Member States to publish their Busan implementation plans and report their efforts prior to the Second High Level Meeting of Global Partnership for Effective Development Cooperation, which will take place from 28 November to 1 December 2016.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – «Fare di più con meno» è uno dei punti cardine della nuova agenda 2030 con cui noi europei intendiamo raggiungere una maggiore efficacia nell'erogazione degli aiuti e nella cooperazione allo sviluppo dei paesi delle aree povere dell'Africa, dell'Asia e del Sud America. Restano infatti cruciali interventi specifici al fine di contribuire ad alleviare la povertà, rafforzare la resilienza nazionale alle criticità ambientali e sanitarie, oltre a conferire autonomia alle comunità locali. I paesi sviluppati devono avere però maggiore consapevolezza che una governance legittima, inclusiva, basata sullo Stato di diritto e sul rispetto dei diritti umani nei paesi in via di sviluppo è un elemento indispensabile affinché l'assistenza allo sviluppo svolga correttamente il proprio ruolo nel ridurre la povertà e migliorare la situazione e le prospettive delle persone. Lo sviluppo etico e sostenibile, anche ambientalmente, è quindi di fondamentale importanza per l'efficacia dello sviluppo e deve essere considerato prioritario rispetto a qualsiasi accordo commerciale. L'UE, in quanto principale donatore mondiale di aiuti allo sviluppo, ha una responsabilità particolare nel migliorare l'efficacia e la responsabilità dell'assistenza in tutto il mondo: la trasparenza, il buon governo e lo Stato di diritto nel mondo in via di sviluppo devono rimanere una nostra preoccupazione centrale.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce rapport vise à améliorer l'efficacité des programmes d'aide au développement. Le rapporteur évoque des pistes de réflexion intéressantes, notamment sur la fragmentation de l'aide et sur le manque de coordination entre les donateurs et les États. Certes, une meilleure coordination entre le cadre pluriannuel commun de programmation de l'Union européenne et les politiques nationales contribuerait à accroître l'efficacité de la coopération au développement. Néanmoins, cela reviendrait à donner de nouvelles prérogatives à la Commission européenne au détriment de notre souveraineté nationale. Par ailleurs, ce rapport préconise d'éradiquer la corruption et le gaspillage dans les pays bénéficiaires afin d'y réduire à terme la dépendance à l'aide au développement. C'est la raison pour laquelle je me suis abstenu sur ce texte.

Cristian-Silviu Buşoi (PPE), *în scris*. – UE s-a angajat de mult timp să îmbunătățească eficacitatea ajutorului și dezvoltării prin intermediul cooperării pentru dezvoltare. Decembrie 2016 va marca a cincea aniversare a adoptării Parteneriatului de la Busan pentru eficacitatea cooperării pentru dezvoltare, angajament politic asumat și de Uniunea Europeană, care vizează obiectivul de ameliorare a calității punerii în aplicare, a gestionării și a utilizării asistenței oficiale pentru dezvoltare, în vederea maximizării impactului său.

În acest sens, Comisia și statele membre ar trebui să elaboreze noi inițiative pentru a consolida proiecte emblematice de cooperare sud-sud și tripartită, la care să participe noi donatori emergenți și alte țări cu venituri medii, bazate pe abordarea provocărilor globale de interes reciproc, fără a pierde perspectiva eradicării sărăciei.

Susțin acest raport, deoarece este absolut necesară valorificarea pe deplin a potențialului cooperării descentralizate cu scopul de a promova agenda privind eficacitatea dezvoltării, respectând în același timp toate garanțiile în ceea ce privește transparența, eficacitatea și coerența și evitând fragmentarea în continuare a arhitecturii ajutorului internațional.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato in favore della relazione in questione perché offre validi suggerimenti per migliorare l'efficacia degli aiuti allo sviluppo. L'UE, essendo il principale donatore, deve continuare a impegnarsi e mantenere la leadership su queste tematiche, affrontandole con le dovute responsabilità, per essere una guida agli sforzi globali. Inoltre, ha il dovere di garantire che la trasparenza e lo Stato di diritto nei paesi in via di sviluppo, restino argomento di preoccupazione sempre attuale. La relazione rende noto il contributo che l'UE può apportare nella lotta alla povertà e nella promozione dello sviluppo, soprattutto nei paesi più in difficoltà. Bisogna utilizzare tutti gli strumenti disponibili per lo sviluppo al fine di vincere le povertà, ridurre le disuguaglianze, fornire servizi pubblici essenziali e sostenere la buona governance, perseguendo gli obiettivi di sviluppo sostenibile e, sulla base di risultati certi, misurare l'efficacia dei finanziamenti.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the non-legislative report on increasing the effectiveness of development cooperation. The EU does not have the legitimacy to order countries, whether they are Member States or third countries, how or when they may use their foreign-aid budget, how much to spend or where it goes. UKIP does not support this growing influence and power of the EU and therefore voted against.

David Casa (PPE), *in writing*. — I agree on the importance of official development aid and sustainable financing for development, while promoting an approach that goes beyond aid and aid-providing agendas. The report calls for a better articulation of the global development architecture and better coordination between all stakeholders, with a strong emphasis on monitoring, transparency, accountability and a shared responsibility for development results.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa relazione in cui si ribadisce che l'Unione europea, in quanto principale donatore mondiale di aiuti allo sviluppo, debba aumentare e migliorare i propri sforzi nel settore. In virtù dell'articolo 208 del TFUE, che stabilisce come obiettivo principale della politica europea di sviluppo la riduzione e l'eliminazione della povertà, ritengo che sia nostro dovere rispettare gli impegni presi, soprattutto perché l'assistenza allo sviluppo può svolgere un ruolo cruciale nella realizzazione degli obiettivi dell'agenda 2030.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – La relazione, per la quale ho espresso voto positivo, valuta l'efficacia e la trasparenza delle politiche dell'Unione europea in materia di cooperazione allo sviluppo. Ritengo che l'Unione, che ad oggi rappresenta il principale donatore di aiuti allo sviluppo su scala mondiale, debba verificare attraverso un opportuno monitoraggio che i fondi che eroga siano utilizzati in modo efficace al fine di massimizzare il proprio contributo all'eradicazione della povertà. Accertarsi che le risorse siano destinate alle popolazioni bisognose mi sembra un imperativo ancor più necessario alla luce dell'attuale scenario mondiale caratterizzato da un aumento delle crisi umanitarie e della carenza di risorse. Sottolineo che una maggiore trasparenza sull'uso dei fondi contribuirà a eradicare la corruzione nei paesi beneficiari e nel lungo periodo a ridurre la dipendenza dagli aiuti. Sono inoltre convinta che le politiche di sviluppo sostenibile vadano attuate tramite una cooperazione con gli attori locali al fine di promuovere la buona governance e di responsabilizzare le Istituzioni dei paesi partner. Infine, credo che l'Unione europea debba farsi promotrice di modelli innovativi di cooperazione coinvolgendo nuovi paesi a reddito medio così come donatori emergenti provenienti dalla società civile e dal settore privato.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση και υπενθυμίζουμε τη μακροχρόνια δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας και της ανάπτυξης μέσω της αναπτυξιακής συνεργασίας.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση σχετικά με την αύξηση της αποτελεσματικότητας της αναπτυξιακής συνεργασίας στοχεύει στην επανεξέταση της στρατηγικής των κρατών ως προς τα προγράμματα ανάπτυξης που καταρτίζουν. Καθώς πρόκειται για μια έκθεση που δρα προς όφελος των κρατών, ψήφισα θετικά.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Voto di astensione per questa relazione in quanto non sembrano esserci segnali concreti di una reale inversione di tendenza sull'efficacia dell'azione di cooperazione da parte dell'UE.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – In realtà preme dunque rimembrare loro il ruolo svolto nella cooperazione allo sviluppo ed è ciò che intendo fare palesando il mio voto favorevole. Tale provvedimento richiede, a cinque anni dagli impegni assunti a Busan, un rinnovo degli stessi congiunto all'intensificazione degli sforzi per accrescere la qualità dell'attuazione del partenariato globale e al conseguimento degli obiettivi dell'agenda 2030. Dal dicembre 2011, tuttavia, molti assetti e certezze sono venuti meno per mano della crisi, pertanto si rende prioritario sconfiggere la crescente povertà in Europa, oltre che nel resto del mondo. Infatti, la disuguaglianza sociale in continuo e impietoso aumento per il combinato disposto dalla crisi, va poi a riflettersi nella formazione di ambienti sociali disillusi dal futuro, in essi è percepita la totale lontananza degli Stati membri e dell'Unione aprendo le porte al degrado. Ovviare a ciò è possibile solamente attraverso politiche di governance sul modello *no-one behind*. Il Parlamento svolge un ruolo fondamentale per il controllo democratico sulle attività di sviluppo condotte dall'UE, raccomandando trasparenza ed equità negli aiuti e adozione di *best practices*.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the report on increasing the effectiveness of development cooperation and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – O reforço da eficácia da ajuda e do desenvolvimento tem sido uma das principais preocupações da UE ao longo destes anos. Com a aproximação da segunda reunião de Alto Nível da Parceria Mundial para uma Cooperação para o Desenvolvimento Eficaz, cumpre fazer um balanço da execução dos compromissos globais em matéria de eficácia da ajuda e do desenvolvimento.

Considero que a UE deve continuar a desempenhar um papel importante de liderança nestas questões e ser um contribuinte de peso para a reflexão e execução das normas em matéria de desenvolvimento.

Não devemos esquecer o papel fundamental da ajuda pública ao desenvolvimento, recordando que a maior parte dos prestadores não cumpriu o seu compromisso de afetar 0,7% do Rendimento Nacional Bruto; devemos envidar esforços para uma maior coordenação e transparência, exigir a melhoria da gestão das finanças públicas e capacidade de absorção dos países beneficiários e uma maior cooperação com os parlamentos nacionais de países terceiros.

Chamo a atenção que só garantindo a paz, o respeito pelos direitos humanos e o primado do Direito, bem como sistemas judiciais independentes e a salvaguarda das minorias, se consegue cumprir estas metas de desenvolvimento e o cumprimento dos Objetivos de Desenvolvimento Sustentável.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione in quanto ribadisce l'importanza degli aiuti allo sviluppo e il finanziamento sostenibile per la cooperazione, promuovendo anche un approccio che va oltre gli aiuti stessi. Il testo si sofferma sulla necessità di una migliore articolazione dell'architettura globale dello sviluppo e un migliore coordinamento tra tutte le parti interessate, con un forte accento sul monitoraggio, sulla trasparenza e sulla responsabilità condivisa per i risultati. È necessario, a mio avviso, che per raggiungere una concreta efficacia degli aiuti non si perdano mai di vista: la titolarità delle priorità di sviluppo dei paesi interessati, l'attenzione ai risultati mediante azioni che riducono in modo durevole la povertà e le disuguaglianze nei paesi in via di sviluppo, i partenariati inclusivi basati sul rispetto reciproco e da ultimo una trasparenza e una responsabilità condivisa sui risultati conseguiti. È necessario proseguire nel percorso avviato dall'UE affinché si identifichino approcci sempre più innovativi allo sviluppo sostenibile unitamente alla definizione dei ruoli e delle responsabilità dei vari attori.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I believe that effectiveness of development funding should be assessed based on concrete results and its contribution to development policy. I agree with the rapporteur that the effectiveness principle, 'Leave No-one Behind', acknowledges the importance of placing a strong focus on poor, vulnerable and marginalised groups.

While this principle would correspond to the general philosophy and the overarching commitment of inclusiveness, I firmly believe that the private sector is an important partner in achieving the SDGs and mobilising further resources for development. In this sense private-sector actors must align with development effectiveness principles and abide by the principles of corporate accountability throughout the whole lifecycle of projects.

Finally, I agree to ensure that companies operating from tax havens do not participate in ODA-financed projects.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – Mi sono espresso a favore del rapporto Preda, poiché riconosce il grande ruolo dell'Unione europea in materia di aiuto allo sviluppo e la necessità di aumentare gli sforzi in quest'ambito al fine di rispettare gli impegni presi come previsto sia dall'articolo 208 del TFUE sia al fine di lavorare di più per il raggiungimento degli Obiettivi di sviluppo sostenibile. Migliorare i nostri sforzi in questo settore significherebbe prepararsi e rispondere in maniera più efficace alle sfide che il prossimo futuro ci riserva, poiché migliorare lo sviluppo porta benefici reciprocamente condivisibili e aiuta a prevenire l'insorgere di nuove problematiche.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque enmarca y legitima la cooperación al desarrollo en la lógica de mercado, reforzando el papel de las empresas dentro de los mecanismos de la cooperación al desarrollo.

El llamamiento que incluye el texto a que los países receptores de ayuda asuman «la introducción de mecanismos de la economía de mercado», «la apertura de sus mercados a una competencia global» o «la movilización del capital privado», es un condicionamiento y un intento de utilizar la cooperación al desarrollo para injerir en la soberanía de cada país a la hora de organizar y regular su economía.

Rechazo la cooperación diseñada para abrir la puerta a los negocios de las empresas europeas en países empobrecidos. Y por tanto, rechazamos este informe que exige y condiciona —en pos de la «eficacia» de la ayuda— que terceros países posibiliten al sector privado el negocio con servicios básicos como las infraestructuras, la sanidad o la educación.

Por el contrario, entiendo que la eficacia de la ayuda pasa por la cooperación y el refuerzo del papel de los Estados de estos países empobrecidos, por el desarrollo de servicios públicos y por el control público de los sectores económicos estratégicos.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – In quanto primo donatore mondiale di aiuti nel campo della cooperazione allo sviluppo l'Unione europea ha la responsabilità di migliorare l'efficacia della sua azione attraverso una cooperazione più effettiva che abbia un impatto reale nell'alleviare la povertà in un contesto di crescenti crisi umanitarie e di scarsità di risorse. La prossima seconda riunione ad alto livello del partenariato globale per un'efficace cooperazione allo sviluppo (GPEDC) offre l'occasione per superare le criticità finora riscontrate e identificare approcci innovativi allo sviluppo sostenibile, affrontando chiaramente la questione dei ruoli e delle responsabilità dei vari attori dello sviluppo in modo differenziato. In questo contesto, credo che l'UE, che ha svolto un ruolo importante sia nella creazione delle attuali norme per l'efficacia degli aiuti e dello sviluppo sia nell'adozione dell'Agenda 2030, dovrebbe continuare ad assumere la leadership su questi temi e contribuire alla riflessione sull'articolazione e sulle sinergie tra questi due elementi, soprattutto nell'attuale fase di implementazione.

Andi Cristea (S&D), *în scris*. – Angajamentele asumate la Busan pentru o cooperare eficientă în scopul dezvoltării au contribuit la definirea unui standard internațional privind eficacitatea ajutorului aplicabil pentru toți actorii din domeniul dezvoltării. Acordul Parteneriatului de la Busan a fost aprobat de 161 de țări și teritorii și 54 de organizații internaționale.

Uniunea Europeană joacă un rol important atât în elaborarea standardelor actuale privind eficacitatea ajutorului, cât și în adoptarea Agendei 2030. Programarea comună se aplică, în prezent, în mai mult de jumătate din țările partenere care beneficiază de asistență pentru dezvoltare din partea UE.

Am votat pentru continuarea acestui drum, dar și pentru intensificarea eforturilor privind eficacitatea ajutorului și a cooperării pentru dezvoltare. Implicarea mai activă din partea societății civile și a reprezentaților aleși în punerea în aplicare a agendei privind eficacitatea dezvoltării reprezintă o prioritate.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Zagłosowałem za przyjęciem sprawozdania w sprawie podniesienia skuteczności współpracy na rzecz rozwoju. Niebywale ważnym aspektem jest dążenie do poprawy pomocy rozwojowej na rzecz państw członkowskich. Uważam, że należy podejmować działania mające na celu poprawę jakości wdrażania pomocy rozwojowej, która zwalcza problemy państw związane z ubóstwem i występującymi nierównościami. W kontekście wdrażania strategii na rzecz rozwoju ważna jest współpraca pomiędzy sektorem prywatnym a publicznym, co przyczyni się do zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. W realizacji strategii poza celami należy uwzględnić jednocześnie fakt, że wyzwania związane z rozwojem zmieniły swój charakter wraz z pojawieniem się nowych globalnych wyzwań, takich jak migracja, bezpieczeństwo żywnościowe, pokój i stabilizacja oraz zmiana klimatu. Uważam, że działania na rzecz rozwoju państw członkowskich są priorytetem działań wspólnoty UE i dlatego zagłosowałem za sprawozdaniem.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – The European Union has a central role in providing aid to countries which are experiencing humanitarian or developing crises. As the biggest development aid donor, the Union needs to improve the effectiveness of its development tools to ensure more effective development cooperation aid to really and truly have an impact on alleviating poverty. I am in favour of the new mechanisms suggested in this report, as it is high time to develop an effective agenda and for the EU to act as a global actor.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Susțin opinia raportorului privind necesitatea ca Parlamentul European să fie informat în mod periodic și în timp util cu privire la poziția adoptată de Comisie în cadrul Comitetului director al GPEDC pentru a-și putea îndeplini rolul esențial privind controlul democratic al politicilor Uniunii Europene.

Consider, totodată, benefice progresele înregistrate și susțin necesitatea asigurării accesului la informații pentru toți partenerii referitor la mecanismele de finanțare și transparența programării, precum și posibilele proiecte și fluxurile de ajutoare având ca destinație cooperarea pentru dezvoltare, în special în contextul Inițiativei internaționale privind transparența ajutoarelor și al înființării site-ului „EU Aid Explorer". Sunt necesare, totodată, o monitorizare corectă, realizarea de analize și schimburi de informații și experiență privind progresele înregistrate în domeniul dezvoltării în țările beneficiare.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the non-legislative report on increasing the effectiveness of development cooperation. The EU does not have the legitimacy to order countries, whether they are Member States or third countries, how or when they may use their foreign-aid budget, how much to spend or where it goes. UKIP does not support this growing influence and power of the EU and therefore voted against.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — Ce rapport sur le renforcement de l'efficacité de la coopération au développement rappelle, à juste titre, l'Union européenne et ses États membres à leurs engagements en matière d'aide au développement consistant à consacrer 0,7% de leur RNB (revenu national brut) à l'aide au développement. J'ai soutenu ce texte qui souligne que si l'aide publique au développement joue un rôle clef dans l'éradication de la pauvreté et la réalisation des objectifs du Millénaire pour le développement (OMD), des progrès dans sa mise en œuvre restent à produire. Il me semble notamment pertinent d'insister sur l'importance de la transparence des régimes fiscaux et de ces flux financiers. La corruption toujours présente dans de nombreux pays bénéficiaires est un obstacle considérable à la réalisation de nos objectifs en matière de développement.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló jelentést. Egyetértek a jelentéstevővel, miszerint fokozni kell a polgárok, a helyi közösségek, a vallási alapú szervezetek, a tudományos intézetek és a szakszervezetek fejlesztésben betöltött szerepét; illetve fontosnak tartom, a szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési folyamatba a tervezés, a végrehajtás és az elszámoltatás során is. Helyesnek tartom a jelentés civil társadalmi szervezetekre vonatkozó megállapítását, miszerint független fejlesztési szereplőként kell működniük, és a Bizottságnak javítania kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzájutásuk lehetőségein.

A jelentés rávilágít, hogy a fejlesztési segélyek nem lehetnek hatékonyak ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer; ahol nincsenek meg a szükséges környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normák. Átláthatóságra és a fejlesztési segítségnyújtás nyilvánosság általi támogatására van szükség, amely véglegesen felszámolja a korrupciót. Végül, határozottan egyetértek a jelentéstevő magánszektorra vonatkozó állásfoglalásával, miszerint a vállalkozások fontos partnerek a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Elengedhetetlennek tartom a vállalkozások számára megfelelő környezet kialakítását a partnerországokban, mindenekelőtt az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtését.

Mark Demesmaeker (ECR), *schriftelijk*. – Vandaag stemde de N-VA-delegatie voor het vergroten van de doeltreffendheid van de ontwikkelingssamenwerking. Aangezien we vaststellen dat er op een groot aantal niveaus kostbare middelen verloren gaan, pleiten wij voor een minder kapitaalintensieve en efficiëntere ontwikkelingssamenwerking. Om dit te bewerkstelligen, is het volgens onze delegatie echter essentieel dat alle geldstromen, zowel direct als indirect, duidelijk in kaart worden gebracht. We kunnen maar op zoek gaan naar schaalvoordelen en andere optimalisaties als we een volledig beeld krijgen van de financiële steun aan alle betrokken landen. Onze partij is daarom van mening dat de ODA-berekeningen (Official Development Assistance, officiële ontwikkelingshulp) niet beperkt mogen blijven tot de directe geldstromen, maar ook de indirecte geldstromen moeten blootleggen.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Ce rapport traite des améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays en voie de développement, notamment africains. En effet, l'Union européenne est le premier donateur au niveau mondial, avec 68 milliards d'euros d'aide au développement en 2015.

Les principaux problèmes mis en exergue sont: la fragmentation de l'aide, le manque de coordination entre donateurs, les agences d'aide et les pays donateurs.

Ce rapport apporte des pistes de réflexion intéressantes, notamment concernant la responsabilisation des États récipiendaires de l'aide financière et une exigence de transparence des programmes.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Подкрепих доклада на колегата Преда относно повишаването на ефективността на сътрудничеството за развитие. ЕС и неговите държави членки биха могли да работят върху нови инициативи за разработване на проекти за тристранно сътрудничество, като привличат нови донори и страните със среден доход.

ЕС би могъл да бъде по-активен в ангажирането на националните парламенти, местните власти, както и частни лица за програмиране и финансови ангажименти, свързани с помощта за развитие, чрез публикуване на специфичните за страната мнения за сътрудничество за развитие.

Подкрепям логиката на проекта на доклада, тъй като трябва да се направи повече (с по-малко финансови ресурси) както на равнище ЕС, така и на световно равнище, за да се повиши ефективността на помощта за развитие. Той одобрява всички предложени принципи на политиката – особено необходимостта да си партнира с частния сектор чрез смесване и публично-частни партньорства.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζουμε την έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης σχετικά με την αύξηση της αποτελεσματικότητας της αναπτυξιακής συνεργασίας, καθώς αντιτασσόμαστε σε μια ενιαία αγορά συνεργασίας με τρίτες χώρες. Η μέχρι τώρα οικονομική πορεία έχει αποδείξει πως η έλλειψη διαφάνειας από τοπικές κοινότητες και εκλεγμένους αντιπροσώπους δεν διασφαλίζει την πραγματική φορολόγηση κερδών εκεί όπου ασκείται η δραστηριότητα, με αποτέλεσμα την παράνομη χρηματοοικονομική ροή.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló jelentést. Egyetértek a jelentéstevővel, miszerint fokozni kell a polgárok, a helyi közösségek, a vallási alapú szervezetek, a tudományos intézetek és a szakszervezetek fejlesztésben betöltött szerepét; illetve fontosnak tartom, a szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési folyamatba a tervezés, a végrehajtás és az elszámoltatás során is. Helyesnek tartom a jelentés civil társadalmi szervezetekre vonatkozó megállapítását, miszerint független fejlesztési szereplőként kell működniük, és a Bizottságnak javítania kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzájutásuk lehetőségein. A jelentés rávilágít, hogy a fejlesztési segélyek nem lehetnek hatékonyak ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer; ahol nincsenek meg a szükséges környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normák.

Átláthatóságra és a fejlesztési segítségnyújtás nyilvánosság általi támogatására van szükség, amely véglegesen felszámolja a korrupciót. Végül, határozottan egyetértek a jelentéstevő magánszektorra vonatkozó állásfoglalásával, miszerint a vállalkozások fontos partnerek a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Elengedhetetlennek tartom a vállalkozások számára megfelelő környezet kialakítását a partnerországokban, mindenekelőtt az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtését.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I abstained in the final vote on this report because although the content was acceptable, it does not address the violation of development effectiveness principles in terms of EU migration policies. I visited the camp in Calais with a Welsh MP colleague to see at first-hand how refugees were having to live. The EU should set a good example.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Abstention: une demande claire est faite à la Commission de favoriser l'accès à la transparence des programmes, d'obtenir des rapports plus fréquents au sujet des efforts déployés, d'informer les parlements nationaux mais aussi les autorités locales et la société civile sur les engagements pris en matière financière.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – As discussões no Parlamento Europeu em torno da eficácia da ajuda ao desenvolvimento são recorrentes. Raramente os relatórios que a abordam vão ao fundo da questão – antes a aproveitam para, quantas vezes de forma cínica e hipócrita, tentar condicionar os países em desenvolvimento, impondo-lhes modelos de organização política do Estado, nomeadamente no que respeita aos modos de organização económica e social. É o que mais uma vez sucede com este relatório.

Defende-se a salvífica economia de mercado, o setor privado, a abertura à concorrência mundial das economias destes países. Enfim, o típico receituário neoliberal que tem provocado os desastres económicos e sociais que estão à vista (nomeadamente em resultado das intervenções do FMI e Banco Mundial).

Sem prejuízo de concordarmos com diversas observações justas contidas no relatório, nomeadamente no que se refere à necessidade de aumento da Ajuda Pública ao Desenvolvimento, à crítica ao incumprimento das metas estabelecidas, entre outros aspetos, o que prevalece é uma certa visão neocolonial – patente nas referências à corrupção, circunscritas a referências aos países recetores da «ajuda» – e desresponsabilizadora da UE e das suas políticas. Nem uma palavra sobre os efeitos nefastos da desregulação e liberalização do comércio, por exemplo.

Raffaele Fitto (ECR), *per iscritto*. – Ho espresso voto favorevole alla presente relazione in quanto ritengo importante migliorare l'efficacia degli aiuti attraverso la cooperazione allo sviluppo. La relazione individua approcci e principi strategici innovativi per incentivare lo sviluppo sostenibile e affrontare in modo chiaro la questione dei ruoli e delle responsabilità dei vari attori impegnati nei progetti di cooperazione. Inoltre, ritengo che il coinvolgimento di enti locali e attori privati nell'assistenza allo sviluppo e il rispetto della titolarità democratica dei paesi beneficiari costituiscano elementi strategici chiave per favorire l'efficienza e l'efficacia degli aiuti e della cooperazione allo sviluppo.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour as it will help the most vulnerable.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Európska únia je ako svetovo najväčší poskytovateľ rozvojovej pomoci osobitne zodpovedná za zlepšovanie účinnosti pomoci EÚ na celom svete a zvyšovanie zodpovednosti, ktorá je s ňou spojená. Na konci roka 2016 uplynie 5 rokov od prijatia tzv. Pusanského partnerstva pre účinnú rozvojovú spoluprácu. Je preto veľmi dôležité, aby sa Európska únia pozerala do budúcnosti a pripravila dôkladný program pre rozvojovú pomoc do roku 2030. Vítam preto, že Európska únia podnikla významné kroky v oblasti zvýšenia transparentnosti pomoci, a zlepšenie spoločného plánovania, ako aj spresnenie merania výsledkov. Európska únia sa musí usilovať aj o väčšiu angažovanosť občianskej spoločnosti do vykonávania programov účinnosti rozvoja.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Mi astengo in quanto in questa relazione non sembrano esserci segnali concreti di una reale inversione di tendenza sull'efficacia dell'azione di cooperazione da parte dell'UE.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης σχετικά με την αύξηση της αποτελεσματικότητας της αναπτυξιακής συνεργασίας, καθώς αντιτάσσομαι σε μια ενιαία αγορά συνεργασίας με τρίτες χώρες. Η μέχρι τώρα οικονομική πορεία έχει αποδείξει πως η έλλειψη διαφάνειας από τοπικές κοινότητες και εκλεγμένους αντιπροσώπους δεν διασφαλίζει την πραγματική φορολόγηση κερδών εκεί όπου ασκείται η δραστηριότητα, με αποτέλεσμα την παράνομη χρηματοοικονομική ροή.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I believe the EU should ensure a more effective development cooperation aid if it wants to have a real impact in alleviating poverty in a context of increasing humanitarian and development crises and scarcity of resources.

The EU, as world's biggest development aid donor, has a special responsibility to improve the effectiveness of and bring more accountability to EU assistance. The EU should lead global efforts in advancing the development effectiveness agenda.

In the previous mandate, Parliament took a stance on the issue of improving aid effectiveness by providing its input in view of the Fourth High Level Forum on Aid Effectiveness. Five years later, it is important to take stock of the implementation of the global commitments achieved then.

The report is thus a good occasion to analyse how aid and development effectiveness could contribute to implementing the SDGs and the Addis Ababa Agenda on Financing for Development.

Our amendments achieved to defend a stronger Global Partnership for Effective Development Cooperation (GPEDC), more inclusive of civil society organisations and with a larger mandate, mainly by ensuring a better south-south and triangular cooperation and more transparency in access to information.

Mariya Gabriel (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de cet excellent rapport qui participe à un positionnement clair et précis de l'Union européenne dans le processus de mise en œuvre de l'agenda 2030 et la réalisation des objectifs de développement durable. Tout en réitérant l'importance de l'engagement d'allouer 0,7% du PIB à l'aide au développement, le rapport encourage une approche innovante et pragmatique, visant également à mobiliser les investissements privés. De plus, le rapport insiste particulièrement sur l'importance de l'inclusivité et des partenariats avec tous les acteurs pour atteindre les ODD. Je me réjouis également que le rapport prenne en considération le rôle des femmes et l'importance de l'égalité hommes-femmes pour garantir l'efficacité de la coopération au développement. Enfin, le rapport a le mérite de rappeler le lien extrêmement étroit entre l'amélioration de la transparence, de la bonne gouvernance et de l'état de droit dans les pays en développement et l'efficacité de la coopération au développement.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló jelentést. Egyetértek a jelentéstevővel, miszerint fokozni kell a polgárok, a helyi közösségek, a vallási alapú szervezetek, a tudományos intézetek és a szakszervezetek fejlesztésben betöltött szerepét; illetve fontosnak tartom, a szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési folyamatba a tervezés, a végrehajtás és az elszámoltatás során is. Helyesnek tartom a jelentés civil társadalmi szervezetekre vonatkozó megállapítását, miszerint független fejlesztési szereplőként kell működniük, és a Bizottságnak javítania kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzájutásuk lehetőségein.

A jelentés rávilágít, hogy a fejlesztési segélyek nem lehetnek hatékonyak ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer; ahol nincsenek meg a szükséges környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normák. Átláthatóságra és a fejlesztési segítségnyújtás nyilvánosság általi támogatása van szükség, amely véglegesen felszámolja a korrupciót. Végül, határozottan egyetértek a jelentéstevő magánszektorra vonatkozó állásfoglalásával, miszerint a vállalkozások fontos partnerek a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Elengedhetetlennek tartom a vállalkozások számára megfelelő környezet kialakítását a partnerországokban, mindenekelőtt az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtését.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe considerando el compromiso de la Unión en materia de ayuda y cooperación al desarrollo. Los compromisos contraídos sobre la base del acervo de la Declaración de París de 2005 y el Programa de Acción de Accra de 2008, han contribuido a establecer una norma internacional sobre la eficacia de la ayuda aplicable a todos los actores del desarrollo, pasando de la eficacia de la ayuda a la eficacia del desarrollo y de una perspectiva Norte/Sur, donante/receptor a un modelo que también hace hincapié en asociaciones y modalidades de financiación no relacionadas con la ayuda. No obstante, queda mucho por hacer, tanto a escala de la Unión como a escala mundial, para aumentar la eficacia de la ayuda y de la cooperación al desarrollo. La Unión, como mayor donante mundial de ayuda al desarrollo, tiene la responsabilidad especial de mejorar la eficacia y dotar de más responsabilidad a su ayuda en todo el mundo, fomentando la eficacia del desarrollo y comprobando la transparencia, la buena gobernanza y el Estado de Derecho.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione sull'efficacia della cooperazione allo sviluppo perché ritengo che l'aiuto pubblico allo sviluppo possa svolgere un ruolo cruciale nel raggiungimento degli obiettivi dell'Agenda 2030 nei paesi a basso reddito, e nella la lotta alla povertà estrema e alla disuguaglianza. Nondimeno, è di fondamentale importanza che sia orientato al principio dell'efficacia.

In altri termini la cooperazione allo sviluppo deve basarsi sulla titolarità democratica dei paesi direttamente interessati, allineamento, potenziamento della capacità a livello locale, trasparenza e responsabilità democratica, monitoraggio dei risultati conseguiti, sull'inclusione, per permettere che la condizionalità degli aiuti rispetti il principio della titolarità democratica.

La riduzione della povertà implica necessariamente l'impiego di tutti gli strumenti della politica per lo sviluppo, tuttavia è chiaro da tempo a questa parte che occorrono anche altri strumenti di politica di sviluppo oltre agli aiuti e alla cooperazione per lo sviluppo, e soprattutto che l'UE e i suoi Stati membri rispettino il proprio storico impegno di destinare lo 0,7% del reddito nazionale lordo agli aiuti, potenziando i propri aiuti allo sviluppo, anche attraverso il bilancio dell'Unione e il Fondo europeo di sviluppo (FES), nonché attuando una chiara tabella di marcia efficace per tenere fede agli impegni.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Als Koordinator meiner EKR-Fraktion für die EU-AKP-Delegation sehe ich in meiner täglichen Arbeit und dem Dialog mit den Schwellenländern die großen Defizite und Ineffizienzen unserer EU-Entwicklungspolitik. Das gilt es zu ändern – auch in unserem eigenen Interesse. Deshalb habe ich für den Bericht über die Steigerung der Wirksamkeit der Entwicklungszusammenarbeit gestimmt.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Die bisher vollzogene Agenda zur Wirksamkeit von Entwicklungszusammenarbeit muss zukünftig gestärkt werden und mit der globalen Entwicklungsarchitektur in ein noch engeres Verhältnis verknüpft werden. Die Europäische Union muss sich dabei auch selbst auferlegten Mechanismen unterwerfen, die eine gerechte, zielgerichtete und projektgebundene Entwicklungshilfe garantieren.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against this report. This is a non-legislative report, which looks at increasing the effectiveness of development cooperation. Calls on the EU Commission to increase transparency and accountability of all actors involved in spending and receiving aid funds. However, it urges the EU and its Member States 'to meet the longstanding commitment to devote 0.7% of GNI (Gross National Income) to aid and to step up their development assistance.' The EU does not have the right to tell any nation state on where and how they can spend their money. In addition to this, the report is asking for more resources to put in place a permanent secretariat for the Global Partnership for Effective Development Cooperation (GPEDC).

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report which sets out the steps the EU should take to meet the Busan commitments on aid effectiveness and to reach its development targets, whilst attempting to 'do more, with less'. The report outlines how the EU can maximise the effectiveness of its development aid and meet its development targets agreed in the Sustainable Development Goals (SDGs).

Michela Giuffrida (S&D), *per iscritto*. – Il mese di dicembre 2016 segnerà il quinto anniversario dell'adozione del partenariato di Busan per un'efficace cooperazione allo sviluppo. È necessario fare un bilancio cinque anni dopo il documento conclusivo del 2011, che segnava una svolta molto significativa e sanciva il definitivo passaggio dal concetto di efficacia degli aiuti a quello di efficacia dello sviluppo, riaffermando la necessità di adempiere agli impegni derivanti dalla dichiarazione di Parigi del 2005 e dalla *Accra Agenda for Action* del 2008. Con il contesto dell'agenda 2030 in mente e le scarse risorse a disposizione data la congiuntura economica sfavorevole, è necessario oggi verificare l'applicazione di alcuni principi e il raggiungimenti degli obiettivi allora sanciti: titolarità dei paesi partner, lo sviluppo basato sui risultati, la partnership inclusiva per lo sviluppo, la trasparenza e la comune responsabilità di tutti gli attori della cooperazione. Ho votato quindi a favore di questa relazione perché indica criteri precisi per farlo e perché ritengo che il nostro ruolo di eurodeputati sia fondamentale per il mantenimento di questi obiettivi tra le priorità dei parlamenti nazionali e dei nostri territori.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución que subraya la plena actualidad de los Principios de Eficacia del Desarrollo. Considero fundamental que la agenda de eficacia sea un pilar clave de la implementación de los Objetivos de Desarrollo Sostenibles. La resolución resalta la importancia de que toda política de desarrollo cumpla con los principios de apropiabilidad y alineamiento con las estrategias de desarrollo nacionales de los distintos países, haciendo hincapié en la necesidad de desligar la ayuda y de la importancia de hacer uso de los sistemas de contratación pública de los países socios como primera opción. La resolución también señala que los agentes del sector privado deben adherirse a los principios de la eficacia del desarrollo y, atenerse a los principios de responsabilidad social de la empresa durante todo el ciclo de vida del proyecto y destaca la necesidad de que el sector privado respete los principios del Derecho internacional y las normas sociales y en materia de medio ambiente, así como, el Pacto Mundial de las Naciones Unidas sobre derechos humanos, los Principios Rectores de las Naciones Unidas sobre las empresas y los derechos humanos, las normas fundamentales de la OIT en materia laboral y la Convención de las Naciones Unidas contra la Corrupción.

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Głosowałam za sprawozdaniem w sprawie poprawy skuteczności współpracy na rzecz rozwoju.

Po pięciu latach od przyjęcia partnerstwa z Pusanu przyszedł czas na podsumowanie realizacji ówczesnych zobowiązań w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju. Rocznica ta stała się również dobrą okazją do dogłębnej analizy i wskazania takich sposobów zwiększenia skuteczności pomocy i rozwoju, aby przyczynić się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju i planu działania z Addis Abeby dotyczącego finansowania rozwoju.

W kontekście nowego programu działań do roku 2030 oraz z uwagi na konieczność uzyskania lepszych efektów wsparcia przy udziale mniejszych nakładów finansowych opracowanie skuteczniejszych metod udzielania pomocy i współpracy na rzecz rozwoju nadal jest niezbędne, by pomóc w ograniczeniu ubóstwa, zwiększeniu odporności krajowej oraz wzmocnieniu pozycji społeczności lokalnych.

W mojej ocenie ważne jest nieustanne wypracowywania nowych, skutecznych metod wsparcia również przy współudziale sektora prywatnego, na przykład w ramach partnerstwa prywatno-publicznego.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report which sets out the steps the EU should take to meet the Busan commitments on aid effectiveness and to reach its development targets, whilst attempting to 'do more, with less'. The report outlines how the EU can maximise the effectiveness of its development aid and meet its development targets agreed in the Sustainable Development Goals (SDGs).

Françoise Grossetête (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui vise à renforcer et à améliorer l'aide au développement dans les pays émergents. Il s'agit d'apporter un soutien qui réponde efficacement aux besoins des populations en difficulté. Par conséquent, nos efforts doivent se concentrer sur la création d'institutions efficaces et réactives, sur des politiques saines, sur une gouvernance démocratique ouverte et sur des mesures de protection contre la corruption au sein de ces pays. À l'heure des défis climatiques et d'une démographie galopante dans les pays en développement, les États membres doivent respecter leurs engagements et établir un agenda d'actions précis pour que demain, ces pays en développement puissent subvenir à leurs propres besoins.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – Egyetértek a jelentéstevővel abban, hogy fokozni kell a polgárok, a helyi közösségek, a vallási alapú szervezetek, a tudományos intézetek és a szakszervezetek fejlesztésben betöltött szerepét; továbbá fontosnak tartom a szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési folyamatba a tervezés, a végrehajtás és az elszámolás során is. Helyesnek tartom a jelentés civil társadalmi szervezetekre vonatkozó megállapítását, miszerint független fejlesztési szereplőként kell működniük, és a Bizottságnak javítania kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzájutás lehetőségein. A jelentés rávilágít arra is, hogy a fejlesztési segélyek nem lehetnek hatékonyak ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer; ahol nincsenek meg a szükséges környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normák.

Átláthatóságra és a fejlesztések nyilvánosság általi támogatására van szükség, amely véglegesen felszámolja a korrupciót. Kiemelendő továbbá a jelentés magánszektorra vonatkozó része, mely rámutat arra, hogy a vállalkozások fontos partnerek a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Elengedhetetlen kis- és középvállalkozások számára megfelelő környezet kialakítása a partnerországokban, de mindenekelőtt az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtése.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέλαβε τη μακροχρόνια δέσμευση για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας και της ανάπτυξης μέσω της αναπτυξιακής συνεργασίας και τον Δεκέμβριο θα είναι η 5η επέτειος της δημιουργίας της εταιρικής σχέσης του Busan για την αποτελεσματική αναπτυξιακή συνεργασία. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η εν λόγω έκθεση τονίζει τον καίριο ρόλο της Επίσημης Αναπτυξιακής Βοήθειας. Επίσης επισημαίνει την ανάγκη να σεβαστεί ο ιδιωτικός τομέας τις αρχές του διεθνούς δικαίου και των κοινωνικών περιβαλλοντικών προτύπων. Για αυτούς τους λόγους υπερψηφίσαμε την έκθεση.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I was happy to support this motion. I support the call on development actors to build on the commitments made from Paris to Busan, and to renew and reinforce their efforts to make development cooperation as effective as possible with a view to achieving the ambitious goals and targets set out in the 2030 Agenda and making the best use of public and private resources for development.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I have voted in favour since I have no objections

Hans-Olaf Henkel (ECR), *in writing*. – The ECR Group supports the logic of the draft report as more needs to be done (with less financial resources) both at EU and global level to increase the effectiveness of development aid. It endorses all suggested policy principles – especially the necessity to partner with the private sector through blending and public-private partnerships. I voted in favour.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló jelentést. Egyetértek a jelentéstevővel, miszerint fokozni kell a polgárok, a helyi közösségek, a vallási alapú szervezetek, a tudományos intézetek és a szakszervezetek fejlesztésben betöltött szerepét; illetve fontosnak tartom, a szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési folyamatba a tervezés, a végrehajtás és az elszámoltatás során is. Helyesnek tartom a jelentés civil társadalmi szervezetekre vonatkozó megállapítását, miszerint független fejlesztési szereplőként kell működniük, és a Bizottságnak javítania kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzájutásuk lehetőségein. A jelentés rávilágít, hogy a fejlesztési segélyek nem lehetnek hatékonyak ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer; ahol nincsenek meg a szükséges környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normák.

Átláthatóságra és a fejlesztési segítségnyújtás nyilvánosság általi támogatása van szükség, amely véglegesen felszámolja a korrupciót. Végül, határozottan egyetértek a jelentéstevő magánszektorra vonatkozó állásfoglalásával, miszerint a vállalkozások fontos partnerek a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Elengedhetetlennek tartom a vállalkozások számára megfelelő környezet kialakítását a partnerországokban, mindenekelőtt az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtését.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – Am votat pentru acest raport care dorește să aibă un impact real în diminuarea sărăciei și să asigure un ajutor de cooperare pentru dezvoltare mai eficient în contextul creșterii crizelor umanitare.

UE este principal donator pentru dezvoltare, fiind responsabil de îmbunătățirea eficientei cooperării.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za Izvješće o povećanju učinkovitosti razvojne suradnje jer smatram da ona ima ključnu ulogu u iskorjenjivanju siromaštva, smanjenju nejednakosti, pružanju bitnih javnih usluga i podupiranju dobrog upravljanja. Službena je razvojna pomoć fleksibilnija, predvidljivija i odgovornija od ostalih tokova koji mogu pridonijeti razvoju. Ovo Izvješće koje podržavam potiče EU i sve države članice da ispune svoju dugoročnu obvezu dodjeljivanja 0,7 % svojeg BND-a za pomoć, da povećaju pomoć koju izdvajaju za razvoj, među ostalim preko proračuna EU-a i Europskog razvojnog fonda, te da usvoje djelotvoran plan kako bi na transparentan, predvidljiv i odgovoran način postigle cilj u vezi s tom obvezom.

Petr Ježek (ALDE), *písemně*. – Podpořil jsem tuto zprávu, protože souhlasím s nástroji a postupy, které vyzdvihuje. Podtrhuje klíčovou úlohu oficiální rozvojové pomoci (ODA) při naplňování stanovených cílů agendy 2030. Klade důraz na adekvátní financování rozvojové politiky a efektivní využití veřejných a soukromých zdrojů. Soukromý sektor disponuje významným potenciálem pro dosažení udržitelných rozvojových cílů, zejména v oblasti dodržování lidských práv, sociální inkluze a udržitelnosti projektů.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Christian Dan Preda relatif à l'amélioration de l'efficacité de la coopération au développement. Dans un souci de répondre à l'exigence «de faire plus avec moins» le rapport met en avant les moyens pour améliorer l'efficacité des aides au développement allouées aux pays en difficulté. En tant que premier donateur mondial en matière d'aide au développement, il est important que l'Union se dote d'outils opérants pour contribuer à la l'éradication de la pauvreté et la promotion des objectifs de développement durable.

Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui fait un bilan de l'efficacité de la coopération au développement cinq ans après l'adoption à Busan du partenariat pour une action efficace et avant le second Sommet du partenariat mondial pour une coopération efficace au développement qui se tiendra en décembre à Nairobi. Rappelant à la fois l'importance de l'aide publique au développement et l'exigence de «faire plus avec moins», le rapport prône des mesures d'impact, une meilleure coordination ou encore l'implication des acteurs locaux et de la société civile.

Εύα Καϊλή (S&D), *γραπτώς*. – Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος πάροχος αναπτυξιακής βοήθειας στον κόσμο. Έχει αναλάβει υποχρεώσεις και ορίσει προτεραιότητες σε σχέση με αναπτυξιακούς στρατηγικούς στόχους, και επομένως είναι απαραίτητο να εξετάσουμε ποια είναι η αποτελεσματικότητα των πρακτικών που έχουμε ακολουθήσει σε σχέση με τους στόχους που θέσαμε μέχρι τώρα, όπως και, δεδομένων των σημερινών οικονομικών περιορισμών, να βρούμε τρόπους συνεχούς αξιολόγησης της επίδρασης των πρακτικών μας στην ανάπτυξη, ώστε να μην υποχωρήσουμε ως Ευρωπαϊκή Ένωση στον διεθνή αναπτυξιακό μας ρόλο, αλλά την ίδια ώρα να χρησιμοποιήσουμε εξυπνότερα και καλύτερα τους πόρους που διαθέτουμε.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich unterstütze den Bericht zur Steigerung der Wirksamkeit der Entwicklungszusammenarbeit. Dieser Bericht verfolgt ausgeglichene Ziele und trägt hoffentlich zu einer Effizienzsteigerung bei der Entwicklungszusammenarbeit bei. Die darin enthaltenen Vorschläge zielen nicht nur darauf ab, dass entwickelte Länder mehr geben müssen, sondern nehmen auch Entwicklungsländer in die Pflicht, mehr Verantwortung zu übernehmen.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report, as part of the EU's commitment to improving the effectiveness of development aid to make sure aid spending is as effective as possible and reaches its intended targets.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Dlouhodobým závazkem EU je zlepšovat účinnost pomoci a rozvoje prostřednictvím rozvojové spolupráce. Proto jsem při hlasování o zvýšení účinnosti rozvojové pomoci hlasovala pro. Oficiální rozvojová pomoc hraje důležitou roli v boji proti chudobě, při odstraňování nerovností, při podpoře rozvoje, zejména nejméně rozvinutých zemí a při prosazování přístupu nejvíce znevýhodněných a zranitelných skupin ke kvalitním veřejným službám, vzdělávání a zdravotnictví. Flexibilnější a předvídatelnější rozvojová pomoc je cestou ke snížení ilegálních toků finančních prostředků, k podpoře spolupráce za účelem obecnějšího zvýšení transparentnosti daňových režimů a finančních toků. Zásadní roli v tomto ohledu budou zajisté hrát nadnárodní společnosti a finanční instituce, které si musí uvědomit svou zodpovědnost, kterou v této problematice mají. Teď je na parlamentech přijímacích zemí, aby přijaly vnitrostátní politiky rozvojové pomoci a zlepšily tak odpovědnost dárců i přijímacích vlád, posílily správu veřejných financí a schopnost čerpat finanční prostředky, zefektivnily daňové systémy a zlepšily podmínky pro získání rozpočtové podpory a v dlouhodobém horizontu i snížily svou závislost na pomoci.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – Egyetértek a jelentéstevővel, miszerint fokozni kell a polgárok, a helyi közösségek, a vallási alapú szervezetek, a tudományos intézetek és a szakszervezetek fejlesztésben betöltött szerepét; illetve fontosnak tartom, a szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési folyamatba a tervezés, a végrehajtás és az elszámoltatás során is. Helyesnek tartom a jelentés civil társadalmi szervezetekre vonatkozó megállapítását, miszerint független fejlesztési szereplőként kell működniük, és a Bizottságnak javítania kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzájutásuk lehetőségein. A jelentés rávilágít, hogy a fejlesztési segélyek nem lehetnek hatékonyak ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság, a pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer; ahol nincsenek meg a szükséges környezetvédelmi, szociális és munkaügyi normák.

Átláthatóságra és a fejlesztési segítségnyújtás nyilvánosság általi támogatása van szükség, amely véglegesen felszámolja a korrupciót. Végül, határozottan egyetértek a jelentéstevő magánszektorra vonatkozó állásfoglalásával, miszerint a vállalkozások fontos partnerek a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Elengedhetetlennek tartom a vállalkozások számára megfelelő környezet kialakítását a partnerországokban, mindenekelőtt az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtését.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – Although the EU is the world's biggest aid donor, many problems still exist concerning the effectiveness of delivered development aid. I voted in favour since the report urges the EU and its Member States to keep the promise about devoting 0.7% of their GNI to development aid, empowers civil society organisations in third countries, makes a principle of ownership more achievable and prevents involvement of offshore companies in the project implementation process.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Подкрепих доклада относно увеличаването на ефективността на сътрудничеството за развитие, тъй като той подпомага поетия от ЕС дългосрочен ангажимент за разработване на стандарти за ефективност на помощта за развитие, както и за приемането на Програмата до 2030 г.

ЕС е основен финансов донор в подкрепа на развитието на държави, които изпитват финансови затруднения, както и основен фактор в борбата с изкореняването на бедността до 2030г. Приветствам идеята за глобално партньорство и съвместното определяне на приоритетите за устойчиво развитие и ефективността на сътрудничеството за развитие между международните донори, националните правителства, частния сектор и гражданското общество. Сътрудничеството на международно ниво ще спомогне за по-голяма ефективност на помощта там, където има най-голяма нужда.

Смятам, че ЕС трябва да играе водеща роля в международните усилия за постигане на напредък по програмата за ефективност на развитието. Същевременно ЕС трябва да бъде гарант за мира, зачитането на правата на човека и принципите на правовата държава като основни предпоставки за прозрачното управление на предоставените ресурси на държавите, които се възползват от помощта. От своя страна, основен ангажимент на тези държави е да водят прозрачна и целенасочена политика за изпълнение на целите за устойчиво развитие на Програмата до 2030г.

Cécile Kashetu Kyenge (S&D), *per iscritto*. – L'aiuto allo sviluppo svolge un ruolo essenziale nella lotta contro la povertà e l'eliminazione delle disuguaglianze; tuttavia questi aiuti non possono raggiungere efficacemente la loro finalità se impiegati in contesti in cui mancano la pace, il rispetto per i diritti umani e lo Stato di diritto, un sistema giudiziario imparziale, norme e tutele sociali, ambientali e lavorative, processi decisionali inclusivi. Per tale ragione chiediamo a tutti gli attori del settore pubblico e privato di moltiplicare i loro sforzi nel promuovere il progresso in un contesto di governance legittima e inclusiva, basata sullo Stato di diritto e il rispetto dei diritti umani. L'UE e gli Stati membri devono impegnarsi rispettare il proprio impegno di destinare lo 0,7% del reddito nazionale lordo agli aiuti, a potenziare i propri aiuti allo sviluppo, anche attraverso il bilancio dell'Unione e il Fondo europeo di sviluppo. Chiediamo inoltre che venga attuata una tabella di marcia efficace per tener fede agli impegni in modo trasparente e responsabile. Al Parlamento europeo dovrebbe essere garantita la possibilità di svolgere il suo ruolo di controllo democratico per tutte le politiche condotte dall'UE, comprese le politiche di sviluppo.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – I supported the resolution because the EU is the world's biggest development aid donor and as such it has a special responsibility to improve the effectiveness of aid and development cooperation. In fact, this is necessary because aid and development effectiveness can play a crucial role in implementation of the 2030 Agenda for Sustainable Development and the achievement of the SDGs. In this context, the EU should enhance the accountability, transparency and visibility of EU aid in order to improve its quality and thus help developing countries achieve the Millennium Development Goals. The EU has played a major role both in building the current standards for aid and development effectiveness, and in the adoption of Agenda 2030, therefore I believe it should continue to assume leadership on these issues. Last but not least, aid and development effectiveness is in the interest of the EU because the fragmentation of the aid effort means an additional cost of between EUR 2 and 3 billion a year for the EU. Certainly, with more effective aid delivery and development cooperation the EU can 'do more, with less'.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — È compito dell'UE quello di migliorare l'efficacia degli aiuti e dello sviluppo tramite programmi a lungo termine. Nel dicembre 2016 si celebrerà il quinto anniversario dell'adozione del partenariato di Busan per un'efficace cooperazione allo sviluppo e la definizione dei principi comuni per l'efficacia dello sviluppo, tra cui l'inclusione, la trasparenza e la responsabilità condivisa, e l'adozione di politiche mirate. Parallelamente, alla fine di novembre 2016 si terrà a Nairobi la seconda riunione ad alto livello del partenariato globale per un'efficace cooperazione allo sviluppo (GPEDC), che ha il compito di monitorare l'attuazione degli impegni concordati a Busan. La relazione oggi approvata riafferma l'importanza degli aiuti ufficiali allo sviluppo e il finanziamento sostenibile per lo sviluppo, facendo un'analisi di successo dell'attuazione di questi impegni globali. Il report chiede che l'UE continui a svolgere un ruolo di leadership rafforzando gli sforzi nel campo, articolando meglio l'architettura globale dello sviluppo e promuovendo una migliore coordinazione. In questo contesto, si sottolinea costantemente l'importanza di applicare i principi comuni per l'efficacia dello sviluppo definiti precedentemente.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – Je me suis abstenue sur le rapport intitulé «Améliorer l'efficacité de la coopération au développement».

Ce rapport pointe les améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays en voie de développement, notamment africains. Il traite à la fois de problèmes comme la fragmentation de l'aide, et du manque de coordination entre donateurs, agences d'aide et pays donateurs. En effet, l'Union est le premier donateur au niveau mondial. L'aide européenne est victime d'une dispersion, puisque près de 75% de celle-ci est allouée par les États membres selon des procédures nationales afin de garder un lien fort vers d'anciennes colonies (France, Pays-Bas, Espagne, etc.). La Commission veut jouer un rôle plus important, au détriment, comme toujours, des États membres. Cependant, le rapport apporte quelques pistes intéressantes comme la nécessité d'inclure tous les participants (y compris les acteurs locaux, la société civile, le secteur privé, les parlements nationaux, les syndicats) avec comme corollaire une responsabilisation plus forte. Les pays bénéficiaires sont encouragés à adopter des politiques nationales de développement, à consolider les finances publiques et à éradiquer corruption et gaspillage, afin de réduire à terme la dépendance à l'aide au développement.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Ce rapport pointe les améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays en voie de développement, notamment africains. L'aide européenne est victime d'une dispersion puisque près de 75% de celle-ci est allouée par les États membres selon des procédures nationales afin de garder un lien fort vers d'anciennes colonies (France, Pays-Bas, Espagne, etc.). C'est un problème récurrent dans cette commission: la nécessité d'une coordination accrue avec les politiques nationales. Je me suis abstenu sur ce texte.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque evalúa la aplicación de los compromisos globales sobre la eficacia de la ayuda y del desarrollo, así como, la propuesta para la realización de los objetivos de desarrollo sostenible (ODS) y a la Agenda de Acción de Adís Abeba sobre la Financiación para el Desarrollo. Hace hincapié en que queda mucho por hacer, tanto a escala de la Unión como a escala mundial, para aumentar la eficacia de la ayuda y de la cooperación al desarrollo.

Se pide a los Estados miembros la puesta en marcha planes de ejecución, que aumenten sus aportaciones y que cumplan sus compromisos mediante una hoja de ruta que asegure predictibilidad y trasparencia. Se alienta a todos los donantes a que hagan más esfuerzos para que la información y los datos sean más accesibles.

Finalmente, pide a la Comisión, a las delegaciones de la Unión y a las agencias de los Estados miembros que informen a los parlamentos nacionales y a las autoridades regionales y locales, así como a los agentes privados y a la sociedad civil, sobre la programación y los compromisos financieros en relación con la ayuda al desarrollo.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque enmarca y legitima la cooperación al desarrollo en la lógica de mercado, reforzando el papel de las empresas dentro de los mecanismos de la cooperación al desarrollo.

El llamamiento que incluye el texto a que los países receptores de ayuda asuman «la introducción de mecanismos de la economía de mercado», «la apertura de sus mercados a una competencia global» o «la movilización del capital privado», es un condicionamiento y un intento de utilizar la cooperación al desarrollo para injerir en la soberanía de cada país a la hora de organizar y regular su economía.

Rechazo la cooperación diseñada para abrir la puerta a los negocios de las empresas europeas en países empobrecidos. Y por tanto, rechazamos este informe que exige y condiciona —en pos de la «eficacia» de la ayuda— que terceros países posibiliten al sector privado el negocio con servicios básicos como las infraestructuras, la sanidad o la educación.

Por el contrario, entiendo que la eficacia de la ayuda pasa por la cooperación y el refuerzo del papel de los Estados de estos países empobrecidos, por el desarrollo de servicios públicos y por el control público de los sectores económicos estratégicos.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente informe destaca que una gobernanza legítima e inclusiva, basada en el Estado de Derecho y el respeto de los derechos humanos en los países en desarrollo, constituye un elemento indispensable para que la ayuda al desarrollo desempeñe adecuadamente su papel en la reducción de la pobreza y la mejora de la situación y las perspectivas de las personas.

La Unión, como mayor donante mundial de ayuda al desarrollo, tiene la responsabilidad especial de mejorar la eficacia y dotar de más responsabilidad a la ayuda de la Unión en todo el mundo. Además, la Unión debería liderar los esfuerzos mundiales para promover el programa de fomento de la eficacia del desarrollo y comprobar que la transparencia, la buena gobernanza y el Estado de Derecho en el mundo en desarrollo siguen siendo una preocupación primordial.

Doy mi voto favorable al presente informe por estar de acuerdo con dichos objetivos.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – The EU has a long-standing commitment to development cooperation. I voted in favour of this report encompassing the sustainable development goals.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – EU, kao najveći svjetski donator razvojne pomoći, ima posebnu odgovornost u poboljšanju učinkovitosti i povećanju odgovornosti za pomoć koju pruža diljem svijeta. Izvješće naglašava nužnost da EU postane predvodnik globalnih napora za poticanje provedbe programa razvojne učinkovitosti i brinuti se za to da transparentnost, dobro upravljanje i vladavina prava budu najviši prioritet u zemljama u razvoju. Globalno partnerstvo temelji se na sporazumu o Partnerstvu iz Busana iz prosinca 2011., koji je podržala 161 zemlja i područje te 54 međunarodne organizacije. Jedna od njegovih glavnih značajki jest uključivost, budući da okuplja širok raspon dionika, u cilju poticanja i potpomaganja učinkovite razvojne suradnje. Izvješće naglašava da EU, koja je imala jednu od glavnih uloga u pripremi trenutačnih standarda za učinkovitost pomoći i razvoja i u usvajanju Programa održivog razvoja do 2030., treba i dalje biti predvodnik u tim područjima i doprinijeti razmatranju njihova povezivanja i međusobnih sinergija. EU je poduzela važne korake u pogledu povećanja transparentnosti pomoći, unaprjeđenja zajedničkog programiranja, rješavanja problema sukoba i nestabilnosti te mjerenja rezultata.

Podržala sam ovo izvješće koje naglašava i nužnost da države korisnice razvojne pomoći poštuju ljudska prava i imaju legitimno i uključivo vladanje, kako bi razvojna pomoć koju primaju pomogla u smanjenju siromaštva.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – I support the efforts made to ensure that all actors concerned have access to information on transparency of development cooperation programming, funding mechanisms, projects and aid flows, in particular in the context of the International Aid Transparency Initiative and the setting-up of the 'EU Aid Explorer' website. Major steps still need to be taken in this regard, and called for further significant efforts be urgently made by all donors to make information and data more accessible, timely and comparable.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – Únia patrí k hlavným aktérom rozvojovej pomoci. Je súčasťou rozvojovej politiky, ktorá je pri účinnom vykonávaní cestou na riešenie mnohých problémov dnešného sveta. Pri správnom fungovaní pomáha riešiť nielen chudobu, ale aj nestabilitu a konflikty v regiónoch. Jej realizácia vyžaduje vysokú mieru zodpovednosti od Únie aj členských štátov, pretože je aj prostriedkom politického riešenia demokracie, zavádzania právneho štátu a funkčnej verejnej správy. Aby nedochádzalo k zneužívaniu, musí byť poskytovaná cielene, účinne a predovšetkým transparentne.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση σχετικά με την αύξηση της αποτελεσματικότητας της αναπτυξιακής συνεργασίας, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 21 Νοεμβρίου 2016, καθώς και διότι η εν λόγω έκθεση δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – Je me suis abstenu pour ce texte.

Ce rapport a pour objectif d'améliorer le système de distribution d'aides financières aux pays en voie de développement, notamment les pays africains. Le rapporteur remarque que l'aide européenne est en grosse partie gaspillée à cause de sa fragmentation et du manque de coordination entre les agences d'aides et les pays donateurs.

Le rapport encourage donc les pays donateurs à augmenter le niveau de coordination, et les pays bénéficiaires à adopter des politiques nationales de développement, à consolider les finances publiques et à lutter contre la corruption et le gaspillage. Ces mesures ont pour objectif de réduire, à long-terme, la dépendance aux aides internationales des pays en voie de développement.

Cependant, ce texte reste très intégrationniste. Il critique le système actuel dans lequel les États membres ont une grande liberté quant à l'allocation des aides aux pays de leur choix (par exemple, les anciennes colonies avec lesquelles les liens économiques restent forts). En revanche, il envisage une coordination accrue au niveau européen, ce à quoi nous nous opposons.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on increasing the effectiveness of development cooperation. Supporting the aforementioned section will contribute to the EU's long-standing commitment to development in the form of alleviation of poverty and empowering of local communities in third-world countries. A number of issues have been identified, and, therefore, by supporting the report those issues will gain importance and will comply with development effectiveness. Development includes properly reducing poverty, securing the rule of law and the protection of human rights in those countries. Hence, my vote in favour.

Marisa Matias (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório propõe medidas de reforço da eficácia da cooperação para o desenvolvimento em todos os países, baseado na Parceria Global para uma Cooperação Eficaz para o Desenvolvimento (GPEDC).

Entre as diversas medidas propostas, pode salientar-se a necessidade de o sector privado respeitar os princípios de direito internacional e as normas sociais e ambientais, visando que Comissão Europeia assegure que as empresas que operam a partir de paraísos fiscais não participem em projetos financiados pela Ajuda Pública ao Desenvolvimento. Votei a favor.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už šį EP pranešimą. Vystomojo bendradarbiavimo pagalbos veiksmingumo didinimas yra būtinas. ES yra didžiausia paramos vystymuisi teikėja, todėl turime užsitikrinti, kad finansavimo mechanizmai būtų skaidrūs visuose projektų ir pagalbos srautų etapuose, prisidėtų prie skurdo mažinimo ir suteiktų galių vietos bendruomenėms.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Face aux défis mondiaux croissants tels que les migrations, y compris liées au climat, la sécurité alimentaire et la paix, ce rapport encourage une meilleure coopération et coordination de l'aide au développement au niveau international. Il rappelle l'engagement des États à consacrer 0,7% de leur revenu national à l'aide publique au développement. Il souligne que toute politique de développement et d'éradication de la pauvreté doit se faire par la promotion des services de l'État et donner les moyens de produire et consommer local. D'un côté, il note donc que «le renforcement des systèmes nationaux de marchés publics est un élément essentiel». Mais de l'autre, il conditionne les aides à l'ouverture à la concurrence mondiale. Il souligne l'obligation pour le secteur privé de respecter les normes internationales en matière sociale et environnementale. Mais de l'autre, il l'encourage à participer à l'élaboration des politiques de développement. Enfin, il met en garde, bien timidement, contre la politique européenne actuelle qui siphonne l'aide au développement au profit d'opérations de renvois des migrants. Dans ces conditions, je m'abstiens.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Ce rapport vise à améliorer les programmes d'aides aux pays en voie de développement notamment africains. En effet, plusieurs problèmes sont mis en lumières comme la fragmentation des aides et le manque de coordination entre donateurs. À noter que l'Union européenne est le premier donateur au niveau mondial (68 milliards d'euros en 2015).

La nécessaire coordination entre l'Europe et les politiques nationales pour clarifier le champ de la politique de développement n'aura pour effet que de renforcer le pouvoir de la Commission européenne.

C'est donc pour cette raison que je me suis abstenue sur ce rapport.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A UE tem um compromisso de longa data para melhorar a eficácia da ajuda e do desenvolvimento através da cooperação para o desenvolvimento.

A UE, que desempenhou um papel importante tanto na criação das atuais normas para a eficácia da ajuda e do desenvolvimento, como na adoção da Agenda 2030, deve continuar a assumir a liderança nestas questões e a contribuir para a reflexão sobre a articulação e as sinergias entre ambas, agora que entrámos na fase de execução.

A UE, enquanto maior doador à escala mundial de ajuda para o desenvolvimento, tem uma responsabilidade especial no sentido de melhorar a eficácia e assegurar uma maior responsabilização relativamente à assistência da UE em todo o mundo.

Além disso, a UE deve liderar os esforços globais para fazer avançar a agenda para a eficácia do desenvolvimento e acautelar que a transparência, a boa governação e o primado do Direito no mundo em desenvolvimento continuem a ser uma preocupação fundamental.

Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this report because, amongst others, it will make EU development aid more efficient with measures to combat corruption, it emphasises the importance of civil society organisations, it increases the complementarity of different aid packages and it also collaborates with the private sector to identify other development resources.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — L'Union Européenne est le premier contributeur en matière d'aide au développement. En votant en faveur du renforcement de l'efficacité de la coopération au développement nous montrons une fois encore l'importance que nous attachons à notre engagement qui est de contribuer à la réalisation des objectifs de développement durable (ODD) comme repris dans l'Agenda 2030. Nous reconnaissons que l'élimination de toutes les formes de pauvreté s'accompagne d'abord d'une approche coopérative avec les pays défavorisés à qui incombe au premier chef la responsabilité d'atteindre ces objectifs. Notre engagement pris à Busan nous rappelle que l'efficacité de cette coopération repose aussi l'aspect inclusif, reprenant les organisations internationales et régionales, mais aussi les organes nationaux (parlements, société civile, et secteur privé). Cet aspect devrait être renforcer en mobilisant davantage d'acteurs autour de la problématique du développement qui sont pleinement capable de reconnaître leur responsabilité afin d'améliorer ce domaine dans un environnement de paix respectant des droits de l'homme et de l'état de droit.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne* — Na konci novembra 2016 sa v Nairobi uskutoční druhé zasadnutie Globálneho partnerstva pre účinnú rozvojovú spoluprácu (GPEDC) na vysokej úrovni, cieľom ktorého bude zhodnotenie globálnych záväzkov tykajúcich sa účinnosti pomoci a rozvoja prijatých v Busane. Účinnejšie poskytovanie pomoci a účinnejšia rozvojová spolupráca má naďalej kľúčový význam, aby sa prispelo k zmierneniu chudoby, posilneniu národnej stability a postavenia miestnych komunít, najmä preto, že sa snažíme dosiahnuť viac výsledkov s menším úsilím. Jedným z hlavných znakov GPEDC je inkluzívnosť, pretože združuje široké spektrum zúčastnených strán. Na tomto stretnutí je potrebné identifikovať inovatívne prístupy k trvalo udržateľnému rozvoju a jasne vymedziť úlohy a zodpovednosť rôznych aktérov rozvoja. Jednou z oblastí, v ktorej by GPEDC mohlo podstatne prispieť, je zodpovednosť za účinnosť rozvoja zameraná na vykonávanie cieľov udržateľného rozvoja. Potenciál má však, aj pokiaľ ide o zabezpečovanie spôsobov spolupráce s aktérmi, ktorí nepatria medzi darcovské krajiny OECD. EÚ ako svetovo najväčší poskytovateľ rozvojovej pomoci je osobitne zodpovedná za zlepšovanie účinnosti pomoci EÚ na celom svete a zvyšovanie zodpovednosti, ktorá je s ňou spojená. Mala by byť na čele svetového úsilia o napredovanie plnenia programu rozvojovej účinnosti a zabezpečenie toho, aby v popredí úsilia stáli transparentnosť, dobrá správa vecí verejných a zásady právneho štátu.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report, because I agree that the EU should ensure more effective development cooperation aid if it wants to have a real impact in alleviating poverty in the context of increasing humanitarian and development crises and scarcity of resources.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Fejlesztési Bizottság állásfoglalás-tervezete leszögezi: az Unió hosszú ideje elkötelezett amellett, hogy fejlesztési együttműködés révén javítsa a támogatások és a fejlesztések hatékonyságát. Ugyanakkor mint a világ legnagyobb fejlesztésisegély-adományozója, kiemelt felelősséget visel a hatékonyság javításáért és azért, hogy fokozza az elosztott uniós támogatások elszámoltathatóságát az egész világon. Mindezeken túl az Uniónak kell vezetnie a fejlesztéshatékonysági menetrend előmozdítására irányuló globális erőfeszítéseket, és gondoskodnia kell arról, hogy az átláthatóság, a jó kormányzás és a jogállamiság továbbra is központi jelentőségű szempont maradjon a fejlődő világban.

2016 decemberében lesz a hatékony fejlesztési együttműködésére irányuló puszani partnerség elfogadásának ötödik évfordulója. Ugyanebben az időben, 2016 novemberének végén a kenyai Nairobiban összeül a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség (GPEDC) második magas szintű találkozója, amely figyelemmel kíséri a puszani kötelezettségvállalások végrehajtását. A tervezet hangsúlyozza: öt év elteltével fontos számba venni a támogatások és a fejlesztések hatékonyságával kapcsolatos globális kötelezettségek végrehajtását. Ezt az alkalmat annak elemzésére is jó lehetőségnek tekinti, hogy a támogatások és a fejlesztések hatékonysága milyen módon járulhat hozzá a fenntartható fejlesztési célok, valamint a fejlesztésfinanszírozásról szóló addisz-abebai menetrend végrehajtásához. A tervezetet megszavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Ce rapport pointe les améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays en voie de développement, notamment africains. L'aide européenne est victime d'une dispersion puisque près de 75 % de celle-ci est allouée par les États membres. C'est un problème récurrent: la nécessité d'une coordination accrue avec les politiques nationales. Il existe en effet un cadre pluriannuel commun de programmation entre l'Union et les États membres, dans un certain nombre de pays bénéficiaires de l'aide européenne, et certains souhaitent clarifier radicalement les champs des politiques d'aide au développement de l'Union et des États membres. Et, forcément, cela va à l'encontre de notre philosophie, puisqu'en filigrane, c'est donner plus de pouvoirs à la Commission. Ce rapport apporte quelques pistes intéressantes comme la nécessité d'inclure tous les participants (y compris les acteurs locaux, la société civile, le secteur privé, les parlements nationaux, les syndicats), avec comme corollaire une responsabilisation plus forte. Les pays bénéficiaires sont encouragés à adopter des politiques nationales de développement, à consolider les finances publiques et à éradiquer corruption et gaspillage, afin de réduire à terme la dépendance à l'aide au développement.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Ce texte propose quelques réflexions intéressantes notamment sur la meilleure coopération entre donateurs et la lutte contre la corruption, mais il aurait pour effet d'accroître les pouvoirs de la Commission. Je m'abstiens donc sur ce texte.

Claude Moraes (S&D), *in writing*. – The EU is committed to improving the effectiveness of development aid to make sure aid spending is as effective as possible and reaches its intended targets. I voted in favour of this report as it sets out the steps the EU should take to meet the Busan commitments on aid effectiveness and to reach its development targets, whilst attempting to 'do more, with less'. The report forms a good outline on how the EU can maximise the effectiveness of its development aid and meet its development targets agreed in the Sustainable Development Goals (SDGs).

Alessandra Mussolini (NI), *per iscritto*. – L'Unione europea si è assunta l'impegno a lungo termine di migliorare l'efficacia degli aiuti e dello sviluppo attraverso la cooperazione allo sviluppo. Ho votato a favore del provvedimento auspicando una migliore articolazione dell'architettura globale e un migliore coordinamento tra tutte le parti interessate, con un forte accento sul monitoraggio, trasparenza, responsabilità e una responsabilità condivisa per i risultati dello sviluppo.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Támogatom a jelentést. Ahogy azt az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló csúcstalálkozóján elfogadott „Világunk átalakítása: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend" című dokumentumban is rögzítettük, minden országnak komoly figyelmet kell szentelnie a fenntartható fejlődést célzó politikákra és azok végrehajtására is. A fejlesztési projektek finanszírozása közös feladatunk, azokat közösen kell teljesítenünk. Örülök annak, hogy a jelentés foglalkozik a magánszektor résztvevőivel és hogy felhívja a figyelmet arra, hogy a magánszektor szereplőinek is felelősséget kell vállalniuk a fenntartható fejlődés elérésében, így például az ILO alapvető munkaügyi normáinak vagy az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó irányelvek betartásában.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – In 2011 the Busan Partnership was agreed upon in South Korea by a wide range of governments and organisations for effective development cooperation. I voted for this report that will advance development effectiveness by increasing aid transparency, improving joint programming and addressing the issues of conflict and fragility.

Момчил Неков (S&D), *в писмена форма*. – Подкрепих резолюцията на г-н Преда, тъй като считам, че Глобалното партньорство за ефективно сътрудничество за развитие трябва да се разглежда в контекста на изпълнението на Програмата до 2030 г. и програмата за действие от Адис Абеба.

Трябва да бъде взет предвид фактът, че акцентът се измества от „ефективност на помощта“, което се отнася до традиционната публична помощ за развитие, към понятието „ефективност на сътрудничеството за развитие“.

Помощта за развитие и сътрудничеството са необходими, но недостатъчни фактори за ефективното премахване на бедността и насърчаването на целите за устойчиво развитие. Ето защо смятам, че ЕС може да се поучи от опита на държави като Китай, Бразилия, Русия и Индия, които притежават експертни познания и технологии в областта на развитието.

Имайки предвид, че помощта за развитие играе важна роля в борбата с бедността, както и в подобряването на достъпа до качествени обществени услуги за най-нуждаещите се уязвими групи, подкрепям идеята за кодифициране и укрепване на механизмите и практиките. Считам, че това би допринесло за по-добро взаимно допълване и ефективна координация на помощта за развитие сред държавите.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport care propune, în mod ambițios, tuturor actorilor din domeniul dezvoltării să se coordoneze în conformitate cu angajamentele asumate la Paris și Busan pentru atingerea obiectivelor din Agenda 2030 în ceea ce privește folosirea optimă a resurselor publice și private pentru dezvoltare.

Raportul subliniază, de altfel, rolul esențial al AOD (asistența oficială pentru dezvoltare) în ceea ce privește eradicarea sărăciei, reducerea inegalităților, furnizarea de servicii publice esențiale și sprijinirea bunei guvernanțe.

Un alt factor care m-a determinat să susțin acest raport este faptul că el readuce în discuție angajamentul de lungă durată luat de statele membre ale UE de a aloca 0,7% din VNB pentru ajutor și de a își consolida asistența pentru dezvoltare, inclusiv cea prin intermediul bugetului UE și al FED.

Acest raport amintește rolul important pe care îl joacă în dezvoltarea societății în care trăim atât cetățenii, cât și comunitățile locale, reprezentanții aleși, organizațiile bazate pe credință, sindicatele și mediul academic.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Zpráva správně podotýká, že účinnost financování rozvoje by měla být posuzována na základě konkrétních výsledků a jeho přínosu k rozvojové politice jako celku. Je evidentní, že jedním z předpokladů účinné rozvojové spolupráce jsou dostatečné finanční prostředky, přitom však většina poskytovatelů oficiální rozvojové pomoci nedostála svému závazku poskytnout do roku 2015 na rozvojovou pomoc 0,7 % svého HND. EU a její členské státy by měly splnit svůj dlouhodobý závazek věnovat 0,7 % HND na účely pomoci, aby zvýšily svou rozvojovou pomoc, a to i v rámci rozpočtu EU a Evropského rozvojového fondu (ERF). V zájmu dosažení schopnosti rozvojových zemí postavit se na vlastní nohy je důležité podporovat účast všech členských států na daňové iniciativě z Addis Abeby za účelem zdvojnásobení technické pomoci do roku 2020 a posílení schopnosti zdanění partnerských rozvojových zemí.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da er Ziele beinhaltet, welche zur Entwicklungssteigerung der Entwicklungshilfe beitragen.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. EL on maailma suurim abiandja, seetõttu on oluline, et selle abi andmine oleks tõhus, suunatud ja läbipaistev. Vajalik on koostöö kõikvõimalikel tasemetel ning oluline element arengukoostöö vahendite efektiivsel jagamisel on inimõiguste, õigusriigi põhimõtete järgimine ja korruptsioonivastased meetmed. Liikmesriigid peaksid püüdlema 0,7% RKTst ning panustama enam ELi eelarvesse ja Euroopa Arengukoostöö Fondi.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. – Balsavau už pateiktą pranešimą.

Siekiant užsibrėžtų tikslų įgyvendinimo visi suinteresuotieji subjektai turi tinkamai laikytis savo prisiimtų įsipareigojimų ir didinti savo atskaitomybę paramos biudžetui požiūriu. Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas pasaulinei veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystei ir jos teikiamai naudai. Siekiant panaikinti skurdą ir įgyvendinti darnaus vystymosi tikslus, turi būti efektyviai išnaudojamos visos plėtros politikos priemonės. Visų pirma, reikėtų paspartinti paramos teikimą ir priimti efektyvų planą, kad įsipareigojimų tikslai būtų įgyvendinti skaidriai, nuspėjamai ir atskaitingai.

Tam, kad vystymosi veiksmingumo darbotvarkė būtų įgyvendinta veiksmingai, reikia atsieti teikiamą vystymosi pagalbą ne tik ES, bet ir pasauliniu lygiu. Be to, vystymosi finansavimo veiksmingumas turėtų būti vertinamas remiantis konkrečiais rezultatais ir pagal jo indėlį į vystymosi politiką kaip visumą.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη των υφιστάμενων προτύπων για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας και της ανάπτυξης. Από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν ληφθεί σημαντικά μέτρα για την αύξηση της διαφάνειας της βοήθειας, τη βελτίωση του κοινού προγραμματισμού, την αντιμετώπιση του ζητήματος των συγκρούσεων και της αστάθειας, καθώς και για τη μέτρηση των αποτελεσμάτων.

Υπερψήφισα την έκθεση η οποία επισημαίνει ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες, τόσο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και σε παγκόσμιο, για την αύξηση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας και της αναπτυξιακής συνεργασίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της θα μπορούσαν να εργαστούν για την ανάληψη νέων πρωτοβουλιών με σκοπό την ανάπτυξη έργων τριμερούς συνεργασίας, με τη συμμετοχή των αναδυόμενων δωρητών και των χωρών μεσαίου εισοδήματος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της θα μπορούσαν να δρουν πιο προορατικά και συστηματικά για την εξασφάλιση της συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων, των τοπικών αρχών και της κοινωνίας των πολιτών για τον προγραμματισμό και τις δημοσιονομικές δεσμεύσεις που σχετίζονται με την αναπτυξιακή βοήθεια, δημοσιεύοντας ειδικές ανά χώρα ανασκοπήσεις της αναπτυξιακής συνεργασίας.

Η περαιτέρω συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών και των εκλεγμένων αντιπροσώπων στην υλοποίηση του θεματολογίου για την αποτελεσματικότητα της ανάπτυξης θα πρέπει να εξακολουθήσει να αποτελεί προτεραιότητα.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta dei miei colleghi poiché ritengo importante migliorare l'efficacia degli aiuti e dello sviluppo mediante la cooperazione allo sviluppo. Ma, ritengo che l'Unione europea dovrebbe ulteriormente migliorare le articolazioni dell'architettura globale dello sviluppo e, allo stesso tempo, garantire un maggiore coordinamento tra tutte le parti interessate. Pertanto ho espresso voto positivo.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — The EU has a long-standing commitment to improving aid and development effectiveness through development cooperation. I voted in favour of this report because it reaffirms the importance of official development aid and sustainable financing for development, while promoting an approach that goes beyond aid and aid-providing agendas. Placing the UN SDGs at the centre of the development cooperation global framework, the report insists on the need for a concrete and measurable impact of development policies. To this end, they should be coherent and ensure domestic ownership. In this regard, the involvement of local actors and civil society is imperative.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Podržavam ovo izvješće zato što se Europska unija odavno obvezala da će poboljšati pomoć i učinkovitost putem razvoja suradnje, a što je u ovom izvješću jasno vidljivo. Ono potvrđuje važnost razvojne pomoći i održivog razvojnog financiranja dok se istovremeno promovira pristup koji nadilazi samo davanje pomoći. S obzirom da su sredstva ograničena i da smo primorani koristiti načelo „radi više s manje", učinkovitost je primarni problem koji se ovim izvješćem pokušava riješiti kako bi se približilo ciljevima ublažavanja siromaštva, osnaživanja lokalne zajednice i ojačavanja nacionalne otpornosti. Također, smatram da je transparentnost davanja pomoći izuzetno bitan faktor kako bismo mogli pratiti tko pomoć daje i, još bitnije, tko i koliko pomoći dobiva. Ovdje bi Globalno partnerstvo za učinkovitu razvojnu suradnju trebalo imati ključnu ulogu u pogledu transparentnosti, ali i načela učinkovitosti za postizanje ciljeva održivog razvoja i podrške njihove provedbe svih aktera na državnoj razini. Ovime će se omogućiti kvalitetnija razvojna suradnja te transparentnije praćenje davanja pomoći.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – Ce rapport pointe les améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays en voie de développement, notamment africains. Ce rapport pointe à la fois les problèmes comme la fragmentation de l'aide, le manque de coordination entre donateurs, agences d'aide et pays donateurs. En effet, l'Union est le premier donateur au niveau mondial (68 milliards d'euros en 2015 soit 0,47% du RNB alors que l'objectif est de 0,7% du RNB).

L'aide européenne est victime d'une dispersion puisque près de 75% de celle-ci est allouée par les États membres selon des procédures nationales afin de garder un lien fort vers d'anciennes colonies (France, Pays-Bas, Espagne, etc.).

C'est un problème récurrent dans cette commission: la nécessité d'une coordination accrue avec les politiques nationales. Il existe en effet un cadre pluriannuel commun de programmation entre l'Union et les États membres, dans un certain nombre de pays bénéficiaires de l'aide européenne et certains souhaitent clarifier radicalement les champs des politiques d'aide au développement de l'Union et des États membres. Encore une fois, le rapport propose donc d'augmenter les pouvoirs de la Commission. Ainsi, malgré les pistes et remarques intéressantes qu'il contient, je ne peux pas le soutenir et je m'abstiens.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – L'Unione europea è il principale donatore al mondo di aiuti allo sviluppo e perciò ha anche una responsabilità particolare nel migliorarne l'efficacia e la trasparenza, se vuole davvero che questa assistenza abbia un impatto nella lotta alla povertà, in un contesto caratterizzato da crisi umanitarie ed economiche e di crescente scarsità delle risorse. La relazione offre una buona analisi dei progressi compiuti nei cinque anni successivi agli impegni assunti dal Parlamento europeo, in occasione del quarto forum ad alto livello sull'efficacia degli aiuti. Contiene, inoltre, suggerimenti su come proseguire gli sforzi per rendere la cooperazione allo sviluppo europea sempre più efficace e raggiungere gli obiettivi di sviluppo sostenibile e del programma di azione di Addis Abeba. Il meccanismo istituzionale del «partenariato globale per un'efficace cooperazione allo sviluppo» (GPEDC), elaborato cinque anni fa, ha dato buoni risultati. Come richiediamo con questa relazione, adesso è opportuno elaborare nuove pratiche per migliorare ulteriormente l'efficacia degli aiuti, come i progetti di cooperazione triangolare, un maggiore coinvolgimento dei parlamenti nazionali, delle autorità locali, della società civile e del settore privato.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Sva politička obećanja na visokoj razini iz prijašnjih deklaracija, zaključno s Četvrtim forumom o učinkovitosti pomoći u Busanu imaju isti cilj, odnosno poboljšanje ukupnog učinka državne potpore za razvoj. Načela učinkovitosti pomoći su doprinijela napretku u postizanju milenijskih razvojnih ciljeva, iako je taj napredak i dalje nejednak. Pozivam na uporabu svih alata razvojne politike u iskorjenjivanju siromaštva i promicanju ciljeva održivog razvoja. Učinkovitost bi se razvojnog financiranja trebala ocjenjivati na temelju konkretnih rezultata. Pozivam strane GPEDC-a da razmotre uspostavu neovisnijeg stalnog tajništva koje će raspolagati prikladnijim sredstvima i nadovezati se na rad zajedničke skupine za potporu. Parlamenti zemalja primateljica pomoći trebaju usvojiti nacionalne politike o razvojnoj pomoći kako bi se povećala odgovornost donatora i vlada koje primaju pomoć, uključujući i lokalne vlasti, unaprijedilo upravljanje javnim financijama i apsorpcijski kapacitet. Ulogu koju u razvoju imaju građani, izabrani predstavnici, vjerske organizacije, organizacije civilnog društva, akademska zajednica, sindikati i privatni sektor ne smije se umanjivati - stoga svi ti dionici moraju sudjelovati u promicanju i provedbi programa za učinkovitost. Zajedničkim programiranjem smanjilo bi se fragmentaciju pomoći i troškove transakcija, povećalo komplementarnost boljom podjelom rada te povećalo odgovornost i predvidljivost razvojne suradnje, što bi predstavljalo očite prednosti i za EU i partnerske zemlje.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – As discussões no Parlamento Europeu em torno da eficácia da ajuda ao desenvolvimento são recorrentes.

Raramente os relatórios que a abordam vão ao fundo da questão. Antes a aproveitam para, quantas vezes de forma cínica e hipócrita, tentar condicionar os países em desenvolvimento, impondo-lhes modelos de organização política do Estado, nomeadamente no que respeita aos modos de organização económica e social. É o que mais uma vez sucede com este relatório.

Defende-se a salvífica economia de mercado, o setor privado, a abertura à concorrência mundial das economias destes países. Enfim, o típico receituário neoliberal que tem provocado os desastres económicos e sociais que estão à vista (nomeadamente em resultado das intervenções do FMI e Banco Mundial).

Sem prejuízo de concordarmos com diversas observações justas contidas no relatório, nomeadamente no que se refere à necessidade de aumento da Ajuda Pública ao Desenvolvimento e à crítica ao incumprimento das metas estabelecidas, entre outros aspetos, o que prevalece é uma certa visão neocolonial – patente nas referências à corrupção, circunscritas a referências aos países recetores da «ajuda» – e desresponsabilizadora da UE e das suas políticas.

Nem uma palavra sobre os efeitos nefastos da desregulação e liberalização do comércio, por exemplo.

Pavel Poc (S&D), *písemně*. – Současná uprchlická krize nás poměrně jasně přesvědčila o tom, že si Evropská unie nemůže dovolit nereagovat na konflikty, které jsou v hodně případech rozpoutané chudobou. Obrnit se hradbami vždy nefunguje tak efektivně, jak bychom si přáli. Na druhou stranu jsem si ale až velmi dobře vědom, že rozpočty rozvinutých zemí, pokud mají řešit hned několik naléhavých problémů zároveň, jsou podstatně omezené. Právě z tohoto důvodu jsem hlasoval pro zprávu, která nabádá Evropskou unii k účinnější rozvojové spolupráci a pomoci. Považuji za nutné, aby byla pomoc lépe sladěna s vnitrostátními plány rozvoje a mezinárodně dohodnutými cíli udržitelného rozvoje. Dále je potřeba, aby byli do implementace rozvojových programů v co největší míře zapojeni domácí aktéři. Již v minulosti jsme se mohli poučit, že při nedostatečném pocitu *ownership* rozvojová pomoc nemá žádoucí účinky. Připojil jsem se k výzvě, aby členské státy začaly plnit svůj rozpočtový závazek, který přijaly v rámci Organizace spojených národů, a aby Evropská komise byla aktivnější na poli monitoringu pokroku rozvoje. Je nutné co nejvíce sladit akční plány členských států a Evropské unie a učinit rozvojovou politiku transparentnější. Podpořil jsem tedy i iniciativy OECD mající za úkol snížit ilegální toky finančních prostředků a podrobit nadnárodní společnosti větší kontrole.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – EU je největším přispěvatelem v oblasti rozvojové pomoci. Jako sociální demokrat věřím, že rozvojová pomoc hraje důležitou roli v boji proti chudobě, ale pouze v případě, že je s ní nakládáno efektivně. Naší povinností je proto zlepšovat účinnost této pomoci a tím zajišťovat kýžený rozvoj. Sociálně demokratická frakce se zasadila o úpravu zprávy usilující o posílení globálního partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci (Global Partnership for Effective Development Cooperation), o větší zapojení občanské společnosti a zvolených zástupců do plnění programu účinnosti rozvoje a v neposlední řadě o větší transparentnost v přístupu k informacím. Efektivním čerpáním rozvojové a humanitární pomoci jsem se před časem věnoval ve své zprávě pro Výbor pro rozpočtovou kontrolu. Za jeden z klíčových prvků pro zvýšení efektivnosti považuji účinné propojení rozvojové pomoci s pomocí humanitární. EU zároveň musí posílit své kontrolní mechanismy, vyžadovat včasný a úplný reporting a trvat na vazbě rozvojové pomoci a dodržování především lidskoprávních závazků ze strany jejích příjemců.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – Nel nuovo contesto dell'Agenda 2030, e vista la necessità di «fare di più con meno», la maggiore efficacia nell'erogazione degli aiuti e nella cooperazione allo sviluppo restano cruciali al fine di contribuire ad alleviare la povertà e a combattere le cause profonde dell'emigrazione. La relazione individua una serie di questioni importanti. L'UE e i suoi Stati membri potrebbero, ad esempio, lavorare a nuove iniziative per sviluppare progetti di cooperazione triangolare con il coinvolgimento di donatori emergenti e paesi a reddito medio. Concordo con il relatore laddove sottolinea che una governance basata sullo Stato di diritto e sul rispetto dei diritti umani nei paesi in via di sviluppo sia un elemento indispensabile affinché l'assistenza allo sviluppo svolga correttamente il proprio ruolo nel ridurre la povertà. Ho votato a favore di questa relazione.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie*. – Popieram podjęcie długofalowego zobowiązania, jakim jest przeznaczanie na pomoc rozwojową 0,33 % DNB w przypadku nowych krajów członkowskich, a 0,7 % w przypadku krajów „starej Unii". Mój kraj na przestrzeni ostatnich 7 lat wydatkował rocznie na pomoc rozwojową ok. 0,09 % DNB, czyli ¼ zadeklarowanej kwoty. Wynika to z braku funduszy, ale oczywiście jak najbardziej dążymy do zrealizowania tego celu. Niemniej jednak aktualnie nie jesteśmy w stanie sprostać zobowiązaniu, choć w pełni je popieramy. Dlatego wstrzymałem się w głosowaniu.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – Dans le cadre de la réunion du partenariat mondial pour une coopération efficace au service du développement qui se tiendra fin novembre à Nairobi, il était important que l'Union européenne, en tant que premier donateur mondial en matière d'aide au développement, adopte une position forte en insistant sur la nécessité d'améliorer la transparence, la bonne gouvernance et l'état de droit dans les pays en développement. J'ai donc voté en faveur de ce rapport qui rappelle que l'efficacité du développement ne peut pas être garantie sans la paix et le respect des droits de l'homme, conditions essentielles à la réalisation des objectifs de développement durable.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Já há muito tempo que a União Europeia tem um compromisso para incrementar um modelo de cooperação para o desenvolvimento.

A União, que desempenha um papel importante tanto na criação das atuais normas para a eficácia da ajuda e do desenvolvimento, como na adoção da Agenda 2030, deve continuar a assumir a liderança nestas questões e a contribuir para a reflexão sobre a articulação e as sinergias entre ambas. Neste âmbito, foram dados passos notáveis.

Com efeito, o lançamento do quadro da União baseado em resultados, em março de 2015, representou um passo em frente no reforço da responsabilização, da transparência e da visibilidade da ajuda da UE.

Concordo com o colega Cristian Dan Preda, quando refere que uma governação legítima e inclusiva, assente no primado do Direito e no respeito pelos direitos humanos nos países em desenvolvimento, é um elemento indispensável para que a assistência ao desenvolvimento desempenhe adequadamente o seu papel de redução da pobreza e de melhoria de perspetivas dos cidadãos.

Votei favoravelmente.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against the non-legislative report on increasing the effectiveness of development cooperation. The EU does not have the legitimacy to order countries, whether they are Member States or third countries, how or when they may use their foreign-aid budget, how much to spend or where it goes. UKIP does not support this growing influence and power of the EU and therefore voted against.

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – À quelques jours de la conférence du Partenariat mondial pour une coopération efficace au service du développement, la Parlement a envoyé un message clair de soutien à cette initiative de l'OCDE. Par 545 voix pour, 39 contre et 92 abstentions, les députés européens se sont prononcés pour un renforcement de l'efficacité de l'aide du Partenariat mondial et des États membres. Fondé en 2011, ce forum réunit les différents acteurs (bénéficiaires, donateurs, secteur privé, société civile) pour dynamiser les politiques de développement.

Tout en saluant les efforts déployés, le rapport souligne que la société civile et le secteur privé sont des partenaires essentiels, que la transparence est primordiale et qu'il faut adopter des politiques nationales relatives à l'aide au développement dans les pays bénéficiaires.

Le texte insiste notamment sur l'engagement de 2005 des États membres à consacrer au moins 0,7% de leur revenu national brut au développement dès 2015. Bien que l'année dernière l'UE fût le premier donateur d'aide au développement au monde avec 68 milliards d'euros, seuls 5 pays ont en réalité réussi à respecter cet objectif: la Suède (1,4%), le Luxembourg (0,93%), le Danemark (0,85%), les Pays-Bas (0,76%) et le Royaume-Unis (0,71%). On est donc loin du compte.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – A União Europeia, enquanto maior doador mundial de ajuda ao desenvolvimento, tem a responsabilidade de melhorar a eficácia e a prestação de contas no que respeita aos seus programas de assistência.

Daí a utilidade de todos os mecanismos que possam contribuir para o avanço da agenda da eficácia do desenvolvimento, tais como os projetos de cooperação triangular, o envolvimento dos parlamentos nacionais, das autoridades locais, da sociedade civil e do setor privado.

A União Europeia deve assegurar uma mais efetiva colaboração para o desenvolvimento se pretende ter um impacto real na redução da pobreza num contexto crescente de crises humanitárias e de desenvolvimento e de escassez de recursos.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este Informe en el que se evalúa la aplicación de los compromisos globales sobre la eficacia de la ayuda al desarrollo, la realización de los objetivos de desarrollo sostenible y la Agenda de Acción sobre la Financiación.

Se solicita a todos los Estados miembros la puesta en marcha y la ejecución de los planes para la cooperación al desarrollo, que aumenten sus aportaciones y que cumplan sus compromisos, además de que la información y los diferentes datos sean más accesibles, además de que, junto a la Comisión, informen a los parlamentos nacionales y autoridades locales y regionales que alienten la coordinación y publiquen evaluaciones de la cooperación al desarrollo y las convocatorias de proyectos y de contratos públicos.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du renforcement de l'efficacité de la coopération au développement, en prémisse à la réunion de haut niveau du partenariat mondial pour une coopération au développement efficace, qui se tiendra la semaine prochaine à Nairobi. L'Union européenne, véritable pionnier du développement, doit renforcer les stratégies existantes et les orienter vers des résultats probants en complétant les actions nationales. Le partenariat inclusif, la transparence et la redevabilité réciproque sont des «forces motrices pour la réalisation des objectifs de développement durable». Nous devons atteindre notre objectif d'engagement et veiller à la qualité de l'aide fournie et au suivi des actions menées, en regard de la mise en œuvre de l'Agenda 2030. Il faut pour cela s'appuyer sur les forces nationales des pays, mais aussi impliquer la société civile et l'ensemble des acteurs de première ligne. Cela passe également par le respect de la gouvernance, des valeurs de démocratie et des droits fondamentaux.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Vystomasis bendradarbiavimas yra ne tik svarbus pagalbos besivystančioms šalims instrumentas, tačiau ir svarbi ES išorės santykių priemonė. Labai gerai, kad skiriame pakankamai dėmesio pagalbai trečiosioms šalims. Ne taip gerai yra tai, jog Europos Komisija šioje srityje vengia plačiau taikyti sąlygiškumo mechanizmą – tampriai susieti ES teikiamą paramą su valstybės-pagalbos gavėjos pažanga kuriant gerą valdymą, stiprinant žmogaus teisų apsaugą. Visgi palaikau šią rezoliuciją, kaip gerą priemonę ieškoti efektyvesnio ES vystomojo bendradarbiavimo pagalbos panaudojimo priemonių.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución que subraya la plena actualidad de los Principios de Eficacia del Desarrollo. Considero fundamental que la agenda de eficacia sea un pilar clave de la implementación de los Objetivos de Desarrollo Sostenibles. La resolución resalta la importancia de que toda política de desarrollo cumpla con los principios de apropiabilidad y alineamiento con las estrategias de desarrollo nacionales de los distintos países, haciendo hincapié en la necesidad de desligar la ayuda y de la importancia de hacer uso de los sistemas de contratación pública de los países socios como primera opción. La resolución también señala que los agentes del sector privado deben adherirse a los principios de la eficacia del desarrollo y, atenerse a los principios de responsabilidad social de la empresa durante todo el ciclo de vida del proyecto y destaca la necesidad de que el sector privado respete los principios del Derecho internacional y las normas sociales y en materia de medio ambiente, así como, el Pacto Mundial de las Naciones Unidas sobre derechos humanos, los Principios Rectores de las Naciones Unidas sobre las empresas y los derechos humanos, las normas fundamentales de la OIT en materia laboral y la Convención de las Naciones Unidas contra la Corrupción.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht zur Steigerung der Wirksamkeit der Entwicklungszusammenarbeit gestimmt, weil die EU eine Verpflichtung zur Verbesserung von Entwicklungshilfe und deren Wirksamkeit hat.

Im Kontext der neuen Agenda 2030 spielen Hilfestellung und Entwicklungszusammenarbeit noch immer eine wichtige Rolle, besonders zur Bekämpfung von Armut, Stabilisierung lokaler Gemeinden und Stärkung der nationalen Widerstandsfähigkeit.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque enmarca y legitima la cooperación al desarrollo en la lógica de mercado, reforzando el papel de las empresas dentro de los mecanismos de la cooperación al desarrollo.

El llamamiento que incluye el texto a que los países receptores de ayuda asuman «la introducción de mecanismos de la economía de mercado», «la apertura de sus mercados a una competencia global» o «la movilización del capital privado», es un condicionamiento y un intento de utilizar la cooperación al desarrollo para injerir en la soberanía de cada país a la hora de organizar y regular su economía.

Rechazo la cooperación diseñada para abrir la puerta a los negocios de las empresas europeas en países empobrecidos. Y por tanto, rechazamos este informe que exige y condiciona —en pos de la «eficacia» de la ayuda— que terceros países posibiliten al sector privado el negocio con servicios básicos como las infraestructuras, la sanidad o la educación.

Por el contrario, entiendo que la eficacia de la ayuda pasa por la cooperación y el refuerzo del papel de los Estados de estos países empobrecidos, por el desarrollo de servicios públicos y por el control público de los sectores económicos estratégicos.

Remo Sernagiotto (ECR), *per iscritto*. – Ho deciso di esprimere il mio voto a favore di tale relazione ritenendo di fondamentale importanza che l'UE e gli Stati membri si impegnino a lavorare su nuove iniziative per la realizzazione di una cooperazione allo sviluppo più efficace.

In primo luogo, condivido l'importanza di maggiori finanziamenti per le politiche di cooperazione, dunque la necessità che gli Stati membri rispettino il loro impegno di destinare lo 0,7% del reddito nazionale lordo previsto per l'aiuto allo sviluppo. Condivido inoltre la necessità di una maggiore trasparenza da parte dell'UE, dei parlamenti nazionali e dei soggetti privati in materia di programmazione, ad esempio tramite la presentazione di relazioni che rendano i dati, le informazioni e i piani d'azione più accessibili, puntuali e comparabili a livello di UE.

In questo senso, un adeguato sostegno dovrebbe essere dato ai parlamenti dei Paesi beneficiari in quanto l'assistenza può essere efficace solo se i destinatari sono impegnati e responsabili e garantiscono la piena partecipazione degli attori locali nell'attuazione e monitoraggio dei programmi di sviluppo.

Jill Seymour (EFDD), *in writing*. – I voted against this as I do not wish for the EU to start dictating to the UK how they use their own budget.

Branislav Škripek (ECR), *písomne* – EÚ je svetovo najväčším poskytovateľom rozvojovej pomoci, preto musí byť osobitne zodpovedná aj za zlepšovanie účinnosti pomoci EÚ na celom svete. Myslím si, že treba vykonať viac tak na úrovni EÚ, ako aj na svetovej úrovni, aby sa zvýšila účinnosť pomoci a rozvojovej spolupráce. Pre zvýšenie účinnosti pomoci je nevyhnutné, aby prijímajúce krajiny spolupracovali a súbežne s prijímaním rozvojovej pomoci aj uplatňovali hospodárske politiky podporujúce rast v ich krajinách. Hlasoval som za.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasovao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne* – V decembri 2016 uplynie päť rokov od prijatia Pusanského partnerstva pre účinnú rozvojovú spoluprácu. Súhlasím, že je dôležité zhodnotiť toto obdobie z pohľadu vykonávania globálnych záväzkov týkajúcich sa účinnosti pomoci a rozvoja a v kontexte nového programu prijať také opatrenia, ktoré pomôžu zabezpečiť splnenie cieľov stanovených v programe do roku 2030. Podporila som uznesenie, pretože som presvedčená, že iba účinnejšia rozvojová pomoc a podpora rozvoja môže zabezpečiť lepšie plnenie v boji proti chudobe, odstraňovanie nerovností najmä najmenej rozvinutých krajín, lepší prístup najodkázanejších a najzraniteľnejších skupín osôb ku kvalitným verejným službám a splnenie ďalších rozhodujúcich systémových faktorov. Keďže finančné zdroje považujem za základný predpoklad pre účinnejšiu rozvojovú spoluprácu a dosiahnutie miléniových rozvojových cieľov, očakávam, že všetci poskytovatelia oficiálnej rozvojovej pomoci, ktorí si zatiaľ nesplnili svoj záväzok prideliť do roku 2015 na rozvojovú pomoc 0,7 % HND, tak urobia čo najskôr. Zároveň sa pridávam k výzve, aby rozvojoví aktéri nadviazali na záväzky prijaté v období medzi parížskym a pusanským fórom a aby zvýšili svoje úsilie o čo najúčinnejšiu rozvojovú spoluprácu.

Michaela Šojdrová (PPE), *písemně*. – Zprávu z vlastní iniciativy o zvýšení účinnosti rozvojové spolupráce jsem v konečném hlasování podpořila. Zpráva vznikla s ohledem na blížící se druhé setkání globálního partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci (GPEDC), mnohostranného fóra sdružujícího 161 zemí světa, které probíhá ve dnech 28. 11. 2016 až 1. 12. 2016 v Nairobi (Keňa) za účelem monitoringu dosavadního vývoje společných cílů přijatých na fóru v Pusanu (Korejská republika) v roce 2011. Evropský parlament ve zprávě zdůrazňuje svoji úlohu demokraticky kontrolovat všechny politiky EU, včetně rozvojových politik, a zároveň upozorňuje na nutnost reagovat na nové výzvy v oblasti rozvoje (migrace, mír a stabilita, potravinové zabezpečení). Považuji za nezbytné, aby Komise sledovala to, jak efektivně je finanční pomoc využita, zda není zneužívána na jiné účely. Připojuji se k apelu zprávy, aby členské státy byly v budoucnu ještě aktivnější v navazování spolupráce s vnitrostátními parlamenty zemí, které rozvojovou pomoc potřebují. Dobrým příkladem je v tomto ohledu například činnost České rozvojové agentury, která byla v nedávné studii OECD velmi pozitivně oceněna.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Menim, da je načelo učinkovitosti pomoči v številnih državah očitno prispevalo k napredku pri uresničevanju razvojnih ciljev. Res je, da so pri napredku med državami še vedno očitne razlike, vendar če se bo razvojni program še naprej podpiral, se lahko te razlike čez čas zmanjšajo in zabrišejo. Poleg tega lahko uradna razvojna pomoč odigra pomembno vlogo pri uresničevanju Agende 2030, zlasti v državah z nizkim dohodkom, pa tudi pri boju proti skrajni revščini in neenakosti.

Tu pa je potrebno omeniti, da mora biti le-ta bolje usmerjena in spoštovati načela učinkovitega razvojnega sodelovanja, demokratično odgovornost držav, usklajenost, krepitev lokalnih zmogljivosti, preglednost in demokratično odgovornost, osredotočanje na rezultate in vključenost.

Uporaba vseh dosegljivih orodij razvojne politike je dobra za izkoreninjenje revščine in spodbujanje ciljev trajnostnega razvoja. Menim pa, da bi bilo treba učinkovitost financiranja za razvoj ocenjevati na podlagi konkretnih rezultatov in njegovega prispevka k razvojni politiki kot celoti. Ker menim, da je razvojno sodelovanje pomemben element pri izpolnjevanju agende za učinkovitost razvoja, izkoreninjenju revščine in zmanjšanju neenakosti, sem glasoval v prid resoluciji in jo tudi podprl.

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – De Europese Unie heeft een leidersrol op het vlak van ontwikkelingssamenwerking. Hoewel er hieromtrent al veel positieve dingen worden verricht, kan er nog meer gebeuren om de effectiviteit van hulp en ontwikkeling te vergroten, en dit zowel op EU- als mondiaal niveau. Door in te zetten op een grotere betrokkenheid van nationale parlementen, het middenveld en burgers van de landen die hulp ontvangen, vergroot hun democratische inbreng en ligt de weg naar meer zelfstandigheid open.

Het mondiaal partnerschap voor doeltreffende ontwikkelingssamenwerking (GPEDC), dat waakt over de Busan-akkoorden, komt eind november samen om het voortouw te nemen bij het verbeteren van ontwikkelingssamenwerking. Die bijeenkomst kan volgens de rapporteur enkel succesvol zijn indien er nieuwe ideeën voor duurzame ontwikkeling uit voortkomen en er transparantie is rond de concrete bijdrage van elke deelnemer.

Wat ons betreft, zit het verslag goed, maar verliest de Europese Unie belangrijke principes uit het oog door geld voor ontwikkeling steeds meer te besteden aan opvang voor vluchtelingen. Die besteding is geen structurele en duurzame oplossing die bijdraagt tot sociaal-economische ontwikkeling. Ook de financiële draagkracht voor ontwikkelingssamenwerking neemt af, waardoor de ernst van de zaak heel duidelijk wordt. We betreuren dit ten zeerste en om die reden zullen we ons dan ook onthouden.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne* – Rozvojová pomoc výrazne prispela k plneniu rozvojových cieľov milénia, avšak niektoré krajiny stále zaostávajú. Rozvojová pomoc musí pokračovať hlavne v témach ako odstraňovanie chudoby a pri dosahovaní cieľov trvalo udržateľného rozvoja. Popri tom bude treba vylepšiť niektoré aspekty, ako sú korupcia, transparentnosť, partnerstvo so súkromným sektorom a zmena zodpovednosti z odosielateľa na zodpovednosť zdieľanú.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Der Entschließung des EU-Parlaments zur Steigerung der Wirksamkeit der Entwicklungszusammenarbeit habe ich nicht zugestimmt.

Entwicklungshilfe sollte Angelegenheit der Mitgliedstaaten sein.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan.* – EU se dugoročno obvezala na poboljšanje učinkovitosti pomoći prema zemljama u razvoju i njihova napretka preko razvojne suradnje.

Izvješće poziva na bolju usklađenost između globalnih sudionika u međunarodnoj pomoći i poticanju razvoja. Snažan se naglasak stavlja na praćenje rezultata, transparentnost te zajedničku odgovornost donatora, ali i lokalne zajednice za postizanje rezultata.

Lokalna vlast mora preuzeti dio odgovornosti. Zato je važno uključiti lokalne sudionike i društvo u provedbu projekata.

Bez mira, poštovanja ljudskih prava i vladavine zakona, ne može se postići efikasna provedba razvojnih projekata.

Podržavam ovo izvješće jer poziva na uporabu svih alata razvojne politike u iskorjenjivanju siromaštva i promicanju ciljeva održivog razvoja te ističe da se učinkovitost razvojnog financiranja treba ocjenjivati na temelju konkretnih rezultata.

Patricija Šulin (PPE), *pisno.* – Glasovala sem za poročilo o povečanju učinkovitosti razvojnega sodelovanja. Če želimo slediti zavezam in ciljem iz Agende 2030 ter tako izkoristiti javna in zasebna sredstva za razvoj, potem moramo okrepiti prizadevanja za povečanje učinkovitosti razvojnega sodelovanja.

Še vedno se namreč soočamo z razlikami pri napredku, saj niso vse države in ostali akterji redno izvajali vseh načel. Podpiram poziv k uporabi vseh orodij razvojne politike za izkoreninjenje revščine in spodbujanje ciljev trajnostnega razvoja.

Pavel Svoboda (PPE), *písemně.* – Podpořil jsem dnešní návrh zprávy o zvýšení účinnosti rozvojové spolupráce, jelikož se domnívám, že Evropská unie jako světově největší poskytovatel rozvojové pomoci musí neustále vyhodnocovat, jakými postupy docílit co nejefektivnější rozvojové pomoci. Zpráva správně upozorňuje, že „legitimní a inkluzivní správa věcí veřejných založená na zásadách právního státu a dodržování lidských práv je v rozvojových zemích nezbytným prvkem rozvojové pomoci, aby tak mohla řádně plnit svoji úlohy při snižování chudoby a zlepšování situace a budoucnosti lidí“. Při poskytování rozvojové pomoci je také třeba nespoléhat pouze na aktivity vlád, ale zapojit také nevládní organizace a další součásti občanské společnosti, kterým je třeba pomoci i v případě, že jejich vlády zastávají politiku nedodržování lidských práv.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς.* – Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέλαβε τη μακροχρόνια δέσμευση για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας και της ανάπτυξης μέσω της αναπτυξιακής συνεργασίας και τον Δεκέμβριο θα είναι η 5η επέτειος της δημιουργίας της εταιρικής σχέσης του Busan για την αποτελεσματική αναπτυξιακή συνεργασία. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η εν λόγω έκθεση τονίζει τον καίριο ρόλο της Επίσημης Αναπτυξιακής Βοήθειας. Σημειώνει την ανησυχία της για το γεγονός ότι μόνο 5 κράτη μέλη είχαν δημοσιεύσει, μέσα στο 2015, σχέδια εφαρμογής του Busan, ενώ καλεί τα κράτη μέλη να δημοσιεύουν τα σχέδια εφαρμογής και να υποβάλουν έκθεση αναφορικά με τις προσπάθειες τους. Επίσης επισημαίνει την ανάγκη να σεβαστεί ο ιδιωτικός τομέας τις αρχές του διεθνούς δικαίου και των κοινωνικών περιβαλλοντικών προτύπων. Για αυτούς τους λόγους υπερψηφίσαμε την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς.* – Αντιτασσόμαστε σε μια ενιαία αγορά συνεργασίας με τρίτες χώρες. Η μέχρι τώρα οικονομική πορεία έχει αποδείξει ότι η έλλειψη διαφάνειας από τοπικές κοινότητες και εκλεγμένους αντιπροσώπους δεν διασφαλίζει την πραγματική φορολόγηση κερδών εκεί όπου ασκείται η δραστηριότητα, με αποτέλεσμα την παράνομη χρηματοοικονομική ροή.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban.* – A jelentés kiemeli az Unió hosszú idejű elkötelezettségét amellett, hogy fejlesztési együttműködés útján javítsa a támogatások és a fejlesztések hatékonyságát. Ennek megfelelően az Európai Parlament már az előző ciklus során állást foglalt a segélyhatékonyság javításának kérdéséről, amelyet most a fejlesztési hatékonyság átfogóbb fogalma foglal magában. A jelentés rámutat, hogy öt év elteltével fontos számba venni a támogatások és a fejlesztések hatékonyságával kapcsolatos globális kötelezettségek végrehajtását, továbbá, hogy ez az alkalom annak elemzésére is jó lehetőséget kínál, hogy megvizsgáljuk, a támogatások és a fejlesztések milyen módon járultak hozzá a fenntartható fejlesztési célokhoz, valamint a fejlesztésfinanszírozásról szóló addisz-abebai menetrend végrehajtásához.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy az Unió alapvető szerepet játszott mind a segély- és fejlesztéshatékonyság jelenlegi normáinak kialakításában, mind pedig a 2030-ig szóló menetrend elfogadásában, és most, hogy beléptünk a végrehajtási szakaszba, továbbra is vállalnia kell a vezető szerepet ezekben a kérdésekben. Érdekes részletként jelenik meg, hogy az Európai Unió és a tagállamok kötelezettséget vállaltak arra korábban, hogy bruttó nemzeti jövedelmük 0,7%-át támogatási célokra ajánlják. Mindezt az Európai Fejlesztési Alapon (EFA) keresztül, tehát átlátható, kiszámítható és elszámoltatható módon. Úgy gondolom, hogy ezen keresztül innovációval és technológiával tudjuk hatékonyan segíteni a fejlődő országokat.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – Unia Europejska od wielu lat angażuje się w poprawę skuteczności pomocy i rozwoju. W grudniu tego roku przypada piąta rocznica przyjęcia Partnerstwa z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy. Po pięciu latach ważne jest zatem, aby podsumować realizację globalnych zobowiązań. Jest to jednocześnie dobra okazja do przeanalizowania, w jaki sposób zwiększenie skuteczności pomocy i rozwoju mogłoby się przyczynić do realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ i planu działania z Addis Abeby dotyczącego finansowania pomocy.

Unia jako największy na świecie darczyńca ponosi szczególną odpowiedzialność w zakresie poprawy efektywności rozwoju i odpowiedzialności na całym świecie. Jednocześnie musimy promować zintegrowane zarządzanie w oparciu o praworządność i poszanowanie praw człowieka w krajach rozwijających się.

Powinniśmy dążyć do opracowania nowych inicjatyw mających na celu rozwój projektów w zakresie współpracy trójstronnej, obejmujących nowych darczyńców i kraje o średnich dochodach. Unia, a także jej państwa członkowskie muszą być bardziej proaktywne i systematyczne w kwestii angażowania w programowanie parlamentów krajowych, władz lokalnych, społeczeństwa obywatelskiego oraz podmiotów prywatnych.

Hannu Takkula (ALDE), *kirjallinen*. – Äänestin mietinnön puolesta. Erityisesti korostan uskonnollisten yhteisöjen pitämistä kehitystoimijoiden piirissä, sillä näen heidän roolinsa tässä yhteydessä globaalisti merkittävänä. Kehitysapuyhteisöjen joukossa uskonnolliset järjestöt ovat yksi suurimmista toimijoista eikä heitä tule sulkea tästä listauksesta ulos.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – Demersul comun, în sens de parteneriat mondial, în ceea ce privește creșterea eficacității cooperării pentru dezvoltare este necesar dacă se dorește cu adevărat transformarea lumii în care trăim, adică punerea în aplicare a Agendei 2030.

Este timpul responsabilizării (evident diferențiate) chiar și a celor care primesc ajutorul. Deplasarea accentului de la „eficacitate a ajutorului” la „eficacitate a cooperării pentru dezvoltare” este salutară în acest context, dar în măsura în care este fundamentată pe rezultate concrete în ceea ce privește contribuția la realizarea unei dezvoltări durabile și favorabile incluziunii.

Principiul „de a nu lăsa pe nimeni în urmă”, corespunzător filozofiei generale și angajamentului primordial al Agendei 2030, reprezintă esența creșterii eficienței cooperării în vederea dezvoltării societății, la nivel global. Însă procesul aplicării cu eficiență și eficacitate a acestui principiu solicită indicatori de operaționalizare și monitorizare, schimb de bune practici și evaluări substanțiale, diseminarea rezultatelor și a progreselor înregistrate, astfel încât responsabilizarea și impactul cooperării pentru dezvoltare să crească, nu doar la nivel de stat membru. De asemenea, necesită politici naționale, corespunzător fundamentate, referitoare la ajutorul adecvat pentru dezvoltare, în vederea creșterii responsabilizării tuturor celor interesați în dezvoltare.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – În calitate de principală sursă de ajutor pentru dezvoltare la nivel mondial, Uniunea Europeană are și o mare responsabilitate în ceea ce privește reglementarea corespunzătoare a acestui sector. Principalele probleme în acest sens sunt reprezentate de eficiența ajutorului și de transparența fondurilor oferite de Uniune țărilor în curs de dezvoltare.

În urma desfășurării celui de al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului pentru dezvoltare, în 2011, s-a stabilit înființarea unui mecanism instituțional pentru monitorizarea acestui domeniu, sub forma Parteneriatului mondial pentru o cooperare eficace în scopul dezvoltării (GPEDC). Acesta este menit să fie o platformă de dialog la nivel internațional și să asigure îndeplinirea angajamentelor luate de statele participante. Scopul final este atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) adoptate de Adunarea Generală a ONU și punerea în aplicare a Agendei de acțiune de la Addis Abeba, documente adoptate în 2015. În vederea îndeplinirii acestor obiective, UE susține o serie de abordări inovatoare pentru ca fiecare dintre actorii relevanți să își realizeze menirea, precum și să se adopte noi mecanisme, cum ar fi proiectele de cooperare triunghiulară, cu implicarea parlamentelor naționale, a autorităților locale, a societății civile și a sectorului privat. Este o inițiativă lăudabilă și, de aceea, susțin adoptarea acestui raport.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Je me suis prononcé positivement lors du vote de ce rapport. L'Union européenne, en tant que premier donateur mondial en matière d'aide au développement, assume une responsabilité particulière dans l'amélioration de l'efficacité de l'aide et la responsabilisation entourant le soutien de l'Union dans le monde. Au-delà de cet aspect, l'Union devrait chapeauter les efforts mondiaux visant à faire progresser l'efficacité du développement et veiller à ce que la transparence, la bonne gouvernance et l'état de droit dans les pays en développement demeurent au cœur des préoccupations.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The Busan Global Partnership for Effective Development Cooperation is the multilateral agreement between civil society organisations, as well as partner governments, traditional donors, BRICS and private donors. In the aim of increasing aid and development effectiveness, the Busan Partnership for Effective Development Cooperation is now being reviewed, ten years on, in order to scrutinise implementation of the global commitments regarding aid and development effectiveness. I voted in favour of the report on increasing the effectiveness of development cooperation because I believe the aid-monitoring framework that was established ten years ago has to be built upon to be further strengthened and adjusted for maximum success.

Patrizia Toia (S&D), *per iscritto*. – Ritengo che sia importante focalizzarsi sulla qualità e l'efficacia delle risorse stanziate. L'aiuto allo sviluppo è composto infatti da molte voci, tra questi vi sono anche finanziamenti per le agenzie internazionali, le banche di sviluppo, i crediti di aiuto. Sono tutte componenti utili, ma occorre non perdere di vista l'obiettivo centrale, ossia la lotta alla povertà sostenendo nei paesi la definizione di politiche di sostegno alla popolazione e la realizzazione di interventi efficaci nel quadro dell'Agenda 2030. L'UE e i suoi Stati membri sono invitati a lavorare a nuove iniziative per sviluppare progetti di cooperazione triangolare con il coinvolgimento di donatori emergenti e paesi a reddito medio. L'UE, anche a livello di delegazioni, e i suoi Stati membri potrebbero essere più proattivi e coinvolgere sistematicamente parlamenti nazionali, enti locali, società civile e attori privati nella programmazione e negli impegni finanziari legati all'assistenza allo sviluppo, pubblicando analisi degli aiuti per la cooperazione allo sviluppo specifiche per paese. Fondamentale è poi ridurre i costi amministrativi che impegnano una percentuale troppo alta degli aiuti pubblici allo sviluppo.

Ivica Tolić (PPE), *napisan*. – Podržavam Prijedlog rezolucije za povećanje učinkovitosti razvojne suradnje. Smatram da prijedlog rezolucije predstavlja svojevrsno nadovezivanje na pravnu stečevinu Pariške deklaracije iz 2005., Akcijskog plana iz Accre iz 2008. i sastanka G20 u Busanu 2010. Budući da se Europska unija obvezala predvoditi program razvojne učinkovitosti te biti kreator razvojne globalne arhitekture, smatram da je ova rezolucija indikator konzistentnosti puta Unije. Na strani EU-a poduzeti su važni koraci u pogledu povećanja transparentnosti pomoći, unaprjeđenja zajedničkog programiranja, rješavanja problema sukoba i nestabilnosti te mjerenja rezultata. Posebno bi trebalo primiti na znanje napredak u pogledu zajedničkog programiranja, koje sada obuhvaća više od polovice partnerskih država koje primaju razvojnu pomoć EU-a.

Valdemar Tomaševski (ECR), *raštu*. – Pritariau Cristian Dan Predo pranešimui, nes Europos Sąjungai, kuri yra didžiausia pasaulyje vystomosios pagalbos teikėja, tenka ypatinga atsakomybė tiksliai pritaikyti ir teikti naudingą pagalbą. Pritariu minčiai, kad reikia ieškoti novatoriškų požiūrių tvaraus vystymosi srityje visame pasaulyje. Sutinku, kad norint teikti kuo veiksmingesnę pagalbą turime remtis keturiais principais: sutelkti didesnį dėmesį į paramos rezultatus, ribojančius skurdą ir nelygybę besivystančiose šalyse, skaidrumą ir bendrą atsakomybę, atskaitomybę plėtros prioritetų požiūriu ir šalių donorių visuomenės palaikymą.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan.* – Iako je razvojna pomoć pridonijela napretku mnogih zemalja, napredak je i dalje neujednačen jer se principi njegova provođenja ne poštuju jednako u svim zemljama. Upravo zbog toga Europska unija i države članice moraju raditi na razvoju fleksibilnijih, predvidljivijih i odgovornijih projekata koji više pridonose razvoju. Smatram da je cilj održivog razvoja koji se odnosi na mir, pravdu i snažne institucije od najveće važnosti za učinkovitost razvojne pomoći budući da su vladavina prava i poštovanje ljudskih prava u zemljama u razvoju neophodni elementi za pružanje razvojne pomoći i smanjenje siromaštva.

Osobito podržavam stav da je na razini Europske unije i na globalnoj razini potrebno postići više s manje financijskih sredstava kako bi se povećala učinkovitost razvojne pomoći, te smatram da se to može ostvariti javno-privatnim partnerstvima s privatnim sektorom. Zato sam glasovala za izvješće o povećanju učinkovitosti razvojne suradnje.

Romana Tomc (PPE), *pisno.* – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o povečanju učinkovitosti razvojnega sodelovanja sem podprla. EU je največja donatorka razvojne pomoči na svetu in je zato še posebej odgovorna za izboljšanje učinkovitosti svoje pomoči in povečanje odgovornosti, ki je z njo povezana.

Poleg tega bi morala biti EU na čelu globalnih prizadevanj za napredek agende za učinkovitost razvoja ter poskrbeti za to, da v središču pozornosti ostanejo preglednost, dobro upravljanje in vladavina prava v državah v razvoju. EU je dolgoročno zavezana k izboljšanju učinkovitosti pomoči in razvoja prek razvojnega sodelovanja.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito.* – He votado a favor de esta resolución que subraya la plena actualidad de los Principios de Eficacia del Desarrollo. Considero fundamental que la agenda de eficacia sea un pilar clave de la implementación de los Objetivos de Desarrollo Sostenibles. La resolución resalta la importancia de que toda política de desarrollo cumpla con los principios de apropiabilidad y alineamiento con las estrategias de desarrollo nacionales de los distintos países, haciendo hincapié en la necesidad de desligar la ayuda y de la importancia de hacer uso de los sistemas de contratación pública de los países socios como primera opción. La resolución también señala que los agentes del sector privado deben adherirse a los principios de la eficacia del desarrollo y, atenerse a los principios de responsabilidad social de la empresa durante todo el ciclo de vida del proyecto y destaca la necesidad de que el sector privado respete los principios del Derecho internacional y las normas sociales y en materia de medio ambiente, así como, el Pacto Mundial de las Naciones Unidas sobre derechos humanos, los Principios Rectores de las Naciones Unidas sobre las empresas y los derechos humanos, las normas fundamentales de la OIT en materia laboral y la Convención de las Naciones Unidas contra la Corrupción.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing.* – I support this report and the objective of increasing the effectiveness of development cooperation. In particular solving the root problems of migration in Africa will help Europe's current dramatic issues linked to migration. Fighting against poverty and under-development in our Southern Mediterranean is in our own interest.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit.* – Ce rapport pointe les améliorations à apporter aux programmes d'aide au développement proposés aux pays en voie de développement, notamment africains. Ce rapport pointe à la fois les problèmes comme la fragmentation de l'aide, le manque de coordination entre donateurs, agences d'aide et pays donateurs. En effet, l'Union est le premier donateur au niveau mondial (68 milliards d'euros en 2015).

L'aide européenne est victime d'une dispersion puisque près de 75% de celle-ci est allouée par les États membres selon des procédures nationales afin de garder un lien fort vers d'anciennes colonies (France, Pays-Bas, Espagne, etc.).

C'est un problème récurrent dans cette commission: la nécessité d'une coordination accrue avec les politiques nationales qui va à l'encontre de notre philosophie, puisqu'en filigrane, c'est donner plus de pouvoirs à la Commission.

Ce rapport apporte quelques pistes intéressantes comme la nécessité d'inclure tous les participants (y compris les acteurs locaux, la société civile, le secteur privé, les parlements nationaux, les syndicats) avec comme corollaire une responsabilisation plus forte. Les pays bénéficiaires sont encouragés à adopter des politiques nationales de développement, à consolider les finances publiques et à éradiquer corruption et gaspillage, afin de réduire à terme la dépendance à l'aide au développement. J'ai choisi l'abstention sur ce dossier.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Należy poprzeć główną myśl projektu sprawozdania, gdyż zarówno na szczeblu UE, jak i na poziomie globalnym ważne jest, by przy zaangażowaniu zasobów finansowych pomagać efektywniej, poprawiać jakość naszej pomocy rozwojowej. Ciekawym rozwiązaniem jest współpraca z sektorem prywatnym poprzez instrumenty łączone i w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.

Godne uwagi są wszystkie wynegocjowane kompromisy z wyjątkiem kompromisu nr 2, który dotyczy osłabienia kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej. Całościowo, głosowałem za przyjęciem rezolucji.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Az Unió hosszú ideje elkötelezett amellett, hogy fejlesztési együttműködés útján javítsa a támogatások és a fejlesztések hatékonyságát. Voksommal támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución que subraya la plena actualidad de los Principios de Eficacia del Desarrollo. Considero fundamental que la agenda de eficacia sea un pilar clave de la implementación de los Objetivos de Desarrollo Sostenibles. La resolución resalta la importancia de que toda política de desarrollo cumpla con los principios de apropiabilidad y alineamiento con las estrategias de desarrollo nacionales de los distintos países, haciendo hincapié en la necesidad de desligar la ayuda y de la importancia de hacer uso de los sistemas de contratación pública de los países socios como primera opción. La resolución también señala que los agentes del sector privado deben adherirse a los principios de la eficacia del desarrollo y, atenerse a los principios de responsabilidad social de la empresa durante todo el ciclo de vida del proyecto y destaca la necesidad de que el sector privado respete los principios del Derecho internacional y las normas sociales y en materia de medio ambiente, así como, el Pacto Mundial de las Naciones Unidas sobre derechos humanos, los Principios Rectores de las Naciones Unidas sobre las empresas y los derechos humanos, las normas fundamentales de la OIT en materia laboral y la Convención de las Naciones Unidas contra la Corrupción.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. – Abstained as although not against whole content of the report do strongly regret that it does not address the current blatant violations of development effectiveness principles by the EU in the context of its migration policies.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. – Teigiamai vertinu padarytą pažangą ir rekomenduoju, kad Komisija toliau dėtų pastangas siekdama užtikrinti, kad visi susiję veikėjai turėtų prieigą prie informacijos apie vystomojo bendradarbiavimo programavimo, finansavimo mechanizmų, projektų ir pagalbos srautų skaidrumą, ypač atsižvelgiant į Tarptautinę paramos skaidrumo iniciatyvą.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on increasing the effectiveness of development cooperation. The EU has a long-standing commitment to improving aid and development effectiveness through development cooperation. The commitments taken in Busan, building on the acquis of the 2005 Paris Declaration and 2008 Accra Agenda for action, have helped define an international standard on aid effectiveness applicable to all actors of development. The EU, which has played a major role both in building the current standards for aid and development effectiveness, and in the adoption of Agenda 2030, should continue to assume leadership on these issues and contribute to the reflection on the articulation and synergies between the two, now that we have entered the implementation stage. I voted in favour because I strongly believe that more needs to be done, both at EU and global level, to increase the effectiveness of aid and development cooperation.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Este texto se presenta de cara a la segunda reunión de alto nivel del Partenariado Global para la Eficacia de la Ayuda, que se celebrará en Nairobi entre el 28 de noviembre y el 1 de diciembre a modo de continuación de la que tuvo lugar en México DF en abril de 2014. Con la vista puesta en Nairobi, el Parlamento Europeo espera contribuir a la consecución de una posición común de la Unión frente a la tendencia a enviar comentarios nacionales a los redactores del Documento Final. Así pues, con el objetivo de respaldar el principio de la eficacia en la ayuda desde una postura europea, he votado favorablemente.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado en contra de este informe porque enmarca y legitima la cooperación al desarrollo en la lógica de mercado, reforzando el papel de las empresas dentro de los mecanismos de la cooperación al desarrollo.

El llamamiento que incluye el texto a que los países receptores de ayuda asuman «la introducción de mecanismos de la economía de mercado», «la apertura de sus mercados a una competencia global» o «la movilización del capital privado», es un condicionamiento y un intento de utilizar la cooperación al desarrollo para injerir en la soberanía de cada país a la hora de organizar y regular su economía.

Rechazo la cooperación diseñada para abrir la puerta a los negocios de las empresas europeas en países empobrecidos. Y por tanto, rechazamos este informe que exige y condiciona —en pos de la «eficacia» de la ayuda— que terceros países posibiliten al sector privado el negocio con servicios básicos como las infraestructuras, la sanidad o la educación.

Por el contrario, entiendo que la eficacia de la ayuda pasa por la cooperación y el refuerzo del papel de los Estados de estos países empobrecidos, por el desarrollo de servicios públicos y por el control público de los sectores económicos estratégicos.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report because it sets out Parliament's position on the principles of effective development cooperation and how they can contribute to implementing the Sustainable Development Goals (SDGs), particularly in the context of 'doing more, with less' i.e. increasing development to meet the SDGs without dramatic increases in overall aid levels.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor om de aanmoediging van de parlementen van ontvangende landen aan nationale beleidsmaatregelen op het gebied van ontwikkelingshulp te benadrukken, om ervoor te zorgen dat donoren en ontvangende landen, waaronder de plaatselijke autoriteiten, meer verantwoording afleggen, het financieel beheer van overheidsmiddelen en de absorptiecapaciteit te verbeteren, corruptie en alle vormen van versnippering van de hulp uit te bannen, de belastingstelsels doeltreffend te maken en de voorwaarden te verbeteren om in aanmerking te komen voor begrotingssteun en om op de langere termijn minder afhankelijk te worden van ontwikkelingshulp.

Paavo Väyrynen (ALDE), *kirjallinen*. – Osallistuin tämän kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamista käsittelevän mietinnön laadintaan ryhmäni varjoesittelijänä. Pyrin tuomaan mietintöön mukaan laajempaa näkökulmaa siihen, miten kehitystä voidaan tehokkaasti edistää. Kehitysavun ja -yhteistyön lisäksi tarvitaan myös muita kehityspolitiikan välineitä, jotta voidaan tehokkaasti poistaa köyhyyttä ja edistää muita kestävän kehityksen tavoitteita. Äänestin lopputuloksen hyväksymisen puolesta.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – En 2002, la Conférence de Monterrey devait nous faire passer de l'ère de l'inquiétude sur le volume de l'aide au développement à celle du questionnement sur la qualité de celle-ci. En 2005, la Déclaration de Paris promettait l'alignement des pays donateurs sur les objectifs de développement des pays bénéficiaires. En 2011, le Partenariat mondial devait travailler à délier la fourniture de cette aide de toute condition imposée par le pays fournisseur.

Nous sommes en 2016 et l'échec de ces ambitions est patent. Non seulement le volume de l'aide n'a pas atteint le niveau demandé depuis 1970, mais, loin de s'aligner sur les besoins locaux, l'aide est de plus en plus utilisée pour servir les intérêts d'entreprises européennes, y compris dans le cadre de la lutte contre le dérèglement climatique, quand elle n'est pas détournée à des fins de contrôle des migrations.

Ce rapport ne rend que très partiellement compte de cette réalité. Il adopte par ailleurs une posture contradictoire avec les principes qu'il énonce en prétendant décider ce à quoi l'aide doit être prioritairement destinée. Je me suis abstenue.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta discussão não está isenta de alguma hipocrisia. Ao mesmo tempo que alguns aqui desfiam um rol de pias preocupações, fazem por esquecer que são as políticas que aqui são decididas que, em larga medida, entravam as possibilidades de desenvolvimento dos países menos desenvolvidos.

A desregulação e a liberalização do comércio internacional e os paraísos fiscais são instrumentos privilegiados destinados a favorecer a drenagem de recursos dos países pobres para os países ricos, e não o contrário.

A coberto destas preocupações, o que alguns querem é impor aos países em desenvolvimento a sacrossanta economia de mercado – erigida em panaceia para todos os males da humanidade, – o papel do setor privado e a abertura de mercados à concorrência mundial.

A solução passa pela mudança de políticas e não pela insistência nos mesmos caminhos que nos trouxeram até aqui.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Bericht stellt auf die Verbesserung der Koordination unter unterschiedlichen Geberländern ab, wobei er hier die Mitgliedstaaten der Union insbesondere zur besseren Kooperation mit Nationen wie Brasilien oder Russland auffordert. Weitere Aspekte sind die Verstärkung des Kampfs gegen Korruption in den Empfängerländern sowie die Einbeziehung privater Akteure. Insgesamt schließt der Bericht zwar eine finanzielle Erhöhung der Entwicklungshilfen nicht aus, fokussiert sich aber eher auf die Optimierung der Mittelverwendung („doing more with less"). Da diese Mittelverwendung bei der Entwicklungshilfe ein unterstützenswertes Ziel darstellt und in der vorliegenden Form keine zusätzlichen Belastungen der Mitgliedstaaten begründet, habe ich dem Bericht zugestimmt.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della relazione sul miglioramento dell'efficacia della cooperazione allo sviluppo. Considerando che l'UE è il principale donatore al mondo di aiuti per lo sviluppo, abbiamo una responsabilità importante e dovremmo essere in grado di guidare gli sforzi globali per incrementare lo sviluppo a livello mondiale. La relazione ricorda che l'UE si impegna a svincolare i propri aiuti e riconosce i progressi compiuti in questo campo; invita tutti i fornitori di aiuti allo sviluppo a incrementare gli sforzi per accelerare lo svincolo degli aiuti a livello globale. L'UE, che ha svolto un ruolo importante nell'adozione dell'Agenda 2030, dovrebbe continuare ad assumere la leadership su questi. Il programma d'azione di Addis Abeba ha condotto alla creazione di un forum ECOSOC delle Nazioni Unite per il finanziamento allo sviluppo, oltre al forum biennale per la cooperazione allo sviluppo dell'ECOSOC che mira ad essere un forum globale per la condivisione della conoscenza su tendenze e progressi nella cooperazione internazionale allo sviluppo. Il GPEDC offre invece una prospettiva particolare in quanto si concentra sui rapporti tra gli attori dello sviluppo e monitora i progressi compiuti nell'applicazione dei principi di efficacia degli aiuti e dello sviluppo.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – As the largest development aid provider in the world, the EU is committed to improving the effectiveness of development aid to make sure aid spending is as effective as possible and reaches its intended targets.

This report sets out the steps the EU should take to meet the Busan commitments on aid effectiveness and to reach its development targets, whilst attempting to 'do more, with less'.

The report forms a good outline on how the EU can maximise the effectiveness of its development aid and meet its development targets agreed in the Sustainable Development Goals (SDGs).

In order to make development policy truly effective, we must make sure we have policy coherence for development, and make sure we apply our values consistently to trade, economic and foreign policy. We must also properly recognise the role of culture as a powerful catalyst for development. This is an example of why EU action on this is so important.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – Am votat raportul din proprie inițiativă al colegului Cristian Preda referitor la creșterea eficacității cooperării pentru dezvoltare. În raport, se face apel la toți actorii din domeniul dezvoltării să se bazeze pe angajamentele asumate, precum și să își reînnoiască și intensifice eforturile pentru a face cooperarea în materie de dezvoltare cât mai eficace cu putință, în scopul de a realiza obiectivele și țintele ambițioase stabilite în Agenda 2030 și de a utiliza în mod optim resursele publice și private pentru dezvoltare. De asemenea, solicită utilizarea tuturor instrumentelor aferente politicii de dezvoltare pentru a eradica sărăcia.

Ca raportor pentru Regulamentul UE cu privire la minerale care provin din zonele de conflict, sunt un susținător al unei cooperări mai eficiente pentru dezvoltare, deoarece numai prin intensificarea eforturilor pentru eradicarea sărăciei și a exploatării oamenilor și comunităților din zonele de conflict putem să exercităm cu adevărat menirea UE de a promova democrația și drepturile omului pe tot globul.

Anna Záborská (PPE), *písomne* – Je to už 5 rokov, čo EÚ pre zaistenie účinnejšej rozvojovej spolupráce prijala dohodu Pusanského partnerstva. Túto dohodu schválilo 161 krajín a 54 medzinárodných organizácií. Ide o inkluzívnu dohodu, ktorá zoskupuje nielen štátnych aktérov, ale aj medzinárodné a regionálne organizácie, súkromný sektor a občiansku spoločnosť. EÚ prijala dlhodobý záväzok zvyšovať účinnosť rozvojovej pomoci. Globálne partnerstvo pre účinnú rozvojovú spoluprácu (GPEDC) sleduje plnenie záväzkov spomínanej dohody. Je treba si uvedomiť, že EÚ je najväčším poskytovateľom rozvojovej pomoci, a preto nesie veľkú časť zodpovednosti aj za zlepšovanie jej účinnosti. GPEDC, ktoré sa zameriava nielen na monitorovanie realizácie zásad účinnosti pomoci a rozvoja, ale i na vzťahy medzi jednotlivými aktérmi, môže poskytnúť pridanú hodnotu pre fórum o financovaní rozvoja, ktoré sa podieľa na realizácii a monitorovaní programu trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030.

Jan Zahradil (ECR), *písemně*. – Skupina ECR předloženou zprávu bez výhrad podporuje. Souhlasíme, že „je třeba dělat více s menším množstvím vynaložených prostředků“, a současná migrační krize, které v EU čelíme, je jen obrazem chudoby a absence jakékoli ekonomické či sociální perspektivy v řadě rozvojových a nejchudších zemí světa.

Rád bych zdůraznil především tři následující principy, které považuji za zásadní vektory zvýšení účinnosti našich rozvojových politik:

1. role soukromého sektoru je klíčová. Soukromý sektor je vedle tradičních vládních a nevládních rozvojových organizací skutečným a účinným partnerem našich rozvojových strategií a je novým zdrojem financovaní rozvojové pomoci obecně;

2. Evropská unie nemůže nést sama odpovědnost (a důsledky) za neúspěch globálních rozvojových politik a pokračujících ozbrojených konfliktů. Je třeba více angažovat nové aktéry rozvojové pomoci, jako je Čína, Brazílie, Turecko, Rusko nebo Indie, a to nejen pro jejich geografickou blízkost, historické vazby, ale i pro nedávnou či současnou zkušenost s vlastním rozvojem;

3. a v neposlední řadě je třeba připomenout, že efektivnost rozvojové pomoci závisí ve velké míře na rozvojových zemích samotných. Přijímající země musejí současně provádět prorůstové hospodářské politiky, které zavádějí mechanismy tržní ekonomiky, mobilizaci soukromého kapitálu a postupného zapojování do světové ekonomiky.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – Rozvojová spolupráce je jedním z dlouhodobých závazků Evropské unie, a proto podporuji tuto zprávu, která se zabývá možnostmi, jak zvýšit její efektivitu. EU jako jeden z největších poskytovatelů rozvojové pomoci nese zvláštní odpovědnost za zlepšování účinnosti pomoci na celém světě, a proto by měla jít příkladem ostatním aktérům. Domnívám se, že je důležité podporovat nejen rozvojovou pomoc a její financování, ale zároveň také prosazovat přístup, který jde za hranice této pomoci. Mám tím na mysli například kroky v oblasti zvýšení transparentnosti pomoci, zlepšení společného plánování anebo zajištění dobré koordinace mezi zainteresovanými aktéry – především v oblasti monitoringu, transparentnosti a sdílené odpovědnosti. Při prosazování rozvojové politiky totiž považuji za nezbytně nutné zapojení všech důležitých aktérů – vnitrostátních parlamentů, místních orgánů, subjektů ze soukromé sféry, ale i lokálních aktérů. Jedině tak může být rozvojová spolupráce efektivní.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne* – Správu pána poslanca Preda o zvyšovaní účinnosti rozvojovej spolupráce som podporila. Rozvojová spolupráca zohráva významnú úlohu pri dosahovaní cieľov trvalo udržateľného rozvoja. Súhlasím s tým, že tradičné poňatie rozvojovej spolupráce je potrebné zmeniť a prispôsobiť novým podmienkam, a mám za to, že aby rozvojová spolupráca dosiahla svoj cieľ, je potrebné úsilie na oboch stranách. Pomoc musí byť účinná, proaktívna a zároveň sprevádzaná efektívnymi rozvojovými politikami. Na druhej strane je potrebné opustiť vnímanie rozvojovej pomoci na princípe darca – príjemca. Takisto je dôležité, aby sa štáty nielen zaviazali na rozvojovú pomoc prispievať, ale aby aj skutočne splnili svoje záväzky z roku 2015 a prispievali vo výške sľúbených 0,7 % HND. Len zodpovedným splnením záväzkov, ktoré štáty na seba v oblasti rozvojovej spolupráce prebrali, si totiž Európska únia môže zachovať svoje globálne prvenstvo.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Preda, por concordar com a necessidade de utilizar da melhor forma os recursos públicos e privados para a cooperação e o desenvolvimento com vista à concretização das metas e dos objetivos ambiciosos definidos na Agenda 2030.

Destaco o papel fundamental da ajuda pública ao desenvolvimento no cumprimento da agenda para a eficácia do desenvolvimento, na erradicação da pobreza, na redução das desigualdades, na prestação de serviços públicos essenciais e no apoio à boa governação.

Para tanto, é necessário que a União Europeia e os seus Estados-Membros honrem o compromisso de afetar 0,7 % do rendimento nacional bruto à cooperação para o desenvolvimento e adotem um roteiro eficaz com vista a alcançar a meta acordada de forma transparente, previsível e responsável.

Destaco ainda a importância de colocar uma tónica forte nos grupos pobres, vulneráveis e marginalizados, tendo em devida consideração a igualdade de género e as situações de fragilidade e conflito, no contexto da agenda da eficácia do desenvolvimento.

Željana Zovko (PPE), *napisan*. – Jedan od ključnih modela pomoći koju Europska unija daje drugim državama je razvojna suradnja. Podržavam ovo izvješće jer ono jasno ističe upravo važnost razvojne pomoći i održivog razvojnog financiranja, ali i poziva na nadogradnju postojećeg pristupa. To se temelji na poticanju učinkovitosti i osnaživanju lokalnih zajednica te nacionalne otpornosti svim generatorima nestabilnosti ekonomskog razvojnog puta. Nužno je, ipak, s druge strane osigurati što je moguće veću transparentnost i informiranost o tokovima pomoći kako bi se osigurala maksimalna djelotvornost u postizanju ciljeva održivog razvoja. Suradnja s akterima na državnoj razini, ali i na razinama regionalne i lokalne vlasti, ključna je kako bi se programima i financiranjem postiglo približavanje ciljevima kao što su smanjenje siromaštva, osiguranje jednakosti pristupa uslugama, pogotovo obrazovanju te uspostava modela samoodrživosti zajednica.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Glasoval sem za Poročilo o povečanju učinkovitosti razvojnega sodelovanja.

Razvojni izzivi so se z novimi globalnimi izzivi, kot so migracije, prehranska varnost, mir in stabilnost ter podnebne spremembe spremenili in za njihovo reševanje potrebujemo odločne pristope in medsebojno sodelovanje.

Poročilo potrjuje pomembnost uradne razvojne pomoči in trajnostnega financiranja razvoja, hkrati pa spodbuja tudi samoiniciativen pristop, ki presega pomoč, ki jo zagotavljajo uradni razvojni programi. Menim, da je pomembno, da vsi razvojni akterji pristopijo k izkoreninjenju revščine in spodbujanju ciljev trajnostnega razvoja s tesnejšim sodelovanjem in zavedanjem o skupni odgovornosti za razvojne rezultate. Učinkovitosti razvojnega sodelovanja ni mogoče zagotoviti brez miru, spoštovanja človekovih pravic in pravne države ter mednarodnih načel in standardov prava.

Πρόεδρος. – Οι Αιτιολογήσεις ψήφου περατώνονται.

7. Corrections to votes and voting intentions: see Minutes

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 13.00 και επαναλαμβάνεται στις 15.00)

VORSITZ: ULRIKE LUNACEK

Vizepräsidentin

8. Approval of the minutes of the previous sitting : see Minutes

9. Situation in Syria (debate)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Vizepräsidentin der Kommission und Hohen Vertreterin der Union für Außen- und Sicherheitspolitik zur Lage in Syrien (2016/2933(RSP)).

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President, honourable Members, thank you all for keeping a constant focus on Syria in your plenary debates. I am really sorry I could not be with you in person last month, but I believe this is the fourth or fifth time this year that we have had a plenary debate on our work on Syria. Last month I was in Brussels for the Afghanistan conference, another important file in which the European Union has a very important part to play, but the Slovak Presidency briefed me on your October exchanges, and they also provided a very important input for the discussions we had at the Foreign Affairs Council both in October and last week.

We have discussed Syria again, as I mentioned, in the Foreign Affairs Council both in October and last week, on Monday to be precise, and I have engaged in a number of meetings with both Syrian, regional and international actors, so for me this debate is a very precious opportunity to update you with the most recent initiatives and contacts and work we are carrying on, starting from the work on the humanitarian side that, together with Christos Stylianides, we have carried out relentlessly, I would say, in these last months.

Over the last few days, there has been a new escalation of violence against the eastern neighbourhoods of Aleppo. The resumption of airstrikes has worsened the humanitarian situation even further, particularly because it has left hundreds of thousands of besieged civilians without access to functioning hospitals. Together with Christos and his team, whom I would like to praise, and together with the United Nations, we are working literally day and night to create the conditions to let the humanitarian aid in, and to let the wounded out, of East Aleppo, as as well as to other besieged areas all across the Syrian territory.

To reach this goal, we are engaging both internationally with all relevant actors, and on the ground. We are in constant contact with the city council of eastern Aleppo, as well as with civilian administrations in several parts of Syria. We are helping them provide services to the local population in the areas where this is possible. Our activity on the ground is increasingly recognised, first of all by the local players, by the Syrians themselves, and this is for me – and I can speak also on behalf of Christos and all the people who are working with us on this – the number one priority, that our work reaches the Syrians on the ground. Believe me when I tell you of our frustration at not managing to do more, but all the humanitarian work that is done is basically thanks also, I cannot say all, but almost all, to the funding, the work, the support, the logistics, the commitment of the European Union. Here again, I would like to thank our team, both on the ground and in Brussels, which has been working really at an incredible rhythm on this, in full coordination always, with the United Nations.

Our work, as I said, is increasingly recognised inside Syria but also internationally. The contacts and the channels we have developed in this field will be crucial also to any settlement and to the transition. As you all know, the delivery of humanitarian aid is proving to be a very difficult exercise, given the lack of a broader political agreement on the cessation of hostilities, and we have realised very clearly in these last couple of months that the military-to-military work on the cessation of hostilities is more and more difficult in the absence of a wider political understanding on the future of Syria. So what we risk is a vicious circle.

This is why, after having discussed this with the Foreign Ministers and with the Heads of State and Governments in the Foreign Affairs Council and in the European Council, I have started to reach out to the key regional actors on the future of Syria. This means that in the last weeks I met and had talks with the foreign ministers or leaders, presidents, of different countries of the region on a clear agenda. In the name of transparency, and also in sharing with you this work, let me go into a rather detailed list again. I know this is not the politics we need to talk – we would also need to talk politics, but I think it is also important for you to know exactly what this regional outreach is meaning by now.

Meetings with Foreign Minister Al Thani of Qatar in Brussels. Then I headed to Tehran where I met President Rouhani and Foreign Minister Zarif, and two days later to Saudi Arabia to see King Salman. Last week I discussed this in Brussels with Foreign Minister Bassil of Lebanon. Over the weekend I met with Emirates Foreign Minister Sheikh Abdullah and Foreign Minister of Jordan Nasser Judeh. Contacts with others, notably Turkish Foreign Minister Çavuşoğlu and Egyptian Foreign Minister Shoukry will also follow. And on Friday, just a few days ago, we hosted a meeting with the Syrian opposition groups, the leaders of different groups that I met at length in Brussels to share this process with them, to listen to their views to ensure full ownership and an active participation on their side. And obviously all of this is done in constant contact with Staffan de Mistura and his team, both in Geneva and in the United Nations headquarters in New York.

So now to content. The focus of this outreach is on the future of Syria, looking in particular at the post-conflict end state. What I am trying to do is identify areas of common ground and possible elements of a positive agenda with all the key actors. The issues that we are discussing in the framework of this outreach include political accountability, decentralisation or devolution, participation and protection of all components of the very diverse Syrian society. I know that this Chamber is particularly attentive to the situation of Christians in the region; this is also part of our outreach. Reconciliation, especially the local exercises of reconciliation, and economic reconstruction. On the latter let me be extremely clear: the European Union is and will be ready to engage in the economic reconstruction of the country, together with other partners. But, let me stress as I stress it to our partners in the region, this will only happen once a political transition has begun under the framework of UN Security Council Resolution 2254.

This work aims at improving the chances for the success of the UN mandate and the UN Special Envoy for the intra-Syrian talks. Our regional outreach can help create some space and some confidence for the talks to start because of course it is, as I said, for the Syrians to decide the future of the country in direct talks under UN auspices, but in the meantime, if as the European Union we can provide some space regionally to accompany this process, it could only be useful.

In six years of war we should have learned something about the conflict in Syria. At times, an agreement between global powers could not hold, even if it was found, because the situation was out of control on the ground. In other cases, local ceasefires did not hold even if they were reached, because there was no agreement on a broader political level, either in the region or internationally. As I said, sometimes it is a vicious circle. Things locally do not hold because the international regional framework is not accompanying; at some other times you find an agreement on regional and international level and you do not have the local actors on your side.

So peace in Syria will require at the same time an agreement among world powers, the UN framework, among regional actors, the work we are trying to do, and all local players. I understand that it might sound strange to talk and to work on post-conflict at exactly the moment when war still rages on, and yet, talking about reconstruction, reconciliation, post-conflict, the system of governance, that could ensure Syria future a way, is a way of maybe opening the door for a process of peace. Because only if we start putting all the pieces together and to create some kind of consensus among the regional actors and among the citizens will we contribute to building peace in Syria.

Now as you know very well, and as I repeated many times, the European Union is not militarily involved in this war. This is the result of a political decision, one that was taken years ago, that I fully share and that unites us all in Europe. We are not a party to the conflict. But this is not a constraint on our diplomatic action. On the contrary, this puts us in a privileged position as we work for peace. From our position, we understand better than others that there is no military solution to the war. We see that every escalation leads us further away, and not closer, to peace. We are in a privileged position as we can talk to everybody, we do talk to everybody, we are trusted by everybody, and I am convinced that the European Union will be, and is becoming, an indispensable force to make peace in Syria possible and to achieve it concretely on the ground.

I can only ask you, this Parliament, to keep supporting, as you have done constantly this year, our work on humanitarian grounds for creating the political space for peace in Syria and for all the people of Syria, to benefit from a brighter future in their country.

Cristian Dan Preda, *au nom du groupe PPE*. – Madame la Présidente, Madame la Haute représentante, lors de notre dernier débat sur la Syrie, j'avais décrit la situation humanitaire comme étant dramatique et, aujourd'hui, j'ai impression que les mots me manquent pour décrire l'horreur de cette guerre qui continue.

Comme vous le savez très bien, la population est prise au piège entre les bombes russes et celles du régime. Selon les chiffres de l'ONU, 1 million de personnes sont assiégées en Syrie. Le volet humanitaire doit rester la priorité de l'Union et, dans ce sens, je tiens à saluer votre travail, Madame la Haute représentante, et celui de M. Stylianides en vue de faciliter l'acheminement de l'aide en Syrie.

Pour ce qui est du volet politique, nous sommes forcés de constater la paralysie de la communauté internationale. Cette paralysie a un responsable et ce responsable est la Russie, parce que la Russie est là, elle jette des bombes et, en même temps, bloque toute décision significative au niveau du Conseil de sécurité des Nations unies. La Russie va payer pour cette position et ne pourra pas éviter, d'ici quelque temps, le prix de cette situation.

Avant de conclure, je voudrais dire que la position que nous avons adoptée, à savoir soutenir l'aide humanitaire et ne pas s'engager militairement, doit être maintenue au cours de la prochaine période.

Victor Boștinaru, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, I would like to say to the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy that, in six years of war, the world has been repeatedly appalled by the atrocities against civilians carried out in Syria by Isis, Daesh and other terrorist groups. At the same time, the heavy, indiscriminate aerial bombardment of eastern Aleppo by Russia and the Assad regime has killed hundreds, and continues even as I speak today.

The S&D Group condemns in the strongest terms the widespread violation of human rights and international humanitarian law and the deliberate continuous targeting of civilians, humanitarian workers and medical facilities by the parties involved in Aleppo. We call on the armed parties to the conflict, both state and non-state, to allow an immediate cessation of hostilities so as to pave the way for the resumption of negotiations, thereby ensuring that humanitarian assistance reaches all people in need throughout Syria, and immediately to allow medical evacuation and the delivery of emergency goods.

We are deeply concerned about Russia heavily reinforcing its military navy in the eastern Mediterranean and about the renewal of large-scale airstrikes on Aleppo, which can only bring further death and suffering to the Syrian people. Watching this disaster, it is our impression that even dictionaries no longer have words to describe the atrocities and the slaughterhouse of Aleppo. We urge you, Ms Mogherini, the Member States and the international community, to use all diplomatic tools and pressure necessary to urge those involved, including the Russian-backed Syrian regime, to stop attacks on Aleppo and to ensure that all those responsible for war crimes and crimes against international humanitarian law are prosecuted under appropriate, impartial criminal justice.

Charles Tannock, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, nearly six years on since the start of the civil war we find ourselves in a position where Syria has become an almost accepted item or piece of intractable, insoluble foreign policy and a tragic killing field. Like so many others in the House, I also advocated a no-fly zone five years ago before Russia entered the conflict, which would have limited the loss of life and would have prevented us reaching this stalemate we now see today. But I do of course recognise and thank the High Representative for the excellent and fantastic job she is doing to try and re-engage and resume talks. The atrocious siege of Aleppo by Assad's army with the support of Russian bombers continues. UN special envoy Stephen O'Brien has described the situation as being one of a deliberate tactic of cruelty by Assad and Russia. We wait now to see what the Trump administrative policy will be with regard to Syria, but his comments regarding a deal with Russia over Syria and Ukraine leaves little room for optimism, both by betraying Ukrainian sovereignty and turning a blind eye to war crimes carried out against innocent civilians. We can draw some comfort that evil Isis is now being squeezed in Raqqa, but my fear is that they will regroup and re-emerge elsewhere, including in our cities in Europe.

Marietje Schaake, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, on Friday the world was an eyewitness to babies being bombed out of their incubators, and as the last hospital in Aleppo was targetedly pounded we must ask ourselves: why were we, those who promised 'never again', unable to prevent or stop these crimes against humanity from happening? It fills me with unspeakable shame.

The Syrian war has now lasted longer than the Second World War, and the Council still does not have a common position even while the impact of the war in Syria continues to shake the EU at its core. It is beyond comprehension, and particularly Prime Minister Renzi's veto, preventing sanctions on Russia for the role that Putin's army plays in bombing children, is a disgrace. Putin has taken maximum advantage of our absence.

So we do need an EU strategy, not on paper but one that leads to meaningful action, otherwise our negotiating position or persuasion towards third countries is far too weak. And while the EU and Member States are the main humanitarian donors, two thirds of Syrians do not have regular access to water and six million children need life-saving assistance. We are clearly not doing enough. Starvation is used as a war crime; look at Lebanon to draw your own conclusions. Declaring the statement with Turkey on migration as the Holy Grail will not solve our problems, especially when the EU is not delivering its part by ensuring relocation.

My Group calls again for sanctions to be put in place against Russia's role in committing war crimes, and the EU should lead broader efforts towards accountability and ending impunity. That includes ensuring that the hundreds of thousands of people being tortured and killed in prisons in Syria are not forgotten. Let there be no confusion: the hunger, despair, torture, bombardments and repression are causing people to flee. Assad's barbarism is also directly leading to radicalisation.

Javier Couso Permuy, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señora Presidenta, Alta Representante, hay demasiada propaganda en todo lo que ocurre en Siria. Lleva un doble estándar que no ayuda para nada.

Por ejemplo, noticias que no salen en los grandes medios de comunicación y, por lo tanto, no están en nuestras intervenciones.

El 17 y el 18 de noviembre de 2016, los rebeldes moderados de Al Qaeda reprimieron a tiros las manifestaciones registradas en los barrios del este de Alepo, que pedían salir por los corredores humanitarios que habían abierto Rusia y el Gobierno sirio. El 30 octubre hubo un ataque con armas químicas en el este de Alepo. El 13 de noviembre lanzaron un ataque con cloro que mató a 28 personas.

Podríamos hablar también de la respuesta que dio el portavoz del Departamento de Estado de Estados Unidos, John Kirby, a una periodista, acusando a Rusia de determinados ataques contra hospitales. Cuando nos vamos a la fuente —una ONG turca—, esa ONG dice que no acusa a Rusia de bombardear los hospitales de Alepo; ni la OMS, a la que pertenece; ni siquiera la oficina regional del Comité Internacional de la Cruz Roja, en Damasco, que dice que confirma los ataques, pero no puede saber quién los hizo. Por lo tanto, dejemos ese maniqueísmo.

Hemos exigido a todas las partes que cumplan el Derecho internacional, pero solo juntos podemos llegar a la paz. Por lo tanto, no sigamos llamando «oposición» a los terroristas: son los mismos que atacaron en Bruselas o en París; son los mismos de Al Qaeda, que atacaron el 11 de marzo en mi país.

Barbara Lochbihler, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, sehr geehrte Hohe Vertreterin! Die Nachrichten, die uns täglich aus Syrien erreichen, sind extrem grausam, und insbesondere die Situation in Aleppo hat sich in den vergangenen Wochen erneut dramatisch verschlechtert, vor allem durch die brutalen Luftangriffe seitens der syrischen Armee und Russlands. Hier muss die EU weiterhin diplomatischen und wirtschaftlichen Druck auf die Konfliktparteien und ihre Verbündeten ausüben, um einen Waffenstillstand und eine Rückkehr an den Verhandlungstisch zu erreichen.

Gleichfalls muss sich die EU stärker dafür einsetzen, Menschenrechtsverletzungen an Gefangenen zu beenden. Sowohl in den Gefängnissen der Regierung als auch in den Haftzentren, die von bewaffneten Gruppen unterhalten werden, werden Menschen gequält, gefoltert und getötet. Nach Angaben von Amnesty International sind seit Beginn des Konflikts allein in Gefängnissen des syrischen Regimes mehr als 17 500 Menschen ums Leben gekommen. Die EU muss sich hier dringend dafür einsetzen, dass Gefangene angemessen behandelt werden, dass willkürlich Verhaftete freigelassen werden und dass internationale und unabhängige Beobachter Zugang zu Gefängnissen und anderen Haftanstalten in Syrien erhalten.

Das syrische Regime ist für die Mehrzahl der im Konflikt begangenen Verbrechen verantwortlich. Doch auch andere Konfliktparteien, insbesondere der sogenannte Islamische Staat, verüben brutale Verbrechen. Für eine dauerhafte Lösung des Syrienkonflikts ist es unerlässlich, diejenigen zur Rechenschaft zu ziehen, die schwerwiegende Verbrechen begangen haben. Alles andere wäre eine Verhöhnung der Opfer.

James Carver, *on behalf of the EFDD Group*. – Madam President, Madam High Representative, the tragedy caused by the stalemate in Syria shows precisely the importance of mediation and diplomatic sophistication. That the international community has let this brutal civil war carry on for so long not only highlights its failure, but also displays an incredible lack of capacity in negotiation. That was often a role played by Great Britain, and it is my hope that our imminent diplomatic independence will allow us to fill this mediation gap, helping to assist the international community in working for the benefit of people trapped in these awful conflicts. We may not like everybody who we have to deal with on the international stage, but we cannot continue to allow conflicts to carry on over what ultimately boils down to disagreements between great powers. We must put these differences aside and return to sensible geopolitics, including the work towards a genuine sustainable peace in Syria.

Harald Vilimsky, *im Namen der ENF-Fraktion*. – Frau Präsidentin, meine sehr geehrten Damen und Herren! Ich glaube, es ist Konsens hier in diesem Haus, dass man in aller Entschlossenheit gegen alle kriegerischen Aktivitäten entschieden vorgeht.

Aber gerade beim Syrienkonflikt habe ich etwas den Eindruck, dass hier die zwei großen Mächte – die US-Amerikaner und die Russen – nicht in gebotener Einigkeit agieren, um den eigentlichen Aggressor, nämlich den Islamischen Staat, nachhaltig auszuradieren, sondern eher, dass dieser Konflikt genutzt wird, um geopolitisch eine Konfliktlage zwischen den Amerikanern und den Russen hochzuschrauben. Das ist der falsche Weg.

Mittlerweile haben wir einen neuen Präsidenten der Vereinigten Staaten von Amerika und ich habe den Eindruck, dass hier mehr Wille da ist, mehr Bereitschaft da ist, gemeinsam diesen eigentlichen Aggressor – den Islamischen Staat – zu neutralisieren. Je früher es gelingt, diesen Konflikt zu neutralisieren, desto rascher können auch all jene Menschen, die nach Europa gekommen sind, wieder zurück in ihre Heimat gehen, um hier bei der Stabilisierung und am Wiederaufbau in ihrem Land Hilfe zu leisten.

Zoltán Balczó (NI). – Elnök Asszony, elismerés illeti Főképviselő asszonyt azért a humanitárius segítségért, amit az Unió nyújt és nyújtott Szíria háború sújtotta lakosságának. A végső cél nem lehet más, mint fegyvernyugvás, béke és stabil állami működés megteremtése. Ehhez szükséges két nagyhatalomnak, az Egyesült Államoknak és Oroszországnak az együttműködése. A kapcsolatok most hidegháborús mélyponton vannak. Donald Trump megválasztása reményt ad arra, hogy ez a kapcsolat konstruktívvá válhat, és ebben az Európai Uniónak is pozitívan kell közreműködnie. Itt többször elhangzott, hogy az emberiesség ellen elkövetett bűnökért felelősségre vonásra van szükség. Ebben teljes mértékben egyetértek, de ezt nem lehet prekoncepcióval elindítani, csak az egyik félről beszélni, hanem ebben a sokrésztvevős háborúban teljes körűen kell föltárni minden fél által elkövetett bűntényeket.

Tunne Kelam (PPE). – Madam President, I would like to thank Ms Mogherini for updating us and for her efforts to achieve something which seems to be impossible. But we need to continue our efforts, because the situation is deteriorating and peace negotiations are still at an impasse. We know that one million people are under siege, 200 000 are detained by the Assad regime under inhuman conditions. So I think our goal has still to be to achieve a ceasefire and to stop this massive violence against the civilian population for which both the Assad regime, backed by Russia and Iran, and Islamist extremists are responsible. And I support our colleague Schaake's conclusion that Mr Putin has taken maximum advantage from the weakness and inactivity of the EU. I think what is most important is to end this climate of impunity for people who are daily committing war crimes. And the second problem is that the EU should finally have a common EU/Syria strategy to facilitate political achievement. But I very much support your approach that we must be prepared for post-conflict reconciliation and reconstruction.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *ερώτηση με «γαλάζια κάρτα».* – Κατ' αρχήν δεν θα διαφωνήσω καθόλου για το αρνητικό της παρέμβασης και της Ρωσίας στην περιοχή. Νομίζω, όμως, ότι το να μη γίνεται καμία συζήτηση ή να μην γίνεται καμία αναφορά στις ευθύνες και άλλων κρατών, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες και το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν είναι σωστό, αν λάβουμε μάλιστα υπόψη ότι το κακό ξεκίνησε από την εισβολή στο Ιράκ. Ήθελα, λοιπόν, να ρωτήσω αν μπορείτε να έχετε πιο ολική προσέγγιση στο ζήτημα αυτό.

Tunne Kelam (PPE), *blue-card answer.* – I think we should appreciate actors by their deeds. While the United States and others are trying to avoid loss of civilian life, Russia, together with the Assad regime, is indiscriminately bombing the civilian population. This has been proved, and our first attention should go to those who are committing violence and war crimes against the civilian population, whoever they are.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – Señora Presidenta, la catástrofe humanitaria que vive Siria es la combinación de tres factores al menos.

El primero de ellos es el fracaso continuado o la incapacidad de los actores globales del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas para prevenir un conflicto o para garantizar la paz y la seguridad internacionales en un conflicto que dura ya más de seis años.

El segundo elemento es la permanente violación de los derechos fundamentales y de las leyes humanitarias internacionales, a través de los continuados bombardeos de escuelas, de hospitales, de población civil: la violación —como digo— continua de los derechos más fundamentales.

El tercer elemento es la impotencia involuntaria de los actores humanitarios para poder acceder al lugar donde se necesita su actividad para aliviar el sufrimiento y para garantizar la pervivencia de esas poblaciones castigadas.

Ante esta situación, la Unión Europea debe apoyar el plan global humanitario propuesto por las Naciones Unidas que, a fin de cuentas, es la misma propuesta planteada no hace mucho por la Alta Representante y por el comisario Stylianides.

Y ese plan debe tener tres elementos fundamentales: garantizar la retirada médica de los heridos, garantizar el acceso de suministros médicos y permitir también alimentos a una población asediada.

Anna Elżbieta Fotyga (ECR). – Madam President, I can still see Chechnya and Grozny: total destruction and atrocities committed for the sake of maintaining geopolitical influence with total impunity for the perpetrators. The same is happening to Aleppo for the sake of maintaining, or regaining, influence by Vladimir Putin, Bashar al-Assad or the Iranian regime. There are crimes against humanity being committed there. Do we learn the lesson of history?

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhora Presidente, Senhora Mogherini, com toda a franqueza e respeito, eu, sinceramente, não sei se estamos a falar do mesmo planeta ou se a União Europeia e a Comissão Europeia estão em total estado de negação. Eu não queria acreditar quando ouvi falar em começarmos a avançar para esta nova língua da situação de pós-conflito. O conflito está longe de terminar. Não vai terminar amanhã nem, se calhar, nos próximos anos, e não terminará amanhã nem nos próximos anos porque nós somos corresponsáveis por esta situação.

Enquanto a União Europeia continuar com esta visão maniqueísta do conflito, enquanto continuar a ignorar que continua a morrer gente todos os dias, que há uma disputa no território que vai para além disto tudo e que tem a ver com recursos e com posicionamentos geoestratégicos, enquanto ignorar que há um negócio de armas que está por trás de tudo isto, enquanto ignorar o papel da Turquia e dos países do Golfo, da Arábia Saudita, enquanto ignorar tudo isso e tentar contar uma história a preto e branco, enquanto continuar a ser parte do problema e não da solução, talvez não haja mesmo solução. Mas falar de solução para os conflitos, Sra. Mogherini, é mesmo estado de negação, é não aprender rigorosamente nada com o passado.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – Madame la Présidente, Madame la Haute représentante, nous sommes chaque jour tous abasourdis par les images que nous voyons, particulièrement à Alep. Nous savons les crimes de guerre, nous savons les crimes contre l'humanité, nous savons la responsabilité du régime Assad et de ses complices, à savoir la Russie, l'Iran et peut-être demain les États-Unis de M. Trump.

Pour ma part, je suis toujours stupéfait de voir dans cet hémicycle la complaisance d'un certain nombre de responsables politiques vis-à-vis de Poutine. C'est la même chose dans nos pays européens. Je le vois dans la campagne présidentielle française, et même dans la primaire de la droite en France avec le candidat Fillon.

Cette complaisance est une corruption politique aujourd'hui totalement insupportable. Alors, comme nous n'irons pas faire la guerre à Alep, les moyens dont nous disposons, ce sont les sanctions contre les personnes et les groupes, les sanctions économiques contre le régime de Poutine. Appelons au boycott de la Coupe du Monde en Russie! On ne va quand même pas aller jouer au football à Moscou pendant que la Russie bombarde Alep. Prenons cette responsabilité sur les sanctions! Voilà un moyen d'action de l'Union européenne.

Kristina Winberg (EFDD). – Fru talman! Bombningarna i Aleppo fortsätter. I konflikten har totalt över 300 000 människor dött och miljontals är på flykt. EU har tagit emot många migranter medan Gulfstaterna i närheten inte gör nästan någonting. Detta trots att de i många fall delar samma kultur och språk.

Det som går i rätt riktning i denna konflikt är dock att territoriet minskar för mördarna i IS. Offensiven i Mosul och på flera andra håll går i rätt riktning, och jag ser med glädje att flera byar har befriats från denna terrorgrupp. Det är dock långt kvar till att striderna tar slut. Vi i Europa måste vara mer beredda än någonsin på att nya terrordåd kan ske här, med tanke på att det blir svårare för islamistiska terrorister att ansluta sig till IS.

Jag vill dock understryka vilket misslyckande EU:s gemensamma utrikespolitik har varit i denna konflikt. EU:s medlemsstater får snällt sitta på sidlinjen och titta på medan den ej demokratiskt valda EU-kommissionen fastslår agendan. Vad har detta lett till? Jo, till att Europas roll i världen har reducerats till att invänta vad USA och Ryssland gör, och sedan stå här och rösta om resolutioner. Europas och särskilt mitt lands roll i världen var mycket starkare innan EU fanns. Jag vill inte stå här om ett år och rösta om ännu en resolution. Om ni i EU-kommissionen har tänkt er att sköta utrikespolitiken åt oss vill vi se resultat snarast.

Laurențiu Rebega (ENF). – Doamnă președintă, doamnă Înalt Reprezentant, este evident că de facto suveranitatea Siriei a fost grav încălcată. Este un teritoriu sfâșiat în care, în diverse zone, își exercită autoritatea diferite facțiuni. Intervențiile militare străine au înrăutățit această situație. Iarăși, este evident că, după atâția ani de război civil în care violențele și cruzimea au dus la uriașe pierderi de vieți omenești, o reconciliere națională va dura minim 20 de ani. Prelungirea războiului va duce la prelungirea acestei perioade sau/și la împărțirea actualului stat sirian în mai multe entități politice. Analizele arată că, în ultima vreme, actorii implicați își intensifică operațiunile militare pentru a putea ocupa un loc cât mai bun la masa negocierilor. Această intensificare a operațiunilor este plătită însă cu pierderi de vieți de către poporul sirian.

Uniunea Europeană ar fi putut juca un rol mult mai important în aplanarea conflictului și în blocarea organizațiilor teroriste. Din păcate, nu a făcut destul, iar implicarea a fost rigidă. Ori securitatea europeană depinde semnificativ de oprirea războiului și de aranjamentele post-conflict din Siria. Fac un apel către Consiliul European, către Comisie și către Înaltul Reprezentant să aibă în vedere, pe lângă intervențiile umanitare, și o politică mai activă și mai flexibilă, prin care să atingă aceste obiective.

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η ορδή των φανατικών τρομοκρατών που η Δύση δημιούργησε, εξόπλισε και συνεχίζει να υποστηρίζει σύντομα θα εξαφανιστεί. Αισθάνεστε αμηχανία και προσπαθείτε με κάθε μέσο να αποτρέψετε τη συντριβή των μισθοφόρων που έχουν αιματοκυλίσει τη Συρία τα τελευταία έξι χρόνια. Στο πεδίο της μάχης πλέον κρίνεται το μέλλον των Σύρων και σύντομα θα πρέπει να προσαρμοστείτε σε νέα δεδομένα.

Επειδή πρέπει να τελειώνουμε μια και καλή με τους φανατικούς ισλαμιστές και με την υποκρισία, μπορεί να μου απαντήσει κάποιος στα ερωτήματα: πού ήταν η ευαισθησία της Ευρώπης όταν η Τουρκία εισέβαλε παράνομα στη Συρία; Αναβαθμίσατε το Μέτωπο Αλ Νούσρα από παρακλάδι της Αλ Κάιντα σε αξιοσέβαστο συνομιλητή, επειδή απλά άλλαξε όνομα;

Από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεχίζετε την καθημερινή προπαγάνδα και την εσκεμμένη παραπληροφόρηση για το πόσο κακοί είναι οι Σύροι και οι Ρώσοι στο Χαλέπι και πόσο καλοί είναι οι κάθε λογής εκεί στασιαστές, αντικαθεστωτικοί ή ο δημοκρατικός στρατός, όπως αποκαλείται. Τα σχέδια αυτά ευτυχώς απέτυχαν και σύντομα αυτό θα είναι και επίσημο γεγονός. Ίσως στο μέλλον να βρεθεί μια νέα χώρα για να καταστρέψει η Δύση, αλλά να ξέρετε πως οι μέρες που μπορούσατε να καθορίζετε τις τύχες των λαών ανάλογα με τα συμφέροντά σας έχουν πια περάσει ανεπιστρεπτί.

David McAllister (PPE). – Sehr verehrte Frau Präsidentin, meine sehr geehrten Damen und Herren, liebe Kolleginnen und Kollegen! Meinen Vorrednern kann ich mich nur anschließen, die Lage in Syrien ist entsetzlich. Es fehlen einem die Worte, wie der Kollege Preda es umschrieben hat.

Dieser Konflikt oder – präziser – diese humanitäre Katastrophe kann nicht militärisch, sie muss politisch gelöst werden. Die Debatte heute Nachmittag hat trotz unterschiedlicher Auffassungen gezeigt: Wir in der Europäischen Union können unseren Beitrag leisten, damit die Friedensverhandlungen der Vereinten Nationen das Töten in Syrien beenden.

Frau Hohe Vertreterin, ich möchte Ihnen ebenfalls – auch persönlich – danken, dass Sie Ende Oktober beispielsweise nach Teheran und nach Riad gefahren sind, um nochmals auf eine friedliche Lösung des Konflikts in Syrien hinzuwirken. Ohne die Einbindung der regionalen Akteure wird es keinen Frieden in Syrien geben können. In der Tat, Russland muss endlich seiner Verantwortung gerecht werden. Ich teile die heute vorgetragene Kritik an Moskau.

Bei allen Anstrengungen, eine friedliche Lösung des Konflikts herbeizuführen, muss eines ebenfalls klar sein: Die menschenverachtenden Angriffe dürfen nicht folgenlos bleiben, und die Verantwortlichen müssen zur Rechenschaft gezogen werden.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, negli ultimi giorni si sono succeduti attacchi indiscriminati contro scuole e ospedali, anche mediante l'utilizzo di armi chimiche. La popolazione è stremata dalla grave carenza di prodotti alimentari di base e forniture mediche nelle città controllate dalle parti in conflitto. La Siria, è stato detto, è logorata da sei anni di conflitto e ha urgente bisogno di una soluzione politica seria che coinvolga tutte le parti interessate.

Certo, l'Unione europea e le stesse Nazioni Unite devono svolge un ruolo di mediazione per rilanciare il processo di pace e garantire l'accesso umanitario. Ma ecco il punto: se non vogliamo che siano il caos e i rapporti di forza in campo a determinare un nuovo equilibrio nella regione, allora Le chiedo, signor Alto rappresentante, se non è venuto il tempo di compiere alcune scelte politiche che vadano oltre gli aspetti umanitari e che producano un vero e proprio punto di vista europeo sul quale deve essere questo nuovo equilibrio, evitando di lasciare il campo, da una parte, solo alla Russia, o agli intendimenti della nuova amministrazione americana.

Bas Belder (ECR). – Onder de paraplu van de Russische luchtmacht breidt de Islamitische Republiek Iran haar militaire invloed op het Syrische slagveld allengs uit. Onder supervisie van de Islamitische Revolutionaire Garde en haar gewillige Libanese instrument van de Hezbollah opereren daar tegenwoordig ook afzonderlijke brigades met tienduizenden sjiitische Pakistanen en Afghanen. Er wordt ook wel gesproken over de sjiisering van Syrië. De geopolitieke en hegemoniale doelstellingen van het ayatollahregime in Irak, Syrië en Libanon laten zich gemakkelijk raden. Zo ook het acute alarm bij de soennieten in de regio. Om maar niet te spreken van de staat Israël, waarvan de aanstaande vernietiging bij voortduring wordt geproclameerd door politieke en militaire leiders in Iran als vervolg op de inzet in Syrië.

Hoge Vertegenwoordiger, hoe kijkt u aan tegen het scenario van een regionale escalatie van het Syrische strijdtoneel en de aanjagende rol van Iran daarin? Is preventie met Europese inbreng nog mogelijk? Ik ben buitengewoon pessimistisch en ik denk dat de Irandeal daar treurig genoeg ook nog een aandeel in heeft.

Nicolas Bay (ENF). – Madame la Présidente, le nouveau président des États-Unis a reconnu la terrible responsabilité de ses prédécesseurs dans l'émergence de l'État islamique. Son élection à la tête de la première puissance mondiale devrait donc enfin changer la donne, d'autant qu'il a annoncé clairement qu'il allait s'associer aux Russes. Aux côtés des Syriens, ce sont en effet les seuls à lutter efficacement contre les barbares islamistes qui ravagent ce pays depuis plus de cinq ans maintenant. La situation serait évidemment pire aujourd'hui si les Américains avaient laissé MM. Hollande, Valls et Fabius faire en Syrie ce que MM. Sarkozy, Fillon et Juppé ont fait en Libye: la destruction totale du pays, livré aujourd'hui aux adeptes de la charia.

Il faut effectivement se donner les moyens d'éradiquer l'État islamique ainsi que les autres groupes djihadistes qui commettent des horreurs tout aussi détestables.

Il faut aider sur place les populations qui ont été les cibles de ces exactions, à commencer bien sûr par les chrétiens d'Orient, car la meilleure façon de les aider, c'est de leur permettre de continuer à vivre sur leurs terres ancestrales. Les aider ne consiste pas à les pousser à l'exil et au déracinement en leur faisant des promesses que nous ne pourrons pas tenir, car nous n'en avons pas les moyens.

Udo Voigt (NI). – Frau Präsidentin! Ja, wir sind in der Tat zum vierten oder fünften Mal hier, um über die Lage in Syrien zu sprechen. Wir sprechen immer wieder über die Wiederaufnahme der Bombardierungen. Warum ist das denn so? Es ist doch klar, dass diese Menschen diesen Krieg nur darum führen, weil sie Waffen erhalten. Und die Terroristen in Ost-Aleppo erhalten diese Waffenlieferungen eben über einen Korridor, der im Norden nach wie vor zur Türkei besteht, um gegen die entsprechenden Regierungstruppen zu kämpfen.

Es hat mich gefreut, dass Frau Mogherini genau mit denen gesprochen hat, die dafür verantwortlich sind, unter anderem mit der Türkei, mit den Außenministern von Saudi-Arabien und von Katar. Haben Sie, Frau Mogherini, aber auch über die Einstellung der Waffenlieferungen an die Terroristen verhandelt und gesprochen? Ich frage alle Kollegen hier in diesen 28 Mitgliedstaaten Europas: Welches Land in Europa oder auf der Welt erlaubt eine bewaffnete Opposition im eigenen Land? Es ist das Recht der Syrer, ihre eigene Souveränität zu verteidigen.

Lars Adaktusson (PPE). – Madam President, yesterday the Head of UN International Aid reported that the number of people living under siege in Syria has more than doubled over the last year. We are talking about one million people living under the most horrendous circumstances: isolated, starving, denied all humanitarian and medical assistance. Recently I travelled to Syria myself. I was invited by the Patriarch of the Syrian Orthodox Church, His Holiness Ignatius Aphrem. He took me to meetings with internally displaced persons (IDPs), with former hostages of the Islamic State and with leaders of the vulnerable Christian minorities. The overall message from all these suffering groups was very clear: please do not forget us, help us halt the violence.

The attacks on innocent civilians must stop. There is only one alternative to fighting to the bitter end. This only alternative is negotiations where all sides have to make concessions. Let us step up our efforts from the European side to make this possible. Let us increase our political pressure, on Russia especially, and on the regional actors feeding this very conflict.

Ana Gomes (S&D). – Vergonha é o que sinto como europeia por voltarmos a debater a Síria, sem nada se ter alterado. Alepo, inferno na terra, confronta-nos com homens, mulheres e crianças cruelmente bombardeados, escolas, hospitais, agentes humanitários e campos de refugiados deliberadamente atacados.

O Alto-Comissário da ONU para os Direitos Humanos pediu restrições ao veto dos P5 perante crimes de guerra, contra a humanidade ou genocídio, para ultrapassar a paralisia do Conselho de Segurança e levar os responsáveis pela carnificina na Síria ao Tribunal Penal Internacional. Porque não ouvimos a União Europeia a secundar este apelo, Sra. Mogherini?

A União Europeia e seus Estados-Membros têm sido incapazes de atuar estrategicamente, com sanções, corredores humanitários, *no fly zones*, ou o que quer que seja que faça alguma diferença pela paz na Síria. Permitimos, assim, a Putin ocupar o vazio em apoio do regime assassino de Assad e a grupos terroristas como o Daesh continuarem a massacrar o povo sírio com consequências diretas também para a segurança europeia.

Quando vamos perceber que, se não travarmos a guerra na Síria, estamos não apenas a fabricar mais refugiados, mas também a entregar gerações perdidas ao recrutamento terrorista?

Marcus Pretzell (ENF). – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! In Aleppo werden dieselben Terroristen bekämpft, wie sie in Paris, in Brüssel und anderen europäischen Städten zugeschlagen haben. Angesichts der sogenannten Erfolge der europäischen Außen- und Militärpolitik der vergangenen Jahre ist es einigermaßen anmaßend zu glauben, dass die Europäische Union Teil der Lösung – diesmal in Syrien – sein könnte.

Assad ist ein Diktator – gar keine Frage. Aber der Versuch, ihn zu beseitigen, hat Syrien ins Chaos gestürzt, hat eine Flüchtlingswelle in Richtung Europa ausgelöst, hat Terroristen nach Europa gespült und gleich auch noch eine Wanderungsbewegung aus Afrika und anderen Teilen der Welt nach Europa mitinitiiert.

Frau Mogherini! Die Türkei ist Teil des Problems – die Türkei, die bisher Partner der Europäischen Union war. Die USA sind Teil des Problems. Und ja, sicherlich wird auch Russland zur Lösung beitragen müssen. Es reicht aber nicht, auf Russland an dieser Stelle einzuschlagen.

László Tőkés (PPE). – Elnök Asszony, joggal állíthatjuk, hogy a szemünk előtt zajló szíriai háború a legnagyobb humanitárius válságot idézte elő a II. világháború óta. A nemzetközi erőfeszítések ellenére az országban a háborúskodások nem szűnnek, a polgári lakossággal szembeni kegyetlen bánásmód tovább tart, s ennek szenvedő alanyai között ott találhatók a nők, a gyermekek és az öregek. Aleppo helyzete különösképpen tragikus. Szíria egykori gazdasági központja romokban hever, az ellene irányuló totális légitámadások a védtelen lakosságot, sőt az egészségügyi intézményeket sem kímélik. Ezzel egyidőben az Iszlám Állam is országszerte garázdálkodik, és emberiesség elleni, illetve háborús bűnöknek minősülő sorozatos tömeggyilkosságokat követ el az őshonos keresztény és jazidi kisebbségek ellen.

A tarthatatlan helyzet végső soron csakis teljes körű nemzetközi összefogással volna rendezhető. Enélkül a válság tovább mélyül, és esély sem nyílik a tartós béke megteremtésére. Az Európai Uniónak az eddiginél is nagyobb szerepet kell vállalnia a szíriai válság megoldásában, utóbb pedig a menekültek hazatérésében, a társadalom, a szemben álló felek megbékítésében és az ország újjáépítésében.

Afzal Khan (S&D). – Madam President, Madam Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy, the last time I spoke about Syria I called for a no-fly zone against Syrian Government planes. I repeat this plea again as an urgent and necessary measure to ensure civilian protection. The need to protect civilians is paramount to any political process. Residents of Aleppo are at risk of extermination if we do not act now.

If we cannot trust Assad and Russia to stop bombing hospitals and schools how can we trust them to engage with them and implement a political solution? All EU states should develop and implement mechanisms to ensure that war criminals from the Syrian conflict are held to account. This is especially critical in light of Russia's veto of any accountability mechanism through the UN Security Council. I welcome the recent decisions to review EU sanctions against Syria. However, more needs to be done in this regard. Europeans want sanctions against the Assad regime, Russia and Iran.

Mariya Gabriel (PPE). – Madame la Présidente, Madame la Haute représentante, tout d'abord, sur le plan humanitaire, nous devons sans relâche continuer nos efforts pour sécuriser l'aide humanitaire, protéger les civils et notamment faciliter une trêve générale autour d'Alep. Notre action au niveau local, comme vous l'avez souligné à juste titre, est primordiale.

Ensuite, Madame la Haute représentante, vous méritez nos félicitations et tous nos encouragements dans le travail de médiation que vous effectuez en essayant de créer les conditions favorables à la reprise d'un processus politique intra-syrien sous l'égide des Nations unies. Sous votre impulsion, l'Union peut trouver sa place de médiateur.

Les contacts du monde diplomatique sont primordiaux avec les acteurs régionaux, mais à d'autres niveaux aussi, l'Union doit anticiper ses actions, y compris en matière de réconciliation. Avec quels acteurs de la société civile, du monde académique, religieux et économique pensez-vous travailler? L'inclusivité du processus est essentielle pour une solution politique durable.

Enfin, l'Union devra aider à la reconstruction du pays. Nous devons anticiper l'immense travail de la reconstruction physique, le retour des réfugiés, le rétablissement de l'infrastructure économique et la création de l'emploi. Cela ne sera pas à nous de créer ni de mettre en place une stratégie d'après-guerre, mais bien aux Syriens. De notre côté, si nous voulons être un partenaire crédible et fiable de la Syrie de demain, nous devons nous assurer que nous serons au rendez-vous au bon moment, sans retard et sans délai.

Vous avez répondu dans votre introduction à ma question «comment nous préparons-nous avec les partenaires régionaux?», et je vous encourage à continuer dans cette direction.

Javi López (S&D). – Señora Presidenta, señora Mogherini, Alta Representante, tras seis años de guerra en Siria continuamos viendo como Al-Asad, Rusia, las potencias regionales o el extremismo islámico continúan chapoteando bajo la sangre de centenares de miles de civiles sirios y que nuestra estrategia de apoyo a de Mistura, sobre el territorio, de encontrar una salida negociada para el enviado especial, apoyando al enviado especial, está siendo insuficiente. Porque hay un bloqueo sobre el territorio de Damasco y hay un bloqueo, de igual forma, en el Consejo de Seguridad de Rusia. Y, al mismo tiempo, durante las últimas semanas y meses se recrudecían los ataques, especialmente en el este de Alepo, ataques, sin duda, cometidos en forma de crímenes de guerra.

Por ello, es absolutamente necesario que alcemos la voz, que utilicemos todas nuestras herramientas en materia de política exterior para que llegue la ayuda humanitaria, que, a día de hoy, no somos capaces de enviar. Porque al final no va a quedar nada sobre ese país.

György Hölvényi (PPE). – Elnök Asszony, engedje meg, hogy gratuláljak! Én nagyon örülök, amit elmondott. Itt ugye a jövőről beszélt, és van, aki ezt nehezményezte. Én úgy gondolom, hogy igenis, a jövőről is kell nekünk itt beszélni, főleg annak az összefüggésében, hogy nincsen hadseregünk, és a politikai megoldásra kell törekedni. A frakció, az Európai Néppárt autentikus forrásokból igyekszik tájékozódni a Közel-Keletről. Számos tényfeltáró utazást tettünk, és meghallgatjuk folyamatosan a helyi vallások és a népcsoportok vezetőit, legyenek ezek keresztények vagy muzulmánok. A vezetők világos javaslatait meg kell hallani Európának. Megbékélés, meg kell őrizni a szekuláris állam berendezkedését a jövő Szíriájában. Fel kell függeszteni a nemzetközi kapcsolatokat a szélsőségeseket finanszírozó szereplőkkel. Nagyon keveset tettünk ebben. Fenn kell tartani a sokszínű társadalom évszázados egyensúlyait. Nagyon vigyázni kell erre. S ami a leglényegesebb, hogy semmit a helyiek nélkül, helyettük, mert akkor csak megint saját rövid távú politikai céljukat használjuk ki, ha más szempontból is.

Josef Weidenholzer (S&D). – Frau Präsidentin! Der syrische Bürgerkrieg ist das wohl tragischste Kapitel dieses Jahrzehnts. Fast die Hälfte der Bevölkerung wurde vertrieben – innerhalb Syriens, in die Nachbarländer und nach Europa –, über 400 000 Menschen wurden getötet, unvorstellbare Grausamkeiten wurden begangen, Städte wurden bombardiert, ausgehungert, Hunderttausende Menschen haben keinen Zugang zu medizinischer Versorgung. Ein Frieden ist weiter denn je entfernt, und er ist notwendiger denn je. Es ist zu wenig, darauf zu hoffen, dass der Prozess schließlich doch in die Gänge kommen wird, und es ist auch nicht Platz für wechselseitige Schuldzuweisungen. Es geht um kurzfristige Maßnahmen, um humanitäre Maßnahmen. Es ist gut zu wissen, dass Europa da vorangeht: die Lieferung von Nahrung und medizinischer Versorgung, die Evakuierung besonders gefährdeter Menschen und schließlich auch die Unterstützung der befreiten Gebiete, in denen keine Kampfhandlungen mehr stattfinden, wie etwa in Rodschawa.

Mittelfristig braucht es aber neues Engagement bei den Friedensverhandlungen. Europa ist nicht direkt in den Konflikt involviert. Das kann man als Schwäche auslegen, es bedeutet aber auch eine Chance, und die sollte Europa nutzen, allerdings gemeinsam und nicht im Sololauf einzelner Mitgliedstaaten. Das Mandat der Hohen Vertreterin für Außen- und Sicherheitspolitik sollte großzügig und umfassend ausgeweitet werden, und wir haben gesehen, dass sie eine sehr verlässliche und wichtige Person in diesen Verhandlungen ist.

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte" gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Paul Rübig (PPE), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte"*. – Herr Kollege Weidenholzer! Wir alle kennen die Situation in Syrien und die Konfrontation, die derzeit mit der Türkei stattfindet. Glauben Sie, dass es möglich ist, die Flüchtlinge nicht nur in der Türkei abzusichern, sondern vor allem auch auf ihrem eigenen Gebiet? Und welche humanitären Leistungen können wir hier erbringen, um den Flüchtlingen eine Rückkehr in ihre Heimat zu erleichtern und zu ermöglichen? Glauben Sie, dass auch die Tätigkeit von Selbständigen sowie von kleinen und mittleren Betrieben dazu helfen könnte, die Bevölkerung vor Ort besser zu versorgen?

Josef Weidenholzer (S&D), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte"*. – Die Hohe Vertreterin hat schon davon gesprochen, dass wir auch über das Nachher nachdenken müssen. Es ist wichtig, in jenen Gebieten, wo Sicherheit besteht, auch den Menschen die Rückkehr zu ermöglichen. Ich kenne sehr viele Menschen, die etwa in die Region Rodschawa zurückkehren wollen und darauf warten, aber es momentan noch nicht können.

In diesem Zusammenhang ist es auch wichtig – weil auch die Klein- und Mittelbetriebe angeschnitten wurden –, dass man gerade auch Menschen, die sich jetzt in der Diaspora befinden, dazu bewegt, tätig zu werden und den Aufbauprozess zu unterstützen.

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Madam President, many believe that Russia has become involved in Syria in order to divert attention away from the conflict in Ukraine. Ukraine today represents the failure of the Kremlin's imperial policy, because this country has become one of the most hostile to the Russian state. Russia is experiencing international isolation and sanctions, and all this raises serious political and economic problems inside the country. The Russian people did not need another war in distant Syria. Moreover, the Syrian conflict has not weakened western attention to Ukraine.

It seems that, by bombing civilians in Syria, Putin is trying to prove that Russia is more than a regional power, as President Obama called it. The Kremlin has achieved this goal, at least temporarily, as the Syrian conflict can no longer be solved without Moscow's participation. The Kremlin becoming a serious player in Syria and the whole Middle East has its price. One should not forget that the Kremlin considers the United States of America as its most important rival in the world. Never, even in the Cold War years, has the world been so close to uncontrolled serious military conflict as now, so finding a ceasefire in Syria is of crucial importance.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – Señora Presidenta, tras seis años de guerra en Siria, nos hemos inmunizado ante el horror. Pues no: no podemos volvernos inmunes ante la matanza de niños.

Las palabras empiezan a sonar huecas ante las imágenes de tanto dolor; y ya no somos creíbles, porque somos incapaces de frenar el sufrimiento de millones de sirios, que miran hacia nosotros esperanzados.

Tenemos que encontrar una solución política urgente. Tenemos que obligar a quienes bombardean a un cese al fuego inmediato porque, como bien han dicho, no llega la ayuda humanitaria, y eso es una vergüenza.

Y necesitamos también que, para una verdadera paz que nazca de la justicia, quienes han cometido estos crímenes de guerra sean procesados por tribunales internacionales.

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento))

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *ερώτηση με «γαλάζια κάρτα»*. – Επειδή, όπως ενδεχομένως γνωρίζετε, η κατάληψη μιας κατοικημένης περιοχής, όπως είναι το Χαλέπι, είναι, από στρατιωτικής απόψεως, δύσκολη και χρονοβόρα και ενδέχεται να κρατήσει πολύ χρονικό διάστημα, πώς θα βλέπατε την πρόταση να προβεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σε ενέργειες προκειμένου να εκκενωθεί η ανατολική πλευρά του Χαλεπίου από τους αμάχους, ούτως ώστε να μη χρησιμοποιούνται αυτοί ως ανθρώπινη ασπίδα και να μην υπάρχουν θύματα μεταξύ του αμάχου πληθυσμού, και κυρίως των παιδιών;

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE), *respuesta de «tarjeta azul»*. – Sí, por supuesto que me parecería una buena solución. De lo que estamos hablando es de abrir corredores, por supuesto, corredores para que entre la ayuda humanitaria y se cure a los heridos y no se bombardeen hospitales, pero también para dejar salir a la sociedad civil y a las víctimas, a los más vulnerables, como son los niños, los ancianos y las mujeres. Y por supuesto que la Unión Europea debería implicarse.

Die Präsidentin. – Wir kommen nun zum *Catch-the-eye-Verfahren*. Ich habe zahlreiche Meldungen. Ich werde von jeder Fraktion eine oder einen drannehmen und von den beiden größten Fraktionen je zwei.

Catch-the-eye-Verfahren

Patricija Šulin (PPE). – Prihodnost Sirije je vedno bolj negotova, saj so se napadi na Alepo in tudi na druge dele Sirije okrepili. Ostro je potrebno obsoditi napade na civilno prebivalstvo in na pomanjkanje dostopa do prepotrebne humanitarne pomoči za ljudi v Siriji, kot tudi napade na konvoje s humanitarno pomočjo. Tako so največje žrtve – ženske, otroci in starejši –, ostali brez dostopa do humanitarne pomoči, do hrane, vode in zdravstvene oskrbe.

Pozdravljam sodelovanje Evropske unije z Združenimi narodi, ki poskuša urediti problem na tem področju. Ostro je potrebno obsoditi ravnanje Putina, Rusije in Asadovega režima. Evropska unija si mora še naprej prizadevati za dosego miru in imeti mora pomembnejšo, posredniško vlogo za dosego mirovnega sporazuma za Sirijo.

Jean-Paul Denanot (S&D). – Madame la Présidente, Madame la Haute représentante, il se trouve que j'ai eu l'occasion, avec Paul Rubig d'ailleurs, de visiter un camp de réfugiés syriens en Turquie, à une centaine de kilomètres d'Alep, et j'ai mesuré la détresse de ces femmes et de ces hommes qui, ne pouvant plus vivre dans leur pays, leur région, leur ville, ont décidé de partir, tout simplement pour sauver leur vie. Ils n'ont qu'une envie, c'est de rentrer chez eux. Bien entendu, ce n'est pas possible tant qu'il y a la guerre. Ils nous supplient, nous, Européens, de faire quelque chose pour leur permettre un jour de retrouver leur sol.

C'est une guerre compliquée où les acteurs belliqueux s'enchevêtrent, chacun apportant son lot de malheurs: les grandes nations, avec en tête la Russie que vous avez citée plusieurs fois, mais aussi les pays voisins et, bien sûr, Bachar Al-Assad ainsi que les terroristes de Daech.

Dans ce contexte, je crois que l'Union européenne a un double devoir: d'abord, tout faire pour mettre fin à la guerre et obtenir un cessez-le-feu, puis acheminer l'aide humanitaire.

Madame Mogherini, vous avez beaucoup travaillé. Nous comptons sur vous pour continuer dans cette voie.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση συζητά διαρκώς την κατάσταση στη Συρία και οι περισσότεροι συμφωνούν ότι η κατάσταση είναι κρίσιμη. Στην πράξη, όμως, άλλες δυνάμεις είναι αυτές που μάχονται και δίνουν διέξοδο σε έναν πόλεμο που, όπως ξέρουμε, ξεκίνησε με τις ευλογίες κάποιων ευρωπαϊκών δυνάμεων. Ούτε το Daesh ούτε καμιά άλλη φονταμενταλιστική ομάδα δεν πρέπει να επικρατήσει με οποιοδήποτε τρόπο, σε οποιοδήποτε σημείο στο Ιράκ ή στη Συρία.

Ταυτόχρονα, το τελευταίο διάστημα πρέπει να αντιμετωπιστεί και ο παράγοντας του τουρκικού επεκτατισμού, που, με πρόσχημα την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, επιχειρεί να σπάσει το ενιαίο μέτωπο που έχουν δημιουργήσει οι Κούρδοι κατά του Daesh.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει, λοιπόν, να κρατήσει την Τουρκία μακριά από τα πεδία αυτά και να την καλέσει να σεβαστεί το διεθνές δίκαιο και τις δεσμεύσεις της όσον αφορά την εξεύρεση μιας βιώσιμης λύσης στη Συρία, αλλά και όσον αφορά την αντιμετώπιση των προσφυγικών ροών που αναμένεται εκ νέου να ενταθούν. Για τον λόγο αυτό, είναι απαραίτητη πλέον η συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Ηνωμένων Πολιτειών και με τη Ρωσία για την καταπολέμηση του ισλαμισμού στην ευρύτερη περιοχή.

Ivan Jakovčić (ALDE). – Gospođo predsjednice, gospođo Mogherini, ovaj rat traje predugo. Potpuno se slažem s vama da Europa treba uložiti maksimalne napore, mogu se složiti s vama da Europa i vi osobno imate kredibilitet u pregovorima, ali ovaj rat traje predugo. Kao da se možda niti ne želi završiti. Ne vjerujem da će taj dio svijeta biti miran ako bude velikih pobjednika u tom ratu. Treba se čim prije dogovoriti zbog stradanja svih nevinih ljudi u tom ratu.

Molim vas, nemojte pristati i prihvatiti rješenja, kao što se priča da bi moglo biti, po uzoru na ono što se dogodilo u Bosni i Hercegovini. Ne samo zato što će to biti nefunkcionalna država, nego zato što će to biti mogućnost stalnog novog ratnog sukoba. A na Bliskom istoku, kao što nažalost znamo, to je svakodnevni slučaj.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, oggi abbiamo affrontato il tema della gestione della ricostruzione postbellica ma, in realtà, mi sembrano miraggi lontani, visto che ancora sentiamo sullo sfondo fischiare le bombe e vediamo davanti ai nostri occhi un dramma umanitario di cui tutti sono responsabili, non solamente certi attori geopolitici. E a tutt'oggi molti di questi attori si illudono ancora di poter vincere sul campo o, quanto meno, di poter strappare quanto più vantaggio possibile in vista del tavolo delle trattative.

La realtà è che davanti a noi c'è uno scenario in cui potremmo, come Unione europea, essere sorpassati dalle scelte e dagli accordi della nuova amministrazione americana, della Russia, degli altri attori regionali – cito ad esempio il riavvicinamento tra la Turchia e Israele, ma lo stesso riavvicinamento tra la Russia e la Turchia.

La priorità è ottenere una vera tregua, stabile e credibile. E questo non può che partire da una proposta realista e pragmatica, ad esempio con una larga autonomia delle regioni, una Siria federale o comunque tripartita.

Non credo che le visioni e gli attacchi manichei ci aiuteranno a uscire da questo dramma umanitario e, se non saremo noi i protagonisti, come attori realisti e pragmatici, temo che invece saremo spettatori delle scelte altrui.

Franz Obermayr (ENF). – Frau Präsidentin! Auch wenn es manche im Haus nicht begreifen wollen oder können: Syrien zeigt deutlich, was passiert, wenn man blind Islamisten, sogenannte Freiheitskämpfer, unterstützt. Hätte man von Anfang an Russland eingebunden, statt Saudi-Arabien und Iran Stellvertreterkriege führen zu lassen, würden jetzt nicht Hunderte, Millionen Menschen unter ständiger Belagerung leben, würden nicht Tausende gestorben sein und Millionen auf der Flucht.

Es sollte eigentlich, Frau Mogherini, ein unmittelbares Ziel für uns geben, nämlich ein Ziel, die Region Aleppo zu einer entmilitarisierten Zone zu machen, kontrolliert von der UNO, ohne lokales Militär, ohne die Interventionen der Türkei und Saudi-Arabiens, ohne Milizen und ohne die angeblichen sogenannten Freiheitskämpfer, die als feige Marodeure die Bevölkerung als Schutzschild nehmen und sich hinter diesen Leuten verbergen und verstecken.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κυρία Πρόεδρε, μετά και την εκλογή Trump στις ΗΠΑ, την αναθεώρηση της στρατηγικής προσέγγισης του ΝΑΤΟ, την αποκάλυψη των πραγματικών προθέσεων του Ερντογάν στην Τουρκία και την υποστήριξη της Ρωσίας στην επίσημη κυβέρνηση της Συρίας, ελπίζω ότι επιτέλους η κατάσταση στην περιοχή θα επιλυθεί.

Είναι πλέον καιρός να αλλάξει και η αντίστοιχη προσέγγιση της Ευρώπης. Να σταματήσει η υποστήριξη στη λεγόμενη μετριοπαθή αντιπολίτευση της Συρίας, που στην πραγματικότητα σφάζει, λεηλατεί, βιάζει, διακινεί παράνομα πετρέλαιο με την Τουρκία, προωθεί τον ακραίο ισλαμισμό και εθνοκτονεί Σύρους, Γεζίντι, Πεσμεργκά και χριστιανούς. Οι πολιτικοί υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου υποκρίνονται και κωφεύουν χαρακτηριστικά στις κραυγές αγωνίας και τους επιθανάτιους ρόγχους αθώων ανθρώπων, γυναικών και παιδιών στη Συρία. Ως Ευρωπαίοι πρέπει να συνταχθούμε με τις δυνάμεις που μάχονται το ισλαμικό μόρφωμα του ISIS και να σταματήσουμε τον κίνδυνο εξάπλωσης των εχθρών του πολιτισμού και του χριστιανισμού.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Válka je vždy zlá a já, paní komisařko, děkuji za to, že vy vyvíjíte úsilí k jejímu ukončení. Válka v Sýrii je totiž pro nás pro všechny výzvou.

Kdo si představil před 6 lety, že tato válka bude trvat opravdu tak dlouho a že strany, které vypadaly, že zasednou k jednacímu stolu, nikdy k jednacímu stolu nezasedly nebo k jednacímu stolu nikdy nezasednou.

Moje otázka směřuje k tomu, paní komisařko, co děláte pro to, aby se boje, které dnes vidíme v Sýrii, nepřelily dál? Je otázka, aby se nepřelily například do Egypta, aby příslušníci ISIS nepřešli například do Libye nebo do dalších nestabilních zemí. To si myslím, že je důležitá otázka při řešení konfliktů nejen v Sýrii.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la Siria è oggi al centro di una tragedia umanitaria, conseguenza di una guerra che forse sta registrando in questo periodo la fase più cruenta e delicata. La ripresa delle incursioni aeree delle forze russe e siriane potrebbe generare un'immane catastrofe umanitaria ad Aleppo. *Oxfam, Syrian American Medical Society* e *Big Heart Foundation* hanno lanciato un appello per una completa cessazione del conflitto in atto, declinando la drammaticità del quadro umanitario con oltre 250 000 persone intrappolate nella città, che si apprestano ad affrontare l'inverno con scorte di cibo e acqua in esaurimento e strutture sanitarie ormai al collasso.

Non c'è possibilità di risolvere la crisi siriana con le armi: la soluzione militare non fa altro che provocare maggiore sofferenza. È necessario fare, oggi più che mai, uno sforzo diplomatico. Questa opzione rimane l'unica strada per uscire dalla crisi siriana e fermare l'orrore che questa guerra si sta portando dietro.

Grazie, Presidente Mogherini, per quanto sta facendo.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Ich höre hier zu, wie von rechts außen mit einem Zynismus, der mich immer noch überrascht und immer noch empört, zurechtgebetet wird, was unerträglich ist. Herr Obermayr zum Beispiel hat gesagt, man hätte Russland früher einbinden müssen. Glauben Sie denn, Herr Obermayr, dass die aktuellen Bombardements russischer Flugzeuge gegen Krankenhäuser in Ost-Aleppo immer noch nötig sind, um zu unterstreichen, dass Russland rechtzeitig hätte eingebunden werden müssen? Das ist doch der absurdeste Zynismus, den man hier artikulieren kann. Schämen Sie sich! Sie können nicht für die europäischen Werte sprechen!

(Ende des Catch-the-eye-Verfahrens)

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President, honourable Members, last month you adopted a resolution on Syria clearly asking the European Union – which means in this case me personally – to play a more pronounced role as a European Union. So collectively, all our institutions together, all our Member States together – the institutions together means also Parliament – were called on to play a more pronounced role in mediating a peace deal for Syria. I remember very well, during the State of the Union speech in September, not only President Juncker but many of you called for a pronounced work of the European Union on the future of Syria. This is why it is quite surprising for me to hear some of you say that we should not focus on the future of Syria. I would invite some coherence here in what we ask ourselves to do.

I heard very clearly the first two interventions here, by Mr Preda and Mr Boştinaru, prioritising the two key elements of our work: first, delivering humanitarian aid and making sure this can happen; second, using all the diplomatic tools we have to find, or rather to build, a political solution to put an end to the war in Syria. This is exactly the work we are doing: providing humanitarian aid, together with the UN, together with international agencies, together with international NGOs, with our people on the ground, still. You cannot imagining how difficult the conditions are, or maybe you can, and talking to all relevant players in the region to try and open ways for the political solution to the crisis. So if we are the ones, not some of them, but *the* ones financing humanitarian aid and making sure it can be delivered –obviously this does not depend only on us – but if we were not there, for sure there would be no humanitarian aid at all in the country.

Secondly, if we are *the* ones today still keeping open the talks, the dialogue, in a situation that otherwise is rather stalled, then I am sorry: I do not share the views of the few of you who have said that Europe should be ashamed. I believe we are not the ones who should be ashamed about Syria. We are doing our job, finally, maybe, but we are. The point is, this is not enough. We need the unity of the international community, so this is also part of our work. Six years of war; five years of polarisation in the international community. You remember that very well.

This year for the first time, thanks in part to our work in the international support group, we managed to have unity in the Security Council for the first time ever – even though we are not a member of the Security Council. You know that very well, but we managed to facilitate consensus in the Security Council twice, and those were the only weeks where aid was delivered, Syrians were getting out into the streets, trying to live a normal life again. These are the efforts we have to make in order to continue to build the unity of the international community. Otherwise, our efforts alone will be necessary and indispensable. We will continue to do that, but doing so alone would not be enough. We have to be a key player, but we cannot pretend we will be the only player. We have to build alliances, starting with those we have worked with well these past months.

We have our role to play, and we are now playing it fully. This was maybe not necessarily the case in past years in the first years of the conflict, but here, now, the European Union is there, politically and from a humanitarian perspective – not from a military perspective. This is not because we do not have a European army, but because of a clear political decision that was taken and I am sincerely proud that we are not a military player on the ground. We are not part of the war in Syria. Having said that, why focus on post-conflict? Some of you asked this and some others explained why, but let me say a few words on that.

Firstly, many conflicts in the past were solved exactly when the parties started to see the endgame shaping up. Sometimes it works, sometimes it does not, but we are facing a war and a crisis that does not allow us to leave any of the possibilities untried. When you start shaping the endgame, the parties would feel more confident engaging in direct talks, so this is a contribution we can make to the UN efforts to restart direct talks and find common ground.

Secondly, we need to be ready for the construction – the reconstruction – of Syria. At a certain moment, it will come; it will cost an enormous amount of money. How many conflicts in our region have faced the problem of nothing following the end of the conflict and have thus fallen back into conflict after maybe a few months or a few years? Working on post-conflict reconstruction today is fundamental so as to be ready at the moment when arms are finally laid down.

Thirdly, to give hope to the Syrians – not only to the refugees, but also to the internally displaced people and those that are still living in Syria in their own communities; to offer positive incentives; to offer the dividends for peace that make it possible for the parties to engage. Last but not least, you mentioned empowering the local players that can still be a force for good in their country – the women, the small experiences of civil society that are still struggling, the churches, the communities that are taking care of their own everyday lives, the children, and the women. This is work that the European Union does, but does not expect any of the big military players to do on the ground.

We can be – and we are – a force for good in Syria. Others are not, true – definitely true! We cannot delete this issue, but we can maybe compensate, maybe engage, or maybe encourage a more positive dynamic on the ground and diplomatically. This is the work we are doing. I thank you for the support in this effort. It will be needed, because it will not be something that we will solve in one week or one month. I am sure that we are now on the right track as regards what the European Union can and should do, and what it finally is doing.

Die Präsidentin. – Zum Abschluss der Aussprache wurden gemäß Artikel 123 Absatz 2 der Geschäftsordnung acht Entschließungsanträge eingereicht.

Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 24. November 2016, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Lorenzo Cesa (PPE), *per iscritto*. – Siamo sconcertati davanti alle continue violenze che continuano a vessare il popolo siriano. Condanniamo con forza gli attacchi sferrati contro i convogli di aiuti umanitari, le gravi violazioni del diritto internazionale umanitario ed i probabili crimini di guerra. Il rispetto dei diritti umani e delle minoranze religiose, comprese quelle dei cristiani, sono importantissimi. È necessario per il popolo siriano continuare a vivere pacificamente nei territori che storicamente e tradizionalmente sono parte loro paese, nella dignità, nell'uguaglianza e nella sicurezza, e di praticare la loro religione e il loro credo. L'Unione europea e gli Stati del Quintetto (Stati Uniti, Francia, Germania, Italia e Regno Unito) hanno un ruolo importante nell'individuazione di una soluzione politica al conflitto siriano. È importante appoggiare una tempestiva azione concreta che coinvolga urgentemente l'Assemblea generale e l'operato dell'inviato speciale delle Nazione Unite.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich unterstützte die Entschließung. Die Kampfhandlungen müssen unverzüglich eingestellt werden. Nur dann kann der Weg für die Wiederaufnahme der Verhandlungen über den politischen Wandel des Landes geebnet werden. Als Abgeordnete haben wir nur die Möglichkeit, mithilfe unserer Entschließungen an alle Beteiligten zu appellieren, die humanitäre Nothilfe für ganz Syrien zuzulassen und das Töten von Zivilpersonen sofort einzustellen. Die großflächige und systematische Verletzung der Menschenrechte muss aufhören! Dies gilt auch für die Blockadepolitik Russlands im VN-Sicherheitsrat.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A szíriai helyzet tragikus, a civil lakosok és gyermekek védelme prioritást kell, hogy élvezzen! Ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk, hogy a menekülést kiváltó okok egyszer meg fognak szűnni és akkor az a közös érdekünk, hogy a szír menekültek majd visszatérhessenek hazájukba. Ezért arra kell törekednünk, hogy megsegítsük az olyan nagy menekülttáboroknak otthont adó, Szíriával szomszédos országokat, mint Törökország, Libanon vagy Jordánia. Fontos, hogy a menekülésre kényszerített emberek a hazájukhoz közeli táborokban megfelelő életkörülmények között élhessenek. Hogyha ezt nem tudjuk biztosítani nekik, akkor életüket kockáztatva indulhatnak el újabb tömegek Európába.

Fontos még a megfelelő oktatás biztosítása a menekülttáborokban a gyermekek részére, amely elengedhetetlen az egészséges fejlődésükhöz, de saját közösségük jövője szempontjából is, ugyanis nem eshet ki egész generáció az oktatásból. Magyarország már a válság kezdete óta azon az álláspontón van, hogy a menekülteket hazájuk közelében kell megsegíteni, és ezért jelentős összegeket különített el humanitárius segítségnyújtás céljából, valamint egyházi kezdeményezéssel több száz libanoni, jordániai és észak-iraki menekülttáborokban élő gyermek oktatási költségét is biztosítja.

Jarosław Kalinowski (PPE), *na piśmie*. – Informacje, które nieprzerwanie docierają do nas z Syrii od czasu rozpoczęcia konfliktu w tym kraju, są przerażające i tragiczne. Gwałcone są prawa człowieka, codziennie giną cywile, bombardowane są szpitale. Fanatyczni terroryści nie mają żadnych hamulców i skrupułów, a mieszkańcy Syrii żyją w strachu i bojaźni, czy przetrwają do następnego dnia. Chociaż Unia Europejska dostarcza Syryjczykom wszelkiej niezbędnej pomocy humanitarnej, niestety nadal nie jest ona wystarczająca.

Należy także zwrócić uwagę na fakt, że Rosja i Turcja wspierają reżim Baszara al-Asada. Do Syrii jest dostarczana broń i jest rzeczą oczywistą, że w ten proceder zaangażowane są właśnie te kraje. Unia Europejska nie może akceptować popierania terroru, nasze decyzje powinny być bardziej surowe niż np. nałożenie sankcji. Potrzebne są rozmowy dotyczące dalszej polityki wobec sprzymierzeńców al-Asada. Unia absolutnie nie może być bierna w tej kwestii, a jej przedstawiciele nie powinni używać tylko pustych słów. To, czego potrzebuje teraz Syria, to szybkie i stanowcze działanie, prowadzące do zakończenia konfliktu.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Gospođo Visoka predstavnice, kada je Sirija u pitanju - podbacili smo. Potrošili smo toliko riječi na rat i humanitarnu krizu u Siriji i na uspostavu globalnih sporazuma koji nisu bili djelotvorni. Za genocid kršćana koji se tamo dogodio i još uvijek se događa, EU je odgovorna jer trguje s onima koji financiraju islamističke teroriste. Tisuće ljudi treba našu pomoć u Alepu, 250 tisuća ljudi je ubijeno od početka rata, a 11 milijuna Sirijaca je raseljeno. U Siriji i susjednim zemljama nalazi se 8,4 milijuna djece koja trebaju pomoć. Stanovnici Sirije pomažu jedni drugima dok mi raspravljamo kako bismo im pomogli. Progonjeni muslimani sklanjaju se u kršćanske crkve i tamo dobivaju pomoć od kršćana kojih je u sirijskim gradovima preostao neznatan broj. Potrebno je postići hitan dogovor oko dostave humanitarne pomoći u Alep kako bi ona došla do onih kojima treba. I važno je osigurati mir, kako bi djeca Sirije mogla odrastati u svojim domovima.

Csaba Sógor (PPE), *in writing*. – As the Syrian warplanes renewed their bombing on Aleppo on 15 November and the Russians started new offensives against rebels resolute to resist in their strongholds, one thing is sure in this prolonged chaos: The fighting will lead to even more death and destruction in a region already utterly devastated by war. The Russian and Syrian air strikes have already killed hundreds of civilians, and destroyed neighbourhoods, hospitals and schools. Witnessing all this, I do not doubt that Ms Mogherini agrees with me that the EU needs to upscale its diplomatic role in the Middle East, especially considering that besides Russia wreaking havoc in the region, the uncertainties brought by the result of the US elections are now also on the cards. It is extremely important that we do all that we can so that hostilities stop, humanitarian aid is delivered and post-conflict discussion starts as fast as possible.

10. EU-Turkey relations (debate)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Vizepräsidentin der Kommission und Hohen Vertreterin der Union für Außen- und Sicherheitspolitik zu den Beziehungen zwischen der EU und der Türkei (2016/2993(RSP)).

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President, once again we gather here to discuss Turkey, and rightly so. I see that the other group leaders – most of them – are present here in the Chamber.

Our relationship with Turkey is at a crossroads because Turkey itself is at a crossroads. On the night of 15 July — we discussed it in September, I remember it very well – during the attempted coup d'état, we stood on the side of Turkey's democracy and the democratic institutions. We stood on the side of the Turkish people who took to the streets and bravely confronted the tanks. We stood on the side of the over 200 innocent people who were shot down that night. We stood on the side of the Parliament as it was being bombed and of the Turkish parties – all of them that spoke against the coup and in support of democracy – all of them.

We supported Turkish democracy on 15 July and it is precisely Turkish democracy that we support today as we see the leaders of the People's Democratic Party (HDP), a legitimate party in the Turkish Parliament, arrested and imprisoned. The arrest of the co-chairs of HDP, as well as the detention of several of its deputies, adds to a long list of extremely worrying developments. These include the consideration of the reinstatement of the death penalty, continued restrictions on freedom of expression, the closure of media outlets and the arrests of journalists and academics, the suspension of thousands of civil servants with a very worrying situation for the judicial system. We have always been clear that the Turkish authorities have a legitimate right to hold the perpetrators of the coup and of terrorist attacks accountable for their actions. We have also called on all political parties to unequivocally condemn terrorist violence.

At the same time we know that the respect for human rights and fundamental freedoms is the strongest antidote to extremism and terrorism. Any allegation of wrongdoing must be established via transparent procedures in all individual cases. Individual criminal liability can only be established with full respect for the separation of powers, the independence of the judiciary and the right of every individual to a fair trial. We all agreed on this opposition in the Foreign Affairs Council just one week ago, on Monday. All Foreign Ministers have agreed on the importance of maintaining a unified and clear European Union position in line with our declaration on behalf of all 28 Member States issued earlier in November.

Our relations with Turkey have reached a crucial point. I believe the best way to strengthen Turkey's democracy – the most effective way – is by engaging with Turkey and by keeping channels open. The accession process has achieved important results in many fields, from the energy sector to both our economies and businesses to the talks on Cyprus. Let me stress today how important the talks on Cyprus are for us all.

Turkey seems to be heading towards constitutional reform, and I would like to stress that this reform should serve as a platform to strengthen checks and balances, strengthen participatory democracy and address the Kurdish issue effectively. As we have made clear on many occasions, the European Union stands ready to fully support the country to achieve these goals. The work goes on and I recently met Turkey's Europe Minister, Omer Celik, and also with the Secretary-General of the Council of Europe, Jagland. This cooperation with the Council of Europe is particularly important and I really hope Turkey will address the concerns of the Council's Commissioners for Human Rights. What is crucial in the short term is a swift, fair and independent domestic redress mechanism to be in place. Failing this, we are going to see a flood of cases before the European Court of Human Rights. I know talks are ongoing with the Council of Europe, of which Turkey is a member, to address this issue. I hope this work will bring results.

This much the European Union and Turkey can do together starting, as I said, with Cyprus, but also our fight against terrorism, our economies, our businesses, refugees and the future of Syria which we have we just discussed, and the stability of the Caucasus. In all these fields we both need constant and reciprocal dialogue. I always say that foreign policy is about building win-win solutions. If the accession process came to an end, I believe we would both find ourselves in a lose-lose scenario. Europe would lose an important channel for dialogue and leverage with Turkey, Turkey would lose a lot, and we would all lose an opportunity for greater friendship and cooperation among our peoples.

In this spirit, we should also ask ourselves which tools and which instruments we have at our disposal in order to increase, and not to reduce, our leverage on Turkey's reforms and on its society as a whole. In order to do so we need full clarity from our Turkish partners on what they want. In that regard, it is clear that moving from rhetoric to action on the issue of the death penalty would be a signal that Turkey does not want to be a member of the European family – neither a member of the Council of Europe, which it is now, nor of the European Union. Membership means, above all, sharing the values Europe stands for, and capital punishment is certainly not one of them.

(Applause)

It is good to see that at least here in our Chamber we do.

Some say that Turkey has to choose between the West and the East. Personally, I do not agree. Turkey can – and should – stay true to its nature as a bridge between worlds and cultures. But if Turkey moves further away from our European Union and from democracy, it would lose part of its own heritage, its own identity, its own culture and also its own power. This would be in no-one's interests and certainly not in the interests of the Turkish people, all of them. The last time I was in Turkey we all agreed that we need to talk to each other more – which we are doing – and a little bit less about each other. Sometimes we are doing that. I believe that this is the attitude we need both on the part of the Turkish Government and inside our Union.

We are looking forward to hearing your views. Both Commissioner Hahn and I will be listening very carefully to your interventions. Again, let me thank you all and especially, as I said, noticing the presence of so many group leaders for a debate that I believe will be essential to shaping the future of our relations with Turkey.

Manfred Weber, *im Namen der PPE-Fraktion*. –Frau Präsidentin, sehr geehrter Kommissar Hahn, meine lieben Kolleginnen und Kollegen! Im Juli hatten wir den Putschversuch, und es war beeindruckend in der Türkei zu sehen, wie die Zivilgesellschaft aufgestanden ist, wie die Zivilgesellschaft gekämpft hat, durchaus in Partnerschaft mit den Politikern in der Türkei für Rechtsstaatlichkeit, für Demokratie, für eine Welt ohne eine Militärführung.

Die Türkei kann stolz darauf sein, dass es gelungen ist, die Demokratie und die Rechtsstaatlichkeit gegen das Militär verteidigt zu haben. Selbstkritisch dürfen wir übrigens dazu sagen, dass wir das vielleicht auch zu wenig zum Ausdruck gebracht haben in dieser Phase: die Unterstützung für die Kräfte in der Türkei.

Aber wer die Rechtsstaatlichkeit verteidigt, der muss sie jetzt auch umsetzen: Genau an diesem Punkt sind wir jetzt. Für uns als EVP-Fraktion ist klar: Wir achten die Türkei. Wir wollen eine stabile Türkei, wir wollen eine demokratische Türkei.

Ich möchte heute in meinem Redebeitrag an einen großen Türken erinneren, nämlich an Atatürk. *Peace at home – peace in the world*, war einer seiner Sätze, die er geprägt hat. Ein weiterer Satz von Atatürk war „Die Souveränität sollte nicht auf Angst gebaut werden. Die Souveränität, die allein auf Waffen ruht, kann nicht aufrechterhalten werden." Das ist eigentlich die Botschaft für die Türkei, nicht zunächst mit unseren europäischen Werten zu argumentieren, sondern mit den innertürkischen Argumenten zu werben, was die Türkei in der Tradition eigentlich ausmacht.

Da ist Respekt ein zentraler Begriff, Respekt vor den eigenen Menschen. Der Putsch war ein Verbrechen gegen die türkische Bevölkerung, und die Drahtzieher müssen verurteilt werden. Aber der Putsch darf jetzt nicht missbraucht werden.

Respekt vor anderen Meinungen. Die Türkei war immer stark, wenn sie tolerant war. Allerdings sind seit dem Putsch 110 000 Türken von ihren Ämtern in Politik und Verwaltung enthoben worden, 36 000 Menschen sind verhaftet worden, 138 Abgeordnete wurden ihrer Immunität enthoben. Heute ist die Türkei nach dem *Rule of Law Index* in der Rechtsstaatlichkeit hinter den Iran und Myanmar zurückgefallen. 170 Medien wurden geschlossen.

Respekt vor den Partnern: Die Türkei ist ein verlässlicher NATO-Partner, und deswegen setzen wir auch in diesen Fragen auf die Partnerschaft. Sie ist auch ein verlässlicher Handelspartner, und deswegen ist es überraschend, wenn jetzt damit gedroht wird, dass die Türkei gegenüber China und Russland Partnerschaften aufbauen kann und damit Europa ausspielen kann. Respekt vor Partnern sieht anders aus.

Zu guter Letzt: Respekt vor den eigenen langfristigen Interessen. Die Türkei braucht Europa. Die EU will gute Beziehungen. Es gibt zehnmal mehr türkische Exporte nach Europa als nach China und auch Russland zusammengenommen. 650 Mio. EUR zahlt die Europäische Union heute an die Türke, um die dortige Wirtschaft und Verwaltung zu unterstützen. Jetzt sehen wir, dass das türkische Wachstum faktisch zum Stillstand kommt.

Das ist die Bilanz der letzten Tage, der letzten Wochen, der letzten Monate, und es ist eine erschütternde Bilanz. Kommissarin Mogherini, unsere Vizepräsidentin und Hohe Vertreterin, hat das auch zum Ausdruck gebracht. Aber jetzt liegt es an uns, auch ein klares *wording* an den Tag zu legen. Das heißt natürlich für uns, dass wir der Entwicklung nicht tatenlos zuschauen können. Ein Business as usual – ein Weiter so – kann es nicht geben.

Deswegen unterstützt meine Fraktion die Forderung, die bestehenden Beitrittsgespräche zunächst einzufrieren, nicht abzubrechen – ich möchte ausdrücklich unterstreichen: nicht abzubrechen –, aber jetzt das Signal zu setzen, dass wir mit einer Türkei, die in so einem Zustand ist, aktuell nicht weitere Gespräche führen können. Das klare Signal muss auch sein: Wer die Einführung der Todesstrafe beschließt, kann nicht Mitglied der Europäischen Union werden. Dass muss von unserer Seite klipp und klar zum Ausdruck gebracht werden.

Mir geht es darum, nicht in allererster Linie anzuklagen. Mir geht es darum, dass wir an die Türkei als Freund, als Partner appellieren, den Weg, den sie heute geht, nicht weiterzugehen, im Interesse der eigenen türkischen Bürger, nicht in allererster Linie im europäischen Interesse, sondern weil es für die Türkei der falsche Weg ist.

Puhetta johti ANNELI JÄÄTTEENMÄKI

varapuhemies

Gianni Pittella, *a nome del gruppo S&D*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, saluto la vicepresidente Mogherini, alcune cifre sono state già ricordate dal collega Weber. Si tratta di cifre aberranti, agghiaccianti: quarantamila persone arrestate senza imputazione; centotrentamila persone licenziate senza motivo; 145 giornalisti in prigione, il numero più alto di giornalisti in prigione al mondo; un terzo dei giudici e dei procuratori incarcerati; undicimila insegnanti sospesi; dieci deputati sbattuti in prigione, seguiti da 36 sindaci, sostituiti da commissari dello Stato.

Ora, tutto questo non è giustificabile nemmeno alla luce di un colpo di stato, che noi abbiamo immediatamente contestato e condannato. Non è giustificabile! È una situazione drammatica, rispetto alla quale persino un gruppo come il gruppo socialista e democratico, che è stato sempre e rimane favorevole all'adesione della Turchia, non può non porsi il tema di un congelamento dei colloqui di adesione; non di una interruzione bensì di un congelamento che sia un segnale politico forte, da un lato a Erdogan: non proceda su questa strada! Non proceda sulla strada della repressione politica dei diritti! Torni indietro nell'interesse del suo popolo, il quale vuole una democrazia moderna ancorata all'Europa.

E noi per questo dobbiamo inviare un segnale preciso con il congelamento dei colloqui ma dobbiamo lasciare aperta la porta del dialogo perché si possa, nel futuro – io mi auguro nell'immediato futuro – riprendere la discussione e si possa lavorare insieme per una piena democratizzazione della Turchia, che rappresenta un partner che, per ragioni geopolitiche, geostrategiche e a mio avviso anche religiose, è fondamentale per l'Unione europea.

Ma veramente la misura è colma! Noi socialisti democratici non saremmo mai arrivati a questo punto se non fossimo veramente stati messi di fronte a una realtà aberrante e drammatica. Noi non possiamo rimanere in silenzio! Non accettiamo alcun ricatto! L'Unione europea non può accettare nessun ricatto quando in gioco ci sono i valori della democrazia e del rispetto dei diritti umani e mi fa piacere che questo Parlamento possa esprimere, come io sono certo farà una stragrande maggioranza dei colleghi, su questa situazione, posizioni ferme sul congelamento dei colloqui ma posizioni anche aperte al dialogo per il futuro.

Syed Kamall, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, whatever our personal views, the time has come for us all to be honest and open with Turkey – a country that has seen remarkable economic growth, thanks to increasing economic freedom, under a governing AK Party that has married Islam with democracy and economic liberalisation.

There are many who had hoped it could become a model for a new form of Muslim democracy in countries across the Middle East and North Africa, just as Christian democracy developed in Europe. I am confident that many members of the AK Party still share this vision. But we all have concerns over the actions of President Erdogan. Had he simply been content to be elected as a ceremonial President, rather than seeking more power as an executive President, there might be a little less criticism. But what we have seen recently raises serious concerns: opponents being arrested, media being closed, minorities being persecuted. Across this Chamber today, I believe many of us are now united in saying 'Enough is enough.'

I fully understand why some politicians here, and in our national capitals, are reluctant to criticise Erdogan. I appreciate that there are much wider geopolitical factors at play: sustaining the EU-Turkey migration deal, after Turkey's generosity in hosting three million refugees; security cooperation – for Turkey too has suffered from terrorist attacks; and not wanting to push Erdogan into Putin's arms or into a corner.

However, we need to be honest with each other, and, in wanting to be honest with Turkey, we need to be honest with ourselves. For far too long, we have dishonestly dangled the prospect of EU membership in front of Turkey. You and I know there are so many reasons why it may not happen in our lifetimes: prejudice against a predominantly non-Christian nation, whose land mass is mostly in Asia; fears over Turkey's future voting weight in the European Parliament and Council; concerns over borders with Iran, Syria and Iraq as the EU seeks to extend its Common Security and Defence Policy – to name just a few reasons.

But the EU continues to pretend that it is 'business as usual' in relations with Turkey. Yet more sticking plaster across growing cracks! In common with other parliamentary Groups, the ECR has members who are for, against, and agnostic on, Turkish membership of the Union, but we can all see that the current relationship is not working. So, instead of 'business as usual', let us build a new relationship based not on false promises but on honesty. Let us build a new relationship based not necessarily on EU membership but on real cooperation. Let us build a new relationship based not on just fighting today's fires and problems but also on preparing for the challenges we will all face for decades to come.

Guy Verhofstadt, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, for a moment I thought Mr Kamall was saying let's merge the Brexit and the Turkish files, but I do not think that is what he was saying.

Ms Mogherini, you are saying that we need to know what the Turkish authorities want. I think we all know what the Turkish authorities want. They want accession to the European Union; they want a visa-free regime as quickly as possible; they want additional money, because of the deal we did on migration; and they certainly want no interference and no criticism from our side on what is happening, this shift to an autocratic system in Ankara and in Turkey. That is what they want. But let's not fool ourselves anymore. We all know that this is not in compliance with European values, that it is not in compliance with European principles and that it shows, I would say, a lack of courage not to see that President Erdoğan is for the moment closing the opposition media, jailing journalists and at the same time also criminalising a number of members of the Turkish Parliament. That is the reality. So instead of pretending 'oh! we still have an open channel if we continue these talks', I think in such circumstances we are fooling ourselves, we are fooling our citizens and also fooling the Turkish citizens – because many Turkish citizens think that Europe is their future and they do not find a future in these circumstances with a regime that is becoming more and more autocratic.

So instead of continuing the illusion of accession talks with a regime that is becoming more and more authoritarian, I think we would lose credibility to do so, and you have heard it, there is in my opinion in this House, unanimity – or close to unanimity, there is never unanimity in a House such as the European Parliament – but nearly I think, a broad majority, to say you have to freeze the accession talks for the moment. You have put a number of conditions on the restarting of these accession talks once Turkey complies with them.

That brings me to the broader picture because, let's be honest, there is a broader picture. Something is happening in our neighbourhood. It was Solana I think who said in 2003 'well, everything is okay in our neighbourhood, there is a ring of friends around Europe'. I can tell you today that it is more like a ring of autocrats around Europe – Erdoğan, Putin… I am not going so far as to put Trump on that little list, but they are all doing one thing: bashing Europe, bashing our values, bashing and fighting against our European democracy. Let's be honest, let's face it, you have to face it, we have to face it: what is happening is that Erdoğan is against every Turkish movement in whatever country of the European Union which is not in line with him. Putin is directly financing even groups here in this Parliament – always nationalists, populists and anti-Europeans. And let's face it, Mr Trump is not much better than that. His most important strategic advisor, Bannon, wants to launch an extreme right-wing website – Breitbart – he has done it already in the US but he wants to do it also in Paris and Berlin to influence the German elections, and to influence the French elections. Mr Trump even wants to take over the task of Her Majesty The Queen by appointing the future ambassadors of Britain. Mr Farage is not here, but it would be interesting if he could tell us if that is 'taking back control' in Britain. I think one clown in Washington is more than enough. We do not need more than that, dear colleagues.

(Applause)

So, in a certain sense Ms Mogherini, that is what I hope, with the Foreign Ministers and with the leaders, and you are aware of this. There is a fifth column active in Europe for the moment and the fifth column are not the refugees coming in from Syria, as Le Pen and Farage are saying. No, the fifth column are the cronies of a number of autocratic leaders, be it Putin, be it Erdoğan – I hope it will not be Trump tomorrow – who want to undermine the European Union. It is time to fight back and make it not happen. And if our European leaders do not do it, then we in the European Parliament should do it. I think it is now or never.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Edouard Ferrand (ENF), *question «carton bleu»*. – Alléluia, il y a eu un miracle, Monsieur Verhofstadt. Pour la première fois, on vous entend sur la Turquie. Alors taper sur la Russie, taper sur le Front national, taper sur les populistes… En fait, vous intervenez sur la Turquie pour parler de la Russie et du Front national. Vous êtes vraiment un équilibriste et je dirais même que vous êtes un opportuniste, Monsieur Verhofstadt. Vous parlez de la Turquie alors que cela fait des années qu'il y a un problème avec la Turquie. Vous n'ouvrez les yeux que maintenant?

J'en viens à ma question: vous demandez à suspendre les négociations avec la Turquie. Nous sommes au 17e chapitre sur 32. Mais demandez-vous aussi la fin des négociations avec la Turquie?

Guy Verhofstadt (ALDE), *réponse «carton bleu»*. – J'ai toujours été un ardent défenseur de l'entrée de la Turquie en Europe, parce que j'ai toujours estimé que ce n'est pas sur la base religieuse qu'il faut définir la civilisation européenne, mais sur la base de nos valeurs et d'autres critères.

Cependant, je ne suis pas fou. Je vois aussi ce qui se passe en Turquie. Ce que je vois, ce n'est pas un changement de ma position, mais un changement de la position de votre groupe qui commence à avoir beaucoup de sympathie pour M. Erdoğan, parce que plus il devient autoritaire, plus vous trouvez que c'est un bon allié pour l'avenir.

Τάκης Χατζηγεωργίου, *εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL*. – Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι το Κοινοβούλιό μας θα έχανε και το τελευταίο ίχνος αξιοπρέπειας αν δεν προχωρούσε στο βήμα στο οποίο φαίνεται ότι προχωρεί. Δεν θα επαναλάβω τα όσα συμβαίνουν σήμερα στην Τουρκία, καθώς έχω στη διάθεσή μου μόνο ενάμισι λεπτό. Θα σταθώ όμως στη σύλληψη του ηγέτη του τρίτου μεγαλύτερου κόμματος στη χώρα, ο οποίος εκπροσωπεί τουλάχιστον έξι εκατομμύρια ψηφοφόρους.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχουμε τίποτα εναντίον του τουρκικού λαού, ο οποίος βασανίζεται από ένα βαθύ διχασμό, πράγμα το οποίο δεν προοιωνίζεται τίποτα καλό για τον ίδιο τον λαό. Πληροφορίες ότι η Τουρκία άσκησε πιέσεις προς το Κοινοβούλιο για να μην περάσει αυτό το ψήφισμα, διότι αυτό θα επηρέαζε -υποτίθεται- τις συνομιλίες στο Κυπριακό, κινούνται, νομίζω, μόνο στη σφαίρα των εντυπώσεων παρά της αλήθειας.

Παρά την κρίση στις συνομιλίες στην Κύπρο, χαιρετίζω τη συμφωνία Τσίπρα-Ερντογάν για συνάντηση προκειμένου να συζητήσουν το θέμα της ασφάλειας στη μετά τη λύση εποχή· εποχή η οποία εύχομαι να μην είναι μακρινή. Χαιρετίζω επίσης την αναφορά σας, κυρία Mogherini, υπέρ της ανάγκης γρήγορης λύσης στο Κυπριακό.

Και θα ήθελα να κλείσω με το εξής: οι συγκλίσεις που έχουν επιτευχθεί αποτελούν ένα πολύ σημαντικό θεμέλιο, το οποίο δεν πρέπει να επιτρέψουμε να χαθεί. Και έχετε και εσείς μερίδιο ευθύνης να βοηθήσετε τα πράγματα σε αυτό το πολύ κρίσιμο σημείο στο οποίο βρίσκονται οι συνομιλίες μετά το χθεσινό αρνητικό αποτέλεσμα. Όλοι διαδραματίζουμε ένα ρόλο και έχουμε την ευθύνη να συμβάλουμε έτσι ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να προχωρήσει τουλάχιστον σε αυτή τη μεγάλη επιτυχία.

(Ο ομιλητής δέχεται να απαντήσει σε ερώτηση με γαλάζια κάρτα (άρθρο 162 παράγραφος 8 του Κανονισμού))

Udo Voigt (NI), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte"*. – Ich habe gerade vernommen, dass Sie zu Recht kritisieren, dass Vertreter der drittgrößten Partei in der Türkei verhaftet worden sind. Ich habe Ihre Stimme aber nicht vernommen – denn die Türkei gehört ja nicht zu Europa –, dass hier in einem Mitgliedstaat, nämlich in Griechenland, 18 Abgeordnete der drittgrößten Partei im letzten Jahr verhaftet worden sind. Dazu habe ich Sie nicht gehört. Wie erklären Sie sich das?

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), *απάντηση «γαλάζια κάρτα»*. – Νομίζω ότι είναι πολύ ατυχής η σύγκριση της σύλληψης δημοκρατικών ανθρώπων, του ηγέτη του μεγαλύτερου κόμματος, με καταγγελίες που υπάρχουν εις βάρος του κόμματος στο οποίο αναφέρεστε, οι οποίες δυστυχώς έχουν να κάνουν με βαριά ποινικά αδικήματα.

Rebecca Harms, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Bevor wir heute in die Verhandlungen zu dieser sehr schwierigen Entschließung gehen, möchte ich nach vielen Debatten mit Vertretern des türkischen Parlaments eines nochmal sagen: Ich und meine Fraktion und die Mehrheit dieses Hauses wollen, dass der Coup in der Türkei aufgeklärt wird, und wir sind für die rechtsstaatliche Bestrafung derjenigen, die man fairen Verfahren in ihrer Verantwortung überführt.

Was für uns nicht zumutbar ist, ist, dass von uns jetzt verlangt wird, dass wir Massenverfolgung, Massenverhaftung, unverhältnismäßiges Vorgehen gegen alle kurdischen Politiker, gegen jeden, der irgendwie in der Nähe der Gülen-Bewegung steht, gegen Richter, die unabhängige Urteile fällen, gegen liberale Journalisten, gegen Schriftsteller, die sich eine freie Meinung in dieser ganzen Auseinandersetzung bilden, als Teil der Aufklärung akzeptieren.

Die Entwicklungen in diesen letzten Wochen sind, glaube ich, für uns alle so, dass wir gesagt haben: Es kann in den Beziehungen zur Türkei nicht weitergehen wie vor diesem Absturz in eine Situation, die mit Rechtsstaatlichkeit nichts mehr zu tun hat. Und deswegen hat sich in der Mehrheit dieses Hauses die Auffassung durchgesetzt, dass das Einfrieren der Verhandlungen mit der Türkei über eine Mitgliedschaft ein angemessenes Reagieren ist.

Ich muss Ihnen dazu sagen: Ich war in der letzten Zeit oft in der Türkei. Ich bin immer wieder erschrocken. Zuletzt die Verhaftung von Ahmet Türk, einem hoch respektierten Mann, der für den Friedensprozess steht und der Bürgermeister dieser multikulturellen, vielsprachigen, multireligiösen, wunderbaren Stadt Mardin ist. Ich bin wirklich schockiert über das, was da passiert. Und trotzdem fällt es mir schwer, mir die Zukunft vorzustellen. Also ich bin für das Signal, das wir mit dieser Entschließung an die Türkei geben. Ich will aber gleichzeitig – an den ehemaligen Präsidenten Gül zum Beispiel gerichtet, an den ehemaligen Premier Davutoğlu gerichtet, an alle unsere Kollegen im türkischen Parlament gerichtet – sagen: Das, was uns geleitet hat in der Türkeipolitik, nämlich, dass wir Frieden und Sicherheit und Demokratie für die europäischen Bürger und für die türkischen Bürger erreichen wollten, das leitet mich immer noch. Und ich möchte, dass wir nicht aufhören, Dialog und Verständigung mit der Türkei zu suchen.

Ich sage Ihnen das hier an dieser Stelle zum letzten Mal in meiner Funktion als Fraktionsvorsitzende der Fraktion Grüne/EFA, und es wäre für mich sehr traurig, wenn wir nach zwölf Jahren Engagement in der Türkeipolitik sämtliche Brücken in die Türkei verlieren würden. Es wäre für mich auch deshalb sehr traurig, weil in allen Gesprächen, die ich in den letzten Wochen mit türkischen Oppositionellen und Dissidenten geführt habe, appelliert wurde: Haltet den Dialog offen!

Ich danke für Ihre Aufmerksamkeit und freue mich auf eine weitere Zusammenarbeit mit meinen Kollegen auch hier aus der ersten Reihe in anderer Funktion.

(Beifall)

(Die Rednerin ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte" gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Peter van Dalen (ECR), *"blauwe kaart"-vraag*. – Net zoals de andere fractievoorzitters in dit Parlement begon mevrouw Harms zo flink door ons allen weer even te vertellen over de weerzinwekkende daden die meneer Erdogan heeft ondernomen de laatste tijd. Ook sprekers vóór haar hebben dat keer op keer benadrukt. Maar dan klinkt het toch weer: "We willen dialoog en dus gaan we bevriezen". Welke dialoog is er? Meneer Erdogan is doof voor Europa, gaat zijn eigen gang, arresteert wie hij wil, zet minderheden weg. Ik was net zo veel als u in Mardin en ik heb in Mardin te horen gekregen: "Deze man moet weg". Dus is mijn vraag: waarom niet kappen met deze toetreding?

Rebecca Harms (Verts/ALE), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte"*. – Ich traue mir im Moment nicht zu, die Perspektive für das Verhältnis EU-Türkei zu beschreiben. Aber man muss auch mal in die Zukunft denken können. Und ich bestehe darauf, dass es wirklich auch in unserem Interesse ist, dass die Türkei eine rechtsstaatliche Entwicklung nimmt, dass wir in der Nachbarschaft eben möglichst dort, aber auch in anderen Teilen, die von Herrn Verhofstadt angesprochen worden sind, demokratische Staaten haben, weil das auch immer für uns und unsere Leute die größere Sicherheit garantiert, weil – zum Beispiel im Fall der Türkei, wenn man in die größere Region denkt, in die Nachbarschaft der Türkei hineindenkt – eine demokratische Türkei tatsächlich auch in der ganzen Region eine andere stabilisierende Wirkung hätte. Und deshalb: Dialog und Verständigung darf man nie und unter möglichst keinen Umständen aufgeben oder unversucht lassen.

Laura Ferrara, *a nome del gruppo EFDD*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la Turchia è sempre più lontana dall'Europa. Il contro-golpe di Erdogan sta rafforzando il suo potere autoritario e ad essere soffocate sono la legittima opposizione parlamentare e della società civile al suo governo, nonché la libertà di espressione della stampa e dei cittadini.

Con infinite epurazioni si sta realizzando una repressione sistematica degli oppositori del governo turco, particolarmente feroce nei confronti della minoranza curda: essa viene attuato attraverso un numero spropositato di arresti, licenziamenti, allontanamenti di docenti universitari, dipendenti pubblici e privati, di membri della magistratura e del Parlamento, e di chiusura di testate giornalistiche, a cui si aggiunge l'ipotesi agghiacciante della reintroduzione della pena di morte e di interventi legislativi lesivi dello stato di diritto, della democrazia e dei diritti fondamentali.

Le notizie diffuse dagli organi di stampa dichiarano che ora Erdogan avrebbe i numeri per una riforma costituzionale in senso «iperpresidenzialista», per concedersi anche nella forma ancora più potere autoritario. Si parla anche di un riprovevole disegno di legge, presentato dal partito del presidente, al fine di depenalizzare gli abusi sui minori e che aggraverebbe maggiormente il grave fenomeno delle spose bambine. Questa situazione contrasta non solo con gli impegni assunti dalla Turchia al fine di entrare a far parte dell'Unione europea, ma anche con gli obblighi internazionali a tutela dei diritti umani.

La condanna di queste azioni non può fermarsi alle sole parole. Chiediamo con forza la sospensione immediata dei negoziati di adesione che riguardano la Turchia e dei fondi europei ad essa destinati. Le circostanze sono tali, peraltro, da richiedere anche la sospensione dell'accordo in tema di immigrazione e asilo. L'Unione europea e tutti gli Stati membri devono condannare fermamente ciò che sta accadendo in Turchia e impedire che la sua svolta autoritaria produca risultati ancor più gravi.

Mario Borghezio, *a nome del gruppo ENF.* – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ci vuole molto coraggio e molta spregiudicatezza a mettere sul banco degli imputati come amici di Erdogan noi che da questi banchi, in questi anni e soprattutto negli ultimi mesi, ci siamo sgolati a richiamare l'attenzione di quest'Europa ipocrita, che si è affidata totalmente, o per meglio dire, ha affidato i poveri profughi siriani a un satrapo come Erdogan, al democratico europeista Erdogan, tanto amico vostro fino a ieri o l'altro ieri.

Oggi mi sembra che non sia più amico vostro ma dalle parole edulcorate dell'Alto rappresentante, che non si capisce bene che cosa voglia fare con la Turchia, abbiamo sentito che comunque bisogna salvare il salvabile, ecc. ecc., abbiamo sentito anche dire che la Turchia è importante perché è un pilastro della NATO: non ci ha però detto che alcuni ufficiali turchi della NATO stanno chiedendo asilo politico all'Europa perché pensano che da un momento all'altro potrebbero essere incarcerati e magari, un domani, fucilati.

Questa è la situazione di un paese che è fuori dalle regole, oltre che dalla visione morale e storica della nostra democrazia europea. È un paese e un regime nei confronti del quale noi, a differenza di altre situazioni, avremmo già dovuto adottare delle sanzioni e allora bloccare definitivamente le trattative. E, semmai, andavano presi provvedimenti nei confronti non già dei profughi siriani, i quali non sono pericolosi, bensì dei pericolosissimi uomini della Turchia, in mezzo a noi, in Germania e voi non ve ne accorgete! Fate una bella pulizia in Germania degli uomini e delle spie del regime turco, che sono pronti a devastare la nostra democrazia!

E invece non lo stato facendo, cattivi tedeschi, che non liberate il vostro Paese. Ci vuole altro che un clown, ci vorrebbe la cura Trump per liberare l'Europa da certi pericoli, la cura Trump! Le dico già subito che non accetto il cartellino blu, perché non avete diritto di parlare di democrazia….

(Il Presidente toglie la parola all'oratore)

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, όπως όλοι γνωρίζουμε, η Τουρκία είναι μία χώρα η οποία ουδέποτε έχει κυβερνηθεί δημοκρατικά. Μάλιστα το πρόσφατο πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου έδωσε στον Πρόεδρο Ερντογάν το άλλοθι για να μετατρέψει το πολίτευμα της χώρας σε δικτατορία.

Ο Τούρκος Πρόεδρος κατηγορεί συνεχώς την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι επί πενήντα χρόνια δεν δέχεται τη χώρα του ως πλήρες μέλος. Βεβαίως, δεν αναφέρεται στο γεγονός ότι αυτή δεν έχει κάνει καμία προσπάθεια για να πληροί όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Επιπλέον απειλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι θα την κατακλύσει με εκατομμύρια παράνομους μετανάστες, απειλεί την Ελλάδα με πόλεμο, διατηρεί στρατεύματα κατοχής στο 37% του εδάφους της Κύπρου, έχει εισβάλει στη Συρία και επιπλέον διώκει με μεσαιωνικές μεθόδους κάθε πολιτικό του αντίπαλο, πάνω από τον οποίο επικρέμαται η απειλή της θανατικής καταδίκης.

Επίσης, εφαρμόζει αρχές και μεθόδους γενοκτονίας στους Κούρδους που κατοικούν στην ανατολική πλευρά της Τουρκίας. Το πιο πρόσφατο επίτευγμά του είναι ότι, σε συνέντευξη που είχε με εκπροσώπους του ΝΑΤΟ, απείλησε ότι η Τουρκία θα ενταχθεί στο Σύμφωνο της Σαγκάης, μια στρατιωτική συμμαχία η οποία ελέγχεται από τη Ρωσία και την Κίνα. Όπως αντιλαμβάνεστε, μια τέτοια χώρα δεν έχει καμία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει να διακοπούν αμέσως οι ενταξιακές διαδικασίες της Τουρκίας.

(Ο ομιλητής δέχεται να απαντήσει σε ερώτηση με γαλάζια κάρτα (άρθρο 162 παράγραφος 8 του Κανονισμού))

Ангел Джамбазки (ECR), *въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта.* – Уважаема г-жо Председател, уважаеми колега, не смятате ли, че поведението на турския президент е много по-диктаторско и много по-неприемливо откогато и да било за принципите, които се декларират в този Съюз? Не смятате ли, че незаконната окупация на Кипър, че намесата в Сирия също така е несъвместима с демократичните принципи, с управлението, което трябва да бъде част от Европейския съюз? Не смятате ли, че преследването на хора, че затварянето на редакции е израз на диктатура, която трябва да бъде наказана? Не смятате ли, че тази държава трябва да бъде наказана с прекратяване на преговорите за членство и с парични санкции?

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *απάντηση «γαλάζια κάρτα».* – Ευχαριστώ πολύ για την επισήμανσή σας, κύριε συνάδελφε. Βεβαίως, συμφωνώ απολύτως με όλες τις τοποθετήσεις σας. Όμως ο τρόπος με τον οποίον αντιμετωπίζεται η Τουρκία από την Ευρωπαϊκή Ένωση δείχνει και το μέγεθος της υποκρισίας κάποιων οι οποίοι είναι εδώ, λένε αυτά που λένε και έχουν το θράσος να εμφανίζονται ως δημοκράτες τη στιγμή που ανέχονται την παραβίαση της δημοκρατίας και σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, όπως στη χώρα μου, την Ελλάδα, όπως επισήμανε ο κύριος Voigt. Συμφωνώ, επαναλαμβάνω, απολύτως μαζί σας και θεωρώ αίσχος και ντροπή τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρθηκαν εδώ σήμερα στο Κοινοβούλιο ο κύριος Χατζηγεωργίου αλλά και όλοι άλλοι.

Elmar Brok (PPE). – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, meine Damen und Herren, Kolleginnen und Kollegen! Die Türkei ist objektiv ein wichtiger Partner für uns und das sollten wir nicht aus den Augen verlieren.

Eine demokratische und rechtsstaatliche Türkei ist von ganz großer Bedeutung für uns. Aber gleichzeitig müssen wir sehen, dass die Entwicklung in eine andere Richtung hineingeht, und wir sehen, dass der Putsch, den wir verurteilen – auch die Beteiligung der Gülen-Bewegung –, von der gegenwärtigen Regierung in einem Maße genutzt wird, das dazu nicht proportional ist.

Das, was an Gefangennahmen von Abgeordneten, Entziehung der Immunität erfolgt, die Fragen, die mit den Rechten von Journalisten zu tun haben, die Entlassungen in einem Ausmaß, das wirklich nicht mehr verständlich ist, all das ist, glaube ich, eine Entwicklung, die deutlich macht, dass bis zur Klärung dieser Frage die Verhandlung zeitweise ausgesetzt werden soll. Ich glaube, alles andere ist nicht mehr erklärbar.

Wir sollten auch deutlich machen, dass die Einführung der Todesstrafe bedeutet, dass die Veranstaltung beendet ist. Aber gleichzeitig sollten wir auch sehen, dass wir Instrumente haben. Wir sind nicht abhängig von der Türkei. Die Zollunion ist ein solches Beispiel. Die wirtschaftliche Entwicklung der Türkei hat mit der Zollunion zu tun und damit, dass zwei Drittel der Direktinvestments in der Türkei aus der Europäischen Union kommen. Es ist wichtig, dass auch deutlich wird, dass es bei den Flüchtlingen nicht nur um das Interesse der Europäischen Uniongeht, sondern um unsere Unterstützung für die Flüchtlinge, die wir ja doch nicht entziehen wollen. Das hilft doch den Menschen, den drei Millionen, die in der Türkei aufgenommen worden sind, dass die Flüchtlingsvereinbarung eine wichtige Sache ist.

Ich glaube, dass wir deswegen einen vernünftigen mittleren Weg gehen sollten, der deutlich macht: Der Beitritt ist weiter weg denn je. Das muss man über die Aussetzung der Verhandlungen deutlich machen. Aus diesem Grunde sollte man einen entsprechenden Druck ausüben und andere Instrumente zeigen. Aber insgesamt ist es, glaube ich, wichtig, dass wir in dieser Frage mit der Türkei auch deutlich machen, dass wir uns nicht beleidigen lassen.

Die EU sieht die PKK beispielsweise als eine Terrororganisation an, und die Behauptung von türkischen Ministern, wir würden Terroristen unterstützen, ist doch eine unglaubliche Beleidigung der Europäischen Union, die wir nicht hinnehmen würden.

Aber auf der anderen Seite wiederum: Ein Kollege hat hier von Zypern gesprochen. Es wäre schon schön, wenn die Vereinbarung in Zypern zwischen den verschiedenen Parteien zustande käme. Das sollte man auch einen kleinen Augenblick mit im Hinterkopf haben.

President. – I wish to give you some information. I will not be giving a blue card to those who are on the speaking list.

Kati Piri (S&D). – Madam President, the Turkish population is going through a difficult time. There is a serious threat of terrorism, both from ISIS and PKK, the war next door in Syria resulting in three million refugees and, on top of that, the coup attempt last summer. Unfortunately, the actions taken under the state of emergency have further aggravated the situation. Many people live in fear for their loved ones, who have been dismissed or arrested without any legal proceedings taking place even four months after the coup attempt. Tens of thousands of families are directly affected by the purges, including 145 journalists and 10 of our colleagues – parliamentarians – who are in jail.

We acknowledge the importance of good EU-Turkey relations and remain committed to keeping Turkey anchored to the EU. During the last decade it has been this Parliament that has consequently each year called for the chapters on the rule of law and democracy to be opened because we take the process seriously. The current situation, however, leaves us with no other choice than to call for the temporary freezing of the accession talks. It does not mean we should stop our dialogue, but we have come to the point where a meaningful negotiation on EU integration is not credible. We are not abandoning Turkish citizens – they believe in the same values as us – nor are we abandoning the vibrant civil society that is today under so much pressure. Our doors remain open. We are merely reacting to what is happening in a country that says it wants to join the European Union. If we take our values seriously, we must send a strong political signal and we expect our European leaders to do the same in December.

Mark Demesmaeker (ECR). – "Genoeg, genoeg, genoeg!". Het is de schreeuw van Turks-Europese verenigingen die minderheden, democratie en mensenrechten in Turkije verdedigen. Het is de schreeuw die ze mij toestuurden naar aanleiding van de poging tot brandstichting vorige week in Brussel in het Koerdisch Instituut, een ngo die altijd opnieuw heeft opgeroepen tot dialoog en een vreedzame oplossing van het Koerdische probleem. De dieperliggende redenen kennen we uiteraard maar al te goed: de harde repressie van Erdogan, zijn zuiveringen, vervolging van oppositie tot en met parlementsleden, vervolging van journalisten, zijn brutale machtsontplooiing in Turks Koerdistan, de dubbelzinnige rol in de strijd tegen IS. Het Turkije van Erdogan is duidelijk geen democratie meer en dat toont hij ten overvloede in binnen- en in buitenland.

"Genoeg, genoeg, genoeg!": het zou ook de conclusie moeten zijn van mevrouw Mogherini en van u, meneer commissaris Hahn. Maar dat heb ik helaas niet gehoord. Veel verder dan het uitdrukken van uw bezorgdheid komt u weer niet. Ik geloof er al langer niet meer in. Het kan toch niet zijn dat een staat waarvan de leider de principes van vrijheid, democratie en tolerantie reeds overboord gooide uitzicht kan behouden op EU-lidmaatschap. Stop die onderhandelingen en de financiering. Of gooien wij onze basisprincipes helemaal overboord?

(De spreker gaat in op een "blauwe kaart"-vraag (artikel 162, lid 8, van het Reglement))

Liisa Jaakonsaari (S&D), *sinisen kortin kysymys*. – Kuuntelin huolellisesti Teidän puheenvuoronne, jossa sanoitte monta kertaa, että Euroopan unionin pitää katkaista kaikki suhteet Turkkiin.

Ettekö Te siis kannata tätä aika laajasti täällä hyväksyntää saanutta aloitetta, että jäädytetään neuvottelut tällä hetkellä ja annetaan tällä signaali siihen, että Turkin täytyy huolehtia ihmisoikeuskehityksestä ja tehdä parempaa yhteistyötä kansalaisten kanssa?

Mark Demesmaeker (ECR), *"blauwe kaart"-antwoord*. – Mevrouw, u heeft niet goed geluisterd. Ik heb niet gezegd dat we alle banden moeten verbreken. Ik heb alleen gezegd dat we de toetredingsonderhandelingen eindelijk moeten stoppen. Het moet gedaan zijn met het zwaaien met een EU-lidkaart. Stop die onderhandelingen en stop de financiering. Dat is de enige taal die deze dictator verstaat.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – Frau Präsidentin! Wir haben hier eben völlig zu Recht gehört, dass das Wichtigste an der Mitgliedschaft in der Europäischen Union geteilte Werte sind. Glaubt hier in diesem Haus irgendjemand, dass unsere Werte in der Türkei zurzeit gelebt werden – Pressefreiheit, Rechtsstaatlichkeit, die Freiheit von Forschung und Lehre? Glaubt das hier jemand?

Braucht es wirklich erst die Verabschiedung der Todesstrafe, um Schluss zu machen mit diesen Verhandlungen, die schon seit vielen Jahren zutiefst unehrlich sind? Wir vergessen ja gerne, dass die Immunität der 138 Abgeordneten schon vor dem Putsch aufgehoben wurde, dass sich die Türkei bereits vor dem Putsch von Europa entfernte. Nach dem Putschversuch ist das Ganze nur viel schneller gegangen, und viel mehr Menschen haben hingeschaut und festgestellt: Wir entwickeln uns total auseinander.

Aber dieser Prozess ist ja auch von unserer Seite schon vor diesem Putschversuch zutiefst unehrlich geführt worden. Im Grunde ist es wie eine gescheiterte Beziehung, in der jeder der beiden dem anderen sagt: Du musst Schluss machen. Präsident Erdoğan sagt den Europäern: Ihr müsst erklären, wenn ihr mit uns nicht verhandeln wollt. Wir sagen: Die Türkei soll erklären, dass sie nicht mehr mit uns verhandeln will. Die Verhandlungen sind unehrlich.

Den Gipfel der Unehrlichkeit kann man übrigens auch in dem schönen konfusen Beitrag des sonst sehr geschätzten Kollegen Elmar Brok sehen. Ich meine: Was war das denn? Wo steht denn bitte schön zum Beispiel die deutsche CDU? Die Vorsitzende dieser Partei ist gegen den Beitritt der Türkei zur Europäischen Union. Die ganze CDU ist dagegen. Frau Merkel ist die Vorsitzende der Partei. Als Bundeskanzlerin schlägt Frau Merkel aber vor: Wir eröffnen noch ein paar Kapitel, um den Beitritt voranzutreiben. Die türkischen Freunde sagen: Was ist denn jetzt wirklich eure Position? Auch die europäische Haltung der Türkei gegenüber ist zutiefst unehrlich.

Also bitte: Hören wir auf mit diesem unehrlichen Prozess – es wird keinen Beitritt geben; 85 % der Menschen in Deutschland und 80 % der Menschen in Frankreich sind gegen den Beitritt –, und ersetzen wir diesen unehrlichen Prozess. Ersetzen wir ihn durch einen neuen Rahmen für bessere konstruktive Beziehungen. Ich weise das zurück, was die Hohe Vertreterin hier gesagt hat: Es geht nicht darum, Brücken abzubrechen. Es geht nicht darum, den Dialog zu beenden. Es geht darum, ihn auf eine ehrliche Grundlage zu stellen mit einem wichtigen Nachbarn, der die Türkei auf immer bleiben wird.

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte" gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *ερώτηση «γαλάζια κάρτα»*. – Θα ήθελα να μου πείτε πώς σχολιάζετε τις αλυτρωτικές βλέψεις του σουλτάνου Ερντογάν εναντίον της Ελλάδος, ο οποίος έχει ανοίξει τώρα μια συζήτηση για αμφισβήτηση της Συνθήκης της Λωζάννης, ενώ παράλληλα το τουρκικό προξενείο στην Κομοτηνή προβαίνει σε ανθελληνικές δράσεις προσπαθώντας να δημιουργήσει θέμα απόσχισης της Θράκης από την Ελλάδα και προσχώρησης στην Τουρκία.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte"*. – Ich habe diese Äußerungen in Bezug auf den Vertrag von Lausanne auch gehört, und sie müssen einen besorgt machen, weil sie die territoriale Frage noch einmal aufmachen, die seit 1923 abschließend geklärt ist.

Aber Gegenfrage an Sie: Warum unterstützt die griechische Regierung die Regierung der Republik Österreich nicht darin, einen neuen Schritt in den Beziehungen zu machen, die Verhandlungen zu beenden? Griechenland möchte weiter verhandeln. Ich kann das nicht verstehen. Für mich passt das hinten und vorne nicht zusammen, was da in Athen an Politik gemacht wird.

Martina Michels (GUE/NGL). – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Was hat die EU getan, um das Abdriften der Türkei in eine Diktatur aufzuhalten?

Kommission und Rat haben das Wegschauen kultiviert, garniert von kritischen Fortschrittsberichten. Warum? Der Premiumpartner in Sachen EU-Abschottungspolitik – der NATO-Partner Türkei – soll bei Laune gehalten werden.

Kein EU-Mitgliedstaat hat je Waffenlieferungen in die Türkei gestoppt. Die Zeit der Appelle und Besorgnisse ist vorbei. Das Einfrieren der Beitrittsverhandlungen ist nur ein Schritt. Aber ich fordere den Rat auf, endlich den faulen Flüchtlingsdeal zu beenden und sich aus der politischen Gefangenschaft Erdoğans zu befreien. Anderenfalls haben wir neben den Toten im Mittelmeer, neben Flüchtlingen ohne Schutz und Hoffnung auch noch die türkische und kurdische Opposition auf dem Gewissen. Am Ende des Tages können Sacharow-Preise an kurdische Oppositionelle das politische Versagen der EU nicht ausgleichen.

(Die Rednerin ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte" gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki*. – Pani Przewodnicząca! Mamy tutaj do czynienia z najbardziej radykalnym głosem w tej debacie. O ile wszyscy zgadzamy się co do tego, że Turcja nie ma perspektywy na akcesję, to chciałbym zapytać: w imię jakich wartości mielibyśmy zrywać porozumienie w sprawie uchodźców i imigrantów, które sprawdziło się i dobrze funkcjonuje? O jaką wartość tutaj chodzi?

Martina Michels (GUE/NGL), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“.* – Das kann ich Ihnen sagen: Weil dieser Flüchtlingsdeal von Anfang an ein fauler Deal war, der sozusagen auf Kosten der Flüchtlinge die Türkei in eine Position gebracht hat, in der wir verdeutlicht haben, dass wir uns in die Abhängigkeit von der Türkei begeben. Und das war von Anfang an ein haltloses Unterfangen.

Bodil Valero (Verts/ALE). – Fru talman! Det bästa sättet att stödja demokratin, förbättra respekten för mänskliga rättigheter och rättsstatens principer och driva på fredsförhandlingar med kurderna – det är anslutningsförhandlingar. Det är vad vi gröna alltid har stått bakom, och i princip har vi inte ändrat uppfattning. Det måste emellertid finnas någon att förhandla med, vilket det har visat sig att det inte längre går med president Erdoğan. I stället går allt i fel riktning för ett närmande till EU i det som presidenten genomdriver. Om förslaget att införa dödsstraff skulle igenom så är det som fru Mogherini sa ”spiken i kistan” för medlemskap. I dagsläget är det väldigt svårt att se någon annan utväg än att tillfälligt frysa anslutningsförhandlingarna. Det räcker dock inte med det, utan vi borde också frysa Turkietöverenskommelsen.

Jag säger inte att vi ska sluta bidra med pengar till flyktingarna, däremot att vi ska sluta skicka flyktingar tillbaka till Turkiet istället för att göra oss beroende av en man som använder flyktingarna som utpressning mot oss. Om alla medlemsstater tar solidariskt ansvar för de flyktingar som kommer hit, så har vi inget större problem.

(Talaren godtog att besvara en fråga (”blått kort”) i enlighet med artikel 162.8 i arbetsordningen.)

Tomáš Zdechovský (PPE), *otázka položená zvednutím modré karty.* – Já mám na Vás dotaz. Vy jste hovořila o tom, že ukončíme financování uprchlíků.

Byla jste se někdy v Turecku, v uprchlických táborech podívat? Viděla jste to, jak ti uprchlíci žijí? Viděla jste opravdu to, co je z těch peněz financováno? Co chcete zastavit? Co vyděláte na tom, že zastavíme pomoc uprchlíkům a že zastavíme tu dohodu s Tureckem? Kdo na tom vydělá? Potrestáte Erdogana nebo potrestáte ty lidi, kteří tu pomoc nejvíce potřebují?

Bodil Valero (Verts/ALE), *svar (”blått kort”).* – Jag sa faktiskt precis tvärtemot, nämligen att vi inte ska sluta skicka pengar till flyktingarna i Turkiet. Det finns olika delar i flyktingöverenskommelsen med Turkiet. Det som jag talar om är att vi ska sluta skicka tillbaka flyktingar från Europa till Turkiet. Turkiet är inte ett säkert land för flyktingar att komma till, så därför bör vi sätta stopp för det. Men självklart ska vi se till att pengar kommer till flyktinglägren i Turkiet, i Jordanien, i Libanon, i alla de länder som idag tar emot den allra största gruppen av flyktingar. Hit kommer ju bara en liten, liten del av dem.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, in primis voglio cominciare con un caloroso buongiorno a tanti colleghi che finalmente si sono svegliati. Mi chiedo dove fossero mentre noi denunciavamo, nel corso di questi anni, l'elenco lunghissimo delle azioni autoritarie e liberticide poste in essere dal governo di Erdogan e dall'attuale esecutivo turco.

Ebbene, vogliamo ricordare forse le ambiguità nella lotta al terrorismo, che ne hanno fatto per anni l'autostrada del jihadismo internazionale? Eppure lì, forse, nessuno se ne lamentava o forse pochi, perché faceva comodo. Vogliamo ricordare anche le ambizioni territoriali, neoimperialiste, verso Aleppo, Mosul, il Kurdistan siriano, l'intenzione di rimettere in discussione trattati vecchi di decenni, la volontà di negare il diritto all'autodeterminazione dei valorosi curdi del Rojava, di intervenire con l'operazione «Scudo dell'Eufrate» per combattere la loro avanzata, più che per fronteggiare Daesh? O vogliamo ancora ripetere quello che tanti hanno detto, cioè la continua negazione dei diritti umani, delle libertà civili e politiche, l'arresto di dodici parlamentari come noi, che hanno perso l'immunità e che adesso sono nelle galere turche? O vogliamo ancora ricordare l'arresto dei 142 giornalisti, l'ultimo Akin Atalay l'11 novembre? Per non parlare delle prescrizioni, delle purghe di decine di migliaia di funzionari, insegnanti, giudici e poliziotti. E da ultimo la proposta di depenalizzazione della violenza sessuale sulle minorenni grazie al matrimonio riparatore. Per non parlare dell'estensione del mandato, magari al 2029, senza passare per le elezioni.

La democrazia in Turchia ormai non c'è più e questo è un dato di fatto di cui noi dobbiamo prendere atto e reagire di conseguenza. Chiediamo una sospensione immediata, *sine die*, del processo di adesione e dei fondi per l'adesione. Chiediamo il rigetto immediato dell'accordo illegale sull'immigrazione e il rifiuto del ricatto migratorio. Perché l'Europa non può essere paralizzata dalle paure della Merkel in vista delle prossime elezioni tedesche. La società civile turca ci chiede oggi di dare una risposta forte e, senza una risposta forte contro Erdogan, abbandoneremo i turchi al loro destino. Questo è ciò che noi dobbiamo fare oggi.

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 149, paragrafo 8, del regolamento))

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *blue-card question*. – Thank you very much Madam President. Dear colleague, you mention the immediate suspension of the process of accession of Turkey, and I agree with lots of things that you said. But at the same time don't you think this is going to have a counter-productive effect on Europe, with no positive results on developments taking place nowadays in Turkey? At the same time we would be abandoning democratic forces in Turkey for whom the EU still plays an important anchoring role. Last but not least, are we are losing any leverage on Turkey by proceeding in this way?

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *Risposta a una domanda «cartellino blu»*. – Grazie per la domanda, on. Frunzulică. Io le posso dire che, finora, la strategia del chiudere gli occhi e portare avanti le negoziazioni, a prescindere da quanto sta accadendo, non ha pagato, perché Erdogan ha continuato nel suo progetto costantemente e quindi, in questo momento, forse l'unica possibilità di riprendere un dialogo serio è di mostrarci interlocutori credibili , che dinanzi a queste violazioni sanno prendere delle decisioni forti e sanno implementarle.

Allora ci potremo risedere a un tavolo e allora vedremo se da parte turca ci sarà una presa di coscienza. Se continuiamo a girare lo sguardo dall'altro lato, se continuiamo a chiudere gli occhi, io penso che non ci sarà speranza di recuperare un rapporto diplomatico quantomeno decente nei confronti dell'interlocutore turco.

Marcel de Graaff (ENF). – Commissaris Timmermans had hier moeten zijn, want hij heeft onlangs gezegd dat er aanwijzingen zijn dat Gülen betrokken is bij de helaas mislukte couppoging in Turkije. Hij verwijst daarvoor naar een Amerikaans rapport. Op 16 augustus verklaarde Turkije dat het geen bewijs aan de VS had verstrekt van betrokkenheid van Gülen toen het vroeg om zijn uitlevering. Waar komt deze bewering dan vandaan? Bestaat dat rapport? Is de Commissie het eens met de heer Timmermans? Heeft de heer Timmermans deze informatie wellicht via Inovo BV gekregen? Dat is het lobbybedrijf van de Turkse AKP dat door ALDE-Europarlementariër Marietje Schaake mede is opgericht en dat tienduizenden euro's betaalt aan beïnvloeders en beslissers voor advies. Welke betrokkenheid heeft Timmermans bij Inovo BV? Wanneer Timmermans deze bewering overigens niet hard kan maken, dan moet hij opstappen, want laten we eerlijk zijn: je zegt zoiets alleen maar wanneer je de greep naar het dictatorschap van Erdogan wilt vergoelijken, wanneer je Turkije ten koste van alles tot de EU wilt laten toetreden en wanneer je de visumliberalisering per se overeind wilt houden. Dat moet absoluut stoppen.

Cristian Dan Preda (PPE). – Madame la Présidente, nous avons discuté plusieurs fois de la Turquie ces derniers mois, mais je crois que le débat d'aujourd'hui va marquer les relations entre l'Union et la Turquie parce que, cette fois-ci, nous demandons quelque chose de très fort. Les mots que nous avons utilisés, «gel des négociations», «report des négociations», «moratoire» – nous allons trouver la formule consensuelle –, sont très forts. Nous demandons effectivement que les négociations ne continuent pas.

Nous devons être très nuancés dans cette approche, et notre groupe politique insiste pour que ce gel, cette remise à plus tard, soit temporaire. Il ne faut pas que nous soyons compris comme un Parlement qui demande que les négociations soient finies, terminées pour toujours. Le caractère temporaire doit être souligné. Dans ce sens, nous avons besoin d'une liste de critères qui nous permettent plus tard une reprise, si cette reprise figure bien sûr à l'agenda d'Ankara, parce que, effectivement, il est possible – soyons conscients de cela, prenons aussi nos responsabilités – que M. Erdoğan décide à la suite de notre geste de tout terminer. Mais, au moins, restons nuancés et responsables.

Knut Fleckenstein (S&D). – Frau Präsidentin! Beitrittsverhandlungen wollen wir – auch wenn es nicht allen gefällt – wirklich nur aussetzen, nicht abbrechen!

Unsere Freunde in der Türkei sollen wissen: Wir glauben auch heute noch an die Möglichkeit einer gemeinsamen europäischen Zukunft. Was wir vorschlagen, ist also auch kein Kontaktsperregesetz. Auch in Zukunft wird es Dialog geben. Da stimme ich der Kommission und dem Rat ausdrücklich zu, wie gut wäre es, diese Einstellung auch an anderer Stelle zu finden.

Aber eines geht nicht: Während der türkische Präsident die Türkei wegentwickeln will, weg von Demokratie, weg von Rechtsstaatlichkeit und weg von den einfachsten Freiheitsrechten, führen wir gleichzeitig Beitrittsverhandlungen. Das ist nicht seriös. Das ist auch nicht seriös gegenüber den Menschen in der Türkei, auch nicht gegenüber unseren Mitbürgern, das ist Heuchelei auf Gegenseitigkeit.

Dann lieber eine Pause, die Zeit gibt nachzudenken. Nutzen wir sie auch für viele Gespräche mit den vielen Demokraten, die in der Türkei leben, die sich eine andere Türkei wünschen: eine demokratische und rechtsstaatliche. Ihnen sagen wir heute von hier aus: Wir lassen euch nicht hängen. Wir stehen an eurer Seite. Wir haben noch viel gemeinsam zu tun.

Charles Tannock (ECR). – Madam President, I have had concerns about the direction of travel of Turkey for many years, particularly since the AK Party took power in 2003, Following his inauguration as President and the subsequent attempted coup, we find President Erdoğan on an increasingly authoritarian trajectory, now with the arrest of journalists and opposition MPs.

His latest comments suggesting that Turkey, a NATO member state, could join the non-democratic China and Russia-led Shanghai Cooperation Council, highlights my concerns. And this coming so soon after he railed against inaction at the UN Security Council over Syria, where he supports Jihadi insurgents. Let us remind ourselves that it is his friend Russia, Mr Putin, and China that have done most to prevent any action on Syria at the UN Security Council.

It is clearer than ever that President Erdoğan does not seek to lead a Turkey that is capable of meeting the democratic and rule-of-law criteria for EU membership. Bearing in mind the crucial relationship that exists between Turkey and the European Union, it is perhaps now time that a new framework for relations be considered. Sadly, the EU- Turkish relationship was a key issue during the Brexit referendum campaign and helped to deliver a Brexit result – very sad indeed.

Marietje Schaake (ALDE). – Madam President, over the past days a lot of people in Turkey, who are desperately seeking a democratic anchor to hold on to, have asked me why this House is calling for freezing accession negotiations. As a friend of Turkey, I wish that I would never have had to answer that question, but the violations of the rule of law and human rights are too severe to continue as if it is business as usual. They directly violate the framework of accession negotiations and the Copenhagen criteria. Hundreds of thousands of people have been fired, mass arrests have taken place, journalists are imprisoned and NGOs are closed amid a climate of fear and self-censorship. So we have no choice but to respond to the disproportionate measures. After the despicable coup took place it has known only losers. Therefore, we call for the freezing of talks. They could be reviewed when the lifting of the state of emergency takes place and when measurable fair trial and due process standards are met.

Turkey needs to return to a democratic path and respect the rule of law. Furthermore, principles such as the presumption of innocence, freedom of expression, separation of powers and fair trial should have meaning. Frankly, the EU is already losing credibility when it comes to being a community of values, and that is unacceptable. The statement or deal or whatever it is called on migration with Turkey is a case in point. Our vote to freeze negotiations is intended to emphasise that the democratic principles that the EU cherishes are more than a dead letter.

Malin Björk (GUE/NGL). – Fru talman! Erdoğans fängelser håller på att fyllas med politiska fångar, media släcks ner och frivilligorganisationer förbjuds. Hbtq-personer utsätts för alltfler hatbrott. Våra kolleger i HDP har fängslats. Jag vill säga till er, mina kolleger i HDP, att ni står för hopp, för demokrati, för fred, för framtid. Och ni har all vår solidaritet.

Vad ska vi göra nu? Vad krävs av oss? Först av allt skulle jag vilja säga: Avsluta det skamliga avtalet med Turkiet som går ut på att stoppa flyktingar. Det är hyckleri att samarbeta med Erdoğan på detta sätt. De europeiska länderna ska själva på ett ansvarsfullt och värdigt sätt sköta flyktingmottagandet. Dessutom bör vi, som flera har sagt här, frysa medlemskapsförhandlingarna med Erdoğans regim. Förhandlingarna ska dock återupptas när rättsstatens principer efterlevs.

Sist men inte minst: Ge stöd till alla demokratikämpar i HDP, i kvinnoorganisationerna, i media, bland journalister och till alla de som står upp för demokratin i Turkiet.

Ska Keller (Verts/ALE). – Madam President, a lot of Members have said that we should use our various tools, and look for tools to use, in order to send a strong signal to Turkey, and I agree that we should indeed send such a strong signal. I think we have the tools with which to do so.

There is the customs union. The Commission says that it wants, this year, to propose an enlargement of the customs union. I think now is the completely wrong time – when we have so many human rights violations and so many people who have been imprisoned – to talk about enlargement of the customs union. We really should not do that, and we, as Parliament, can say that we will not agree to it.

Secondly, the Turkey deal is not so much an instrument which we possess but, rather, one which we have given to Erdoğan potentially to use against us. I think that was a very wrong decision – in terms of human rights, of course, and also because it makes us and the Member States dependent on Erdoğan's goodwill. We should absolutely stop sending people back to Turkey. We need to have an EU pact instead, because the answer to that question can only lie within the European Union.

Kristina Winberg (EFDD). – Fru talman! Turkietavtalet skulle aldrig ha ingåtts. Det var enbart ett sätt för Turkiet att utpressa EU. Det har både jag och många andra EU-kritiker ständigt sagt. De 3,9 miljarder euro som hittills har betalats ut hade kunnat göra otroligt mycket mer nytta i konflikternas närområden. I stället ska man dela ut kreditkort i Turkiet – förutsättningslöst. Det innebär alltså att man ger ett ekonomiskt stimulanspaket till Erdoğan i denna mycket känsliga tid. Ända sedan avtalet slöts har Erdoğan hotat med att om han inte får igenom sina krav så kommer han återigen att släppa igenom migranter som vill ta sig till Europa. Europa klarar inte en migrantström till.

Enda lösningen just nu är att varje medlemsstat får sina gränser och sin asylpolitik tillbaka, så att vi kan signalera till migranterna att det är fullt i våra medlemsstater. Det räcker inte med att frysa dessa förhandlingar, utan det handlar om att slänga dem i soporna och sätta på locket.

Gilles Lebreton (ENF). – Madame la Présidente, le Parlement européen se donne bonne conscience en protestant contre les violations des droits de l'homme commises par la Turquie, mais ces protestations ne sont destinées qu'à tromper l'opinion publique, car l'Union européenne s'est soumise à la Turquie en acceptant le honteux accord d'immigration du 18 mars 2016.

Erdoğan se moque de l'Union et plonge chaque jour davantage son pays dans l'obscurantisme islamiste. Il vient de revendiquer des îles grecques au motif qu'elles abriteraient des mosquées turques et, à l'heure où nous parlons, il propose au Parlement turc de voter une loi qui dispensera de peine les violeurs dès lors qu'ils épouseront leurs victimes, même mineures. Le viol et la pédophilie seront ainsi légalisés.

L'Union continue malgré tout à accepter l'adhésion de la Turquie. Elle a tellement renié les valeurs européennes qu'elle n'est même plus capable de défendre les femmes et les enfants. Elle se soumet à l'islam radical.

J'appelle la France et invite les autres nations européennes à en tirer les conséquences, comme le Royaume-Uni l'a déjà fait.

Renate Sommer (PPE). – Frau Präsidentin! Sollen wir die Türkeiverhandlungen endgültig abbrechen und damit diesen Scheinargumenten des rechten Blocks und auch des Kollegen Lambsdorff folgen, der das für innenpolitische Zwecke missbraucht? Das wäre doch genau das, was Präsident Erdoğan will. Er will, dass wir der Türkei endgültig den Rücken zuwenden, denn dann könnte er der EU die Schuld zuweisen daran, dass die Türkei immer mehr abgleitet, regelrecht heruntergewirtschaftet wird. Der Tourismus ist doch schon stark eingebrochen, das Klima der Angst wird weiter Investoren aus dem Ausland abschrecken, das Land wird heruntergewirtschaftet.

Wir müssen jetzt im Gegenteil ganz klar machen, dass dies allein die Schuld des Herrn Erdoğan ist. Er missbraucht den Ausnahmezustand zur Verwirklichung seiner ganz privaten Träume und reißt damit sein Land ins Unglück. Und deshalb müssen wir jetzt klug handeln. Wir müssen wirklich Gesprächskanäle offenhalten. Das Einfrieren der Verhandlungen ist jetzt das richtige Mittel und nicht der endgültige Abbruch. Und zur Not – auch das wurde schon gesagt – gibt es ja für die Zukunft dann auch noch die Möglichkeit, über Vorbeitrittsmittel nachzudenken oder auch über die Zollunion.

Tanja Fajon (S&D). – Pozdravljam delo naše poročevalke Kati Piri, ki zelo odgovorno spremlja razmere v Turčiji.

Turčija je pomebna strateška partnerica Uniji. Imamo skupne izzive in priložnosti in želela bi si, da bi se danes pogovarjali drugače. Pa žal ni tako. Slika je črna.

Število zaprtih politikov, novinarjev in akademikov je nesprejemljivo. Vsak dan dobivamo sporočila o domnevnih samomorih v zaporih. Število žrtev narašča. Moji kolegi te dni niso smeli obiskati zaprtega voditelja opozicije. Tudi kolegici Piri niso omogočili vstopa v državo.

In vsa ta dejstva postavljajo pod vprašaj stanje demokracije v Turčiji. Ne moremo se obnašati, kot da gre za stanje business as usual. Spoštovanje človekovih pravic, vladavine prava in demokracije, to ni predmet pogajanj, kot tudi ne uvedba smrtne kazni.

Zato odločno podpiram začasno zamrznitev pristopnih pogajanj in si želim, da bo naslednja razprava potekala v boljšem ozračju.

Ελένη Θεοχάρους (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, όσοι νοιάζονται τόσο πολύ για την Κύπρο θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι αυτά που ζητεί η Τουρκία για να δεχθεί την επίλυση του Κυπριακού παραβιάζουν και θα παραβιάζουν στο διηνεκές τα ανθρώπινα δικαιώματα του κυπριακού λαού. Στην Κύπρο συντελείται ένα ακόμη συνεχιζόμενο έγκλημα της Τουρκίας. Συνεχίζεται το ξεκλήρισμα του κυπριακού λαού και η Κυπριακή Δημοκρατία κινδυνεύει να μετατραπεί σε τουρκικό προτεκτοράτο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέχεται αυτή την κατάσταση και οχυρώνεται πίσω από τις συνομιλίες, που κατέρρευσαν ήδη, χωρίς να λαμβάνει κανένα μέτρο κατά της Τουρκίας. Εξακολουθεί να χρηματοδοτεί την Τουρκία, αλλά δεν επιβάλλει κυρώσεις, όπως έπραξε με τη Ρωσία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κανείς από εσάς που μιλάτε αόριστα για λύση στο Κυπριακό δεν θα δεχόταν τους όρους της Τουρκίας για τον δικό του λαό. Δεν θα δεχόταν να πηγαίνουν τα παιδιά του υποχρεωτικά σε τουρκικό σχολείο. Δεν γνωρίζετε τι διαλαμβάνει η λύση που απαιτεί η Τουρκία. Δεν γνωρίζετε ότι η Τουρκία θα ελέγχει την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω του βέτο της ομόσπονδης τάχα κυβέρνησης της Κύπρου, την οποία θα ελέγχει πλήρως.

Σας ζητάμε να στηρίξετε επιτέλους την εφαρμογή των αρχών και των αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να στηρίξετε την εφαρμογή όλων των αγαθών που απολαμβάνουν οι δικοί σας λαοί και για τον κυπριακό λαό, επιβάλλοντας στην Τουρκία κυρώσεις.

Неджми Али (ALDE). – Madam President, Mrs Vice-President Mogherini, Commissioner and dear colleagues, Turkey's integration in the European structure started a long time ago but unfortunately we still do not see conclusive results. Turkey is not just a candidate country, it is also a geo-strategic partner for the EU and we should support the positive development in the area of mutual beneficial cooperation. Together we experienced so many challenges that could be overcome only in close partnership. Turkey has a robust functioning market economy and it is the fifth largest trade partner of the EU, while the Union is its main trading partner. There is also a big untapped potential for further development in this area. The recent coup d'état attempt created turmoil in the society that could be overcome not least by the sincerest European support for Turkey's democratic institutions, including the Government, opposition parties and the civil society organisations. In this regard, a suspension of the negotiation process will be counterproductive. If we interrupt this process, how will we ensure continual support to civil society and the inflows and acceleration of the necessary reforms? As part of the accession negotiations, if we have succeeded to open Chapters 23 and 24 using the administrative capacity of the European institutions, it would have been possible to synchronise the legislative framework of Turkey with the European one. We consider that this is the way to continue working with a democratic, inclusive and stable country. Otherwise, by suspending the negotiating process will contribute to the weakening of civil society and the pro-European path of the people of Turkey.

Ernest Maragall (Verts/ALE). – Señora Presidenta, señora Mogherini, señor Hahn, por una vez, la posición de este Parlamento está clara: congelar *(freeze)*, pero no romper.

En todo caso, en Turquía las cosas han llegado a un límite que, efectivamente, hace imposible mirar hacia otro lado. El Parlamento, no obstante, propone; la Comisión gestiona un día a día más y más complejo; y el Consejo, como siempre, decidirá en última instancia.

Lo que sabemos es que no podemos seguir instalados en el juego inútil de desplantes, declaraciones, avisos de última oportunidad.

En primer plano tenemos la sociedad civil turca y el pueblo kurdo, las únicas y auténticas víctimas, y al fondo los refugiados que, gracias a nuestra negativa a asumir las responsabilidades que nos corresponden, se han convertido en el escudo protector para la impunidad del presidente Erdoğan y su Gobierno.

Quizás sea útil, pues, el *freezing*, este mensaje más claro y contundente que el Parlamento envía, pero solo será útil si Comisión y Consejo lo saben administrar; también para abrir el diálogo franco y directo, sin tabúes ni autorrestricciones, que propone la señora Mogherini, el diálogo que nos permita saber dónde estamos ambos —Unión Europea y Turquía — para poder tomar las decisiones adecuadas a conciencia y sin precipitación.

¿Quiere Turquía mantener viva su pretensión europea? ¿Quiere la Unión Europea actuar con la decisión y claridad necesarias para que Turquía desande el camino que la lleva al desastre?

Raymond Finch (EFDD). – Madam President, the fact that you consider yourselves advocates for human rights across the world but support the principle that a Turkey, led by Mr Erdoğan, can become members of your club, smacks of hypocrisy. This is a regime that persecutes its citizens, imprisons journalists, covertly supports Islamic State, and has even considered legalising child rape as long as the rapist then marries the child. I am relieved to see that the Turkish Government appears to be backing down from this, but to have ever even considered it is a disgrace.

You spend EUR 650 million a year to support this junta. Do you think that this is a responsible way to spend taxpayers money, or that the 40 000 people who have recently been arrested are grateful for your support of this dictator?

Georg Mayer (ENF). – Frau Präsidentin! Also eines wird jedenfalls sehr deutlich, wenn man sich die heutige Debatte hier im Hause anhört, nämlich der höchst merkwürdige ethisch moralische Zugang und auch die Unehrlichkeit der politisch Verantwortlichen in dieser Union, wenn es um diese Sache geht.

Wie lange muss denn die Liste – Frau Mogherini hat sie selbst vorgelesen – noch werden, bis hier endlich in der Sache gehandelt wird? Frau Merkel fürchtet sich vor Donald Trump, wenn es um die Menschenrechte geht. Wir diskutieren hier Stunden und Tage über Menschenrechte. Das ist eines der wichtigsten Themen für Sie hier, und da sind Sie nicht bereit, endlich in der Türkei einzuschreiten?

Die Türkei - und das ist ein ganz wesentlicher Punkt – besetzt seit über 40 Jahren Gebiet der Europäischen Union. Auch das scheint Ihnen völlig egal zu sein. Versuchen Sie doch, einmal ehrlich zu sein – zu den Türken und auch zu den Europäern –, und sagen wir: Abbruch der Verhandlungen, Aussetzung jeglicher Zahlungen, was noch lange nicht bedeutet, dass man den Dialog abbrechen muss.

Esther de Lange (PPE). – Madam President, I would firstly strongly condemn the accusations that Mr de Graaff makes about, among others, our colleague Marietje Schaake, but I do believe – and I say this to the Commission – that there is some need for clarification. I will give you the exact quote that the first Vice-President of the Commission gave to the Belgian magazine *'Knack'*. He said, 'On the basis of American research, there are indications that the Gulen movement did play a role in the coup in Turkey'. That is quite a statement, and it caused quite a stir in Turkish communities, including in my country.

My time is limited, so I will ask the Commission only one question: can they clarify whether this is the position of the Commission? What research are we talking about because, until now, this research was unknown to the Parliament? However, the main issue is this: is it the Commission's position that the movement itself was behind the coup? Thank you for shedding light on this matter.

Marju Lauristin (S&D). – Madam President, we have to take very seriously the grim news which comes every day from Turkey about one more merciless violation of human rights, in prisons or elsewhere. And the latest messages coming from social media are an even stronger warning because there are signals on social media about a planned massacre in the prisons in Turkey under the pretext of planned unrest.

This could seem like fantasy, but for us – people who know well the history of Stalinism – it is a familiar pattern. Provocations of this kind and fake trials are part of a well-known pattern. It is important that the EU and you personally, Ms Mogherini, should do everything possible to ensure that we have an objective international team to investigate the situation of prisoners in Turkish jails, the situation with regard to torture, and the 21 suicides, or alleged suicides, and so on.

In this situation we really have no other option: if we want to be taken seriously as a guardian of human rights all over the world, then we have to react and we have to give Erdogan the clear message that he has stepped across all the red lines.

There is a way back – and that is why we want to freeze the talks, not to finish them. There could be a way back for the Turkish people, the Turkish nation, and we must do all we can so that the Turkish nation will have this way back.

Elnökváltás: GÁLL–PELCZ ILDIKÓ

alelnök

Geoffrey Van Orden (ECR). – Madam President, many of us have long pointed out that if, over many years, we treated Turkey with disrespect and disdain, we should not now be surprised if she should give up her Western orientation of the past century and head off in a different direction.

I have just returned from Istanbul where I was attending the NATO Parliamentary Assembly. I can tell you that many Turks are angry and disappointed at what they see as lack of support from those who say they are her friends. Turkey sees how she stood firm throughout the Cold War at the borders of the Soviet Union. She is now at the heart of this arc of crisis in the Black Sea and Middle East region, she has suffered perpetual terrorist attacks over decades – particularly from the Soviet-created PKK – she is now hosting nearly three million refugees, costing her USD 25 billion, she is in the front line of the fight against Daesh, and she has suffered an attempted coup.

It could well be the case that Turkey, in due course, will seek a relationship with the EU different from full membership. That should be her decision. It would be a gross strategic error for the EU itself to slam the door in the face of Turkey, a country of crucial geo-strategic importance, a staunch NATO ally for 64 years, a crucial partner in combating jihadists, and with so many positive links to Western Europe. Don't forget that for many good people in Turkey the journey is perhaps more important than arriving at the destination …

(The President cut off the speaker)

Eduard Kukan (PPE). – Madam President, it is clear to us, and I hope to the Turks as well, that the restriction of civil liberties and violations of the rule of law and human rights are not consistent with the commitments of a country aspiring to EU membership. Nevertheless, we should not take hasty decisions: we should think, instead, about how to maintain our relations rather than cutting Turkey off. Suspending the negotiations will probably only worsen an already tense situation.

What should be our next step? We might use our ability to support any democratic developments in the country, as most of them are linked to the process of Europeanisation. We will also have to be ready to reopen many related economic and security issues. We face a difficult decision, however we should not shut the door on Turkey because, when we want to open it again, we could get an unpleasant surprise.

Μιλτιάδης Κύρκος (S&D). – Κυρία πρόεδρε, παρακολουθούμε με μεγάλη ανησυχία την επίθεση του Προέδρου Erdoğan στο κράτος δικαίου και τις ελευθερίες των πολιτών. Θα περίμενα λοιπόν μία ευρωπαϊκή αντεπίθεση υποστήριξης προς τη διωκόμενη τουρκική κοινωνία. Θα περίμενα να ανοίξουμε επιτέλους τα κεφάλαια για το κράτος δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματα και να δηλώσουμε ότι αυτός είναι ο ευρωπαϊκός δρόμος και είναι αδιαπραγμάτευτος, μια πόρτα που δεν κλείνει, ότι οι ελευθερίες και τα δικαιώματα είναι τα προαπαιτούμενα για να αναπτυχθούν στενότερες σχέσεις, χωρίς όριο, αυτά που θα πολλαπλασιάσουν 140 δισεκατομμύρια των εμπορικών συναλλαγών και θα τα κάνουν πολύ περισσότερα. Τι βλέπουν όμως οι Τούρκοι πολίτες; Βλέπουν να τους εγκαταλείπουμε, εγκαταλείποντας ή παγώνοντας - εκτός από αυτούς - και το σημαντικότερο εργαλείο συνεργασίας και διαλόγου με το φιλοευρωπαϊκό τμήμα της τουρκικής κοινωνίας, μας βλέπουν να προσφέρουμε στον Erdoğan το άλλοθι για να βυθίσει το λαό του σε ένα τυφλό αντιευρωπαϊσμό και να κερδίσει τη συντηρητική πλειοψηφία. Κλείνοντας δε την πόρτα στην ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, θέτουμε επιπλέον εμπόδια στις ήδη δύσκολες συνομιλίες για το Κυπριακό, με

κίνδυνο, ακραίο αλλά υπαρκτό, να φτάσουν τα σύνορα της Τουρκίας στη Λευκωσία. Μετά τη Λιβύη, την Αίγυπτο, τη Συρία και την Ουκρανία, ήρθε η ώρα να αποτύχουμε και στην Τουρκία.

Ulrike Trebesius (ECR). – Frau Präsidentin! Europa selbst ist in einer schweren Krise.

Europa ist alt, unflexibel und absteigend. Es leidet unter Zentralisierung und der Überregulierung und so weiter und so weiter. Dieser Abstieg unseres Kontinents sorgt dafür, dass wir selbst nicht mehr ernst genommen werden. Die Türkei bricht aktuell mit allen demokratischen Werten und wird zur islamischen Diktatur.

Gleichwohl schweigt die deutsche Regierung aus Rücksicht auf den Flüchtlingspakt. Dieser von Frau Merkel ausgehandelte Flüchtlingspakt ist Erdoğans wichtigstes Vehikel beim Transformationsprozess zur Diktatur und zur brutalen Unterdrückung von Minderheiten. Der Flüchtlingspakt schützt Erdoğan vor Sanktionen und sogar vor bloßer Kritik.

Wie sehr hat Frau Merkel den neuen US-Präsidenten Trump kritisiert und die westlichen und europäischen Werte diktiert, die Voraussetzung für eine Zusammenarbeit sein sollen! Wie unterwürfig ist die deutsche Bundeskanzlerin gegenüber Erdoğan! Hier dulden wir, dass diese gemeinsamen Werte einfach ignoriert und mit Füßen getreten werden. Die Zahl der türkischen Bürger, die in Deutschland Asyl beantragt haben, ist sprunghaft angestiegen. Es werden kurdische folgen, und wir sollten hier dringend ein Zeichen setzen.

Michaela Šojdrová (PPE). – Turecko má obrovské problémy a přesto tvrdím, že Turecko je pro nás klíčovým partnerem v boji proti nelegální migraci. Je naším partnerem pro navrácení uprchlíků a tato dohoda, která byla uzavřena, je plněna. Turecko je součástí aliance, která je nezbytná pro mírové řešení na Blízkém východě, a je také naším spojencem v NATO.

Dnes jednáme opět o Turecku proto, že jsme zneklidněni vývojem politiky prezidenta Erdogana. Turecko se vzdaluje evropským standardům. Toho je důkazem také to, že se naše delegace EU-Turecko zde v EP již rok a půl nesešla. Je to pochopitelné, zřejmě turecká reprezentace nemá zájem vysvětlovat některé své represivní kroky.

Já bych v této chvíli chtěla vyzvat paní vysokou představitelku, aby se zastala dvou českých zatčených občanů, kteří mají být souzeni kvůli příslušnosti ke kurdským milicím a mají být obviněni z terorizmu. Prosím, aby se zastala jejich řádného soudu a vyšetření a aby byli potom propuštěni.

Elena Valenciano (S&D). – Señora Presidenta, este es un Pleno, un debate, muy triste. Porque quienes hemos defendido siempre la necesidad de que Turquía avanzara en su camino de adhesión hacia la Unión Europea hoy tenemos que pedir que se congelen esas negociaciones. Y uno de los efectos colaterales lamentables de la política de Erdoğan es que está dando fuerza a los argumentos de aquellos que siempre han sido enemigos de Turquía.

Desde la posición de quienes hemos defendido siempre a Turquía, hoy queremos lanzar el mensaje al pueblo turco de que desde aquí queremos defender sus libertades, su dignidad, la dignidad de las mujeres, la libertad de expresión, la libertad de ejercicio político, y que, porque queremos hacer eso, y porque esa es la Turquía en la que creemos, hoy pedimos que se congelen las conversaciones, con la esperanza —nosotros y el pueblo turco— de que esas negociaciones puedan abrirse el día que vuelvan a abrirse las libertades y la democracia en Turquía. Pero hoy, señora Presidenta, es un día triste para quienes creemos en Turquía.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κυρία πρόεδρε, πολύ ορθά στηλιτεύουν σήμερα όλες οι πολιτικές ομάδες τη στάση και τη συμπεριφορά της Τουρκίας ως προς τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ως προς την περιφρόνηση αρχών και αξιών. Οφείλω όμως να επισημάνω ότι αυτή η συμπεριφορά της Τουρκίας δεν είναι σημερινή. Πρόκειται για διαχρονική συμπεριφορά η οποία έτυχε ανοχής και ατιμωρησίας, ακόμη και εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα η Τουρκία να αποθρασύνεται και να προκαλεί. Όλοι γνωρίζουμε ότι η Τουρκία, εδώ και σαράντα δύο χρόνια, παραβιάζει καθημερινά τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κύπρο, ότι εισέβαλε και ότι κατέχει χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι συνεχίζει να προκαλεί και να προσβάλει τα αισθήματα όλων μας. Οφείλω να τονίσω ότι ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, Νίκος Αναστασιάδης, κατέβαλε το άπαν των δυνάμεών του για να εξευρεθεί μια λύση για το κυπριακό πρόβλημα. Συνάντησε όμως, κατά τη διάρκεια των συνομιλιών στην Ελβετία, την απαράδεκτη άρνηση της Τουρκίας να απαγκιστρωθεί από θέσεις προσβλητικές διότι θέλει να παραμείνει εγγυήτρια δύναμη σε μια χώρα που είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε μία σύγχρονη χώρα. Πρέπει να τονίσω ότι είναι ευθύνη και της Ευρωπαϊκής Ένωσης να στηρίξει τη λύση του κυπριακού προβλήματος απέναντι σε μια Τουρκία η οποία συνεχίζει να προκαλεί ακόμη και την Ελλάδα αμφισβητώντας διεθνείς Συνθήκες. Τελειώνοντας, πολλοί εδώ επεσήμαναν ότι η Τουρκία είναι στρατηγικός εταίρος. Ελπίζω να αποσυρθεί διότι ούτε στρατηγικός εταίρος είναι, ούτε αξιόπιστος εταίρος είναι.

Nicola Danti (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, come molti di voi, guardo con grande preoccupazione ai recenti avvenimenti in Turchia. Il tentato colpo di Stato del luglio scorso resta un atto antidemocratico da condannare, a cui sarebbero dovute corrispondere contromisure proporzionate. Così purtroppo non è stato.

In un paese da molto tempo candidato all'adesione non possiamo accettare le ripetute violazioni dello Stato di diritto, gli arresti di massa e la mancata tutela dei diritti umani, così come la possibile reintroduzione della pena di morte. L'Europa non è solo un'unione economica, ma soprattutto una comunità di valori.

Proprio in queste settimane, in commissione per il commercio internazionale, stiamo valutando le proposte per il rinnovamento del quadro commerciale Unione europea-Turchia e per modernizzare l'unione doganale con Ankara. Anche in questa prospettiva, occorre essere coerenti con i nostri valori: o la Turchia farà un passo indietro o saremo noi a dover cambiare atteggiamento, anche attraverso segnali forti, quali il congelamento del processo di adesione.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D). – Στις τουρκικές φυλακές βρίσκονται αυτή τη στιγμή 2300 δικαστές και εισαγγελείς, 150 δημοσιογράφοι, πάνω από 31000 πολίτες και 10 μέλη του τουρκικού κοινοβουλίου, μεταξύ των οποίων ο κ. Demirtas. Συγχρόνως, 129000 δημόσιοι υπάλληλοι είτε έχουν απολυθεί είτε βρίσκονται σε αργία. Τα στοιχεία αυτά είναι φαραωνικών διαστάσεων. Ο κ. Erdoğan αντιμετωπίζει την απόπειρα πραξικοπήματος εναντίον της Τουρκικής Δημοκρατίας με ένα άλλο πραξικόπημα ενάντια στο κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Εκβιάζει με τη συμφωνία για τους πρόσφυγες χωρίς να αναλογίζεται το δράμα τους. Ανακινεί θέματα συνόρων που έχουν κλείσει εδώ και εκατό χρόνια με τη Συνθήκη της Λοζάνης. Όλα τα παραπάνω δείχνουν έναν ηγέτη που δεν υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον του λαού του αλλά το πλάνο της προσωπικής του επιβίωσης και της προσωπικής του ηγεμονίας. Από εμάς θέλει να κρατήσουμε ένοχη σιωπή. Για τον λόγο αυτό, η απάντησή μας σήμερα πρέπει να ηχηρή και σαφής: εάν συνεχίσει στον ίδιο δρόμο, τότε δεν θα θεωρείται αξιόπιστος εταίρος, οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις θα τεθούν στην κατάψυξη και θα σταματήσει η προενταξιακή οικονομική βοήθεια που λαμβάνει η Τουρκία.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D). – Νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα για να δώσουμε απαντήσεις σε δύο πολύ βασικά ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα είναι «Τι Τουρκία θέλουμε;». Το δεύτερο ερώτημα είναι «Έχει βοηθήσει η μέχρι σήμερα στάση μας ούτως ώστε να έχουμε μία δημοκρατική Τουρκία;». Ναι, θέλουμε μια δημοκρατική Τουρκία που θα σέβεται τα δικαιώματα των πολιτών της, που θα σέβεται την κυριαρχία των γειτονικών της κρατών, θέλουμε μια Τουρκία η οποία δεν θα κατέχει άλλα μικρά κράτη που βρίσκονται στην περιοχή της. Μπορεί η μέχρι σήμερα στάση της Ευρώπης απέναντι στην Τουρκία να θεωρηθεί πετυχημένη; Απαντώ ξεκάθαρα «Όχι». Θα σας υπενθυμίσω ότι, σε απάντηση των ψηφισμάτων που έχουμε εκδώσει μέχρι σήμερα σχετικά με την Τουρκία, ο κ. Erdoğan δήλωνε ότι θα τα πετάξουνε στον κάλαθο των αχρήστων. Σήμερα το πρωί ακόμη, η Τουρκία απέδειξε ποια είναι η στάση της, τορπιλίζοντας ουσιαστικά τις συνομιλίες για επίλυση του Κυπριακού.

Julie Ward (S&D). – Madam President, yesterday I returned from my second visit to Turkey in less than a month, and I can report that the climate of state repression continues unabated, particularly against HDP political opponents and civil society. Erdoğan's forces are cranking up the level of fear and intimidation amongst the population, using the smokescreen of a state of emergency to carry out a policy that looks very much like ethnic cleansing in Kurdistan.

Having bombed and cleared whole neighbourhoods in Sur and Nusaybin, parents are now denied the right to bury their children killed in the process. The shutting-down of media outlets reporting from the ground means that the world does not know what is happening. Turkey is fast slipping into a fascist state, and we must rethink our relationship with our European neighbour, because European values of democracy and human rights are being sorely tested. When an elected member of the AKP ruling party can bring forward a bill that legalises the rape of a minor by means of child marriage, we should all worry about how things will end.

„Catch the eye" eljárás

Franc Bogovič (PPE). – V kolikor so zagovorniki širitve Evrope s Turčijo imeli kredibilnost do leta 2012, 2013, je takrat ta kredibilnost začela padati. Danes pa postajajo povsem neverodostojni. Mislim, da je treba reči bobu bob, da Evropa takšne Turčije, kakršna je danes, enostavno ne more in ne sme sprejeti v okvir Evropske unije, kajti to ni država, ki spoštuje naše vrednote.

Sam se tudi zelo sprašujem, če si Turčija sploh želi vstopa in spoštovati takšnih vrednot, kot jih imamo danes v Evropi, ali pa si predstavlja, da se bo Evropa prilagodila njihovi meri. Zato mislim, da je pravilna odločitev, da se ta pogajanja zamrznejo. Hkrati mislim, da moramo zelo resno razmisliti, kako bomo zaščitili naše interese, evropske interese, na Cipru in pa tudi v Grčiji. Predvsem pa se bojim pripraviti na nov begunski val, kajti ukrepi, ki jih bo zavzel Erdogan, so lahko na tem področju zanj najmočnejši, za nas pa tudi zelo sporni in težki.

Ana Gomes (S&D). – Madam President, MEPs are being barred from visiting fellow Turkish parliamentarians in prison, 10 from the HDP plus the seven mayors of Kurdish cities are jailed besides thousands of journalists, judges, teachers, officers, alleged to have links with the July coup. The EU should be alarmed and warn against a mass murder likely in preparation of prisoners whom Erdoğan considers linked to the Gulen Movement. Already 20 appeared to have been suicides, certainly to hide traces of torture. Already pro-government media report on mass escape plans by jailed prisoners, a convenient excuse to execute them. The EU must ditch any pretence that the accession negotiations are still possible with the repressive regime of Erdoğan in his latest crazy power grab. Let's instead, Ms Mogherini, engage and support all those brave men and women in Turkey who fight for democracy and human rights, and resist. We cannot be friends with a regime that brutally attacks the Kurds and oppresses the Turkish people.

Νότης Μαριάς (ECR). – Ήρθε ο καιρός για να μπει ένα τέλος στο μεγάλο εμπαιγμό της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας και για να διακοπούν οριστικά οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέχεται, εδώ περισσότερα από δέκα χρόνια, τις συνεχείς παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου από πλευράς Τουρκίας και τις νεο-οθωμανικές βλέψεις της κυβέρνησης Erdoğan. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παρακολουθεί αδρανής την ισλαμοποίηση μνημείων παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως είναι η Αγιά Σοφιά, την επεμβατική πολιτική της Τουρκίας σε Συρία και Ιράκ καθώς και τη συνεργασία της Τουρκίας με το ISIS. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παρακολουθεί αδρανής τις παραβιάσεις των ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο και στη Θράκη και, φυσικά, ξεχνά τη συνεχιζόμενη κατοχή του 37% της Κύπρου από τα τουρκικά στρατεύματα. Στο πεδίο του προσφυγικού προβλήματος, η Τουρκία στέλνει χιλιάδες πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες στα νησιά του Αιγαίου, όπου οι κάτοικοι δεν αντέχουν άλλο. Εδώ και τώρα λοιπόν, πρέπει να κλείσουμε οριστικά την πόρτα της Ευρώπης στην Τουρκία και στον Erdoğan.

Pavel Telička (ALDE). – Madam President, when I was in the college in 2004 we debated the report on Turkey. I, together with Gunther Verheugen, was a strong advocate of starting the negotiations and approving the report. Why? Because Turkey had met the five conditions from Helsinki. For the same reason today, that means that Turkey is no longer complying with these conditions, I am in favour of suspension of these negotiations, of course with the possibility to resume once the conditions are met.

But let's be frank. Turkey today does not meet the Copenhagen criteria and the Copenhagen criteria are the criteria on the basis of which we launch negotiations, we negotiate, and we finish. We have no other option. That does not mean that we cannot have a dialogue, we cannot have a strategic partnership, we cannot try to resolve the issues that are separating us, but not through the accession negotiations.

Σοφία Σακοράφα (GUE/NGL). – Κυρία Mogherini, αυτό είναι το πέμπτο κατά σειρά ψήφισμα και το πιο καταδικαστικό για την Τουρκία. Σε όσα αναφέρει αυτό και σε όσα αναφέρατε εσείς για αθρόες διώξεις, συλλήψεις και φυλακίσεις, θα προσθέσω τις απειλές της Τουρκίας προς τους γείτονές της, τις καθημερινές παραβιάσεις εναέριων και θαλάσσιων συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αμφισβήτηση του στάτους κβο της περιοχής. Όλα αυτά θα έπρεπε να έχουν γίνει αιτία αναστολής των ενταξιακών διαπραγματεύσεων προ πολλού. Χρειάστηκε όμως η υποτιθέμενη επαναφορά της θανατικής καταδίκης για να ψελλίσουν κάποιοι για αναστολή. Η πραγματικότητα όμως είναι αμείλικτη. Συγκεκριμένα συμφέροντα ανέχθηκαν την παραβίαση όλων σχεδόν των ευρωπαϊκών συνθηκών από την Τουρκία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ευθυνόμενη για τις αιτίες της προσφυγικής κρίσης, αρνείται να αντιμετωπίσει την κρίση με ένα ολοκληρωμένο και αποτελεσματικό σχέδιο. Για όσο διάστημα συμβαίνει αυτό, η Τουρκία θα συνεχίσει την ίδια πολιτική. Εσείς θα βγάζετε ανακοινώσεις και εμείς ψηφίσματα, γνωρίζοντας ότι η Τουρκία εκβιάζει με δυόμισι εκατομμύρια πρόσφυγες. Το επαναλαμβάνω λοιπόν, πιστεύοντας ότι αντιλαμβάνεστε και εσείς ότι η Τουρκία δεν θα γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης - όχι γιατί δεν το θέλουμε εμείς αλλά, πρωτίστως και κυρίως, γιατί δεν το θέλει η ίδια.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Frau Präsidentin, sehr geehrte Damen und Herren! Ich bin sehr froh, dass es uns gelungen ist, hier in diesem Parlament doch eine breite Einigung zu erzielen, dass die Verhandlungen mit der Türkei auszusetzen sind, zu unterbrechen, wie hoffentlich bald der Wunsch auch der vielen europäisch gesinnten Leute in der Türkei wieder geäußert wird, dass dieses Regime Erdoğan einen anderen Weg einschlägt oder zu Ende kommt.

Auch im österreichischen Nationalrat gab es vor zwei Wochen eine Einigung aller sechs Parteien, die Verhandlungen auszusetzen. Da war auch die Freiheitliche Partei dabei, der Parteichef. Heute hören wir von den Freiheitlichen: Nein, völliger Abbruch – hier Herr Mayer gerade vor kurzem. Ich frage mich da wirklich: Was gilt bei den Freiheitlichen? Gilt das Wort des Herrn Mayer, das Wort des Herrn Parteichefs, des Präsidentschaftskandidaten, des Delegationsleiters oder des Generalsekretärs? Oder gilt wieder einmal gar nichts? Ich sage nur: Auf das Wort der Freiheitlichen ist kein Verlass, weder in Österreich noch im Europäischen Parlament noch in diesem gemeinsamen Europa.

Μαρία Σπυράκη (PPE). – Κυρία πρόεδρε, κυρία Mogherini, αυτό που συμβαίνει στην Τουρκία είναι απαράδεκτο και, ταυτόχρονα, πάρα πολύ ανησυχητικό. Ο κύριος Weber μίλησε για 36000 έγκλειστους στις φυλακές, για 38 βουλευτές φυλακισμένους, για 70 μέσα μαζικής ενημέρωσης των οποίων η λειτουργία έχει απαγορευθεί. Το θέμα είναι τι θα κάνουμε εμείς. Η ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας είναι συνδεδεμένη με τη μείζονα δική μας στρατηγική επιλογή για την ενίσχυση του εκδημοκρατισμού. Θα παραιτηθούμε από τον σκοπό αυτό; Θα παραδεχτούμε ότι αποτύχαμε; Πιστεύω ότι το πρώτο βήμα είναι να μην τους δοθεί ούτε ένα ευρώ - ούτε ένα ευρώ αναπτυξιακής βοήθειας - και δεν μιλάω εδώ για τα κονδύλια για τους πρόσφυγες. Δεν χρειάζεται να παραιτηθούμε από το μοναδικό ενεργό μοχλό πίεσης στον Erdoğan. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στον Erdoğan να οδηγήσει την Τουρκία στο χάος και να βυθίσει την Ελλάδα στο χάος, αφήνοντας τους πρόσφυγες να εισέλθουν στην Ένωση και δημιουργώντας μία ανεξέλεγκτη κατάσταση.

Jeppe Kofod (S&D). – Madam President, I would like to thank the High Representative. I think it is important to say, like many others, that today Turkey under Erdoğan is not respecting the Copenhagen criteria. Respect for democracy, the rule of law, minorities, free media and so on are undermined every day, but we also have to say that Turkey is bigger than Erdoğan. Erdoğan is not Turkey.

However, that said, I think it is important to send a clear signal to Erdoğan and similar types of leaders that we see arising around the world, leaders who do not respect democracy, who were themselves elected by democratic systems, but use their power to dismantle and undermine democratic institutions, the rule of law and so on. So this question is bigger than just Turkey. I am very much in favour of freezing the negotiations, but I am also in favour of sending a strong signal to all leaders, whether it is Putin in Russia or leaders in our own European Union who are now using methods of undermining democracy by limiting the rule of law or freedom of speech. Therefore we need strong reactions. This Parliament needs strong reactions.

A „catch the eye" eljárás vége.

Johannes Hahn, *Mitglied der Kommission.* – Frau Präsidentin! Auch im Namen von Frau Vizepräsidentin Mogherini darf ich mich sehr herzlich für die wiederum sehr facettenreiche Diskussion hier im Haus bedanken. Ich nehme an, das wird sich auch in der Beschlusslage widerspiegeln.

Ich kann nur wiederholen: Unser Jahresbericht zur Türkei hat die Fakten objektiv aufgezeigt. Wir mussten leider auch diesmal wieder – ich möchte fast sagen – ein düsteres Bild malen, das – wie ich heute auch sehen konnte – in diesem Hause doch ziemlich einhellig geteilt wird.

Die Türkei bewegt sich seit einiger Zeit – man könnte fast sagen: seit einigen Jahren – deutlich weg von der Europäischen Union, jedenfalls nicht in Richtung der Europäischen Union. Das ist die Realität, der wir uns stellen müssen und die wir eben nicht negieren können. In diesem Hohen Haus der Demokratie weiß jeder und jede, was geschehen muss: Wir brauchen ein Ende des Demokratieabbaus und ein klares Bekenntnis der Türkei zur Rechtsstaatlichkeit.

Ehrlich gesagt: Ausnahmezustand und Rechtsstaatlichkeit sind nicht Ausschließungsgründe, sondern im Gegenteil, man kann und man muss auch in einem Ausnahmezustand rechtsstaatliche Prinzipien aufrechterhalten. Es liegt also auch hier im Interesse der Türkei, das zu dokumentieren, und zwar sowohl in politischer als auch in wirtschaftlicher Hinsicht.

Die aktuelle Situation könnte sich sehr schnell in einem sehr ernsten Stabilitätsverlust artikulieren und in ihn einmünden, insbesondere im Südosten der Türkei, aber auch darüber hinausgehend im Nahen Osten.

Wir brauchen hier in erster Linie eine Klarheit aus der Türkei selbst über ihre Strategie – ich sage jetzt gar nicht, ob sie der EU beitreten will oder nicht, sondern über ihre Strategie –, wie sie es denn wirklich handhaben will, was die europäische Perspektive anbelangt. Die Führung der Türkei muss verstehen, dass sie ihr Land immer weiter von einer glaubwürdigen EU-Perspektive wegführt. Niemand sollte daher den Ernst der Lage unterschätzen. Und ich glaube, die Wortmeldungen heute waren hier sehr eindeutig.

Federica Mogherini und ich selbst konnten beim Außenministerrat vor etwas mehr als einer Woche eindeutig feststellen, dass die Mitgliedstaaten bislang nicht gewillt sind, drastische Schritte zu setzen, sondern weitgehend auf Engagement setzen – auf unser Engagement, auf unser aller Engagement, auch jenes der Mitgliedstaaten selbst. Wir müssen also weiter darauf drängen, dass die Türkei ihre demokratischen und rechtsstaatlichen Verpflichtungen einhält, die sie selbst auf sich genommen hat. Ich muss nochmals darauf hinweisen: Die Türkei – und das war selbst ihr Ziel – ist ein Kandidatenland, und ein Kandidatenland hat zur Kenntnis zu nehmen, dass es höchsten und hohen Standards verpflichtet ist. In dieser Richtung können auch keine Abstriche getätigt werden.

Aber es gibt auch so etwas wie rote Linien – auch das ist heute mehrfach deutlich geworden. Ich wiederhole es nochmals, und ich lege ganz besonderen Wert darauf, dass die Einführung der Todesstrafe zum Beispiel eine solche eindeutige dunkelrote Linie wäre. Wir sollten nicht vergessen, dass die Abschaffung der Todesstrafe 2004 eine wesentliche Hauptbedingung zur Verhandlungseröffnung 2005 war.

Eines ist klar: Die Türkei wird immer ein enger Partner bleiben, egal in welcher Konstellation: beim Handel, in der Migration, in der Außen- und Sicherheitspolitik, in Energiefragen. *Geography is destiny* – das ist also nicht die Frage. Was wir brauchen, ist eine Türkei, die sich über ihre eigene Perspektive, über ihre eigene Rolle im Klaren ist. Und es sollte auch eine Türkei sein, die nicht nur sozusagen aus Erdoğan besteht, und das ist auch unsere Verpflichtung. Es geht hier um 80 Millionen Menschen, viele davon haben eine klare europäische Perspektive. Dies zu unterstützen, sollte immer unser Anliegen sein.

Elnök asszony. – Nyolc állásfoglalásra irányuló indítványt juttattak el hozzám.

A vitát lezárom.

A szavazásra 2016. november 24-én, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (162. cikk)

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit.* – La question des relations entre l'Union européenne et la Turquie se pose plus que jamais, eu égard au contexte social actuel de ce pays. Je souhaiterais attirer l'attention sur une proposition de loi du gouvernement turc, récemment retirée à la suite du scandale qu'elle a suscité. Il s'agissait de pouvoir annuler la condamnation d'une personne pour viol sur un mineur, dans le cas où l'agresseur se marie avec sa victime. Ce type d' «arrangement» se pratique déjà dans plusieurs pays du monde. Néanmoins, l'exigence de consentement de la victime au mariage est rarement respectée, cette dernière subissant souvent des pressions familiales en faveur d'un mariage qui permet d'éviter un «scandale», dont les victimes sont régulièrement tenues pour responsables. Bien que le ministre de l'intérieur turc ait annoncé le retrait de ce projet de loi, cette actualité doit nous alerter sur la faible considération portée aux femmes dans un pays comme la Turquie, résolument incompatible avec une adhésion à l'Union européenne.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма.* – Турция, днес управлявана от нео-османистки диктатор, е опасна за териториалната цялост на своите съседи, а оттам и на ЕС. Дългото затваряне на очите на европейските лидери, които допреди година виждаха нео-османистка Турция като ключов стратегически партньор, и беззъбата европейска политика позволиха на кандидат-султана да прави каквото си поиска. Станахме свидетели на успешен преврат, който позволи на диктатора драстично нарушаване на всички човешки, граждански и политически права. Неговите съюзници – ислямисти от ДАЕШ и Сивите вълци, обезглавяваха войници на НАТО на площадите в Истанбул, Анкара и Диарбекир, провеждаха и провеждат етническо прочистване.

Диктаторът използва създадената ситуация, за да се отърве от кюрдската опозиция и да покаже, че кюрдите или ще се съобразяват с неговата политика, или ще ги сполети съдбата на арменците от 1915 г., да нахлуе незаконно в Сирия и Ирак и да се опита да анексира техни територии. Използва недопустимо човешки трагедии, за да изнудва ЕС и да осъществява свои вътрешни и външнополитически цели. Преговорите с Турция трябва да бъдат прекратени, предприсъединителните фондове – спрени. В тази насока аз и моите съмишленици събрахме подписка против влизането на Турция в ЕС още през 2010 г. и продължаваме да смятаме, че тази държава не е била и никога няма да бъде част от европейската цивилизация.

María Teresa Giménez Barbat (ALDE), *por escrito*. – Nuestras relaciones con Turquía están en un momento muy delicado. El gobierno de Erdogan se está convirtiendo en un gobierno autoritario donde no hay espacio para las libertades y los valores consagrados en la Unión. La detención arbitraria de periodistas, universitarios y académicos, el cierre de medios de comunicación, el despido indiscriminado de funcionarios y el encarcelamiento de líderes políticos de la oposición hacen que las conversaciones con Turquía sean cada vez más difíciles. Como he expresado en otras ocasiones, me preocupa también la situación de los laicos y no creyentes, a quienes representantes del gobierno han equiparado en numerosas ocasiones con terroristas. Las graves violaciones a la libertad religiosa y de pensamiento y a las libertades de expresión y de reunión, que se están produciendo en Turquía, hacen que nuestras relaciones sean insostenibles en estos momentos. Por ello, apoyo la idea de suspender las negociaciones de adhesión en curso y de establecer una serie de condiciones a la reapertura de las mismas basadas en el cumplimiento de los Criterios de Copenhague y en el respeto de los valores y principios de la Unión. Asimismo, considero indispensable fortalecer nuestro apoyo a la sociedad civil turca con mecanismos como el Instrumento Europeo para la Democracia y los Derechos Humanos.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), *γραπτώς*. – Το ψήφισμα, ως προς το περιεχόμενό του, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά έρχεται με χρόνια καθυστέρηση. Το πάγωμα των τουρκικών ενταξιακών κεφαλαίων, που προτείνεται σήμερα, θα αποτελούσε ουσιαστική πίεση στην Τουρκία πριν χρόνια, όπως επιμέναμε, για διαμόρφωση δημοκρατικών θεσμών. Σήμερα, στην Τουρκία εδραιώθηκε πλέον η δικτατορία της φανατισμένης πλειοψηφίας που δηλητηριάστηκε από τον ισλαμισμό του Ερντογάν. Στο περιβάλλον αυτό, το πάγωμα των κεφαλαίων αποτελεί μεν καθαρό πολιτικό μήνυμα, αλλά δεν ασκεί οποιαδήποτε ουσιαστική πίεση στο καθεστώς Ερντογάν. Για όσους προσδοκούν ότι με το ψήφισμα θα ασκήσουν πίεση στον Ερντογάν, έχουν πάρει ωμή απάντηση σήμερα, με απόλυση άλλων 15 χιλιάδων υπαλλήλων στην Τουρκία χωρίς οποιαδήποτε τεκμηρίωση. Μοχλός πίεσης πάνω στο καθεστώς υπάρχει. Είναι το οικονομικό κόστος και κυρώσεις, όπως επιβλήθηκαν αλλού. Τώρα, καθώς παγώνουμε το άνοιγμα κεφαλαίων, το καθεστώς Ερντογάν θα απολαμβάνει τεράστια οικονομικά οφέλη και προνόμια από την Τελωνειακή Ένωση Τουρκίας-ΕΕ και τα προενταξιακά κονδύλια που θα χρησιμοποιεί για να εδραιώνεται περισσότερο στην εξουσία. Πρόσφατα, ανακοίνωσε 40% αύξηση στους μισθούς των μουχτάρηδων και ιμάμηδων, μέσω των οποίων χειραγωγεί την τουρκική κοινωνία. Ως Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μάλλον αδύνατο να αλλάξουμε την Τουρκία του Ερντογάν. Αλλά το να απαλλάξουμε την Ευρωπαϊκή Κύπρο από τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής είναι κάτι που μπορούμε και πρέπει να απαιτούμε.

Olga Sehnalová (S&D), *písemně*. – Myslím si, že je nutné mít na paměti, že přístupová jednání s Tureckem byla zahájena ve velmi odlišné politické situaci. To, že v posledních letech vázla, není žádným tajemstvím. Ukončení přístupových jednání by bylo vcelku jasným odrazem stávající politické reality. To ovšem nesmí znamenat přerušení veškerých vazeb ani ukončení snah o sbližování, pokud jde o různé oblasti spolupráce. V komunikaci s Tureckem je nutné pokračovat, je to pro EU velmi důležitý partner.

Henna Virkkunen (PPE), *kirjallinen*. – Arvoisa puhemies, muutaman viime vuoden aikana Turkin demokratiakehitys on presidentti Erdoğanin hallinnon johdolla kääntynyt varsin huolestuttavaan suuntaan. Ratkaiseva käänne huonompaan nähtiin kesällä, kun vallankaappausyrityksen varjolla Turkin hallinto käynnisti jättimäiset puhdistukset, joiden seurauksena kymmeniätuhansia ihmisiä on irtisanottu tehtävistään ja pidätetty. Niin tärkeää kuin Turkin kanssa tehtävä yhteistyö onkin, Euroopan unioni ei voi katsoa läpi sormien sitä oikeusvaltioperiaatteen rikkomista, ihmisoikeuksien polkemista ja sananvapauden rajoittamista, mikä maassa on meneillään. Tilanteessa, missä kansalaisia pidätetään nyt täysin mielivaltaisesti ja poliittisin perustein, hallinto kaavailee jopa kuolemanrangaistuksen palauttamista. On selvää, että EU:n hakijamaa Turkki on etääntynyt nyt niin kauas eurooppalaisista arvoista, ettei Euroopan unioni voi tässä tilanteessa jatkaa jäsenyysneuvotteluja aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut. Neuvottelujen jäädyttäminen on ainoa mahdollinen päätös. Yhteistyötä on tehtävä, mutta ei mihin hintaan tahansa. Euroopalla on arvonsa ja periaatteensa, joista meidän on pidettävä kiinni. Turkin on valittava, mihin suuntaan se valtiona haluaa kehittyä. Turkin jäsenyysneuvottelut on aikoinaan aloitettu kaikkien EU-jäsenmaiden yksimielisellä päätöksellä. Myös päätösvalta neuvotteluiden keskeyttämisestä kuuluu niille. EU-parlamentissa kaikki suuret poliittiset ryhmät ovat neuvotteluiden jäädyttämisen kannalla, joten tämä on nyt vahva viesti komissiolle ja neuvostolle.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. – Leider hat es viel zu lange gedauert, bis sich das Europäische Parlament zu seinem Handeln entschlossen hat. Dabei ist auch das noch zu kurz gegriffen: Die EU-Beitrittsgespräche mit der Türkei sind nicht nur „vorübergehend auszusetzen", sondern endgültig abzubrechen. Die Türkei hat nur ein einziges von 34 Beitrittskapiteln schließen können. Das ist nach elf Verhandlungsjahren erbärmlich. Trotzdem zeigen die türkischen Spitzenpolitiker in ewiger Opfermentalität mit dem Finger auf angeblich ungerechtes Verhalten der EU, anstatt sich an die eigene Nase zu fassen. Türkische Selbsterkenntnis wäre der erste Schritt für wenigstens ehrliche diplomatische Beziehungen. Erdoğan bewegt die Türkei in Richtung Islamismus und Diktatur. Das zeigt sich schon am Verlust der Pressefreiheit in der Türkei. Seit seinem Coup hat Erdoğan über 130 Medienbetriebe geschlossen, tausende Journalisten arbeitslos gemacht, über hundert Journalisten inhaftiert. Die Türkei liegt bei der Pressefreiheit im internationalen Ranking auf Platz 151 von 180. Die Behandlung von religiösen Minderheiten in der Türkei ist eklatant ungerecht. Die verweigerte Anerkennung der Republik Zypern spricht für den mangelnden Willen der Türkei, sich friedlich mit seinen Nachbarn zu arrangieren. Die Türkei wird niemals die Werte teilen, die wir teilen. Deswegen kann es für sie keinen Weg in diese Europäische Union geben. Die Beitrittsgespräche müssen endlich dauerhaft beendet werden.

11. Situation in the West Bank, including settlements (debate)

Elnök asszony. – A következő pont a Bizottság alelnökének és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének nyilatkozata a ciszjordániai, többek között a telepekkel kapcsolatos helyzetről [2016/2998(RSP)]

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy*. –Madam President, let me at the outset, and in order to properly frame this exchange, recall that the European Union has a clear position, set out in our Council conclusions, to pursue the two-state solution. The same two-state solution that since Oslo has been identified as the objective of all Israeli Governments, of the Palestinian leadership and of the international community. This to us is a clear position and also a clear objective not only of ours, but also that we share with the rest of the international community and of the parties.

As the July report of the Quartet points out, action is needed to preserve the possibility of achieving this goal that is commonly shared, at least formally. Stopping the expansion of settlements is an integral part of the efforts to keep the solution of two viable and contiguous states on the table. The so-called regularisation bill, which passed a preliminary reading in the Knesset would allow for the ex-post legalisation of Israeli outposts in the occupied West Bank. It would enable essentially the confiscation of the private property rights of Palestinian land owners in the West Bank for the benefit of settlers. This would mean crossing a new threshold, even under Israeli law, for the settlement enterprise in the West Bank. It would also mean the exact opposite of what the Quartet that has called for, namely preserving the two-state solution.

The debate in Israel on the regularisation bill has not concluded, but the choices are clear: either to uphold the principle of the two-state solution, or to go down the path of a one-state reality which will only lead to further conflict and instability at a time when the Middle East needs all the stability it can get. The choice belongs to Israel, but I believe it is only normal that we express our own views as any friend would do.

The Quartet report on which the European Union has worked very much has identified the process to retroactively legalise outposts as a threat against a two-state solution. There is an international consensus on this because the report is the result of common work we have done. It is true there has been a strong EU involvement and leadership in this, but we've done this together with the UN, the US and the Russian Federation. So these statements that we have in the report of the Quartet that we presented in July is a statement that we share with our friends in the international community. We have a very detailed description in the report of the situation on the ground, and a shared assessment of the risk it poses to peace.

But is also important to keep in mind that the debate on the regularisation bill is controversial inside the Israeli leadership and inside the Israeli society, and that the process is still open. The Israeli Attorney General himself has been very explicit that this bill is unconstitutional under Israeli law, against previous rulings by Israel's Supreme Court and in breach of international law. A final decision, as I said, has not been taken yet and I hope that the Israeli Government and legislators will do the right thing. We are in contact with the authorities in Israel and we've made the position of the European Union very clear to the government of Israel. We will continue to follow developments on this issue very closely together with Member States. Let me stress here the European Union is fully united on this issue.

As we also reflected in the Quartet report, our goal remains to help find a new path to successful final status negotiations. We need to rebuild the conditions for a peace process that can bring results – as I said several times in this House, not a process for the sake of a process – actually today even more than before we need to preserve, recreate political conditions and I would say that today even more than yesterday, it is crucial that the European Union builds and preserves international unity on this issue. Today is more important than yesterday, both on the fundamental coordinates of the two-state solution and on the way to get there.

Our role is more important than ever today. Our regional partners can also play a major role in promoting and supporting a solution. The Arab Peace Initiative in particular, with its vision for a comprehensive Arab-Israeli peace, remains a key basis and offers significant opportunities, including with regard to regional security that I believe would be extremely beneficial for Israel itself. At the same time, we know that real peace requires a real commitment from the Israeli and Palestinian leaderships and this is why the internal Israeli debate is so important to us. We've talked about settlement policy, where we sometimes differ – I would say often differ – from the Israeli Government, but there has also recently been some positive steps such as plans and pyramids for Palestinian construction inside Area C and this was also not uncontroversial at all within the Israeli Government and opinions.

So I believe we should not only criticise when we do not agree, but also acknowledge what we see as positive steps and encourage more of this and also more ambitious steps that lead to real progress on the ground.

So let me conclude on a more personal note. Two months ago I was in Jerusalem for the funeral of a great Israeli man and a great man of peace, Shimon Peres. It was a very sad moment also for me personally, I had known him for many years, and yet it showed that hope is still alive. An important gesture came that day from President Abbas – his presence at the funeral in Jerusalem and the handshake with Prime Minister Netanyahu were little steps in the right direction, a little moment of hope. And the night before the funeral I had the opportunity to have a long meeting with Prime Minister Netanyahu, in which he recognised, as Peres did, that only peace can bring security to Israel. So in difficult times for the Middle East we need to keep our eyes wide open, not only for the extremely worrying developments but also for any glimpses of hope and seize every opportunity that comes our way to make it grow.

I know this Parliament will keep its attention high both on the worrying developments, but also on the opportunities for peace, and encourage and accompany our work for making them grow.

Cristian Dan Preda, *au nom du groupe PPE*. – Madame la Présidente, mon groupe a voulu changer l'intitulé de ce débat. Nous n'avons malheureusement pas réussi, mais notre position reste la même.

Dans le contexte actuel au Proche-Orient, cela a peu de sens de discuter de la situation en Cisjordanie, y compris dans les colonies, en l'isolant du reste compte tenu des multiples facettes du conflit israélo-palestinien. Si notre objectif est d'avancer vers la paix, je ne crois pas que notre débat soit très utile si on se focalise sur les colonies. Cela se reflète d'ailleurs dans le rapport du Quartet du mois de juillet, qui identifie comme obstacles non seulement cette question, mais aussi le terrorisme, l'incitation à la violence, la prolifération des groupes armés et l'absence d'unité du côté palestinien, ainsi que la situation très tendue dans la bande de Gaza. Nous devrions aborder cette situation dans sa globalité, puisque tous ces éléments font obstacle à la paix.

Puis, la question des colonies doit en effet être résolue par les négociations, mais avec les autres questions controversées, telles que les frontières, les arrangements de sécurité et le statut des réfugiés des deux côtés.

Or le problème est que les négociations de paix sont maintenant à l'arrêt. Nos efforts devraient être canalisés afin d'évoluer vers la création d'un environnement qui permette la reprise de négociations sérieuses et effectives. Nous le savons tous ici: il n'y a pas de solution de rechange et il n'y a pas de substitut possible aux négociations directes entre Israéliens et Palestiniens. Cette question est très claire, ce sont les Palestiniens qui refusent maintenant les négociations.

Enfin, je crois que l'Europe doit sérieusement réfléchir à la manière de prendre en compte la nouvelle donne au niveau international dans son approche du processus de paix au Proche-Orient.

Entre une Russie de plus en plus active dans la zone et sur cette question en particulier, et l'incertitude liée à la nouvelle administration américaine, il y a une chance pour l'Europe de jouer un rôle plus affirmé en faveur de la paix.

Victor Boștinaru, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, High Representative Mogherini, we will commemorate next year 50 years of occupation and peace is still completely absent. Since we embarked one year ago on an unsuccessful structured dialogue with Israel, demolitions are on the rise and new settlements have been decided. It is important to stop this trend, not only because this is a loss of European taxpayers' money, but because we have to stop further displacement of Palestinian families living in this area and ensure that European aid goes effectively to those in need.

There is no doubt that Israel has an obligation to respect international humanitarian law and to stop the expansion of settlements in this area and beyond. Israel is our partner in one of the most important and most insecure regions on earth, one of the few reliable partners in the Middle East in turmoil. But Israel has to assume its responsibility for its actions as a sovereign and democratic state, and to ensure the respect of its own international commitments and democratic principles that it stands by. The establishment of the settlements as it stands today have been repeatedly and almost unanimously condemned by the international community. This effectively divides the West Bank and makes the possibility of a viable Palestinian state more remote. Indeed, continuing on the current path will make the prospect of a two-state solution remote while this is the only outcome to achieve an enduring peace for the two sides who need it, the Israelis and the Palestinians.

Therefore, the main objective of the EU should be to further invest in the Middle East peace process. Furthermore, both sides, the Israelis and Palestinians, have the responsibility to revive this process for the sake of their own citizens. It is essential not to let the states solution unravel and I really hope the new leadership in Palestine will act equally for peace.

Bas Belder, *namens de ECR-Fractie*. – De invloed van de radicale islam neemt toe op de Westelijke Jordaanoever, tot grote schrik van Palestijnse christenen waarmee ik spreek. Zij hebben immers de gewelddadige vervolging van geloofsgenoten in Syrië en Irak levendig voor ogen. Niet-opgeleide predikers die openlijk haat zaaien in tientallen nieuwe ongecontroleerde moskeeën versterken de levende angstgevoelens onder Palestijnse christenen. En dan spreken we nog niet van de existentiële vrees van tot het christendom overgegane moslims.

Achter dit sombere beeld van de situatie van Palestijnse christenen op de Westelijke Jordaanoever gaat bovendien sociale marginalisatie schuil op educatief gebied (onderwijs) en op de arbeidsmarkt. Palestijnse christenen durven zich vaak niet openlijk uit te spreken vanwege de repercussies. Geen wonder dat steeds meer Palestijnse christenen ook van de Westelijke Jordaanoever vertrekken, tot schade en schande van hun directe leefomgeving. Vandaar mijn dringende oproep aan mevrouw Mogherini, de hoge vertegenwoordiger, om de Palestijnse Autoriteit ernstig aan te spreken op de naleving van het grondrecht van geloofsvrijheid van Palestijnse christenen, want dat is ook cement voor die samenleving.

Elnök asszony. – Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy nincsen „kékkártyás" lehetőség továbbra sem, ebben a tárgyalási pontban sem, 25 perces késésben vagyunk az eredetileg tervezetthez képest.

Hilde Vautmans, *namens de ALDE-Fractie*. – Ik denk dat het een belangrijk moment is om hier vandaag opnieuw te spreken over Israël en Palestina, want er is duidelijk een verslechtering van de situatie op het terrein. Bovendien, en dat was hier al de hele middag in de plenaire vergadering te horen, denk ik dat we met de verkiezing van Trump tot nieuwe president van de Verenigde Staten ook met betrekking tot het Midden-Oosten een wijziging mogen verwachten.

Mevrouw Mogherini, ik wil u een paar heel concrete vragen stellen. In mei van dit jaar hebben wij hier een uitvoerig debat gevoerd en heeft u mij beloofd dat u zou pleiten voor een terugbetaling van de projecten van de Europese Unie die vernield zijn. Mijn collega Jean Arthuis is ter plaatse geweest en heeft een en ander kunnen vaststellen. Mij hebben ze altijd geleerd: als je iets stukmaakt van een ander, dan moet je daarvoor betalen. Hoe ver staat u met dat proces en zal Israël inderdaad onze projecten die het heeft kapotgemaakt terugbetalen? Bent u voorts bereid om op de Europese Raad in december conclusies neer te leggen over het vredesproces in het Midden-Oosten? Ik denk dat het moment is aangebroken om alles samen te leggen en ik hoop dat u daar een standpunt naar voren kunt schuiven. Dan kunnen we later in de VN-Veiligheidsraad als Europa één standpunt ondersteunen over een resolutie met betrekking tot de nederzettingen. En tot slot, mevrouw Mogherini, krijgen we al een aantal jaren verslagen van onze diplomaten ter plaatse in

Oost-Jeruzalem. We moeten echter vaststellen dat er met die verslagen heel weinig is gebeurd, dat de uitvoering van die aanbevelingen eigenlijk niet zo ver staat. Mijn vraag is heel concreet: wat gaan we daarmee doen? Gaan we werk maken van de uitvoering van die aanbevelingen met betrekking tot Oost-Jeruzalem?

Mevrouw Mogherini, ik heb u altijd bewonderd. Ik vind dat u heel veel goeds doet op buitenlands beleid, maar hier zou ik u willen vragen: zet u in. Zorg ervoor dat dit conflict eindelijk tot de geschiedenisboeken behoort.

Martina Anderson, *on behalf of the GUE/NGL Group*. – Madam President, *the* policy of building illegal settlements in the occupied Palestinian West Bank is a major barrier and makes a two-state solution impossible. The settlements are not only illegal under international humanitarian law, they are war crimes. But the Israeli Government continues to build more settlements, demolish Palestinian homes and confiscate more Palestinian land, leading to more tension and, without doubt, more violence.

There are now 800 000 Israeli settlers living illegally on occupied Palestinian land in the West Bank and in East Jerusalem. Some settlers involved in violence have citizenship of Member States, and they are violating international humanitarian law. Israel has been warned that demolitions and settlement constructions harm EU-Israeli relations, but where is the action?

The EU must do more than make hollow threats like a toothless tiger. Israel must be put under actual pressure, not just words. EU-Israeli relations must be made conditional on respect for, and compliance with, international law. The EU must suspend the EU-Israeli Association Agreement until Israel dismantles the illegal settlements, ends the occupation of Palestine and begins a genuine peace process for a lasting peace and a sustainable two-state solution.

Margrete Auken, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, I would like to say to Mrs Mogherini that I am puzzled by her lack of action in relation to Israel's occupation of Palestine, even when she is not constrained by the division of our Member States. In stores across Europe, honey from the Jordan Valley and wine from the Golan Heights continue to be sold as 'made in Israel' in clear violation of the EU's labelling rules. Mrs Mogherini, as guardian of the Treaties, why have you not taken action to enforce these rules?

You told us six months ago that you would take measures to claim compensation or restitution for EU projects demolished by Israel in the West Bank. Demolitions have continued. They have increased dramatically, and yet you have failed to take any action. It would be nice to have an answer about what prevented you, for instance, from subtracting the equivalent of the demolition from bilateral Commission programmes with Israel, such as twinning or Horizon 2020.

Mrs Mogherini, you have a historic opportunity to advance a differentiation policy across EU-Israel relations, distinguishing Israel proper from the settlements. I am convinced that such a policy would be a landmark contribution towards peace and would also ensure that our policies are fully in conformity with international law and our basic principles. So please act now. It is for the future of Israel and for the future of our relations, which would be flourishing if you did something real and not only words.

Rosa D'Amato, *a nome del gruppo EFDD*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, le colonie israeliane sono giudicate illegali dall'ONU, dall'Unione europea e dalla Corte internazionale di giustizia – è bene ricordarlo ai colleghi. La loro esistenza – e l'ho potuto vedere di persona in missione a febbraio con i colleghi della delegazione per le relazioni con la Palestina – è di ostacolo al raggiungimento di un accordo di pace in tempi brevi fra israeliani e palestinesi, soluzione che dovrebbe passare dalla soluzione dei due Stati.

Ma, colleghi, Vicepresidente Mogherini, come facciamo ancora a non sembrare utopistici a parlare di due Stati, quando tra il 2009 e il 2014 vi è stato un incremento del 23% del numero delle colonie, quando ormai i coloni hanno superato il mezzo milione di persone, quando ancora il 16 novembre il Parlamento israeliano ha approvato in lettura preliminare una legge che permetterebbe ai cittadini israeliani di appropriarsi forzosamente di terreni privati in territorio palestinese, limitandosi a compensare i proprietari con una somma di denaro. Il governo Netanyahu continua indisturbato a tutelare i coloni, assicurando loro acqua, elettricità, servizi di trasporto e totale impunità.

Concludo: chiedo a lei, Vicepresidente Mogherini … Le ripetute dichiarazioni di condanna di un europee e adesso anche degli Stati Uniti non hanno impedito agli insediamenti di cresce a dismisura ….

(Il Presidente toglie la parola all'oratore)

Marcus Pretzell, *im Namen der ENF-Fraktion*. – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Je weiter links wir in diesem Parlament kommen, desto schwerer scheint es manchem Redner zu fallen, seinen latenten Antisemitismus unter einer israelfeindlichen Maske zu verbergen.

Sie reden hier von einer Zweistaatenlösung, und Sie wissen, dass das nicht möglich ist, wenn Sie Sicherheitsaspekte für Israel dabei berücksichtigen. Sie reden davon, dass der Nahe Osten Stabilität braucht, und wenden sich gegen Israel, das der einzige Hort der Stabilität im Nahen Osten ist. Israel ist ein Rechtsstaat. Ich glaube, dass Israel ganz gut selbst diese juristischen Probleme im Westjordanland lösen kann.

Frau Mogherini, angesichts der Erfolge der Europäischen Union im Nahen Osten sollten Sie sich möglichst dort heraushalten. Ich glaube, damit tun Sie dem Nahen Osten und Israel den größten Gefallen.

Elena Valenciano (S&D). – Señora Presidenta, yo indudablemente quiero apoyar los esfuerzos de la Alta Representante en una gestión que es prácticamente imposible, entre otras cosas, porque los Estados miembros tienen opiniones muy divergentes con respecto a lo que hay que hacer en Cisjordania. Y sí me voy a centrar en Cisjordania, aunque no le guste al señor Preda y a algunos de sus colegas, porque lo que está pasando en Cisjordania es que Israel está destruyendo las casas de los palestinos. Y también está destruyendo gran parte de las edificaciones que están financiadas por la Unión Europea.

Aunque han sido declarados ilegales por muchísimos tribunales los asentamientos que produce Israel, y a pesar de la moratoria que la Unión Europea pidió en mayo, Israel ha seguido destruyendo instalación tras instalación. Y la Unión Europea sigue financiando la reconstrucción, de tal suerte que acabamos apoyando el *statu quo* que en este momento rige desgraciadamente en aquella región del mundo.

También está aumentando la confiscación de la asistencia humanitaria, que es ya el colmo. Todos sabemos, a pesar de lo que diga la extrema derecha de esta Cámara, que la única solución para la paz es la constitución de dos Estados, y lo que Israel está intentando es que el Estado palestino no sea viable nunca. Si el Estado palestino no es viable nunca, no habrá paz entre Israel y Palestina.

Esa es la verdad, y nosotros lo que tenemos que hacer es exigir a Israel, que efectivamente es una democracia, donde rige el Estado de Derecho, que cumpla con sus compromisos, también con los compromisos que adquiere con la Unión Europea.

Y, en todo caso, mi felicitación por el trabajo a la señora Mogherini.

Arne Gericke (ECR). – Frau Präsidentin, werte Hohe Vertreterin! Lage im Westjordanland und in den Siedlungen – schon diese Überschrift lässt Objektivität und Unabhängigkeit vermissen.

Der jüngste Quartett-Bericht der USA, der EU, der UNO und Russlands sagt sehr klar, dass man die Siedlungspolitik Israels nicht isoliert betrachten und verurteilen kann. Illegaler Waffenhandel terroristischer palästinensischer Gruppen, Terror und täglicher Raketenregen auf Israel, die Aufstachelung zum Hass – all das sind Fakten palästinensischer Aggression, die hier immer wieder ausgeblendet wird. Das ist nicht objektiv, das ist nicht zielführend.

Was tut die EU für Israels Sicherheit? So müssen wir die Siedlungspolitik Israels diskutieren, aber nie isoliert. Viele Verhandlungen, viele Bemühungen Israels enden seit Arafat immer wieder mit einem palästinensischen Nein. Meine heutige Bitte, Frau Mogherini: Seien Sie objektiv. Nur so wird Europa dem Nahen Osten zu neuem Frieden verhelfen.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, συζητάμε για τη Δυτική Όχθη και επιβεβαιώνουμε πως η κατάσταση γίνεται ολοένα και πιο απάνθρωπη. Έφοδοι των κατοχικών στρατευμάτων στα σπίτια, κατεδαφίσεις σχολείων και σπιτιών, επικράτηση της βίας των όπλων, επιθέσεις από 400.000 εποίκους εναντίον του παλαιστινιακού λαού, φυλακίσεις παιδιών, δολοφονίες και διωγμοί. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ενώ εμείς συζητάμε, οι έποικοι καταχρώνται τους φυσικούς πόρους στα παλαιστινιακά εδάφη προς ίδιο όφελος και καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού.

Οι κατοχικές δυνάμεις, μόνο το 2016, κατέστρεψαν χίλιες οικοδομές των Παλαιστινίων, εκ των οποίων 158 χρηματοδοτήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Ισραήλ με τις εγκληματικές του ενέργειες αποδεικνύει πως στρέφεται ενάντια σε κάθε προσπάθεια της Ένωσης για στήριξη των Παλαιστινίων. Δεν αρκούν τα ευχολόγια για να επικρατήσει ειρήνη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ασκήσει πιέσεις προς το Ισραήλ για να τερματίσει τον εποικισμό, να άρει την κατοχή και να δεσμευτεί σε έναν οδικό χάρτη για την ειρήνη και τη δημιουργία δύο κρατών.

Tamás Meszerics (Verts/ALE). – Madam President, I say to the Vice-President, allow me to a start with a quotation: 'if you say you want two states, either you do something now or it is gone. We do not have a safety net or a plan B'. These are your words, Madam Vice-President, and roughly a year ago when they were spoken I fully agreed with them, and I agree with them even more now.

I also share the view that I would be very happy and very grateful for any glimmer of hope, namely for the most important actor, the Israeli government to show a basic commitment to the two-state solution, because there is no alternative in sight. But what we are seeing is actually a rise in construction in the West Bank, and it goes on at an increasing speed.

Between January and October, 158 EU- or Member State-funded structures were demolished, twice last year's total. This is something which we should focus on, even if you take into consideration the full scope of the complexity.

Petr Mach (EFDD). – Madam President, the Israeli-Palestinian conflict is complicated. I believe that we all want peace, but it takes two to tango and Palestinians simply refuse to negotiate with Israel on borders, on security and so on, and rather they attack it with rockets. The European Union cannot resolve this conflict in lieu of Palestinians and Jews. The EU should be impartial, but instead of that the EU patronises Palestinians and discriminates Jews.

Please respect that in the area of the West Bank, or Judea and Samaria as its historical name is, there are both Palestinians and Jews. Why can the Palestinians have free trade with the EU while the EU imposes high tariffs on EU goods? For this reason I have established a working group of friends of Judea and Samaria to establish fairness.

Marita Ulvskog (S&D). – Fru talman! När vi debatterade situationen på Västbanken här i kammaren i maj, kunde vi konstatera att det hade skett en märkbar förändring under 2016. Rivningarna av palestinska hem och av EU-finansierade biståndsprojekt på Västbanken ökade dramatiskt, samtidigt som expansionen av israeliska bosättningar fortsatte i oförminskad takt. Trots att EU redan då ställde krav på att Israel omedelbart skulle upphöra med rivningarna och medlemsstaterna till och med diskuterade krav på kompensation för de förstörda EU-finansierade biståndsprojekten, så har vi tyvärr inte sett någon förbättring av situationen.

Sedan i maj har istället, enligt uppgift, ytterligare 352 palestinska byggnader förstörts. Av dessa var 106 finansierade av europeiska biståndsgivare, och sammanlagt har över 3 400 palestinier drabbats av denna förstörelse. Det handlar heller inte bara om förstörelse. Min övertygelse är att för varje palestinskt hem som rivs urholkas möjligheterna till en varaktig fred. Vi urholkar möjligheten till att få en tvåstatslösning till stånd.

Detta betyder inte att vi på minsta vis kan ge efter eller ge upp, utan det är väldigt positivt att höra bilden av hoppet som ni beskrev, fru Mogherini, om hoppet som väcktes under Shimon Peres begravning. Låt oss ta fatt i det och göra politik av det! Vi måste se till att vi kommer tillbaka på spåret igen och kan se till att vi får en tvåstatslösning.

Pascal Durand (Verts/ALE). – Madame la Présidente, Madame Mogherini, au mois de mai, je vous avais illustré par une photo ce qui restait d'un village palestinien après le passage de l'armée israélienne. Je me permets aujourd'hui de compléter ma galerie en vous montrant ce qui reste d'une école et d'une aire de jeu qui ont été financées, respectivement, par la France et par la Belgique pendant le premier trimestre de l'année 2016.

Madame Mogherini, pendant combien de temps l'Union européenne va-t-elle continuer à regarder ailleurs pendant que le gouvernement de M. Netanyahu fait progresser non pas le processus de paix, mais l'accaparement des terres, les expulsions et l'attribution à des fins coloniales des ressources en eau?

Il est plus que temps que l'Union européenne se pose la question de savoir comment elle peut véritablement agir. Il n'y a là qu'une manière, qu'une seule méthode pour faire revenir M. Netanyahu et le gouvernement israélien aux tables de négociations, c'est de faire respecter la dignité du peuple palestinien en suspendant l'accord commercial privilégié qui lie l'Union européenne à l'État d'Israël.

Afzal Khan (S&D). – Madam President, Madam High Representative, virtually the whole world accepts and wants a two-state solution, yet this concept is vanishing before our eyes. Given the US election results, the EU has to be even more active on this front. The truth is that if Israel carries on this way, then the only option left would be a one-state solution. Would Israel then accept the democratic values that come as a result?

Israel needs to wake up and smell the coffee, and indeed so do we. Everyone wants to use the Palestinian cause for their own needs, including the extremists. This year, over 100 structures funded by the Commission and Member States have been demolished or confiscated, costing our taxpayers over EUR 400 000. What further diplomatic pressure will the High Representative put on Israel to change its current settlement policy? Will the EU implement the differentiation policy? Will you now heed the recommendations of the EU Head of Missions' Reports on East Jerusalem and the West Bank? Ultimately, we need to revitalise the peace process – something we all agree on.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signora Alto rappresentante, sono trascorsi sei mesi da quando, in quest'Aula, lei ha chiesto giustamente una moratoria degli insediamenti israeliani. Da allora, Israele non ha solo continuato indisturbato l'espropriazione di terra alle comunità beduine, lo sfruttamento delle risorse naturali, la distruzione e la confisca di centinaia di strutture palestinesi ed europee, ma pochi giorni fa, come lei ha ricordato, la Knesset ha approvato, in via preliminare, un progetto di legge che legalizza tutti gli insediamenti israeliani nella Cisgiordania degli ultimi vent'anni, in violazione sia del diritto internazionale umanitario che dalla stessa legislazione israeliana.

Qui non siamo di fronte a un conflitto di religione né tanto meno a uno scontro di civiltà bensì a una potenza che opprime un popolo che *de facto* è senza Stato e senza diritti. Non denunciare tale situazione equivale ad esserne complici. Condivido quanto da lei detto ma proprio per queste ragioni, prima che gli insediamenti compromettano per sempre la possibilità di un accordo di pace tra due Stati e prima che l'amministrazione Trump decida di trasferire l'ambasciata americana a Gerusalemme, è necessario che l'Unione europea faccia pesare il proprio ruolo di principale partner economico della regione – e voglio sottolineare – usando tutti gli strumenti a disposizione e chiedendo le compensazioni necessarie per le demolizioni fatte a danno dei palestinesi e dei contribuenti europei.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signora Alto rappresentante, io condivido con Lei l'idea che soltanto l'Unione europea abbia in sé la forza politica e la credibilità per dare compiutezza all'idea di un'unità internazionale che porti al riconoscimento dei due Stati e, dunque, alla pace in quei territori.

Al di là di quella che sarà la politica estera del nuovo Presidente degli Stati Uniti, però, perché questo processo si avvii e perché il vostro lavoro abbia un ritorno positivo, credo sia indispensabile, nel brevissimo periodo, realizzare degli obiettivi: il primo è quello di fermare l'espansione delle demolizioni e delle colonie che sono state fatte. Il secondo è quello di chiedere un risarcimento, soprattutto dove sono coinvolti i progetti dell'Unione europea, utilizzando tutti gli strumenti che sono a disposizione dell'Unione europea stessa.

Senza un risultato concreto ravvicinato nel tempo, anche il tentativo nobilissimo di creare questa unità internazionale rischia di essere una buona intenzione che si infrange contro il muro eretto, questa volta politicamente, da parte di Israele.

Boris Zala (S&D). – Madam President, today the prospect of a two-state solution is further away than it has been for years. The social and economic situation in the West Bank is deteriorating. The legislation currently debated by the Israeli cabinet, which would legalise settlements in private for Palestinian territories, would be the final nail in the coffin for the two-state solution.

The EU must work to prevent it. However, it is increasingly clear that the EU, even when it does speak with one voice, has no leverage over Israeli policies. This is a challenge, but also an opportunity for EU foreign policy. The EU must be able to articulate its own plan and to assume strategic responsibility for it. In the Iran nuclear negotiations, the EU demonstrated its staying power: the ability to sustain a political process, even in the absence of immediate results. Our challenge now is similar: to keep the two-state solution alive.

„Catch the eye" eljárás

Dubravka Šuica (PPE). – Gospođo predsjednice, kao što je rekao predstavnik našeg Kluba pučana ova se situacija ne može promatrati izolirano od sveopće situacije na Bliskom istoku i stoga je naš klub imao stajalište da se ne razgovara samo o Zapadnoj obali i nasiljima, nego o svim ostalim problemima kao što su granice, migranti, problemi sigurnosti na Bliskom istoku.

Stoga smatramo da je glavno i jedino rješenje nastaviti mirovni proces, stvoriti političke preudvjete da se može nastaviti mirovni proces i smatramo da je to jedini izlaz. A jedini izlaz su izravni pregovori između Izraela i Palestine, što znači da je potez na Izraelu, ali i na nama kao EU-u imajući u vidu opću situaciju u svijetu, rastuću ulogu Rusije, nove okolnosti u SAD-u i očekujemo da se sukladno tome i mi pozicioniramo.

Nemojte zaboraviti izjave g. Netanyahua od prije nekoliko dana koji je upozorio svoje ministre da ne trijumfiraju nad novim odnosima i u novoj situaciji oko Trumpove pobjede. Dakle, ovdje treba pristupiti balansirano.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D). – Madam President, it would be very important to underline here in this amphitheatre that the Israeli Government declared on many occasions that it is eager to discuss in direct peace talks any issue in dispute, including the settlements, as agreed upon with the Palestinians in the framework of the Oslo Accords. As declared, Israelis are committed to achieve peace with all their neighbours, including the Palestinians. We should remember there were a number of proposals made by Israel since 1967, like in 2000 in Camp David, in 2001 in Taba and in 2008 by the then-Israeli Prime Minister, considering that Israel could make territorial compromises. It goes without saying that Israel has a right to live in peace without terrorist threats and attacks coming from a terrorist entity on its southern border that calls for Israel's destruction. As well, we have to emphasise the fact of the right of the Palestinians to live in peace and security. Last but not least, the settlements are indeed a standing issue to be negotiated together with other disputed issues.

Marek Jurek (ECR). – Pani Przewodnicząca! Wszyscy doskonale wiemy z historii, że kiedy państwo Izrael miało wybór między pokojem a istnieniem osiedli, wybierało pokój. Tak było na Synaju po zawarciu pokoju z Egiptem, tak było w Gazie. Jednocześnie wszyscy doskonale wiemy, że za każdym razem, kiedy ruch palestyński liczył na to, że terror będzie narzędziem skutecznej presji, terror się wzmagał. I wiemy również, że za każdym razem, kiedy ruch palestyński liczył na presję międzynarodową, powstrzymywał się od rozmów pokojowych. Jeżeli naprawdę chcemy pokoju na Ziemi Świętej, jeżeli naprawdę chcemy, żeby perspektywa rozwiązania dwupaństwowego pozostała aktualna, powinniśmy wstrzymać się od jakiegokolwiek angażowania się w ten konflikt w celu wspierania strony palestyńskiej odmawiającej uznania państwa Izrael. To jest jedyna droga do pokoju.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señora Presidenta, Israel incumple la legislación internacional sobre asentamientos, lo hace con el desparpajo que propicia la impunidad. Van a burlar ahora el mandato de su propia Corte Suprema, incumpliendo el desalojo obligatorio del asentamiento de Amona con una reforma legal que no tiene encaje ni en el Derecho local ni el internacional. Quieren, además, que la nueva Administración Trump les apoye a cambio de paralizar nuevos asentamientos. Estamos ante un acto ilegal, un abuso de poder, una imposición injustificable, una medida que insiste en políticas que solo han generado dolor, violencia e inestabilidad en Cisjordania.

Esta nueva imposición ilegal de Israel alimenta el conflicto y nos aleja de la paz. Y nuestra Unión debe impulsar un procedimiento inmediato y contundente de la comunidad internacional que se traduzca en medidas concretas que obliguen a Israel a reparar esta nueva vulneración de la legalidad internacional y de los derechos fundamentales de miles de personas.

Espero que nuestra próxima Resolución sobre la situación de Cisjordania, más que incluir condenas rituales, se centre en este objetivo.

Miguel Viegas (GUE/NGL). – Senhora Presidente, perante a conivência dos Estados Unidos e da União Europeia, o Governo de Israel, à revelia do direito internacional, vai retalhando o território da Cisjordânia, tomando posse das melhores terras agrícolas, das reservas de água e construindo um muro de separação que inferniza a vida das populações palestinianas e torna inviável a concretização de um Estado palestino.

Os justos protestos das populações palestinianas são reprimidos de forma bárbara, atingindo, de forma cruel, mulheres e crianças, tudo acompanhado de uma hábil propaganda que visa confundir a opinião pública, misturando deliberadamente questões de segurança e terrorismo.

A paz no Médio Oriente e na Palestina depende apenas da vontade política das principais potências ocidentais. Só com o fim do apoio económico e militar a Israel será possível voltar às negociações políticas e pôr em prática as resoluções da ONU, que impõem uma solução de um Estado palestino, com capital em Jerusalém, e a devolução de todos os colonatos ocupados ilegalmente.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η ισραηλινή κυβέρνηση ακολουθώντας μια νεότερη εκδοχή πολιτικής απαρτχάιντ κατά των Παλαιστινίων πολλαπλασιάζει ανενόχλητα τους εποικισμούς των παλαιστινιακών εδαφών. Στερεί χιλιάδες Παλαιστίνιους από την πατρογονική τους γη, τις καλλιέργειες, ακόμα και το νερό τους, κάθε μέσο επιβίωσης τους. Στήνει φράχτες και τείχη παντού. Φυλακίζει χωρίς δίκη και δολοφονεί. Χρόνια τώρα μεθοδεύει τον ξεριζωμό όσων Παλαιστίνιων απέμειναν στα εδάφη τους στη Δυτική Όχθη και στραγγαλίζει τη Γάζα.

Επιτέλους πώς μπορεί ένα κράτος να παραβιάζει ανενόχλητο επί δεκαετίες τα πιο θεμελιώδη δικαιώματα ενός λαού; Με τις πλάτες των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, όπως και της ελληνικής κυβέρνησης, με εμπορικές και στρατιωτικές συμφωνίες που τους έχουν απονείμει τον ρόλο του χωροφύλακα του ιμπεριαλισμού στην κρίσιμη μεσανατολική περιοχή της ενέργειας και των αγωγών. Έχουν την ίδια εγκληματική ευθύνη όλοι αυτοί με την αντιδραστική ισραηλινή κυβέρνηση.

Η απάντηση των λαών πρέπει να είναι: αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό για ανεξάρτητο βιώσιμο παλαιστινιακό κράτος στα όρια του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, κατεδάφιση των εποικισμών και απελευθέρωση των κρατούμενων.

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Olga Sehnalová (S&D). – Minulý týden proběhlo v Bruselu 42. meziparlamentní setkání delegací EP a izraelského Knesetu. Měla jsem tu čest tomuto setkání z velké části předsedat.

Proběhla zde otevřená výměna názorů, při které měli přítomní poslanci obou parlamentů dostatečný prostor pro otázky i obšírné odpovědi na různá témata včetně těch, na které existují rozdílné pohledy, jako je např. výstavba osad na okupovaných územích, ale také na otázky bezpečnosti, terorizmu, pokračování mírového procesu, budování důvěry a vzájemné spolupráce. Legitimní otázky padaly oběma směry.

Debata se nesla v duchu zájmu o pochopení situace na místě samém v terénu. To považuji za základ a jsem přesvědčená, že tento přístup by měl být vlastní všem debatám na parlamentní půdě.

(A „catch the eye" eljárás vége)

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President, I would like to thank you all for this debate, which was, as always, very open and frank. It is not the first time we have debated the situation in the West Bank although it is, I believe, the first time we have done so with a specific focus on settlements.

I have noted that this is an issue on which, sometimes, we have more unity among the Member States than we do in this Chamber, which is perfectly fine and normal for me. Be sure that our work on the two-state solution and all its implications is – and remains – a top priority for me and for the European institutions.

On a personal note, I will add a comment – which I remember I have made already in this Chamber in one of our recent debates on the Middle East and on Israel-Palestine in particular – namely that I sometimes note, with a certain degree of embarrassment, that some Members of Parliament, and sometimes the most vocal and the most convinced in asking that this issue should remain our number one priority, are, for as long as they are speaking, extremely convinced that it is a top priority, yet as soon as they switch off their microphones they leave the room. Once again, there are not so many of us here to discuss this. So, please, if you really believe that this is the number one priority, and you say the European Union should be consistent, then at least spend these 15 minutes in the Chamber and demonstrate with your actions what you say.

I am sorry, but this is, for me, a matter of personal consistency. I am sure we will have other occasions to discuss this, and I hope that, next time at least, those who are asking me to do more will at least stay in the Chamber for the entire debate – which is not asking too much, at the end of the day. Obviously I very much appreciate those of you who have stayed.

Firstly, we are working very actively with the regional powers and with the international players. Some of you referred to the fact that the next US administration might have a different approach to this issue, which will place on our shoulders – and is already placing on our shoulders – a responsibility even greater than that which we have borne in the past. We are fully exploring these possibilities, but with an approach based on working with the parties in Israel and in Palestine and working with the regional powers.

Here again. we are giving this issue more attention than some of the regional powers are at the moment, as they are distracted by other crises. Sometimes – I will tell you very openly – I feel that we, as Europeans, are the ones who are working more convincingly on this. It is constantly on our agenda, both in the Council and here in Parliament. I realise that this is no longer always the case for other partners around the world, and that is why I put such emphasis on the need for us to build, preserve and nourish regional and international unity on this, because the European Union is a key player here in terms of working with Israel and working with Palestine.

However, this will not be something we manage to do alone. We will need, especially, the Arab countries, particularly around the Arab Peace Initiative and the Arab League. That is why I am glad that this is going to be one of the issues we discuss at our EU-Arab League ministerial summit in December. We need to build the common vision and common action in the region and in the international community.

There is a lot that you can do. I appreciate – and I took note of – all the suggestions about what I can do on my side, both on the Commission side and on the Council side. But let me stress that you, as Members of Parliament, do have power and a role, if you play it, because the European Parliament is part of the European Union and its institutions.

I appreciate, in particular, what Ms Sehnalová mentioned about the meeting with the Knesset Members. Your parliamentary contacts with the Knesset are particularly important with a view to passing a message and working to create space for political decisions to be taken on the Israeli side. The same can go for the Palestinian side. For instance, an issue that is particularly important to me – so much so that I focused most of my introductory remarks on it, and I noticed some of you have also underscored it – is that of the decisions the Knesset is taking at this moment, in these weeks, with the preliminary indication that has already been passed and the decisions still to be finalised.

This is the time for Members of the European Parliament to liaise with, and reach out to, Members of Knesset and to pass on your own vision of what is happening, establishing contacts in a constructive and frank working relationship. Parliamentary diplomacy can help a great deal and complement the work we can do at our level.

This is encouragement for those of you already doing this, and also a plea for you to think about what you can do yourselves. We would be more than glad to coordinate and work together, as we often do in this respect because, again, there are key moments – and I believe this is one of them – when the decision-making process is still open and decisive messages can be heard.

I would like to make one last point, which was not raised in the debate tonight although I am convinced that it is a key element today more than in the past, namely that we should focus our actions especially on supporting the conditions for peace in the respective societies in Israel and Palestine.

In particular, investing in the peace camps on both sides is something that is becoming quite urgent because the old generation is the one that was living in the days of the Oslo process, while the young generation has grown up with the despair of seeing Oslo not implemented. I believe that specific work that the European Union could do – fruitfully and in a very positive manner – would be to invest in the younger generations, on both the Israeli and the Palestinian sides, to work for constituencies for peace on both sides. At the end of the day, we will need such a basis if we want to create the right conditions.

Thank you very much for all your contributions and our exchanges, which I always enjoy hearing. I am sure that we will come back to this debate soon. Again, work on my side personally continues. I invite you also to take some steps on parliamentary diplomacy, especially at the present time when decision-making in the Knesset, especially in relation to settlement legislation, is open. I think you can effectively contribute to our work in the weeks ahead.

Elnök asszony. – A vitát lezárom.

Tájékoztatom Önöket, hogy az állásfoglalásról szóló szavazásra egy későbbi plenáris ülésen kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (162. cikk)

Cristian-Silviu Buşoi (PPE), *in writing*. – The international community agreed on the two-state solution at the Oslo Accords and the Israeli Government and the Palestinian leadership should continue negotiations on this main objective in direct peace, even though there might be issues in dispute, such as the settlements, as agreed upon between Israelis and Palestinians in the framework of the abovementioned Accords. The settlements are indeed a standing issue to be negotiated, but together with other disputed issues, such as the final borders, security arrangements and the status of refugees from both sides. I strongly believe that peace is achievable if both sides are willing to talk to each other and if both sides are willing to make the sacrifices necessary for peace. In this matter, the European Union should play a stronger role in supporting the conditions for peace.

12. Implementation of the Common Security and Defence Policy (debate)

Elnök asszony. – A következő napirendi pont a Ioan Mircea Paşcu által a Külügyi Bizottság nevében készített, a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló jelentésről folytatott vita. (2016/2067(INI)) (A8-0317/2016)

Ioan Mircea Paşcu, *rapporteur*. – Madam President, before I begin I would like to welcome the presence of the High Representative at this debate as usual, which reflects the fulfilment of her obligation of consultation with Parliament according to Article 36 of the Lisbon Treaty, which should have governed our debate in the first place.

If in 2003 the EU leaders were announcing to the world that Europe has never been so prosperous, so secure nor so free, now, 13 years later, they are forced to recognise that we live in times of existential crisis within and beyond the European Union. Naturally, we should ask why is that. How did we get there? What have we done wrong? But primarily, we should ask what should we do to respond successfully to these times of existential crisis, and strengthening CSDP is a major component of that answer. That is why the report is of the opinion that a thorough and substantial revision of the CSDP is needed in order to enable the UN, its Member States to contribute in a decisive way to the security of the Union, to the management of international crisis and to asserting the EU strategic autonomy, recalling that no country can face the current security challenges on its own.

In the relative benign security environment prevalent until now, the EU and its Member States could allow themselves to actuate CSDP mainly with crisis management performed in relative distant places. Now the conflicts around us have multiplied and have become intertwined, spilling through terrorism and refugees into the EU area. Security and defence is no longer only a cry for help coming from a proud defence industry confronted with increasing difficulties like it was the EU Council on Defence in December 2013. Now security and defence is a major, if not even the main concern of European citizens which was finally heard by the EU leaders. Consequently things started to move, and only last week the implementation plan on security and defence has been approved by the member countries. And that, let me tell you, that surprised us, and we had to introduce a number of amendments in order to synch the report with the realities in the field.

The Commission in turn has advanced a number of defence-related initiatives, for instance the defence action plan and the defence industrial policy, getting involved in a support of a pilot plan on defence research run by EDA, the only institution we have for that kind of activity whose role would have to be strengthened in consequence, and instilling more flexibility in the instrument for peace and stability. Naturally, this is a big step compared to the current practices. The EU money was not used for defence and is already resisted in this Parliament. However, if we really want to defend our Union we should be prepared to make this step because otherwise we would continue to linger on in this complacency which brought us where we are today.

In the end, I would mention the relationship with NATO, guided now by the Joint Declaration signed in Warsaw last summer. The relationship should be one of cooperation and not competition. The EU needs to acquire a degree of strategic autonomy, particularly for situations where it might have to rely mainly on herself. Let us not forget that NATO is a collective defence alliance and not a company whose unprofitable branches could be shut down. Born from the lessons of two world wars, built with sacrifice by all the Member States, and meant to defend and promote the values which brought us together in the EU too.

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President, I would like to thank to Mr Pașcu: I also consider the debate on your report as a so-called 'Article 36 debate' since it deals with the implementation of CSDP, and I also just realised for this debate for sure I should be sitting on the other side of the hemicycle; you will forgive me if, for practical reasons, I take the point from this position.

Let me thank you very much, Mr Pașcu, for an excellent report, and all the Parliament for the work you are doing on security and defence. I had no doubt this would have been the case. This is one of five reports that have just been published, or are about to be discussed, on security and defence. I take it as a clear sign that the European Parliament fully understands the importance of this moment for our work on security and defence. We truly stand at a crucial juncture in our work towards a European Union of security and defence. But before I begin on content, let me say that I am particularly glad, and proud even, to discuss our common defence just a few hours after the presentation of our sustainable development package. Now you will ask me what for – exactly, because it is not only our work on security and defence that goes forward on the implementation of the global strategy, but it is all the different strands of action that we foresee in the global strategy in an integrated manner that are moving forward on implementation. Also because security in our region depends clearly on sustainable development and also vice-versa. So I would like to underline the fact that the debate we are having on this particular issue does not happen in a vacuum but, on the contrary, in full conjunction and in full coherence with the work that we do on other strands of work.

On defence in particular, there is today a momentum for deep and decisive changes. As I was preparing for this debate today I was remembering that, in my hearing in Athens in October 2014, before taking office, we discussed this issue at length and, in particular, I asked my team to print out the minutes of that hearing and I remembered, in particular, a question that Arnaud Danjean asked me at that time and I replied:

Je vais jouer mon rôle de chef de l'Agence européenne de défense, je vais visiter les missions, je vais beaucoup travailler avec les ministres de la défense, parce que dans ce cadre, il est important, bien entendu, de travailler avec nos autres partenaires, notamment l'OTAN mais pas seulement. Cependant, il y a un potentiel dans le traité de Lisbonne qui n'est pas forcément exploité, et je vais voir dans les cinq prochaines années si les conditions politiques pour l'utiliser enfin sont réunies.

I think we are actually there. I think that, after two years of my term of office, not necessarily for personal reasons, or in relation to personal skills, but because of political conditions. First of all, because our citizens see security as a top priority, and also because Member States see the need to work seriously on security and defence, I think we are there: at the political juncture where advancing on security and defence is finally possible.

As we all know, defence falls primarily within Member States' competences, and that is why, for each step we take, we receive input from Member States. All proposals are discussed extensively with all 28 Member States. Let me stress this: we are still 28 Member States, and all decisions we take in this field are unanimous decisions, including the one we took last week, and this process led to the Council conclusions adopted last Monday, based on the implementation plan that I presented to Ministers as a concrete follow-up to the EU global strategy.

These conclusions formulate the consensus among, as I said, 28 Member States about our joint level of ambition, and open a whole new chapter for our security and defence. I am glad to see, too, that our views are almost identical in all fields. Your report addresses all the critical issues we have been working on and its overall approach matches perfectly with our broader package of proposals concerning European security and defence. The report focuses on a more robust CSDP, on our integrated approach to crises, on our cooperation with NATO and other partners, and on the European defence industry.

If you look at the three proposals we are presenting, they are perfectly in line with your recommendations. It is a package, the one we are working on now on security and defence of the European Union – a package including three different sets of proposals, three different pillars. Those are the implementation plan on security and defence, which I presented and which was adopted last week, and also the implementation of the EU-NATO Joint Declaration that we signed in Warsaw, and the Commission Defence Action Plan on our defence industry.

So, just to give you a sense of how fast and concretely things are moving: on Monday last week the Foreign Affairs and Defence Ministers together adopted the implementation plan on security and defence. The day after that, on Tuesday last week, we met again with NATO Secretary General Jens Stoltenberg to progress cooperation with NATO. We presented a joint set of 40 proposals to turn into concrete actions – the principles of the Warsaw Declaration we signed jointly in July. These two processes are obviously autonomous and independent but running side by side, because we both share the assessment that a stronger Europe makes NATO stronger.

It is clear that in practice there is no contradiction between Europe's strategic autonomy, which we assert, and our commitment to our long-term partners. For NATO members, NATO will remain the cornerstone of collective defence. Strategic autonomy means, first and foremost, the ability to be a reliable partner, to care about our own security at home and in the neighbourhood, to take our fair share of responsibility and to be a genuine security provider.

This will also require stronger European defence capabilities, as the report rightly points out, and this need is also addressed by the implementation plan. I will get to that in a minute, but let me first mention the European Defence Action Plan, which will focus on overcoming the current fragmentation of the market and increasing the competitiveness of the European defence industry. Linked to that is the preparatory action for defence research to be launched next year. This can be a real game changer for our industry. The starting point is one of our most successful experiences, the Horizon 2020 research programme, which, to date, covers civilian and dual-use technologies. A continent-wide joint research programme on defence would be a natural extension of Horizon 2020. We have immense potential in terms of joint research programmes on defence, economies of scale and more predictable timeframes for investments.

To develop the technologies of the future, it is very clear to all of us, I believe, that we need to start investing now, but a big part of our work can also deliver concrete results in a shorter timeframe, and, with the implementation plan on security and defence, we are moving fast in this field too.

So, with last week's decision – and I am sorry you had to change the report – Member States agreed to raise the level of ambition of our security and defence policies. We have agreed that we need to protect our citizens through our external action. And let me clarify here that this is not about having an Article-5-style approach: as I said, collective defence is not for the European Union, we are not a military alliance, but we need to use our external action and instruments to protect our citizens, including at home.

We need to strengthen our neighbours and partners to prevent new conflicts, and we need to respond to crises in an effective manner. So the implementation plan includes 13 concrete proposals to match this new level of ambition that we determined together and agreed upon, as well as a clear timeframe for action. It will now be up to the European Council in December — when I will present this new level of ambition and the various options for putting it concretely on the table – to discuss and agree on the proposals. But let me mention a few of these proposals, as, again, they are perfectly in line with your report.

I will mention a few of them, not all of them, but enough to give you a flavour of what we are working on.

Firstly, more efficient defence spending. Most of the narrative turns around the need to increase our spending. However, when you look at the numbers, you see that Europeans spend 50% of the United States' budget on defence, yet in terms of output we achieve 15% compared to what we spend. So we have a budget gap, but we also have an output gap that we have to look at, and here I have proposed a coordinated annual review of defence spending to promote joint programmes among Member States and economies of scale.

Secondly, better rapid response. We know well that reacting fast is, at times, the only way to react effectively. Time is not neutral when one is reacting to crises. We already have first-class civilian experts and we need to be able to deploy them quickly, but this is also about our battle groups, which next year will have been in existence for 10 years. The plan proposes the removal of the political, technical and – let me stress – financial obstacles that have so far prevented the battle groups' deployment, including through modularity.

Thirdly, the joint planning and conduct of non-combat missions. Let me delete the word 'non-combat', as we do not have combat missions, we have executive and non-executive missions. Anyway, the joint planning and conduct of our missions and operations. The European Union is currently deploying 17 military and civilian operations, but to make them more effective we need to improve the coordination among them. The plan seeks to fill the gaps and to ensure that missions are planned and carried out in a coherent way. This is not about creating big, new operational, SHAPE-style headquarter. That is not what we need today: what we need today is to streamline our current structures and make them work better. We already have headquarters running our missions and operations, so this is not about creating something new: it is about using our resources better in a more effective and efficient manner and, as I said, streamlining and making more operational the coordination of our various missions and operations.

The last, though certainly not the least, of these few examples is that of new permanent-structure cooperation. Here again we come to the issue of making full use of the Treaties, as I said two years ago. A single system of permanent-structure cooperation is an option that is there in the Treaties. I suggest that we look into it for those Member States that are willing to undertake higher commitments on security and defence. A single PESCO would be one of the options on which I will work with a view to proposing this to Member States.

For all these proposals I am presenting concrete measures, and I would like to stress that this is very concrete and, at the same time, ambitious yet pragmatic work we are doing. It is not strategic thinking – we did that exercise last year. Now it is about turning this vision into action. We are not getting into a revision of the Treaties, which would take years and I am personally not sure it would lead us very far at this moment. We are not working on the creation of an EU army, only to get stuck in a never-ending ideological debate – and, by the way, not even NATO has a NATO army. As all those who deal with defence issues know very well, Member States have one set of forces, which they can use either nationally, in NATO, in the European Union, in the United Nations or in other formations.

We have already set up our vision, as I said, with the global strategy: we are now turning the vision into concrete, effective and immediate action, and I would like to stress that this immediate action is being taken together in unity.

I see the political will from Member States to do this. I see the will finally to move towards a European Union of security and defence. Our fathers and mothers and grandfathers and grandmothers tried this in the 1950s, and we know how the story ended: the Lisbon Treaty gave us instruments we did not use. Probably, the priority of managing the economic and financial crisis has since distracted us from security issues. I believe that now is the time for us to get serious and work effectively in this direction, and I expect the European Parliament to keep supporting and contributing to this process, as it has been doing, in a very useful manner.

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI

Wiceprzewodniczący

Arnaud Danjean, *au nom du groupe PPE*. – Monsieur le Président, je voudrais d'abord remercier au nom du PPE, dont j'étais le rapporteur fictif, notre collègue Pașcu qui a fait un excellent rapport, un rapport annuel – il faut le rappeler –, mais qui évidemment trouve une actualité particulière aujourd'hui après les décisions que vous avez rappelées, Madame la Haute représentante, et qui sont importantes.

Malheureusement – et je ne parle pas pour vous, Madame la Haute représentante –, il aura fallu le Brexit et l'élection de Trump pour que, dans beaucoup de pays européens, on se rappelle que la défense et la sécurité devaient être une priorité pour les Européens eux-mêmes. Nous aurions pu souhaiter que cette prise de conscience intervienne plus tôt à cause des conflits et des crises qui nous entourent et qui ont un impact si dangereux. Mais enfin, mieux vaut tard que jamais.

La politique européenne de défense doit être ambitieuse, certes, mais elle doit être réaliste, pragmatique, flexible, et je pense que vous avez dessiné un certain nombre de pistes qu'il conviendra de concrétiser. Beaucoup de choses – nous le répétons depuis des années ici – figurent déjà dans le traité et méritent d'être appliquées avant qu'on ne crée – pardonnez-moi l'expression – de «nouvelles usines à gaz».

Permettez-moi de rappeler trois points qui me semblent très importants politiquement. Premièrement, une politique européenne de défense doit se distancier de deux mythes, celui de l'armée européenne commune, qui n'aide pas à avancer concrètement et pragmatiquement, mais aussi celui de la concurrence avec l'OTAN, parce que ce n'est absolument pas de cela qu'il s'agit. On parle de complémentarité et non pas de concurrence.

Deuxièmement, le lien transatlantique: il est fort, mais ce n'est pas un acquis éternel. Ce qui vient de se passer de l'autre côté de l'Atlantique nous rappelle fort pertinemment que, si nous ne prenons pas notre propre sécurité en main, nous risquons un jour d'avoir de très mauvaises surprises. Il nous faut donc investir plus dans notre défense et effectuer plus d'investissements industriels et dans des dispositifs vraiment opérationnels.

Troisièmement, l'OTAN: il reste un acteur majeur de notre sécurité collective, c'est une évidence. Mais enfin, l'OTAN ne peut pas, avec sa table de décision à laquelle siègent M. Erdoğan et bientôt M. Trump, être la caution de sécurité des Européens. Nous devons nous prendre en main, et il est temps de transformer les bonnes intentions et les bonnes paroles en actions concrètes.

Ana Gomes, *em nome do Grupo S&D*. – Senhor Presidente, o relatório que hoje aprovámos sobre a União Europeia da Defesa e este de Ioan Pașcu, sobre Política Comum de Segurança e Defesa, complementam-se face a um desafio que determinará se a União Europeia se constrói ou se deixa destruir.

É urgente repensar a defesa e a segurança da Europa face a mudanças estratégicas em curso, num mundo em desordem em que *Brexiters,* Putin, Trump e outros tenderão a semear paralisia no Conselho de Segurança e a enfraquecer a NATO.

A Europa tem de acordar, tem de se organizar. A estratégia global aprovada e um livro branco podem ser úteis, mas nada substitui vontade política e controlo democrático – hoje manifestamente insuficientes na maior parte dos Estados-Membros –, que têm de se exercer desde já sobre o compromisso para investir em investigação e tecnologia conjuntamente, em interoperabilidade de equipamentos e forças, em financiamento comum e numa visão integrada das dimensões interna e externa e das vertentes civis e militares da defesa e segurança de todos nós.

A União tem de fazer uso das ferramentas que criou, dos agrupamentos táticos em missões PCSD, apoiando os Estados-Membros, tanto no combate a forças terroristas onde seja necessário, como na neutralização de agressões e ameaças híbridas, incluindo na cibersegurança de infraestruturas críticas. Tarda o estabelecimento de um quartel-general permanente, como disse a Senhora Mogherini.

A União tem de ser capaz de intervir e fazer a diferença nas crises e conflitos, muitos à porta, outros já dentro de portas, com impacto na segurança dos nossos cidadãos, nos nossos interesses, na defesa do direito internacional e na segurança global.

Geoffrey Van Orden, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, I am tempted to spend my time replying to Ioan's question about what went wrong with the EU. Well, maybe not listening to our citizens, maybe the euro, maybe migration policy…

What about misguided notions about EU defence? The security and credibility of the West rests on the combined strength of the democracies. We always knew that whoever became the next President of the United States, he or she would have demanded that the Europeans carry more of the defence burden. But I would suggest that this is done by the nations spending more on defence and showing more capability and revitalising the NATO alliance, not creating alternative structures. Unlike the EU, NATO is an intergovernmental organisation. It does not undermine national sovereignty, and above all, it has the enormous advantage of binding the United States to the security of Europe.

That is the great combined power that our potential enemies take seriously. Russia would be delighted if Europe was to develop its so-called 'strategic autonomy' separated from the United States – I mean, what's that all about? It is a dangerous fallacy for the European Union to imagine, and I am quoting here from the report, that it can 'intervene across the whole spectrum of crisis management' – that includes war fighting, by the way – and that the EU should aim for a 'common defence'. I thought you said you were not aiming for collective defence – 'common defence' is the same thing. Which immediately casts doubt on the continued relevance of NATO. How on earth would the EU protect its non-NATO members? It is just disingenuous for the EU to talk about complementarity with NATO when the aim is to set up a different military structure.

Jozo Radoš, *u ime kluba ALDE*. – Gospodine predsjedniče, najprije bih želio zahvaliti u ime ALDE grupe izvjestitelju na dobroj suradnji, i kao plod te suradnje na dobrom izvješću. Izvješće govori o bitno pogoršanim sigurnosnim okolnostima u Europi, govori o tome da su europska sigurnosna i obrambena politika daleko ispod očekivanja javnosti, naglašava važnost temeljite revizije te politike u takvim okolnostima i poziva Vijeće da radi na tome da europska sigurnosna i obrambena politika, kao što piše u ugovorima o osnivanju Europske unije, preraste u zajedničku obranu. Nakon tako jasnih i ozbiljnih formulacija i samo izvješće treba biti jednako tako ozbiljno, konkretno i vrlo precizno, i to na tragu provedbenog plana koji je Visoka predstavnica predstavila Vijeću Europske unije i na razini izvješća o Europskoj uniji koje je danas ovdje usvojio Europski parlament, a koji govore o potrebi uspostave stalnog zapovjedništva, zajedničkog zapovjedništva, reformi koncepta borbenih grupa, reformi atena mehanizma za financiranje vojnih operacija Europske unije i uspostavi početnog fonda, također za financiranje tih operacija.

To su, dakle, vrlo jasni ciljevi koji se spominju u dokumentima, uključujući ovo naše izvješće, i zato ALDE grupa neće podržati one amandmane koji slabe odlučnost Europske unije za jačanje zajedničke sigurnosne i obrambene politike, kao što su oni amandmani kojima se briše odredba o potrebi za stvaranjem zajedničkog zapovjedništva i relativiziranje europskog programa istraživanja u obrambenom sektoru.

Sabine Lösing, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident! In Europa und weltweit nehmen Armut, soziale Spaltung und Ungerechtigkeit zu. Für viele Menschen stehen die Regierenden und ihre Politik durchaus zu Recht nur für die Vertretung der Interessen ökonomischer und politischer Eliten. Konsequenzen sind sozialer Absturz oder die Angst davor – und der Missbrauch dieser Probleme durch rechtsgerichtete Parteien und Bewegungen. Die Trumps – und wie sie hier so heißen – lassen grüßen.

Das kommt weder überraschend noch von ungefähr. Anstatt in Armutsbekämpfung zu investieren, für soziale Gerechtigkeit einzutreten und Menschen, die vor Krieg, Armut und Terror fliehen, wirksam zu schützen, verschleudern Sie hier Steuergeld an Waffenschmieden, an Forschung für Kriegsgerät, rüsten die Grenzen Europas auf und zwingen Menschen in Armut und Verelendung.

Entwicklungshilfe an Bedingungen dieser Politik zu knüpfen und Deals mit Regierungen, für die Menschenrechte keine Bedeutung haben – so etwas ist eine Schande für eine Union, die sich stets auf ihre großartigen Werte beruft.

Dieser Bericht und der Bericht zur Verteidigungsunion enthalten zu 90 % wieder Geschenke und Zugeständnisse an die Eliten, an mörderische Rüstungs- und Waffenfirmen. Diese werden die Profiteure sein. Doch keine dieser Maßnahmen wird Stabilität und mehr wirkliche Sicherheit erzeugen.

There is no alternative. Frau Thatchers viel zitierte Haltung zu Sozialabbau und Armut kennzeichnet auch die Haltung zur EU-Militär-Union. Da erübrigt sich dann jede Debatte. Aber es muss eine Alternative zur Aufrüstung und zu militärischen Interventionen geben.

Bodil Valero, *för Verts/ALE-gruppen*. – Herr talman! Idag har vi ställt oss bakom ett betänkande om försvarsunionen, och nu diskuterar vi ett annat betänkande som har väldigt många likheter med det. Överlag går våra diskussioner på sistone här i parlamentet mer och mer i riktning mot att vi vill skapa en gemensam militär kapacitet eller en gemensam armé, och det är önskelistor om allehanda militära aktiviteter betalda med EU-medel. Inte minst sedan Brexit-omröstningen är det som om vissa här i parlamentet verkligen har fått ett nytt hopp om att man ska kunna fördjupa samarbetet även på försvarsområdet.

Jag har absolut inget problem med samarbete utan tycker att samarbete är väldig bra – samarbete och samordning. Världen ser nämligen också annorlunda ut än vad den gjorde för bara tio år sedan. Vår säkerhetssituation är också en annan. Vi måste självklart anpassa oss till att det är nya tider och en helt ny värld vi lever i.

Det innebär dock inte att jag ser samma lösningar som de som finns i betänkandet, och som jag tycker också går längre än vad fru Mogherini nyss talade om. Jag tror till exempel inte att lösningen är att den framtida säkerhets- och försvarspolitiken ska utgå från ett gemensamt territorialförsvar, inkluderande dessutom kärnvapen. En annan märklig idé är att EU ska kunna gå in i medlemsländer vid eventuella upplopp. Jag tycker inte att detta inryms i Lissabonfördragets artikel 43, där man listar de militära aktiviteter som får lov att göras. Då skulle vi nämligen behöva en fördragsändring, vilket är något som tar väldigt lång tid, och som jag inte tror står för dörren just nu i alla fall.

Mike Hookem, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, here we have in black and white the dangerous fantasy that Nick Clegg tried to trick voters with in 2014, when he said there were no plans for an EU military.

Whilst the UK Government dithers over invoking Article 50, and pro-EU MPs and lords plot to overturn the will of the people, the EU is busy putting in place plans to spend British taxpayers' money on an EU military which many here hope will replace NATO. Except that this scheme will not just focus on martial law, but also seeks to encroach on civil liberties – and I would like to bring to MEPs' attention the fact that this report wants EU troops to combat subversion. Subversion actually covers everything from threats to the state to political opposition, books, films and even comedians. This is an attack on free speech and, because it comes from a place like this, an attack on those who oppose the EU project.

This report has huge implications for the sovereignty of the UK and its ability to control its own military, and those implications must serve as motivation for all Brexiteers and those who believe in democracy to ensure that the will of the people is served. We cannot afford to be trapped in this bloc, which so shamelessly uses crises of its own making, such as the migrant crisis, to further its political aims.

The terrorist attacks in Brussels and Paris have been directly linked to the stupidity of the EU's migration policy, which, had that policy been carried out by an organisation with any level of accountability, would have resulted in senior figures being unceremoniously fired.

To make the most of this opportunity, we need to invoke Article 50 as soon as possible and revitalise the UK armed forces, including by increasing defence spending and investment in our troops and in the industries needed to have a strong engineering and defence sector in the UK.

Jean-Luc Schaffhauser, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, chers collègues, Madame Mogherini, vous nous parlez de défense européenne. Une défense européenne demanderait une souveraineté européenne. Cette souveraineté n'existe pas. La seule qui existe est celle de nos États, qui peuvent certes coopérer, mais qui ne peuvent se dissoudre dans l'entité européenne, qui n'existe que par la volonté des nations et par leur coopération libre.

Une défense européenne impliquerait des intérêts communs. Où sont-ils? Quel intérêt la France partage-t-elle avec ceux qui ont choisi d'être soumis à l'OTAN, mais aussi d'être dans un esprit de revanche, tout en voulant que leur vengeance et leur ressentiment soient réalisés par d'autres car ils n'en ont pas les moyens? Une défense européenne impliquerait une politique étrangère commune. Le peu de politique étrangère commune est dicté par les États-Unis, qui changent. On le voit avec la Russie. Nous sommes ridicules. Une défense européenne impliquerait une filière d'armement maîtrisée et de recherche stratégique.

Vous avez choisi la complémentarité avec l'OTAN, c'est-à-dire la soumission technologique et la domination extérieure, là encore. En réalité, la défense européenne est un mythe pour utiliser les nations encore aptes à se défendre et à conserver leurs capacités propres.

Janusz Korwin-Mikke (NI). – Panie Przewodniczący! Mówi się tutaj o obronności i bezpieczeństwie, tymczasem Wspólnota Europejska na początku liczyła sześć państw, przyjęła jeszcze dwadzieścia dwa i nikt nie krzyczy o agresji. Tymczasem do Federacji Rosyjskiej pięć państw zgłosiło chęć wstąpienia: Naddniestrze, Południowa Osetia, Republika Ługańska, Republika Doniecka oraz Krym. Rosja przyjęła tylko jedno z tych pięciu państw. Jeżeli mówimy o zagrożeniu, wystarczy popatrzeć, czy Rosja jest otoczona bazami NATO, czy Europa otoczona jest bazami rosyjskimi. Oczywiście Rosja się boi NATO, a nie Unii Europejskiej, bo kto się boi Unii Europejskiej?

Jeżeli mówimy o oderwaniu siłą, to chciałbym przypomnieć, że amerykańskie samoloty bombardowały miasta cywilne w Europie, po raz pierwszy odrywając Kosowo. I to jest to pierwsze oderwanie siłą terytorium innego państwa, a nie Krym. Również oderwanie Czarnogóry – bardzo miłego państwa skądinąd, któremu znacznie większej pomocy udzielono, niż małe zielone ludziki udzielały pomocy na Krymie.

Jeśli mówimy o zagrożeniu, to państwa, które znajdują się znacznie bliżej Rosji niż Bruksela, mianowicie Bułgaria, Mołdawia, Estonia wybrały ostatnio rządy całkiem prorosyjskie. Podejrzewam, że pani Lösing ma rację, że chodzi tutaj o łapówki za zbrojenia i cała ta historia jest tylko po to, żeby móc dawać łapówki za zbrojenia. A poza tym sądzę, że Unia Europejska musi być zniszczona.

Elmar Brok (PPE). – Herr Präsident, Frau Vizepräsidentin, Kolleginnen und Kollegen! Ich habe mit Faszination den letzten Reden von ganz rechts und ganz links zugehört, die eine große Übereinstimmung miteinander hatten und bei denen alle Redner in großer Übereinstimmung mit Herrn Putin sind, gegen den man sich nicht verteidigen sollte. Wenn ich höre, dass es mit der kollektiven Sicherheit in Europa sowieso blödsinnig sei – und die Briten verteidigen sich ja ohnehin ganz alleine, wenn ich das richtig verstanden habe, und Frau Lösing, die sagt: „Doch bitte nicht die Grenzen schützen" –, dann muss ich sagen: Welches Konzept liegt hier vor?

Frau Vizepräsidentin, Hohe Vertreterin! Ich möchte Sie beglückwünschen zu dem Schritt, den Sie bei der Außenminister-Konferenz aufgrund Ihrer Vorschläge mit dem Implementierungsplan zuwege gebracht haben. Der geht uns in manchen Punkten noch nicht weit genug – das ist der Job des Parlaments, da weiter zu drücken. Aber ich glaube, wir müssen institutionell, was *permanent structured cooperation* angeht, *headquarters*, *battle groups* und bei vielen anderen Dingen vorankommen, wir müssen die Finanzmittel dafür haben, wir müssen neue Ideen haben, wie was mit der bestehenden Außen- und Sicherheitspolitik gemacht werden kann. Ich bin auch der Auffassung, dass wir noch viel weiter gehen müssen, wenn es um *research* und *procurement* geht.

Dies sind alles Ansätze, Geld zu sparen, Frau Lösing. Wir geben 200 Milliarden Euro aus mit einem negativen Effekt! Und ich glaube, hier können wir mit demselben Geld sehr viel mehr erreichen, wenn man in Richtung dieser Vorschläge vorgeht. Und ich glaube, dass es angesichts der Weltlage, die Sie ja positiv beschrieben haben, aber die ja realistisch mit Herrn Putin da ist und mit der Krim da ist und was da uns auch sonst noch vielleicht bezüglich der Unsicherheit in der NATO entgegenkommen könnte, wichtig ist, dass wir unseren Bürgern bei der inneren und der äußeren Sicherheit ein Angebot machen, soweit wir das schaffen können, mit all den Schwächen, die wir haben. Und dies ist – das muss man auch klarstellen, Herr Hookem –, dass der NATO-Generalsekretär bei dem Treffen der Verteidigungsminister in Bratislava die Vorstellung der Europäischen Union gestützt hat, weil er sagt, eine starke Europäische Union in Sicherheits- und Verteidigungspolitik produziert eine starke NATO. Deswegen ist es in unserem Interesse – und wir müssen unsere Fähigkeiten haben, in Afrika und anderen Orten, wo die NATO nicht zur Verfügung steht –, dass wir für unsere Sicherheit und für bessere Lebensbedingungen, für Menschenrechte kämpfen können.

Ich wünsche Ihnen viel Erfolg auf diesem Weg und danke Ihnen für den Bericht.

Afzal Khan (S&D). – Mr President, the election of Donald Trump has been a wake-up call for us, even though the US has long urged Europeans to take more responsibility for their own security. European defence structures, require attention, as Ms Mogherini has said. Our spending is 50% that of USA, yet our achievement is 15%. There are clearly issues we need to attend to.

The goal of 2% of GDP, to which NATO allies committed themselves in 2014, has so far been reached by only four Member States. Reports also show how duplication and inefficiency eat into the EUR 200 billion annual defence spend of EU Member States. Lack of interoperability also remains a major problem affecting military cooperation.

What we need is a serious effort from Member States to invest more, and more efficiently, in military capabilities. It is time to demonstrate the political will to take action, as opposed to issuing declarations. The implementation plan on security and defence approved last week by all 28 Member States represents an important step forward in European security and defence.

We must rethink the EU's defence role and enhance its capacity to act in the changing global strategic environment. We have to be a more independent and resilient actor, less reliant on the US and working more closely with and complementing NATO, as agreed during the summit in Warsaw. If Europe is to remain safe and secure, defence cooperation among Member States must become the norm.

Marek Jurek (ECR). – Panie Przewodniczący! Ja reprezentuję jeden z tych czterech krajów, o których mówił mój przedmówca, które w pełni wywiązują się z obowiązków wobec wspólnego bezpieczeństwa. Bo trzeba jasno odróżnić dwie rzeczy: wspólne bezpieczeństwo i wspólnie prowadzoną politykę, która do tego zmierza. To jest na przykład udział ogromnej większości naszych państw w Przymierzu Atlantyckim, to jest dbanie o aktualność europejskiego wymiaru NATO, to są oczywiście konkretne decyzje polityczne czy inicjatywy dyplomatyczne, które tę wspólną odpowiedzialność realizują.

Ale czym innym jest wszystko to, co zmierza do budowy armii europejskiej. Pani Przewodnicząca Mogherini mówiła oczywiście o tym, że to jest nierealne, że tego nie będzie, ale wszyscy dobrze wiemy, że to jest stare marzenie, o którym mówił na przykład całkiem niedawno Romano Prodi. Artykuły 12 do 14 tego sprawozdania naprawdę nie uspakajają, chociaż jest w nim bardzo wiele trafnych obserwacji. Artykuł 38, to co idzie dalej – również. Pamiętajmy naprawdę o jednym: Europę stanowią państwa narodów Europy. Kiedy te państwa zamienią się widmo, Europa tak naprawdę przestanie istnieć.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Herr Präsident, Frau Mogherini! Dass die externe Sicherheit der EU von uns mehr Anstrengungen verlangt, wussten wir schon vor Donald Trump.

Aber die komplette Revision der ESVP, wie es der Bericht vorschlägt, ist falsch und gar nicht nötig. Ich warne vor einer Überdehnung der Ambitionen: Wenn die Augen größer sind als der Magen, geht das selten gut. Dass die sogenannte strategische Autonomie nach wie vor eine dumme Idee ist, hat Herr Van Orden schon gesagt. Die Territorialverteidigung, von der der Bericht spricht, ist ein leeres, haltloses Versprechen. Der ESVP eine Rolle im Inneren gegen Subversion zu geben, ist ein Anschlag auf die Freiheit.

Von einem *output gap* analytisch zu reden und dann zu sagen, wir müssen mehr Geld sinnlos und ineffizient ausgeben, ist unlogisch. Der Gipfel der Unverfrorenheit besteht darin, dass jetzt die militärischen Subventionen auf das Niveau der USA angehoben werden müssen. Wenn man mit Hektik und Hysterie darauf reagiert, dass man zu lange geschlafen hat, dann wird das nichts, und ein Liebesdienst an der Militärlobby macht das auch nicht besser.

Die Notwendigkeit einer stärkeren europäischen Zusammenarbeit, einer Verteidigungsunion, ist unbestreitbar. Aber das ist der falsche Weg.

Diane Dodds (NI). – Mr President, there is no doubt that we live in dangerous and uncertain times. Perhaps we should start by congratulating French security forces this week on apprehending those who seemed set on terrorist activity, and express our solidarity with the city of Strasbourg, where heightened security measures have once again been deemed necessary in the run-up to the celebration of Christmas.

However, I also want to make it clear this evening that defence policy is not something that can be auctioned off to the highest bidder. It is the age-old right of sovereign nation states to keep their people safe. Many in these institutions are talking nonsense about an EU army and an operational headquarters. The United Kingdom has always shown itself willing to come to the aid of our allies. We will retain the right and the capacity to defend ourselves and also our closest neighbours inside and outside the European Union. The reality is that, while Brussels panders to federalist ambitions, it sacrifices the positive role that it can play. The EU must support NATO, not compete with it; foster national cooperation, not seek to replace it; and respect the indelible rights of governments to protect their citizens.

Michèle Alliot-Marie (PPE). – Monsieur le Président, après avoir félicité M. Pașcu pour son rapport, je reprendrai vos propos, Madame Mogherini. Vous nous avez dit que la prochaine administration américaine risquait de faire peser plus de responsabilités sur nos épaules. Vous avez tout à fait raison. Vous le disiez à propos des relations entre Israël et la Palestine. Je crois que c'est vrai d'une façon beaucoup plus générale, et en particulier en matière de sécurité et de défense.

C'est dans la logique des engagements de M. Trump, qui prône finalement un certain repli sur soi des États-Unis et un désengagement, en tous les cas, des grandes zones de conflits où les États-Unis ont beaucoup travaillé au cours de ces dernières années. C'est d'ailleurs dans la logique de ce qui était dit aussi par ses prédécesseurs. La seule différence, c'est qu'il risque de le mettre en place. C'est dans la logique aussi de ses engagements fiscaux. Il faudra bien qu'il trouve de l'argent, et je suis persuadée que cela sera pris sur les dépenses de défense américaine qui représentent un budget extrêmement important, vous l'avez rappelé.

Alors, dire comme je l'ai entendu parfois ici qu'au milieu des crises actuelles qui nous menacent tous, un pays européen, quel qu'il soit, est à même de se protéger – je ne parle même pas de protéger les autres –, c'est quelque chose de totalement faux et de totalement irresponsable. Nous avons, nous, aujourd'hui – vous l'avez rappelé – des industries d'une défense européenne, et je ne parle pas du fantasme de l'armée européenne – Arnaud Danjean a très bien dit qu'il n'en était rien. Il est vrai que nous avons ces instruments, mais à une condition, c'est que chacun y participe effectivement. Or, nous voyons aujourd'hui que les pays européens font un effort par habitant pour leur sécurité et leur défense, qui va à peu près de 1 à 10.

Pensez-vous que l'on puisse effectivement faire une défense européenne en restant dans ce système actuel ou allez-vous inciter et pousser les uns et les autres à faire des efforts qui se rapprochent?

Inés Ayala Sender (S&D). – Señor Presidente Czarnecki, gracias por la invitación en español. Deseo felicitar, en primer lugar, al ponente, señor Pașcu, por el excelente informe, que abre precisamente muchas preguntas pero, al mismo tiempo, plantea temas apasionantes; y, desde luego, a la Alta Representante, que casi va más aprisa que este Parlamento en ámbitos tan complejos y tan llenos de tabúes, pero tan importantes para la defensa europea y para Europa tal cual. Porque ya lo dijo Felipe González: «Europa no será Europa hasta que no tenga una política de defensa europea».

En ese sentido, deseo decirle que, como española y como europea, sé, por desgracia, que, a veces, la democracia hay que defenderla con las armas. De ahí que sea, en este momento, más importante todavía que en Europa nos hagamos responsables.

Sin embargo, tengo tres pequeños —digamos— elementos. Uno es la financiación —se lo han dicho a usted varias veces —. La financiación desearíamos que no saliera de otro lugar: de los refugiados, de los estudiantes o de los agricultores o de la cohesión. Necesitamos, por lo tanto, un presupuesto para la defensa nuevo, fresco. Y ahí me dirijo al Sr. Brok y al Sr. Gahler porque en Alemania, ahora mismo, se está hablando de aumentar a un 15 % el presupuesto para la defensa. Y yo entiendo que, desde allí, también deberían ser generosos con el ámbito europeo y abrir las puertas y la posibilidad a que realmente el presupuesto europeo, si tiene que, además, cubrir las necesidades —y yo así lo creo— de la defensa y la seguridad europea, tiene que ser un presupuesto más importante.

Y también quería decir que es importante que tengamos en cuenta a los militares, aunque no se hable todavía de un ejército como tal, pero está allí el Eurocorps. Y finalmente el control democrático por parte este Parlamento y de los parlamentos nacionales.

Charles Tannock (ECR). – Mr President, at a time when there are multiple threats facing Europe it is right for the EU to look at improving its level of intergovernmental cooperation in terms of the Common Security and Defence Policy. As ever, the proposals have been met by some in this House with false accusations that they amount to the creation of an EU army and a concerted effort to undermine the role of NATO.

The CSDP has always been rooted in absolute respect for the Member States' sovereignty in this key area of national policy, and on acknowledging NATO as the mainstay of European defence. The conclusions of the most recent Foreign Affairs Council uphold these key principles. Its support for strengthening Europe's industrial defence base, eliminating duplication and waste in certain areas of procurement, and exploring the possibility of greater levels of integration militarily for those Member States willing to take such action under the Permanent Structured Cooperation (PESCO) mechanism is to be welcomed, and also respects the principles of sovereignty.

The EU NAVFOR Atalanta mission stands out as a strong example of what cooperation at EU level can achieve. Bringing together Member States' defence capabilities alongside the EU's unique soft-power and hard-power capabilities, it was able comprehensively to defeat piracy in the Indian Ocean, and, most importantly, NATO welcomed this cooperation. It was, of course, commanded by the Royal Navy, based in my London constituency, but that is an aside.

Ultimately, and this is the point I want to make to the High Representative today, the United Kingdom after Brexit must stay plugged into the CFSP and the CSDP. That would be my lifelong ambition post-Brexit.

Tamás Meszerics (Verts/ALE). – Mr President, political developments in the last six months have compounded the challenges to European security and defence significantly. Some would argue that they have compounded these challenges to the degree that, today, the fundaments of the European security structures are called into question. I am not among those who would seek to raise false alarms, but there is much that we need to rethink.

The reports tend in that direction, but with all the failures which have already been mentioned. We need, I believe, a robust military capability; we need substantial power projection capability; we need credible power in order to be able to engage in conflict prevention successfully. But – allow me to use another comparison on relative defence spending – we spend 2.5 times more per year on defence than Russia. Let me be blunt: I believe we need more efficient and coordinated spending, and not more money.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señor Presidente, quisiera comenzar felicitando al señor Paşcu por su informe. Recoge importantes objetivos de este Parlamento en materia de seguridad y defensa. Como ya se ha señalado en este debate, nuestro entorno de seguridad se está deteriorando progresivamente. Estamos ante un nivel de amenazas, incluida la terrorista, sin precedentes.

El complejo escenario en nuestras regiones vecinas, oriental y meridional, el terrorismo, la inestabilidad en Oriente Medio, en el Sahel, posibles cambios, ya evocados, en la política exterior y de defensa de los Estados Unidos, deben tener como respuesta avances en la dimensión europea de seguridad y defensa, que, además, el *brexit* probablemente hará menos dificultosos. Esos avances requieren ambición y realismo. Ambición, que se traduce en un importante esfuerzo de voluntad política, y realismo, que pasa por ser consciente de los medios de los que se dispone, así como de las dificultades económicas y presupuestarias actuales. Pero hay que poner en marcha las potencialidades que encierran los Tratados en materia de seguridad y defensa. Pienso, en especial, en la cooperación estructurada permanente y también en el resto de medidas y posibilidades detalladas por el Consejo de Ministros de Defensa de la semana pasada: desde la inclusión de un programa de investigación en el próximo marco financiero plurianual, pasando por el refuerzo de la Agencia Europea de Defensa, hasta el paulatino desarrollo de la base industrial y tecnológica de la defensa europea.

Concluyo: yo espero que la OTAN siga siendo un pilar clave de nuestra estructura de seguridad, pero los europeos debemos poner más de nuestra parte. Como vengo repitiendo desde hace tiempo, con el *soft power* no es suficiente para hacer frente a nuestros retos y amenazas actuales.

Jens Geier (S&D). – Herr Präsident, Frau Hohe Vertreterin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zunächst einmal mein Dank an den Berichterstatter, lieber Ioan, und danke auch dafür, dass du Änderungen im Artikel 48 übernommen hast.

Der Schlüsselsatz für mich als Haushälter lautet hier: Ruft die Mitgliedstaaten auf, die notwendigen zusätzlichen finanziellen Ressourcen bereitzustellen. Der Haushalt ist nämlich jetzt bereits unterfinanziert, und das sage ich Ihnen als Berichterstatter für den Haushalt der EU für das Jahr 2017.

Das Pilotprojekt für die Kooperation der Rüstungsindustrie haben wir so gerade noch finanzieren können, dahinter ist nicht viel möglich. Seien wir also vorsichtig, zusätzliche Maßnahmen zu fordern, wenn die Finanzierung nicht gesichert ist, oder nur allgemein die Finanzierung aus dem EU-Haushalt zu verlangen.

Unser Ziel muss es sein, für die Finanzierung der Gemeinsamen Sicherheits- und Verteidigungspolitik zusätzliche finanzielle Mittel von den Mitgliedstaaten im Rahmen des nächsten mehrjährigen Finanzrahmens zu erreichen, denn dieser Haushalt gibt nicht viel mehr her.

Hans-Olaf Henkel (ECR). – Herr Präsident! Das Letzte, was wir brauchen, ist eine europäische Armee. Die NATO hat den Westeuropäern das Schicksal Osteuropas erspart, und es war die NATO, die das Blutvergießen in Ex-Jugoslawien beendete. Wenn Putin demnächst feststellt, dass im Verteidigungsfall dieses Parlament erst vorher um Erlaubnis gefragt werden muss, ob die europäische Armee eingreifen darf, dann würde nicht nur die Sicherheit Osteuropas aufs Spiel gesetzt.

Natürlich kann Trump seinen Wählern nicht weiter zumuten, die finanzielle Hauptlast der NATO zu tragen. Deshalb müssen wir drei Dinge machen. Erstens: Wir müssen klarstellen, wer in Europa der Aggressor ist und wer nicht. Zweitens: Wir müssen unseren finanziellen Verpflichtungen für die Verteidigung nachkommen. Und drittens müssen wir auch Herrn Trump mal klarmachen, dass die NATO auch sein eigenes Land verteidigt.

Michael Gahler (PPE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zunächst herzlichen Dank an den Kollegen Paşcu für seinen hervorragenden Bericht.

Ganz kurz an den Kollegen Henkel: In diesem Bericht steht nichts über eine europäische Armee. Wir beschränken uns auf das, was mit diesem Vertrag möglich ist, und sagen das deutlich in diesem Jahresbericht. Das ist unser Beitrag zur Diskussion über die GSVP. Zwar tragen wir grundsätzlich die jüngsten Entscheidungen des Rates vom 14. November mit, der den Verteidigungsgipfel im Dezember vorbereitet. Doch können wir hier nicht stehen bleiben.

Angesichts der zunehmenden Unwägbarkeiten jenseits des Atlantiks, der krisenhaften Entwicklungen im Süden und im Osten Europas geben wir uns nicht mit den ambitionslosen Entscheidungen der Mitgliedstaaten zufrieden. Statt diesen Mangel an Ambitionen der Mitgliedstaaten schönzureden, bitte ich dieses Haus, an unseren parlamentarischen Forderungen festzuhalten.

Ich erinnere Frau Mogherini daran, dass wir eine EU-Bestandsaufnahme bestehender Fähigkeiten und ein Weißbuch für Sicherheit und Verteidigung einfordern, um den Weg zur europäischen Verteidigungsunion zu beschreiten und die strategische Orientierung mit den Fähigkeitsentwicklungen zu verbinden.

Frau Mogherini, bitte übernehmen Sie endlich Führung und überzeugen Sie die Mitgliedstaaten von der Notwendigkeit, die Ständige Strukturierte Zusammenarbeit zu aktivieren. Nur ein starkes, geeintes Europa kann auf Dauer die Sicherheit und Verteidigung unserer Bürger gewährleisten. Der Schlüssel zur geplanten und koordinierten Militär- und Rüstungskooperation liegt in dieser Ständigen Strukturierten Zusammenarbeit.

Ich bitte Sie dafür zu sorgen, den Implementierungsplan zu Sicherheit und Verteidigung in einen Weißbuchprozess zu überführen. Bitte setzen Sie sich in Ihrer Funktion als Vizepräsidentin der Kommission und Leiterin der EDA dafür ein, dass bestehende Beschlusslagen von den europäischen Verteidigungsgipfeln 2013 und 2015 von Kommission und EDA auch umgesetzt werden.

Bitte verschonen Sie uns im angekündigten Verteidigungsaktionsplan der Kommission davor, nur alte Beschlüsse in einem neuen Gewand zu verkaufen. Wir brauchen jetzt eine aktive Kommission zur Überwachung des europäischen Binnenmarktes für Verteidigungsgüter. Wir wollen Klarheit über die europäische Gestaltung von Versorgungssicherheit – *security of supply* – und EU-finanzierter Verteidigungsforschung. Treiben lassen ist keine Option. Wenn Sie führen, folgen Ihnen auch viele Mitgliedstaaten.

Tonino Picula (S&D). – Gospodine predsjedniče, poštovana Visoka predstavnice, čestitam izvjestitelju kolegi Paşcu na izvrsnom izvješću jer se u mnogome odmaknuo od rutinskog evidentiranja slabosti i nejasnih poruka kada je riječ o zajedničkoj sigurnosnoj i obrambenoj politici. Opća je ocjena da je ta dimenzija djelovanja Europske unije oduvijek bila više preventivna nego obrambena, ostajući vječito u izgradnji i stalno nedovršena, kao i najslabiji element u procesu europskih integracija. Slažem se i s procjenom da veliki broj dugotrajnih regionalnih kriza te nove asimetrične i hibridne prijetnje danas čine sigurnosni kontekst koji nameće vrlo ozbiljne izazove samoj stabilnosti Europske unije. Trebamo uzeti u obzir i najnovija politička događanja poput Brexita ili rezultate američkih predsjedničkih izbora. Ne smijemo dozvoliti da naša sigurnost ovisi o političkim procesima koji ne idu u prilog jačanju europskog zajedništva.

Ukratko, ovo je vrijeme osporavanja Europske unije na velikom dijelu njenih 15 000 kilometara dugih vanjskih granica, ali i razdoblje ozbiljnog preispitivanja unutar Europske unije kako našim građanima pružiti osjećaj sigurnosti. Odgovori 2016. mogu biti samo zajednički – europski.

Dubravka Šuica (PPE). – Gospodine predsjedniče, gospođo Visoka povjerenice, ima puno zemalja, naših članica, koje se boje da će izgradnjom zajedničke europske obrambene i sigurnosne politike izgubiti suverenitet. Vrijeme je da se ti mitovi maknu, dakle nema europske vojske - to je ono o čemu stalno govorimo i kompatibilni smo s Natom. To je ono što treba napomenuti i što svi trebaju znati. Dakle ne gradimo nikakvu europsku vojsku, nema straha od toga. Ali ima straha od Brexita, Putina, nove situacije u SAD-u.

U tim novim sigurnosnim uvjetima moramo se potruditi sačuvati naše unutarnje i vanjske granice i stoga se zalažem za to da članak 45. našeg Ugovora protumačimo na način da postane ekvivalentan članku 5. NATO-a po principu „Jedan za sve, svi za jednoga". To je jedini način da se Europa zaista stavi u centar, da počnemo razmišljati o sebi i da svoju sigurnosnu politiku vodimo sami.

Brando Benifei (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, da federalista europeo convinto, non posso che essere felice che finalmente si parli seriamente di passi concreti verso una difesa europea comune, come il Parlamento chiede da molti anni. Certo, ci sono voluti eventi dirompenti come la Brexit, la vittoria di Trump negli Stati Uniti, il deterioramento della sicurezza nei teatri geopolitici a noi vicini, persino la sfida della crisi dei rifugiati, per mostrare ancora più chiaramente che l'Unione non può perseguire completamente i propri interessi esterni e lavorare per la pace, la sicurezza, se non si dota di strumenti precisi. Penso in particolare alle forze multinazionali, realizzabili grazie alla cooperazione strutturata permanente, che possono essere messe a disposizione della politica di sicurezza e difesa comune, come peraltro già previsto dal trattato di Lisbona.

Forse l'attuale quadro di sicurezza globale spinge in questa direzione, e abbiamo raggiunto ora una condivisione maggiore per dare piena attuazione alle disposizioni del trattato, verso una piena revisione della politica di sicurezza e difesa comune in cooperazione e complementarietà con la NATO, per trasformare finalmente l'Unione europea in un soggetto in grado di assumere le proprie responsabilità per garantire la sicurezza dei propri cittadini, del proprio vicinato e del mondo.

Alojz Peterle (PPE). – Pridružujem se čestitkam kolegu Pascuju in senčnim poročevalcem za jasno poročilo. Očitno je, da mehka moč za uveljavitev miru ni dovolj.

Zato že dolgo podpiram močnejšo obrambno identiteto evropske zveze in v tem ne vidim nevarnosti podvajanja z Natom. Vendar naš problem ni tehnične ali organizacijske narave. Naš ključni izziv je politična podpora obrambni strategiji, za kar je potrebna celovita politična strategija evropske zveze, ki edino lahko pomaga uveljaviti evropsko obrambno strategijo.

Andrzej Grzyb (PPE). – Panie Przewodniczący! Panie Sprawozdawco! Chciałbym podziękować za sprawozdanie i stwierdzić, że to, co łączy Unię Europejską, to coraz bardziej deficytowy towar. Jednocześnie około 80 % Europejczyków uznaje bezpieczeństwo za ważny problem, i to może nas złączyć, być motorem integracji wchodzącej wychodzącej poza aspekt gospodarczy. Wyzwania w zakresie bezpieczeństwa i obrony trzeba postrzegać szeroko, a kluczowym elementem jest oczywiście harmonizacja i skorygowanie różnych polityk, w tym również polityk gospodarczych, bowiem zdolności obronne są funkcją rozwoju gospodarki: im lepsza gospodarka, tym lepsze zdolności obronne. Chodzi zatem o politykę przemysłową Unii, politykę reindustrializacji, ale również innowacyjność i badania, czyli wszystko to, co pomieściliśmy między innymi w programie „Horyzont 2020" oraz kwestie niezależności energetycznej czy cyberbezpieczeństwo.

Chciałbym zwrócić również uwagę na aspekt militarny, ochronę granic, a zarazem relacje Unia – NATO, które zostały potwierdzone też deklaracją z Warszawy z lata 2016 r. Jest to również ten element, który powinien tutaj być uwypuklony.

Z zadowoleniem należy przyjąć koordynujące propozycje, jak chociażby strategię globalną Unii Europejskiej, czy też Europejską Unię Obrony, która może w przyszłości zastąpić dyskutowaną dzisiaj politykę bezpieczeństwa i obrony.

Ramona Nicole Mănescu (PPE). – Pentru prima dată observăm cum *softpower* depășește în influență efectivă *hardpower*. În fața acestei noi realități, atât Uniunea, cât și statele membre sunt nepregătite și vulnerabile.

Acest raport, împreună cu eforturile Comisiei, vor crește capacitatea de acțiune a Uniunii în acest sens. Statele membre trebuie să se implice în regândirea profundă și cât mai rapidă a politicii de securitate și apărare comună. Aceasta înseamnă inclusiv onorarea angajamentului de alocare a 2 % din PIB pentru apărare. În acest moment, Uniunea nu poate asigura protecția cetățenilor și a instituțiilor împotriva unor manipulări sau împotriva atacurilor cibernetice.

În continuare avem nevoie de colaborarea și complementaritatea cu NATO. În același registru, trebuie valorificat Parteneriatul transatlantic, mai ales în contextul unor resurse limitate. Mai mult ca oricând, Uniunea trebuie să susțină întărirea industriei de apărare și a cercetării, iar acest lucru trebuie să se reflecte în distribuția financiară pentru perioada rămasă din actualul cadru financiar multianual.

Vreau să-l felicit pe domnul Pașcu și susțin un vot pozitiv și sper ca direcțiile indicate să devină practică instituțională cât de curând.

Pytania z sali

Bogdan Andrzej Zdrojewski (PPE). – Chciałem zwrócić uwagę, że podczas tej sesji mamy kilka bardzo dobrych dokumentów, ważnych debat, ważnych dyskusji dotyczących bezpieczeństwa. Wczoraj pana Urmasa Paeta, dziś pana Pașcu, za chwilę – również kluczowe z punktu widzenia bezpieczeństwa – sprawozdanie pani Anny Fotygi. Jeden wspólny mianownik obejmuje wszystkie debaty – otóż są one krytyczne, oceniają krytycznie stan rzeczy, ale to jest jedyna dobra wiadomość, dlatego że wszystkie zalecenia na tej sali jednak poróżniły poszczególne grupy polityczne. Diagnoza lewej, prawej i środkowej części sali jest identyczna, zgodna. Natomiast szans na wyjście, po to żeby Europa była bezpieczniejsza, w tych dokumentach jednak za wiele nie ma, bo sala się różni w zakresie prognoz sytuacji, gotowości do określonych wydatków na rzecz obronności. I to mnie niestety martwi, chciałem na to zwrócić uwagę.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, negli ultimi anni il contesto della sicurezza in Europa è significativamente peggiorato, divenendo più instabile e complesso. A fronte di ciò la reazione degli Stati membri risulta essere scoordinata e frammentaria, complicando e spesso ostacolando l'adozione di un approccio uniforme.

Sono favorevole all'introduzione di meccanismi di coordinamento, come la creazione di una sede centrale permanente dell'Unione per le missioni e le operazioni civili e militari, dalla quale poter sovraintendere all'intero ciclo di pianificazione, dal concetto politico iniziale ai piani particolareggiati. Occorre però che tutte le decisioni del Consiglio riguardanti le missioni e le operazioni future privilegino gli interventi nei conflitti che interessano direttamente la sicurezza dell'Unione o la sicurezza di partner e regioni in cui essa svolge il ruolo di garante della sicurezza.

La decisione di intervento deve essere basata su analisi e comprensione comune del contesto strategico, nonché sugli interessi strategici condivisi dagli Stati membri, tenendo presenti le azioni di altri alleati e di organizzazioni quali l'ONU e la NATO.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, το ενδιαφέρον για την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναζωπύρωσαν τα ραπίσματα που δέχθηκε το οικοδόμημα του ευρωατλαντισμού με το Brexit και τα αποτελέσματα των αμερικανικών εκλογών. Στόχοι αυτής της πολιτικής είναι η εξυπηρέτηση των επεμβατικών δράσεων κάποιων κρατών μελών της Ένωσης στη Μέση Ανατολή και στην Αφρική.

Απεναντίας όμως δεν βλέπω να υπάρχει καμιά κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στην Τουρκία που παραβιάζει καθημερινά τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα στο Αιγαίο και κατέχει παράνομα το 37% του εδάφους της Κύπρου. Ούτε βλέπουμε καμία αλληλεγγύη προς την Ελλάδα, όταν η Αλβανία θέτει ζήτημα Τσαμουριάς και απειλεί τις περιουσίες της αναγνωρισμένης ελληνικής εθνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου, όπως σας έχω ενημερώσει με επιστολή που σας έστειλα, κυρία Mogherini.

Η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας, λοιπόν, είναι μια φενάκη. Ο ελληνικός λαός δεν θα συναινέσει σε καμιά φενάκη που στόχο έχει να εξυπηρετήσει τα επεμβατικά συμφέροντα των ισχυρών της Ευρώπης.

Hilde Vautmans (ALDE). – Graag wil ik eerst meneer Paşcu bedanken voor zijn uitstekende verslag. Mevrouw Mogherini, ik ben heel erg blij met uw concrete voorstellen en de stappen voorwaarts die u wilt zetten in deze Europese defensie-unie en met de gedrevenheid waarmee u ze hier vandaag hebt verdedigd. Wat ik echter niet begrijp, is waarom u geen stap verder wilt gaan. Persoonlijk denk ik echt dat er een momentum is om de sprong te wagen, de sprong naar een Europees leger, de sprong naar geïntegreerde strijdkrachten. Waarom? We zitten met de brexit, de verkiezing van Trump, de verklaringen in verband met de NAVO, de budgettaire beperkingen in de nationale legers. Daarom denk ik dat we gehoor moeten geven aan de Eurobarometer. Daarin heeft 75 procent van de Europeanen gezegd: "Wij willen een Europese defensie". In België hebben we trouwens een studie laten uitvoeren waaruit blijkt dat jaarlijks 26 miljard euro zou worden bespaard als we de stap zetten naar een Europese defensie. Mevrouw Mogherini, mijn steun hebt u. Gebruik dit momentum, spring net die stap verder en zorg voor onze veiligheid met een Europese defensie.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL). – Senhor Presidente, a União Europeia prossegue a sua intenção desmesurada de afirmação enquanto bloco militar, promovendo a sua vertente beligerante, militarista e de ingerência externa.

Submisso à estratégia da NATO, pede-se o reforço dos orçamentos de defesa, o aumento do investimento na investigação e na indústria militar, mas a ambição imperialista motiva a criação de um exército europeu que leve a cabo criminosas ações de guerra, como as que este parlamento aprovou sobre a Líbia e como este parlamento se prepara para aprovar sobre a Síria.

Uma política de sangue e de morte, de guerra e destruição, a que ficam associados todos os que nesta casa a promovem e fazem aprovar. Uma política que alimenta a corrida ao armamento, não esquecendo o nuclear, aumentando as tensões mundiais, contrariando compromissos assumidos com o Tratado de Não Proliferação e Desarmamento – uma política que se opõe à paz e a compromete, e que não se desliga das políticas de exploração e empobrecimento dos trabalhadores e dos povos.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, επιλεκτικά θυμάται ο κύριος Paşcu. Επισημαίνω στον εισηγητή της έκθεσης ότι σε έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν πρέπει να αναγράφονται ανακρίβειες. Το οφείλει ως ευρωβουλευτής και ως πρώην υπουργός Άμυνας της Ρουμανίας. Συγκεκριμένα, αναφέρει στην έκθεση ότι για πρώτη φορά μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο άλλαξαν ευρωπαϊκά σύνορα με τη βία, δηλαδή, στην Ουκρανία, και υπογραμμίζει τον διεθνή αντίκτυπο της στρατιωτικής κατοχής.

Θα ήθελα λοιπόν να του υπενθυμίσω την παράνομη εισβολή της Τουρκίας και τη στρατιωτική κατοχή και τον εποικισμό του 37% του εδάφους της Κύπρου. Μια στρατιωτική κατοχή που συνεχίζεται παρά τις καταδικαστικές αποφάσεις όλων των διεθνών οργανισμών. Επίσης τη βίαιη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, την απόσχιση του Κοσόβου και άλλα. Ή μήπως τα παραλείπει, επειδή εμπλέκεται η Γερμανία και η Αμερική; Προς αποκατάσταση, λοιπόν, της αλήθειας και του δικαίου, ο εισηγητής της έκθεσης οφείλει να συμπεριλάβει στην έκθεσή του τα παραπάνω, διότι, όπως προκύπτει, η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας είναι μια κοροϊδία.

Ivica Tolić (PPE). – Gospodine predsjedniče, visoka predstavnice, kolege i kolegice, na početku želim naglasiti da će zbog sigurnosnog stanja na granicama EU-a i asimetričnih prijetnji unutar Europe sigurnost i obrana biti sve više u fokusu javnosti. Samim time mora se snažnije djelovati na razini institucija EU-a.

Zbog karaktera suvremenih prijetnji i izazova sigurnost i obrana sve snažnije su u interakciji s gospodarstvima država članica i bitno će utjecati na ekonomiju. Zajedničku sigurnosnu politiku EU-a nužno je zato pregledati, doraditi te uskladiti s realnim stanjem i potrebama. Nakon toga potrebno je osigurati implementaciju zajedničke sigurnosne i obrambene politike u što kraćem roku.

Nužno je u što kraćem roku donijeti i strategiju, uspostaviti zajednička politička i upravna tijela i stalnu strukturalnu suradnju. Vrlo je važno razvijati kapacitete vojne industrije, razvijajući što je moguće više *dual use* tehnologiju. Pritom je važno imati na umu da je opremljenost sigurnosno-obrambenih snaga članica EU-a vrlo raznolika. Samim time raznolike su i sposobnosti. U nekim slučajevima opremljenosti još uvijek se može utvrditi nekompatibilnost opreme. Zato je potrebno i važno poraditi na pametnijem ulaganju u obrambenu industriju, a posebno, kako sam već istaknuo, *dual use* tehnologiju gdje se primjerice flote koje štite granice EU-a, uključujući hrvatsku na Jadranskom moru, mogu usmjeriti na opremanje, za operacije traganja i spašavanja, za operacije medicinskog prevoženja, sprečavanje onečišćenja mora, a modularnom nadogradnjom u vrlo kratkom vremenu mogu postati borbene flote.

Nijedna zemlja članica uključujući one najjače ne može danas sama odgovoriti na sigurnosne prijetnje, zato trebamo podržati izvješće, doradu i implementaciju zajedničke obrambene i sigurnosne politike i akcijskog plana. Vrijeme pred nama zahtijeva zajedničko dobro osmišljeno i učinkovito djelovanje, i na kraju i vrlo važno, djelovanje na vrijeme.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospodine predsjedniče, sigurnosna situacija u Europi i susjednim regijama sve je alarmantnija pa je svima jasno da moramo učiniti više kako bismo zaštitili svoje građane i interese.

Neki u ovome vide priliku za okretanje leđa našim transatlantskim partnerima koji zajedno s nama, rame uz rame, već desetljećima brane naše zajedničke interese i vrijednosti.

Bilo je tu i velikih propusta zbog kojih su životi naših vojnika i građana bespotrebno ugroženi, a naš ugled u svijetu narušen. Od neuspjeha ne treba bježati, nego se s njime suočiti. Svjesna sam da dio kolega u izboru Donalda Trumpa vidi priliku za toliko željeni odmak od Amerike, ali to nije pravi put.

Sjedinjene su Države vjerovale u demokratsku Europu kad je ona bila u ruševinama. Vjerujmo i mi u svoje prekooceanske partnere i zajedno s njima sagradimo bolji, učinkovitiji i za svjetski mir još važniji NATO.

Csaba Sógor (PPE). – Elnök Úr, az EU tagállamok biztonságának növeléséhez mindenképpen szükség lesz a jövőben az európai védelmi együttműködés formáinak változatossá tételére. Ez még akkor is igaz, ha a NATO mint katonai szövetség védelmi képessége és erőforrásai nem helyettesíthetők. A védelmi együttműködés ugyanakkor a teljes európai integráció továbblendüléséhez is hozzájárulhatna, hiszen az egyik legérzékenyebb területen várná el a tagállamok közötti együttműködést és nyitottságot. A védelmi ipar fejlesztése, a kibervédelmi együttműködés, a közös védelmi kutatások egy teljesen új területet nyitnak meg az integráció előtt, és lehet, hogy éppen erre van szüksége ma az oly sok törésvonal szabdalta Európának. A tagállamok közötti fokozott bizalom kiépítése ezen a fontos területen az egész EU hasznára válhat. Fontos hangsúlyozni, hogy a hadiipari együttműködés a békét szolgálja, hiszen az a kontinens, amely nem tud reagálni a kor kihívásaira, gyenge és sebezhető lesz, ez pedig belső feszültségekhez vezethet.

Eduard Kukan (PPE). – Mr President, we are facing new threats and challenges to our security. These are interconnected and no threats are isolated. The current Common Security and Defence Policy (CSDP) needs to reflect this change and to be responsive to the hybrid challenges the EU faces.

Let us be honest: No Member State can deal with the current security challenges alone. Cooperation is extremely important. We need a pragmatic way forward. The Member States need to do more on the European defence front, which means not only that they commit verbally but that they honour their commitments with financial contributions as well. We should recall the need for a strong collective defence principle.

We have a number of CSDP tools and instruments which need to be put to more effective use. We also need a concrete permanent structure like the EU headquarters for civilian and military operations. Following these principles, a synergic effect could be created, contributing to a more genuine CSDP.

I would like to thank Mr Pașcu for a good, responsible report.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω ότι, όπως συμβαίνει με την κοινή εξωτερική πολιτική, έτσι και με την πολιτική άμυνας και ασφάλειας υπάρχει μια αντιφατική φιλοσοφία. Από τη μια πλευρά, μας είπε η κυρία Mogherini ότι δεν είμαστε αμυντικός οργανισμός· από την άλλη όμως πλευρά, επιδιώκουμε να επιτύχουμε αμυντικές δυνατότητες. Θέλουμε να αυξήσουμε τις δυνατότητες της αμυντικής βιομηχανίας με έρευνες και παραγωγή ισχυρών οπλικών συστημάτων. Δεν απαντούμε όμως το ερώτημα εναντίον τίνος ισχυρού εχθρού θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα μέσα.

Αντιφατική επίσης και συγκεχυμένη είναι και η θέση την οποία λαμβάνουμε μετά την έξοδο της Βρετανίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Brexit, αλλά και την εκλογή του Trump στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Trump έχει διακηρύξει ότι θα προσπαθήσει και θα επιτύχει να συνεργαστεί με τη Ρωσία. Αυτό θα μειώσει και τις εντάσεις αλλά, πιθανόν, και τον κίνδυνο κάποιας απειλής. Άρα υπάρχει και εδώ αντίφαση.

Ο μόνος πραγματικός κίνδυνος που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτός που προέρχεται από τη διεθνή τρομοκρατία και τις δυνατότητες που μπορεί να αναπτύξει, όπως, παραδείγματος χάρη, τις επιθέσεις στον κυβερνοχώρο. Αυτός ο κίνδυνος είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί από τη συνεργασία των αρχών ασφάλειας και άμυνας των χωρών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Андрей Ковачев (PPE). – Г-н Председател, Европейският съюз трябваше много отдавна да направи доста повече за своята сигурност. Това се очакванията на мнозинството от европейските граждани, както и очакванията на нашите партньори в Съединените щати. Ние не трябва да дублираме нашия капацитет с този на НАТО, а да го допълваме. Общо закупуване на техника, общо инвестиране в научна и развойна дейност в отбранителния сектор, общо обучение на нашите военнослужещи, общо командване, както и обща отбрана спрямо хибридни атаки.

Тук става въпрос за конкретни стъпки, които трябва да бъдат направени, и то в обозримо бъдеще, г-жо Върховен представител. Ако искаме наистина да играем някаква роля в света, да не бъдем маргинализирани – ние сме 7% от световното население, имаме над 25% от брутния вътрешен продукт, който държи Европейският съюз, и разпределяме над 50% от всички социални блага, за да можем да защитим това, трябва да инвестираме в нашата сигурност, г-жо Могерини, и аз приветствам това, което сте предложили. То трябва да стане обаче факт, а не само да остане на думи, което чуваме от десетилетия на нашия континент. На нас ни трябва обща отбрана, обща сигурност за европейските граждани.

Stanislav Polčák (PPE). – Já bych chtěl rovněž vyjádřit podporu paní komisařce Mogheriniové, protože její aktivitu vnímám velmi pozitivně.

Já si myslím, že občané EU od nás očekávají především, že jim zajistíme pocit bezpečí. To bezpečí se týká ochrany vnějších hranic, moře, ochrany před teroristy a spektrem dalších teroristických, případně jiných bezpečnostních hrozeb. Myslím si, že na to musíme reagovat a já chci poděkovat panu zpravodaji Paşcuovi za předloženou zprávu, protože ji považuji za vyváženou.

Měli bychom posílit víceletý finanční rámec právě v rozpočtu obranné a bezpečnostní politiky a samozřejmě i rozpočet na jednotlivé roky. V tomto ohledu mám pocit, že jsme vykročili dobrou nohou včetně dnešní schválené zprávy pana kolegy týkající se tedy bezpečnostní a obranné politiky.

(Koniec pytań z sali)

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Mr President, I think I can raise a point of order myself. I am entering my seventh hour in this hemicycle today. This is a very important debate so I am glad to hear everyone's views, but if you take all the catch-the-eyes at the end and all those who come into the room speak, it is not fair – not only for me, because the President changes but I am here for seven hours in a row, but it is also not fair for the following debate, which is a very important one. I apologise, but this might mean that at a certain point in the next debate – which is very important, Mrs Fotyga's report on EU strategic communication – it will obviously be squeezed a bit. I do not think this is fair to our way of working.

First, I would like to stress the fact that the report is excellent. The work we are doing on the common security and defence policy is not being done, because of the UK referendum. I understand that our friends from the UK might think that everything revolves around this, but the global strategy was prepared and presented during the previous year and presented just the day after the result of the referendum. It has been done and it is work we have to do because it is necessary for the security of our citizens, and, as long as the UK is in the European Union, this work will go on with the 28 all together. It also strikes me a bit that precisely those of our colleagues who have indicated that their country will be leaving the European Union are the ones who feel so strongly about the future of European defence cooperation. I also understand that some would like to stay plugged in – you will sort out amongst yourselves what you want to do in the future, and then we will discuss it together. But the European Union will certainly continue to implement the

decisions we have already taken with the 28, as I said – and I am glad about that – on concrete ambitious steps to strengthen the common security and defence policy. It is not about the EU army, and it is not about duplication with NATO. NATO is perfectly happy with what we are doing, because this is also a way of strengthening NATO. We are working-hand-in-hand together. It is not about building new, big headquarters; it is about being effective with the instruments we could have tomorrow if the political will is put in place and the financial resources are dedicated. It is not necessarily about spending more; it is about spending smarter, because in times of budget constraints – and some of you mentioned this – the only way for Europeans to invest smartly in defence is by doing it together.

So, as the European Union helps, supports and accompanies Member States in many fields to the advantage of European citizens, from agriculture to infrastructure (I don't want to go into other issues here), we can do the same on defence and make it more effective, more constructive and easier for Member States to work effectively in defence. No Member State alone – some of you mentioned this – can face security challenges today if not in cooperation, and our security is interconnected. We have seen it in recent months and in the last year and a half. Whenever we face a serious security threat in one of our Member States, all European citizens can be targeted, so we have a collective responsibility to work on our security together.

The integrated approach – soft power and hard power together, the European way – is what will be done more and more, so it is not about choosing hard power versus soft power. The European Union is the only player in the world that can use both hard power and soft power instruments in an integrated manner. Again, NATO is the first to recognise that we have instruments that NATO, as a military alliance, does not have.

I will continue to work in a very committed way, together with Parliament, to advance this agenda in a very pragmatic, but also very ambitious, manner. For me, this is also a test of the Lisbon Treaty. Some say I have two hats, but I actually have three, and I will use the three of them in this work, with the support, I hope, of the European Parliament, as head of the European Defence Agency, Vice-President of the Commission for Commission competences on the industrial and research part of it, and certainly as High Representative and as Chair of the Council, both in the foreign affairs and defence ministers formations.

Ioan Mircea Paşcu, *rapporteur*. – Mr President, I would say that whatever the High Representative says about the European army is not feasible; it is not on the radar. Whatever you would say, for instance about the headquarters, does not matter. Some people want to refer to this because this is the only way to attack. So I sometimes wonder whether we are really sending the right message. Well what kind of a message should we transmit, because the right one, the most explicit one, is not taken seriously? Mr Van Orden, who is a convinced pessimist with respect to European defence and will remain like that until the end, is somehow ignoring the fact that we also fought in Mali, for instance. In the future, Africa will probably be an area of responsibility where we will have to fight, so from this point of view I would not be so dismissive of this possibility.

Our friend from UKIP is trying to tell us, or to tell me as the author, what I did not say and is attacking me on that. Well, I am not a British citizen to be told the reasons why we should leave the European Union with lies, for instance that subversion is fought with European soldiers. It is not fought like that. Subversion is fought with the means there, that there are military who counter the propaganda which is used for subversion. That is a different story, but I would say that, from this point of view, many things have to be accepted as inevitable.

I am very glad that Mr Bütikofer, who has been my, shall we say…

(The President cut off the speaker)

IN THE CHAIR: ULRIKE LUNACEK

Vice-President

President. – You have to come to the end Mr Pașcu.

Ioan Mircea Pașcu, *rapporteur.* – Please allow me to conclude.

President. – Sorry, we are running very late and I am asking you to finalise, Mr Pașcu. If you can finish in 20 seconds that is fine.

(Interjection)

No, it is not enough for me. I have a list here of how much time is given to each Group and to each MEP and we are running very late with the time. If my predecessor does not stick to the time that is not my fault. I try to adhere to the time that is given to each speaker. So you no longer wish to have the floor? OK. I will switch to German.

Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Mittwoch, 23. November 2016, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Deteriorarea mediului de securitate european, generată de creșterea numărului de amenințări, fie ele convenționale sau hibride, a dus la creșterea sentimentului de insecuritate în rândul cetățenilor europeni.

Conform sondajului Eurobarometru 85.1 din 2016, aproximativ două treimi din aceștia doresc ca UE să se implice mai mult în chestiunile ce țin de politica de securitate și de apărare.

În acest context, consider că trebuie luate măsuri care să permită atât folosirea mai eficientă a instrumentelor PSAC existente, cât și crearea unor instrumente noi, pertinente, care să facă posibilă intervenția Uniunii Europene în orice tip de acțiune de gestionare a crizelor, începând cu prevenirea acestora și până la soluționarea lor. De asemenea, politica externă și de securitate europeană trebuie unificată, iar între statele membre trebuie să existe o mai bună cooperare și coordonare. Doar în acest mod, alături de o finanțare eficientă, se va realiza o creștere a eficacității PSAC, precum și o apărare colectivă puternică.

Nu în ultimul rând, sunt de părere că este incorect să ne bazăm doar pe investițiile venite din partea SUA. Statele Unite ale Americii trebuie privite ca parteneri, și nu doar ca unici furnizori de securitate și stabilitate în diverse zone ale lumii, inclusiv în Europa.

Acestea sunt motivele pentru care salut această inițiativă.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – A União Europeia acentua a sua escalada militarista. Todos os pretextos servem. O objetivo é consolidar a UE como um bloco político-militar imperialista.

Defendendo um caminho de submissão à estratégia da NATO, multiplicam-se as vozes – da direita à social-democracia – pedindo o reforço dos orçamentos de defesa, o aumento do investimento na investigação e na indústria militar. Mais: defende-se a criação de um exército europeu, que leve a cabo criminosas ações de guerra, como aquela a que este Parlamento deu aval sobre a Líbia, e como agora se prepara novamente para fazer em relação à Síria. De forma irresponsável e criminosa.

Uma política de sangue e de morte, de agressão e de ingerência, de guerra e destruição, a que ficam associados todos os que nesta casa a promovem e fazem aprovar. Uma política que alimenta a corrida ao armamento, não esquecendo o nuclear, aumentando as tensões mundiais e contrariando compromissos assumidos com o tratado de não proliferação e de desarmamento.

Uma política que se opõe e compromete a Paz, e que não se desliga das políticas de exploração e empobrecimento dos trabalhadores e dos povos. Uma política que merece a nossa firme oposição e combate!

Karol Karski (ECR), *na piśmie*. – Szanowny Panie Przewodniczący! Europa znajduje się w wyjątkowej sytuacji, jeżeli chodzi o liczbę konfliktów oraz potencjalnych zapalnych punktów u naszych granic, dobrze zresztą zidentyfikowanych przez sprawozdawcę. Jest rzeczą oczywistą, że aby móc skutecznie sobie radzić z obecnymi i przyszłymi zagrożeniami – zarówno zewnętrznymi, jak i wewnętrznymi – należy wzmocnić możliwości obronne poszczególnych państw członkowskich. Intensyfikowanie współpracy również na poziomie UE może przynieść korzyści, pod warunkiem jednak że zostanie to zrobione w sposób komplementarny do NATO, które jest i pozostanie podstawowym filarem bezpieczeństwa europejskiego. W tym kontekście dziwi zwłaszcza postulowana w sprawozdaniu konieczność zapewnienia większej autonomii strategicznej UE – trudno sobie wyobrazić, żeby miało się to dokonać bez uszczerbku dla NATO.

Najważniejszym obecnie zadaniem stojącym przed państwami będącymi jednocześnie członkami UE i Sojuszu Północnoatlantyckiego jest pełne wdrożenie postanowień Szczytu w Warszawie oraz spełnienie postulatu dotyczącego poziomu 2% PKB wydawanych na obronność. Unia musi skupić się przede wszystkim na realizacji Deklaracji Warszawskiej o współpracy UE–NATO. Deklaracja ta powinna stanowić trzon wszystkich działań związanych z implementacją Europejskiej Strategii Globalnej w sferze obronnej.

Nie możemy wreszcie zapominać o tym, co się dzieje na wschodzie, i o materialnym wsparciu dla armii ukraińskiej, która czynnie stawia opór w wojnie hybrydowej prowadzonej przez Rosję.

Soraya Post (S&D), *in writing*. – The ongoing and escalating militarisation of our policies and the 'machoisation' of our politics is quickly turning the geopolitical situation in Europe into a nightmare as vile as the current public discourse, only much more dangerous. Our already very unstable geopolitical situation will not be improved by sabre-rattling where everyone plays follow-the-leader.

As we in Europe would most probably find ourselves, literally speaking, in the line of fire, should a major conflict break out involving Russia, we ought to tread very lightly now that the fundamentals of our security structure is in shatters. The military escalation between Russia and NATO on the former's borders is a historically well-known recipe for disaster. Instead of directing our scarce resources towards military defence and cooperation with NATO, Europe should focus on de-escalation, diplomacy and dialogue and empowering democrats in the European neighbourhood with whom we can forge new alliances for peace and true stability.

Janusz Zemke (S&D), *na piśmie*. – Zgadzam się z koniecznością prowadzenia skutecznej polityki bezpieczeństwa i obrony. Do tej pory UE zajmowała się głównie sprawami gospodarczymi, otwierała wspólny rynek dla towarów i przemieszczania się ludzi. Teraz równie ważne staje się zapewnienie bezpieczeństwa, zwłaszcza walka z terroryzmem i ograniczanie skali nielegalnej imigracji.

Postawienie spraw bezpieczeństwa i obrony na wyższym miejscu wśród unijnych priorytetów wymusza także zwiększenie przez poszczególne państwa członkowskie środków na obronność. Przez ostatnie 30 lat ograniczono w Europie wydatki na wojsko i dzisiaj wynoszą one przeciętnie 1,4 % PKB. To wieloletnie niedoinwestowanie silnie obniżyło zdolności obronne poszczególnych państw i Unii jako całości. Dlatego też nie tylko NATO, ale także UE powinna naciskać na państwa, by zwiększyły wydatki obronne do 2 % PKB. Dopiero te dodatkowe środki stwarzałyby szanse na techniczną modernizację wojska, poprawę współdziałania i uzyskanie nowych zdolności, np. do walki w cyberprzestrzeni.

Ze względu na pogarszający się stan bezpieczeństwa wokół Europy powinniśmy w PE częściej analizować rzeczywistą sytuację w zakresie zdolności obronnych poszczególnych państw całej UE.

13. Announcement by the President: see Minutes

14. Composition of Parliament : see Minutes

15. Composition of committees and delegations : see Minutes

16. EU strategic communication to counteract anti-EU propaganda by third parties (debate)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht von Anna Elżbieta Fotyga im Namen des Ausschusses für auswärtige Angelegenheiten über die strategische Kommunikation der EU, um gegen sie gerichteter Propaganda von Dritten entgegenzuwirken (2016/2030(INI)) (A8-0290/2016).

Anna Elżbieta Fotyga, *rapporteur.* – Madam President, it is my pleasure and privilege to present the report on the EU's strategic communication to counteract the propaganda against it by third parties. I consider it a matter of the utmost importance that Parliament expresses its stance on an issue so pertinent and timely.

Allow me first to strike a very personal note, because this issue is also important for me personally. My whole public life – a large part of it under communist rule and afterwards – has been dedicated to countering the narrative exerted first by the Soviet Union and then by the Russian Federation of its special traditional sphere of influence. I always considered it very dangerous for our joint sovereignty because this same issue refers to many nations of Central and Eastern Europe, so I am very privileged to present it here today before Parliament. I also have very personal experience in observing, with my own eyes, the rise of radical Islamism throughout the years. It was very important for me to monitor the elections in Lebanon in 2005 after the assassination of Rafic Hariri and to see the influence of StratCom at that time. We have, of course, now seen many transformations of the strategic communications and propaganda in these countries.

The assignment from the enlarged Bureau of the Committee on Foreign Affairs (AFET) was very clear. I was given the task of describing the hostile propaganda from both state and non-state actors. It was decided that I present in my report, together with my co-workers and experts and after consideration and joint elaboration with excellent shadow rapporteurs from the political groups, the view of two directions from which we are facing hostile propaganda. In terms of the Russian Federation, the situation is somewhat clearer now, because, after the the annexation of Crimea and the aggression by the Russian Federation in the eastern part of Ukraine, many countries in the Western world – Western democracies – are fully aware of the proceedings of disinformation, manipulation and propaganda.

Federica Mogherini, *Vice-President of the Commission*. –Thank you, Madam President. Last week, the Oxford Dictionary named 'post-truth' the word of the year 2016. 'Post-truth' describes a situation – and I quote from the dictionary – 'where objective facts are less influential in shaping public opinion than appeals to emotion and personal belief'. This phenomenon has always existed, for sure, but it has become even more relevant in the age of internet.

We know that the quality of the information is not always what makes content go viral. Social media and search engines tend to promote contents that confirm the user's views instead of challenging them, and we all understand how relevant this can be in political terms, including for our European Union. So I am glad that the report we discussed today has given this Parliament the opportunity to reflect on such a delicate and crucial issue, where not only security has to be taken into account, but also everyone's freedom of expression.

As the report states, exposing this information is an important task and I am glad that the report commends the work carried out by our East Stratcom Task Force. It is clear from the Task Force's work that the challenge coming from this information is not receding. Let me thank the Parliament for its close interest and support for the work we have been doing with the Task Force over the past year, as well the Member States who have contributed to the team. I can only welcome the proposal that this Parliament this advanced to strengthen both our East and South Task Forces on strategic communication. As I mentioned, both of them – Stratcom East and South.

Let me stress that our work on this information is very different and depends on a case-by-case scenario. This information can be contrasted with fact-checking and rational arguments. The propaganda of terrorist groups, like Daesh, needs instead to be confronted first and foremost by taking down illegal content from the internet. To address the issue of the accessibility of terrorist materials, the Commission has established an Internet Referral Unit at Europol that actively scans for terrorist content online and refers it to the internet companies. So far we are still in the initial phase; we have referred over 15 000 pages, and in 90% of cases the material has been removed.

Yet we know that this part of our work, however crucial, cannot be enough. What matters even more is to explain what the European Union is doing and how it is making a real and positive difference to the lives of so many people inside and outside the European Union. Now the report tackles with the issue of propaganda by third parties, but let me say that this is an issue that would be interesting to see inside the European Union, starting maybe from this very Hemicycle.

We need to give voice to the people who have benefited from our policies, amplify the positive stories, simplify the messages and talk about real life. The truth – to the East, to the South and inside our Union – is that this positive added value of the European Union has to be more visible. This is why we have put public diplomacy among the key areas of implementation of our global strategy. So the East Stratcom Task Force is doing this, providing expert guidance to our delegations; working closely with governments in the Eastern Partnership Region and with the Commission; reaching out to a Russian-speaking audience that want better access to information about the European Union in real time in Russia and from a source they can trust.

Similarly, the Task Force South is addressing Arabic-speaking communities in North Africa and in the Middle East together with our delegations. In particular, it is engaging with young people, working closely with the Anna Lindh Foundation, talking to the youth of the region, but also listening to their concerns and their aspirations.

Last but not least, we need to engage with civil society, young leaders, independent journalists and NGOs – credible voices that often lack the skills or the financial resources and sometimes the space – the freedom – to express themselves. So our policies are also aimed at improving media plurality, both to the East and to the South, helping journalists get the training, the networks and the quality information they need to do their jobs. Our new young Mediterranean voices, for instance, will twin young journalist with more senior professionals and reach out to the media industry.

So to conclude, in this post-truth era, the European Union must stick to objective facts and at the same time appeal to emotions, personal beliefs and motivations. We have so many stories to tell that are positive. Stories of reform against corruption or innovative start-ups, stories of reconciliation or economic growth, and the future of our Union will also depend on our capacity to tell these stories, explaining the facts and reviving the passion for our European project. We can start in this Parliament.

Bogdan Andrzej Zdrojewski, *autor projektu opinii Komisji Kultury i Edukacji.* – Dezinformacja i propaganda jest tak stara, jak konflikty wojenne, jak wojny. Wojny i konflikty hybrydowe natomiast, jak również to, co się dzieje z terroryzmem, uwidoczniły tylko destruktywność dezinformacji. Niestety Europa w tej materii jest słabsza. Europa na dezinformację nie może odpowiadać dezinformacją, musi odpowiadać informacją, musi odpowiadać promowaniem i propagowaniem tych wartości i tych informacji, które dla nas są istotne.

W imieniu Komisji Kultury złożyliśmy kilka uzupełniających poprawek, które zostały przyjęte, za co chciałbym podziękować. Dotyczyły one przede wszystkim wzmacniania niezależnych mediów, które funkcjonują poza Europą, prowadzenia działań zdecydowanie długofalowych, a nie krótkotrwałych, docenianie znaczenia informacji i ich promowania, jak i również tego wszystkiego, co jest związane z mediami społecznościowymi. To ważne sprawozdanie pani Anny Fotygi, sprawozdanie które, wzbudziło pozytywne reakcje, i za to należy podziękować.

Traian Ungureanu, *în numele grupului PPE*. – Acest raport e un avertisment care vine la timp. Bătălia pentru minţile şi sufletele oamenilor nu mai e o dezbatere deschisă, ci un război murdar bine finanţat şi avansat tehnologic. E meritul raportoarei, doamna Fotyga, că a abordat această chestiune urgentă şi delicată înainte ca efectele propagandei ostile să devină ireversibile. Rusia şi ISIS investesc masiv în această campanie, care urmăreşte instituirea fricii, discreditarea UE şi compromiterea ideii democratice.

Ce poate face UE? Raportul propune soluţii cu referire precisă la Serviciul European de Acţiune Externă şi la statele din Parteneriatul estic.

Există, însă, lucruri care nu pot fi legiferate. În lipsa lor, propaganda ostilă prosperă. Asta înseamnă că nu putem învinge propaganda prin propagandă. O putem învinge numai prin adevăr. Politicienii noştri trebuie să aibă curajul să renunţe la clişee. Presa, care a pierdut recent credibilitate în alegerile din Statele Unite, trebuie să se întoarcă la jurnalismul de informaţie solidă, altfel neîncrederea publică va creşte şi propaganda va găsi suficient spaţiu de manevră.

Adoptarea acestui raport e un pas înainte. Gândirea critică, educaţia onestă şi curajul politicienilor trebuie să fie paşii următori.

Eugen Freund, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, I would like to express my sympathy to the High Representative for the ordeal that she has to go through down there. I will speak in German now.

— Das neue Medienumfeld, das jetzt gar nicht mehr so neu ist, munitioniert nun auch die Gegner der Demokratie und der Pressefreiheit.

Diese Aktivitäten sind in der ganzen westlichen Welt deutlich sichtbar: durch die Verbreitung von Lügen, Unwahrheit oder durch die Manipulation der Meinungen. Freilich, es gibt nicht nur ein einziges Land, das sich dieser Methoden bedient. Wir haben das gerade in diesen Wochen im Wahlkampf in den USA vor Augen geführt bekommen. Wir sehen das täglich in der Berichterstattung von regierungstreuen türkischen Medien.

Dennoch konzentriert sich dieser Bericht auf ein Land, nämlich Russland. Was ich noch bedenklicher finde: Trotz unseres heftigen Widerstands ist darin auch der IS enthalten. Er geht zweifellos mit ähnlichen Methoden vor, aber er ist natürlich kein Staat, und darin liegt auch das große Problem. Entgegen der wohlbegründeten These der EU und vieler anderer Staaten wird hier eine Terrororganisation auf die gleiche Ebene gehoben wie ein Staat. Etwas, das wir seit Jahren ausdrücklich verhindern, nämlich den IS als Staat zu betrachten, wird in diesem Bericht quasi als sekundär weggewischt.

Wir haben damit eine rote Linie überschritten. ISIS oder IS oder Da'esch ist kein Staat und sollte niemals wie ein solcher behandelt werden. Es ist unbestritten, dass Russland durch die Verbreitung von Unwahrheiten, durch das Nähren von Zweifeln und durch viele andere fragwürdige mediale Aktivitäten sowohl die Mitgliedstaaten zu entzweien versucht als auch einen Keil zwischen Europa und die USA treibt. Wir waren der Meinung, dass es auch andere Staaten gibt, die man in diesen Bericht hätte mit aufnehmen können, schon um eine größere Ausgewogenheit zu erreichen.

Das und die unleugbare Problematik, den IS hier mit aufgenommen zu haben, hat dazu geführt, dass wir diesem Bericht morgen unsere Zustimmung nicht geben können, sondern uns enthalten werden. Gleichzeitig ….

(Die Präsidentin unterbricht den Redner.)

Mark Demesmaeker, *namens de ECR-Fractie*. – Ik krijg de nieuwsbrieven van de East StratCom Task Force van de EU twee keer per week in mijn mailbox en als je die leest, besef je pas in welke mate en op welke gesofisticeerde manier onze open maatschappij het mikpunt is van een beschadigingspolitiek van het Kremlin. Het doel: onze democratische waarden in twijfel trekken, Europa verdelen en daarvoor zoveel mogelijk steun vinden. Ik zie al te vaak met lede ogen aan hoe de desinformatie van het Kremlin ook in onze lage landen doorsijpelt via sociale netwerken en andere kanalen. Een antwoord bieden op die informatie-oorlog is van cruciaal belang voor onze veiligheid. De taskforce strategische communicatie is erin geslaagd om met een beperkte ploeg van mensen de desinformatie aan te wijzen en ze te beantwoorden met juiste informatie. Het verslag van collega Fotyga pleit er terecht voor dat de taskforce versterkt wordt, want we moeten naar mijn mening namelijk ook de desinformatie en de radicaliseringmethodes van IS begrijpen en aanpakken. Mijn regering startte vorig jaar al met een project rond het counteren van IS-propaganda. Een performante StratCom Task Force voor het zuiden kan ons daarbij zeker beter wapenen.

Petras Auštrevičius, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, 6 000 EU citizens recruited by, and fighting for, Daesh means that targeted propaganda focused on a particular individual proves more than successful. Equally successful, the Kremlin's propaganda operates in a different way: it tries to reach out to as many people as possible, with as many different stories. It is in the Kremlin's playbook to deconstruct the truth and to spread the lies around widely – an approach first tested by the Kremlin on its own people, citizens of Russia.

It was proven back in Soviet times that the moment the TV set wins over the fridge the regime can start feeling quite secure. To build on that further, however, it has to start gaining minds outside. The EU, the West, and our values have been chosen as a strategic target. Suddenly, Europeans who are used to information being free and based on facts become consumers of fake information and lies. The challenge is how to explain to Europeans that stories such as those of the crucified boy in Ukraine or the girl named Lisa kidnapped and raped in Germany have nothing to do with reality.

I am more than convinced that setting up the East StratCom Task Force within the European External Action Service was the right and timely response to those massive campaigns of anti-EU propaganda. I must highly commend the East StratCom Task Force team: it is extremely professional and is doing a great job. However, as we initiate a proposal to increase the budget allocation to that team, I would ask the High Representative's office to ensure that sufficient resources are made available to guarantee that the East StratCom Task Force delivers more in operational costs than is already covered in the 2017 budget.

Javier Couso Permuy, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señora Presidenta, este es un informe demencial que alimenta la paranoia antirrusa y el virus neomacartista a la europea: la peor caricatura de la Guerra Fría. Mirar la realidad con estas gafas delirantes desnorta a la Unión Europea, todavía más, en el campo geoestratégico.

Es un informe peligroso, va hacia la confrontación y es un ataque a la libertad de información. Poner al mismo nivel a un grupo terrorista como el Dáesh, que en sus vídeos realiza asesinatos y torturas en directo, con un país miembro del Consejo de Seguridad y otras organizaciones multilaterales que, además, es un vecino con el que tenemos intercambios de todo tipo, es un insulto a la inteligencia de los europeos.

Enfocar el periodismo desde una óptica militar con la pamplina de la guerra híbrida es algo muy peligroso para la libertad de información diversa y para la seguridad de los periodistas. Llamar a crear medios propagandísticos proeuropeos, calificándolos de independientes, debe de ser una broma en sí misma. Obviar la propaganda afín, como la que desarrolló toda la gran prensa estadounidense en la mentira de Irak, es, cuanto menos, sospechoso.

Y, por último, decidir qué debemos ver los europeos, hacer listas negras de medios supuestamente propagandísticos, es un ataque a la libertad de información que tenemos los ciudadanos. Yo veré Russia Today y veré la Fox. Y ustedes no me lo impedirán.

Rebecca Harms, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Herr Kollege, niemand hindert Sie, Sie haben ja gesprochen. Eine Vorbemerkung zum Bericht und seiner Struktur: Der Bericht setzt keineswegs den IS und den russischen Staat gleich. Der Bericht beschäftigt sich mit zwei Herausforderungen durch Propaganda und hat deshalb auch zwei unterschiedlich strukturierte Kapitel. Also die Herausforderung durch russische Propaganda und die Herausforderung durch das, was der IS im Netz macht, sind völlig getrennt bearbeitet.

Zweitens: Ich glaube, dass es höchste Zeit gewesen ist, dass sich das Europäische Parlament mit den Herausforderungen des Krieges um Informationen tatsächlich einmal beschäftigt und zu guten und klugen Schlussfolgerungen kommt. Ich finde das sehr richtig, gerade nachdem wir jetzt nochmal in den Vereinigten Staaten im Wahlkampf oder auch vorher in der Brexit-Kampagne beobachten konnten, wie Propaganda Einfluss nimmt und wie Propaganda darauf zielt, auch innerhalb der Europäischen Union Zusammenhänge zu schwächen.

Meine Fraktion und ich sind überzeugt, dass die Kernbotschaften des Berichts sehr gut sind, nämlich, dass wir Propaganda erkennen müssen, dass wir Lügen erkennen müssen, dass wir systematische Verbreitung von Lügen erkennen müssen. Dafür ist die *stratcom* bei Frau Mogherini gut. Aber sie ist nicht stark genug, um das zu leisten, was sie leisten muss. Darüber muss diskutiert werden. Umgehen mit den Lügen wollen wir dann nicht mit eigener Propaganda, sondern wir wollen Qualitäts- und unabhängigen Journalismus fördern, um eben für Information und Aufklärung gegen Propaganda zu sorgen.

James Carver, *on behalf of the EFDD Group*. – Madam President, after decades of relative peace in Europe – with the exception of the Yugoslavian civil war – this report is worryingly reminiscent of the Cold War. The breakdown in relations between the West and Russia, of which both parties are guilty, has produced far more insecurity in Europe; we know that. Diplomacy and deterrents are delicate mechanisms. When used correctly, they help guarantee security for our citizens, but when it goes wrong there is hell to pay. Escalation can spiral out of control and lead us to places that, I trust, nobody in this Chamber wishes to go. You have to stop your neo-colonialism and your justifications for more European Union and remember the hard-learned lessons of the Cold War – careful deterrents, sophisticated diplomacy, and cooperation where possible.

Jean-Luc Schaffhauser, *au nom du groupe ENF*. – Madame la Présidente, chers collègues, ce rapport est une farce! Oui, une farce! La communication russe, qui s'appuie sur la réalité des faits de notre politique extérieure, le mensonge en Iraq, l'action hors mandat des Nations unies en Libye, la destruction de l'État syrien avec également le coup d'État en Ukraine et l'extension de l'OTAN contre la parole donnée avec cette logique de l'union sans frontières, devient de la propagande. La propagande mensongère européenne dénoncée par les peuples européens et même américains, par contre, devient vérité.

C'est une farce également au regard de la démocratie et du droit. Les faits sont de la propagande extérieure selon les bonnes logiques bolchéviques. Tout comme les dissidents étaient autrefois des agents américains, maintenant ce sont des agents russes. Le parallèle entre la Russie et Daech, par ailleurs, est une bête provocation, une honte!

Mais cette farce va se transformer en tragédie par votre vote. Cette négation de la réalité par votre propagande détruit toute légitimité à votre assemblée.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η έκθεση «Στρατηγική επικοινωνίας της ΕΕ για την αντιμετώπιση της προπαγάνδας εναντίον της από τρίτους», ένα παραλήρημα του πιο χυδαίου αντικομμουνισμού, δώρο κυριολεκτικά στους εγκληματίες ναζιστές, είναι μνημείο και απόδειξη της αντιδραστικότητας της Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που, παραποιώντας την ιστορία, εξισώνει τον φασισμό με τον κομμουνισμό.

Δεν στοχεύει στο Ισλαμικό Κράτος, που άλλωστε στήριξαν οι Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Με πρόφαση ανταγωνισμούς με την καπιταλιστική Ρωσία, ανασύρετε κάτι που ισχυρίζεστε ότι νικήσατε οριστικά, αλλά -δικαιολογημένα- ακόμα φοβάστε: το φάντασμα του κομμουνισμού, της δουλειάς, της παιδείας, της υγείας, των κοινωνικών δικαιωμάτων για όλους.

Διαστρεβλώνοντας την έννοια «ριζοσπαστικοποίηση», προτείνετε δίκτυα καταδοτών, στοχοποιείτε σαν πράκτορες και στήνετε στον τοίχο εκατομμύρια ανέργους και φτωχούς που αμφισβητούν την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις αστικές κυβερνήσεις και το σύστημά τους. Ζητάτε περιορισμό των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των ελευθεριών ποινικοποιώντας σκέψη, λόγο και πολιτική δράση. Δηλητηριάζετε τη νεολαία στα σχολεία, στον πολιτισμό, με μέσα ενημέρωσης χρηματοδοτημένα και ελεγχόμενα από την Ένωση.

Να είστε σίγουροι: ό,τι κι αν κάνετε, το μέλλον της ανθρωπότητας δεν είναι η σαπίλα του συστήματός σας, αλλά η ανατροπή του.

Cristian Dan Preda (PPE). – Madame la Présidente, ce rapport a été élaboré à l'initiative du groupe PPE et nous sommes très contents parce que Mme Fotyga, qui a eu le rapport au nom du groupe conservateur, a très bien travaillé.

Débattre maintenant de cette contre-propagande que nous avons tous en vue, sauf les extrêmes, gauche et droite, est important parce que nous sommes à un moment où beaucoup de voix parlent d'une normalisation des relations avec la Russie. Cette idée d'une normalisation est tout à fait déplacée quand on voit ce qui se passe dans la réalité: la manipulation des médias par les Russes, le chantage avec la charte énergétique et le financement illicite des organisations et des partis politiques, y compris dans ce Parlement.

Face à la propagande russe, nous avons besoin d'une stratégie claire, mais aussi de plus d'argent pour le plan d'action sur la communication stratégique. La commission des affaires étrangères a d'ailleurs approuvé, pour le budget de l'année prochaine, la mise à disposition de moyens supplémentaires pour la mise en œuvre de ce plan.

Il est aussi important de comprendre l'importance de la liberté de la presse, parce que ce que les Russes n'aiment pas, ce que nos extrémistes n'aiment pas, c'est la liberté. Ils veulent la contrainte, ils aiment la dictature de Poutine et ils sont fascinés par ce contrôle d'un homme fort. Par conséquent, la vraie réponse à donner à ces gens-là, à Poutine et à ses amis de gauche et de droite, ici des extrêmes, c'est la liberté, voilà le mot.

Victor Boștinaru (S&D). – Madam President, we have just heard how Russian propaganda works in this House. It is strong evidence. Allow me now to speak in Romanian.

Propaganda rusească și cea practicată de Daesh sunt evident diferite ca și metode de lucru, dar scopurile sunt în egală măsură toxice și, aș spune, mortale, pentru proiectul european înainte de orice. În Ucraina, propaganda rusească a acoperit și justificat ocuparea Crimeii, a utilizat atacurile cibernetice pe scară largă și, în sfârșit, a urmărit divizarea pozițiilor între statele membre ale Uniunii Europene.

Pentru cei care se întreabă dacă propaganda rusă este sau nu reală, îi invit să citească o carte faimoasă, *La France russe*, publicată de un foarte respectat jurnalist de la *Le Monde*, și să asculte evaluarea șefului Serviciului Secret German despre riscul ca alegerile din Germania să fie afectate negativ de intervenția rusească.

Am două propuneri, doamnă președintă, zece secunde. Cred că trebuie să practicăm identificarea…

(Președinta a întrerupt discursul vorbitorului.)

Yana Toom (ALDE). – Head kolleegid. Ma olen sündinud ja saanud hariduse Nõukogude Liidus ja lugedes seda resolutsiooni ja kuulates mõningaid sõnavõtte ma tabasin end mõttelt, et tuleb tuttav ette. Kas me tõesti oleme mänginud end sinna nurka, kus me võtame kasutusele totalitaarse režiimi retoorika? Kas me tõesti seisame tsensuuri eest? Kas me panustame anonüümsete autorite toodangule, mis ajakirjanduslikult on samasugune propaganda nagu see, mille vastu ta võitleb? Ja kas me tõesti, olles täie mõistuse juures, paneme võrdusmärgi Kremli ja ISISe vahele?

Minu koduriigis Eestis suleti kuu aega tagasi suuromaniku poolt kaks viimast venekeelset lehte, mis tähendab, et nende lugejaskond liigub sujuvalt Venemaa meedia orbiiti ning tänane või homne hääletus seda ei muuda. Kultuurikomisjonis me lähenesime asjale konstruktiivselt, rääkides ajakirjanike probleemide lahendamisest, aga dokument, mis täna on laual, sihib pigem seda, et keskenduda propagandale või siis vastupropagandale. See on tupiktee. Demokraatlikus maailmas poliitikud ei suuna meediat, isegi püha eesmärgi nimel, mõelgem selle peale.

Mario Borghezio (ENF). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, il grande rispetto di chiunque abbia a cuore la libertà e la storia e il culto della storia per il sacrificio di coloro che, come ci ha ricordato la relatrice, hanno combattuto per la libertà e contro i tentacoli del comunismo internazionale ai tempi della Guerra fredda, non ci deve però impedire di renderci conto di qualcosa di anomalo in questa relazione, che mette inopinatamente sullo stesso piano la propaganda – perché sicuramente c'è propaganda da parte della Federazione Russa – e le attività di Daesh.

Quindi, semmai, si dovevano fare due relazioni ben distinte, nelle quali parlare di una cosa – e l'avremmo votata – cioè del pericolo della propaganda islamica che viene dappertutto (con il consenso di quelli che hanno sempre minimizzato il pericolo delle moschee e che adesso improvvisamente se ne accorgono).

Per quanto riguarda invece gli inviti a considerare questa relazione una relazione che difende le nostre libertà, io mi domando come mai, da questo Parlamento, quei signori non ci chiedano controlli sulla propaganda delle grandi multinazionali, delle banche e delle lobby, che sono padrone in questo Parlamento e che tutti i giorni fanno propaganda contro gli interessi della nostra gente.

Sandra Kalniete (PPE). – Madam President, I would like to praise Vice-President Mogherini for the great work done by the small team East StratCom in the External Action Service. I would also like to praise Ms Fotyga for her excellent report. I believe that the very small amount of money spent on the work of the team is some of the most efficiently used in the EU budget. However, the strategic communication efforts remain seriously underfunded and understaffed. Countering the hybrid information operations is critical for preserving our democracies, and indeed our Union. I therefore call on Vice-President Mogherini immediately and significantly to increase the resources allocated to this task, particularly to the task of countering the billions of propaganda dollars spent by Putin's agencies.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Godātie kolēģi!

Līdz šim es domāju, ka Eiropas Savienībai ir nelokāma morālā pozīcija, ka pret propagandu var cīnīties ar faktiem un objektivitāti. Kad es ieraudzīju šo ziņojumu, sapratu, ka es esmu maldījies.

Tieši tā izskatās īsta propaganda! Vienā ziņojumā teroristiskas organizācijas apvienošana ar konkrētu valsti ir spilgts propagandas paņēmiens. Galvenais mērķis ir skaidrs – parādīt, ka Krievija un *Daesh* ir teju viens un tas pats.

Vēl viens propagandas paņēmiens ir parādīt, ka problēmas ir tikai vienā valstī. Izņemot *Daesh* un Krieviju, nav minēts neviens cits piemērs, kaut gan ziņojuma nosaukumā ir runa par trešajām pusēm. Vai tas nozīmē, ka visā pasaulē vairs neviens neizmanto propagandu? Es ļoti šaubos.

Līdz ar to par objektīvu un vispusīgu šo ziņojumu nosaukt nevar. Mums tiek piedāvāts nekvalitatīvs propagandas izstrādājums, kas pieņemšanas gadījumā diskreditēs Eiropas Savienību. Un ja Parlaments nobalsos par, tad nākamajā ziņojumā starp tiem, kas izmanto propagandu, mēs droši varam minēt Eiropas Savienību.

Андрей Ковачев (PPE). – Г-жо Председател, г-жо Комисар, в последните години виждаме, за съжаление, агресивни опити да се поставят под съмнение демократичните устои на Европейския съюз и да се подкопае нашето политическо единство. Разпространяват се манипулации, полуистини, откровени лъжи. Използват се Интернет, социалните медии и медийни тролове, информационни и по-точно дезинформационни агенции, които постоянно насаждат омраза към ЕС.

Ще дам два примера от моята страна. В началото на годината няколко сайтове, част от хибридната война срещу ЕС, а те са десетки такива в моята страна, разпространиха информацията, че Европейският съд е забранил и обявил за престъпление кръщаването на деца в църква. Тази седмица докладът, който в момента обсъждаме, стана повод за нова атака срещу Европейския съюз, като подобни медии твърдят, че Европейският парламент готви в последния момент тайна поправка към доклада, която да забрани православието. Това са два класически примера за хибридна информационна война и показват защо Европейският съюз трябва да противодейства на пропагандата и днешният дебат е абсолютно навременен и необходим.

Много съжалявам това, което чух от колегите от Европейските социалисти и демократи, че те ще се въздържат при гласуването. Ако не сме единни по тази тема, ние няма да бъдем и ефективни.

Най-зловещите посегателства срещу свободата на медиите и религиозните свободи в страните от Източна Европа бяха извършени точно от комунистическите режими, които се опитаха да наложат комунизма като държавна религия, следвайки указанията на Кремъл.

Нужно е европейските институции да наблюдават и анализират дезинформационните кампании срещу ЕС. Затова приветствам оперативната група „East StratCom“ в рамките на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), която да анализира и да се противопоставя на насочените срещу ЕС пропаганда и дезинформация. Докладът …

(Председателят прекъсна оратора)

Andi Cristea (S&D). – *(begining of the speech without microphone)* … and honest about is that there will be no successful EU global strategy and European Neighbourhood Policy if we do not have a credible and effective EU strategic communication. If we look at the Russian disinformation warfare in the Eastern Partnership countries – and not only those countries – I think we have sufficient reasons to feel nervous, and if you want to see how propaganda has already translated into political gain, just have a look at the presidential elections in the Republic of Moldova. I believe that we must first address the visibility of what the EU does. If we do not explain our work and our achievements, we only provide fertile ground for propaganda. Less visible means more vulnerable.

Second, we need to work on the framework and the legal deficits that allow propaganda to flourish. This means added funding to support media freedom and pluralism. Third, we must ourselves counterbalance disinformation with impartial and objective information. For this, we need a stronger and reinforced EU Strategic Communication Task Force.

Jaromír Štětina (PPE). – Jsme ve válce. Jsme ve válce s Ruskou federací. Neuvědomujeme si, že slovo může být silnější než raketové systémy nebo stíhací letouny Su-25. Je to hybridní válka, kterou proti nám, proti EU vede Kreml. Je to válka, ve které Kreml vítězí.

Anna Fotyga se rozhodla proti ruské nepřátelské propagandě zaujmout silný obranný postoj. V její zprávě se jasně deklaruje, že ruská strategická komunikace je součástí rozvratné kampaně. Rád bych Vás upozornil, paní vysoká komisařko, že Vaše obrana v této informační válce je slabá a neefektivní a nejen to, myslím si, že je také trestuhodně podfinancovaná. Jak chcete, paní komisařko, vzdorovat se svým nepatrným týmem milionům dolarů, kterými ruské tajné služby financují agentury, jako jsou např. Russia Today nebo Sputnik? Vzpamatujme se, dámy a pánové, prohrát tuto informační válku znamená začátek konce EU.

Tunne Kelam (PPE). – Madam President, I am happy that Madam Mogherini started her speech with an idea from my draft, namely the 'post-truth era', where the line between what is false and what is true is being deliberately blurred. This report brings home the alarming fact that, parallel to Daesh, the Russian leadership is engaged in a full-scale disinformation and propaganda war to undermine the EU democratic narrative and to separate Europe from its main democratic ally. And may I say that the irritation shown in this Hemicycle by the far left and far right is proving that Madam Mogherini's message has reached its targets. It is working. The EU, its institutions and Member States now need to recognise that information warfare is in full swing and requires immediate widespread and comprehensive reforms, and I would like also to support the idea that East StratCom needs a serious boost in its financing and role.

Die Präsidentin. – *(Die Präsidentin spricht ohne Mikrofon)*…… mehr Rednerinnen und Redner auf der *Catch-the-eye*-Liste, als ich aufgrund der fortgeschrittenen Zeit nehmen kann. Ich werde von jeder Fraktion, wo sich jemand gemeldet hat, eine Person zu Wort kommen lassen.

Catch-the-eye-Verfahren

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Madam President, tonight we are discussing how vulnerable democracies are – or could be – in the age of networks and networking, freedom of speech and the right to information. This is a timely and extremely important report, Ms Fotyga; thank you very much.

According to many experts, the Baltic States are expected to be the next hotspot for Russian information warfare. We, in the Baltics, have a substantial Russian media presence that has long targeted Russian-speaking audiences with false narratives and propaganda. Simultaneously, this propaganda tends to stoke anxiety among Lithuanian audiences over the country's perceived security and economic weaknesses. Finally, the work of StratCom is of high value, and cooperation among Member States' intelligence services should be enhanced, though it should not mean that the autonomy of national intelligence services is lost.

Julie Ward (S&D). – Madam President, as a member of the Culture and Education Committee, I believe that support for independent media and promotion of the freedom of the press, recognising the role of education and media literacy and the need for putting in place a strategic cultural diplomacy platform at EU level must be the pillars of EU actions aiming at countering propaganda. Supporting freedom of press and independent media must, in my view, include actions of support for imprisoned and persecuted journalists and human rights activists. On top of promoting media literacy and critical thinking, which are really the keys to many of the challenges we are facing, we need further regulation of hate speech online, including a greater collaboration with online platforms and social media. Finally – and most importantly for me – I want to emphasise further the role of intercultural dialogue, people-to-people contacts and encouraging the EU communication strategy to include local populations and civil society.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospođo predsjednice, kolegica Fotyga sjajno je prepoznala sve oblike propagandnog rata koji se vodi protiv Europe i Zapada općenito. Danas je lakše nego ikada plasirati lažne vijesti ili iskrivljene informacije koje potom u nekoliko sekundi obiđu svijet i privuku pozornost milijuna ljudi.

Bojim se da nema univerzalnog lijeka koji bi u ovo vrijeme procvata informacijskih tehnologija uspio učinkovito suzbiti neprijateljsku propagandu. Najsigurniji korak u pravom smjeru svakako je povećanje transparetnosti europskih institucija i vlada država članica, otvoreno partnerstvo među članicama bez fige u džepu i donošenje odluka važnih za živote građana što bliže njima kako bi bile podložnije njihovoj kontroli.

Propaganda protiv Europe i Zapada pada na plodno tlo jer građani sve manje vjeruju onima koji ih vode i za njih donose važne odluke. Ponovna izgradnja tog povjerenja najučinkovitiji je način borbe protiv propagande.

Kateřina Konečná (GUE/NGL). – Jako už tolikrát v minulosti se vůbec nevěnujeme tomu podstatnému. Problém je přeci v tom, že občané EU mají čím dál menší důvěru v evropské instituce, protože se nedomnívají, že jim evropský projekt přináší užitek. Často řeší velmi složité osobní a rodinné socio-ekonomické problémy a ano, jsou proto náchylní k anti evropským náladám.

Co tedy řešit raději než propagandu? To jak našim občanům opravdu pomoci. Co takhle zkusit je více zatáhnout do rozhodovacího procesu, reflektovat jejich témata a starosti? V posledních letech jim ukazujeme jen to, že bohatší se stávají bohatšími a že předsedové Komise mají luxusní místa v byznysu po tom, co odejdou z vrcholných funkcí EU. Občané takovou Evropu nechtějí. My jim nedáváme alternativu, po které tak zoufale volají.

Poslední věc, věřme lidem. Oni vědí, co čtou, a vědí, jak s tím pracovat. Lidé nejsou hloupí, hloupí jsou ti, kteří se zabývají tématy, které jim rozhodně v životě nepomůžou.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Thank you Madam President. In my opinion, all red lines are crossed in the texts under discussion here. The enormous number of resolutions adopted by this Parliament critical of Russia and the Russian people has remained in my memory. But a resolution so offensive in both form and content is a new development for the European Parliament. The very principle of freedom of expression and information is challenged in this resolution. Russia is accused of – and I quote – 'aggressively employing a wide range of tools and instruments, such as think tanks and special foundations […], special authorities […] multilingual TV stations […]' – end of quote. But every state has its think tanks, special foundations, special authorities dealing with compatriots living abroad, and its TV stations.

It is impossible to understand what happens if you watch only channels like CNN, BBC, Euronews, TDF and France24. For example, the coverage by those channels of events in Aleppo and Mosul is based on evident double standards, so the Russia Today channel effectively contributes to the principle of media pluralism.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η προπαγάνδα είναι μία δραστηριότητα η οποία έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα και εφαρμόζεται ακόμη και σήμερα. Οι αρχές και οι στόχοι της ισχύουν ακόμη και σήμερα. Όμως στη σημερινή εποχή, κατά την οποία η δυνατότητα πρόσβασης του κόσμου σε μέσα ενημερώσεως είναι μεγάλη, πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στην αντιμετώπιση της οποιασδήποτε εχθρικής προπαγάνδας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να λέει στους λαούς της την αλήθεια. Δεν είναι δυνατόν να βάζει στο ίδιο επίπεδο την προπαγάνδα της Ρωσίας και εκείνη του ISIS και να περιμένει να γίνει αυτό αποδεκτό από τον κόσμο. Δεν είναι δυνατόν να στοχοποιεί ομάδες ή πολιτικά κόμματα στις διάφορες χώρες και να περιμένει να μην κατηγορηθεί ως αντιδημοκρατική.

Όσα χρήματα και αν δώσουμε, όση προσπάθεια και αν καταβάλουμε, όσους δημοσιογράφους και αν προσλάβουμε, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε τίποτε, εάν προηγουμένως δεν φροντίσουμε να περάσουμε, κυρίως, στους νέους τις αρχές επάνω στις οποίες στηρίχθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτως ώστε να τους κάνουμε άτρωτους από την προπαγάνδα του ISIS.

(Ende des Catch-the-eye-Verfahrens)

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Madam President, I would like, also on behalf of High Representative and Vice-President Mogherini, to thank this House again for its support. We are all in the process of developing our capacity to communicate in a more strategic and more focused way. To do this we need to work together across all institutions and in partnership with Member States so that our messaging on what we are doing within the European Union and externally strikes a deeper resonance.

Anna Elżbieta Fotyga, *rapporteur*. – Madam President, in the course of its preparation this report was also the target of hostile propaganda. I would like to thank Madam Mogherini and the whole team of East StratCom for their work in this respect, as well as the European Endowment for Democracy and the secretariat of the Committee on Foreign Affairs for their contributions. Last, but absolutely not least, I wish to thank my personal co-workers and excellent shadow rapporteurs for their contributions and ability to strike a consensus, making a very valuable contribution to this report.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Mittwoch, 23. November 2016, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Izvješće gđe Fotyga o propagandi ISIS-a i Rusije protiv EU-a je kontraproduktivan materijal. Nedopustivo je izjednačavati ISIS i Rusiju neovisno o temi. Nedvojbeno je da i ISIS i Rusija koriste mnoge propagandne kanale kako bi naštetili EU-u, državama članicama i pojedincima, ali njihovo izjednačavanje i u toj situaciji je politički potpuno neprihvatljivo.

Dodatno, naši odnosi prema ISIS-u i Rusiji moraju biti potpuno različiti. ISIS je teroristička tvorevina koja ugrožava veliki dio čovječanstva i utječe direktno na mnoge negativne pojave u svijetu i samom EU-u. Oni okrutno upravljaju tzv. Islamskom državom i potiču terorizam u Europi. S druge stane, Rusija je stalna članica Vijeća sigurnosti UN-a te s ogromnim utjecajem i snagom koju svi respektiraju. Uporno tvrdim da bi se trenutne odnose EU-a i Rusije trebalo mijenjati i graditi ih na partnerstvu i suradnji u obostranom interesu.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório mais não é do que um elemento do aprofundamento do caráter reacionário e antidemocrático da União Europeia. Partindo de valores que diz defender, alarga o seu âmbito às liberdades de comunicação, informação e expressão, valores que as políticas da União Europeia contrariam e comprometem, de que é o mais crasso exemplo a crise humanitária dos refugiados. Seriam muitos os exemplos e, de resto, nem seria preciso sair desta casa para os dar.

Segue-se uma estratégia de vitimização a que não falta uma retórica anticomunista retrógrada e bafienta. A UE é vítima de uma poderosa ofensiva mediática, diz-se, comprometendo a sua integridade – argumentos usados para avançar para a limitação e mais controlo dos meios de comunicação social, da Internet, de programas escolares e até de partidos políticos.

Absolutiza-se como verdadeira a informação da UE, distinguindo propaganda e crítica, balizando o que é a crítica aceitável. Abrem-se, assim, as portas da censura, que tantas páginas negras escreveu em solo europeu. Práticas dignas de regimes autoritários e ditatoriais.

Alfred Sant (S&D), *in writing*. – The EU needs a clear information policy. It already disposes of huge soft power. Otherwise, why would irregular immigrants and refugees wish to reach its territories to live and find refuge there? The European Union is now finding that its presence, policies and achievements are being countered by manipulative propaganda programmes. However, the best way to counter them is not by developing similar mechanisms, even if we wrap them in highly virtuous declarations of intent. Even less should they be meant to contain the aims of this or that power, no matter how antagonistic it may seem to have become. This is especially so given the fact that the EU's soft power is still very effective.

What we need is a sober assessment of the current scope and reach of the EU's soft power, not least in its impact on societies outside the EU, and in whether it is projecting distorted images of the European reality. Secondly we need a revamp carried out in good faith of the EU's information and dissemination policies that projects a no-holds-barred view of the European reality, both for internal and external consumption. This report does not provide adequate basis for such an exercise.

17. Establishing a Skills Guarantee (debate)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission über die Einführung einer Kompetenzgarantie von Thomas Händel im Namen des Ausschusses für Beschäftigung und soziale Angelegenheiten (O-000133/2016 – B8-1808/2016) (2016/2799(RSP)).

Marita Ulvskog, *deputising for the author.* – Madam President, in an increasingly digitalised world, less-qualified persons have reduced employment opportunities, are more vulnerable to long-term unemployment and have more difficulties in participating fully in society. According to the OECD, having a high proportion of adults with low proficiency in basic and digital skills is linked with lower levels of productivity and lower prospects for growth and competitiveness. This is detrimental to the individuals concerned and also costly to the economy and society as a whole.

Nevertheless, the development of new ways of working and future-oriented sectors has a key role in relation to the types of skills needed. Skills mismatches and skills shortages can negatively affect not only productivity and growth but also the social situation within and across Member States.

The Commission proposal recommended that Member States build on existing initiatives or policies and set up a Skills Guarantee, allowing those who have left the education system without completing upper secondary education or equivalent, and who are not eligible for support under the Youth Guarantee, to access upskilling pathways. Against this background, I have a number of questions for the Commission.

The Commission calls on Member States to draw up, within one year of the adoption of the proposal, an action plan for implementation. Has the Commission proposed a mechanism or a body to support them in the preparation and monitoring of this plan?

Various stakeholders should be associated in the preparation of the plan: how will Member States be encouraged to involve civil society, education providers, trade unions, employers, businesses and industry in the decision-making process?

Does the Commission believe it is possible to cover this initiative without additional funding? The use of different EU funds, like the European Social Fund and Erasmus Plus, has been mentioned. Does the Commission envisage the introduction of appropriate procedures to enable the combination of different funds without creating red tape?

What strategy will the Commission use for the involvement of Member States in this non-legally-binding initiative?

Lastly, one of the main reasons for illiteracy is school drop-out. How does the Commission envisage tackling this issue through its recommendation?

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Madam President, the figures on adult skills levels in the Union are striking. For both economic and social reasons, we urgently need to act. Weak reading and writing is a problem for one fifth of European adults, while another quarter has difficulty with numeracy, and – even in this digital age – up to 40% of adults have low or no digital skills. They are effectively cut off from the digital age, unable to find information online or to buy a train ticket on the web, for example. Because of their low skills levels, their chance to have a job is lowered, their income is lower and their livelihood and health are at risk. This is why we must show our determination to help the most vulnerable in society. They need a strong foundation of basic skills and the opportunity for a true second chance. This is why we propose the Skills Guarantee, a skills guarantee for adults to develop their basic skills and progress towards higher qualifications. At the heart of this initiative is the idea that adults need flexible pathways which allow them to combine learning with their other – sometimes complex – responsibilities.

I welcome the fact that, yesterday, ministers reached a political agreement on the Commission proposal – and this in less than 6 months. I regret, however, that our proposed title has been diluted by the Council, which decided to call this now Upskilling Pathways: New Opportunities for Adults. The core elements of our proposal have been preserved. As you know, these are built on three practical steps and a strong partnership approach.

Turning to the questions you raise on the action plan for the implementation, our original proposal required each Member State to draw up a detailed action plan for implementing the recommendation. During the negotiations in the Council, this was replaced with a more general text, but also invited Member States to outline appropriate measures for implementation at national level by mid-2018 at the latest. I hope that Member States will attach the appropriate importance to its implementation. We stand ready to support them and will take stock of national implementing measures by the end of 2018. The Advisory Committee on Vocational Training will work with the Commission to follow up this initiative, and this tripartite body brings together government and social partners and representatives from all Member States.

Regarding funding, as you know, the provision of basic skills is – and remains – a national competence and should be funded first and foremost by national sources. This should be prioritised in national budgets. The recommendation does not require Member States to start from scratch; our proposal builds on their existing policy and practices. The Commission has made clear from the start that there is no additional EU funding. Nevertheless, considerable EU funds are already available for use by Member States on education and training, employment and social inclusion. We have EUR 27 billion of ESF funding that will be invested in education, training skills and lifelong learning from 2014 to 2020. In addition, EUR 21 billion is available for social inclusion, and EUR 30 billion for sustainable and high-quality employment, which can also support the integration of people with low skills.

I also want to use the opportunity to thank Parliament for having defended so effectively the budget increase of the Erasmus+ programme for 2017, as well as the youth employment initiative. It demonstrates that political priorities are not only based on words: to make a real change, policies need to be transformed into concrete actions and be supported by adequate funding. In fact, most Member States have already prioritised low-skilled adults in their ESF operational programmes, including supporting adult learning in libraries, in community centres, and, among others, on the factory floor.

Regarding the Commission's strategy to involve Member States, at European level there is already a forum that can follow up the initiative, as mentioned already: the tripartite Advisory Committee on Vocational Training. The adult learning strengths of the Erasmus+ programme will support suitable projects on peer learning between Member States. We will work closely with Member States in supporting as needed ESF interventions targeting low-skilled people. We will also continue through the European semester to emphasise the importance of upskilling and reskilling adults. As you remember, in 2016 not less than 10 Member States received country-specific recommendations in this area. Education, training and skills will continue to be covered in the detailed report on each country and therefore provide a regular opportunity for the Commission to highlight the issues raised by this initiative, whether or not they lead to a country-specific recommendation.

Regarding literacy as a reason for school dropout, this initiative complements the extensive work carried out by the Commission together with Member States and stakeholders to prevent early leaving from education and training. As you know, we aim to reach the European benchmark of 10% or less of early leavers from education and training by 2020. We are already supporting mutual learning among Member States and improving the evidence base, thanks to the expertise of Cedefop and Eurydice.

This new recommendation focuses on addressing the consequences of early leaving by providing a second chance to adults who were failed in previous decades and left school without acquiring a sound level of basic skills or qualifications. This must be part, too, of our shared commitment to fight inequalities in society, to combat poverty and to help break the cycle of inter-generational poverty, including by giving parents opportunities to improve their skills.

The adoption by the Council of this recommendation and the agreement reached yesterday is just the first step. Now the main challenge is translating this political commitment and ambition into concrete measures for citizens which make a difference in their lives. We are ready to work together to make this happen.

Die Präsidentin. – Bevor ich nun zu den Rednern und Rednerinnen der Fraktionen komme, möchte ich nur ankündigen, dass ich ab jetzt zu diesem Tagesordnungspunkt und auch bei den letzten zweien, die noch anstehen, keine *Catch-the-eye*-Meldungen mehr nehme. Wir sind jetzt schon sehr spät in der Zeit. Wir werden etwa bis Mitternacht hier sein. Ich möchte das jetzt schon ankündigen.

Wenn Sie einen Beitrag schriftlich abliefern können, dann können Sie das machen. Er darf nur nicht mehr als 200 Worte haben.

Csaba Sógor, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, the world of work is rapidly changing before our eyes. Large shifts in trade patterns and technology and the increasing sophistication of industry, as well as the overall decline of industrial employment, are having profound effects on Europe's working population. Jobs, often elementary in nature, are ever fewer, and jobs of low qualification are becoming more and more demanding. With the decline of traditional manufacturing in many places in Europe, low-skilled workers are the ones who tend to lose out. It does not help that more than a quarter of EU citizens aged between 25 and 64 have not gone beyond lower secondary education and, as the OECD survey of adult skills shows, a similar share of people perform at the lowest level in literacy, numeracy and problem-solving skills.

This is why I welcome the Commission initiative on the skills guarantee, because of all the initiatives put forward in the new skills agenda it deals with the most vulnerable people within the labour market, and I believe that, if properly implemented, it could help deal with long-term unemployment too. What I would like to know from the Commission is how it plans to ensure that, when implementing the programme, Member States target systematic measures that address the specific needs and issues they are faced with and base their programmes on well thought-out strategies instead of financing ad-hoc measures which have a lot less of an impact.

Emilian Pavel, *în numele grupului S&D*. – Aproximativ 70 de milioane de europeni, adică aproape toată populația Franței, nu dețin în acest moment noțiuni elementare de scris, citit sau calculat. Despre abilitățile digitale am auzit mai înainte. Această realitate este extrem de îngrijorătoare și simt că statele membre nu sunt în totalitate conștiente de acest lucru. Această populație imensă, și nu doar ei, cu vârste de peste 25 de ani, se află într-un risc permanent de șomaj, sărăcie și excluziune. Ei trebuie sprijiniți urgent.

Din acest motiv, susțin inițiativa dumneavoastră și a Comisiei Europene. Sunt conștient de faptul că această inițiativă nu a fost primită cu același entuziasm de către toate instituțiile europene sau de către toate statele membre. Cred că acest lucru se datorează înțelegerii greșite a scopului acestei recomandări. Ea își dorește, de fapt, să ofere o susținere și ghidare suplimentară statelor membre în îmbunătățirea sau, în unele cazuri, chiar în stabilirea strategiilor naționale pentru dezvoltarea competențelor de bază necesare pieței forței de muncă. În ciuda dificultăților ridicate de faptul că acest program nu este obligatoriu pentru statele membre și în lipsa alocării de fonduri europene suplimentare, mă bucură faptul că, ieri, Consiliul European a căzut la un acord cu privire la această recomandare.

În urma evaluării primite, Comisia Europeană trebuie acum să reevalueze strategia de implementare, iar, din punctul meu de vedere, ea trebuie să asigure cel puțin trei lucruri. În primul rând, toate părțile interesate din societate, din sectorul public, dar și din cel privat, trebuie să se implice în implementarea acestei strategii. În al doilea rând, Comisia trebuie să ofere o bună pregătire guvernelor statelor membre în accesarea și interconectarea fondurilor europene existente. Nu în ultimul rând, Comisia Europeană, alături de statele membre, trebuie să identifice cele mai bune modalități de informare a persoanelor vizate, pentru că, deseori, acestea nu au acces la informația necesară și, de fapt, la informația destinată lor.

Această inițiativă poate fi extrem de utilă tuturor statelor membre, inclusiv țării mele, România, și consider că, după o criză economică atât de dureroasă, oamenii au nevoie de o garanție în plus, de siguranță și de noi oportunități.

Jana Žitňanská, *za skupinu ECR* – Hoci Slovensko patrí medzi štáty Európskej únie s relatívne nízkym počtom žiakov, ktorí predčasne ukončia vzdelávanie, trend je však na rozdiel od iných krajín Únie stúpajúci a to nie je dobrá správa. Lebo ľudia bez ukončeného stredoškolského vzdelania patria medzi najohrozenejšie skupiny. Na Slovensku len 34 % z nich sa dokáže zamestnať, a preto musíme nastaviť podmienky vzdelávacieho systému tak, aby aj títo ľudia mali možnosť získať kvalifikáciu a zručnosti v druhošancovom vzdelávaní. Záruka získania zručnosti by mala nadviazať na záruku pre mladých, ktorej potenciál sme, žiaľ, zatiaľ na Slovensku neboli schopní naplno využiť. Dúfam preto, že aj na základe dobrých skúseností z iných členských krajín, ako aj odporúčaní Komisie záruka zručností prinesie hmatateľnejšie výsledky. Lebo za každým jedným číslom štatistiky o počte žiakov, ktorí predčasne ukončia školskú dochádzku, je osud konkrétneho človeka a každý má právo na druhú šancu.

Renate Weber, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, the European labour market faces challenges like never before. In a digitalised world, the skills demand is constantly shifting towards new jobs, making low skilled jobs as well as traditional jobs obsolete, outlining the flaws of the educational system and leaving a big segment of the workforce unemployed. The Commission proposal considers that something must be done for those with low proficiency in basic skills, literacy and numeracy and digital skills and recommends a set of policies and initiatives to support them. The proposal limits itself, however, to addressing only the effects of a wider problem without questioning why these individuals lack basic skills. Is school drop-out one of the reasons? Is poverty a possible answer? I would welcome more Commission research into the causes of this lack of skills, be they poverty, unsustainability of educational systems or the need for mentality change, rather than seeing that the EU is once again focusing on patching up only the damaging effects of a problem. If this phenomenon is not tackled appropriately, the number of people without basic skills will simply repeat itself. Therefore, I urge the Commission to have a holistic vision towards the labour market and address its issues with strategies aimed at repairing its faults.

Lynn Boylan, *on behalf of the GUE/NGL Group*. – Madam President, the skills guarantee intends to target those people who are most in need of training and upskilling or who have a low proficiency in basic literacy and numeracy and digital skills, and there is a definite need for training and upskilling for those who, for whatever reason, have difficulty with literacy, numeracy or digital skills. The skills guarantee, when established, must seek to do that in a holistic manner so that not only do these people develop and hone new skills, but so that they also become critical, confident and independent individuals and achieve their full potential. It is also important that the skills guarantee involves civil society, education providers and trade unions in order for it to be successful, as these are the organisations that know how to reach out to the people who will benefit the most from upskilling pathways.

But to conclude on a slightly less positive note, the skills guarantee comes under the new skills agenda, which is a Commission initiative that seeks to get European educational institutions to do the bidding of private interests, creating insecurity in the labour market while calling it 'flexibility', and compromising education systems with demands of private industry interests. It is imperative that the skills guarantee does not follow the trend of submissively adapting education and training to the labour market.

Dominique Bilde, *au nom du groupe ENF*. – Madame la Présidente, en tant que membre de la commission de la culture et de l'éducation, je ne peux que me réjouir que le problème majeur de l'acquisition des savoirs fondamentaux soit évoqué. Ses conséquences sur l'emploi des jeunes sont particulièrement désastreuses. En effet, je l'ai rappelé dans de nombreux amendements en commission, les indicateurs du rapport «Regards sur l'éducation 2015» démontrent qu'un individu ayant de bonnes compétences en lecture et en écriture aura 4,2 fois plus de chances de trouver un emploi qu'un individu ayant de faibles compétences dans ce domaine.

À l'heure où de nombreux pseudo-pédagogistes veulent faire l'impasse sur ces connaissances de base que sont la lecture, l'écriture et les mathématiques au profit de matières parfois nébuleuses, il est bon d'en reconnaître le caractère incontournable.

Cependant, dans cette question orale, il semble que mes collègues soient à nouveau pris d'amnésie et oublient l'article 6 du TFUE, lequel laisse aux États membres la compétence en matière d'éducation et de formation. Une fois n'est pas coutume, la Commission, en suggérant aux États membres de se fonder sur des initiatives politiques existantes au niveau national, semble vouloir être raisonnable. J'invite mes collègues à faire de même.

David Casa (PPE). – Anke jiena bħal ta' qabli nilqa' din il-proposta, li naturalment qed tassigura li l-investiment fl-edukazzjoni huwa wieħed mill-objettivi tal-politika ta' koeżjoni Ewropea. U allura jiena naħseb li dan m'għandux jikkonsisti biss f'riallokazzjoni ta' fondi minn linji ta' bażit oħrajn bħalma huwa, pereżempju, il-Fond Soċjali Ewropew, għaliex dawn il-fondi naħseb li għandhom ikunu ppreżervati. Għandu jiġi nnotat illi l-proċedura kollha li jħalltu fondi differenti sabiex jintlaħqu r-rekwiżiti ta' din ir-rakkomandazzjoni jafu jkunu diffiċili u burokratiċi.

U allura nixtieq nerġa' nsaqsi lill-Kummissjoni b'liema mod ser tinkoraġġixxi lill-pajjiżi membri sabiex jużaw dawn il-fondi differenti u fl-istess ħin nassiguraw li l-proċedura ma tkunx kumplikata ħafna? Aħna konxji wkoll li mhux kull pajjiż membru għandu l-istess riżorsi. U allura, iva, il-Kummissjoni tista' tgħin u għandha tibda proċess biex tgħin lill-pajjiżi membri sabiex dawn ikunu f'pożizzjoni li jistgħu jużaw ir-riżorsi umani b'mod aħjar u biex b'hekk ikunu jistgħu jimplementaw dan l-eżerċizzju b'mod aħjar u b' suċċess.

Fl-aħħar nett, nixtieq nappella lill-pajjiżi membri sabiex jaħdmu ħalli jimplimentaw din ir-rakkomandazzjoni fl-interess taċ-ċittadini kollha tagħhom.

Marita Ulvskog (S&D). – Fru talman! Jag vill också tacka kommissionär Thyssen för tydligheten. Detta är absolut en nationell uppgift. Det är en andra chans för unga vuxna och äldre vuxna. Det finns pengar på EU-nivå i form av Erasmus+ men också på andra håll. Jag hoppas verkligen att vi kan använda dessa pengar på ett vettigt sätt, eftersom det är bra för oss alla. Vi lever i en tid och ett samhälle som nästan håller på att gå sönder. Det finns så många rädda och olyckliga och outnyttjade människor. Det tycker jag egentligen att dessa förslag handlar om, nämligen att få en chans att utvecklas som människa och bli medborgare och bli någon som är med i samhället.

Jag tycker därför att det ska bli väldigt spännande att få jobba med denna kompetensgaranti, med dessa chanser, under den tid vi har framför oss under resten av mandatperioden.

Die Präsidentin. – Vielleicht kurz zur Erklärung, warum Frau Ulvskog jetzt noch einmal gesprochen hat: Ursprünglich war jemand anders als Verfasserin/Verfasser gedacht. Frau Ulvskog ist für diese Person eingesprungen, stand aber selbst auf der Liste. Insofern hatte sie jetzt noch einmal für eine Minute das Wort.

Zdzisław Krasnodębski (ECR). – Komisja podaje, że około 70 milionów Europejczyków – tak, 70 milionów Europejczyków – posiada niewystarczające umiejętności czytania, pisania i liczenia, a 40 % ludności Unii nie posiada wystarczających umiejętności cyfrowych. To porażające dane. Gdybyśmy zastosowali bardziej wyśrubowane kryteria, zbadali na przykład funkcjonalny analfabetyzm, wynik byłby jeszcze bardziej przerażający. Nawet studenci uniwersytetu mają kłopoty ze zrozumieniem bardziej złożonych tekstów prasowych, nie mówiąc już o klasycznych tekstach literackich czy filozoficznych.

Mam jednak wątpliwości, czy kolejny program unijny, kolejna gwarancja, kolejny *framework*, nawet z dodatkowym budżetem, jest w stanie naprawić tę sytuację. Czy nie jest tak, że potrzeba raczej przemyślenia dotychczasowych strategii edukacyjnych, że potrzeba powrotu do starych sprawdzonych metod alfabetyzacji społeczeństwa i metod edukacyjnych, odbudowy kultury książki, niezbywalnej także w epoce cyfryzacji?

João Pimenta Lopes (GUE/NGL). – Senhora Presidente, os baixos índices de qualificações estão intrinsecamente ligados a questões relacionadas com o condicionamento e a limitação de direitos sociais, educativos e culturais.

Não se desligam de opções políticas de fundo, as mesmas que promovem a desregulamentação e a precarização no trabalho, e que têm, entre outras consequências, o aumento de desigualdades, a exclusão social e a pobreza permanente.

Valorizamos iniciativas que permitam o aumento dos níveis de competências a quem abandonou ou foi forçado a abandonar o sistema educativo em qualquer nível, devendo envolver a sociedade civil, as autoridades educativas e os sindicatos.

Só assim será possível garantir dinâmicas de formação profissional que não sejam um mero remendo social, que vise manipular e mascarar níveis reais de desemprego, desligadas das necessidades dos trabalhadores e das necessidades laborais de determinada região.

Dinâmicas que exigem e só poderão ser verdadeiramente concretizadas se acompanhadas de políticas sociais alicerçadas na regulação e proteção laboral, na defesa da contratação coletiva, no aumento de salários e no combate à precariedade.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – Madame la Présidente, je soutiens avec enthousiasme cet établissement d'une garantie pour les compétences, parce que c'est une notion éminemment moderne qui doit s'adapter à toute l'évolution des métiers.

Il faut aujourd'hui que chacun ait droit à un enrichissement de son arbre de compétences, parce que les métiers évoluent et que nous devons adapter chaque salarié, chaque jeune aux nouvelles compétences dont nous avons besoin dans l'entreprise et dont nous allons avoir besoin, car l'ensemble de la pyramide de l'emploi va bouger. Ce n'est pas par la formation initiale ni par les diplômes, mais uniquement par l'évolution des compétences – cet enrichissement personnel – que nous allons pouvoir suivre cet immense mouvement et éviter que certains tombent dans le chômage.

Mais j'aimerais ajouter qu'il y a un autre avantage extrêmement important. Je voudrais vous parler de ce qui se passe dans la carrière des femmes. Ces dernières ont souvent des trous dans leur carrière, parce qu'elles s'arrêtent pour s'occuper d'enfants, d'enfants jeunes, d'enfants handicapés, de parents âgés et alors, que se passe-t-il? Elles ont un retard de carrière qui conduit à un appauvrissement des femmes.

Grâce à la garantie des compétences tout au long de la vie, nous pouvons selon moi reconstruire des curriculums vitæ, et il faut que nous ayons cette volonté de suivre la modernité. J'engage par conséquent les États membres dans cette voie.

Agnes Jongerius (S&D). – Het is van levensgroot belang dat de EU voorop blijft lopen als het aankomt op educatie, vaardigheden en innovatie. Zeker in een wereld van verregaande globalisering en technologisering. Daarnaast moet die vaardighedengarantie ook een instrument voor convergentie zijn. Als rapporteur voor de herziening van de detacheringsrichtlijn kom ik immers veel in Oost-Europa, waar mijn collega's en vrienden de noodzaak van de herziening snappen, maar bang zijn om verder achterop te raken, terwijl juist in deze landen het gebrek aan vaardigheden een groot probleem is. Laten we deze vaardighedengarantie dan ook gebruiken om met zekerheden voor voldoende middelen, fondsen en inzet boven alles deze kwetsbare maar potentieel zeer rijke landen een grote steun in de rug te geven.

Sven Schulze (PPE). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, sehr geehrte Damen und Herren! Heute sprechen wir über einen Teil der Agenda für neue Kompetenzen, die sogenannte Kompetenzgarantie. Hierzu möchte ich zwei Anmerkungen machen. Erstens: Die Kommission macht damit einen Vorschlag, der sicherlich sinnvoll und auch unterstützenswert ist, nämlich Menschen mit niedriger oder gar keiner Ausbildung in den Arbeitsmarkt und damit in die Gesellschaft zu integrieren. Problematisch finde ich aber den Kostenaspekt bei diesem Vorschlag. Denn die Kommission macht hier Vorschläge, die andere zu bezahlen haben, nämlich die Mitgliedstaaten. Diese müssen die Vorschläge bezahlen, und sie unterliegen bekanntlich vereinbarten Ausgabenbeschränkungen, beispielsweise durch den Wachstums- und Stabilitätspakt. Im Vorschlag der Kommission liest man dazu lediglich, dass die angenommenen Ausgaben mit dem Wachstums- und Stabilitätspakt konform gehen, ohne dass erklärt wird, wie. Dazu hätte ich gern ein paar Informationen durch die Kommission.

Und auch auf einen weiteren Punkt möchte ich hinweisen: Wir sollten vorsichtiger sein, welchen Namen wir unseren politischen Initiativen geben. Zurzeit wird aus meiner Sicht das Wort Garantie inflationär benutzt. Wir haben eine Jugendgarantie, nun eine Kompetenzgarantie, manche fordern gar eine Kindergarantie. Aus meiner Sicht wecken wir mit solchen Begriffen zu große Hoffnungen in der Bevölkerung und schaffen Frustration und Europamüdigkeit, wenn wir nicht liefern können, beispielsweise bei der Kompetenzgarantie. Sie birgt die Gefahr, falsche Hoffnungen zu wecken. Erfolgreiche Bildung kann niemand garantieren, und bessere Bildung führt nicht automatisch zu einem Arbeitsplatz.

Brando Benifei (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la garanzia per le competenze è certamente una buona idea, perché parte dall'identificazione di un problema molto serio e allo stesso tempo molto pratico.

Le nostre società stanno cambiando a un ritmo elevatissimo, spinte dalla globalizzazione e dall'evoluzione delle nuove tecnologie. Questo fenomeno, che sta spiazzando la politica, che fatica a governarlo, si sta tramutando in maniera evidente in uno spiazzamento anche della forza lavoro, non solo in termini delle competenze necessarie per svolgere nuove tipologie di impiego, ma anche nel campo dei diritti e dei rapporti lavorativi.

Non c'è dubbio che ci sia una profonda esigenza di dare oggi delle garanzie ai lavoratori e agli aspiranti tali e l'interrogazione della commissione per l'occupazione cerca di capire meglio che tipo di garanzia la Commissione europea avrebbe in mente, quali e quante risorse utilizzare per farla funzionare, quale strategia adottare per renderla efficace e flessibile, ma anche vincolante nell'Unione e nei suoi Stati membri.

Vorrei sinceramente vedere un impegno reale in questo strumento, che si pone come obiettivo quello di valorizzare le persone, garantendo un livello minimo di competenze per tutti usando al meglio i fondi europei.

Anne Sander (PPE). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, 70 millions d'Européens n'atteignent pas un niveau de base en lecture et en écriture. Dans le même temps, 40 % des employeurs ne parviennent pas à combler leurs postes vacants parce qu'ils ne parviennent pas à trouver les compétences nécessaires. Une réflexion sur l'adéquation de nos formations est donc primordiale.

Aujourd'hui, l'objectif de la garantie pour les compétences est de faire en sorte qu'un maximum d'adultes peu qualifiés acquièrent au moins les compétences de base en lecture, écriture, calcul et numérique indispensables pour trouver un travail.

Pour que cette garantie puisse être efficace, l'accent doit être mis sur deux éléments importants, de mon point de vue. D'abord, il faut pouvoir identifier les personnes qui ne disposent pas des compétences et, dans ce domaine, beaucoup de tabous existent encore et parfois les gens qui ne savent ni lire ni écrire préfèrent le cacher. Il faut donc faire évoluer les mentalités et lever les inhibitions. Il faut également cibler les zones et les groupes les plus défavorisés. Enfin, il faut inciter les petites et les moyennes entreprises à s'engager dans l'alternance dans la formation continue.

Il faut surtout sortir d'une logique qui se focalise sur les diplômes pour entrer enfin dans une logique de valorisation des compétences, entrer dans la modernité, comme l'a suggéré ma collègue, Mme Morin-Chartier.

Julie Ward (S&D). – Madam President, I welcome the creation of a Skills Guarantee as part of a lifelong learning approach and would like to emphasise some elements. We need to prepare learners of all ages and from all backgrounds so that they can be ready for a fast-changing, complex and hyper-connected world, ready for jobs and competences that do not even exist yet. That is why it is key to ensure that learners are equipped with transferable skills, among which media literacy and curiosity, critical and creative thinking and entrepreneurship are key. We must also equip learners with the necessary skills for a more open, sustainable and inclusive society. We therefore need to invest in their social skills, and in particular their intercultural skills. On top of guaranteeing a minimum level of literacy, numeracy and digital skills for all, those are the skills that we must invest in for learners to become not only fit for the labour market, but also true problem-solvers and responsible and active citizens.

Michaela Šojdrová (PPE). – Oceňuji, že Komise přichází s důležitým opatřením na posílení lidského kapitálu, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti. Také děkuji za informaci, že Rada tento váš návrh přijala.

Přestože vzdělání je plně v kompetenci členských států, je třeba, aby také na evropské úrovni reagovaly evropské instituce, abychom reagovali na to, že skutečně až 25 % dospělých nemá ani minimum úrovně čtenářské gramotnosti, matematické gramotnosti a digitálních dovedností. Že je tu 65 milionů obyvatel, kteří nedokončili ani sekundární vzdělání, které je prostě zásadní. Právě na tyto osoby s nedostatečnou kvalifikací je třeba tuto druhou šanci zaměřit.

Oceňuji návrh, ve kterém se zaměřujete na posouzení stávajících dovedností u těchto osob, na navazující nabídku vzdělávání, uzpůsobení pro potřeby daného trhu práce a také daného jednotlivce, následně by měla tedy následovat validace a uznání tohoto vzdělání. Myslím, že je to velmi dobrý program.

To, co bych chtěla ale zdůraznit a k čemu mám výhrady, je, že řešíme až důsledky toho, když škola, vzdělávací systém nedokáže zredukovat počet předčasných odchodů, a na to bychom se měli zaměřit. Tyto školy a učitele podpořit. Bez podpory učitelů rozhodně nedokážeme zlepšit stávající stav a k tomu vás chci také vyzvat.

Claude Rolin (PPE). – Madame la Présidente, je tiens aussi à saluer l'initiative de la Commission. C'est une initiative importante parce qu'elle vise à relever un immense défi, celui effectivement des 66 millions de personnes en Europe qui n'ont pas dépassé le cycle de l'enseignement secondaire. Ce défi d'avoir, encore aujourd'hui, un Européen sur cinq qui éprouve des difficultés pour lire et écrire. Ce sont des chiffres interpellants. Mais surtout, derrière ces chiffres, il y a des vies humaines, des personnes précarisées, des gens dans la difficulté financière, isolés, qui vivent tout cela dans leur chair. C'est pourquoi il est vraiment important d'adapter les parcours de formation en donnant toute leur valeur à la formation, à l'expérience.

La garantie de compétence initiée par la Commission doit renforcer en premier lieu les compétences de base. Elle doit être une main tendue vers celles et ceux qui sont actuellement exclus du marché de l'emploi. Comment? En leur proposant justement cet apprentissage personnalisé, l'accès à des formations, la possibilité de progresser vers une certification reconnue.

On ne peut pas se permettre de laisser des gens sur le bord du chemin et il est indispensable de permettre à celles et ceux qui n'ont pas suivi les filières les plus naturelles ou les plus évidentes d'avoir une seconde chance pour exister dans notre société.

C'est une responsabilité majeure pour les États membres et je tiens de nouveau à souligner l'initiative de la Commission qui, en faisant cela, construit des ponts pour faire en sorte que l'Europe de demain soit une Europe plus humaine.

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Madam President, I have taken note of your comments and your observations. I will not address every point you have raised here, but will focus on just a few points to conclude.

The success of the skills agenda will depend on the commitment and active engagement of many players, as we have just discussed. We think first and foremost of Member States and regional authorities, and I am happy that just yesterday Member States confirmed their commitment. This is very important. We also need businesses, trade unions, education and training institutions and NGOs – as well, of course, as workers and learners themselves. The European Parliament has a key role to play in raising the political profile of this debate, both in Europe and in your home countries. You are indeed active and valued partners in shaping our initiatives, and I want to thank you again for your input and for your continued support.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet während einer späteren Tagung statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Manapság a fiataloknak olyan általános transzverzális készségekre van szükségük, mint például a kritikus gondolkodás, felelős döntéshozatal képessége, konfliktuskezelés és kreativitás, melyek hozzájárulnak, hogy aktívan részt vegyenek a társadalmi életben. Kutatások szerint az alapkészségek, valamint a digitális készségek területén alacsony jártassággal rendelkező felnőttek magas aránya alacsonyabb termelékenységi szintekhez, valamint gyengébb versenyképességi kilátásokhoz köthető. Ez nemcsak az egyénekre nézve jelent hátrányt, hanem rendkívül költséges a gazdaság és a társadalom egésze számára is. Üdvözlöm a Bizottság javaslatát a Készséggarancia létrehozásáról. A készségekkel kapcsolatos kereslet és kínálat közötti eltérések, valamint a készségek hiánya nemcsak a termelékenységet és a növekedést érintheti hátrányosan, hanem a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti szociális helyzetet is.

Támogatom azt a javaslatot, amely szerint a tagállamoknak létre kellene hozniuk az. ún. Készséggaranciát, amely hozzáférést biztosítana az alapoktatási és -képzési rendszerből kimaradó felnőttek számára, akikre nem vonatkozik az Ifjúsági Garancia. Ez lehetővé tenné számukra: az írás-olvasási, számolási és digitális készségek minimális szintjének elsajátítását, és/vagy EKKR 4. szintű vagy azzal egyenértékű képesítés felé haladást szélesebb körű készségek elsajátításával.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Per ridurre il numero di adulti scarsamente qualificati in Europa la Commissione ha proposto di istituire una «garanzia per le competenze». L'iniziativa dovrebbe aiutare gli adulti scarsamente qualificati ad acquisire un livello minimo di competenze alfabetiche, matematiche e digitali. Questa proposta contiene, a mio avviso, alcune lacune che andrebbero colmate. La Commissione invita gli Stati membri a mettere a punto in tempi brevi un piano d'azione per l'attuazione di questa «garanzia per le competenze» senza prevedere un meccanismo o un organo incaricato di sostenere gli Stati membri nell'elaborazione e nel monitoraggio di tale piano. Inoltre questa iniziativa andrebbe sviluppata senza finanziamenti supplementari, cosa che mi sembra molto difficile. La Commissione fa riferimento al ricorso a diversi fondi dell'UE, ad esempio il Fondo sociale europeo e il programma Erasmus+, ma senza definire procedure appropriate che permettano la combinazione di questi diversi finanziamenti senza creare oneri burocratici. Un'altra lacuna della proposta che andrebbe colmata riguarda la strategia che la Commissione deve adottare per coinvolgere gli Stati membri in questa iniziativa non giuridicamente vincolante. Senza una strategia chiara che contribuisca a rendere operativa la garanzia per le competenze, i benefici potenziali rischiano di essere compromessi.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *na piśmie*. – Istotną barierą wzrostu w wielu państwach członkowskich jest fakt, iż znaczna część społeczeństwa nie ma wystarczających umiejętności niezbędnych na rynku pracy. Problemem nie są jedynie osoby przedwcześnie kończące edukację, ale coraz powszechniejszy wtórny analfabetyzm. Wielu specjalistów zwraca uwagę na niepokojące zjawisko utraty umiejętności czytania ze zrozumieniem, tworzenia bardziej rozbudowanych wypowiedzi pisemnych czy też dokonywania prostych obliczeń matematycznych. Dlatego z pełnym przekonaniem popieram inicjatywę Komisji Europejskiej na rzecz ustanowienia gwarancji umiejętności.

Eksperci są zgodni, iż tradycyjny model edukacyjny, jaki znamy chociażby z własnego doświadczenia bądź też doświadczenia naszych dzieci, nie odpowiada w pełni na wyzwania XXI wieku. Do tej pory żaden kraj nie stworzył idealnego systemu edukacyjnego, z którego wszyscy mogliby czerpać. Aby w pełni wykorzystać już istniejące strategie polityczne, instrumenty oraz fundusze, powinniśmy uczyć się od siebie nawzajem i wykorzystywać pomysły, które z dużym powodzeniem funkcjonują w wielu państwach członkowskich.

Czy tworząc gwarancje na rzecz umiejętności, Komisja Europejska planuje skupić się na wymianie dobrych praktyk i zachęcić państwa do wdrożenia pomysłów, które już zostały sprawdzone i przynoszą efekty?

Miapetra Kumpula-Natri (S&D), *kirjallinen*. – Kannustan komissiota tarkastelemaan näyttötutkintokäytäntöjä (competence-based examinations) jäsenmaissa. Näyttötutkinto on erityisesti aikuisille suunniteltu joustava tutkinnon suorittamistapa. Näyttötutkinnoissa ammattitaito osoitetaan työelämässä riippumatta siitä, onko osaaminen kertynyt työkokemuksen, opintojen tai muun toiminnan kautta. Kaikki ammatilliset perustutkinnot, ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot voidaan suorittaa näyttötutkintona. Henkilö, jolla on jo riittävä ammattitaito voi suorittaa näyttötutkinnon tai sen osan osallistumatta koulutukseen. Näyttötutkinto antaa kelpoisuuden korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin ja yleisen kelpoisuuden ammattikorkeakouluopintoihin. Kaikkia tulisi kohdella potentiaalisina korkea-asteen opiskelijoina, joten polkujen varmentaminen mitä erilaisimmin keinoin on hyväksi. Yksi tällainen keino ovat aikuisten näyttötutkinnot, joilla voidaan todentaa ammattitaitonsa työelämässä hankkineiden osaaminen. Elinikäisen oppimisen hengessä EQF-4-tasoisen tutkinnon tulisi myös antaa valmiudet päivittää osaamista koko työuran ajan ja tarvittaessa jatkaa opintoja korkea-asteella.

Verónica Lope Fontagné (PPE), *por escrito*. – En primer lugar, quisiera mostrar mi pleno apoyo a la propuesta de la Comisión de establecer una Garantía de Capacidades. Si la propuesta se implementa de forma efectiva en todos los Estados miembros, si se orienta a sectores con potencial actual y futuro y, sobre todo, si cuenta con el apoyo y la colaboración de los interlocutores sociales, y en particular de los sectores educativo y empresarial, podremos conseguir que millones de ciudadanos europeos con bajas cualificaciones mejoren su empleabilidad y accedan al mercado laboral con mayor facilidad, fomentando así una mayor cohesión social. Sin embargo, muchas zonas rurales europeas y españolas, como la mía, Aragón, son regiones con un fuerte problema de despoblación y de dispersión de población, que carecen de una red de banda ancha adecuada, lo que dificulta aún más su desarrollo empresarial y económico. No discuto la importancia capital de los conocimientos digitales, pero me pregunto si disponemos de las infraestructuras necesarias para su desarrollo formativo y empresarial. Si no tenemos en cuenta estas distintas realidades territoriales,

corremos el peligro de convertir una propuesta destinada a mejorar la empleabilidad de los ciudadanos europeos con bajas cualificaciones en la condena a muerte de muchos pequeños municipios europeos.

Krystyna Łybacka (S&D), *na piśmie*. – Dwa podstawowe wyzwania, które stoją przed gwarancją na rzecz umiejętności, to uzupełnienie niedoborów kwalifikacji wśród obywateli UE oraz ich lepsze dopasowanie do rynku pracy. W tym kontekście podkreślam olbrzymią rolę nowoczesnych systemów edukacyjnych, które powinny skupiać się na kształtowaniu kompetencji podstawowych i szerszego zakresu umiejętności niezbędnych na rynku pracy teraz i w przyszłości, w tym umiejętności cyfrowych, przekrojowych, technicznych i społecznych.

Zwracam się także do Komisji o wsparcie państw członkowskich w modernizacji programów edukacyjnych, tak aby skuteczniej identyfikować, aktywować i rozwijać umiejętności i kwalifikacje Europejczyków.

Finalnie podkreślam, że umiejętności mogą przełożyć się na lepsze wyniki gospodarcze i społeczne, jeśli będą dla wszystkich klarowne i skutecznie wykorzystywane w całej Unii. W tym kontekście musimy zadbać o ich jakość, przejrzystość i uznawalność w innych państwach członkowskich. Zwracam także uwagę na znaczenie uznawania i potwierdzania kompetencji i kwalifikacji zdobytych w ramach edukacji pozaformalnej, co jest w szczególności ważne dla osób o niższych kwalifikacjach, bezrobotnych, zagrożonych bezrobociem i dla tych, którzy muszą zmienić swoją ścieżkę kariery.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Podržavam donošenje Jamstva za vještine koje će pomoći odraslim osobama koje su prerano napustile sustav obrazovanja, iz najčešće objektivnih razloga, da steknu osnovne kvalifikacije i uključe se na tržište rada. S obzirom na slobodu koju imaju u načinu provedbe, pozivam države članice da brzo i odlučno krenu u provedbu ovog programa. Za njega se nažalost ne izdvajaju dodatna sredstva iz europskog proračuna, ali je prihvatljiv za financiranje iz postojećih programa i ESI fondova, stoga je za uspjeh samo važna učinkovita realizacija. Ovaj će program pridonijeti jačanju cijelog društva jer je širenje osnovnih vještina na što veći broj stanovnika korak prema društvu socijalne pravednosti, znanja i konkurentnosti.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Σύμφωνα με μελέτες, 70 εκατομμύρια Ευρωπαίοι δεν διαθέτουν επαρκείς δεξιότητες ανάγνωσης και γραφής και ακόμη περισσότεροι έχουν ελλιπείς δεξιότητες αριθμητικής και ψηφιακών γνώσεων. Έτσι έρχονται αντιμέτωποι με τον κίνδυνο της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Με βάση τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το 56% των ατόμων μεταξύ 16 και 74 ετών στην Ελλάδα δεν διαθέτει καν βασικές ψηφιακές δεξιότητες, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανέρχεται σε 41%. Παρόλο που το 39,4% των Ελλήνων ηλικίας 30-34 ετών έχει λάβει ανώτερη εκπαίδευση, μόνο το 47,4% των πτυχιούχων απασχολούνται, σε αντίθεση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο που είναι σχεδόν διπλάσιος (80,5%). Η ελληνική αγορά εργασίας προσφέρει σε ικανούς νέους υψηλών προσόντων ελάχιστες ευκαιρίες, αναγκάζοντάς τους να αυτοαπασχοληθούν ή να μεταναστεύσουν. Βάσει των στοιχείων της Τράπεζας της Ελλάδος, η Πατρίδα μου η Ελλάδα κατέχει την τέταρτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη μαζικότητα της μεταναστευτικής εκροής αναλογικά με το εργατικό δυναμικό της. Μόνο το 2013, περισσότερο από το 2% του συνολικού εργατικού δυναμικού της χώρας έφυγε για να δουλέψει στο εξωτερικό. Οι νέοι αποτελούν τους βασικούς εγγυητές μας για το μέλλον της χώρας. Πρέπει να καταργήσουμε τα μνημόνια εξαθλίωσης που αναγκάζουν τα παιδιά μας να ξεριζωθούν, αναζητώντας μια δήθεν καλύτερη ζωή.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – Il existe aujourd'hui beaucoup de certifications et de qualifications différentes au sein de l'Union européenne. Cette diversité, qui constitue une richesse pour chaque État membre, peut parfois apparaître comme un frein au recrutement. Le constat de cette diversité avait mené, en 2008, à la mise en place d'un «cadre européen des certifications pour l'éducation et la formation tout au long de la vie». Les objectifs de ce cadre n'ont pas été remplis. Il est dès lors nécessaire, aux yeux de la Commission, de réviser ce système avec une nouvelle recommandation. Pourtant, en 2016, la Commission n'a pas plus d'études qu'en 2008. Elle n'est pas en mesure d'évaluer la valeur de la formation générale et professionnelle d'un pays à un autre. Or c'est en partie cette valeur qui permettrait de garantir des compétences équivalentes. Dans le même sens, elle ne peut garantir la perméabilité entre les différents systèmes de formation. Vous utilisez le terme d'harmonisation, mais en réalité vous devriez parler de nivellement vers le bas! En effet, les disparités sont trop importantes pour procéder à une telle harmonisation sans baisser les critères de qualification et de compétences. Par ailleurs, certaines spécificités nationales se trouvent, encore une fois, menacées par ce système.

Victor Negrescu (S&D), *în scris*. – Astăzi principala problemă pe piața muncii este nivelul și tipul de calificare pe care îl au cetățenii europeni. Discrepanța între formările oferite de școli și universități și competențele cerute potențialilor angajați, lipsa de îndrumare a tinerilor în cariera profesională, absența unei burse transparente a locurilor de muncă sau incapacitatea sistemului de formare de a dezvolta aptitudinile cerute de angajatori accentuează criza existentă pe piața europeană a muncii.

În acest sens, susțin demersul de a crea la nivel european o garanție a competențelor după modelul garanției pentru tineret. Această platformă ar urma să asigure accesul gratuit al unui număr important de europeni la o formare compatibilă cu piața muncii, ajutându-i să dobândească și aptitudinile necesare în activitatea de antreprenoriat.

Trebuie ca fiecare cetățean european să se simtă protejat de Uniunea Europeană, avem nevoie ca aceia aflați în dificultate să poată să își revină și să se integreze din nou pe piața muncii și este timpul pentru o reformă structurală în alocarea fondurilor europene pentru generarea de rezultate concrete pentru oameni.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. – I have always said that we cannot guarantee jobs or income to our citizens. But today we are talking about equipping people with skills, and this is a very welcome development. With this, we are making a strong political commitment to support the relentless development of our creative people.

I welcome the Commission's Skills Guarantee. Particularly, defining digital skills as basic capabilities marks a major development in mindset – being tech savvy is a key competence in life.

In order to make the New Skills Strategy work, we should: create a culture of learning across Europe – individuals must feel disposed to learn throughout their lives and confident in doing so; 'embed' basic skills – integrating literacy, language and numeracy learning into other trainings for a holistic approach to learning; ensure collaboration with employers and businesses, demonstrating basic skills training is an investment rather than a cost; and, most importantly, develop a strategic perspective, bringing together an understanding of the wider context and awareness of the need to adapt or change previous practice.

Following these steps, we can truly upskill our younger and older generations. This is crucial, because skills are the currency of the 21st century, they are Europe's strongest asset.

Jutta Steinruck (S&D), *schriftlich*. – Ich begrüße die Kompetenzgarantie, die die Weiterbildung der Menschen und somit die Zukunftssicherung betont. 70 Millionen Bürgerinnen und Bürger in der Europäischen Union haben Schwierigkeiten beim Lesen oder Schreiben. Noch mehr Menschen haben grundlegende Defizite beim Rechnen und im Umgang mit digitalen Geräten. Diese Defizite sind echte Armutsfallen. Der digitale Wandel macht es nötig, dass wir unsere Bürgerinnen und Bürger besser vorbereiten, damit sie sich in einer rasant verändernden Arbeitswelt 4.0 zurechtfinden können. Der technologische Fortschritt schreitet so schnell voran, dass das erworbene Wissen und die Kompetenzen immer kürzere Haltbarkeitszeiten haben. Kritisch sehe ich, dass Investitionen in die Bildung der Menschen immer noch auf der Ausgabenseite verbucht werden und damit häufig den Haushaltskürzungen der Mitgliedstaaten als Erstes zum Opfer fallen. Wir können den Pfad der Wettbewerbsfähigkeit nur beibehalten und die Europa-2020-Ziele nur erreichen, wenn wir in der Bildung besser werden. Darum meine Bitte an die Kommission und den Rat, den Sparkurs zu verlassen und zu einer intelligenten und investitionsorientierten Politik zurückzukehren.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Menim, da bomo s programom Jamstvo za znanja in spretnosti državljankam in državljanom Evropske unije lahko pomagali pridobiti osnovno raven ali napredovati na višjo raven pisanja, računanja ter digitalne pismenosti. Gre namreč za veščine, ki so v današnjem času, ko se trg dela hitro spreminja, nujno potrebne in bodo našim državljanom omogočile lažji prehod iz izobraževanja v zaposlovanje pa tudi bolj samostojno življenje, če govorimo o odraslih osebah.

Program ima lahko zelo pozitiven vpliv, saj bo omogočil našim državljanom, da pridobijo širok nabor znanj in spretnosti, ki bodo enako priznana po celotni EU. V Evropi se skoraj 70 milijonov oseb sooča s pomanjkanjem bralnih in pisalnih sposobnosti, še več pa je takih, ki nimajo osnovne matematične in digitalne pismenosti. Brez teh osnovnih spretnosti je tveganje, da postanejo brezposelni, revni ali socialno izključeni, še večje.

Menim, da je program za nova znanja in spretnosti bistvenega pomena ter da bodo z njegovo pomočjo naši državljani pridobili osnovne veščine in se tudi lažje zaposlili.

18. Sign language and professional sign language interpreters (debate)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission zu Gebärdensprache und professionellen Gebärdensprachdolmetschern und —dolmetscherinnen (2016/2952(RSP)).

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Madam President, the challenges of the deaf and hard of hearing community do not yet get enough attention in the European Union, and I am therefore grateful to Members of the European Parliament, Helga Stevens and Ádám Kósa for constantly reminding us of what still needs to be done in order to ensure that all European citizens can participate actively in society.

Commissioner Tibor Navracsics recently took part in a conference on sign languages and human rights, organised by Helga Stevens, which showcased the challenges faced by the deaf and the hard of hearing on a daily basis. The Commission was impressed by the professional competence of the sign language interpreters, who were conveying the speeches in more than 30 sign languages. The Commission welcomes the political groups' initiatives for a motion for a resolution, because we believe that more should be done to show respect for the deaf and hard of hearing community and its languages. The Charter of Fundamental Rights of the European Union explicitly excludes any form of discrimination, and the Disability Strategy 2010-2020 stresses the principle of social inclusion.

The Commission believes in, and promotes, inclusive education. Whenever possible, schools should open their doors to deaf children, ensuring that the conditions are met for their successful inclusion in the classroom. Sign language interpretation should be provided whenever possible for public services.

Education and language policy falls under the exclusive competence of the Member States. However, the Commission supports them through facilitating cooperation and exchange of best practices. The Erasmus+ programme already funds a number of partnerships and mobility projects that develop open educational resources and train sign language teachers and interpreters. For example, the research project Developing and Documenting Sign Bilingual Best Practice in Schools maps the situation of sign bilingual education in 39 European countries.

The European Forum of sign language interpreters provides opportunities for meetings, conferences and exchange of experiences. We also have the toolkit Signs for Handshakes, Deaf-Youth-Meets-Employers, and the European Language Label. More support for sign languages is provided through the research programme Horizon 2020, and there again we have many examples: information technology is used for the early detection of and compensation for hearing impairment, and also to develop applications supporting the use of sign languages, for example. Another example is that a digital archive presenting the life narratives of elderly signers has developed. Remote communication between signing and speaking people through applications that translate text into sign languages is made possible, and another example under Horizon 2020 is an interactive digital atlas of the linguistic structures of the world's sign languages.

As regards the Commission, the Directorate General for Interpretation regularly provides sign language interpretation for EU-level meetings. To support the full participation of those using sign languages, interpreters tailor their services by discussing with participants whether international sign language is appropriate or whether a national sign language is needed.

As you can see, the Commission has come a long way since this House adopted its last resolution on sign language recognition in 1998, but we know we can and should do more to ensure our societies not only tolerate diversity, but also cherish and promote it. The Commission therefore welcomes this resolution, and will continue supporting sign languages, their users and their interpreters.

Ádám Kósa, *a PPE képviselőcsoport nevében*. – Elnök Asszony, a jelnyelvi tolmácsolás nem segítség, hanem alapvető emberi jog a közösségben való teljes részvételhez. Az akadálymentesség előfeltétele, hogy a fogyatékossággal élő személyek önálló életet élhessenek és megfelelő módon részt vehessenek a társadalom életében.

Kérem jegyzőkönyvbe venni, hogy az én kérésemre a jelnyelvi tolmács nem fordította az előző szavaimat, és a jelen levő képviselők így nem érthették, hogy mit is mondok. Ezzel akartam érzékeltetni azt, hogy mit jelent az, hogyha az anyanyelvemet nem tudom szabadon használni és elmondani így a gondolataimat. Most megismétlem, amit mondtam.

Tehát, az oktatás, foglalkoztatás és hozzáférhetőség hármasából hogyha egy kiesik, akkor a siketek továbbra is hátrányos helyzetben maradnak. Ebben játszik kulcsszerepet a tolmácsolás és az akadálymentesség, illetve a hozzáférhetőség. Meggyőződésem, hogy a siket, a siketvak és a nagyotthalló diákok és szüleik számára az iskoláskor előtti szolgáltatásokkal vagy az iskolai oktatáson keresztül lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a környezetükben használatos jelnyelvet elsajátíthassák. Végül kérem a Bizottságot, hogy hosszú távon tartsa fenn a már lezárult INSIGN európai kísérleti projektet, amelyet az Európai Parlament javasolt, és amelynek célja a siket és nagyotthalló emberek, illetve az uniós intézmények közötti akadálymentes kommunikáció biztosítása. Kérem azt is, hogy vizsgálja meg a Bizottság a tagállamokban, hogy megvalósul-e a siket, a nagyotthalló és a siketvak gyermekek egyenlő esélyű hozzáférése az oktatáshoz.

Die Präsidentin. – Danke sehr, auch für diesen Hinweis, dass die Stille, die wir kurz gehört haben, nicht mit der Dolmetscherin zu tun hatte, sondern ein Zeichen von Ihnen war, wie das ist, wenn man eine Sprache nicht versteht.

Brando Benifei, *a nome del gruppo S&D*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, i cittadini non udenti, sordo-ciechi e ipoudenti devono avere accesso alle stesse informazioni e comunicazioni di qualsiasi altro cittadino, sotto forma di interpretazione della lingua dei segni, sottotitolazione, conversione del parlato in testo e/o forme alternative di comunicazione, compresi gli interpreti.

Questo è un diritto inalienabile di oltre un milione di utilizzatori europei delle lingue dei segni, non udenti e di altri 51 milioni di cittadini ipoudenti. Parliamo della possibilità di condurre una vita autonoma, ricevere un'istruzione inclusiva e di qualità, aumentare l'occupabilità, vedersi garantito il diritto alla salute, l'accesso equo alla giustizia. Parliamo della possibilità di partecipare attivamente ai processi politici e democratici, nonché creare e scambiare cultura.

Il motto dell'UE è «Unita nella diversità» e per questo ci siamo sempre impegnati a promuovere la ricchezza e il pluralismo linguistico. È ora di fare un passo in più: quest'oggi chiediamo all'UE e agli Stati membri di riconoscere le lingue dei segni nazionali e regionali, riconoscere la figura professionale dell'interprete di lingua dei segni e conferire a questa professione una formazione e un inquadramento di qualità.

Helga Stevens, *namens de ECR-Fractie*. – Graag wil ik de Europese Dovenunie, hier aanwezig op de bezoekerstribune, welkom heten. Lange tijd werden gebarentolken beschouwd als helpers van dove mensen. Vaak fungeerde de familie van de dove persoon als tolk, zelfs tijdens officiële aangelegenheden. In veel landen in de EU is dit nog steeds het geval, maar de situatie gaat erop vooruit en vertolking in gebarentaal wordt stilaan gezien als een volwaardig beroep.

Deze gezamenlijke resolutie is gebaseerd op voorgaande resoluties van het Europees Parlement van 1988 en 1998 en de input van doven- en tolkenorganisaties. Ook is het een resultaat van de conferentie die ik op 28 september 2016 organiseerde in Brussel en waar voor de eerste keer alle 24 in de EU gesproken en 31 EU-gebarentalen werden gebruikt. Gebarentolken zijn onmisbaar voor het verzekeren van gelijke deelname van gebarentaalgebruikers. Het handvest van de grondrechten laat niet toe dat er wordt gediscrimineerd op basis van handicap. Dit kunnen we enkel doen door werk te maken van toegankelijkheid en redelijke aanpassingen. Ik verwijs ook naar het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, dat zowel de EU als de meeste EU-lidstaten hebben geratificeerd.

Iedereen in dit Parlement weet dat de tolken een veeleisende baan hebben. Dit geldt zeker ook voor de gebarentolken. Daarom verdienen ze een passende en gelijkwaardige verloning voor hun werk. Er is nog steeds een groot tekort aan tolken in alle EU-lidstaten. Gemiddeld is er in de hele EU één gebarentolk beschikbaar voor 160 doven. Maar er zijn grote verschillen tussen de verschillende lidstaten onderling, van één tolk per acht doven tot één per 2 500. Stel je voor. Het voorzien van trainings- en opleidingsmogelijkheden voor toekomstige tolken is een absolute prioriteit.

Binnen de EU-instellingen is er steeds meer vraag naar tolken vanwege dove burgers. Gezien het feit dat er niet voldoende tolken zijn in de lidstaten zou ik graag aan de Commissie willen vragen hoe ze dit probleem zal aanpakken. Zijn er eventueel plannen om gebarentolken in dienst te nemen, rekening houdend met het feit dat gebarentolken ook deel uitmaken van de Internationale Vereniging van conferentietolken (IACI)?

Deze gezamenlijke resolutie, waarover morgen gestemd zal worden, is een belangrijke mijlpaal voor personen met een beperking en in het bijzonder voor dove gebarentaalgebruikers. Het is de eerste keer dat de focus ligt op de gebarentolken als beroepsgroep. Na twintig jaar is het hoog tijd om de volgende stap te zetten en aandacht te besteden aan het professionaliseren van het beroep van gebarentolken en de EU-instellingen moeten hier een voorbeeldrol spelen.

Die Präsidentin. – *(Die Präsidentin spricht ohne Mikrofon.)* … den Versuch gemacht, wie ich Frau Stevens vermittle, dass sie zu Ende kommen muss, denn mit dem Hammer funktioniert das nicht. Aber es hat gut funktioniert. Danke sehr.

Marian Harkin, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, I am very pleased to be a co-signatory to this motion on sign languages and professional sign language interpretation. I applaud the important role of my colleagues, Ádám Kósa and Helga Stevens, in initiating this motion. It is, of course, a follow-on to Helga's very successful event in the Parliament on sign language, where I had the opportunity to meet a number of Irish people from the deaf community.

But tonight, the question is: how can we progress the initiative? One opportunity is the implementation of the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities, where the Convention elaborates on the need for reasonable accommodation. But we all know that there can be no reasonable accommodation without the provision of qualified and professional sign language interpreters. For this to happen, we need many things, but, crucially, we need to see official recognition of national and regional sign languages in Member States and in the EU institutions.

I want to acknowledge the campaign that is underway in Ireland to achieve formal recognition of the Irish sign language. In Ireland, approximately 40 000 people use the Irish sign language, 5000 of whom are deaf and 35 000 are family and friends. At national and EU level, we must make the educational system, the health system, the judicial system, the political system and many other public systems as accessible as possible. Speaking of the education system, we must ensure that the deaf, hard of hearing and deaf-blind can access Erasmus.

Marisa Matias, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Senhora Presidente, não posso continuar em língua gestual portuguesa, porque senão ninguém me ia entender hoje aqui. Nós juntamo-nos todos, de todos os grupos políticos, para defender uma questão de direitos humanos. É de salientar o trabalho que tem sido feito e, em particular, da colega Helga Stevens.

Devo dizer que a discriminação é uma das formas mais ativas de política, que a exclusão é uma das formas mais ativas de política. O que estamos aqui a pedir hoje não é nada de muito complicado, é o reconhecimento das línguas gestuais nacionais e regionais, também aqui nas instituições europeias.

É ter intérpretes profissionais e qualificados, que sejam remunerados de forma adequada. Sabemos, Senhora Presidente, que, para ter uma democracia completa, é preciso ter uma situação em que toda a gente pode eleger e ser eleita. Isso não acontece se excluirmos um milhão de cidadãos na Europa, porque nem todos têm acesso à informação, nem todos podem ser da mesma forma.

A única coisa que falta aqui é, verdadeiramente, vontade política, é uma questão de direitos humanos, volto a repetir, portanto, que venha essa vontade política, Senhora Comissária. Não podemos esperar mais.

Terry Reintke, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – (Die Rednerin spricht ohne Mikrofon.)* …. denn um Gebärdensprache zu lernen, hätte ich in der Schule GebärdensprachlehrerInnen gebraucht. Die gab es leider nicht, und die gibt es auch heute immer noch viel zu wenig in der Europäischen Union. Auch GebärdensprachdolmetscherInnen gibt es immer noch viel zu wenig. Für 12 000 taube Menschen in meiner Heimat Nordrhein-Westfalen gibt es gerade einmal 120 GebärdensprachdolmetscherInnen, um ihnen das alltägliche Leben zu ermöglichen. Das ist immer noch viel zu wenig. Denn nur wenn wir flächendeckend gut ausgebildete GebärdensprachdolmetscherInnen zur Verfügung stellen können, können taube Menschen wirklich vollwertig an der Gesellschaft teilnehmen. Hier muss die Europäische Union viel mehr tun, um Druck auf die Mitgliedstaaten auszuüben, damit endlich alle vollwertig an der Gesellschaft teilhaben können.

David Casa (PPE). – Nixtieq nirringrazzja naturalment il-kollegi tiegħi, is-Sur Ádám Kósa u S-Sa Helga Stevens, għal din ir-riżoluzzjoni li għandna quddiemna. Naturalment il-proviżjoni għall-interpreti professjonali għal-lingwa bis-sinjali trid tiġi kkunsidrata sabiex nassiguraw aċċess ugwali għall-impjiegi, l-edukazzjoni u t-taħriġ.

L-iżvilupp u teknoloġija ġdida għal-lingwa tista' tkun ta' benefiċċju għal dawk li jużaw il-lingwa tas-sinjali. Imma dan ma jistax jintlaħaq minħajr speċjalizzazzjoni fil-lingwa tas-sinjali madwar l-Unjoni Ewropea kollha, u allura nafu li għad fadal ħafna xi jsir fuq il-livell tal-Unjoni Ewropea.

Kif qalet il-Kummissarju, għal soluzzjoni ta' suċċess fit-tul irridu insibu modi li bihom ninvestu min età żgħira fit-tfal tagħna li għandhom diżabilità sabiex narmawhom bis-snajja' neċessarji sabiex ikunu jistgħu jintegraw kompletament fis-soċjetà u fil-livell akkademiku. Dan ma jistax isir minħajr il-parteċipazzjoni ta' kulħadd fil-preparament tax-xogħol preliminarju li jinkludi sejħa għal aktar nies li jispeċjalizzaw fil-lingwa tas-sinjali, u għal għalliema kompetenti fil-lingwa tas-sinjali u kompetenti ukoll fil-ħiliet neċessarji li jaħdmu b'mod effettiv f'sistemi bilingwali u f'ambjenti inklussivi fl-ambitu edukattiv.

Elena Gentile (S&D). – Signora Presidente, signora Commissaria, onorevoli colleghi, rendere accessibile il mondo della conoscenza, dell'informazione e del lavoro: questo è un appuntamento non più rinviabile, se è vero come è vero che l'Europa ha, tra le sue finalità, l'abbattimento di ogni barriera che si frapponga alla libertà di ogni persona. Dunque, l'accessibilità è la frontiera dei diritti: accessibilità nei luoghi di vita, di formazione, di lavoro, ma anche negli spazi digitali.

Per raggiungere questo obiettivo è necessario promuovere, per un verso, la diffusione delle nuove tecnologie ma anche garantire l'interpretazione nelle istituzioni, appunto, nei luoghi di cura, di giustizia e di formazione, garantire le figure professionali formate perché il loro sia un lavoro di qualità, non precario, ma riconosciuto soprattutto nella filiera della pubblica amministrazione.

Concludo, dichiarando ovviamente il mio sostegno con un auspicio: augurandomi che le istituzioni europee promuovano l'insegnamento della lingua dei segni nelle scuole di ogni ordine e grado, perché si possa realizzare per davvero una nuova accessibilità sociale.

Liadh Ní Riada (GUE/NGL). – A Uachtaráin, cuirim an-fháilte roimh an rún tábhachtach seo agus mo bhuíochas le Helga Stevens as ucht é seo a thabhairt chun solais. Tá sé thar a bheith in am dúinn dul chun cinn le haitheantas agus comhionannas a bhaint amach dár gcearta teanga san Eoraip agus inár mBallstáit féin. Cuireann an rún seo na háiseanna ríthábhachtacha atá riachtanach don phobal bodhar san áireamh agus is maith an rud é sin. In Éirinn le déanaí, chuaigh bille tríd an Seanad a thug aitheantas do ISL, an teanga chomharthaíochta atá againn sa bhaile, agus tá sé práinneach aitheantas iomlán a thabhairt do phobal na mbodhar anois.

Comh maith le Coinbhinsiún na Náisiún Aontaithe um Chearta na nDaoine faoi Mhíchumas a dhaingniú in Éirinn, táim ag seasamh go láidir ar son aitheantas do ISL a fháil ó stát na hÉireann. Tá an deis agus an dualgas orainne mar Fheisirí Eorpacha teacht le chéile chun comhoibriú ar son cearta teanga agus comhionannas do gach éinne.

Agus arís, mo mhíle buíochas le Helga as ucht é seo a thabhairt chun solais. Caithfimid, mar a deirim, seasamh i dteannta a chéile chun na cearta seo a aithint.

Romana Tomc (PPE). – Ta pobuda predstavlja zelo pomemben korak pri olajšanju vključevanja gluhih in naglušnih oseb v družbo in na trg dela. Znakovni jezik je osnovna pravica gluhih oseb in je tudi njihov prvi in uradni jezik, zato je zelo pomembno, da imajo možnost, da se v tem jeziku sporazumevajo, tako v družbi kot na delovnem mestu. Menim, da bi moral biti vedno zagotovljen dostop do informacij, komunikacije, izobraževanja in zaposlovanja, kar bi jim seveda omogočalo tudi samostojno življenje.

Države članice so tiste, ki bi morale v svojih ustanovah zagotoviti dostopnost vsega gradiva tudi slušno prizadetim. Ker naj bi bile evropske institucije zgled najboljše prakse menim, da bi znakovni jezik moral postati tudi eden od uradnih jezikov Evropskega parlamenta, tolmači pa bi morali biti na voljo na vseh sejah odborov.

Ob koncu bi rada povedala tudi to, da bom v okviru svojega dela omogočala pripravništvo in stažiranje tudi slušno prizadetim osebam in to svojo odločitev polagam na srce tudi kolegom.

Olga Sehnalová (S&D). – Lidé se sluchovým postižením musí každý den čelit překážkám i při tak běžných činnostech, jako je návštěva lékaře nebo úřadu a mnohým dalším.

Mnoho z těchto bariér by odstranila asistence profesionálního tlumočníka znakového jazyka, kterých je ale ve státech EU akutní nedostatek, např. v ČR jich pracuje pouze necelá stovka. Na jednoho tlumočníka tedy připadá zhruba 140 klientů. I když tuto službu neslyšícím přiznává zákon, v praxi je obtížně dostupná. I když jsou tlumočníci znakových jazyků plně srovnatelní s tlumočníky jakéhokoliv cizího jazyka, řada států jejich profesi neuznává a neexistují ani dostatečné standardy pro jejich formální výuku.

Už zde byla několikrát zmíněna konference na téma znakových jazyků, kterou nedávno uspořádala naše kolegyně Helga Stevensová. Stejně jako jsem ráda podpořila tuto konferenci a pozvala na ni delegaci osob se sluchovým postižením z ČR, tak také plně podporuji tuto rezoluci.

Sofia Ribeiro (PPE). – Senhora Presidente, o acesso à interpretação em língua gestual continua a ser abordado como se de um luxo se tratasse. Tenho muita honra de ter subscrito uma proposta de resolução que defende que, se quisermos garantir condições de integração aos cidadãos europeus portadores de deficiência auditiva, temos de lhes disponibilizar meios de comunicação eficientes.

Antes de mais, cada Estado-Membro deve providenciar para que cada criança com deficiência auditiva possa interagir plenamente com profissionais de educação, desde as mais terras idades, com recurso a intérpretes de língua gestual do seu país, devendo também garantir o acesso à educação bilingue no ensino pré-escolar e na escola.

Mas este dever de conquista de uma maior integração tem igualmente de ter expressão nos serviços públicos. Não se admite que, nos dias de hoje, um deficiente auditivo não possa comunicar com um médico nos serviços de urgência, num hospital público ou com as autoridades e serviços de justiça.

Alerto ainda para a necessidade de minimizarmos a discriminação das pessoas surdas no acesso ao conhecimento especializado, em especial o relativo ao ensino superior ou pós-graduado, que hoje todos sabemos ser essencial para combater o desemprego, pelo que é urgente envidarmos todos os esforços para que as universidades disponham de intérpretes de língua gestual ou de serviços *online* que o providenciem.

Sejamos ambiciosos. Como disse Helen Keller, nunca se pode concordar em rastejar quando se sente ímpeto de voar.

Csaba Sógor (PPE). – Madam President, I warmly welcome this initiative to promote sign language recognition and the availability of sign language interpretation. While the recognition of sign language has been increased in many Member States recently, across the EU deaf, deaf-blind and hard of hearing citizens still encounter enormous disadvantages in terms of access to information or employment. Only in my country, Romania, more than 23 000 people face difficulties on a daily basis in this regard. Knowing that the ratio of sign language users to sign language interpreters is 160 to 1 on average in Europe, it is clear that Europe needs a lot more qualified and professional sign language interpreters. Improvements in this field should also be accompanied by the promotion and uptake of new emerging technologies in the area of accessibility in order to promote the independent and equal participation of people with disabilities in society.

Marianne Thyssen, *Lid van de Commissie*. – Beste leden van het Europees Parlement, bedankt voor uw debat. Bedankt ook voor uw waardevolle inbreng in de inspanningen die we zeker nog moeten opvoeren om ervoor te zorgen dat er voor dove mensen en hardhorenden sprake is van volledige participatie en echt gelijke kansen.

In mijn inleiding heb ik gewezen op een aantal engagementen van de Europese Unie en van de Europese Commissie, alsook op verbintenissen die we zijn aangegaan, onder meer in het kader van het VN-Verdrag inzake de fundamentele rechten van mensen met een beperking. Ik heb u ook gewezen op een aantal projecten die momenteel gefinancierd worden met Europese fondsen. Mag ik u er ook aan herinneren dat we datzelfde engagement vorm gegeven hebben in ons voorstel voor een Europese toegankelijkheidswet, waarin het er natuurlijk ook op aankomt om mensen met een beperking een veel betere en een volwaardige participatie te bieden in alle aspecten van onze samenleving.

Geachte leden van het Europees Parlement, u hebt een aantal concrete voorstellen gedaan ter verbetering. Ik ben er zeker van dat die morgen ook duidelijk zullen geformuleerd worden in de resolutie die u stemt en u mag erop rekenen dat wij u een gedetailleerde geschreven reactie zullen geven op die voorstellen. Dan zal ik nu de tijd die schaars is deze avond niet langer in beslag nemen. Bedankt voor uw inbreng, bedankt voor uw inspanning en bedankt, mevrouw de Voorzitter.

Die Präsidentin. – Zum Abschluss der Aussprache wurden gemäß Artikel 123 Absatz 2 der Geschäftsordnung zwei Entschließungsanträge eingereicht.

Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Mittwoch, 23. November 2016, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Considérant que les personnes handicapées ont le droit à une vie pleine et entière et aux mêmes loisirs, à la même éducation ou insertion professionnelle que tous, je tiens à réaffirmer mon attachement par cette déclaration à un combat qui affecte de trop nombreuses personnes dans l'UE. Rien qu'en France, la LSF est signée par 100 000 personnes en 2014 et par environ 169 000 personnes dans le monde. Depuis 2008 elle est une option au baccalauréat et les cours en langue des signes se développent partout dans les universités témoignant de la solidarité de tous avec les personnes sourdes.

Ce texte, qui va dans le bon sens, doit permettre la reconnaissance officielle des interprètes en langues des signes, avec notamment l'attribution d'un statut analogue, au sein des institutions européennes, à celui des interprètes des langues parlées. C'est un premier pas vers plus de justice sociale. Le chantier reste vaste pour une intégration réussie des personnes sourdes à tous les niveaux de la société et je ne cesserai de me battre pour garantir ces mêmes droits.

Algirdas Saudargas (PPE), *raštu*. – Gestų kalbos yra oficialios valstybių kalbos, todėl joms turi būti suteiktos tos pačios teisės. Tiek valstybėse narėse, tiek Europos Sąjungos institucijose skiriame per mažai dėmesio informacijos prieinamumo visiems problemai, tai turi keistis. Kalbų įvairovę reikia ne tik toleruoti, bet ir puoselėti, todėl daugiakalbystės skatinimas valstybėse narėse turėtų apimti ir gestų kalbas. Kai kuriose srityse kalbų technologijų vystymas ir naudojimo plėtra padėtų sumažinti žmonių su klausos negalia atskirtį ir padidintų jų prieigą prie informacijos. Būtina užtikrinti, kad Europos Komisijos programose, tokiose kaip „Horizontas 2020“, bei nacionaliniu lygiu būtų skiriamas pakankamas dėmesys kalbų technologijų plėtrai.

19. Environmental Goods Agreement (debate)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission über das Abkommen über den Handel mit Umweltschutzgütern von Bernd Lange und Alessia Maria Mosca im Namen des Ausschussss für internationalen Handel (O-000138/2016 – B8-1811/2016) (2016/2980(RSP)).

Alessia Maria Mosca, *Autrice*. – Signora Presidente, signora Commissaria, onorevoli colleghi, il commercio e l'ambiente sono strettamente collegati. Il rapporto tra i due ambiti, però, non è univoco. Si potrebbe argomentare che l'espansione degli scambi internazionali e la crescita siano una delle cause del riscaldamento globale. È tuttavia necessario riconoscere alla globalizzazione il grande merito di aver favorito la diffusione delle tecnologie a basso impatto ambientale e di migliori standard.

È per questo che riteniamo così importante l'accordo sui beni verdi che si sta negoziando tra 17 parti, tra cui Stati Uniti e Cina, oltre all'Unione europea. I negoziati che, da quanto sappiamo, hanno avuto fasi alterne di rapidità e successo, ma che potrebbero concludersi in dicembre, presentano alcuni elementi di criticità. Abbiamo dunque presentato questa interrogazione con cui chiediamo chiarimenti relativamente alla strategia della Commissione e agli interessi offensivi e difensivi dell'Unione nell'ambito dei beni ambientali.

Alla base della nostra richiesta vi sono due preoccupazioni. La prima, concettuale, riguarda la natura dell'accordo stesso e, in particolare, l'obiettivo di contribuire alla lotta al cambiamento climatico. Temiamo infatti che a causa della mancanza di una definizione di «bene ambientale», l'accordo possa tradire i risultati della conferenza di Parigi. Ci interroghiamo su come la credibilità ambientale dell'accordo possa non essere compromessa dall'inclusione di alcuni prodotti che a fatica si possono classificare tra quelli ad uso ambientale o a maggiore efficienza energetica.

Altrettanto preoccupante è la scelta di non considerare l'impatto della produzione e il potenziale doppio uso degli articoli selezionati. L'aumento delle importazioni da paesi con una regolamentazione meno stringente potrebbe determinare un aumento delle emissioni. Ricordo a questo proposito che quando parliamo di *dumping* non ci riferiamo solo alla dimensione economica ma che pensiamo anche alle conseguenze sociali e ambientali. La liberalizzazione di alcuni prodotti come le biciclette, il cui processo manifatturiero in Europa rispetta i più rigidi standard, potrebbe paradossalmente avere un impatto ecologico negativo. Una tonnellata di CO_2 emessa in un paese con regolamenti meno rigorosi, oltre che parimenti dannosa, è anche più conveniente.

Pensando ad articoli come le tubature, domandiamo alla Commissione come intenda regolarne l'eventuale doppio uso. Un tubo, infatti, potrebbe essere impiegato sia per una centrale per il riciclo delle acque, sia nella costruzione di un oleodotto.

La seconda preoccupazione è di natura economica. L'Europa è leader nell'ambito dei beni ambientali. Consci della crescita ininterrotta del settore e della relativa ricaduta occupazionale, ci chiediamo se gli interessi offensivi europei siano effettivamente riflessi nell'accordo. Oltre ai dazi, infatti, i maggiori ostacoli incontrati dalle nostre aziende sono di natura non tariffaria. Temiamo che una loro esclusione possa pregiudicare i nostri interessi. L'Europa non può permettersi di aumentare la propria esposizione alla concorrenza senza ottenere eguale accesso ai mercati esteri.

Un'altra importante esclusione riguarda i servizi. Ad esempio, la manutenzione e la riparazione di un parco eolico possono raggiungere il 40% del valore totale della vendita: domandiamo pertanto alla Commissione come procedano le trattative per l'inclusione di entrambi questi aspetti.

In conclusione, lo stato attuale dell'ambiente ci impone un'azione concreta contro il cambiamento climatico. Allo stesso tempo, questo accordo potrebbe offrire grandi potenzialità economiche per un settore in forte crescita. Non possiamo perdere l'occasione di dimostrare come il commercio sia anche uno strumento di sviluppo sostenibile e possa quindi contribuire al miglioramento della vita delle persone e del pianeta.

Cecilia Malmström, *Member of the Commission*. – Madam President, honourable Members, the Environmental Goods Agreement (EGA) negotiations were launched in July 2014 and are today at a finalisation stage after two years of intense negotiations, comprising 17 rounds of talks involving 44 World Trade Organisation member countries, including the 28 EU Member States.

Building on the strong political momentum that was created by G20 leaders in early September, to redouble efforts to find an agreement by the end of this year, we now have a unique window of opportunity to conclude a deal at the ministerial meeting that is scheduled for 3 and 4 December in Geneva. If we do that, we will send out a very strong signal that trade policy can contribute positively to environmental protection and fight against climate change by eliminating tariffs on a list of environmentally sound products. It is doable, but we still have a lot to work to do. So let me address some of the questions you have posed.

First you ask whether the Commission can ensure that the EU is conducting these negotiations pursuing primarily environmental-protection objectives and not influenced by specific sectoral interests to reduce tariffs on a certain number of goods. Let me reiterate that the key guiding principle of the EGA negotiation is to eliminate tariffs on a list of goods that are environmentally sound and contribute positively to environmental protection and to fighting climate change. In the years of negotiations, EGA members have closely scrutinised all nominated products from the environmental perspective, with a view to removing those that raised doubts. On the EU side, we have supported products crucial for renewable energy generation, products that are energy efficient due to their particular role with regard to the implementation of the Paris agreement and the shared goal of limiting global warming to 2º.

The negotiations also cover imported environmental products to contribute to clean air, soil and water, products that are used for waste management, environmental analysis and monitoring. In this process the negotiators have consulted relevant international organisations such as the United Nations Environmental Programme and the International Renewable Energy Agency and we have, of course, also sought the views of various national environmental agencies, environmental NGOs and industry. Furthermore, customs officials have helped to ensure that the environmental products are clearly defined and can be differentiated from other similar products in the customs nomenclature.

Now, let me clarify too that, while environmental aspects are, of course, key in these negotiations, they are also trade negotiations, and these negotiations will be positive for us, especially for SMEs, which will be able internationally to trade environmentally sound products at less cost and with less burdensome procedures.

The final agreement will need to be environmentally credible, commercially relevant and balanced so that we can have an acceptable deal for all the parties.

Secondly, you asked how the Commission intended to tackle possible market imbalances for those European industries that would continue to face non-tariff barriers when trying to enter foreign markets. Non-tariff barriers and services related to trade in environmental goods do play an important role in the green sector and, on the EU side, we have been vocal on the need to address the market imbalances and to include a work programme to look into this. In the negotiations we, from the EU, strongly advocated a broader agenda but that has not received so much support from other parties. Efforts have now focused on crafting the list of which tariffs will be eliminated, but we have managed to obtain a commitment on a future-oriented agreement that will allow for a work programme, so we can start on non-tariff issues in the future, with a view to identifying non-tariff barriers and also related services in the green sector and consider ways to facilitate trade further.

So that is where we are. I hope very much that we can conclude this in a couple of weeks and I am looking forward to the debate.

Christofer Fjellner, *för PPE-gruppen*. – Fru talman, fru kommissionär! Förkortningar är kontroversiella i handelspolitik har vi lärt oss, oavsett om det är Ceta, TTIP, ISDS. Själv tror jag att ”USA” nog är den mest kontroversiella förkortningen av alla. Men förkortningen EGA – *Environmental Goods Agreement* – borde inte vara kontroversiell. Ett grönt frihandelsavtal som kombinerar frihandel och hållbarhet borde omfattas av alla, men ändå finns det hot mot det. Det finns åtminstone två hot som jag är orolig för. Det ena är den traditionella protektionismen, dvs. alla de som vill bevara de tullar de nu skyddas av. Det gäller oavsett om det är bilindustrier i Europa som inte vill ha sänkta tullar på elbilar eller om det är tågproducenter som inte vill ha sänkta tullar på tåg. Trots att de då och då kommer till mig i min roll i miljöutskottet och berättar att de minsann är miljövänligast i världen och bäst i världen, så gör de allt de kan för att hålla sig borta från listan över miljövänliga produkter i det här sammanhanget. Eller för den delen de 22 medlemsstater som kämpar för att behålla tullar på cyklar, det vill säga det transportmedel som har noll utsläpp. Den typen av protektionism hotar det här avtalet. Men likaså de förment gröna, de som söker efter den perfekta definitionen på vad som är en miljövänlig produkt, någonting som är så tajt att nästan ingenting passerar igenom.

Jag tycker att man borde ha en annan definition. Jag tycker att man borde bestämma sig för att allt som ersätter någonting som vi vet är miljöskadligt borde vi betrakta som grönare. Något som kan substituera kan bli en liten komparativ fördel genom att sänka tullarna för det som bara är lite bättre, så gör vi något bra för miljön.

Jag tror att vi efter Trump och efter våra egna frihandelsförhandlingar med Kanada verkligen behöver framgång. Detta kan vara den framgång vi behöver, men det kräver att vi nu faktiskt vågar satsa på detta i Europa och inte låter förment gröna eller för den delen protektionister sätta käppar i hjulen.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, *en nombre del Grupo S&D*. – Señora Presidenta, señora Comisaria, estas negociaciones nacieron con muy buenas intenciones: promover el comercio de bienes y servicios susceptibles de mejorar el medio ambiente y de luchar contra el cambio climático.

Yo soy consciente de los esfuerzos que ha hecho la Comisión, pero la verdad es que las noticias y las señales que llegan de las últimas rondas son muy preocupantes. Tras dos años y medio de negociaciones no se ha alcanzado un acuerdo sobre qué se entiende por un bien medioambiental, y yo me pregunto cómo es posible que se negocie un acuerdo de bienes medioambientales sin llegar a un acuerdo sobre qué son estos bienes.

La lista de productos se ha ido reduciendo progresivamente. Ahora están en menos de 300. Esta lista, como antes también ha señalado, se limita a bienes y no incluye los servicios. Se trabaja exclusivamente en rebajar las tarifas y no se puede incorporar la supresión de las barreras arancelarias de momento. Y la verdad es que la contribución a la protección del medio ambiente de los bienes incluidos en la lista cada vez está siendo más cuestionada. Yo me pregunto qué puede tener que ver en la mejora del medio ambiente una liberación de aranceles en aspiradoras o en frigoríficos, como está proponiendo alguno de los socios.

La verdad es que tengo la sensación de que las negociaciones han ido abandonando el objetivo loable que perseguían, y que el impacto medioambiental que se persigue conseguir con este acuerdo está quedando reducido cada vez a una expresión más pequeña.

Yo defiendo claramente que nuestra política comercial es un instrumento fundamental para hacer frente a uno de los grandes retos que tenemos, que es combatir el cambio climático; pero la verdad es que se han descafeinado demasiado el objetivo y el alcance del mismo.

Y me gustaría hacerle una pregunta concreta: teniendo en cuenta el resultado electoral en los Estados Unidos y la próxima presidencia del señor Trump, ¿cómo cree que puede afectar al resultado de estas negociaciones, teniendo en cuenta cuál es la posición que defiende el señor Trump respecto al calentamiento global y su poca confianza en poder, de verdad, ser efectivos en la lucha contra el cambio climático?

Hannu Takkula, *ALDE-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari Malmström, hyvät viisi kollegaa, jotka olette vielä tällä iltahetkellä täällä paikalla. Tahdon kiittää komissiota työstä näiden neuvotteluiden aikana, ja näen tämän kysymyksen myös komissiolle myönteisenä.

Laitan nyt lasit, koska ikänäkö alkaa tässä iässä jo vaivata, jotta voin käyttää tämän puolitoista minuuttia ryhmäni puolesta tehokkaasti.

Tämä sopimus voi toimia merkittävänä tekijänä myös Euroopan unionin talouskasvulle. Meillä on Euroopassa korkeaa osaamista ympäristöystävällisissä tuotteissa ja pärjäämme tällä sektorilla myös globaalissa kilpailussa. Toivon, että tätä ei ole unohdettu, siitä huolimatta, että useat teollisuuden alat ajavat vain yhden tuotteen asiaa.

Sen sijaan, että takaamme yksittäisen tuotteen markkinoille pääsyn, meidän tulee ehkäistä markkinaepätasapainot sekä varmistaa tämän sopimuksen pysyminen kehityksen mukana. Tässä tehokas uudelleenarviointilauseke on ehdottoman tärkeä, jotta voimme varmistaa, ettei sopimus vanhene jo parissa vuodessa.

Tämä sopimus voi toimia myös työkaluna globaalien tavoitteiden saavuttamiseksi ja on hyvä osoitus siitä, että kauppa ja ympäristöystävällisyys eivät ole toisiansa poissulkevia tekijöitä. Neuvotteluissa on mukana suuria talouksia ja tämän sopimuksen myötä voimme viedä eteenpäin ympäristöstandardeja globaalilla tasolla. Tätä tavoitetta ei pitäisi sivuuttaa ainoastaan neuvotteluiden nopean päättämisen vuoksi.

Odotan innolla viimeisen neuvottelukierroksen tuloksia ja toivon tuloksen olevan tasapainoinen sekä tarjoavan mahdollisuuksia ympäristöystävälliselle talouskasvulle.

Anne-Marie Mineur, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Voorzitter, mijn collega's Lange en Mosca vragen of de Commissie met deze overeenkomst over milieugoederen wel echt de bescherming van het milieu nastreeft en niet de financiële belangen van bepaalde sectoren. Ze vragen verder of dit verdrag wel in staat is om mogelijke marktverstoring te voorkomen. Dat zijn terechte vragen, maar waarom moeten we deze vragen in dit stadium nog stellen? Deze vragen hadden aan het begin van de hele procedure moeten staan en niet aan het eind. Ze hadden de alfa en omega van deze onderhandelingen moeten zijn.

Een handelsverdrag inzake milieugoederen moet de bescherming van het milieu nastreven. Een handelsverdrag van welke aard dan ook moet zorgen dat de handel tussen twee of meer partijen tot eerlijke handel leidt, in wederzijds voordeel, en niet tot marktverstoringen. Als de commissaris niet kan beloven dat dit verdrag aan de verwachtingen voldoet op die punten, legt ze het dan aan ons voor? Goed, we accepteren op dit moment niet meer zowat elk product en de lijst met milieugoederen is alweer een beetje korter geworden, ze bevat niet meer elk wild idee. Want hoe kwam u er nou bij om asbest op de lijst te zetten? In welke wereld is dat goed voor het milieu? Maar ook dit verdrag is weer een levend verdrag, en dat betekent dat de regels weer gewoon gewijzigd kunnen worden.

De onderhandelingen waren weer hoogst geheim en onttrekken zich ook nu weer aan de openbaarheid en aan controle. Hoe weten we bijvoorbeeld dat biodiesel niet weer gewoon op de lijst komt te staan als we even de andere kant op kijken? Misschien dat u met de huidige momentopname van het verdrag wel de bescherming van het milieu nastreeft, maar wie garandeert ons dat dat zo blijft? Bovendien veroorzaken handelsverdragen per definitie schade aan het milieu. Het doel van vrijhandel is om het comparatieve handelsvoordeel volop …

(De Voorzitter onderbreekt de spreker)

Cecilia Malmström, *Member of the Commission*. – Madam President, at this late hour I would indeed think that many people are interested in these negotiations, and it should be easy to support this. We are trying to show that trade policy can be value-based and that trade policy can make its contribution to the Paris Climate Agreement. It is absolutely unique and something that I think many support. It is good for the environment and it is good also for our green industries. It will not be a perfect agreement – absolutely not – but this is the first time we are trying to do something like this, and we are doing our utmost to ensure that it is environmentally credible and future-oriented.

We have 44 countries – 28 EU and the others – and we need to find a balance. We are trying to learn from past successes and failures and base ourselves on the end-use of products that can be agreed by the members. There is no internationally-accepted definition of green goods. I deplore that, and, of course, it would have been much easier if there was. So we are trying to work ourselves through here, with the involvement of all the countries which are there, to try to establish a common determinator to agree on this.

It is the first attempt ever in the World Trade Organization (WTO) to cut tariffs on products that contribute to environmental protection and climate mitigation. This will, of course, be a living agreement. We will have a review mechanism where we can add new things to the list and also, as I said, we are pushing very hard to add non-tariff barriers (NTBs) and services, the people who provide the services to these environmental agreements.

It is not easy to speculate about the incoming presidential administration in the US. Everybody does that, but nobody really knows. What we do know is that the American current US chair will be at the meeting in Geneva at the beginning of December; we have had confirmation of this. He is very committed to finalising things, and from what we hear this is not something that the President-elect and his administration is opposing either. So we hope very much that we can have the US on board here, and hope also that other big countries, such as China, are willing to grasp this as an historic possibility to break new ground and to do something. It will not be perfect, as I said, but it is a start that we can build upon, and I hope very much for your support on this.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

20. Agenda of the next sitting : see Minutes

21. Closure of the sitting

Die Präsidentin. – Ich danke Ihnen allen fürs Ausharren – auch den Dolmetscherinnen und Dolmetschern – und wünsche Ihnen eine gute Nacht.

(Die Sitzung wird um 23.30 Uhr geschlossen.)

Key to symbols used

*	Consultation procedure
***	Consent procedure
***I	Ordinary legislative procedure: first reading
***II	Ordinary legislative procedure: second reading
***III	Ordinary legislative procedure: third reading

(The type of procedure is determined by the legal basis proposed in the draft act.)

Abbreviations used for Parliamentary Committees

AFET	Committee on Foreign Affairs
DEVE	Committee on Development
INTA	Committee on International Trade
BUDG	Committee on Budgets
CONT	Committee on Budgetary Control
ECON	Committee on Economic and Monetary Affairs
EMPL	Committee on Employment and Social Affairs
ENVI	Committee on the Environment, Public Health and Food Safety
ITRE	Committee on Industry, Research and Energy
IMCO	Committee on the Internal Market and Consumer Protection
TRAN	Committee on Transport and Tourism
REGI	Committee on Regional Development
AGRI	Committee on Agriculture and Rural Development
PECH	Committee on Fisheries
CULT	Committee on Culture and Education
JURI	Committee on Legal Affairs
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
AFCO	Committee on Constitutional Affairs
FEMM	Committee on Women's Rights and Gender Equality
PETI	Committee on Petitions
DROI	Subcommittee on Human Rights
SEDE	Subcommittee on Security and Defence

Abbreviations used for Political Groups

PPE	Group of the European People's Party (Christian Democrats)
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists and Democrats in the European Parliament
ECR	European Conservatives and Reformists Group
ALDE	Group of the Alliance of Liberals and Democrats for Europe
GUE/NGL	Confederal Group of the European United Left – Nordic Green Left
Verts/ALE	Group of the Greens/European Free Alliance
EFDD	Europe of Freedom and Direct Democracy Group
ENF	Europe of Nations and Freedom
NI	Non-attached Members